

Index alphabetic⁹ si:
ue Reptoriū dñi Johānis beck:
enhab moguntini inscripta
diui Bonauenturae
per quattuor li:
bris senten:
tiarum.

Repertorium.

Constat venale Parrhisi i sedib⁹
Francisci Regnault Bibliopole ad in
terfignū diui claudii: e regione sc̄ti Iuo
nis vici sancti Jacobi morā agentis.

Handwritten text, likely a title or header, appearing as bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to the ink bleed-through.

Handwritten text at the bottom of the page, appearing as bleed-through from the reverse side. The text is mirrored and difficult to decipher due to the ink bleed-through.

Johannis Beckena

hab. Moguntini: scripta diu bonis
uenture cum textu sententiaru tabula.
Quem si qis vsui suo mancipauerit a
sumat ozo studiosi lectous officium.
non curiosi. et prouit: sit iudicem re
missionis: vbi deest: in corpus libri ex
tabula co nsignare qm me puitijs mor
dere. secum reputans id fore factu ee
vel alteris negligetia qua nullis eque
mentis mihi improperat vel si mea
curia ture pentam illa meretur. ppter
operis nouitatem que dum me pluri
bus intendere coegit ab omnium ex
titer quozq contumelijs si quandoq
pium e pluribus accurat omiffum.
Deniq cu sint tot de vnaquaq re iu
dicia quot copita. scio non defuturum
labores meos aliorum qui grati sunt
sententia probari. aliorum qui cretici
sunt reprobari. qui more suo nihil vni
qsa i litterariam rem publicam coferre
didicerunt. hoc vni soli egregie didi
cerunt. in quo artifices et magistri in
signes euasere. deprauiare. scilicet stu
dia aliorum. tanta plerumq libidine
detrahendi flagrantis vt dum vel to
leranda non ferre vel commendanda
ostiare presumat. ignorantiam et hebe
tudinem propriam ostendant. et quide
crebro tam crudo. illoto et tedioso ser
mone vt preter ignorantiam dedecus
et pudendum ruborem nihil referant
mercedis. Ergo si effrenata illoru lin
gua. repertoz sine prolis que ex Ho
nauentura et lombardo entus su no
satis idoneus parens et auctor: fuero
iudicame. iudicet saltem doneus do
ctozum q sum ego ad exercitijs paris
emulationem inuitator.

CA

Si iponatur ad
significandus om
ne credibile. que
ritur vtru a sit fi
nitum vel infinitu.
li. i. di. xliij. 30.

Ablatiuus.

Ablatiuus cons
struitur dupliciter in hac oratione v
bum est dei filius natura non volunta
tes scilicet vel in ratione forme vel i ra
tione pncipi. li. i. di. vi. 2.
Et in simili distinctione. xvi. 4.
Ablatiuus iter du st cam expletem

formalem vt in auctoritate ista. omnis
sunt vera veritate prima. libro. i. disti
ctione. viij. 16.

Ablatiuus quandoq exponitur per p
positionem per. et per suum accusatis
uum. li. i. disti. x. 6.

Ablatiuus respectu passiu. et nomas
tius respectu actiu important ratio
nem pncipi. li. i. xv. 2 7.

Ablatiuus interdum dicit concomite
tam. interdum causam. libro. i. disti
ctione. xvij. 3. 7. e. d. 8.

Ablatiuus dupliciter determinat vbi
sicut et aduerbiu. li. ii. disti. x. 2 1.

Ablatiuus in qua habitudine costruit
tur cum dicitur pater et filius diligu
se spu sancto. li. i. di. xxxi. 13.

Ablutio.

Ablutio exterior que est sacramentum
et que no. li. iiii. di. ii. 31.

Ablutio et corpus pro quo stant i disti
ntione baptismatis. li. iiii. disti. iii. 1

Abortum.

Abortum procrans quando est hos
micida. li. iiii. di. xxxi. 4.

Abortiu fetus non resurgit q no vs
serunt. li. iiii. di. xliiii. b.

Abraam.

Abrae in lumbis an debuerit vel po
tuerit christi caro deemari. libro. iiii.
distinctione. iii. d.

Abrae sinus quid. li. iiii. di. v. 56. 7. 57
et eo. li. di. xl. 13.

Abrae castitati non preferitur virgini
tas Johannis. libro. iiii. disti. i. 4.

Abrae fides et deuotionem quomo
do voluit voluntas dei non filii immo
lationem. quam tamen fieri precepit.
li. i. disti. xlv. 12.

Abraam quomodo adorauit tres ans
gelos. li. iiii. di. ix. 31.

Abrae circa christi incarnationem cru
delitas. li. iiii. di. xliiii. 10.

Abraam mentitus non est. dicens se
cum filio quem immolaturus erat ad
iuos reuersurum. libro. iiii. disti. iiii.
ne. xxxviii. 19.

Abcondita.

Abcondita quattuor que tractantur
in quattuor libris sententiarum. libro.
i. in prologo. 5.

De absolutioe penitentia.

Abolutio quare fit per modum depie
catuum et indicatum. libro. iiii. dis
tinctione. xvii. 55.

Tabula

Absolutionem nemo recipit nisi habeat charitatem aut in principio confessionis, aut in medio, aut in fine libro, tit. distinctione, xvij. 95.

Absoluenti potestas habetur quinque modis, li. tit. dist. xvij. 96.

Absolvere quare potest sacerdos nisi prelatum et non alienum parrochianum, li. tit. dist. xix. 38.

Absolvere quando potest inferior id quod superior ligat, li. tit. dist. xx. 59.

Absolvere a culpa quomodo dicitur sufficiens punctio, li. tit. dist. xxi. 6.

Absolutio sacerdotis fit irrita in quatuor casibus, li. tit. dist. xxi. 46.

De absoluteione sacerdotum vide plura in clavis et in sacerdos.

De absoluteione iudiciali.

Absolutio quando recipit iterationem, libro, tit. dist. xvij. 73.

Absolutio an possit aliquo inuitus, libro, tit. dist. xvij. 78.

Absolventes excommunicandi potestas consideratur vel prout de iure vel prout de facto, libro, tit. dist. xvij. Ibidem.

Absolutio quare non potest quis inuitus cum pater corporalis possit prestare beneficia iusto libro, tit. dist. xvij. 79.

Absolutio quare non potest quis inuitus cum excommunicari possit inuitus, libro, tit. dist. xvij. 80.

Absolutio non debet aliquis inuitus quibus non emendetur, sed deterior efficiatur, li. tit. dist. xvij. 81.

Absolutio qualiter debeat fieri, li. tit. dist. xvij. 82.

Absolutio a quo quis potest, libro, tit. dist. xvij. 83.

Absolvere potest ab omni excommunicatione episcopus vel sacerdos proprius exceptis sex casibus, libro, tit. dist. xvij. 84.

Absolutio non potest clericum percutiens nisi a papa, exceptis octo casibus libro, tit. dist. xvij. 85.

Absolvere an possit sacerdos parrochianos a crimine in quo cum illis participat, li. tit. dist. xix. 3.

Absolvere quare potest superior excommunicatum non excommunicare, libro, tit. dist. distinctione, xix. 36.

Abstracta.

Abstractum nomen imponitur forme et a forma, li. tit. dist. xix. 3.

Abstracte quomodo fit in divinis quod

fit concrete, li. tit. dist. xix. 2.

Abstracta aliquid ab aliquo est dupliciter, li. tit. dist. xxv. 14.

Abstractio quando facit illud simplicius a quo abstractitur, libro, tit. dist. xxxij. 14.

Abstractio est duplex, et quod est potest abstractere, li. tit. dist. xxxij. 58.

Accedere.

Accedit verbum ad elementum et sic sacramentum quomodo intelligitur, libro, tit. dist. vi. 55.

Accidens.

Accidens tria dicit vel accidit tres proprietates, li. tit. dist. vij. 9.

Accidentis duae proprietates, libro, tit. dist. distinctione, xxvi. 6.

Accidentia quomodo non possunt variari, li. tit. dist. xxvi. 7.

Accidens quomodo comparatur ad subiectum primum et ad subiectum primum, li. tit. dist. xxvi. 8.

Accidens est quod adest vel abest preter subiecti corruptionem: cui accidere conveniat ista distinctio, libro, tit. dist. distinctione, xxx. 12.

Accidens et compositum quomodo potest et non potest esse in re simpliciter libro, tit. distinctio, xxxij. 65.

Accidens comparatur multipliciter, libro, tit. dist. xvi. 19.

Accidentis substantie nobilitas et accidentis et substantie bonitatis proprie non habent comparari, libro, tit. dist. distinctione, xxvi. 20.

Accidens quomodo est nobilitas et ignobilitas substantia, Ibidem.

Accidens quomodo est similis substantie quae substantia, li. tit. dist. xxvi. 28.

Accidens non esse stabilitas substantia quomodo intelligitur, libro, tit. dist. xxvi. 22.

Accidens quod non habet ortum a subiecto quare non mutat ad mutationem subiecti, li. tit. dist. xxvi. 28.

Accidens numerale per substantiam quomodo intelligitur, li. tit. dist. xxvi. 28.

Per accidens reduci ad per se quod intelligitur, li. tit. dist. xxxiii. 28.

Accidens aliter dicitur de ente prout est differentia entis, aliter prout est differentia cause, li. tit. dist. xxvi. 36.

Accidentale meritum quod fit, li. tit. dist. distinctione, xl. 35.

Accidentale premium in plus est quam in reola, li. tit. dist. xl. 44.

Accidens posse transmutari circa sub
iectum quomodo intelligitur, libro. ii.
distinctione. xli. 17.

Accidens non posse alterari quomo-
do intelligitur. li. iiii. di. xxxii. 70.

Accidens spirituale non esse in subie-
cto corporali quomodo intelligitur. li.
bio. iiii. distinc. i. 43.

Accidens corruptitur dupliciter. li.
bio. iiii. distinc. i. 92.

Accidentia an possibile sit in sacramē-
to altaris sine subiecto esse etiam per
miraculum. li. iiii. dist. xii. q. i. a. R. 9.

Accidentia in sacramento altaris nū-
q̄ participant rationem substantiæ. li.
bio. iiii. distinc. xii. 14.

Accidens quomodo dicitur ens per
se. li. iiii. di. xii. 14.

Accidentia et si sint in sacramento al-
taris sine subiecto, tamen per hoc in-
tellectus non sit infirmior.

libio. iiii. distinc. xii. 20.

Accidentia esse sine subiecto in sacra-
mento altaris an sit verum. libro. iiii.
distinc. xii. q. iiii. R. 21.

Accidentia sine speciebus encharistice an
possint conuertere in alimentum. libro
iiii. distinc. xii. q. i. d.

Accidentia in eucharistie sacramento
an habeant vim conuertendi alia i sa-
cramentum: v. l. quando vino consecra-
to apponitur aqua. libro. iiii. distinctio
ne. xii. q. i. e. R. 28.

Accidens cum substantia non occupa-
re maiorem locum quomodo intelli-
gitur. li. iiii. di. xii. 33.

Scribatur hic ad spectum vacans.
Mathematica.

Accidens fractionis in sacramento al-
taris quare est actionis susceptivum.
li. iiii. di. xii. 47.

Accidentia videntur esse in sacramē-
to eucharistie in subiecto et tamen in
nullo sunt, ergo similiter videtur ibi
esse fractio, et tamen a nullo est libro
iiii. distinc. xii. 48.

Accidens est duplex, et quod altero no-
bitur. li. iiii. distinc. xlii. 4.

Accipere.

Accipiens non potest esse inæqualis
ei qui dedit quomodo intelligitur. li.
bio. i. distinc. xi. 2.

Accidere duo dicitur.

libio. i. distinc. v. 5.

Accipere.

Accipere.

Accipere.

Accipere.

Accipere.

Accipere.

Accipere.

Accipere.

Accipere.

Accipere.

libio. ii. dist. xvi. 12.

Accollitus.

Accollito quare tradit archidiaconus
viceolum et cereū et quare magis dicitur
a cereo ferendo q̄ viceolo: et q̄
sit actus eorum principalis. libro. iiii.
distinc. xxxiii. 40.

Accusare.

Accusabit nos in iudicio extremo des-
mon et cor nostrum. li. ii. dist. viii. 66.

Agere.

Actio quedam seu verbum actuum
solum respicit spatum et quodā pas-
sum et alium terminum. libro. i. distinc.
ctione. xv. 15.

Actio est duplex scilicet secundum rē
et secundum modum. libro. i. distinctio
ne. xi. 12.

Actio mala quomodo est a deo. li. ii.
distinctione. xxxii. 10.

Actio eadem potest esse culpe et pene
sed sub alia et alia ratione. libro. ii. di-
stinctione. xxxv. 18.

Actio eadem potest esse voluntaria et
involuntaria, licet sub alia et alia ratio-
ne. Ibidem.

Actionis secundum q̄ actio an sit a
deo. libro. ii. distinctione. xxxvii. q. i. a.
Responsio. 8.

Actionem omnem que est a voluntate
bona, bonam esse quomodo intelli-
gitur. li. ii. di. xxxvii. 10.

Actio frustrata siue subiecta peccato
an tota sit a deo, an tota libero arbitrio
an pars a deo et pars a libero ar-
bitrio. li. ii. di. xxxvii. 13.

Actio frustrata peccato quomodo ha-
bet deum vt mouens principale. li. ii.
distinc. xxxvii. 14.

Actio iusta s̄ q̄ h̄mōi an sit a deo. li.
bio. ii. di. xxxvii. q. i. d. R. 26.

Actionem malam et iniustam secundū
q̄ huiusmodi esse a deo, si q̄ rationes
sonare vident quō sunt intelligende.
li. ii. di. xxxvii. 27. et per totū.

Actionem ad finem quomodo est a deo. li.
bio. ii. di. xxxvii. 30.

Actio fortuita s̄m q̄ fortuita ē an sit a
deo. li. ii. dist. xxxvii. q. ii. e. R. 33.

Actio vel opus vel operans quomodo
semper tendit vel respicit ad bonum.
li. ii. distinc. xxxvii. 9.

Actio deliberativa cum diuidatur in
bonam et malam aut diuidatur per dif-
ferentias oppositas. li. ii. dist. xli. q.

Actio.

Actio.

Actio.

Actio.

Actio.

Actio.

Actio.

Actio.

Actio.

Actio.

Actio.

Actio.

Actio.

Tabula

1. a. Responso. 7.
 Actio deliberativa potest habere dup-
 licem bonitatem scilicet nature et mo-
 ris. Ibidem.
 Actio una et eadem quado potest esse bona
 et mala. li. ii. di. xli. 11.
 Actio inchoata ex charitate et termi-
 nata in vanitate quomodo est una. li.
 ii. di. xli. 13.
 Actio deliberativa cum dividitur in
 bonam et malam an dividatur per dif-
 ferentias essentielles ac accidentales
 li. ii. di. xli. q. ii. b. ff. 15.
 Actionis deliberative divisionem per
 bonam et malam esse per differentias
 essentielles et intrinsecas si que ratio-
 nes sonare videntur quod sunt intelli-
 gende. lib. ii. dist. xlii. 17. et per totum.
 Actionis deliberative divisio per bonam
 et malam an sit per differentias
 immediatas. an sit ponere differentiam
 tertiam. scilicet actionem indifferentem. li. iii.
 di. xli. q. iii. c. ff. 22.
 Actio non ordinata ad deum tanquam ad
 finem est triplex et quomodo quilibet est
 mala vel non. li. ii. di. xli. 24.
 Actiones nostras nullum habere me-
 ditum inter bonitatem et malitiam. p-
 eum quod nec voluntas nec retributio ha-
 bet medietum non sequitur. libro. ii. dis-
 tinctione. xli. 29.
 Actionis ordinata ad deum tanquam ad
 causam efficientem vel ad principium
 penes quod attenditur. libro. ii. distinc-
 ctione. xli. 30.
 Actio meritoria non semper exigit ac-
 tualem relationem ad deum. et quid
 sit habitualis relatio. libro. ii. distinc-
 ctione. xli. 32. et 33.
 Actio ois et defectio eorum que carent fide an
 sit mala. li. ii. di. xli. a. b. c.
 Actio petitoria et actio possessoria quod
 dicatur. li. iii. di. xli. 2.
 Actio transiens ut plurimum relinquit
 effectum perpetuum siue diurnum. li.
 bro. iii. di. xli. 15.
 Actus considerat duplex ut origo et per
 accidens. et quod spiratio est actus patris et
 filii. li. i. di. xi. 23.
 Actus que persona reflectit supra se que
 ratione est essentialis. li. i. di. xv. 32.
 Actus indicatur bonus dupliciter. li.
 i. dist. vi. 10.
 Actus di malus duplex. lib. ii. di. vii. 11.
 Actus est perfectio potentie quod intelli-
 gitur. li. i. dist. xviii. 2.
- Actuum quattuor genera remouentis
 deo. li. i. dist. xlii. 3.
 Actus potentie duplex est et quomodo
 do potentia diuina est infinita in ratio-
 ne operandi. li. i. dist. xlii. 33.
 Actum manentem non posse deleri culpa
 quomodo intelligitur. libro. ii. distinc-
 ctione. xxxi. 14.
 Actus forme est duplex. et quod forma
 est in actu continuo. li. ii. di. xv. 36.
 Actionis non est agere. corruptionis
 non est corrumpere quomodo intelli-
 gitur. li. ii. di. xxxv. 11.
 Actus omnis est voluntas omnis boni
 na est in quantum est. libro. ii. distinc-
 ctione. xxxv. d. e. f.
 Actus mali an possint esse boni siue a
 deo. li. ii. dist. xxxvi. a. b. c. d.
 Actus volendi magis deprauius et
 malicia existente in obiecto que actus
 intelligendi duplici ratione. libro. ii. di-
 stinctione. xxxix. 1.
 Actus quo voluntas naturaliter vult
 bonum. an diuersus vel distinctus sit
 ab eo quo voluntas vult deliberative
 malum. li. ii. di. xxxix. 2.
 Actus an pensari habeant boni vel mali
 si ex intentione vel siue. libro. ii. distinc-
 ctione. xli. a. et per totum.
 Actuale peccatum omne tam mortale
 que veniale an sit voluntarium. li. ii. di.
 xli. q. i. d. ff. 36.
 Actus tripliciter numeratur scilicet
 subiecto. tempore. et specie siue termi-
 no. li. iii. di. viii. 9.
 Actus terminatio dupliciter dicitur.
 et quomodo his dicit actus terminas-
 tionem. li. iii. di. viii. 23.
 Actus diuersificari per obiecta quos
 modo intelligitur. li. iii. dist. xxxiii. 22.
 Actus charitatis quomodo presump-
 nit actum fixi. li. iii. di. xxxiii. 13.
 Actuum diuersorum diuersos esse ha-
 bitus quomodo intelligitur. libro. iii.
 dist. xxxvi. 17.
 Actus aliquis potest esse alicuius
 tantis tripliciter. libro. iii. dist. xxxvi. 28.
 Actus aliquis potest dici habere mor-
 dum tripliciter. libro. iii. dist. xxxvi. 51.
 Actus dicitur esse ex aliqua virtute dup-
 liciter. li. iii. di. xxxviii. 8.
 Actus vnus quomodo potest alteri in
 glorie statum anteponi. libro. iii. distinc-
 ctione. xxxviii. 39.

Actus cuius consuetudo est mala de se non
semper est malus. li. iii. di. xxxix. 31.
Actualis peccati delictio requirit ar-
rictionem cum fide sed originalis tan-
tum fidem. li. iiii. di. i. 65.
Item ponitur ut remittatur originale
ponatur ut remittatur actuale.
Actus quando est naturalis. quando
est partim naturalis partim supra na-
turam. et quando est miraculosus. li.
iiii. distin. xii. 37.
Actus formari potest a gratia duplici-
ter. li. iiii. di. xvii. 39.
Actus aliquis dicitur deordinationem
mentis ad deum: aliquis deordina-
tionem creature ad creaturam. vel unius
ad alterum vel eundem ad se. et quis
horum potest bene fieri. et quomodo et
quando. libro. iiii. distinctione. xxxi. 19.
Actus generatiue quare est peccatum
nisi excusetur. libro. iiii. distinctione
xxi. 20.

¶ Adam.

Adam non petiit diuinitatem ut dyas
holas. li. ii. di. v. 18.
Adam et si non habuerit defectum as-
tualē/ nisi habuit defectibilitatē. libro
ii. distin. xi. 14.
Adam an factus sit in etate perfecta.
li. ii. di. xvii. d.
Adam quare extra paradysum creatus
et in paradysum positus sit. libro. ii. di-
stinctione. xvii. e.
Ad corpus an producti debuerit de na-
tura pure celesti. libro. ii. distinctione
ne. xvii. q. i. b.
Ad corpus quare factum est de natu-
ra terrestri. libro. ii. distinctione. xvii.
34. et. 35.
Ad corpus an producti debuit de nas-
tura pure elementari. an simul cū na-
tura elementari concurrere deberet
natura celestis. libro. ii. distinctione.
xvii. q. ii. e. R. 36.
Ad sopor unde fuit. et si stetit quo
modo habuisset somnum. libro. ii. di-
stinctione. xviii. 7.
Adam quomodo dicitur habuisse cor-
pus animale. libro. ii. distin. xix. i.
Ad corpus quomodo erit mortale et
immortale. li. ii. di. xix. 2.
Ad corpus in statu innocentie quare
non consequbatur dissolutio. libro. ii.
xix. 24.
Adam quomodo poterat a cibo abstin-
ere. li. ii. di. xix. 25.

Adam peccante an corpus eius potu-
isset perpetuari per esum ligni vite li.
ii. dist. xix. q. ii. d. 28.
Adam post peccatum mortem euasit
se potuisset per esum ligni vite si que an-
ticitates et rationes probare videtur
quomodo sunt soluende li. ii. dist. xix.
29. et per totum.
Ad plures prerogatiue libro secundo
distinc. xix. 37.
Adam cum posteritate sua quomodo
in vite termino fuisset ad celestia tras-
latus li. ii. di. x. 5. Et eadem distinc. e.
Ad sobrietatem et modestiam si stetit
lib. ii. dist. xx. 24.
Adam quare non sic habuisset appeti-
tum ad coitum sicut ad cibum lib. ii.
distincio. xx. 25.
Ad quare fuisset verbum octosum mor-
tale li. ii. di. xxi. 42.
Adam si non peccasset posteritustatis
originali non careret et q. sententia
damnationis tunc mansisset in eua as-
sua prope formata ad in adiutorium lib.
ii. dist. xxi. i.
Adam an idem concupierit quod eua
lib. ii. dist. xxi. q. ii. b. R. ii.
Ad triplici ratione dicitur appeti-
sse se esse sicut deum: libro secundo dis-
tinctio. xxi. 12.
Adam quare habuit maiorem assimila-
tionem ad deum q. mulier. tamen non
appetit esse sicut deus quemadmodum
mulier li. ii. di. xxi. 13.
Adam an grauius peccauerit. an eua
li. ii. distinc. xx. q. iii. c. R. 15.
Adam an prescientia habuerit eorum
que circa ipsum futura erant libro. ii.
distin. xxi. 5. 7. 6. 7.
Adam statim post euigilationem pro-
phetice locutus est lib. ii. dist. xxi. 6.
Adam quomodo prescruit incarnatio-
nem christi li. ii. di. xxi. 8.
Adam quare non est statim beatifica-
tus et confirmatus libro. ii. distinctio.
xxii. 11. Ad idem. 13.
Adam inuasus est a dyabolo non ex de-
fectu dei custodientis sed ex ingratis-
tudine custoditi libro secundo distinc-
tione. xxii. 18.
Adam si stetit non fuisset deceptus
videndo res a longinquo libro secundo
distinc. xxii. 32.
Adam si stetit quare non fuisset a-
liquo modo deceptus libro secundo
distinctio. xxii. 33.

Tabula

- Ad an cognouerit deū in statu innocentie eo genere cognitionis quo expectamus deum cognoscere in statu glorie. lib. ii. dist. xxiij. q. iij. ff. 35.
- Adam vidisse deum immediate ostenditur esse falsum triplici ratione lib. ii. dist. xxiij. 34.
- Adam quibus deum immediate amabat. non tamen propter hoc immediate videbat. lib. ii. dist. xxiij. 39. r. 40.
- Adam quomodo desiderabat deū videre. lib. ii. dist. xxiij. 41. Et ibidem ponitur si sic ponatur. sed sic.
- Ad an viderit deū visio intellectiva sit vel corporalis. lib. ii. dist. xxiij. 42.
- Adam quomodo deū videbat. et quomodo videbit in gloria conclusiue ponitur. lib. ii. dist. xxiij. 46.
- Adam qualiter cognitionem habuit. scilicet per disciplinam et studium. an per ditium donū. lib. ii. dist. xxiij. b.
- Adā quam cognitionē habuit ante lapsum de rebus creatis. lib. ii. dist. xxiij. c.
- Adam quam cognitionem habuit de deo. lib. ii. dist. xxiij. d.
- Adam quam cognitionem habuit de seipso. lib. ii. dist. xxiij. e.
- Adē non fuisse meritorum resistere malo et non sentire tentationi quomodo intelligitur. lib. ii. dist. xxiij. 1. r. 2. r. 3.
- Adam in qua rectitudine et bonitate voluntatis creatus est. lib. ii. dist. xxiij. b.
- Adam gratia et virtutes non habuit se tunc quando peccauit. et quomodo intelligitur. lib. ii. dist. xxiij. 1.
- Adam duplici bono privatus est propter peccationem. et cui dictum est. nunc ergo ne sumas. et. lib. ii. dist. xxiij. 2.
- Adā equo iudicio de paradiso electus est. lib. ii. dist. xxiij. 3.
- Adam quare cecidit in peccatum cum tamen fuerit sibi gratia collata. lib. ii. dist. xxiij. 20.
- Adam quare non peccauit maiori in gratitudine quam lucifer. cum ipse haberet gratiam et lucifer non. lib. ii. dist. xxiij. 21.
- Adam qua pena fuit punitus propter peccatum. lib. ii. dist. xxiij. c.
- Adam et eua an ante peccatum comederint de ligno vite scilicet et si comederunt quare non sunt facti immortales. lib. ii. dist. xxiij. g.
- Adam peccato suo corrupit et culpabilem fecit totam humanam naturam triplici ratione. lib. ii. dist. xxiij. 12.
- Adē anima quomodo potuit demereri anime alteri. cum anima non sit ex anima propagata sicut caro ex carne. lib. ii. dist. xxiij. 50.
- Adē peccatum sicut et alia peccata quomodo est in vno genere. et quomodo claudit in se diuersa peccatorum genera. lib. ii. dist. xxiij. 1.
- Adam ratione cuius peccati transiit originale. lib. ii. dist. xxiij. 2.
- Adē peccatum an grauitus fuerit peccatum in spiritum sanctum. lib. ii. dist. xxiij. 3.
- Adā si peccasset alio genere peccati an transiisset originale. lib. ii. dist. xxiij. 4.
- Adam quare non potuit pro posteris satisfacere cum potuerit eos ex culpa sua vitare. libro. ii. dist. xxiij. 17. et. 18. et. 19.
- Adam habuit se ad posteros sicut pater ad filios non sicut tutor ad pupillos. lib. ii. dist. xxiij. 23.
- Adē corpus an sit constitutum ex elementis in completionem et compositionem equali. lib. ii. dist. xxiij. q. iij. ff. 44.
- Adē quare data est caro pro offe. lib. ii. dist. xxiij. 10.
- Adē cosa dupliciter consideratur. lib. ii. dist. xxiij. 17.
- Adē corpus quomodo erat impassibile. lib. ii. dist. xxiij. 27.
- Adē quare non inerat vite conseruatio per naturam si per esum ligni vite et aliorum lignorum poterat in esse conseruari. lib. ii. dist. xxiij. 43.
- Adē status ante peccatum qualis fuerit in corpore et in anima. libro. ii. dist. xxiij. a. b.
- Adē immortalitas quam habuit ante peccatum an fuerit de conditione nature. an ex gratie beneficio. lib. ii. dist. xxiij. c. d.
- Adē dedit deus tria precepta. et de eorum sufficientia. lib. ii. dist. xxiij. 8.
- Adē peccatum ratione cuius fuit excusabile. libro secundo distinctio. e. 47. et. 49.
- Adē peccatum quomodo corrupit totam naturam. libro secundo distinctio. ne. xxi. 48.
- Adē dedit deus bonum gratie duplici ratione. quia ipsum sciuerit statim lapsum. lib. ii. dist. xxiij. 18.
- Adē quare post naturalia data sunt

gratula. cum potuisset deus dare si
mul libro secundo distinctione xxxix
25. Ad idem. 28.

Ad peccatum actuale quam graue
fuerat li. ij. dist. xxxij. e

Ad peccati actualis remissio tracta
tur li. ij. dist. xxxij. f.

Adam quare potuit inlicere omnem
carnem preuaricando. et quare non
oportuit christum assumere omnem
carnem in curando li. ij. dist. ij. 21.

Adam in statu innocentie peccando
quare non potuit peccare penitenter
lib. iij. dist. xxxvij. 39.

Adam quare transmittit culpam me
diante carne. tamen christus no trans
mittit gratiam mediante sacramento
lib. iij. dist. i. 39.

Ad quare non licuit cum omni mu
liere coire. cum tamē et licuerit de om
ni ligno comedere libro. iij. distinctio
ne. xvi. 6.

Ad quare magis habuit sacramē
ta q̄ ad nutritiuā r̄ ḡnatiuā q̄ q̄ ad
ad alias potētias lib. iij. dist. xvi. 7.

Adde

Addere alia detrahst. alia com
plet lib. i. in prologo. 18.

Additionem an sit ponere in diuinit
lib. i. dist. xxxvij. 8.

Additur aliquid rei quod ipsum non
granat. sed alleviat libro. iij. distinctio
ne. i. 36.

Adlectiuum

Adlectiuum quomodo subsistat. uatur
lib. i. dist. xxxvij. i. 1. 7. 12.

Adlectiuum ponere rem suam circa
suum substantiuum quomodo intelli
gitur li. ij. dist. vii. 20.

Adiutorium

Adiutorium gratie est duplex libro. i.
distinctio. viij. 40.

Admirare

Admiratio quid li. ij. dist. xxxvij. 55.

Adoptiu filij quomodo dicuntur ho
mines et quomodo ageli li. ij. dist. x. 2.

Adoptiens filiatio an sit i christo li.
ij. dist. q. i. d. R. 25.

Adoptari quomodo dicitur humani
tas christi lib. iij. dist. x. 26.

Adoptiuos quomōd faciat sp̄s chari
tatis li. ij. dist. x. 27.

Adoptiu quare possunt fieri filij ho
minis a deo. r̄ filij dei christus non
lib. iij. dist. x. 29.

Adoptionis filiatio an conueniat no
bis per christum libro. iij. distinctio. x. q.
ij. e. Respon. 30.

Adoptionis filiatio quomodo conue
nit spiritui sancto libro. ij. dist. x. 31.

Adoptiu filij quomodo fuerunt ante
aduentum christi li. ij. dist. x. 32.

Adoptionis nostre causa tota non est
incarnatio li. ij. dist. x. 33.

Adoptiu filij per quod donum gras
tie sumus li. ij. dist. x. 34.

Adoptionis filiatio an sit in nobis p̄
comparationem ad christum lib. iij.
distinctio. x. q. ij. f. R. 35.

Adoptare illius solius esse qui potest
generare quomodo intelligitur lib.
iij. distinctio. x. 36.

Adoptionis filiatio an conueniat chri
sto secundum humanam naturam li.
ij. dist. x. c. d.

Adoptatio causa est triplex proximi
tatis li. ij. dist. xij. 18.

Adoptare quid est. et quando mulier
potest adoptare libro. iij. distinctio
ne. xij. 20.

Adoptare est proprie actus virozum
et quorum libro. iij. distinctio. xij.
21. et. 22.

Adoptare quis potest libro. iij. dist.
erone. xij. 23.

Adoptatus r̄ arrogatus differunt li.
iij. dist. xij. 24.

Adoptare quare potest pater filium.
non econuerso lib. iij. dist. xij. 29.

Adorans dyabolum credēs esse chris
tum an sit ydolatra libro. iij. distinctio
ne. ix. 39.

Adorare quid est secundum Rab. li.
ij. dist. ix. 53.

Adoratio est duplex scilicet exterior
interior lib. iij. dist. ix. 59.

Adoratio eadem an sit humanitati et
diuinitati christi exhibenda libro. iij.
dist. ix. a. r̄ per totum.

Adorationi quomodo non potest sub
esse falsum lib. iij. dist. xxxij. 14.

Aduerbia

Aduerbialis determinatio cadit vel
sub ampliatione verbi. vel extra libro
i. dist. xliij. 24.

Adulterium

Adulteriū culpa quare nō habet trās
fudi in prolem libro secundo distinctio
ne. xxxij. 14.

Adulteriū culpa quare plus imputat
tur proli q̄ alia peccata actualia pas

Tabula

sentum li. ii. di. xxxiii. 15.

Adultus baptizandus quid plus exigit q̄ paruulus baptizandus lib. iiii. distinc. xvi. 76.

Adulter potest aliquis esse duobus modis li. iiii. di. xxxi. 5.

Adultera potest in septem casibus contra virum excipere libio. iiii. distinctio. ne. xxxv. 2.

Adulter an grauis peccet q̄ adultera. an econuerso lib. iiii. di. xxxv. 3.

Adulter forans se cum adultera contrahere post mortem mariti nō tenet iuramentum li. iiii. di. xxxv. 6.

Adulteram proxem an sit licitum occidere lib. iiii. distinctio. xxxvi. q. i. d. Respon. 20.

Adulteram proxem in lege occidere posse fuit iudiciale. ergo nunc nō manet li. iiii. dist. xxxvii. 21

Adulteram proxem posse interficere sique rationes probare videntur quomodo sunt dissoluende lib. iiii. distinctio. xxxvii. 23. 7. 2. 4.

Adulterium quomodo tenet secundū locum in pena 7 quare tam grauius puniatur li. iiii. dist. xxxviii. 8.

Adulterium quid sit li. iiii. di. xli. f.

Affectus

Affectus quomodo purgatus. purgatio et purgatissimus. similiter et intellectus li. i. di. li. 1.

Affectiois ardor et cognitionis claritas dissimiliter se habent libio. i. di. distinctio. i. 2. 4.

Affectio dicitur quadrupliciter li. i. dist. c. xvi. 31.

Affectum omne bonū cognitū omne verum amplectitur differenter li. i. dist. xlv. 19.

Affectum nostrum inflammari ab alio quo intelligitur dupliciter li. ii. di. i. 4.

Affectum operi nomē imponere quomodo intelligitur lib. ii. di. xli. i.

Affectus est duplex scilicet naturalis et deliberatiuus. et quo horum quis appetit mortem li. iii. di. xvii. 2.

Affectum pium mentis cupere dissolui et esse cum christo quomodo intelligitur lib. iiii. dist. xviii. ibidem sub littera. b.

Affectioes animi quattuor sunt. et que li. ii. di. xxxi. 9.

Affectio quomodo sequitur intentionem lib. iiii. di. xxxi. 28.

Affectus est triplex. et quem respicit

ordo charitatis et quem non libio. iiii. dist. xxx. 39.

Affectus amicalis quomodo est magis ad socium q̄ ad fratrem lib. iiii. dist. xxx. 41.

Actio predominantans est duplex. 7 quomodo lib. arb. in eligendo sequitur affectionem predominantem lib. iiii. dist. xxxi. 8.

Affectio quomodo habet ortum ab amore libio. iiii. dist. xxxiii. 12.

Affectioes anime omnes reducuntur ad amorem et timorem libio. iiii. dist. distinctio. xl. ii.

Effici vel moueri ad altitudo charitatem est dupliciter. et quo modo eodem motu afficiuntur in amicum et inimicum. li. iiii. di. xxx. i.

Affinitas

Affinitas et consanguinitas quomodo differunt. et quomodo distinctur li. iiii. di. xli. 7.

Affinitas differenter respicit genus et gradum. Ibidem.

Affinitatis gradus qui impediunt matrimonium contrahendum libio. iiii. dist. xli. 9.

Affinitas q̄dū durat li. iiii. di. xli. 10.

Affinitas contrahitur non solum per matrimonium. sed etiam per coitum fornicarium li. iiii. di. xli. ii.

Affinitas an contrahatur per omnem coitum siue legitimum siue fornicarium li. iiii. di. xli. q. i. a. 8. 12.

Affinitatem non contrahi per omnem coitum siue rationes probare videntur quomodo sunt dissoluende li. iiii. dist. 13. 7 per totum.

Affinitatis vinculum contrahitur ratione actionis substrate que est naturalis. non ratione deformitatis voluntatis lib. iiii. di. xli. 14.

Affinitas an transeat in alterū lib. iiii. distinctio. xli. q. ii. b. Respon. 17.

Affinitatis et consanguinitatis vinculum quomodo differunt libio. iiii. dist. distinctio. xli. Ibidem.

Affinitas non generat affinitatem li. iiii. dist. xli. 18.

Affinitas non surgit ex consanguinitate et affinitate. sed solum ex consanguinitate et carnis commixtione lib. iiii. di. xli. Ibidem.

Affinitatem transire in alterum siue rationes videntur probare quomodo

lib. iiii. di. xli. 19. 7 proors

Affinitas an praestet matrimonio ius
pedimentum libio. l. iii. di. xl. q. iii. c.
Respon. 22.

Affinitatem que precedit matri-
monii contractionem non impedire
matrimonium sique rationes sonare
videntur quomodo sunt dissolue[n]de
li. l. iii. di. xl. 22. et per totum
Affinitatis gradus qui sunt secundum
suis commune: li. l. iii. di. xl. a.
Affinitatis gradus qui sunt secundum
dispensationem specialem libio. l. iii.
di. l. iii. xl. b.

Affinitatis secundum genus impe-
dit matrimonium li. l. iii. di. xl. c.

Affirmare

Affirmationis et negationis quando
est summa oppositio li. l. di. v. 13.
Affirmatio et negatio quando est simul
vera de eadem li. l. di. xxxiii. 15.
Affirmationes quomodo dicuntur in-
compacte li. l. di. xxxiii. 19.
Affirmatiui et negatiui precepti obli-
gatio differenter se habet libio. l. di.
distinctio. xl. iii. 15.

Agere.

Agens per necessitatem quando sub-
iacet sue actioni li. l. di. vi. 6.
Agens aliquid est sua actio, aliquid non, et
quod mutatur cum de non agente sit a-
gens et quod non li. l. di. viii. 29.
Agens creatum in quam formam sub-
stantialem potest li. l. di. xiiii. 23.
Agens perfectum quomodo dat pos-
sentiam agendi simile libio. l. di. l. di. l. di.
distinctio. xiiii. 27.
Agens creatum quare potest produ-
cere effectus qui siue ipso stat et agens
in creatum non li. l. di. xxxvi. 13.
Agens a proposito quare non semper
dicitur agere secundum predestina-
tionem sicut secundum electionem li. l.
di. l. di. 44.
Agens quod agit ex tota potentia est du-
plex li. l. di. l. di. 25.
Agens ex potentia sua tota est duplex
li. l. di. l. di. 15.
Agens per naturam quando est nobil-
ius quam agens siue modus agendi per
voluntatem li. l. di. l. di. 26.
Agens est duplex scilicet secundum na-
turam et secundum intellectum, et per
quas formas nunquamque productis
lib. l. di. l. di. 10.
Agere et facere differunt libio. l. di.
distinctio. l. di.

Agens aliquid est in quo actio et pro-
ductio addit aliquid supra agentem
aliquid cui nichil aduenit dum pro-
ducit, et quod est mutabile quod non li-
bio. l. di. l. di. 23.

Agens aliquid agit seipso, aliquid per
aliud se, et quomodo deus est agens
libio. l. di. l. di. 23.

Agens non est in actu respectu om-
nium ad que possibile est libio. l. di.
distinctio. vii. 70.

Agens creatum quare magis potest in
formam quam in materiam lib. l. di. vii. 73.

Agens creatum quid et quomodo pro-
ducit breui sermone determinatur li-
bio. l. di. vii. 77.

Agens est triplex: deus natura intelli-
gentia et quomodo quilibet agit li. l. di.
distinctio. vii. 78.

Agere dicitur aliquid in alterum tri-
plex: li. l. di. xxxi. 26.

Agens prestantius esse patiente quo-
modo intelligitur li. l. di. xxxi. 28. et li-
bio. l. di. l. di. 10. et li. l. di. xxxiii. 39.

Agens et patientes debere comunica-
re quomodo intelligitur libio. l. di. l. di.
distinctio. xxxi. 29.

Agens creatum non errare quando
continuat regulam dirigenti quomodo
intelligitur li. l. di. xxxvii. 22.

Agens vel operans quomodo dicitur
respicere ad bonum, non ad malum
li. l. di. xxxviii. 9.

Agere esse ab octo in actum transire
quomodo intelligitur libio. l. di. l. di. l. di.
distinctio. xxxviii. 10.

Agonia.

Agonia quid li. l. di. l. di. xxxiii. 52.

Aleator.

Aleator an possit facere ecclesiam et
an possit lucrata pecuniam retinere
re. li. l. di. l. di. xv. 79.

Alienare

Alienari a regno et a visione dei quas
lis pena sit li. l. di. l. di. 2.

Alia

Alietatis et identitatis nominat ut se
et alterum quare vere compatiuntur
se cum loquimur de personis diuinis
libio. l. di. l. di. 10.

Alius

Alius et alter a filio dicitur pater, sed
magis proprie alius li. l. di. l. di. 12.
Alius a filio non dicitur pater li. l. di. l. di. 11. Ibidem.
Alius potest teneri adiective et sub-
stantive, et secundum quam acceptionem

Tabula

hec est vera: deus genuit alium deum
libro. i. distinctione. iij. 17.
Alius quare non dicitur alietatem per-
sonalem nisi substantiue teneatur. li-
bro. i. dist. iij. 23.

Alio est deus alio pater quomodo in-
telligatur. libro. i. distinctione. vij. 23. et
distinctione. xxxij. 12.

Alius et aliud non significant eandem
alietatē in divinis. li. i. dist. ix. 1.

Alius importat alietatē in persona aliud
alietatē in natura. li. i. dist. ix. 1.

Alius in hac oratione, alio est deus, a-
lio est pater dicitur diversitatem secun-
dum rationem dicendi vel intelligen-
di, sed in expositione huius dictionis
solum dicitur diversitatem seu distin-
ctionem in supposito. libro. i. distinctio-
ne. xxi. 15.

Alius quomodo implicat formam, et c.
li. i. dist. xxi. 16.

Alietatem pluralitatem discretionem
distinctionem recipimus in divinis sed
non diversitatem multiplicatam dis-
tinctionem et separationem. libro. i. dis-
tinctione. xxxij. 16.

Alius est pater in persona a litus sitis:
alius spiritus sanctus, quomodo ibi ac-
cipit persona. li. i. dist. xxi. 12.

Alia est persona patris: alia filii: alia
spiritus sancti quomodo accipitur.

Ibidem.
Aliud est genuisse quod natum esse, aliud
quid ibi dicitur. li. i. dist. xxi. 3.

Aliud est esse rem nature, aliud natu-
ram, et quod aliam habent rationem per-
sona et non quod intelligitur. libro. i. dis-
tinctione. xxxij. 12.

¶ Aliquid.

Aliquid preter aliud intelligitur est multis
tripliciter. li. i. dist. xxxij. 1.

Aliquid an dicatur de deo ex tempore,
li. i. dist. xxx. q. i. a.

Aliquid dicitur ex tempore est duplex. li. i. dis-
tinctione. xxx. 17. ad idem 8.

Aliqua que dicuntur de deo ex tempo-
re an dicantur per se vel per accidens,
li. i. dist. xxx. q. ij. b. ff. 10.

Aliqua que dicuntur de deo ex tempo-
re an dicantur secundum substantiam
an secundum relationem que sit vera et elatio
li. i. dist. xxx. q. iij. c. ff. 24.

Aliquid est aliud tripliciter. li. i. dist. xxx. vij. 39.

Aliquid si est causa alieus oppositum est
causa oppositi maxima illa ubi tenet,
li. i. dist. xl. 55.

Aliquid si per sui presentiam est causa
alieus per sui absentiam esse cau-
sam opponenti quomodo intelligitur
lib. i. dist. xl. 54.

Aliqua fieri unum quid requirat lib.
i. dist. xxxi. 41.

Aliquid an possit facere contra volun-
tatem signi libro. i. dist. xlvij. q. ii. b.

Respon. 15. et 16.

Aliquid comparari ad multa potest
esse dupliciter libro. i. dist. xlviii. 18.

Aliqua sunt in genere per se aliqua
per reductionem libri. ii. dist. xxxiii. 26.

Aliquid an transeat in veritatem hu-
mane nature per actum generatiue li-
bro. i. dist. xxx. q. i. e. Respon. 28.

Aliquid an transeat in veritatem hu-
mane nature mediante opere nutritio-
ne libri. ii. dist. xxx. q. ii. f. Respon. 40.

Aliquid dicitur de aliquo vel hoc de
eo tripliciter libro. iii. dist. xxxii. 7.

Aliquid esse de nichilo tripliciter in-
telligitur li. iii. dist. v. 9.

¶ Altare

Altaris sacramentum duas res com-
plectitur li. iii. dist. vi. 1.

¶ Alter

Alter duplicem dicitur alietatē et quā
alietatem dicitur ibi res alter posse co-
gnosci libri. i. dist. xxxviii. 1.

Alterum alterius locum accipere et
coronam quomodo intelligitur libri. i.
dist. xl. 30.

Alterum ubi de altero predicatur de
quocumque predicatur subiectum tunc
dicatur contra istam propositionem
peccat locus sophisticus secundum
accidens li. ii. dist. xxxiiii. 11.

¶ Altior

Altiori gradus debent profundiores
rune locum quomodo intelligitur li-
bro. ii. dist. vii. 17.

Amor dei ad hominem est amor fructu-
tionis et tamen homini non fructur
lib. i. dist. lxx. 39.

Amor est duplex gratuitus debetur et
amor mixtus libro. i. dist. ii. 22.

ad idem. dist. x. 2.

Item amor est duplex libri. i. dist. l. 71.

Amor et noticia sunt in anima subita-
lialiter non principaliter sed ex con-
sequenti secundum rationem augustinus.
lib. i. dist. iii. 55.

Amor dicitur copulcentiam et sic habet
quid commune tribus personis dicitur
cit etiam conexione et sic habet rationem per

hinc. li. i. di. li. 57.

Amor gratuitus duo respicit. libro. i. dist. vi. 7.

Amor dilectio charitas differunt. li. i. di. r. 1.

Amor quomodo est in patre in filio in spiritu sancto. li. i. di. r. 2.

Amor consideratur dupliciter. Et secundum quem modum dicit substantiam et scd̄s quē nō li. i. di. r. 18.

Amans et si p̄ amore dēdat i amati tñ nihil ei dat et. li. i. di. r. 22.

Amor mutus est vnicus in deo. libro i. dist. r. 24.

Amor debitus et gratuitus qd̄ dicitur in divinis. li. i. di. r. 25.

Amor sine dilectione in divinis accipitur necessario essentialiter notionaliter et personaliter. li. i. di. r. 26.

Amor siue charitas an sit proprius spiritui sancto. li. i. di. r. q. i. c. 26.

Amor aliter se habet ad spiritum sanctum q̄ sapia ad filium. li. i. di. r. 27.

Amor ad quid dicit respectum in divinis. li. i. di. r. 28.

Amor est duplex. libro. i. di. xvij. 1.

Hic post principium ponitur nec dilectio nec ponatur delectatio. Et iterum triplex. e. dist. 20.

Amor quo diligimus deum est similis ter amor q̄ diligim⁹ proximum. libro. i. dist. r. xvij. c.

Amor q̄ diligim⁹ deū et primū nō ē pater v̄ filius s̄ spiritus sanctus tñ. li. i. dist. r. xvij. d.

Amor spiritus sanctus et bonū dicit eādem proprietate vel notione rōne differētē. li. i. di. xvij. 31.

Amor est duplex scilicet honesti et cōmodi et quis horum fuit in demonibus. li. i. di. v. 24.

Amoris inordinatio dupliciter potest esse. li. i. di. xl. 5.

Amor bonus quare est fundamentum civitatis dei et amor malus fundamentum civitatis diaboli. libro. ii. dist. r. 44.

Amoris magnitudo quomodo facit necessitas accelerari. li. ij. di. 59.

Amorem esse principium omnium affectionum quomodo intelligitur. li. i. di. r. 55.

Amor charitas et dilectio differunt. li. i. di. r. 2.

Amoris oculus aliter se habet ad premitum q̄ timoris oculus ad supplicium

li. i. di. xvij. 43.

Amorem dei possidere totum cor potest intelligi dupliciter libro. ij. dist. r. 58

Amor est duplex scilicet beneficentia et complacentia. ex quo diligendus est bonus extraneus et quo propinquus malus libro. ij. dist. r. 5.

Amor quomodo est copula amantis et amati li. ij. dist. r. 7.

Amor transformat amantem in amatum quomodo intelligitur libro. iij. dist. r. 13.

Amor non sufficit ad rectificationem anime absq̄ virtutibus regulantibus alios effectus lib. ij. dist. r. 12.

Amor naturalis dicitur dupliciter li. ij. dist. r. 68.

Amare deum principaliter propter temporalia quare est peccatum et est dem propter eandem causam timere non lib. ij. dist. r. 69.

Amari magis debere animam propter q̄ utilitatem temporalem quomodo intelligitur lib. ij. di. r. 42.

Amor quo amatur deus est duplex et ex hoc duplici amore oritur duplex timor li. i. di. xl. 10

Amor et timor quare dicuntur duae res dices affectionum libro. i. di. xl. 12.

CAmbitio

Ambitio dignitatis et honoris secundum diversas rationes in diversis mandatis prohibetur li. ij. di. xl. 5.

CAmicus

Amicus quomodo non debet aliquid constitui ante q̄ probetur. libro. ij. di. r. 22.

Amicis benefacere est glimicis malefaciendum est nō seq̄ li. i. di. r. 28.

Amicos facere de mammona iniquitatis quomodo intelligitur libro. i. di. r. 5.

CAlogia

Analogi vnicuique et equivoce dictione penes quid accipitur lib. i. dist. r. 1.

Analogia est duplex lib. i. di. r. 27.

Analogia penes quid accipitur in divinis lib. i. di. r. 15.

Anathematizare

Anathematizati quare dicuntur greci latinos lib. i. di. r. 3.

CAncilla

Ancillam esse quam quis creditur liberam potest esse dupliciter. Et quis

lib. i. di. r. 3.

lib. i. di. r. 3.

lib. i. di. r. 3.

lib. i. di. r. 3.

lib. i. di. r. 3.

lib. i. di. r. 3.

lib. i. di. r. 3.

lib. i. di. r. 3.

lib. i. di. r. 3.

lib. i. di. r. 3.

lib. i. di. r. 3.

Tabula

etter. Et quid turis sit scitum a d bebi
ti redditionem li. iiii. di. xxxvi. i.

¶ Angelus

Angeli quibus vocibus loquuntur et
audiunt li. i. di. ii. 8.

Angelorum mensura aliter est eum
aliter tempus li. i. di. xxxvii. 34.

Angelus an possit moueri localiter
sine corpore libro. i. di. xxxviii. q. i. R.
Rñ. 49.

Angelus vel spiritus an moueatur
per se an per accidens libro. i. di. distin-
ctio. xxxviii. 51.

Angelus an moueatur per medium
vel non libro. i. di. distinctio. xxxviii. q. ii. l.
Respon. 54.

Angelus quomodo dicitur moueri a
deo per tempora non loca libro. i. di.
stin. xxxviii. 55.

Angelus in motu an pertransseat sim-
plicitate an composita libro. i. di. distinctio.
ne xxxviii. 57.

Angelus an pertransseat medium mo-
tu subito vel successiue libro. i. di. distin-
ctio. xxxviii. q. iii. m. R. 58.

Angelus quibus moueatur successiue
tamen non est partibilis libro. i. di.
stin. xxxviii. 63.

Angelus quibus simul se transferat to-
tum. tamen non mouetur subito li. i.
di. xxxviii. 64.

Angelus quomodo localis est et cir-
cumscripibilis et quomodo non lib. i.
di. distinctio. xxxviii. l. m. n.

Angelus quomodo est partim in ter-
mino a quo. et partim in termino ad que
li. i. di. xxxviii. 63.

Angelus quomodo simul se transfert
totum li. i. di. xxxviii. 64.

Item ibi ponitur tota esse non potest
ponatur totus.

Angeli et spiritualia an habeant men-
suram propriam libro. ii. di. ii. q. i. a.
Respon. 4.

Angelus et homo beatus mensuratur
enol. ii. di. ii. 9.

Angelice durationis mensura in quo
gñe est li. ii. di. ii. 10.

Angeli et spiritualia an habeant vnū
eum eternorum libro. ii. di. ii. q. ii. b.
Respon. 11.

Angeli an habeant mensuram per ma-
nentez an successiuā li. ii. di. ii. q. iii. c.
Respon. 16.

Angeli an laudent deum mentaliter
vel vocaliter li. ii. di. ii. 32.

Angeli an locentur loco corporali li. ii.
di. ii. q. i. Rñ. 48.

Angeli continentur loco corporali dus
plicitate ratione li. ii. di. ii. 49.

Angelus vnus an simul et semel sit in
pluribus locis an tantum in vno loco
li. ii. di. ii. q. ii. R. R. 54.

Angelus est ibi ubi vult li. ii. di. ii. 56

Angelus quomodo est ibi ubi operat
li. ii. di. ii. 56.

Angelus secundum quem modū sim-
plicitate dicitur simplex libro. ii. di. distin-
ctio. ii. 57

Angelus non est in pluribus locis quia
vult intellectus glorificatus simul cog-
noscat multa li. ii. di. ii. 50

Angelus non est in pluribus locis quia
vult corpus christi sit in pluribus locis
li. ii. di. ii. 59.

Angelus an sit in loco impartibili sicut
ue punctuali libro. ii. di. distinctio. ii. q. iii. l.
Respon. 60.

Angelicus loci proportio ad locatum
qualis est li. ii. di. ii. 61.

Angelus et anima differenter existit
in corpore et loco li. ii. di. ii. 62.

Angelus totus est in qualibet parte
loci. nec tamen in pluribus locis sicut
nec anima dum viuificat totum cor-
pus. viuificat diuersa tempora lib. ii.
di. distinctio. ii. 63.

Angelus quomodo esset in loco si lo-
cus vel corpus in quo est diuideretur
li. ii. di. ii. 64.

Angeli plures an sint simul in eodem
loco primo libro. ii. di. distinctio. ii. q. iii. m.
Respon. 65.

Angeli aliter sunt in loco quia species in
anima et punctus et luminaria in loco
li. ii. di. ii. 66.

Angelice nature intensio duratio et mes-
sura li. ii. di. ii. b. c.

Angeli ubi fuerunt statim cum sunt
creati li. ii. di. ii. e.

Angeli quando creati fuerunt lib. ii.
di. distinctio. ii. f.

Angelis attribuntur quattuor et de
eorum sufficientia libro. ii. di. distinctio. ii. l.
Et eadem. dist. a.

Angeli quomodo recipient magis et
minus in attributis libro. ii. di. distinctio. ii. b.

Angeli quomodo in aliquibus equa-
litatem habuerunt lib. ii. di. distinctio. ii. c. et c.
di. distinctio. 5.

Angeli an naturaliter boni vel mali
creati fuerint li. ii. di. iii. d. e. f.

- Angelus quas sapientias habuerunt ante casum vel confirmationem libro. ii. dist. iii. g.
- Angeli an dilectione naturali dilexerunt deum et se inuicem ante lapsum li. ii. dist. ii. b.
- Angeli quomodo habent inter se gradus simplicitatis li. ii. dist. ii. 2. r. 3.
- Angeli quomodo in aliquibus equalitate habuerunt libro. ii. dist. ii. 5. r. e. distinctio. c.
- Angeli an sit compositi ex diuersis naturis scilicet ex materia et forma libro. ii. dist. ii. q. i. a. Respon. 6.
- Angelos non esse compositos ex materia et forma siue rationes et auctoritates probare videntur. quomodo sunt solvendi libro. ii. distinctio. ii. 7. et per totum.
- Angeli materia an sit eadem cum materia corporalium li. ii. dist. ii. q. ii. b. Respon. ii.
- Angeli an differant mera discretione personali libro. ii. distinctio. ii. q. i. d. Respon. 2. 7.
- Angelorum diuersitas vnde est libro. ii. dist. ii. 2. 8.
- Angeli et si non habeant tantam naturarum diuersitatem quantum habent homines. habent tamen aliquam li. ii. dist. ii. 2. 9.
- Angelorum personalis proprietates an sit accidentalis vel substantialis li. ii. dist. ii. q. ii. e. r. 3. et 32.
- Angelorum distinctio personalis an sit a parte principii vel formalis vel materialis li. ii. dist. ii. q. ii. f. r. 39.
- Angeli ante casum vel confirmationem triplicem habuerunt cognitionem naturalem et an illa distinctio sit formalis vel materialis li. ii. dist. ii. 4. 5. Et eadem dist. g.
- Angelus an fuerit a deo factus malus li. ii. dist. ii. q. i. g. r. 4. 6.
- Angeli malicia quomodo facit ad primum uersum decorem li. ii. dist. iii. 4. 7.
- Angelus an in primo instanti sue creationis fuerit malus actu proprie voluntatis li. ii. dist. iii. q. ii. b. r. 50.
- Angelum malum in initio temporis cecidisse quo sensu dixerit Johannes et aug. li. ii. dist. iii. 5. r. 52.
- Angelum malum propter ea simul conditum et vitium. quod simul conditur et vitium non est simile li. ii. dist. iii. 53.
- Angeli an omnia creata que cognoscit. cognoscat per species innatas ante casum per species acquisitas libro. ii. dist. iii. q. i. 7. r. 54.
- Angelos didicisse multa ab ecclesia. quomodo intelligitur libro. ii. dist. iii. 55.
- Angelus licet per species innatas cognoscat res creatas propter hoc tamen non cognoscit futura contingentia et absentia li. ii. dist. iii. 56.
- Angelus quomodo cognoscit singulas latus li. ii. dist. iii. 57. r. 58.
- Angelus an per cognitionem naturalem diuinam essentiae cognouerit in seipso sine omni medio et creature admitticulo li. ii. dist. iii. q. ii. r. 59.
- Angelus quomodo est deiformis per naturam li. ii. dist. iii. 60.
- Angelus cognoscebat deum per effectum et cetera li. ii. dist. iii. 92.
- Angelus cognoscebat deum per medium li. ii. dist. iii. 94.
- Angeli an dilectione naturali dilexerunt deum propter se et super omnia li. ii. dist. iii. q. i. l. r. 95.
- Angelus an naturali dilectione magis diligit superiorem an partem inferioriorem li. ii. dist. iii. q. ii. m. r. 72.
- Angeli qui ceciderunt beati nunquam fuerunt li. ii. dist. iii. 1.
- Angeli an creati sint in beatitudine vel in gloria libro. ii. dist. iii. q. i. a. r. 4.
- Angelos in beatitudine vel gloria creatos siue auctoritates et rationes probare videntur quomodo sunt dissolvendi li. ii. dist. iii. e. r. per totum.
- Angelus ante lapsum ita bona naturalia habuit quod non habiturus meliora li. ii. dist. iii. 7.
- Angeli quomodo habebant fructus nempe sine retardatione libro. ii. dist. iii. 8.
- Angeli an sint creati gratia libro. ii. dist. iii. q. ii. r. 10.
- Angelus nullum obstaculum habuit in merendo sicut nec in demerendo li. ii. dist. iii. 13.
- Angeli aliquibus an data sit future glorificationis prescientia libro. ii. dist. iii. q. i. c. r. 14.
- Angeli quare data est cognitio rerum mundanarum et non proprietas prescientia li. ii. dist. iii. 15.
- Angeli quomodo erant proximos res ad gloriam quam nos li. ii. dist. iii. 17.
- Angeli malis an reuelari potuit secundum casus libro. ii. distinctio. iii. q. ii. d. Respon. 18.

Tabula

- Angelo malo an tenelatur suis casus sicut petro predicatur lib. ij. distinctio. iiij. 20.
- Angelus malus quare vidit suum dominum: se non principium lib. ij. distinctio. iiij. 21.
- Angeli an habuerunt cognitionem matutinam in ipsa creatione lib. ij. distinctio. iiij. q. i. e. Rñ. 25.
- Angeli quomodo dicuntur lux et tenebre lib. ij. distinctio. iiij. 27.
- Angeli an habeant cognitionem respectivam per glorificationem lib. ij. distinctio. iiij. q. ij. f. Rñ. 30.
- Angelorum cognitio respectiva respectu cuius dicitur minus perfecta lib. ij. distinctio. iiij. 31.
- Angeli qui ceciderunt nunquam beati fuerunt lib. ij. distinctio. iiij. a. c.
- Angeli qui peristerunt possunt aliquo modo dici beati lib. ij. distinctio. iiij. b. c.
- Angeli an sint creati perfecte vel imperfecte lib. ij. distinctio. iiij. d. e.
- Angeli quales facti fuerunt in creatione lib. ij. distinctio. iiij. f.
- Angelus lucifer an peccaverit peccato superbiae lib. ij. distinctio. v. q. i. a. Respon. 7.
- Angeli luciferi peccatum primum non fuisse superbiam sique rationes probare videtur quomodo sunt solvenda. 10. et per totum.
- Angelus lucifer quid appetierit lib. ij. distinctio. v. q. ij. b. Rñ. 16. et per totum.
- Angeli minores an peccaverunt peccato superbiae lib. ij. distinctio. v. q. i. c. Rñ. 25.
- Angelorum malorum superbiae qualis fuerit et in quo superbiaerunt lib. ij. distinctio. v. 27.
- Angeli minores et si non appetierunt preesse, tamen noluerunt debito modo subsistere lib. ij. distinctio. v. 28.
- Angeli minores an appetierunt pariter deo lib. ij. distinctio. v. 29.
- Angeli minores quare appetierunt sine meritis lib. ij. distinctio. v. 30.
- Angelorum minorum peccatum an habeat ordinem ad peccatum luciferi lib. ij. distinctio. v. q. ij. d. Rñ. 31.
- Angelus malus quando et qua deformitate fuit deformat lib. ij. distinctio. v. 33.
- Angeli mali simul ceciderunt non quod in eodem instanti, sed quod repente. Et prout de eisdem alia ad hoc lib. ij. distinctio. v. 33.
- Angelorum conversionem et diaboli aversionem precessit peccatum luciferi lib. ij. distinctio. v. 34.
- Angelorum minorum peccatum non est excusabile. Quis factum sit alio suggerente, et peccatum primorum pariterum sit remediabile, quod factum est alio tentante lib. ij. distinctio. v. 35.
- Angelorum beatorum conversio an fuerit ad deum virtute nature, an virtute gratie lib. ij. distinctio. v. q. i. e. Rñ. 36.
- Angelorum bonorum conversionem in qua conversati sunt fuisse sine auxilio gratie, sique rationes probare videntur quomodo sunt solvenda lib. ij. distinctio. v. 38. et per totum.
- Angelorum beatorum conversionem non inchoavit gratia sed confirmavit lib. ij. distinctio. v. 42.
- Angeli mali quare imputatur aversio in culpam lib. ij. distinctio. v. 43.
- Angelorum bonorum in conversione an meritum sequatur premium, an preceat lib. ij. distinctio. v. q. ij. f. Rñ. 44.
- Angeli in sua conversione non sufficienter meruisse glorificationem si que rationes et auctoritates sanare videntur quomodo sunt intelligenda lib. ij. distinctio. v. 45. et per totum.
- Angeli quomodo merentur premium substantiale et accidentale. Ibidem.
- Angeli mali quomodo multum peccaverunt et boni quomodo multum meruerunt lib. ij. distinctio. v. 46.
- Angelus et homo quare non habent equalem temporis moram ad merendum lib. ij. distinctio. v. 47.
- Angeli boni an ad hoc gratia collata sit ut efficaciter converterentur lib. ij. distinctio. v. c.
- Angelus qua gratia indigebat et qua non. Ibidem.
- Angeli mali an sit sua aversio imputanda cum gratiam non habuerint lib. ij. distinctio. v. d.
- Angeli mali qua culpa non est data gratia. Ibidem.
- Angeli mali ubi habitent. an in aere caliginoso an in terra an alibi lib. ij. distinctio. vi. 1. et 2.
- Angelo malo quomodo dicitur barba potestas tentandi nos tempore antichristi quam modo non habet lib. ij. distinctio. vi. 3.
- Angelo malo qui victus est an non liceat aliquem potestatem impugare lib. ij. distinctio. vi. 4. et distinctio. eadem. f.
- Angelus lucifer de quo ordinem fuerit

lib. ii. di. vi. q. i. a. R. 5. et vide plura de hac materia in Incifer. Inciferum si fecisset non fuisse in supremo collocatum ordine. sique rationes et auctoritates sonare videntur quod sunt dissolutes. de. li. ii. di. vi. c. 6. et per totum.

Angeli minores de quo ordine lapsi sunt. li. ii. di. vi. q. ii. b. R. 12.

Angeli nomen quare appropriatur inferiori ordini. li. ii. distinctione. vi. 13.

Angeli malis quare non attribuantur nomina ordinum bonorum angelorum. li. ii. distinctione. vi. 19.

Angeli eiusdem ordinis alii steterunt alii ceciderunt non obstante quod fuerunt similes in affectibus et moribus etc. libro. ii. distinctione. vi. 15.

Angeli mali an ceciderunt in infernum. li. ii. distinctione. vi. q. i. c. R. 16.

Angeli mali ceciderunt de loco altissimo. ergo ceciderunt in locum profundissimum. Solutio. li. ii. di. vi. 17.

Angeli bonis quomodo de datus locus altissimus et malis infimus. li. ii. distinctione. vi. 18.

Angelus malus quare non statim post peccatum cecidit in infernum sicut homo malus statim post mortem. li. ii. di. vi. 19.

Angeli mali et si datur nobis ad exercitum tamē per hoc deus non agit misericorditer nobiscum. li. ii. di. vi. 20.

Angeli mali an cruciantur ubicunque sint. lib. i. di. vi. q. i. b.

Angelos malos semper flammis torturi quomodo intelligitur. li. ii. di. vi. 22.

Angeli bonis quare datur episcopus pueris non sicut angelis malis datur non est oīe suppletio auerfio. li. ii. di. vi. 23.

Angeli malis quare differtur pena usque ad iudicium et peccatis mortuis quare statim redditur. li. ii. di. vi. 24.

Angelus malus quare propter auerfio nem a bono summo statim punitus est pena carente pīsonis etc. sed propter conuersionem ad malum non statim punitur pena ignis infernalis. li. ii. di. vi. 25.

Angeli mali an habeant inter se distinctionem ordinum. li. ii. di. vi. q. i. e. R. 26.

Angeli triplices considerantur sicut triplicem statum. ibidem.

Angeli mali culpa quomodo puerit ordinem. li. ii. di. vi. 27.

Angelos malos habere data itegerri ma quomodo intelligitur. li. ii. di. vi. 28.

Angeli mali an inter se habeant prelationem. li. ii. di. vi. q. ii. f. R. 29.

Angeli mali quomodo patiantur prelationem cum sint superbissimi. lib. ii. di. vi. 30. et 31. et eadem di. c.

Angeli mali an habeant prelationem de terra. li. ii. di. vi. 32.

Angeli qui et quales ceciderunt. libro. ii. di. vi. a.

Angeli mali unde et in quibus locis ceciderunt. li. ii. di. vi. b.

Angeli mali minores ubi sunt. libro. ii. di. vi. d. De angelis malis vide plura. vel demon.

Angelorum confirmatio an mutua uerit liberii arbitrii. libro. ii. distinctione. vii. q. i. d.

Angelorum aliqui sunt per gratiam cōfirmati aliqui per maliciam obstinati. li. ii. di. vi. a.

Angeli quod habent. li. ar. li. ii. di. vi. b. c.

Angeli boni non per naturam sed per gratiam post confirmationem peccata non possunt. d.

Angeli an habeant corpora naturalia ter sibi unita. li. ii. di. vi. q. i. a. R. 7.

Angelus diffinitur. vi. di. vi. q. i. b.

Angelus habere corpora aerea quod intelligitur. li. ii. di. vi. 8.

Angelus quare dicitur animal. li. ii. di. vi. 9.

Angelus et spiritus quomodo dicitur indigere corporeo solatio. libro. ii. distinctione. vii. 10.

Angeli an aliquando assumant corpora. li. ii. di. vi. q. ii. b. R. 13.

Angeli duplicem habent vitam scilicet contemplatiuam et administratiuam. ibidem.

Angelus quare assumit corpus et anima creata non. li. ii. di. vi. 24.

Angelus spiritus quomodo habet proportionem ad corpus. libro. ii. distinctione. vii. 15.

Angelo an competat habere corpus. li. ii. di. vi. 16.

Angelus quare assumit corpus an propter aliquid an propter nichil. libro. ii. di. vi. 17. et 18. et 19.

Angelus an assumat corpus secundum veram formam corporis humani. libro. ii. di. vi. q. i. c. R. 29.

Angeli quibus non assumant corpora humana. tamen non est ibi deceptio. li. ii. di. vi. 21.

Angeli corpus quomodo habet organisationem et completionem. libro. ii. di. vi. 22.

Tabula

- Angelum se habere indifferentem ad omnia corpora animalium quomodo intelligit. li. ii. dist. 84.
 Angelus corpus quod assumat an fiat de materia celesti an elementari. lib. ii. dist. inc. vii. q. ii. d. R. 26.
 Angelus quare magis assumit corpus de materia elementari q̄ celesti. lib. ii. di. viii. 27.
 Angelo quomodo est corpus assumptum p̄ habitaculo. lib. ii. di. viii. 29.
 Angelus corpus an graue vel leue. lib. ii. di. viii. 30.
 Angelus corpus an est simplex vel mixtum. li. ii. di. viii. 31.
 Angelus corporis conseruatio nō p̄det a simili nec corruptio a contrario. li. ii. di. viii. 32.
 Angelus an in corpore assumpto exerceat operationes anime vegetatiue. li. ii. di. viii. q. i. e. R. 32.
 Angeli boni quomodo comedunt et quomodo mali generant. libro. ii. dist. ctione. viii. 34.
 Angeli an i assumptis corporibus habeant operationes potentie sensituiue. li. ii. dist. inc. vii. q. ii. f. R. 37.
 Angelus ad quid recipit corpus organatum. li. ii. di. viii. 37.
 Angelo quomodo competit ridere. li. ii. di. viii. 38.
 Angelus quomodo habet sensus. lib. ii. dist. viii. 39.
 Angelus quomodo cognoscit et sensit potentia immateriali. libro. ii. dist. ctione. viii. 40.
 Angelus quomodo patitur a corpore quia crematur ab igne. ergo p̄t per corpus sentire. Solutio libro. ii. dist. ctione. viii. 41.
 Angelo quomodo competit receptio specierum visui: si corpus sentire r̄ t̄ dictum. r̄. li. ii. dist. viii. 42.
 Angelus per quem modum h̄t corpora sibi vnica. libro secundo, dist. ctione viii. a.
 Angeli ad quē actū assumunt corpora. li. ii. di. viii. b.
 Angelus et sp̄uales creature per quē modum apparent hominibus corpora liter. li. ii. di. viii. c.
 Angelus diffinitur a damasceno. lib. ii. di. ix. 3.
 Angelicus ordo diffinit. libro. ii. dist. ctione. ix. 4.
 Angeli diuersorū ordinū an sint diuersarum speciebus per naturam. libro secundo. dist. ix. q. i. a. R. 6. ad idem 7. r̄. 8. r̄. 9.
 Angelicorum ordinū distinctio an sit p̄ncipaliter a natura vel a ḡa. lib. ii. di. ix. q. ii. b. R. 10.
 Angelos per naturam alios alius esse superiores quomodo intelligitur. lib. ii. di. ix. 11.
 Angelorū ordo aliter attendit q̄ creaturarū. li. ii. di. ix. 12.
 Angelis an secundum maiorem capacitatem naturalium dentur a deo maiora dona gratuita. libro. ii. dist. ctione. ix. questione. iii. c. Resp̄sio. 14. r̄ p̄ totum.
 Angelici ordines a q̄ tenent. li. ii. dist. ix. q. iii. d. R. 22.
 Angeli a tribus denominentur. Ibidem.
 Angeli secundum tres modos denominent. li. ii. di. ix. 23.
 Angelorū nomina ex quibus locis scripture sūt accepta. li. ii. dist. ix. 24.
 Angelorum nomina non debent esse communita quia dona sint eis communis. li. ii. di. ix. 27.
 Angelicum ordinē denominari ab eo munere q̄ plentius accipit quomodo intelligit. li. ii. di. ix. 27.
 Angeli aliqui quare dicuntur cherubim alii seraphim. libro. ii. dist. ctione. ix. 28. ad idem. 27.
 Angelicorum ordinum reformatio unde fiat. id est p̄rum ad singulos ordines angelorum fiat assumptio saluandorum. libro. ii. dist. ctione. ix. questione. v. e. R. 30.
 Angelus et homo quare possunt in eundem ordinem conuenire. libro. ii. di. dist. ctione. ix. 32.
 Angeli supremi et infimi ordinis non possunt in eodem ordine collocari et go similiter nec homo et angelus. Solutio. li. ii. dist. ix. 33.
 Angelus et homo possunt simul locari. quia corpus hominis non possit sublimari ad dignitatem spiritus angelici libro. ii. dist. ctione. ix. 34.
 Angelus in aliquibus excedit animam hominis an aliquibus cum ea conuenit. li. ii. di. ix. 35.
 Angelicorum ordinum prelatio que est in ordine respectu ordinis an euacuetur post iudicium. libro. ii. dist. ctione. ix. q. vi. f. R. 36.

- Angelos beatos esse perfecte beatificatos quomodo intelligitur. libro. ij. distinctione. ix. 39.
- Angelica pulchritudo non minuitur quibus prelatio tollitur. li. ij. di. ix. 40.
- Angelicus principatus secundum quod nominat ordinem quid dicat. libro. ij. distinctione. ix. 41.
- Angelorum ordinem numerus an habeat statum in nouenario an protendatur ad denarium. libro. ij. distinctione. ix. q. vij. g. r. ff. 42.
- Angelici ordinis hierarchie rationem obtinebit dectimus ordo ex saluandis. li. ij. distinctione. ix. 43.
- Angelice ordo an comparatur secundum equalitatem. li. ij. di. ix. q. vii. b.
- Angelorum equipotentia penes quid accipitur. li. ij. di. ix. 47.
- Angelorum ordinum conuenientia que facit ad pulchritudinem unde surgat. li. ij. di. ix. 48.
- Angelos habere idem donum et premium quomodo intelligitur. li. ij. di. ix. 49.
- Angelica hierarchia quomodo representat summam hierarchiam. libro. ij. distinctione. ix. 50.
- Angelum unum solum quare non pro dicitur deus sicut unum solum filium habuit. li. ij. distinctione. ix. 51.
- Angeli quare creati sunt in multiformi ordine. ibidem.
- Angella solis an etiam alijs substantijs rationabilibus competat per ordines distinguat. libro. ij. distinctione. ix. q. ix. r. ff. 52.
- Angeli ordinis qui et quot sint. li. ij. distinctione. ix. a.
- Angelici ordines quomodo nominentur et nominum ratio. libro. ij. distinctione. ix. b.
- Angelici ordines an in principio creationis fuerunt ita distincti. libro. ij. distinctione. ix. c.
- Angeli lapsi qualiter dicantur in ordinibus fuisse. libro. ij. distinctione. ix. ibidem.
- Angeli eiusdem ordinis an omnes sint equales. libro. ij. di. ix. d.
- Angelus unus quomodo mittitur ab alio. li. ij. distinctione. ix. 2.
- Angelus mittitur dupliciter. libro. ij. distinctione. ix. 3.
- Angeli boni an mittantur. libro. ij. di. distinctione. ix. q. i. a. r. ff. 4.
- Angeli quare mittuntur nobis cum de-
- ste nobis prebens. li. ij. di. ix. 5.
- Angeli quare mittuntur ad nos cum filius et spiritus sanctus sufficienter curent salutem nostram. li. ij. di. ix. 6.
- Angeli simul et semel de nobis cogitant et de deo. li. ij. distinctione. ix. 7.
- Angelo quare debetur locus. libro. ij. distinctione. ix. 8.
- Angelorum omnium an sit mitti. li. ii. distinctione. ix. q. ii. b. r. ff. 9.
- Angelus de seraphim missus ad Esaiam quomodo intelligitur. li. ii. di. ix. 11.
- Angeli ordini cuiuslibet quare non competat missio cum competat dei filio. li. ii. distinctione. ix. 21.
- Angeli quomodo faciunt ad ordinum suorum reparationem. li. ii. di. ix. 13.
- Angeli an mittantur ad accendendum nostrum effectum. libro. ij. distinctos ne. ix. q. i. c. r. ff. 14.
- Angelicus effectus quibus sit igne diuini amoris inflammantur tamen non potest accendere nostrum effectum. li. ii. distinctione. ix. 17.
- Angelus an mittatur ad illuminandum nostrum intellectum. libro. ii. di. distinctione. ix. q. ii. d. r. ff. 20.
- Angelicus actus qui sunt illuminare purgare perficere penes quid accipitur. li. ii. di. ix. 21. r. 22. Et quomodo faciat eundem actum di. 27.
- Angelus quam anime partem potest illuminare. li. ii. distinctione. ix. 19.
- Angeli quare dicantur lumina. li. ii. distinctione. ix. 23.
- Angeli quibus multa nobis reuelent que nobis per sensum non expriment propterea tamen non influunt immediate in intellectum. libro. ii. distinctos ne. ix. 25.
- Angelo et homini conuenit illuminare te purgare et perficere per modum exitantis differenter. libro. ii. distinctione. ix. 26.
- Angeli vox diffinitur a Gregorio. li. ii. distinctione. ix. 28. Et declaratur expositio. e. di. 39.
- Angeli locutio an sit idem quod eius cognitio. li. ii. di. ix. q. i. e. r. ff. 26.
- Angeli locutio qualiter aliquo modo differt a cogitatione. libro. ii. distinctione. ix. 31.
- Angelus cogitationem suam modo communicat modo occultat quibus lux est speculum semper se manifestent. li. ii. distinctione. ix. 32.

Tabula

- Angelum inferioris ordinis nō posse loqui ad angelum superioris ordinis quomodo intelligitur. li. ij. di. r. 34.
 Angelus auditus qd est et quō differit videre et audire a angelo. li. ij. di. r. 35.
 Angelica locutio differt a cogitatio: ne: sed propter hoc non oportet qd nūrus differt a specie lib. ij. di. r. 36.
 Angelus et deus an possint facere eā: dem locutionem vel an eadem locutio possit esse ab angelo et a deo li. ij. dist. r. q. ij. f. rñ. 37. 738. 739. Et ad idē. 4. o. et 4. I. et 42.
 Angelo an competat adorari ex persona dei sicut ppetit et ex persona dei apparere et loqui. li. ij. di. r. 43.
 Angelus sermo quomodo formati subiecta creatura dupl'r refert ad deū. Ibidē.
 Angelus an oēs mittat. li. ij. di. r. a. b. c. e
 Angelorū nomia sunt nō ordinū. Micha el Gabriel Raphael. lib. ij. dist. r. d.
 Angelū anime ab ortu natiuitatis deputari quō intelligitur. lib. ij. dist. r. i
 Angelorū cognitio alta est a natura: alta a gra: et hanc qz dupl'r ē. li. ij. d. r. 2
 Angelos videre oīa eo quō videāt verbum quō intelligitur. lib. ij. di. r. 4.
 Angelorum cognitio cogitatio et affectio pōt variari p tēpora. lib. ij. di. r. 5
 Angelus an debuerit deputari ad custodiā hoīs lapsi. li. ij. dist. r. q. i. a. rñ. 6.
 Angelici pñidū carētiā auge regiam et iūphī quō intelligitur. lib. ij. di. r. 8.
 Angelus ministrat homini ppter deū: q: si ministraret hoī ppter seipm hō pīator maior eēt angelo bō. li. ij. d. r. 9
 Angelus an habeat custodiā hoīs ex natura vel gratia. lib. ij. dist. r. 10.
 Angelica custodia non preiudicat dī: ntine nec conuerso. lib. ij. dist. r. 11.
 Angelo quare cōpetit custodia hominis cum non competebat ei redēptio lib. ij. dist. r. 12.
 Angelum deputari ad hominis condit et custodiā: an fuerit competens. li. ij. dist. r. q. ij. b. rñ. 13.
 Angelica custodia ad quid prodest homini specialiter. Ibidem.
 Angelice custodie causa tota non est supplere defectus lib. ij. dist. r. 14.
 Angelus quare nō potest deputari ad custodiā alterius angelus vel hominis instituti. lib. ij. dist. r. 15.
 Angelus quomodo preest angelo vel homini instituto. li. ij. dist. r. 16.
 Angelorum custodiā circa hominē in statu lapsi quare non oportet singulis triplicare. li. ij. di. r. 17.
 Angelus aliquis an fuerit deputatus ad custodiā christi. libro. ij. dist. r. c. q. ij. c. rñ. 19.
 Angelis suis mandauit de te. quomō intelligitur. li. ij. di. r. 19.
 Angelus qua confortatione confortat uel christum. li. ij. di. r. 20.
 Angelicam custodiā habere quomō est dignitatis. li. ij. di. r. 23.
 Angelus an propter nostram obstinationem subtrahat custodiā beneficij. li. ij. di. r. q. i. d. rñ. 25.
 Angelice custodie effectus est et respectu honorum et respectu malorum. li. ij. di. r. 26.
 Angelus quare non deserit hominem custodire propter peccatum sicut deus inhabitare. li. ij. di. r. 27.
 Angelus quare non subtrahit ppter rebellionem et obstinationem custodiā sicut prelatus ea ratione fert. ex cōmunicatiōis sententiam etc. libro. ij. dist. r. 28.
 Angelicam custodiā in obstinatis eē causā aggravatiōis peccati quomō intelligitur. li. ij. di. r. 29.
 Angelice custodie. rñ. sunt effectus. li. ij. dist. r. 30.
 Angelice custodie circa animas quatuor effectus. libro. ij. di. r. 40.
 Angelo custodienti an apostice gaudium ex beatificatione custoditi. lib. ij. di. r. q. ij. e. rñ. 31.
 Angelus gaudij crescere intelligitur dupliciter et secundum quem modum angelis beatis accrescit gaudium. li. ij. di. r. 31. r. 40.
 Angelus an incurrat aliquid detrimentum ex damnatione custoditi. li. ij. di. r. q. iiii. f. rñ. 33.
 Angelorum premium crescit ex nostra saluatione. ergo ex defectu salutis incurrunt angelus damnum nō sequitur. lib. ij. di. r. 37.
 Angelus malus gaudet de damnatione: ergo bonus ex hac causa tristatur non est simile. li. ij. di. r. e. 38.
 Angelus an velit illū quem custodit saluari cum scit eum prescitum. libro. ij. di. r. 39.
 Angelice custodie quadruplex effectus circa animas et angelo custodienti prescitum quod premium redditur. libro. ij. di. r. 40.

Angelus boni deputatur ad custodiam
 et mali ad exercitium hominum. libro. ij.
 distinctione. xi. a.
 Angelus singuli singul' host' an pluri
 bus vnus deputatur. li. ij. di. xi. b.
 Angelus an proficiant in merito vel in
 premio vsq; ad iudicium. libro. ij. dif.
 xi. c. d.
 Angelice nature conditioem quare
 non oportet in sex diebus explicari si
 cut nec lapsum. li. di. xij. io.
 Angelus et dei possibile est simul esse vnus
 opus: sed non vnus et eandem imagi
 nem vel similitudinem. li. ij. dif. xvi. 2.
 Angelus quare non determinatur in
 scriptura factus ad imaginem dei. li.
 ij. di. xvi. 23.
 Angelica natura quomodo excedit hu
 manam. li. ij. di. xvi. 30.
 Angelum esse deo similitorem q̄ homi
 nem magis proprie conceditur q̄ an
 gelus sit magis imago. li. ij. di. xvi. 30
 prope medium.
 Angelus quomodo cecidit de statu subs
 timo: q̄ homo. li. ij. di. xxi. 46
 Angelus quomodo erat sapientior q̄
 adam. li. ij. di. xxi. 14.
 Angelus si poneretur in carnem infe
 ctam et anima innocens in flammam
 quare nec ille inficeretur nec illa pu
 niretur. li. ij. di. xxi. 38.
 Angelus quomodo dicitur remotio
 a deo et maris proximior. li. di. ij. 6
 Angelus annuncians de quo ordine
 fuit. libro. iij. di. ij. 7.
 Angelus quomodo plus conuenit cu
 deo q̄ homo. libro. iij. di. ij. 15.
 Angelus q̄uis sit altior natura q̄ ho
 mo tamen magis decuit homine exal
 tari per diuinitatis assumptionem q̄
 angelum. li. iij. dif. ij. 16.
 Angelo lapso quare non prodesset si
 christus angelicam naturam assu
 pisset. li. iij. di. ij. 17.
 Angelico a spiritu quare non decuit i
 choari reparationem generis huma
 ni. li. iij. di. ij. 18. Sic ponitur et quem
 admodum in primo adam facta est no
 stre reparationis consummatio po
 natur nostre damnationis inchoatio.
 Angelus quare non est adeo idoneus
 ad reparationem sicut homo. libro. iij
 dif. xi. io.
 Angelus qualiter sunt a nobis diligen
 di. li. iij. di. xxiij. 6.
 Angelus quomodo et qualiter sunt ex

charitate diligendi. libro. iij. distinc.
 xxiij. 19.
 Angelus quomodo est deo similior q̄
 homo. li. iij. di. xxiij. 22.
 Angelus in quo statu diligunt deus ma
 gis q̄ ipsum homines diligant. libro
 iij. di. xxiij. 24.
 Angelus quare dicitur mediator ad
 deum. li. iij. di. xxiij. 25.
 Angelice nature q̄re simul concreta
 est pena et humane non est concreta
 medicina. li. iij. di. ij. 8.
 Angelos malos ventam non inuenit
 se etiam si penitissent quomodo itel
 ligitur. li. iij. di. iij. 58.
 Angelus quomodo offerunt orationes
 nostras deo. li. iij. di. xlv. 8.
 Angelos omnia videre quia vident
 omnia vident quomodo intelligitur:
 et per quem modum angelus multa ad
 discunt. li. iij. di. xlv. 10.
 Angelorum ministerio damnati ad tor
 menta deducuntur sed angelus non tor
 quent damnatos. li. iij. di. xlvij. 2.
 Angelus vtrum iudicabunt cum chris
 to. libro. iij. dif. xlvij. q. ii. b. r. 7.
 Angelus boni non iudicabunt cu
 chris to q̄uis sint sine peccato. libro. iij.
 dif. xlvij. 8.
 Angelus boni iudicabunt malos ange
 los sed non homines malos. libro. iij.
 dif. xlvij. 9.
 Angelus an iudicabuntur. libro. iij. di.
 xlvij. q. iiii. d. r. 11.
 Angelos malos non esse iudicandos
 si que rationes probare videntur quo
 modo sint dissoluende. libro. iij. dif.
 xlvij. 12. et 13.
 Angelus boni quo iudicio iudicabun
 tur. li. iij. di. xlvij. 14.
 ¶ Anglicus.
 Angliet per dispensationem contras
 hunt in gradu prohibito. libro. iij. di.
 xl. 4. Et ad hanc rem alia plura. 5.
 ¶ Anima.
 Anima infinitum bonum finite capte
 libro. i. di. 138.
 Anima cognoscitur dupliciter et que
 harum cognitionem est rationis: et q̄
 fidei. li. i. di. iiii. 26.
 Anima quare dicitur essentia vita et
 mens. li. i. di. iiii. 30.
 Anima rationalis quomodo est simi
 lis deo. li. i. di. iiii. 32.
 Anima est sue potentie qualis predica
 tio ibi. li. i. di. 44.

Tabula

- Anima vtrum sit sine potentia et quo
 modo memoria intelligentia positas
 dicuntur vna essentiali lib. i. di. iiii. l.
- Anime immortalitas breuit deductio
 ne probatur. li. i. di. viii. 32.
- Anima probatur composita a postero
 ri per aug. propter pluralitatem pro
 prietatum. li. i. di. viii. 43.
- Anima rationalis an sit in toto corpo
 re: ita q. in qualibet parte. libro. i. di.
 stin. viii. q. iii. g. rñ. 58.
- Anima secundum aliquorum opinio
 nem est per essentiam in corde: per po
 tentiam in toto corpore. libro. i. distin
 ctio. viii. 58.
- Anima sibi per se in se opinio est i qua
 libet parte corporis tota. Et ad hoc po
 nendum mouet experimentum: et em
 plum et rationale argumentum. libro. i.
 di. viii. 59. r. 60.
- Anima quare non mouetur ad motus
 alius partis corporis. libro. i. disti.
 ctio. 63.
- Anima quomodo insinuat vna ex vna p
 te in aliam. libro. i. disti. viii. 64.
- Anima quare non mouetur mota ma
 nu. li. i. di. xxvii. 44.
- Anima vnita e corpori ex duplici cau
 sa. libro. ii. di. i. 51.
- Anima multis modis vnitur corp. pro
 portionabiliter. libro secundo. distinc.
 t. 60. r. 61.
- Anima rationalis et angelus an differ
 rant specie: an tantum numero. libro.
 ii. di. i. q. i. l.
- Anima et angelus qua differentia dif
 ferant. libro secundo distinctio. i. q. ii.
 m. respon. 74.
- Anima quomodo perficit corpus. lib.
 ii. disti. i. 77.
- Anima quare vnita est corpori. lib. ii.
 di. i. l. m.
- Animam esse omnia quomodo intelli
 gitur. lib. ii. di. viii. 69.
- Anima exuta quare non assumit cor
 pus aut angelus. libro. ii. distinctio.
 viii. 14.
- Anima differenti modo eret cet. opera
 tiones in corpore que consequunt ip
 sam vel ut perfectionem. vel ut moto
 rem. lib. ii. di. viii. 35.
- Anima secundum quosdam triplicem
 habet operationem animalem intelle
 ctualem et diuinam. libro secundo. di
 stinctio. x. 15.
- Animas nostras a beatis angelis illu
 minari quantum ad inferiorem partem
 rationis potest intelligi tripliciter. li.
 ii. di. r. 19.
- Animam custodit deum requirere a
 manu custodientia quomodo intelligi
 tur. li. ii. di. xi. 34.
- Anime viuents quid et quare dicatur
 ibi: producant eque reptile anime ve
 uentis. li. ii. di. xv. 1.
- Anime sensibilibus vel irrationabilibus:
 an producte sint ex aliquo: vel ex ni
 chilo. li. ii. di. xv. q. i. a. rñ. 7.
- Anime sensibilibus et si ex aliquo pro
 ducte sunt: hoc ipsum tamen non est
 productum ex alio. li. ii. di. xv. 8.
- Anime sensibilibus an producte sint ex
 materia spirituali vel corporali. libro.
 ii. dist. xv. 9.
- Animarum sensibilibus seminariis quas
 do et quomodo erat. libro secundo. di
 stinctio. xv. 10.
- Anima quomodo est in corporibus as
 nulo sit diuisis. lib. ii. di. xv. 12.
- Anime brutorum quomodo decidunt
 tur cum corpore. libro. ii. di. xv. 13.
- Anime nobilissimum accipitur dupli
 ceter. lib. ii. di. xvi. 36.
- Anima primi hominis an fuerit pro
 ducta ex dei substantia. libro. ii. disti.
 ctio. xvii. q. i. a. rñ. 9. r. 10.
- Anima duplex est in vnoquoque homi
 ne secundum manicheos. libro secun
 do. distinctio. xvii. 10.
- Animam siue spiritum iuxta dictas
 plentis ad deum redire quomodo in
 telligitur. lib. ii. dist. xvii. 12.
- Anima et si sit naturaliter immortalis
 tamen non est de natura immortalis
 dei producta. lib. ii. di. xvii. 15.
- Anima ade an producta fuerit ex ma
 teria. lib. ii. dist. xvii. q. ii. b. rñ. 17.
- Anime substantia quomodo dicit crea
 ta ex nihilo et non habere materiam. li.
 ii. dist. xvii. 28.
- Anima rationalis quous habeat com
 positionem ex materia et forma: habet
 tamen etiam appetitum ad perficiens
 dum corporalem materiam. lib. ii. di.
 xvii. 24.
- Anima ade an producta fuerit ante cor
 pus vel post. libro. ii. disti. xvii. q. iii. c.
 respon. 25.
- Animam ade prius esse factam et cor
 pus non potest probari per se. libro.
 ii. dist. xvii. 26.
- Animam ade non oportuit produci et

Spiritus angelicus propterea quod corpus ade productum fuit cum brutis. lib. ii. di. xviii. 27.

Anima ade quomodo habet rationem eternam. lib. ii. di. xviii. 28.

Anima ade quare product debuit in corpore proprio. lib. ii. di. xviii. 29.

Anima et corpus dependent alteri ab altero: non sic elementa. lib. ii. distinctio. xviii. 30.

Anima humana quare post omnia producta est: et quare producta est prior omni creatura angelica. lib. ii. di. xviii. 31.

Anime quare datum est corpus mortale. lib. ii. di. xviii. 33.

Anima et corpus quomodo recto ordinem sunt unita. lib. ii. di. xviii. 43.

Anima an de aliquo facta sit an non. et quare facta sit et quam gratiam habuerit in creatione. lib. ii. di. xviii. a. b.

Anima an creata sit in corpore vel extra corpus. lib. ii. di. xviii. c.

Anime omnium hominum an sint una numero vel diuerse. lib. ii. distinctio. xviii. q. i. b. rñ. 30.

Animam esse eandem in omnibus animalibus scilicet ipsum deum putauerunt quidam philosophi. Ibidem.

Anima humana tres habet partes intellectus. quarum due sunt eterne tertia est sensibilis corruptio. lib. ii. di. xviii. 31.

Anima una quare non potest esse perfectio duorum corporum similium: cum tamen sit viuificatiua diuersorum membrorum unius corporis. lib. ii. distinctio. xviii. 34.

Animam recipere formam vniuersalem quomodo intelligitur. lib. ii. distinctio. xviii. 38.

Anima non est principaliter facta propter mouere corpus. lib. ii. di. xviii. 38.

Anime omnium hominum an fuerint simul producte. lib. ii. distinctio. xviii. q. i. c. respon. 39.

Anime quare non sunt simul create et angeli cum sint immortales ut angeli. lib. ii. distinctio. xviii. 41.

Anime duratio quare non est similis durationi angelum a parte ante sicut a parte post. lib. ii. di. xviii. 42.

Anima quomodo dicitur precedere corpus. lib. ii. di. xviii. 43.

Animam siue spiritum reperiri quomodo sit corpori iunctus modo separatus: sicut est reperiri spiritum semper coniunctum et spiritum separatum non oportet. lib. ii. di. xviii. 44.

Anima rationalis an sit et traduce. lib. ii. distinctio. xviii. q. 3. rñ. 45.

Anima accipitur pro homine: ubi omnes anime que egressae sunt de se. lib. ii. distinctio. xviii. 46.

Anima quare non potest aliam animam producere. lib. ii. distinctio. xviii. 48.

Animam bruti quare potest producere brutum: et animam hominis homo producere non potest. lib. ii. distinctio. xviii. 50.

Animam quare infundit deus conceptui adulterino. lib. ii. di. xviii. 51.

Anima rationalis an sit per naturam immortalis. lib. ii. distinctio. xix. q. i. a.

Anima sex modis consideratur: et secundum omnes hos modos probatur immortalis. lib. ii. distinctio. xix. 6.

Anima immortalis probatur ex quibus duplici genere cause. lib. ii. distinctio. xix. in respon.

Anima rationalis quare non potest corrumpi. lib. ii. di. xix. 8.

Anime passio vniuersalis. lib. ii. di. xix. 10.

Anima quomodo coadoret corpus. lib. ii. di. xix. 11.

Anime operationem ledi vel impediri quomodo intelligitur. lib. ii. distinctio. xix. 12.

Anima brutalis an ex prima sui conditione fuerit immortalis quemadmodum rationalis. lib. ii. distinctio. xix. q. ii. rñ. 13.

Anime sensibiles brutorum quare sunt corruptibiles et non anime sensibiles hominum. lib. ii. di. xix. 17.

Anime sensibilis nobilitas non facit ad maiorem durationem creature. lib. ii. distinctio. xix. 18.

Animam sensibilem non senescere quomodo intelligitur. lib. ii. di. xix. 19.

Anima ade non peccate an corpus potuisset dissolui. lib. ii. di. xix. q. i. c. rñ. 21.

Anime rationalis siue superior et inferior portio: an sint diuerse potentie. lib. ii. di. xviii. a. ii. d. rñ. 30.

Anima esse superioris omni creature scilicet modo quomodo intelligitur. lib. ii. di. xviii. 66.

Anime effectus moueri corpore motu eo quod radii visus aqua mouet aqua mota non est simile: nec sequitur ex hoc quod si visus creata possit corpus transmutare quod per consequens possit. lib. ii. di. xviii. 59.

Anima differet modo communicat corpori que respectu potentias vegetatiua

Tabula

- sensitiuam & operationes potentie in
 intellectue. li. ij. dist. xxv. 69.
 Anima quomodo operatur operatio-
 nem intellectiuam in corpore siue or-
 gano corporali. li. ij. di. xxv. 73.
 Anima ad quas operationes interio-
 res renouatur in somnis. lib. ij. distic.
 xxv. 74.
 Animam i somnis videre futura quo-
 modo intelligitur. lib. ij. dist. xxv. 75.
 Et quare dominus magis uisitat in so-
 nis q̄ in uigiliis. li. ij. di. xxv. 76.
 Anima alto modo assumitur deo: alto
 modo gra. li. ij. di. xxvi. 2 I.
 Anima quomodo est ymago: & quomo-
 do gra. li. ij. di. xxvi. 27.
 Ale factes quō d̄ a deo decipiari & ac-
 ceptari. li. ij. di. xxvi. 40.
 Animam tunc habere perfectionem i
 actibus & h̄itib⁹ q̄n agēs reflectitur
 super seipsum quomodo intelligitur.
 lib. ij. di. xxvi. 36.
 Anima sensibilis in hoib⁹ an sit a gene-
 rante. li. ij. di. xxi. q. 1. a. r̄n. 5.
 Aniam s̄ctam quare p̄mittit deus a se
 separari. li. ij. di. dist. xxvi. 33.
 Ale perfecta reformatio nō erigit al-
 quid quod prius sit in substantia q̄ in
 potētia. nisi hoc dicatur per appropia-
 tionem. li. ij. di. xxvi. 39.
 Anima sensibilis non dependet a cor-
 pore q̄uis operatio sensitue depen-
 det a corpore. li. ij. di. xxi. 9.
 Animam sensibilem esse i potētia ma-
 terte quomodo intelligitur. li. ij. dist.
 xxi. 11.
 Anime ratione cuius part̄s p̄mo in sit
 peccatum originale. lib. ij. dist. xxi. q. ij
 b. r̄n. 13. & per totū. Et de hoc uide plu-
 ra ubi agitur de originali peccato.
 Anima an inficitur carne. lib. ij. dist.
 xxi. q. 1. d. r̄n. 24.
 Anima quomodo sit peccatrix ex uito
 ne carnis: trib⁹ p̄suppositis: & per exē-
 pla probat. li. ij. dist. xxi. 2 I.
 Anima quare magis contrahit fedita-
 tes carnis q̄ radius sordes illumina-
 bilis. li. ij. di. xxi. 25.
 Anima innocens si poneretur in s̄a
 ma quare non torqueretur. lib. ij. disti-
 ctione. xxi. 38.
 Ania qualis facta sit quātū ad bonita-
 tē & maliciā. li. ij. di. xxij. 9.
 Anima una an sit subtilior: alia in esse
 r̄ta et ad intelligendum memorādiōs
 habilior. lib. ij. dist. xxij. 11.
 Anime an debeat deus imputare in si-
 culam illam quam contrahit ex carne
 li. ij. dist. xxij. q. 1. e. r̄n. 39.
 Anime imputare culpam quam cōtra-
 xit ex carne deum nō debere si que r̄ta
 stiones & autoritates sonare uidentur
 quomodo sunt intelligende. li. ij. dist.
 xxij. 40. & per totum.
 Animam infundere carni i fecte: an te-
 ceat diuinam iusticiam: lib. ij. di. xxij.
 q. ij. f. r̄n. 45. & 46.
 Animam carni infecte deum nō dece-
 re infundere si que rationes probare
 uidentur quomodo sunt soluende. li.
 ij. di. xxij. 47. & per totum.
 Animam innocentem poni in infernū
 et conungere carni uitate dissimili-
 ter se habent li. ij. di. xxij. 50.
 Anima non propagatur ex anima: ergo
 nihil meretur una alteri. Solutio.
 li. ij. di. xxij. 50.
 Anima quomodo uinitur iuste carni uita-
 tate. li. ij. di. xxij. 51.
 Animam quam scit deus exire de cor-
 pore ante q̄ baptizetur quare infundit
 carni uitate. li. ij. dist. xxij. 53.
 Animam quare contingit deus corpo-
 ri maculato sciens eam inde macula-
 ri et damnari. li. ij. di. xxij. e.
 Anima qualis creatur a suo auctore. li.
 ij. dist. xxij. f.
 Anime an in creatione sint equales in
 donis naturalibus. Ibidem.
 Animam esse causam mali sicut ignis
 calefieri quomodo intelligitur. lib. ij.
 dist. xxij. 16.
 Anima nunq̄ potest tot et tā magnis
 peccis dehabilitari: qui adhuc possit i
 plurib⁹ maioribus. li. ij. di. xxvi. 40.
 Anime passiones an sint pene tantum
 an penesimul: et peccata. lib. ij. distic.
 xxvi. q. ij. b. r̄n. 11.
 Animam constuprari vsque ad uertē
 cē quō itelligit. li. ij. di. xxvi. 45.
 Anima dupliciter habet pollut. lib. ij.
 di. dist. xij. 34.
 Aniam uinitate carni i s̄tinere p̄sonam
 quō itelligit. li. iii. di. xxv.
 Animam separatam esse personam re-
 probatur. lib. ij. dist. xij. 37. et
 reperitur. 38.
 Anima separata non est res distincta
 q̄ uenit p̄sone. li. iij. dist. xij. v. 39.
 Anime uinitas ad corpus non aus-
 fert anime persone proprietatem quos
 modo intelligitur. li. iii. di. v. 40.

- Anima separata differt specie ab angelo: ergo differt personaliter ab alia anima. iterum alia separata differt ab alia anima numero ergo differt ab ea personaliter non sequitur. li. iii. di. v. 41.
- Anima et corpus unita quomodo faciunt hominem li. iii. di. v. 46.
- Anima et caro diuinitas et humanitas non habent omnimodam similitudinem. li. iii. dist. vi. 15.
- Anima aliter purificatur per christum: aliter per spiritum sanctum. li. iii. dist. xii. 11.
- Anima quare dicitur cognosci seipsa li. iii. dist. lxxx. 10.
- Hec oculis quomodo aptatur ut intellegat et videat deum. li. iii. di. xlii. 24.
- Animam secundum rationem nullus partem corporis esse actum quod intelligitur. li. iii. dist. xvi. 27.
- Anima passibilis duplici genere passionis patitur: et quod efficitur perfecte impassibilis li. iii. di. xlviii. 1.
- Animam meam nemo tollit a me. et quod intelligitur. li. iii. di. xxi. 1.
- Anima caro posuit quod extrahit quod intelligitur. li. iii. di. xxi. 2.
- Anime separata a corpore duplici modo: et quomodo anima christi separata fuit li. iii. dist. xxi. 22.
- Animas euolare que statim post separationem efficitur impassibiles quod intelligitur. li. iii. di. xxi. 24.
- Anime ex inferno liberate quare non sunt statim in celum ducte. li. iii. di. xxi. 44.
- Anime sanctorum quare iam statim euolant. li. iii. dist. xxi. 45.
- Anima quomodo scit que in ipsa sunt li. iii. di. xxxi. 5.
- Anima non sicut de se habet ad suas potentias sicut gratia ad virtutes. li. iii. di. xxxii. 73.
- Hec vita dicuntur diuersimode charitatis et gratia. li. iii. di. xxxii. 23.
- Anima humana quomodo semper habet sui memoriam intelligentiam et dilectionem. li. iii. di. xxxiii. 3.
- Anima quod pro fratribus ponere iubet iohannes. li. iii. di. xxx. 10.
- Anima quomodo potest deo uniti per gloriam. li. iii. di. xxxi. 47.
- Anime vita quomodo deus est. li. iii. di. xxxi. 3.
- Anima cum dicitur purificari et sanari et renouari queritur que sit differentia inter hec. et quare delectio culpe vocatur magis iustificatio quam
- alie virtutes. li. iii. di. distinctionis xvii. 4.
- Anime mundificatio non est prius quam gratie infusio quibus mundicia et innocentia sit media inter gratiam et culpam. li. iii. di. xvii. 34.
- Animam simul diuersis motibus non moueri quomodo intelligitur. li. iii. dist. xvii. 40.
- Anime macula quid est. li. iii. di. distinctione xvii. 48.
- Anima per quid sufficeter purificatur. li. iii. di. xvii. 26.
- Anime in purgatorio quibus habeant augmentum certitudinis de gloria: tamen illa certitudo est cum affectione. li. iii. dist. xvii. 27.
- Anima quare non dubitat in purgatorio de glorie certitudine sicut hic. li. iii. dist. xvii. 28.
- Anime beatorum hominum an possint euolare in celum ante iudicium. li. iii. di. xxi. q. ii. f. r. 35.
- Animas beatorum ante iudicium non posse euolare obicuntur sonant rationes et autoritates quomodo sunt intellegendae et soluende. li. iii. dist. distinctione xxi. 36. et per totum.
- Anima quare in resurrectione magis appetit corpus proprium quam alienum. li. iii. di. xliii. 32.
- Anima ut dolea vel crucietur duo concurrunt. li. iii. di. xliii. 88.
- Anime quare crucientur sine corporibus li. iii. di. xliii. 9.
- Anime quare dicuntur contineri tabulis receptaculis inter hominis mortem et resurrectionem. li. iii. di. distinctione xlv. 2.
- Angeli an ante aduentum christi descenderunt in infernum. li. iii. di. distinctione xlv. q. i. a. r. 11.
- Hec an post aduentum christi habeant recessus vel loca determinata. li. iii. dist. xlv. q. ii. b. r. 14.
- Hec triplex est locus: sed triplex statum. et quod locus cui statum ueniat. ibidem.
- Hec quatuor receptacula. li. iii. dist. distinctione xlv. 15.
- Hec receptacula possunt reduci ad binum huius diuisionem. li. iii. di. xlv. 16.
- Hec an aliqui a suis receptaculis exeat. li. iii. di. xlv. c. r. 17.
- Hec bonas et ipsas bonas non posse aliqui exire vel mutare receptacula sua si quod non potest probare quod sunt dissoluende

Tabula

- Art. dist. xv. 18. 7 per totum.**
 Animabus defunctis mediocriter bonis an profint suffragia a viuis facta. **li. iij. dist. xv. q. i. d. Rñ. 22. 7 per totum.**
 Animabus defunctis an profint suffragia facta per malos. **li. iij. distinc. xv. q. ii. e. Rñ. 28.**
 Animabus defunctis quomodo profint suffragia et non profint equaliter omnibus. queritur cut magis profint an ei qui magis meruit an ei pro quo specialiter sunt. **lib. iij. distinctio. xv. q. iij. f. Rñ. 31.**
 De suffragiis que fiunt pro animabus defunctis vide aliqua vbi suffragium.
 Animarum diuersa sunt receptacula. **lib. iij. di. xv. a.**
 Animabus damnatis an detur misericordia pene. **li. iij. di. xvi. a. b.**
 Anima separata an habeat usum potentie sensitiue. **li. iij. di. l. q. i. g. Respō. 26**
 Animam separatam habere usum potentie sensitiue si que rationes 7 autoritates probare videtur quomodo sūt dissoluende. **li. iij. di. l. 27. 7 per totum**
 Anima separata an cognoscat ea que circa nos aguntur. **lib. iij. di. l. q. ii. 2. Rñ. 31. 7 per totum.**
 Anime separate an mutuo se cognoscant scz beati damnatos 7 econuerso. **li. iij. di. l. q. iij. i.**
 Animas separatas se mutuo non cognoscere si que rationes videntur probare quomodo sunt dissoluende. **li. iij. dist. l. 38. 7 per totum.**
¶ Animal
 Animal esse dupliciter intelligitur et quomodo angelus dicitur animal. **lib. ii. dist. viij. 9.**
 Animalium anime que per putrefactionem generantur a quo educantur. **lib. ii. di. xv. ii.**
 Animalium corpora an composita sint ex quattuor elementis an ex vno. **li. ii. di. xv. q. ii. b. Rñ. 14.**
 Animalium corpora esse producta ex vno elemento: vt dicitur Gen. i. producant aque producta terra 7c. quomodo intelligitur. **li. ii. dist. xv. 15.**
 Animalia que ornant terras 7 animalia que ornant aquas quare non sūt ex sola terra et aqua producta: sicut corpora ornantia celum de materia celesti. **lib. ii. di. xv. 18.**
 Animalium corpora in primordio quomodo sunt ex quattuor elementis producta sine volentia. **lib. xv. di. distinctio. ne. xv. 19. 7. 20**
 Animalium corpora an magis consistant ex elementis actiuis q̄ passiuis. an eis conuerso. **li. ii. di. xv. q. iij. c. Rñ. 21.**
 Animalium quomodo dicitur aliqua ex aq̄ aliq̄ terra facta. **li. ii. dist. xv. 23.**
 Animalia natalia et volatilia cum ex eadem sint materia sellent humore atque producta quare aliqua habitant in aqua aliqua in aere. **li. ii. dist. xv. 24.**
 Animalia sensibilia omnia an creata sint propter hominem: **li. ii. distinc. xv. q. i. d. Rñ. 27.**
 Animalia aliter ordinantur ad hominem secundum statum innocentie aliter secundum statum nature lapsę. **li. ii. di. xv. 28.**
 Animalia nortia vel nō valentia ad esum vel vestitū quare sūt facta. **ibidē.**
 Animalia quare possunt offēdere homines cum homini datum sit dominium in ea. **li. ii. di. xv. 31.**
 Animalia noctua an debuerūt fieri homine stante. **li. ii. di. xv. 32.**
 Animalium productio quo die 7 ordine facta sit. **li. ii. dist. xv. q. ii. e. Rñ. 33.**
 Animalia omnia tria elementa scilicet aerem: aquam: terram: quare non sunt in tribus diebus producta. **lib. ii. di. xv. 36.**
 Animalia generata per putrefactionem et commixtionem diuersarum specierum vt mulus 7 cetera. quare nō sūt a primordio creatiouis producta. **li. ii. dist. xv. 49.**
 Animalium ex aquis productio ponitur. **li. ii. di. xv. a.**
 Animalia ex terra producuntur. **lib. ii. dist. xv. b.**
 Animalia venenosa quando et quare nortia facta sunt. **lib. ii. dist. xv. c.**
 Animalia minuta quando creata fuerunt. **lib. ii. di. xv. d.**
 Animalia bruta licet seruiant hominibus et per hoc deo in homine tamen nō debent remunerari immortalitate. **li. ii. dist. xv. 20.**
 Animal non posse redigi in seruicium potest esse dupliciter. **li. ii. di. xv. 14.**
 Animal esse pius q̄ homines quomodo intelligitur. **li. ii. di. xxxi. 10.**
 Animalia bruta et plante vtrū in nouabuntur in iudicio. **li. iij. distinc. xviij. q. iij. b. Rñ. 3.**
 De animalibus vide aliqua vbi brutū.

Anunciare.

Anunciatio angelica debuit precedere incarnationem triplici ratione. li. ii. di. ii. 4.

Anunciatio incarnationis quare facta est per angelum non per hominē. lib. iii. dist. ii. 5.

Annus

Annus qua ratione transfertur ad beatam. ut ibi generatione et generatio nem anni tui. lib. i. di. xii. 34.

Anseimus.

Anseimus s. velle viscarum siccat propter amorem dei quomodo intelligitur. li. iii. di. xvi. 43.

An te tempus et extra omnem locum quomodo dicitur de esse. li. i. di. xxxvii. 47

Antecedens.

Antecedens est possibile. ergo et consequens. quod intelligitur. li. i. di. xlii. 35.

Antiquitas

Antiquitas quomodo cepit cum mundo. lib. i. dist. xliii. 27.

Antiqua conspersio quid. li. iii. di. iii. 5

Antichristus.

Antichristum facere signa mendacis quomodo intelligitur. li. ii. dist. vii. 83

Antichristo quomodo carebit angelorum presidio. li. ii. di. xi. 26.

Apparere.

Apparere est duplex. li. i. di. xvi. 7.

Apparitio sicut et spiritus sancti fuerit respectu diversorum. li. i. di. xvi. 20.

Apparitionis nobilitas in sicut et spiritus sancto penes quid attenditur. lib. i. di. xvi. 21.

Apparitiones quibus deus apparuit in subiecta creatura. et etiam in locutiones an semper facte sint mediantibus angelis. lib. ii. dist. i. 44.

Apparentis est duplex. scilicet probabilis opinionis et certitudinalis apprehensionis et que remouetur a credibili per apostolum in diffinitione fidei. li. iii. di. xxxiii. 34.

Appetere.

Appetitus quid et quomodo differt a dilectione. libro. i. dist. vii. 8.

Appetitus est duplex. absolute deliberationis et velleitatis. Et quis horum est velleitatis. li. i. di. vii. 17.

Appetitus qui precedit partum mentis habet secundum statum dupliciter considerari. li. i. di. xii. 16.

Appetitum diuidere in naturalem et deliberatum dupliciter potest intel

ligi. li. iii. di. xxxiii. 37.

Appetitus primorum parentum quoad incipit esse libidinosus. libro. ii. dist. i. xxi. 41.

Appetitur aliquid in vniuersali et continentur in particulari. libro. ii. dist. xxi. 3.

Appetitur aliquid tripliciter. libro. ii. dist. xxi. 4.

Appetitus tria quorum opposita sunt gimus. lib. ii. dist. xxi. 7.

Appetitus potest intendi respectu ascitus detestabilis in alio tripliciter. lib. ii. dist. xxxiii. 26

Appetitus sicut est triplex. s. naturas. s. sensualis seu animalis et rationalis. s. sic intento potest esse triplex. li. bro. ii. dist. i. xxxviii. 32.

Appetenda sunt in triplici genere. scilicet in genere honesti. quedam in genere commodi. li. ii. di. xxxix. 27.

Appetitus duo dicitur scilicet amorem rei ascitus et carentiam. libro. iii. dist. i. xli. 33.

Apostoli

Apostoli an iudicabunt cum christo. li. iii. di. xlii. q. i. a. xlii. 5.

Apostoli quare magis iudicabunt christum alii et quare in numero. xli. libro. iii. dist. i. xlii. 6.

Appropriare.

Appropriandi et communicandi ratio quomodo dicitur illud quod facit alii ut esse in hoc. lib. i. dist. v. 28. et 29.

Appropriabilis an sit personis in diuinitis vntas equalitas concordia. lib. i. dist. xxxi. q. iii. 1.

Appropriare est de communi proprium facere. lib. i. dist. xxxi. 51.

Ad idem. lib. i. dist. v. 28.

Appropriata personarum secundum sententiam Hilarii. li. i. di. xxxi. c. d. e.

Appropriationem personarum notat Augustinus. aliis verbis. lib. i. dist. xxxiii. q. iii. respon. 28.

Appropriationem an sit ponere in diuinitis. libro. i. dist. i. xxxiii. q. iii. c. re. 28. spon. 28.

Appropriata dupliciter consideratur ibidem.

Appropriatio an sit secundum rem an secundum intellectum. libro. i. dist. i. xxxiii. 30.

Appropriatum quomodo est prius christi proprium. libro primo. distinctione. xxxiii. 31.

Tabula

Appropiantur personis communis & de deo secundum substantiam dicuntur lib. i. dist. xxxiiij. d.

Appropriationis ratio redditur. lib. i. distinctione. xxxiiij. e.

Appropatio connotat bonitatem, dupliciter. lib. i. dist. xxxvi. 8.

Appropiata non potest attribui eenti vel nature. lib. iij. dist. viij. 9

Aqua

Aque non dicuntur glaciali soliditate suspense super celli spheram. libro. ij. distinctione. xiiij. 1.

Aque supra firmamentum tres habent proprietates. li. ij. dist. xiiij. 3.

Aqua accipitur tripliciter i primaria rerum conditione. libro. ij. di. xiiij. 4.

Aque supra firmamentum cuius nature sunt 7 quare celum illud dicitur aqueum. lib. ij. dist. xiiij. 5.

Aque quomodo dicuntur congregari ibi congregentur aque. li. ij. di. xiiij. 3 8

Aquam quare vocat ibi pluraliter et ferram singulariter. lib. ij. dist. xiiij. 39.

Aque quando et vbi congregate sunt lib. ij. dist. xiiij. f. g.

Aqua quare est precipitum duplicis generis animalium scilicet natatium 7 volatantium. lib. ij. dist. xv. 2 4.

Aqua cur admiscetur vino i calice. li. iij. dist. xi. 35.

Aqua quando debet fundi in vinum libro. iiii. dist. xi. 34.

Aqua an conuertatur in vinum in calice. lib. iiii. dist. xi. 35.

Aqua non miscetur greci vinum in calice et his ignoscitur: latinis non. lib. iiii. dist. xi. 36.

Aqua sine vino offerri non potest et de casu si quos solam aqua fuerit in calice. lib. iiii. dist. xi. 37.

Aqua e de necessitate sacri eucharistie vbi est autoutas quod e intelligeda. lib. iiii. dist. xi. 55.

Aqua de puritate apponit in calice sacro quous sit scripta. li. iiii. di. xi. 59.

Aqua naturalis non artificialis de apponit i sacro calice. lib. iiii. dist. xi. 66.

Aqua non bndicta 7 oleum non bndictum si proportionabiliter miscetur cum bndicto bndicti: vniu vo bndictu aliq liquor non conuertit i sacrum. li. iij. di. xij. 29. 7. 30.

Aqua mdsca quomodo conuertitur in vinum a specie vini in calice. libro. iiii. dist. xij. 31.

Aqua si in calice i magna quantitate ap-

poneretur totum conuerteretur in substantiam aque: sed si ita parum apponeretur quod species predominetur non conuertitur in vnum sacramentum. libro. iiii. distinctione. xij. 34.

Arbitrium

Arbitrium quid dicat in patre et filio respectu spiritus sancti. lib. i. dist. xi. 5.

Arbitrii libertas dupliciter consideratur. li. ii. dist. iii. 4.

Arbitrii libertas quod dicitur violentari a diabolo. lib. ii. dist. xi. 7.

Arbitrii quid est. lib. ii. dist. xxv. 8.

De arbitrio libero. vide plura in ista parte. l. vbi lib. arbi.

Arbor.

Arbozem bonam fructus malos facere non posse. etc. quomodo intelligitur. lib. ii. distinctione. xxxiii. 8.

Arbozem malam fructus bonos facere non posse quomodo intelligitur. libro. ii. dist. xi. 4.

Archidiaconus

Archidiaconus ad quid tradit in ordinatione ampullam. 7 cetera. libro. iiii. distinctione. xxxiii. 62.

Arduum.

Arduum dicitur aliquid dupliciter. libro. iiii. dist. xxxv. 34.

Argumentum

Argumentum dicitur dupliciter scilicet proprie et trasumptiue et quod fides dicitur argumentum. libro. iiii. dist. xxxv. 37.

Arrogantia

Arrogantia stulta secundum quod est nobis libro. ii. dist. xxxix. 39.

Ars

Ars duo dicitur 7 secundum quem modum regulat voluntatem in vtendo. libro. i. distinctione. i. Rn. 19.

Ars appropriatur filio. verbum vero est proprium filii. lib. i. di. xxxi. 16.

Ars est duplex. li. ii. di. xvi. 5.

Artem et virtutem esse circa diffinitione quomodo intelligitur. libro. iiii. dist. distinctione. xl. 34.

Artatio

Artatio est duplex et quomodo articulus artet ad credendum. libro. iiii. dist. distinctione. xxxiii. 46.

Articulus

Articulus decem reprobati ab vniuersitate parisiensi. libro. ii. dist. xxxiii. 47.

Articulus et finis differunt et quare articulus potest pluralitari et non finis

mes. lib. ii. dist. xxxviii. 3.
 Articuli aliter oppositi an possit esse
 pinges. li. iii. di. xxxiii. 9.
 Articulus an bene diffinit a richardo.
 Articulus est indiuisibilis veritas de
 deo artans nos ad credendum. lib. iii. di.
 xxxiii. q. i. g. R. 4. 1.
 Articulus quomodo dicitur inuisibilis.
 li. iii. di. dist. xxxiii. 4. 2.
 Articuli quare sunt plures cum non sit
 nisi una indiuisibilis veritas. lib. iii.
 distinctione. xxxiii. 4. 3.
 Articulus de resurrectione carnis quod
 est de deo. li. iii. di. dist. xxxiii. 4. 4.
 Articulus quomodo dicitur artare ra-
 tionem cum sit supra eam. lib. iii. di.
 distinctione. xxxiii. 4. 5.
 Articulus dicitur non tantum quia ar-
 tat obligando; sed etiam quia artat ut
 distinguendo et discernendo. lib. iii. di.
 distinctione. xxxiii. 4. 7.
 Articulus an bene diffinitur ab Ildoro.
 Articulus est perceptio diuine volun-
 tatis tendens in ipsam. lib. iii. di. dist.
 xxxiii. q. ii. b. R. 4. 8.
 Articulus quod non est sua perceptio.
 lib. iii. di. dist. xxxiii. 4. 9.
 Articulus alter est perceptio quam fides et ipso
 glorie lib. iii. di. dist. xxxiii. 50. 7. 51.
 Articulus quomodo respicit bonitas-
 tem et humanam veritatem. lib. iii. di.
 dist. xxxiii. 52.
 Articulus quomodo facit tendere in
 veritatem diuinam cum ipse sit veri-
 tas diuina. lib. iii. di. dist. xxxiii. 53.
 Articulus diffinitur hic ab Ildoro in
 comparatione ad fidem formatam. lib.
 iii. di. dist. xxxiii. 54.
 Articuli qua ratione dicuntur alter al-
 tero dignior. lib. iii. di. dist. xxx. 1.
 Articulorum fidei quem quisque apo-
 stolorum edidit. lib. iii. di. dist. xxx. 6. 7.
 Articuli fidei quare non sunt ex parte
 diuinorum proprietatum et opera-
 tionum. lib. iii. di. dist. xxx. 11.
 Articuli fidei tenentur omnes Chris-
 stiani credere post aduentum Christi:
 quod quidem potest fieri tripliciter.
 lib. iii. di. dist. xxx. 26.
 Articuli quomodo habent se equaliter
 et inaequaliter ad fidem. lib. iii. di.
 dist. xxx. 32.
 Articulorum mutatio secundum quam di-
 citur fides profectisse: quomodo in-
 ter obiectum. lib. iii. di. dist. xxx. 35.

C

Artificis creati opus quare potest esse
 sistere sine suo adiutorio. artificis ve-
 ro increati opus scilicet dei non. lib.
 ii. di. dist. xxxvii. 17.

C

Ascensus
 Ascensus in deum est duplex. lib. i. di.
 iii. 15. Ad idem lib. iii. di. dist. xxxvii. 3.
 ascendere deus non potest quia ad bo-
 num nisi ordinate potest tamen inor-
 dinate se precipitare in malum. lib. iii.
 di. dist. xxxvii. 17.

Ascendere est duplex et quomodo in-
 telligitur illud. Nemo ascendit in ces-
 lum nisi qui descendit. de ce. li. iii. d. xxxvii. 4.

C

Afferens
 Afferens quod in animo sentit quans-
 do non peccat. lib. iii. d. xxxvii. 12.

C

Assimilare
 Assimilatio est duplex. lib. ii. di. ii. 4. 2.
 Assimilari dicitur dupliciter: dupli-
 citer et quomodo homo magis assimi-
 latur deo quam totum vniuersum. lib. iii.
 di. dist. xxxvii. 12.
 Assimilatio est triplex et quare gloria
 que in gratia que in caractere. lib. iii.
 di. dist. vi. 11.

C

Astrologus
 Astrologi quibus frequenter vera pre-
 dicunt. li. ii. di. dist. xxxvii. 81.
 Astrologi circa que possunt predice-
 re vera. li. ii. di. dist. xxxvii. 83.

C

Astronomi
 Astronomi quomodo dicunt vera. li.
 ii. di. dist. vii. 66.

C

Assumere
 Assumere an sit actus pueniens diuine
 nature. li. iii. di. dist. v. q. i. a. Respon. 5.
 Assumere et vntre differunt. ibidem.
 Assumere an conueniat diuine perso-
 ne. lib. iii. di. v. q. ii. b.
 Assumere an conueniat persone ratio-
 ne nature an eouerso. lib. iii. di. dist.
 v. q. iii. c. Respon. 16.
 Assumere an possit conuenire diuine
 nature. abstracta omni persona. li. iii.
 di. v. q. iii. d. Respon. 17.
 Assumit nihil nisi prius sit vel nihil nisi
 si ens assumit potest dupliciter intel-
 ligi. lib. ii. di. dist. v. 25.
 Assumptio quomodo facit vnum cum
 assumpto. lib. iii. di. dist. v. 26.
 Assumptum acquirere aliquam pro-
 prietatem eius a quo assumitur siue vnt-
 tur quod intelligitur. li. iii. di. v. 27.
 Assumpserit cur humanam personam
 deus queritur. lib. iii. di. dist. v. q.

Tabula

ij. g. res p. 30.

Assumpsit deus homines queritur an sit cōcedēda. li. iii. di. v. q. iij. 1.

Assumere carnem esse nasci in vtero quomodo itelligitur. li. iij. dist. viij. 28

Assumere humanam naturā de massa pditionis siue de gñe adā an decuerit filii dei. li. iij. dist. xij. q. i. a. rñ. 2.

Assumere an decuerit deum muliere serum ad reparandū genus humanū. libro. iij. dist. xij. q. i. e. rñ. 2. 4.

Assumere an magis debuerit filii dei carnem de viro simul et muliere q̄ de muliere tm̄. lib. iij. di. xij. q. ij. f. rñ. 29.

Assumere an potuerit deus altum hominem vel aliud q̄ de gñe ade. libro. iij. dist. i. rñ. a. b.

Assumere an potuerit deus homines i sexu muliebri. libro. iij. dist. i. rñ. e.

Attribuere.

Attribuitur alicui aliquid secundū q̄ ipsam dupliciter lib. ij. dist. i. 50.

Attritio.

Attritio dolor an formetur an non una elictatur. li. iij. di. iij. di. xvij. 43.

Attritio cū fide requiritur ad delectationem actualis. sed ad delectationē originalem sufficit sola fides. li. iij. di. i. 65.

Item ibi ponitur vt remittatur originale ponatur vt remittatur. actuale.

Attritio an necessario precedat cōtritionē vel ip̄i iustificationem. libro. iij. dist. xvij. q. iij. g. rñ. 41.

Post p̄ceptum huius questionis i prima linea ponitur cum gratia sit delectata ponatur cum gratia non sit. rñ. 1.

Attritio an fiat p̄ctio. li. iij. dist. i. ne. xvij. 44.

Auaricia.

Auaricia et lasciuia quomodo sint notamina habituum anime. li. ii. di. xli. 20.

Audire.

Audire dicimur deum tripliciter. lib. ii. dist. i. 38.

Auertere.

Auertere a dō qd̄ ē. li. ii. di. v. l. eadē di. a.

Auersio r cōuersio a d̄ sit. li. ij. di. i. 6.

Auersio quomodo est formale in peccato. lib. ii. dist. i. rñ. 49.

Auersio dupliciter accipit. li. ii. di. rñ. 56

Auersionē eē p̄ p̄ceptū r p̄uersionē p̄ cupiditatē quō itelligit. li. ii. di. rñ. 58.

Auersio r cōuersio quando sunt duo mala libro. ii. di. rñ. 58.

Auersio et cōuersio nō opponitur diuersis p̄ceptis lib. ii. dist. rñ. 60.

Auersionem plus conuenire etiam alia auersione quam cum conuersione quomodo itelligitur libro sc̄do dist. i. ne. xli. 61.

Aues.

Aues cur i aera descendāt et quomodo lib. ii. dist. xv. 25.

Aues quomodo dicuntur ornare aera libro. ii. dist. xv. 25.

Auferre.

Auferendum nō esse qd̄ est a deo das tū quomodo itelligit. li. ii. di. rñ. 27

Augmentare.

Augmentum fit dupliciter libro p̄mo dist. xvij. 34. et eadem dist. 45.

Augmentum quid est libro. i. dist. xvij. 34. et 39.

Auctum sc̄dm substantiam mutari secundum substantiam quando habet veritatem libro. i. dist. xvij. 38.

Augeri alqd̄ p̄ appositionē cōsimilitudinis duo erigit. lib. i. dist. xvij. 42.

Augmentum i corporalibus habet statum a tribus. li. i. dist. xvij. 49.

Augeri lumen i aere est dupliciter. li. i. dist. i. rñ. 55

Augeri p̄ calor dupliciter r̄ fm̄ quē modum habet statum et secundū quē non libro. i. dist. xvij. 56.

Augetur aliquid sex modis libro. ii. dist. i. rñ. 37.

Augmentatus quare est minus i nobis corruptis q̄ generatis r̄ nutritis libro. ii. dist. xxx. 23.

Aureola.

Aureola et p̄mū accidētale differēt se habent libro. ii. dist. i. rñ. 44.

Aureola ratione cuius i corruptionis debetur libro. iij. dist. i. rñ. 38

Autenticum.

Autenticum ostendit opus suum magister libro. i. in prologo. c.

Autontas.

Autontas quid dicat in hac locutione ubi patet autor est tōi et natuuitas est libro. i. dist. i. rñ. 16.

Autontas et p̄cipalitas idem est i diuinitis libro. i. dist. i. rñ. 16.

Autor.

Autor quis dicit in patre libro. i. dist. i. rñ. 3.

Auristum.

Auristū alqd̄ vel p̄solationē diuinam vel alqd̄ secreta semp̄ habuit gen̄s huius manū egres i remediū lib. iij. dist. i. 16

Capitulum.

Capitulum quid dicat in hac locutione ubi patet autor est tōi et natuuitas est libro. i. dist. i. rñ. 16.

Baptismus an debeat originale peccatum ad culpam. li. d. xxxii. q. i. a. Respon. 12.
 Baptismus quare delet originale. put corruptit personam. et non prout corripit naturam. libro. ii. distin. xxxii.

18. et 20.

Baptismus quomodo dicitur purgare carnem et spiritum li. ii. di. xxxii. 9.

Baptismi sacramento mundatus quare generat similitudinem cum tamen sanato leproso datur et virtus generandi sanum libro. ii. distinctione. xxxii. 24.

Baptismus et circumcissio quare non est actus figuratus sicut de nocturno libro. iii. distinctione. iii. 51.

Baptismus in octava in respectu cuius est similitudo continente originali libro. iii. distinctione. xxxii. 15.

Baptismus et circumcissio differunt et conveniunt libro. iii. di. 55.

Baptismus christi quare habuit solum baptismum iohannis libro quare distinctione. ii. 3.

Baptismus iohannis quare dicitur est hominis libro. iii. di. ii. 4.

Baptismus iohannis quare fuit in nomine venturi et non christi cum tamen sciverit christum venisse dum eum baptizavit li. iii. distinctione. ii. 5.

Baptismus quare non sufficit solus sine aliis sacramentis ad salutem libro quarto dist. ii. 21.

Baptismus iohannis a quo fuit institutus li. iii. di. ii. q. i. d. Respon. 24.

Baptismus matthei quare non dicitur sicut evangelium matthei libro. iii. di. ii. 25.

Baptismus iohannis quare cessavit iohanne cessante. ibidem. 7. 24.

Baptismus iohannis ad quod fuit institutus li. iii. di. ii. q. ii. e. Respon. 26.

Baptismus iohannis quomodo dicitur in remissionem peccatorum libro. iii. distinctione. ii. 47.

Baptismi iohannis et circumcissionis differencia libro. iii. di. ii. 28.

Baptismus iohannis ad quid erat potestatis li. iii. di. ii. 29.

Baptismus iohannis cum ipso de manu an esset equalis baptismi christi li. iii. di. ii. q. iii. f. Respon. 30.

Baptizari baptismi iohannis quomodo dicitur in hieronymo iterum baptizari libro. iii. di. ii. 32.

Baptismo phillipi. baptizatos samaritanos non recepisse spiritum sanctum quomodo intelligitur. li. iii. di. ii. 33.

Baptismus iohannis quomodo fuit preambulus ad baptismum christi et cuius efficacie fuerit. li. iii. di. ii. c.

Baptismus iohannis quare sic dicitur et institutus est. li. iii. di. ii. d.

Baptismi iohannis forma et versus variatio et de baptizatis. li. iii. di. ii. e.

Baptismi lotto tribus modis dicitur libro. iii. di. iii. 2.

Baptismi sacramentum quomodo dicitur consistere in duobus. li. iii. di. iii. 3.

Baptismus in nomine trinitatis et in nomine christi quomodo dicitur idem. li. iii. di. iii. 4.

Baptismi sacramentum perficitur quando character imprimitur li. iii. di. iii. 5.

Baptizantem exprimere aliquam personam trinitatis quomodo sufficit ad baptismi sacramentum. li. iii. di. iii. 6.

Baptismus quid sit secundum suam essentiam versus aqua an tinctio in aqua li. iii. di. iii. que. i. a.

Baptismus secundum quatuor acceptiones quadruplex diffinitio. li. iii. di. iii. 7.

Baptismi integritas an requirat expressionem verbi vocalis. li. iii. di. iii. q. ii. b. Respon. 8.

Baptismus quare erigit vocalem expressionem. li. iii. di. iii. 9.

Baptismus aque virtus quomodo est a verbo quia creditur non quia dicitur. li. iii. di. iii. 10.

Baptismus quare sit in nomine patris et filii et spiritus sancti et non in nomine eius. li. iii. di. iii. 11.

Baptismus quare fiat diversis vocibus tamen est idem sacramentum. li. iii. di. iii. 12.

Baptismus an ad suum completum et integrum esse requirat credulitatem alicuius articuli fidei. li. iii. di. iii. q. iii. c. r. 13.

Baptismus quare dicitur prius ad virtutes et ad alia sacramenta. li. iii. di. iii. 16.

Baptismus quare magis habet efficaciam a fide quam a charitate. li. iii. di. iii. 17.

Baptismus quomodo differt a sacramentis veteris legis. li. iii. di. iii. 18.

Baptismi efficaciam quare magis attribuitur fidei passionis quam trinitatis. li. iii. di. iii. 19.

Baptismi sacramentum an necessarium erigat verbum expressum

Tabula

- mēs actū li. iij. di. iij. q. i. b. R. 20.
 Baptizandi formam dominus ante in
 stituit q̄ dixerat math. viij.
 Ite docete omnes gētes baptizantes
 eos zc. li. iij. di. iij. 21.
 Baptismi actus quare exigit vocalem
 expressionē hui⁹ verbi baptizo li. iij.
 distinctione. iij. 22.
 Baptismi forma quare exigit verbum
 exprimens actum ⁊ eucharistie consi-
 ciende forma non. li. iij. di. iij. 23
 Baptismi sacramentum an de necessi-
 tate requirat expressionem totius tri-
 nitatis. li. iij. di. iij. q. ij. e. R. 24.
 Baptizando potest trinitas nominari
 quattuor modis ibidem.
 Baptismus si legitur posse fieri perfe-
 cte in noie vnius persone quomodo i
 intelligitur. li. iij. di. iij. 25.
 Baptismus quare exigit professionē
 eius psonarū trinitat. li. iij. di. iij. 26.
 Baptizari e licuit apostolis in noie xp̄i
 sed nō nobis. li. iij. di. iij. 27. ⁊ 28.
 Baptizando quare nominari oportet
 totam trinitatem. li. iij. di. iij. 29.
 Baptizandi forma variatio que est qui-
 tplex. an efficacā baptismi impediāt
 li. iij. di. iij. q. iij. f. R. 30. ⁊ per totus.
 Baptizari an tenebantur hoīes an pas-
 sionem xp̄i. lib. iij. distinctione. iij. 31.
 Baptismus in quali aqua fieri debeat
 li. iij. distinctione. iij. 33.
 Baptismi sacramentum an debuerit i-
 stitui i aqua. li. iij. di. iij. q. i. g. R. 34.
 Baptismi sacramentum quid figurat
 li. iij. distinctione. iij. 35.
 Baptismus quare institutus est in aqua
 ⁊ non in terra. li. iij. distinctione. iij. 36.
 Item hic ponitur sed sacramentū no-
 le. ponatur sed sacramenta pe. le.
 Baptismus quare non debuit i stitui i
 sanguine. li. iij. distinctione. iij. 37.
 Baptismus christus primo insinuat
 instituendū. secūdo i stituit. tertio p̄fir-
 mauit i stitutum. li. iij. distinctio. iij. 38.
 Baptismi ex institutione in aqua an
 collata sit aliqua vis aquis. lib. iij. di.
 distinctione. iij. q. iij. b. R. 39
 Baptizans quotiens debeat immerge
 re li. iij. di. iij. q. i. R. 40.
 Baptismus fieri posse vnicā immer-
 sione p̄bi legitur in scripturis quomo-
 do sit intelligendum lib. iij. disti-
 nctione. iij. 41.
 Baptismus quomodo est tinctio per
 p̄sentiam. li. iij. di. iij. 42.
 Baptizans q̄tum debet parvulum i
 mergere ad hoc vt sit baptizatus. li. iij.
 distinctione. iij. q. i. k. R. 43.
 Baptizari ecclesia gallicana aspergen-
 do non immergendo ibidem.
 Baptizandi modus ⁊ forma. li. iij. de
 distinctione. iij. 44.
 Baptismi i stitutio quomodo erat cau-
 sa euacuationis circuncisionis. li. iij.
 distinctione. iij. 59.
 Baptismus quid sit ⁊ q̄ ad esse bap-
 tismi concurrat verbum ⁊ elementum
 lib. iij. distinctione. iij. a.
 Baptismi forma traditur lib. iij. de
 distinctione. iij. b.
 Baptismus an possit tradi tantum in
 noie patris vel spiritus sancti. li. iij.
 distinctione. iij. c. d. e.
 Baptismus quādo sit i stitutus. li. iij.
 distinctione. iij. f.
 Baptizandi forma ab apostolis obser-
 uata an passionem xp̄i i bides.
 Baptismus in qua materia est i stitutus
 rns. li. iij. distinctione. iij. g.
 Baptismi sacm quomodo est admini-
 strandum. li. iij. distinctione. iij. h.
 Baptismus quomodo euacuat cir-
 cuncisionem. lib. iij. distinctione. iij. i.
 Baptismus quare est i stitutus. li. iij.
 distinctione. iij. l. i.
 Baptismi sacramentum quomodo ⁊ i
 quibus dicitur precedere penitentia.
 lib. iij. distinctione. iij. r.
 Baptismus an deleat omnem culpam
 indigne suscipientibus. lib. iij. de
 distinctione. iij. q. i. R. 6.
 Baptismus gratia habet duplicem
 comparationem ⁊ secundū quam deleat
 omnia peccata. li. iij. di. iij. 8.
 Baptismi effectum q̄daz actio i p̄dit
 q̄dā nō. li. iij. distinctione. iij. 9.
 Baptismus quia deleat omnem cul-
 pam tamen alia sacramenta non super-
 fluunt. li. iij. distinctione. iij. 10.
 Baptismi sacm an deleat omnē penā.
 li. iij. distinctione. iij. q. ii. b. R. 11.
 Baptismus quare non absolut a fame
 ⁊ siti. zc. li. iij. distinctione. iij. 12.
 Ad idem. 14. Hic ponitur contra hos
 noiem retractare ponatur contra hos
 minem retractare.
 Baptismi sacramentum corpus resti-
 tuere i primi hominis statum quomo-
 do intelligitur. li. iij. di. iij. 15.
 Baptismi sacramentum quia absol-
 ut a pena nō sit propter hoc dimittit

malum impunitum lib. iiii. dist. iiii. 16.
 hic ponitur aliquam non: ponatur aliquid
 quam vero.

Baptismus quare magis relictus quia peccata
 nam fomitis que inclinat ad peccatum
 tum q̄ ad penas debitas pro peccatis
 lib. ii. dist. iiii. 18.

Baptismi sacramentū digne recipientes
 an oēs r̄ equaliter recipiat eius efficaciam.
 lib. iiii. dist. iiii. q. iii. c. Rñ. 18.

Baptismus in quo habet maiorem efficaciam.
 lib. iiii. dist. iiii. q. iii. 21.

Baptismus an possit aliquis recipere
 iustus. lib. iiii. dist. iiii. q. i. b. Respon. 22.

Baptismi susceptio r̄ matrimonii cōtractio
 differēter se habent quantum ad coactionem.
 lib. iiii. dist. iiii. 23.

Baptismus si per vim conferat alicui
 de facto factum est. lib. iiii. dist. iiii. 25.

Baptismus quare datur paruulo. r̄ quare
 r̄ q̄ furioso. lib. iiii. dist. iiii. 26.

Baptismus non potest conferri iniuste
 si quis originale contrahatur in iuste.
 lib. iiii. dist. iiii. 27.

Baptismalis character quomodo r̄ quomodo
 imputatur baptizatis iniuste. lib. iiii.
 dist. iiii. 28.

Baptismi sacramentum r̄ non rem an
 fictus accipiat. lib. iiii. dist. iiii. q. ii. e.
 Respon. 29.

Baptismus in eo nō habet effectum q̄
 aduersatur baptismo cū omnibus potentis
 anime. lib. iiii. dist. iiii. 30.

Baptismi sacramentum datur cum
 peccata q̄ falsitas sit in facto. lib. iiii.
 dist. iiii. 31.

Baptismi rem an recipiat fictus post
 sacramentum recedente fictione. lib. iiii.
 dist. iiii. q. ii. f. Respon. 34.

Baptismus quare non potest esse opus
 mortuum. lib. iiii. dist. iiii. 35.

Baptismi character semper manet. r̄ c.
 lib. iiii. dist. iiii. 36.

Baptismus aliter se habet ad fictē ac
 cedentem q̄ corpus christi ad idigne
 sumentem. lib. iiii. dist. iiii. 37.

Baptismus quid conferat et quid e die
 tempore committit fictionem. lib. iiii.
 dist. iiii. 38.

Baptismus aliquando differētur
 q̄ ad tempora determinata. libro. iiii.
 dist. iiii. 39.

Baptismus quare dicitur pluraliter
 sacramenta. lib. iiii. dist. iiii. 41.

Baptismi carentia quare damnatio
 nis causa est paruulo r̄ non adulto q̄

h̄ desiderii baptizandi. lib. iiii. dist. iiii. 43.
 Baptismus quare nō tollit penā temporalem.
 lib. iiii. dist. iiii. q. 4. 6.

Baptismus fluminis an sufficiat sine
 baptismofluminis ad salutem. lib. iiii.
 dist. iiii. q. i. g. Respon. 47.

Baptismus fluminis sine baptismofluminis
 non sufficere ad salutē ubi aut
 toritates dicūt quomodo sunt intellectis
 gende. lib. iiii. dist. iiii. 48. Itē ibi ponit
 eum q̄ potest obligabat. ponatur eum
 qui poterat.

Baptismus fluminis si haberet patē
 uulus absq̄ baptismofluminis aque nunq̄
 daretur. lib. iiii. dist. iiii. 49.

Baptismus quare ratio dicitur sacramentū
 necessitatis. lib. iiii. dist. iiii. 50.

Baptismus aque an sit dignior baptismo
 sanguinis vel contra. lib. iiii. dist. iiii.
 q. ii. b. Respon. 51.

Baptismus aque quare a Dam. ponitur
 ultimo loco. lib. iiii. dist. iiii. 52.

Enumerat enim. sc̄. ḡ. h̄. a. baptismatis que
 ponuntur eo. lib. iiii. dist. iiii. 60.

Baptismus sanguinis quare ē efficacior
 q̄ baptismus fluminis. lib. iiii. dist. iiii. 53.

Baptismus aq̄ nō ē efficacior simpl̄ q̄
 sanguinis s̄ ad plura. lib. iiii. dist. iiii. 54.

Baptismus aque cum sit baptismus
 et sacramentū q̄ritur utrum baptismus
 sanguinis sit sacm. lib. iiii. dist. iiii. q. iii. r̄.

Baptismus sanguinis quare non cōuenit
 distinctio sacramenti. lib. iiii. dist. iiii. 55.

Baptismus sanguinis quare nō est sacramentum.
 lib. iiii. dist. iiii. 56.

Baptismus sanguinis quibus dicitur
 baptismus non tamen debet dici sacramentum.
 lib. iiii. dist. iiii. 57.

Baptismatum nonē genera et eorum
 sufficientia. lib. iiii. dist. iiii. 60.

Baptismi sacramentū quem effectum
 habet in paruulo. lib. iiii. dist. iiii. 62.

Baptismi sacm r̄ rē recipiunt aliquid
 sacramentum r̄ non rē aliquid rem r̄ non
 sacramentū. lib. iiii. dist. iiii. a. b. c. d. g. R. l.

Baptismus fecte receptus quid pro
 sit. lib. iiii. dist. iiii. e.

Baptismus an det paruulis dona virtutū.
 lib. iiii. dist. iiii. m. n.

Baptizans existens in peccato mortali
 et an peccet. lib. iiii. dist. iiii. p. r̄.

Baptizare an possit ebrius. lib. iiii. dist. iiii. 23.

Baptizans xpm̄ iohannes an xpm̄ non
 uertit. lib. iiii. dist. iiii. v. 4.

Baptismi p̄tāte h̄re dñs sibi f̄cti uis r̄
 miserii serate dedit. lib. iiii. dist. iiii. v. 5. r̄. 6.

Tabula

- Baptizandi potestatem an habeant solum clerici vel sacerdotes.** li. iij. di. v. q. 1. a. Respon. 7.
- Baptismi ministerium solis sacerdotibus nec diaconibus esse traditum quomodo intelligitur.** li. iij. di. v. 8.
- Baptizare quare potest quislibet tempore necessitatis sed non absolvere.** li. iij. di. v. 9.
- Baptizandi potestas non tantum data est in casu necessitatis sed etiam ipso facta.** li. iij. di. v. 10.
- Baptizari an possit aliquis a sathana in articulo necessitatis.** li. iij. di. v. 11.
- Baptizare an possit aliquis seipsum in articulo necessitatis.** li. iij. di. v. 12.
- Baptizare an possit simul duas et tres causas.** li. iij. di. v. 13.
- Baptizare an possint duo simul, dicens do baptizamus.** 7c. li. iij. di. v. 14.
- Baptizari an possint plures simul in extrema necessitate.** li. iij. di. v. 15.
- Baptizare an possint heretici.** li. iij. di. v. q. ii. Respon. 16.
- Baptismus ex congruitate non necessitate requirit doctrinam et fidem.** li. iij. di. v. 17.
- Baptismatis intentio quomodo potest esse recta sine fide.** li. iij. di. v. 18.
- Baptismus heresis non est baptismus ecclesie, quia heresis non est ecclesia, non sequitur.** li. iij. di. v. 19.
- Baptismus an conferat hereticis qui credit et ecclesia nihil faciat.** li. iij. di. v. 20.
- Baptizando an mali ministri dent rem sacramenti.** li. iij. dist. v. q. 1. c. Respon. 21. et. 22.
- Baptizandus accedens ad malum sacerdotem an peccet.** li. iij. di. v. 23.
- Baptizans petens precium pro baptismo an sit et dandum.** li. iij. di. v. 24.
- Baptizando an heretici dent rem sacramenti.** li. iij. di. v. q. ij. rñ. 25.
- Baptizantibus ministris quam potestatem christus non dedit.** 7 dare potuit. li. iij. di. v. q. 1. e. rñ. 26.
- Baptismi potestates possunt seruari et quam dare potuit dominus et non dedit.** Ibidem.
- Baptizantibus ministris christum debuisse dare potestatem quam non dedit sique rationes sonare vident quomodo sunt intelligende.** li. iij. di. v. 28. 7 p. totum.
- Baptizantes scilicet non possunt curare a morbo spirituali quia res corporales habeant potestatem curandi a morbo corporis.** li. iij. di. v. 29.
- Baptismus quare nullus melius datur alter.** li. iij. di. v. 32.
- Baptizandi potestas equaliter collata est omnibus in omnia.** li. iij. dist. v. a.
- Baptismi potestatem non habent sacerdotes, sed ministri tantum.** li. iij. di. v. b.
- Baptismi potestas quam christus dare potuit ministris et non dedit que fuerit.** li. iij. di. v. c.
- Baptizatos ab hereticis quare non debent rebaptizare.** li. iij. di. v. 1.
- Baptizare iterato hereticis quare est peccatum, et rebaptizare catholicis quare est minus peccatum.** li. iij. di. v. 2.
- Baptismus duplicem actionem respicit, et que addit aliquid vel admittit et que non.** li. iij. dist. v. 3.
- Baptizare non baptizatos, et ab illis baptizatos esse rebaptizandos quomodo sensu hoc dixerit Cyprianus.** li. iij. dist. v. 4.
- Baptismus an debet iterari.** li. iij. di. v. q. vi. f. respon. 35.
- Baptismus quare non debet iterari et sicte accedenti.** li. iij. di. v. 36.
- Baptismus character quare rarisque non debet iterari.** li. iij. di. v. 37.
- Baptismus iterans nec de iure nec de facto sacramentum recipit.** li. iij. di. v. 38.
- Baptizare an possit aliquis corruptis verbis intendens errorem introducere.** li. iij. di. v. 40.
- Baptizare an possit dormiens.** li. iij. dist. v. 41.
- Baptismus an possit ludere vel pericundari.** li. iij. dist. v. 42.
- Baptismus quo tempore dari debeat.** li. iij. dist. v. 43.
- Baptizari an possit aliquis in vtero sanctificari.** li. iij. dist. v. q. 4. s. respon. 46.
- Baptizari quare non potest sicut in vtero sicut sanctificari.** li. iij. dist. v. 49.
- Baptismalis gratie quare non est capax parvulus in vtero cum sit capax culpe et pene.** li. iij. dist. v. 49.
- Baptizari an debeat sanctificatus in vtero cum natus est.** li. iij. dist. v. q. ij. h. respon. 50.
- Baptizari quare debeat sanctificatus in vtero.** li. iij. di. v. 51.
- Baptismus ad quod recipit sanctificatus in vtero.** li. iij. dist. v. 52.
- Baptismo non sit iniuria dum baptizatus**

batur sanctificatus i vtero sicut fit dñi
 baptizatus rebaptizatur. li. iij. d. vi. 53
 Baptizatus an de necessitate requirat
 intentionē. li. iij. d. vi. q. i. rñ. 54.
 Baptizatus quare plus requirit baptis
 zantia intentionē q̄ fidē. li. iij. d. vi. 56
 Baptizati sacramentum an recipiat as
 dultus non intendens sibi fieri quod
 facit ecclesia. li. iij. d. vi. 57.
 Baptizati opera scz ablatio et trinitas
 tis invocatio quare non faciunt sacra
 mentum sine intentione. li. iij. d. vi. 59
 Baptizatum iterari non oportet quia
 non confit de intentione baptizantia
 li. iij. d. vi. 60.
 Baptizatus ab eo qui intentionē non
 habuit an sit baptizatus. libro. iij. d. i
 stin. vi. 61.
 Baptizatus ab eo qui intentionē non
 habuit an saluetur. libro. iij. d. vi. 62.
 Baptizatus an necessario requirat re
 ctam intentionem. li. iij. d. vi. q. ij.
 r. respon. 64.
 Baptizati solennitates quo ordine fi
 ant. et quid significant. li. iij. d. vi. 74
 Baptizari quibus liceat. li. iij. d. vi. 8
 Baptizatos ab hereticis an liceat re
 baptizari. li. iij. d. vi. b. c.
 Baptizari quis potest. li. iij. d. vi. d. e.
 Baptizatus corrupta forma an debeat
 rebaptizari. li. iij. d. vi. f.
 Baptizare an debeat ille de quo nulla
 est certitudo. li. iij. d. vi. g.
 Baptizatus an necessario requirat in
 tentionem. li. iij. d. vi. 5.
 Baptizatus quomodo requirit tēpore
 oportunitatē. li. iij. d. vi. i.
 Baptizans qd debet querere a baptis
 zando si adultus est. vel a patriso si par
 ulus est. li. iij. d. vi. k.
 Baptizatus et confirmatio an confe
 rant eandem gratiam. li. iij. d. vi. l.
 q. i. e. respon. 26.
 Baptizatus an conferat copiosius gra
 tie munus q̄ confirmatio vel econtra
 li. iij. d. vi. q. i. f. rñ. 30.
 Baptizatum et eucharistiam quare do
 minus in propria persona instituit. li.
 iij. d. vi. p. 5.
 Baptizatus et eucharistia quare plu
 ribus et expressiōibus figuris sunt
 prefigurata q̄ alia sacramenta. libro.
 iij. d. vi. q. 9.
 Baptizatus quare habuit figuram s̄
 ctificantem et eucharistiam non. libro
 iij. d. vi. q. 10.

Baptizati sacramentū quare non iterat
 ut eucharistia. cū vtrūq̄ sit i passiois
 memoriā. li. iij. d. vi. q. 10.
 Baptizatus nō iteratur ut penitentiā
 triplici rōne. li. iij. d. vi. q. 11. r. 54.
 Baptizatus quare nō restituit i status
 hūmānum et sanat omnes defectus quos
 contraximus ex originali. sicut p̄na sa
 nat omnes quos contraximus ex actua
 li. li. iij. d. vi. q. 11. r. 71.
 Baptizatus quare debuit esse prior q̄
 p̄na. li. iij. d. vi. q. 11. r. 75.
 Baptizatus quomodo requirit plus i as
 dulto q̄ in paruulo. li. iij. d. vi. q. 11. r. 76
 Baptizatus confessio et p̄na qualiter dif
 ferunt. li. iij. d. vi. q. 11. r. 78.
 Baptizatus quare non est clausus libro
 quarto. d. vi. q. 11. r. 15.
 Baptizatus quomodo remittit peccas
 ta li. iij. d. vi. q. 11. r. 22.
 Baptizati per sacramentū quare cōtra
 hitur vinculus quod prestat matrimon
 io impedimentum et non per fides vo
 cumentum li. iij. d. vi. q. 11. r. 12.

¶ Beatus.

Beatus non posse inesse variationem
 quomodo intelligitur libro p̄mo. d. iij.
 c. 1. r. 34.
 Beatus quo ordine locantur i celo libro
 ij. d. iij. c. 1. r. 35.
 Beatus quod est. et quod ad beatitudinē
 requiritur li. iij. d. vi. q. 11. r. 1.
 Beatus duplex potest dici. li. iij. d. vi. q. 11. r. 5.
 Beatus quod est homini per gratis
 am. et quomodo per naturam. li. iij. d. vi.
 q. 11. r. 54.
 Beatus cognitio duplex est. scz vna
 uersalis et particularis. libro secundo. d. iij.
 c. 1. r. 1.
 Beatus aliter est finis bonarum vo
 luntatum aliter maliarum. libro secundo.
 d. iij. c. 1. r. 8.
 Beatus quomodo dicitur status om
 nium bonorum aggregatis perfectus.
 libro tertio. d. iij. c. 1. r. 18. pro
 pe medium.
 Beatus est aliquid tripliciter. scilicet
 per essentiam. influentiam. et redun
 dantiam. libro tertio. d. iij. c. 1. r. 28.
 Beatus solum esse amandum har
 bet instantiam. libro tertio. d. iij. c. 1. r. 37.
 Beatus nota vñ. li. iij. d. vi. q. 11. r. 5
 Beatus quid sit libro quarto. d. iij. c. 1.
 r. 1. q. 1. a. rñ. 1.
 Beatus status s̄m quē modū dicit

Tabula

complecti oia bona. li. iiii. di. xlii. 2.
Beatitudo cuius generis. vel in quo genere sit. li. iiii. di. xlii. 5.
Beatitudo qualiter sit appetibilis. li. iiii. di. xlii. q. ii. b. Rñ. 6.
Beatitudinē qualiter naturaliter appetunt qui ignorant quid sit. libro. iiii. di. xlii. 7.
Beatitudo quomodo appetit sub ratione commodi. li. iiii. di. xlii. 8.
Beatitudinis subiectum an sit homo secundū aiam. an secundū totū personam. li. iiii. di. xlii. q. iiii. c. Rñ. 9.
Beatitudinem consistere ex bonis anime et corporis quomodo intelligitur. li. iiii. di. xlii. 19.
Beatitudines esse in corpore humano tanquā in subiecto primo sique rationes et autoritates probare vident quomodo sūt dissolue. li. iiii. di. xlii. 27.
Beatitudo scdm qd insit an sit in anima scdm substantiā. an scdm potentiam. libro. iiii. di. xlii. q. iiii. d. Respon. 16.
Beatitudinis influētia quō dicitur pcedere ab intimo. li. iiii. di. xlii. 20.
Beatitudinem an habeant oēs equales. li. iiii. di. xlii. q. vi. f.
Beatorū quislibet quō participat deū in summo. li. iiii. di. xlii. 27.
Beatorum quemlibet tñ gaudere de bono proximi quātum de suo quomodo intelligitur. li. iiii. di. xlii. 28.
Beatitudo an de sui substantia requirit gloriam corporis. libro. iiii. di. xlii. q. i. g. Respon. 29.
Beatitudo dicitur gaudii per essentiam. et quod gaudium dicitur maius quas dupliciter. Ibidem.
Beatitudinē de sui substantia nō exigere gloriam corporis sique rationes et autoritates probare vident quō sūt dissolue. de. li. iiii. di. xlii. 30. et per totum.
Beatitudo an sit originaliter a gloria anime. libro. iiii. di. xlii. q. ii. h. Respon. 35.
Beatitudo quid sit. et quid esse beatū. li. iiii. di. xlii. a.
Beatitudinem an omnes appetant et sciant. li. iiii. di. xlii. b.
Beatitudinem an equaliter participant diuersi. li. iiii. di. xlii. c.
Beati an in gaudio dispares sint sicut in cognitionis claritate differunt. libro. iiii. di. xlii. sub littera. c.
Beatitudo scdm maiora et resumptios

ne corporum per iudicium. li. iiii. di. xlii. b.
Beate anime quale corpus reddet. li. iiii. quarto di. xlii. f.

Beneficia.

Beneficiorū diuinorum gradus. li. iiii. di. iiii. 36.
Beneficia et pene sunt in quadruplici differētia. li. iiii. di. xlii. 63.

Bigamus.

Bigamus an sit iudicandus qui copulatur matrimonialiter virgini desponsate. cuius sponsus ante carnalem copulā obiit. li. iiii. di. xlii. 7. Et vide ibidem alium casum.

Bis.

Bis hoc aduerbiū quā hys naturā et pietatē. li. iiii. di. viii. 19. 20.
Bis et semel quomodo dicitur vicissitudinem. li. iiii. di. viii. 21.
Bis quomodo dicitur interruptionem. li. iiii. di. viii. 22.
Bis quomodo importat terminationē actus. li. iiii. di. viii. 23.
Bis quomodo dicitur successione ordinem. li. iiii. di. viii. 24.

Blasphemare.

Blasphemia quādo committitur patri quando i filium et quādo i spm scdm libro secūdo di. xlii. 2.
Blasphemia et spiritus blasphemie quomodo differunt. Ibidem.
Blasphemia quare comprehendit sub spugnatione veritatis agnitae. libro. iiii. di. xlii. 41.
Blasphemare quid sit. li. iiii. di. xlii. 42.
Blasphemia put est peccatum i spm scdm dicitur genus distinctione ab aliis generibus peccatorū triplici ratione. li. iiii. di. xlii. 7.

Bonitas.

Bonitas diuina quomodo est causa nostri esse et bonum esse. libro primo di. xlii. 10.
Boni quare dicimur quia deus bonus est. et non eadem ratione iusti sumus quia iustus est. libro primo. di. xlii. 10. et. 11.
Bonum honestum. aut est pure bonum. aut in quo reueret etus similitudo. et secundum quem modum honesto est fructuendum. li. iiii. di. xlii. 40.
Bonum per participationem dicitur dupliciter. libro primo di. xlii. 11.
Bonum multipliciter accipitur. libro. i. di. xlii. 6.
Bonitatis substantialis excessus in rebus attenditur dupliciter. libro primo. di. xlii. 7.

Bonum summū quōd summe se diffun-
 dit. libro pmo dist. xliij. 16.
 Bono superogatis quōd opponit ma-
 lū et non malū. libro. i. di. xlv. 4. 4.
 Bonum est quare vnius bonus est quos
 modo intelligitur libro. i. di. xlv. 2. 1
 Bonitas est duplex i creatura libro. ij.
 distinctione. i. 4. 9.
 Bonum aliter est i nobis. aliter in deo
 libro secundo. distinctione. i. 68
 Bonum esse diffusivum sui quōd itelli-
 gitur. et q̄ est loquit de diffusione bo-
 ni duplr libro. ii. di. vij. 56. et di. x. 16.
 Bonus tertius quomodo magis adhe-
 ret spū lib. ii. dist. xxi. 38.
 Bonum consummare plura requirit q̄
 malum perpetrare li. ij. dist. xxxiii. 36.
 Bonum secundū quā acceptione. et qua-
 re dividitur i maximum minimum et
 mediū. li. ii. dist. xxv. 2. 4. et di. xxv. 3.
 Bonum quare dividitur p̄ tam dictas
 tres distas. e. distinctione. 4.
 Bonum esse potentius malo quomodo
 intelligitur li. ij. di. xxv. 4. 1.
 Bonum quare dicit op̄ aliquid triplici-
 ter. li. ij. dist. xxv. 5. 2.
 Bonitatis summe esse dare vnicuiq̄ i
 cōservationem suam quomodo intelligit-
 tur libro secundo dist. xxx. 7
 Bonum integrū dicitur duplr. et quod hoc
 dicitur summū bonū. li. ij. di. xxxiiij. 4
 Bonum quia ratione dicitur magis bo-
 num li. ij. di. xxxiiii. 4.
 Bonitatem attribueri homini malo qm̄
 est vitiatū et quando prophetice detes-
 tationis. libro. iij. di. xxxiiii. 5
 Bonum esse vitia causa bona est quo-
 modo maxima illa intelligitur libro. ij.
 distinctione. xxxiiii. 9.
 Bono opponit malū. q̄ magis hōo ma-
 gis malū et maxie bono maxie malū
 ergo si contingit reperire summe bonū
 ergo et summe malum. per regulam si-
 cut simpliciter ad simpliciter et. quo-
 modo intelligitur libro. iij. dist. xxxiiii. 2. 5.
 Bonum et malum nō recipiunt regulā
 dyalecticorum de contrariis. lib. secun-
 do. dist. xxxiiii. e.
 Bonum i actu considerari et compara-
 ri habet multipliciter libro secundo. di-
 stinctione. xxxvi. 4.
 Bona voluntatis an sit vnus bonus fi-
 nis. an possint esse plures li. ij. distins-
 ctio. xxxviij. q. iij. c. 2. 21.
 Bonum additum bono facit ipsius ma-
 gis bonum quomodo intelligitur. lib.

ij. dist. xxxviii. 2. 4.
 Bonitas et malicia non tantum resps-
 ctunt affectum. immo etiam intellectu
 practicum et eo habitu. li. ij. di. xxxix. 9.
 Bonis medicis posse maleviti quo-
 modo intelligitur. libro secundo distins-
 ctione. xxxix. 50.
 Bonum minus potest aliqd dicit duplr
 libro. ij. di. xl. 2. 4.
 Bonū moris est triplex li. ij. dist. xli. 8.
 Bonum valde quomodo dicitur quod
 deus facit. li. ij. dist. xli. 10.
 Bona et mala qua ratione dicitur. eas
 de actio. li. ij. distinctione. xli. 11.
 Bonum alit dicit de voluntate alit de
 actione exteriori. li. ij. dist. xli. 12
 Bonum quomodo accipitur prout est
 differentia actionis deliberativæ li. ij.
 distinctione. xli. 1. 4.
 Bonum siue malum i genere quare di-
 catur. li. ij. dist. xli. 2. 1.
 Bonum et malum secundum se. bonū
 et malū et circūstantia. et bonum et ma-
 lum ex genere quomodo iter hec est
 aliud et aliud medium. li. ij. dist. xli. 23.
 Bonis preesse malos. stultos sapientib⁹
 et servos dominis quomodo est toridi
 natū. li. ii. dist. xliiii. 25.
 Bona plura bonis paucioribus magis
 esse eligenda et appetēda h̄z multipli-
 cem instantiā li. iii. dist. lx. 4.
 Bonum eternū et gloriosum est duplex.
 et quomodo respectu vtriusq̄ est spes
 libro tertio dist. xxvi. 1.
 Bonitas infinita quomodo est ratio de
 ligēdi deum libro tertio. di. xxvii. 5. 4.
 Bonū dicit aliqd duplr. scz abstractivē et
 concretivē. et quō bona gratuita dicitur
 esse bona li. iii. di. xxviii. 3. 4.
 Bonum et ens conuertit quomodo itel-
 ligitur li. iii. dist. xxxii. 6.
 Bono maior nō semp opponit minus
 malū. lib. iii. dist. xxxvi. 4. 0.
 Bonum mala intentione factū quomodo
 mo est pctm̄ li. iii. dist. xxxviii. 15
 Bonitas nature quomodo disponit ad
 gr̄am li. iii. dist. iii. 7. 1.
 Bona preterita post per pctm̄ mortif-
 cata quomodo dicuntur facere ad me-
 ritorem penam li. iii. dist. xv. 39.
 Bonum minus consideratur duplr. et
 quomodo potus est de minor bono li-
 bro. iii. di. xxxviii. 20.
 Bona tria sunt i homine. s. nature gra-
 tie et fortune. et quod homin quā cō-
 gnationem respicit libro quarto. dist.

atione. l.ij. 28.
Bonum iteratim quando fit melius li.
iij. distinctione. l.ij. 54.

C Bunta.

Bunta. quod pertinet boni. l.ij. d. xxv. 9.
Bunta quomodo possunt ad opposita
moveri lib. ij. distinctione. xxv. 10.
Bunta quibus actibus dominantur li.
ij. distinctione. xxv. 11.
Bunta quomodo dñtur hñe principis
motus ab extrinsecis li. ij. dist. lct. xxv. 12.
Bunta qualem habet providentiã lib.
ij. dist. xxv. 13.
Bunta aliqua in servitutem redigi non
posse cõtingit dupliciter li. ij. d. xxv. 14.
Unde de hoc aliqua vbi animal.

C Cadere.

Acens a charitate an
resurgere possit l. eq.
li. l. b. iij. distinctione
ne. xxx. q. ij. b. Rñ. 10

C Capn.

Capn qualiter dicitur
est. Subter te erit. ap. l. ij. d. xxv. 19

C Calciamentum.

Calciamentum et corrigia christi quid
lib. iij. distinctione. xxij. 5.

C Calix.

Calix duo significat. et quare potius di
citur calix sanguinis q̄ calix plix per
se libro quarto. distinctione. viij.

C Calor.

Calor potest augeri dupliciter. l. i. d. xvij. 56.
Calor et humor dupliciter accipiuntur.
li. ij. dist. xij. 19.

Calor quare dicitur celestis. li. ij. disti
ctione. xvij. 39.

Calor elementaris cõsumens et calor ces
lestis cõservans vñ nascatur. et q̄s hor
nõ psumit nec indiget pabulo. li. iij. di.
st. 58.

C Capax.

Capacitas maior naturalis quod dispo
nit ad maiorem gratiã. libro. ij. disti
ctione. 17.

Capacitatẽ totam nature quomodo p
scit gloria lib. ij. dist. 20.

Capacitas nature quod ordinat ad glo
riã finaliter. li. ij. dist. 21.

Capacitatẽ pmo esse factã quõ itellit
gitur. lib. ij. distinctione. xij. 6.

Capacitatẽ ampliare contingit dupliciter
et quod gratia adveniens ampliat capa
citatẽ. li. iij. dist. xij. 27.

C Capitale.

Capitale vitium dicitur dupliciter. li. ij. dist. xij. 9.
Capitalium vitiorum numerus et iur

scientia agitur multipliciter. libro. ij.
distinctione. l.ij. 12.

Capitalia vitia quare nõ habemus pe
nes alios sensus sicut penes gustũ et
tactum. li. ij. dist. l.ij. 13.

Capitale vitium differt a radice. lib. ij.
dist. l.ij. 15.

Capitale supplicium vel penam gladij
quare nullus martyr evasit sicut alii
q̄ evasit alias penas. li. iij. dist. l.ij. 59.

C Caput.

Caput ppe acceptum qd iporat. et quos
modo filius dicitur caput omnium. lib.
pmo. dist. l.ij. 22.

Capitis duplex est proprietates. et q̄s quõ
christus dicitur caput ecclesie. lib. iij.
distinctione. l. 49.

Caput i spiritualibus dicitur secundum
triplicẽ similitudinẽ a capite i tempo
ralibus. lib. iij. dist. l.ij. 28.

Caput nõ influere nisi in unita membra
quomodo intelligitur. libro tertio. dis
tinctione. xij. 43.

C Character.

Characteres an habeat virtutẽ an non
et an sit pccũ in characteribus. li. ij.
vñ. 92. et 93. et 94.

Character dyaboli quãdo dicitur peccati.
li. ij. distinctione. viij. 67.

Character quid sit secundum essentia. lib.
iij. dist. vi. q. 10. Rñ. 5.

Character quomodo est habitus et quod dicitur
positio. li. iij. dist. vi. 6.

Character ad qd est vñs. lib. iij. dist.
vi. q. 11. b. Rñ. vñ.

Character hñ rõez significãd p pccũ
nẽ cũ exteriori elemẽto. li. iij. dist. vi. 8.

Character qd significet. li. iij. dist. vi. 9.

Character quod disponit ad gratiam. lib.
iij. dist. vi. 10.

Character cuius assimilatio. libro. iij. disti
ctione. vi. 11. et 12.

Character quomodo distinguit. libro. iij.
distinctione. vi. 13.

Character i quo fit sicut in subiecto. li.
iij. dist. vi. q. iij. c. Rñ. 14.

Character quomodo est in anima. libro
iij. distinctione. vi. 15.

Character an spectet ad cognitãtiã. lib.
iij. distinctione. vi. 17.

Character vnus quod est i vna ale potẽ
tia. lib. iij. dist. vi. 19.

Character p quid impõit pccũ i prima
tur p virtutes sicut p sacramentũ. lib.
iij. dist. vi. q. iij. d. Rñ. 19.

Character quare solus i sacra mẽz et nõ in

virtutibus imprimuntur. Ibidem. r. 24.
 Character quare imprimuntur in sacra-
 menti noue legis et non veteris. lib.
 iiii. di. vi. 20. et 25.
 Character quare tantum in tribus sa-
 cramentis imprimuntur. lib. iiii. distinc.
 vi. 2. et 22. Et distinc. xxxiii. 47.
 Character baptismalis quare precedit
 alios. li. iiii. di. vi. 23.
 Character quare non imprimuntur per vir-
 tutes. lib. iiii. dist. vi. 24.
 Characteris proprius actus quos est. li.
 iiii. dist. vi. 27.
 Characteris imprimendi ratio que sit.
 lib. iiii. dist. vi. 28.
 Characteres quare tantum sunt tres. r.
 ordinis ratio eorum dē. li. iiii. di. vi. 29.
 Character an imprimatur delectabilis an
 idelectabilis. li. iiii. di. vi. q. v. e.
 Character bestie be quod dicitur. in apo-
 calip. quid sit. li. iiii. di. vi. 31.
 Characteres indelectabilitas unde est. li.
 iiii. dist. vi. 32.
 Character ad quid manet in beatis et
 ad quid in damnatis. lib. iiii. di. vi. 33.
 Character quare non euacuatur in pa-
 tria sicut fides. et quare non extingui-
 tur in via. li. iiii. di. vi. 34.
 Character baptismalis quare ratione
 gratie non debet iterari. lib. iiii. di. vi. 37.
 Character an imprimatur in omnibus
 ordinibus. lib. iiii. dist. xxxiii. q. i. r. 45.
 Character imprimuntur in ordinibus mi-
 noribus quos actus eorum videatur esse
 corporalis. li. iiii. di. xxxiii. 46.
 Character omnium ordinum quomodo
 manet in aia. li. iiii. di. xxxiii. 48.
 Characteres diuersi an imprimantur in
 diuersis ordinibus. lib. iiii. dist. xxxiii.
 q. ii. r. 49.
 Character vnus quare in sacramento
 baptismi et vnus in sacramento con-
 firmationis imprimuntur. et in diuersis
 ordinibus diuersi. lib. iiii. di. xxxiii. 50.
 Characterē essentialiter esse sacramen-
 tum quod intelligitur. li. iiii. di. xxxiii. 51.
 Characteres ordinum an differant diffe-
 rentia specifica an numerali. lib. iiii. di.
 distinc. xxxiii. 52.
 Characteres plures qua necessitate im-
 primuntur in ordinis sacramento. lib.
 iiii. dist. xxxiii. 53.
 Characteres diuersorum ordinum an
 sint essentialiter ad seinuicem ordina-
 ti. lib. iiii. distinc. xxxiii. q. iii. l.
 Characteres diuersorum ordinum esse

sentialiter ad se inuicem esse ordina-
 tos sique rationes probare videntur
 quomodo sunt dissoluende. lib. iiii. dist.
 54. et per totum.

Character quando et in quo imprimas-
 tur in diuersis ordinibus. lib. iiii. dist.
 xxxiii. q. iiii. m. r. 58.

Character quomodo imprimatur si
 deesset vas vel liber qui traditur. lib.
 iiii. di. xxxiii. 61.

Characteris in impressione necesse est
 obseruare formam verborum ab eccle-
 sia statutam. lib. iiii. dist. xxxiii. 63.

Character quare imprimuntur per verbum
 imperadi. li. iiii. di. xxxiii. 64.

Charitas.

Charitas vno modo dicitur virtus gra-
 tuitam. alio modo amorem multū ap-
 preciantem amatum. li. i. prologo. 15.
 Charitatis ille generatus quomodo ac-
 cipitur ibi. sicut charitatis sue. libro. i.
 distinctione. v. 7.

Charitas amor et dilectio differunt.
 lib. i. dist. x. i.

Charitas est commune proprium et ap-
 propriatum. lib. i. dist. x. 4.

Charitas dupliciter comparatur ad vir-
 tutes alias. lib. i. di. x. 4.

Charitas an sit proprium spiritus sancti.
 lib. i. dist. x. q. i. c. r. 26.

Charitas an sit deus pater / an filius /
 an spiritus sanctus / an trinitas. lib. i.
 distinc. x. b.

Charitas differenter infunditur et dif-
 funditur. li. i. distinc. c. xiii. 6.

Charitatem si minus esse in diuinis
 bonis quomodo intelligitur. lib. iiii. di.
 distinc. xxxiii. 5.

Charitas quare sola diuidit inter filios
 os regni et perditionis libro. i. distinc.
 ctione xvii. 8.

Charitas quomodo maximum opus.
 lib. i. dist. xvii. 9.

Charitas qua diligimus deum an sit
 spiritus sanctus. li. i. di. xvii. q. i. a. r. 10.

Charitatem qua pater et filius diligunt
 nos et qua nos diligimus deum esse
 essentialiter esse spiritum sanctum. quidam
 conatur probare p simile. li. i. di. xvii. 10.

Charitas aliter dicitur bona et aliter
 anima rationalis. libro primo distinc.
 ctione. xvii. 12.

Charitatem creatam non perficit solū
 presentia primi motoris sed et requisitū
 alia. li. i. di. xvii. 6.

Charitatem facere diligere deū sicut diligat
 L. iiii.

Tabula

- bñs est intelligitur dupliciter, libro. l. dist. xvij. 18.
 Charitas an sit amabilis ex charitate. l. l. dist. xvij. q. ij. b.
 Charitas diligit quos nec fides cres datur nec spes speretur et quare fides et spes enacuantur in patria: s; nō charitas. l. l. dist. xvij. 21.
 Charitas et eadem et alia diligitur. l. l. dist. xvij. 22.
 Charitas an sit certitudinaliter cognoscibilis ab habente. l. l. dist. xvij. q. iij. c. ff. 24.
 Charitatem cognoscere essentialiter est dupliciter. l. l. dist. xvij. 24.
 Charitatem non potest cognoscere quod certitudinaliter se habere ex quibus pluri causa. l. l. dist. xvij. 25.
 Charitas respectu cuius est certitudinaliter cognoscibilis. l. l. dist. xvij. 26.
 Charitas an sit cognoscibilis a nō habente. l. l. dist. xvij. q. iij. d. ff. 28.
 Charitas an operetur mediantibus aliis virtutibus. l. l. dist. xvij. 31.
 Charitas an possit augeri secundum substantiam. l. l. dist. xvij. q. i. e.
 Charitas per quem modum augmentatur. l. l. dist. xvij. q. ij. f. ff. 40.
 Charitas et si sit simplex, tamen habet partes. l. l. dist. xvij. 41.
 Charitas augmentata an sit magis composita. l. l. dist. xvij. 44.
 Charitas preceptis et superaddita an fiat una charitas. l. l. dist. xvij. 45.
 Charitas an possit diminui. libro. l. dist. xvij. q. iij. g. ff. 47.
 Charitas potest esse sine additione, ergo separari. Solu. l. l. dist. xvij. p. 48.
 Charitas an habeat statum vel terminum ultra quem non possit augeri. l. l. dist. xvij. q. iij. b.
 Charitas status a parte virtutis agens potest esse dupliciter. l. l. dist. xvij. 50.
 Charitas status a parte suscipientis diligit tripliciter. l. l. dist. xvij. 51.
 Charitatis status est etiam ex parte augmentabilis. l. l. dist. xvij. 52.
 Charitas habet statum et terminum quousque virtus augmentatur, scilicet virtus diuisa nec habeat statum nec terminum. l. l. dist. xvij. 54.
 Charitas quare nunquam commensuratur obiecto. l. l. dist. xvij. 57.
 Charitas dei et charitas hominum dissimiliter se habent in volendo salutem hominibus. l. l. dist. xl. 13.
 Charitatem habere quousque est in potentia nostra et non. l. l. dist. xvij. 17.
 Charitatis distinctio quam pontifex sine preceptis est charitas et multipliciter tractatur. l. l. dist. xxvij. 2.
 Charitas quousque reddit opus bonum. l. l. dist. xxvij. 10.
 Charitas quomodo ponitur esse sine preceptis. l. l. dist. xxvij. 15.
 Charitate fruimur duobus modis. l. l. dist. xxvij. 16.
 Charitas sine quibusdam differentiis modo est principium et finis. l. l. dist. xxvij. 19.
 Charitas respectu operis habet rationem triplicem cause. Ibidem.
 Charitas quare dicitur radix et forma virtutum et finis. l. l. dist. xxvij. 20.
 Charitatem vult et facere communia quomodo intelligitur. l. l. dist. xxvij. 37.
 Charitatem maximam mereri premium maximum quomodo intelligitur. l. l. dist. xxvij. 29.
 Charitas quousque meretur gloriam eternam et condigno. l. l. dist. xxvij. 45.
 Charitas quomodo dicitur mater virtutum. l. l. dist. xxvij. 9.
 Charitas fides spes operatio respectu cuius sunt equalia. l. l. dist. xxvij. 5.
 Charitas sic se habet ad diligibilia quantum ad profectum sicut fides ad creditibilia. l. l. dist. xxvij. 37.
 Charitas multipliciter diffinitur sine multiplicem sui comparationem. l. l. dist. xxvij. 1.
 Charitas amor et dilectio differunt. l. l. dist. xxvij. 2.
 Charitas quomodo duo continent precepta. l. l. dist. xxvij. 3.
 Charitas quousque respicit actum conceptibilem, quousque actus altari virtus. l. l. dist. xxvij. 4. Hic prope principium ponitur actus illarum virtutum ponatur actus altari virtutum.
 Charitas an sit habitus ab aliis virtutibus distinctus, an omnibus virtutibus communis et generalis. l. l. dist. xxvij. q. l. a. ff. 5.
 Charitati quomodo attribuuntur actus aliarum virtutum. l. l. dist. xxvij. 7.
 Charitatis preceptis quousque comprehendit omne preceptum. l. l. dist. xxvij. 10.
 Charitas obiectum quod sit. l. l. dist. xxvij. 11.
 Charitas quare dicitur sufficere ad meritum et ad premium. l. l. dist. xxvij. 12.
 Charitatis habitus an sit vnus idemque suus, an per species multiplicatus. l. l.

Charitate quomodo diligit proximus
 lib. iij. di. xxv. 14.
 Charitatis duo precepta quomodo sunt
 diversa. lib. iij. dist. xxv. 15.
 Charitatis modi diversi quo aliter di-
 ligitur deus. aliter proximus unde ve-
 niat. lib. iij. di. xxv. 16.
 Charitas quare non habet sic diver-
 sificari per habitus sicut sapientiarum se-
 ceta. et latra et dulia. lib. iij. di. xxv. 17.
 Charitas et si ad actum et contemplati-
 vum vitam dirigit et habilitet. tamen
 non est virtus duplex. lib. iij. di. xxv. 18.
 Charitatis primus et unicus actus quis
 lib. iij. di. xxv. 19.
 Charitatis habitus an sit mere gratui-
 tus. an aliquid addat ultra gratiam si-
 cut habitus aliarum virtutum. lib. iij.
 di. xxv. q. iii. c. rñ. 20.
 Charitas quod est donum excellentissimum
 lib. iij. di. xxv. 22. et eo. li. b. xxxiii. 19.
 Charitas et gratia diversimode dicuntur
 vita anime. lib. iij. di. xxv. 23.
 Charitas quomodo reddit deo acces-
 ptum. lib. iij. di. xxv. 24.
 Charitas quomodo destruit omnis
 non peccatum. lib. iij. di. xxv. 25.
 Charitatis habitus an possit esse infor-
 mis an semper sit formatus. lib. iij. dist.
 xxv. q. iiii. d. rñ. 26.
 Charitatis virtus quomodo adheret esse
 gratuitum. lib. iij. di. xxv. 30.
 Charitatis recta non potest esse in pec-
 catore. quibus in eo possit esse fides re-
 cta. lib. iij. di. xxv. 31.
 Charitas motus an per primum sit meri-
 torius quam actus aliarum virtutum. lib.
 iij. di. xxv. q. i. e. rñ. 32.
 Charitas est excellentior alius virtutis
 bus. quod efficit non deformes triplici
 ratione. lib. iij. di. xxv. 34. Ad idem. 22.
 Charitas quare sibi primo et principas
 liter pendicat mercedem efficaciam. lib.
 iij. di. xxv. 37.
 Charitatis motus an sit possibile esse
 mercenarium. libro. iij. distincti. xxv.
 q. v. rñ. 39.
 Charitatem non querere que sua sint
 quomodo intelligitur. lib. iij. distincti.
 xxv. 40. r. di. xxix. 22.
 Charitatis motus est duplex. scilicet
 amicitie et concupiscentie et quo sensu
 dixit Ber. deo sine motu premio
 servitendum. libro. tertio distincti.
 xxv. 41.

Charitatis amorem esse simpliciter
 gratuitum non posse esse mercenarium
 quomodo intelligitur. lib. iij. distincti
 ne. xxv. 42.

Charitate crescere in sapia quomodo
 intelligitur. lib. iij. di. xxv. 52.

Charitatis affectionem non oportet esse
 infinitam quibus ratio diligendi dei sit bo-
 nitas infinita. lib. iij. di. xxv. 54.

Charitas quomodo est equa pondera-
 tris. lib. iij. di. xxv. 55.

Charitas diffinitur. lib. iij. dist. xxv. b.

Charitatem comparat ad divinum mans-
 dati duplicationem. lib. iij. di. xxv. c.

Charitate eadem diligatur deus et pri-
 mus. lib. iij. di. xxv. d.

Charitatis modus tractatur libro. iij.
 distincti. xxv. e. f.

Charitatis modus an in via impleat
 lib. iij. distincti. xxv. g.

Charitatis unum preceptum quomodo
 in altero explicatur. lib. iij. di. xxv. h.

Charitas quomodo dicitur vinculum
 unitatis. lib. iij. di. xxv. 27.

Charitas diversimode comparatur
 ad nos et proximos. lib. iij. di. xxv. 40.

Charitatis nomen dupliciter accipitur
 scilicet large et proprie. et quomodo potest
 esse ordinata et non ordinata. lib. iij. di. xxix. 2.

Charitatis sex gradus. et de eorum nume-
 ro et sufficientia. lib. iij. dist. xxix. 3.

Charitate an sint potius diligendi bo-
 ni extranei quam mali consanguinei. lib.
 iij. distincti. xxix. 5.

Charitatis perfecte signus est moriendi
 propitius. lib. iij. distincti. xxix. 6.

Charitatis ordines quod attendit. lib.
 iij. di. xxix. 9. et ii. et 14.

Charitas non sic uniformiter compa-
 ratur ad diligibilia sicut fides ad cre-
 dibilia. lib. iij. di. xxix. 12.

Charitas an diligendo proponat deum nos-
 tris. lib. iij. dist. xxix. q. ii. b. rñ. 15.

Charitas principaliter respicit affectum
 hominis quam est deum quam illi quam est semetipsum
 lib. iij. di. xxix. 17.

Charitatis ordines proponendi sit boni
 proximi dono ipsius primi. lib. iij. distincti.
 xxix. q. iii. c.

Charitatem non querere quam sua sit quod intel-
 ligi. lib. iij. di. xxix. 22.

Charitas quod est magis proprie ordinare
 ad primum quam ad seipsum. lib. iij. di. xxix. 22.

Charitas quomodo est amor liberalis
 lib. iij. distincti. xxix. 25.

Charitatis amor supervenies quod est tol-

Tabula

- lere curitas nature. li. iii. di. xxxi. 26
- Charitatis ordine an magis sunt diligendi parentes q̄ filii vel econuerso. lib. iii. dist. xxxi. q. iiii. d. Rñ. 28.
- Charitatis ordine an proponendus sit domesticus extraneo. lib. iii. dist. inc. xlii. q. v. e. Rñ. 31.
- Charitas duplicem ordinem respicit. lib. iii. di. xxxi. 32.
- Charitas in diligendo membra xpi seruat ordinem. li. iii. di. xxxi. 33.
- Charitas habet aliquas conditiones non vt principales. sed vt concomitantes et annexas. lib. iii. dist. xxxi. 34.
- Charitas quomodo diligit bonum vt bonum. lib. iii. di. xxxi. 36.
- Charitatis ordo an attendatur penes affectum tantum. an penes affectum et effectum simul. li. iii. di. xxxi. q. vi. f. Rñ. 37. 36. 40.
- Charitatis ordinem quare magis assignat Amb. penes propinquitatem q̄ bonitatem vel indulgentie necessitatem. lib. iii. di. xxxi. 38.
- Charitatis effectus in quo consistit. lib. iii. di. xxxi. 43.
- Charitatis ordo q̄tum ad ea que diliguntur. li. iii. di. xxxi. a.
- Charitatis ordo q̄tum ad ea beneficia que per eam impenduntur vel aliter. an omnes homines pariter diligendi sunt. lib. iii. di. xxxi. b. c. d.
- Charitatis ordo quantum ad pariter bonos et malos. li. iii. di. xxxi. e.
- Charitatis gradus ponuntur. lib. iii. dist. xxxi. h.
- Charitate ex quantualacis an possit quis resistere quantecumq̄ tentationi. lib. iii. dist. xxxi. q. i. a. R. 4.
- Charitate in quantualacis homo possit tutus an teneatur mortem pro christo subire. lib. iii. di. xxxi. q. ii. b. R. 7.
- Charitate perfectam habentes an teneantur ea que sunt pfectionis tripliciter. lib. iii. di. xxxi. q. iii. c. R. 13.
- Charitas imperfecta aliter se habet ad opera iusticie simpliciter aliter perfecta ad opera iusticie consummate. lib. iii. di. xxxi. 16.
- Charitas dicitur dupliciter proficere. lib. iii. dist. xxxi. 17.
- Charitas vera quomodo deserit potest. lib. iii. dist. xxxi. 1.
- Charitas semel habita an possit amitti. li. iii. di. xxxi. q. i. a. Rñ. 4.
- Charitatis amorem excellentius vnt
- re q̄ amorem naturalem quomodo intelligitur. lib. iii. dist. xxxi. 5.
- Charitas quomodo amittitur per peccatum. lib. iii. di. xxxi. 6.
- Charitatem habenti quomodo et christus fundamentum et spiritus sanctus adiutorium. lib. iii. di. xxxi. 9.
- Charitatem amittens vel a charitate cadens an possit resurgere in equali. lib. iii. dist. xxxi. q. ii. b. Rñ. 10.
- Charitas amissa quare potest restitui cari et virginitas ablata non recuperari. lib. iii. dist. xxxi. 11. Ad idem. 14.
- Charitas et sacerdotalis dignitas differenter se habent ad voluntate rectitudinem. lib. iii. dist. xxxi. 12.
- Charitate i minor an possit homo resurgere. lib. iii. dist. xxxi. q. iiii. e. respon. 16.
- Charitas resurgens quare comparatur luci matutine. li. iii. di. xxxi. 19.
- Charitatis habitum an contingat i patris euacuari. li. iii. di. xxxi. q. i. g. Rñ. 42.
- Charitas magis psumat complemento glie q̄ alio habitu virtutis theologice triplici ratione. lib. iii. di. xxxi. 43.
- Charitas quomodo dicitur ex parte. lib. iii. dist. xxxi. 44.
- Charitatis causa quomodo dicuntur fides et spes. lib. iii. dist. xxxi. 45.
- Charitas non solum est dispositio ad sedendum et eundem in celum. sed et ad quietum scendum. lib. iii. di. xxxi. 46.
- Charitas an habeat in patria dilatari. lib. iii. di. xxxi. q. ii. h. Rñ. 48.
- Charitatis latitudo dupliciter attenditur. Ibidem.
- Charitas in statu patrie plures habet circa quos potest specialiter et distincte affici q̄ in statu vite. lib. iii. dist. inc. xxxi. 50. 2. 51.
- Charitas quare dicitur dilatari in patria. lib. iii. dist. xxxi. 52.
- Charitatis ordo an habeat i patria imitari an is sit ordo patrie q̄ est ordo vite. lib. iii. di. xxxi. q. iii. l. Rñ. 53. 2. 54.
- Charitatis ordo duplex est et quia horum manebit in patria. Ibidem.
- Charitatis ordo quo respectu est ad proximum. lib. iii. di. xxxi. 56.
- Charitas an possit per peccatum amitti. lib. iii. di. xxxi. a. b. c.
- Charitas qualiter non dicatur euacuari sicut fides et spes et scientia. lib. iii. dist. inc. xxxi. d.
- Charitatis ordinem qui est in vita an co

Vingat in christo et beatis inueniri lib.
ii. dist. xxxi. c.

Charitate esse excellentiore obus do-
nis quo sensu dixerit apostolas lib.
ii. dist. xxxii. 19.

Charitas equaliter reddit habitus in
anima gratos et actus meritorios. lib.
ii. dist. xxxii. 23.

Charitas quomodo complectitur om-
nia necessaria ad salutem. li. ii. dist. xxxvii. 1.

Charitas quomodo ostendit piscipum for-
ma siue vinculum et suis altarum virtu-
tum. lib. iii. di. xxxvi. 3.

Charitas quomodo de plenitudo dicitur
narum scripturarum. li. ii. di. xxxvi. 5.

Charitas quomodo est alius virtutibus
eminentior. li. ii. di. xxxvi. 8.

Charitas an sit forma virtutum. li. iii.
di. xxxvi. q. vi. f. rñ. 4. 4.

Charitatis duo precepta omnia prece-
pta includunt. li. ii. di. xxxvi. e.

Charitas est summa et plenitudo totius
legis. li. ii. di. xxxvi. f.

Charitatis duo precepta non implentur
in omni mandato singillatim accepto.
lib. iii. dist. xxxvi. 29.

Charitatis quantitas dupliciter potest
accipi. lib. iii. dist. xvi. 32.

Charitas ecclesie quomodo dicitur de-
mittere peccata. li. ii. di. xvii. 4.

Charitas quomodo operis priora pec-
cata. lib. iii. dist. xxi. 8.

Charitati debere omne meritum et pre-
mium quomodo intelligitur. libro. iii.
dist. xxxiii. 37.

Charitatem habent homines in tri-
plici differentia. li. iii. di. xv. 7.

Charitatem perfectam habent tria ge-
nera hominum: et que indigent suffra-
gatis ecclesie. Ibidem.

Caritas.

Caritas haberi illud quod emittitur est
cum quo emittitur quomodo intelligitur.
lib. iii. dist. xxxii. 27.

Carere.

Carere visione dei de quibus pec-
catis debetur. li. ii. di. xxx. 27.

Carere visione diuina quomodo est mi-
serissima pena. lib. iii. di. xvi. 2.

Caro.

Caritas nomen accipitur dupliciter et
secundum quem modum contrariatur
spiritui. li. ii. dist. 1. 27.

Caritale et caro dicitur dupliciter. lib.
ii. dist. xx. 13.

Caro quomodo dicitur mouere in res

ratione sicut instrumentum. li. ii. di. xx. 37.

Caritas an sit cetera. libro. ii. distinctio
ne. xxi. q. i. d. rñ. 24.

Caritas tentationem an contingat a dia-
boli tentatione separari. libro. ii. distin-
ctione. xxi. q. ii. e. rñ. 29.

Caritas esse occasionem vel materiam
omnium peccatorum quomodo intel-
ligitur. li. ii. di. xxi. 33. r. 34.

Caro in tentatione diaboli non est cau-
sa precepta sed solum causa sine qua
non. li. ii. di. xxi. 35.

Caritas tentationi an sit difficilis res
sistere an tentationi diaboli. libro. ii.
distinctio. xxi. q. iii. f. rñ. 36.

Caro quomodo dicitur esse in nostra
potestate. li. ii. di. xxi. 37.

Caro duplex est in homine scilicet secundum
speciem et secundum materiam. li. ii. di. xxx. 24.

Caro an inficitur ex propagatione spiritus
vel ex propagatione et libidine. li. ii. dis-
tinctione. xxi. q. iii. f. rñ. 39.

Caritas et spiritus in baptismo purgari quod
intelligitur. li. ii. di. xxxii. 19.

Caro dupliciter sumitur: et secundum
quem modum dicitur concupiscentia
esse in carne. li. ii. di. xxxii. 28.

Caro accipitur per hunc carnalem. li. ii. dist.
xxxii. 30. Ibidem. 31.

Caritas concupiscenter aduersus spiritum quod in-
telligitur. li. ii. di. xxxii. 31. r. 32. Et. li. ii. di. di-
tinctione. ii. 25.

Caritas feditas quomodo intendatur
et crescat libro secundo. distinctio.
xxxii. 31. r. di. xxxii. 3. r. 4. et. 5.

Caro nostra duplex consideratur. scilicet natura
et natura et infirmitate et aggrauantem
animam: et quomodo dicitur non in-
corporeari et cetera et nemo carnem in
am odio habuit: et quomodo dicitur in
pro dissoluti. li. ii.

Caro quomodo repugnat spiritui: et
quare impedit ab assequenda beatitu-
dine. li. ii. di. xxxvii. 30.

Caritas immundicia a qua sanctificatus
habet carnis vitule que sunt. li. ii. dist. 1. 7.

Caro carnis et sanguis quod de sacris as-
suetis. li. ii. di. x. 5.

Caro est fouenda: sed immundicia non.
li. iii. di. xv. 75.

Caro per quam supponit ibi: Verbum caro secundum
est. li. ii. di. ii. 31.

Caro potest esse a ratione inficitur non scilicet
carni. li. ii. di. ii. 11.

Caro beate marie virginis ratione car-
nis dicitur ob noxia peccata ante sanctis

Tabula

etificationem. li. iij. dist. iij. 42.

Caro virginis quomodo ē p̄formis carni christi. li. iij. dist. ix. 22.

De carne v̄de aliqua vbi tetuntum.

¶ Causa

Causa sine ruina predictur alicui: sed propter hoc non reuelatur li. i. dist. xxxvii. 5.

Causa et fortuna quare quedam eueniunt: quedā nō. li. i. dist. xlv. 5.

Causale et fortuitum dicitur dupliciter secundum q̄ priuatio intentionis dupliciter intelligitur. li. ij. distinctiōe xxxv. 3. 4.

Causam operari in bonum quomodo intelligitur. li. iij. dist. xliij. 61.

Causa in quibus sacerdos debet penitentem ad episcopum remittere: vel eum consulere li. iij. dist. xx. 47.

¶ Cathedra

Cathedra N̄ op̄i occupantib⁹ quomodo est obediētiā lib. ij. dist. xliij. 41.

¶ Catus

Catus in oculo quous emissiva et receptiva possint concurrere in unitate organi: nō tamē p̄pter hoc intellectus agēs et passibilis reperiuntur in vna potētia special. li. ij. dist. xliij. 47.

¶ Cathecismus

Cathecismus et exorcismus tripliciter ordinantur. lib. iij. dist. vi. 45.

Emendetur pars huius loci sic. Antequēne et a quo dispensatur.

Cathecisari an debeant paruuli. li. iij. dist. vi. q. i. r̄. 69.

Cathecismus in adultis precedit baptismū duplici ratione. ibidem.

Cathecisandis assistentes in qua persona r̄sident. li. iij. dist. vi. 70.

Cathecisandi et exorcisandi paruulum ordo lib. iij. dist. vi. m.

Cathecisare quid. ibidem.

¶ Causa

Causa materialis vel subiectum lib. i. sen. li. i. in p̄logo. q. i.

Causa formalis vel modus agēti in li. sen. li. i. in p̄logo. q. i.

Causa finalis lib. sen. lib. i. in p̄logo. q. iij.

Causa efficiens lib. sen. lib. i. i p̄logo. q. iij.

Causa mouens magistrum ad aggrendendum opus li. i. in p̄logo. a. b.

Causa mouens discipulos ad audientiam. li. i. in p̄logo. c.

Causa nostri esse et boni esse quomo-

do dicitur bonitas diuina. li. i. dist. x. Cause nomen proprie non cadit in diuinitate. li. i. dist. v. 3.

Causa propria et immediata dicitur tripliciter. li. i. dist. vi. 30.

Causa alicuius per accidens quomodo aliquid dicitur. li. i. dist. xij. 14.

Causa nullius habitudo cadit in deo respectu sui: sed respectu creaturarum lib. i. dist. x. 45.

Causa quid est. li. i. dist. xx. 26.

Causalitas et superpositio non est vere relatio in deo. lib. i. dist. xxx. 18.

Causalitas cadit sub negatione dupliciter scilicet vt sit negatio causalitatis et vt sit causalitas negationis. li. i. dist. xxxij. 6.

Causam que precedit ponere aliō modo intelligitur. li. i. dist. xxxvij. 8.

Causa dicitur proprie et communiter li. i. dist. xxxviii. 12.

Causa accipitur secundum triplicem modum. li. i. dist. xxxviii. 13.

Causa efficiens est duplex. li. i. dist. xlv. 15. Causa vniuersalis et particularis reperitur in creaturis et quomodo diuersis respectibus plus et minus influunt. li. i. dist. xlv. 30.

Causa quorundam tota et sola est deus et quorundam causa cum alia particulari causa. li. i. dist. xlv. 31.

Causam ponit esse dupliciter: vel in esse vel in operari: et secundum quem modum habet veritatem q̄ posita causa immediata ponitur effectus. li. i. dist. xlv. 32.

Causa proxima et immediata et necessaria quomodo est ratio demonstrabitur li. i. dist. xlv. 33.

Causa rerum creaturarum scrutari et vt scire quis sciamus solam dei voluntatem esse causam. li. i. dist. xlv. 34.

Causam cuius effectus est contingēs posse impediri vbi habeat instantiam lib. i. dist. xlv. 10.

Causa immediata si est mala ergo et effectus quomodo intelligitur. lib. i. dist. xlv. 5.

Causa est sufficiens ad aliquid duobus modis et quando oportet q̄ statim operetur li. i. dist. xlv. 11.

Causa rerum duobus modis potest esse in actu: et quomodo deus semper fuit in actu. li. ij. dist. i. 22.

Causa vniuersalis aliq̄ idiget actualitate causę particularis aliquis nō. li. i. dist. i. 23.

Causa nra eē qre potis attribuit hōita
 ti q̄ potēte vl sapie. li. ij. di. i. 4. 8.
 Cau ā nobilitate esse effectu qm̄ verū
 sit. li. ij. di. iij. 10.
 Causatē r̄ seminale s̄ rōnē sunt aliq̄
 differēt r̄ qm̄ aliq̄s effect⁹ sit fm̄ rō
 necausales et seminales. lib. ii. dist. i.
 xvij. 11. 12. 2. 14.
 Causa rō causalis r̄ semē r̄ rō semis
 nalis differēt. li. ij. dist. xvij. 12. 7. 13.
 Causē triplex genus secūdu Augusti
 num. li. ij. dist. xxxiii. 81.
 Causa pmanētē nō remouert effectus
 quōs itelligit. li. ii. di. xxxii. 21.
 Causam causati esse quicquid est causā
 sa cause: contra hanc p̄ positionem
 peccat locus sophisticus fm̄ accidēs.
 lib. ii. dist. xxxiii. 11.
 Causam eandem per sūt p̄sentiam et
 absentiam esse causam appositōrum
 quomodo itelligitur. libro. ii. dist. ins
 ctione. xxxvii. 2. 8.
 Causas diuersas indigere aliquo supe
 riori contingente ad hoc q̄ possint v
 nam effectum pro ducere dupliciter i
 telligitur libro secūdo. dist. xxxvii. 37.
 Causam per accidēs indigere adiu
 torio sicut causa per se quomodo itel
 ligitur. li. ii. di. xxxvii. 3. 8.
 Causam primam vno modo se habere
 ad omnia quomodo itelligitur. libro
 iii. di. viii. xxxii. 17.
 Causa nō esse signū e effectu quōs intel
 ligitur. li. iiii. di. i. 22.
 Causa dicitur dupliciter et secundum
 quem modum causa remōta remouert
 debet effect⁹. libro quarto. dist. iiii. 15.
 Et distinctione. xxi. 11.
 Causa efficiens est du. plex. s. causa effi
 ciens et conseruans et cā efficiēs non
 conseruans. r̄ quōs p̄sensu ē cā matri
 mont. lib. iiii. dist. xvii. 20.
C Lectias
 Lectias qm̄ est magis eligenda q̄ de
 o. fensa. libro. iiii. dist. xvi. 38.
C Celare
 Celare crimen est duplex. libro. iiii. di.
 stinctione. xxxv. 4.
C Celum
 Celum vniuersale et empyreum quo.
 modo recipit variationem. libro. i. di.
 stinctione. viii. 35.
 Celū spūale si ē vltra celū empyreū q̄
 rit qd̄ sit. qd̄ contineat. et quare dicit̄
 celū. li. ii. di. ii. 33.
 Celū si ue s̄phere q̄ t̄ sint. li. ii. dist. ii. 36

Celū empyreū an sit. et si sit cuiusmodi
 nature sit. li. ij. dist. ij. q. i. b. g. R. 37.
 Celum empyreum quibus onetur. lib.
 ij. dist. ij. 38.
 Celum empyreum an illuminetur a so
 le. lib. ij. di. ij. 39.
 Celum empyreum an sit mobile. lib. ij.
 dist. ij. 40.
 Celli empyrei triplex proprietates. lib. ij.
 dist. ij. 41.
 Celum empyreū an influat i hec itera
 ra. an nō. li. ij. di. ij. q. ij. h. R. 43.
 Celū s̄phereū: empyreū. cristallinū: ad
 qd̄ sūt creati. li. ij. dist. ij. 44.
 Celum empyreum quid influat. lib. ij.
 dist. ij. 47.
 Celli empyrei non esse locare angelos
 si que rationes probare videntur quo
 modo sunt dissoluende lib. ij. dist.
 ij. 50. et per totum.
 Celū empyreū quō ē v̄sibile r̄ mutas
 bile. li. ij. di. viii. 3. 7. 4.
 Celli r̄ terre nomen quadrupliciter ex
 ponitur. in isto verbo: i principio crea
 ut deus. r. c. li. ij. dist. xv. 1.
 Celū p̄ quo fiat ibi i p̄ncipio creatū
 de⁹ celū r̄ terrā. lib. ij. di. ii. 18.
 Celū cristallinū an sit d̄ natura aque.
 li. ij. di. xii. q. i. a. R. 2.
 Celū qd̄ ē supra firmamentū qre d̄: as
 queū. li. ij. di. xii. 5.
 Celū cōprehēdit sub igne quōs itelligit̄
 li. ij. dist. xii. 8.
 Celli an habeāt figurā orbicularē. lib.
 ij. di. xii. q. i. c. R. 13.
 Celū sicut pellē eē extēsū quōs itelligit̄
 tur. li. ij. di. xii. 14.
 Celū nō d̄ firmū iō q̄ sit immobile. li.
 ij. dist. xii. 15.
 Celum empyreum si est circularē quōs
 est v̄ditq̄ sanctorū corporū r̄ replētū.
 et quomodo poterunt videre christū
 beati. li. ij. di. xii. 16.
 Celli corp⁹ an habeat dextrum et sinis
 strū. li. ij. dist. xii. q. ij. d. R. 18.
 Celū quōs h̄z dextrū r̄ sinistrū. li. ij. di.
 stinctione. xii. 19. et. 20.
 Celū siue p̄mum mobile an imediate
 moueat a deo. li. ij. di. xii. q. i. e. R. 25.
 Celū imediate moueri a deo si que
 rationes et autoritates probare viden
 tur quomodo sūt. soluende. lib. ij. dist.
 xii. 26. r̄ per totum.
 Celoz mot⁹ an sit a p̄p̄ta forma vl ab
 itelligētia. li. ij. dist. xii. q. ij. f. R. 30.
 Celli mot⁹ quōs d̄ eē naturalis. li. ij. di

Tabula

Celox distinctio penes qd accedat. lib. ii. distin. c. l. 52.
Celox uerius r sufficiētis hz Rabanū p septē orbes. li. ii. di. c. l. 60.
Celū distinguit a qbusdā philosophis per tres orbes. ab aliis per octo. ab aliis per nouem. ab aliis per decem. lib. ii. di. c. l. 61.
Celū quō hz vniuersitatē r diuersitatem. lib. ii. di. c. l. 62.
Celū quō p influētā mouet corpa infertora. li. ii. di. c. l. 63.
Celū hūis sic vtrius finitē: tū nō lasat momēto. li. ii. di. c. l. 63.
Celi motus quomodo notificatur nobis. lib. ii. di. c. l. 64.
Celox nā qst. lib. ii. di. c. l. a. b.
Celi figura q sit. li. ii. di. c. l. c.
Celuz an moueatur cū dicat firmamē tūm li. ii. di. c. l. d.
Celox distinctioz assignat. li. ii. di. c. l. f.
Celestis natura dupliciter consideratur. lib. ii. di. c. l. 37.
Celestis natura quō ē de pstitūtōe corporū hūant. li. ii. di. c. l. 41.
Celestis natura quō est excellēter corpa simplicita. li. ii. di. c. l. 43.
Celox apertri hora imolatiōis xpī ab hārt quō intelligit. li. ii. di. c. l. 3. 7. 6.
Celox regnū iterare nō posse quē sit ne p tate clauam quō intelligitur. li. ii. di. c. l. 28.
Celum
Celum claudere quomodo dicitur solus xps. li. iii. di. c. l. 10.
Celardentes soluent quomodo intelligitur. li. iii. di. c. l. 26.
Celsitudo
Celsitudo p celsitudo r dulcedo p dō p p r accpti. li. ii. di. c. l. 25.
Censum
Censū vel tributū aliq xpiani tenētur soluere aliq nō. li. ii. di. c. l. 35.
Certitudo
Certitudo est duplex. li. i. di. c. l. 29.
Ad idem. li. iii. di. c. l. 7.
Certitudo potest haberi de aliq futuro duplr. li. ii. di. c. l. 2.
Certitudo ē m p t p r. li. ii. di. c. l. 15.
Certitudo ē duplex r q scia ē certior fide r ecstra. li. ii. di. c. l. 9.
Certitudo spet et fidel quō differunt. li. iii. di. c. l. 34.
Certitudo circa intellectū habet eē duplr. et simlter certitudo affectus. li. iii. di. c. l. 36.

Certitudo quō habet de merito. lib. ii. di. c. l. 37.
Certitudinē nō hz qd pēdet et p tate voluntat quō intelligit. li. ii. di. c. l. 38.
Certitudo ē duplex. scilicet ordinis r certitudinis quō spet hz certitudinē in suo actu. li. iii. di. c. l. 39.
Certitudo est duplex. scilicet absoluta et conditionata. et que harum est in spe. lib. iii. di. c. l. 40.
Certitudo non solum respicit intellectum. verum etiam affectum. lib. ii. di. c. l. 40. p p e finem.
Certitudo est duplex. et qua potest qd scire an sit dignus dei odio vel amore. lib. iii. di. c. l. 1.
Cessare
Cessante cā cessare effectum quō intelligit. lib. ii. di. c. l. 16.
Cinire
Cinire v l pulueris hōis motus qd resoluat. li. iii. di. c. l. 31.
Circumcensio
Circumcensio quid sit. lib. i. di. c. l. 24.
Circulus
Circuli vna parte motu mouent omnes sed non eque recipient omnes motus influētā. li. ii. di. c. l. 23.
Circumcidere
Circumcensio quare fuit sacramentum efficacius inter omnia legalia sacramenta. li. iii. di. c. l. 52.
Circumcisio magis fuit per pactum q alia sacramenta legalia duplici ratione. lib. iii. di. c. l. 53.
Circumcisio et baptisimus differunt p uentit. li. iii. di. c. l. 4. 7. 55.
Circumcisio et institutionem et precceptionem complectitur. et vtriusq effectus quis sit. lib. quarto. distinctio ne prima. 58.
Circumcisio non violabat sabbatum. lib. iii. di. c. l. 59.
Circumcisio quantum ad obseruantiam sit cultro petrino. non quantum ad excusationem. li. iii. di. c. l. 60.
Circumcisionis sacramenti res ē duobus modis. li. iii. di. c. l. 61.
Circumcisio sacz abrae nō hz p tate p tate intelligit duplr. li. iii. di. c. l. 62.
Circumcisiois remediū an pgrue sit in stitū. li. iii. di. c. l. 1. k. R. 80.
Circumcisio fuit sacramentum legis scripte et successit sacramentis legis

habere quadruplici ratione. lib. iiij. di. i. 83.

Circumcisio quare data est ante leges. lib. iiij. di. i. 84.

Circumcisio quare precipue data fuit abrahe. Ibidem.

Circumcisio quare magis confirmata fuit sub iohanne q̄ sub moysē. lib. iiij. di. i. 85.

Circumcisionis forma sine integritas in quo consistat. lib. iiij. di. i. q. ii. l. R. 86.

Circumcisio aliqua requiritur et necessitate. aliquas non. Ibidem.

Circumcisio que data fuit solis virtus, non mulieribus. lib. iiij. di. i. 87.

Circumcisio quare iusta est fieri in meo hoc per eisdem. lib. iiij. di. i. 88.

Circumcisionis t̄ps̄ q̄tum ad efficaciam multiplicat. est t̄ps̄ cōgruētia q̄tum ad significationem. lib. iiij. di. i. 89.

Circumcisio quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. 90.

Circumcisio an poterit p̄uenire vel differri die octauum sine peccato. lib. iiij. di. i. 91.

Circumcisio sacramentū an sit gratie collatum. lib. iiij. di. i. q. ii. m. R. 93. 94.

Circumcisionis efficacia que sit. lib. iiij. di. i. g. distinctione. i. g.

Circumcisionis sacramentū quomodo se habet circa viros q̄ fuerūt ante datū de circumcisioe preceptū. et quō circa feminas que fuerunt ante et post. lib. iiij. di. i. h. distinctione. i. h.

Circumcisionis sacramentū qd̄ exigit q̄ t̄ps̄ ad formā et substantiā. lib. iiij. di. i. i.

Circumcisio quare fiebat die octauo et cultro petri. lib. iiij. di. i. l.

Circumcisio quare mutata est per baptismum. lib. iiij. di. i. l.

Circumcisio an debuerit cessare. lib. iiij. di. i. q. i. l. R. 45.

Circumcisio quomodo de data i fedus eterum. lib. iiij. di. i. j. 46.

Circumcisionem prodesse si lex obseruetur quomō intelligit. lib. iiij. di. i. j. 47.

Circumcidētē se debitorē esse p̄uenerse legis obseruāde quō s̄su dixerit ap̄le sp̄ose euāgelico. lib. iiij. di. i. j. 48.

Circumcisus cū sit christus quare nos non circumcidimur. lib. iiij. di. i. j. 49.

Circumcisionis significatum quomodo completum est. lib. iiij. di. i. j. 50.

Circumcisio quare non manet cum baptismo. cum tamen simul manserunt circumcisio et decimatio. lib. iiij. di. i. j. 51.

Circumcisio an cessauit ante promulgationē euāgelii. lib. iiij. di. i. j. q. ii. R. 52.

Circumcisionē cessare pp̄ legis impletionē quō intelligit. lib. iiij. di. i. j. 53.

Circumcisionis enuatiō quō de fuisse institutio baptismi. lib. iiij. di. i. j. 56.

Circumcisi an resurgant cum preputio vel sine. lib. iiij. di. i. j. 5.

Circumstantia.

Circumstantia q̄si introducta aliquid peccati genus. lib. iiij. di. i. j. 42. Ad idē di. i. j. 13.

Circumstantiarum diuisio s̄; Nullum. lib. iiij. di. i. j. 6.

Circumstantie p̄ctōi q̄ dā allentat. qd̄ as trahūt i alio genō. qd̄ as aggrauāt. et q̄ s̄ur consistende. et que non. lib. iiij. di. i. j. 13.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Circumstantia quare assignat̄ est dies certus et non baptismo. lib. iiij. di. i. j. 90.

Cirographus

Cirographū culpe et cirographū de creti quid. lib. iiij. di. i. j. 15.

Cirographa crucifixorū quō sunt deleta. lib. iiij. di. i. j. 18.

Cirographum decreti an sit culpa an pena. lib. iiij. di. i. j. 19.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Cirographū culpe quis habuit. lib. iiij. di. i. j. 20.

Claritas

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Claritas de minor in creatura duplici. lib. iiij. di. i. j. 5.

Clausus

Clausus absq̄ p̄tate quemq̄ non posse intrare i celum dupliciter intelligitur. lib. iiij. di. i. j. 18.

Clausus q̄si p̄nuantur efficacia. lib. iiij. di. i. j. 5.

Clausus an date sint ecclesie. lib. iiij. di. i. j. 1.

Clausus nomen transfatum est a corporibus ad spiritualia. Ibidem.

Clausus spiritualis triplex est secundum tria obstacula impediens ingressum in celum. lib. iiij. di. i. j. 18.

Clausus quid appert cum ostium semper sit apertum. lib. iiij. di. i. j. 9.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Clausus inferni quomodo h̄; christus. lib. iiij. di. i. j. 11.

Tabula

Claves ecclesie ad qd sunt date. lib. iiii. distinctione. xviii. q. ii. b. ff. 12.
 Clavis quo ordinatur ad claudere et aperire cum sunt opposita. libro. iiii. distinctione. xviii. 14.
 Clavis officium qd est. et nec baptizatus nec exemplum est clavis. lib. iiii. distinctione. xviii. 13.
 Claves quare dicuntur potestas absolventi et ligandi. lib. iiii. di. xviii. 16.
 Clavium potestas an possit in culpam lib. iiii. di. xviii. q. i. c. ff. 17.
 Clavium potestas quomodo se extendit ad delendam culpam. libro. iiii. distinctione. xviii. 18.
 Clavium potestatem se extendere in culpam per modum imperantis si que videtur autoritas et ratio sonare quomodo est intelligenda. lib. iiii. di. xviii. 19. et 20.
 Clavium potestate an sacerdos possit aliquid penam. lib. iiii. di. xviii. q. ii. d. ff. 23.
 Clavium virtute a quo sacerdos absoluat. ibidem. et 24.
 Clavium virtute quomodo sacerdos absolvat a culpa ostendendo. libro. iiii. distinctione. xviii. 25.
 Clavium virtute quomodo sacerdos absolvat a pena purgatoria. libro. iiii. distinctione. xviii. 26. et 27.
 Clavium virtute sacerdos an maiores partem pene remittat et qui plus peccavit. aut et qui minus. lib. iiii. di. xviii. 28.
 Clavium virtute quid quis absolvat dum confessio. pluribus iterat. lib. iiii. distinctione. xviii. 29.
 Clavis an scientia. libro. iiii. distinctione. xviii. q. i. e. ff. 30.
 Clavem esse scientiam si que rationes dicere videntur quomodo sunt intelligende. lib. iiii. di. xviii. 31. 32. et 33.
 Clavis alta an sit scientia quam potentia solvendi. lib. iiii. di. xviii. q. ii. f. ff. 34.
 Clavis et si sit ordo sacerdotalis vel proprietatis illi inseparabiliter annexa et licet talis ordo est unus. non tamen sequitur ex hoc quod clavis sit una. lib. iiii. distinctione. xviii. 36.
 Claves sunt due quibus sint ad unum. lib. iiii. distinctione. xviii. 37.
 Clavis est duplex. scilicet directiva et principalis. lib. iiii. distinctione. xviii. 38.
 Claves penes quid distinguuntur. lib. iiii. distinctione. xviii. 39.
 Clavis actus quo est solvere et ligare in se et penitentiali. et quomodo in foro iudiciali. lib. iiii. di. xviii. 64.

Clavis potestas quare data est pluribus quam potestas gladii spiritualis seu excoicandi. lib. iiii. di. xviii. 67. et 68.
 Clavium virtute quid sacerdos dimittat in confessione. lib. iiii. di. xviii. a. b.
 Clavium virtute an a potestate solvere et ligare possint sacerdotes. libro. iiii. distinctione. xviii. c. d.
 Clavium virtute per quem modum sacerdotes solvunt et ligant a peccatis. lib. iiii. distinctione. xviii. e.
 Claves an date sint sacerdoti legaliter. an solum sacerdoti evangelico. libro. iiii. distinctione. xix. q. i. a. ff. 8.
 Clavis scilicet aliter fuit lege. aliter in evangelio. lib. iiii. di. xix. 6.
 Clavis et ordo vel testis fuit figuralis. libro. iiii. distinctione. xix. 10.
 Clavis in parte an malus sacerdos concedatur cum bono. an clavis sit in solo bono. lib. iiii. distinctione. xix. q. ii. b. ff. 12.
 Clavis potestate non dare propter maiorem si que autoritates et rationes videntur dicere quomodo sunt intelligende. lib. iiii. distinctione. xix. 13. et per totum.
 Claves an denique in ordine sacerdotali. lib. iiii. di. xix. q. i. c. ff. 16.
 Claves celi quomodo habent aliquem ab aliquo repellere vel admittere. ad aliquam. et quomodo claves ostendit qui est in hunc ordo. lib. iiii. di. xix. 17.
 Clavis potestas non est vilitatis. sed maiestatis nobilitatis. lib. iiii. di. xix. 18.
 Clavis potestas an inseparabiliter committat ordinem sacerdotalem. libro. iiii. distinctione. xix. q. ii. d. ff. 19.
 Clavis executio cessat si amittitur in residuo. et quomodo in residuo dupliciter amittitur. lib. iiii. di. xix. 20.
 Clavis potestas quomodo est actualiter libera. lib. iiii. distinctione. xix. 21.
 Clavis executionem quare non habent sacerdotes religiosi. lib. iiii. distinctione. xix. 23. et 24.
 Clavis virtute an sacerdos qui potest subditum unum absolvere possit etiam absolvere alium. libro. iiii. distinctione. xix. q. i. e. ff. 25.
 Clavis executionem habet solus sacerdos proprius exceptis quibus casibus in quibus non habet. libro. iiii. distinctione. xix. 29.
 Clavis sacerdotalis quibus differens sit ad omnes. tamen vis motiva clavis. Clavis dicitur non est ad omnes. lib. iiii. distinctione. xix. 38.

Clausus et ignis actio est dissimilis. li. iiij. dist. xix. 29.

Claustum mortua virtus quod ardet. li. gatur. amputat. li. iiij. dist. xix. 30.

Claustum virtute an inferior possit ab soluere superiorem ipso volente. li. iiij. dist. xix. q. ij. f. R. 33.

Claues ecclesie quibus et quando dantur. lib. io. iiij. dist. xix. a.

Claustum potestas que est soluere et ligare an competat malis. li. iiij. dist. xix. b. c. d.

Claudere.

Claudere celum quomodo dicitur christus solus. lib. io. iiij. dist. xvij. 10.

Claudere et ligare est dupliciter. et quod tempore sit et quod expediat. lib. io. iiij. dist. xvij. 13.

Clericus.

Clerici an in susceptione corone renuntiant temporaliibus. li. iiij. dist. xviii. q. iii. c. respon. 15.

Clericos in corone susceptione abrenunciare hereditatibus et bonis temporaliibus si que auctoritates sonare videantur quomodo sunt dissolvende. li. iiij. dist. xviii. 16. et 17.

Clerici an teneantur prelati ecclesie quantum ad temporale stipendium. li. iiij. dist. xviii. q. ij. d. R. 18.

Clerici quando et quare tenentur ad horas canonicas. li. iiij. dist. xviii. 19.

Clerici minorum ordinum possunt proresbucere dupliciter. li. iiij. dist. xviii. 1.

Clericos matrimonia multipliciter tractantur. li. iiij. dist. xxxv. 2. et 3.

Clericos an debuerit ecclesia ad continentiam obligare per statutum de non contrahendo matrimonio. li. iiij. dist. xxxv. q. ij. c. R. 13.

Clericos in maioribus ordinibus constitutos hoc statuto non debuisse obligare ecclesiam si que rationes sonare videantur quomodo sunt dissolvende. li. iiij. dist. xxxv. 14. et per totum.

Coactio.

Coactio et ignorantia quomodo excludunt rationem voluntarium. lib. io. ij. dist. xli. 6.

Coactio est duplex. et que facit irritum baptismi sacramentum. li. iiij. dist. xli. 22.

Coequalitas.

Coequalitas quomodo consistat eterne vite. lib. i. dist. n. xix. 1.

Cogitatio.

Cogitare aliquid non esse est dupliciter et secundum quem modum potest cogitari deum non esse. lib. i. dist. viii. 27.

Cogitatio de aliquo ente est dupliciter. lib. i. dist. viii. 22.

Cogitare accipitur dupliciter et secundum quem modum verum est quod conuenit cogitare. quod conuenit exprimeret. li. bio. i. dist. viii. 24.

Cogitare deum verum est dicitur quod intelligitur. lib. i. dist. xxiij. 2.

Cogitari non potest rationabiliter quod nec potest esse nec fieri. lib. ij. dist. iij. 8.

Cogitatio obliuio suggestio que sunt peccata. li. ij. dist. xli. 46.

Cogitatio desoluitur est dupliciter. et quod erit in patria. lib. iiij. dist. xli. 51.

Cognatio.

Cognationis lex quod dicitur et saluatur actum generatiue. li. ii. dist. xxx. 35.

Cognatio spiritualis diffinitur. lib. io. iiij. dist. xlii. 1.

Cognatio spiritualis dupliciter contrahitur. li. iij. dist. xlii. 3. Ad idem. 14.

Cognatio spiritualis an contrahatur per aliquod sacramentum. lib. iij. dist. xlii. q. i. a. R. 4.

Cognatio spiritualis quare est. et in quibus contrahitur. Ibidem.

Cognatio spiritualis quare contrahitur per illa sacramenta in quibus est regens ratio et non per vinculum charitatis nec per eucharistie sacramentum. lib. iij. dist. xlii. 5.

Cognationem spirituales quare non facit sacramenti participatio. lib. iij. dist. xlii. 6.

Cognatio spiritualis quare non contrahitur inter filium spirituales et spirituales id est iter eos qui baptizati sunt ab eodem sacerdote. li. iij. dist. xlii. 7.

Cognatio spiritualis an impediat matrimonium. lib. iiij. dist. xlii. q. ii. b. R. 8.

Cognatio spiritualis quando infringit matrimonium vinculum et debiti redditionem. Ibidem.

Cognatio spiritualis impedit matrimonium secundum tres differentias. lib. bio. iij. dist. xlii. 9.

Cognatio spiritualis quare impedit commutationem carnalem. li. iij. dist. xlii. 10.

Cognatio spiritualis quare non contrahitur per documentum fidei sicut per sacramentum baptismi. li. iij. dist. xlii. 11.

Cognatio spiritualis qua ratione contrahitur in baptismo. li. iij. dist. xlii. 12.

Tabula

- Cognatio spiritualis** an transeat ab uno in alterum, ut pote ab prore in virum, lib. iiii. di. xlii. q. iij. c. R. 13.
- Cognationem spiritualē** aliquo modo non transire ab prore i virum vel eō tra si que rationes probare videntur quō sunt dissoluende, lib. iiii. dist. xliij. 15. et per totum.
- Cognatio spiritualis** qualiter contrahitur, lib. iij. dist. xli. a.
- Cognatio spūalis** directa qualiter ipse dicit matrimoniu, lib. iij. dist. xliij. b. c.
- Cognatio spūalis** idtrecta qualiter ipse dicit matrimoniu, lib. iij. di. xliij. b. c.
- Cognatio legalis** quōd sit, lib. iij. di. xliij. 18.
- Cognatio legalis** quomodo contrahitur, lib. iij. dist. xliij. 19.
- Cognatio legalis** per quem modū ipse dicit matrimoniu, lib. iij. dist. xliij. 25.
- Cognatio legalis** an sit aliquō vinculu lib. iij. dist. xliij. q. i. d. R. 26.
- Cognationum** numerus et sufficientia tripliciter potest sumi, lib. iij. di. xliij. 27.
- Cognationem legalē** non esse vinculu si que rationes probare videntur quomodo sunt dissoluende, lib. iij. dist. xliij. 29. et per totum.
- Cognatio legalis** an debeat impedire matrimoniu, lib. iij. di. xliij. q. ij. e. R. 33.
- Cognationem legalē** matrimoniu non impedire si que rōnes probare videntur quomodo sunt dissoluende, lib. iij. di. xliij. 34. et per totum.
- Cognatio legalis** an transeat i alteru lib. iij. di. xliij. q. iij. f. Respon. 37.
- Cognatio legalis** quare non transit in patrem, lib. iij. di. xliij. 38.
- Cognatio legalis** quare non transit ascendendo, lib. iij. dist. xliij. 39.
- Cognitio.**
- Cognitionis** dei quattuor modi, et per nes quid distinguantur, lib. i. dist. iij. a b. c. d. e. primo.
- Cognitionis** claritas et ardor affectio nis sūt dissimilita, lib. i. dist. i. 24.
- Cognitio** est et p apprehensionē et per cōprehensionem, lib. i. dist. iij. 7.
- Cognoscere** deum i creatura et p creaturas differunt, lib. i. di. iij. 18.
- Cognoscunt** deū beati nō per creaturas sed in creaturis, lib. i. dist. iij. 19.
- Cognoscibile** quid sit de deo per creaturas, libro primo, distinctio. iij. q. iij. d. Respon. 22.
- Cognitum** quomodo oportet cognoscere a deo, lib. i. dist. iij. 42.
- Cognoscibilis** est deus per creaturam autoritate apostoli, lib. i. dist. iij. a. 1.
- Cognoscit** vnitās diuina p creaturam quattuor modis, lib. i. dist. iij. b. c. d. e. 1.
- Cognoscere** aliquid magis certitudinaliter est dupliciter, lib. i. di. xlvij. 2.
- Cognitionem** triplicem habemus de rebus diuinis, lib. i. dist. xxxij. 4.
- Cognitio** diuina multipliciter consideratur, et secundum hoc diuersa sortitur nomina, lib. i. dist. xxxv. 2.
- Cognoscere** deū omnia distincte quomodo intelligitur, lib. i. dist. xxxvi. 10.
- Cognosca** a deo minus dicitur quod esse in deo, lib. i. dist. xxxvi. 27.
- Cognoscere** deum per accidens est dupliciter, lib. i. dist. xxxvi. 28.
- Cognoscere** per puationem est dupliciter, lib. i. dist. xxxvi. 29.
- Cognoscere** est duplex, factu et habitu, et quomodo paruu cognoscunt deum, lib. i. dist. xxxvij. 3.
- Cognoscere** rem aliter potest dici dupliciter, lib. i. dist. xxxvij. 1.
- Cognoscere** res in proprio genere intelligitur dupliciter, lib. i. di. xxxvij. 2.
- Cognitione** vna cognoscit deus quod nos multas, lib. i. di. xxxvij. 4.
- Cognitionis** quedam conditiones, lib. i. dist. xxxvij. 10.
- Cognitio** rei quid erigat de necessitate, lib. i. dist. xxxvij. 11.
- Cognitio** sine rei existentia est, ergo et cognitio necessitatis sine necessitate, Solu, lib. i. dist. xxxvij. 16.
- Cognoscere** aliud a se est dupliciter, et quod horū puenit deo, lib. i. di. xxxix. 8.
- Cognoscere** aliquid extra se est tripliciter, lib. i. dist. xxxix. 9.
- Cognitio** nostra quare certa est de re necessaria, sed diuina de re contingenti, lib. i. dist. xxxix. 15.
- Cognitio** vel scientia mali est de per sefectione scientie, non potētia mali de perfectione potentie, lib. i. dist. xxxix. 16.
- Cognoscere** deum omnia que necessitas est, lib. i. di. xxxix. 17.
- Cognitio** dei est triplex, et que potest esse plurimum, que non, lib. i. di. xxxix. 18.
- Cognitio** est duplex, et que est variabilis que non, lib. i. dist. xxxix. 23.
- Cognitio** comparatur multipliciter, lib. i. dist. xxxix. 24.
- Cognitio** quā est nobilior, lib. i. di. xxxix. 26.
- Cognoscere** omnia presenter dupliciter intelligitur, lib. i. dist. xxxix. 31.

- Cognoscere res per modum comple-
xionis potest intelligi tripliciter . lib.
i. dist. c. l. 20.
- Cognitio dicitur modus potest ac-
cipi vel secundum se vel a parte co-
gniti et secundum quem modum co-
gnoscitur res simpliciter et presenter. li
bro primo. dist. c. l. 23
- Cognitio aliter amplectitur omne pe-
rum. aliter affectus omne bonum. lib.
i. dist. c. l. 19
- Cognoscuntur opera dei dupliciter via.
lib. ii. dist. c. l. 52.
- Cognoscitur deus multipliciter. libro
ii. dist. c. l. 62.
- Cognitionem altitudo non posse habes-
se est duplex. lib. ii. dist. c. l. 63
- Cognitio mali futuri absque dolore quo-
modo disponit animam ad penam vel
ad culpam. lib. ii. dist. c. l. 22
- Cognitio matutina quid sit. libro secun-
do. dist. c. l. 24.
- Cognoscimus in verbo dupliciter. lib.
ii. dist. c. l. 26.
- Cognitio vespertina quid sit. lib. ii. dis-
t. c. l. 28. 7. 29
- Cognitio matutina et vespertina quos-
modo nunc est in angelis beatis. lib.
ii. dist. c. l. 30.
- Cognitio vespertina quomodo dicitur
minus perfecta. libro secundo. dis-
t. c. l. 31.
- Cognitio matutina et vespertina quo-
modo comparantur se in angelis. lib.
ii. dist. c. l. 23
- Cognitionem maiorem esse maiorem di-
lectionis causam quomodo intelligitur.
libro ii. dist. c. l. 28.
- Cognitio quedam est necessaria ad sa-
lutem. quedam non. libro secundo. dis-
t. c. l. 24.
- Cognitionis ad salutem necessarie pri-
uatio dupliciter inest nobis. libro se-
cundo. dist. c. l. 25. 7. 26.
- Cognoscens ad cognoscibile tres co-
ditiones. lib. ii. dist. c. l. 34
- Cognoscitur deus quatuor modis. lib.
ii. dist. c. l. 38
- Cognitio experimentalis non magis
dignatur in primo parente. quam in viris sa-
ctis. lib. ii. dist. c. l. 34.
- Cognitui habitus secundum quod sunt
sunt quodammodo innati. quodam
modo acquisiti. libro secundo. dist. c. l.
34. 7. hic apud coram. 15. des-
cribitur verba ista videntur dignitas est
- aliam quam quibus probatur auditam.
Cognitio punctior acquiritur in nobis
via sensus memorie et experientie. lib. ii.
dist. c. l. 15
- Cognitio duo requiritur necessario. lib. ii.
dist. c. l. 17
- Cognitio omnia an sit a sensu. libro secundo.
dist. c. l. 18
- Cognitio et dilectio est tripliciter differē-
tia. et quod secundum hoc gradus capit. influat in
memoria. lib. ii. dist. c. l. 41.
- Cognitio naturalis quod requiritur vel quod
requiratur ad cognitionem naturalem. lib.
ii. dist. c. l. 9.
- Cognitio profectus habet statum aliter
in christo. aliter in aliis beatis. libro ii. dist.
c. l. 18
- Cognoscens necessario assimilari cog-
noscibili quomodo intelligitur. lib.
ii. dist. c. l. 27.
- Cognitio volubilitas duplex est. et quod est
rit in beatis. et que non. libro tertio.
dist. c. l. 33.
- Cognitio omnia quod est in gilla est in actu conti-
nuo. quod gilla est habitus in actu. non sequitur.
lib. ii. dist. c. l. 34
- Cognitio deus adequatur cognoscibili quod
modo intelligitur. lib. ii. dist. c. l. 39.
- Cognitio anime christi tria respicit. et
secundum quod horum est finita. lib. ii. dist. c. l. de
c. l. 40.
- Cognoscibiles sunt res tripliciter. secundum
quod tripliciter habent esse. libro ii. dist. c. l.
48.
- Cognitionem ex parte non maiore cum cog-
nitione perfecta quomodo intelligitur. lib.
ii. dist. c. l. 53.
- Cognoscendi per experientiam duo modi.
et quis horum fuit in christo. libro ii. dist.
c. l. 57
- Cognitio res aliter est in christo. aliter in an-
gelis. lib. ii. dist. c. l. 59
- Cognitio ordinis non deuenit a ratione
ad sensualitatem habet instantiam. lib.
ii. dist. c. l. 5.
- Cognitio in via duplex est. et quod certum
est fides est scientia. libro tertio. dist.
c. l. 28.
- Cognitio vite multos habet gradus
quos deus cognoscitur. lib. tertio. dist.
c. l. 5.
- Cognoscendi habitus debere conformari
cognoscibili quomodo intelligitur. lib.
ii. dist. c. l. 8.
- Cognitio est duplex. scilicet a parte
prehensionis et a manifestatione ratio-
nis.

Tabula

Fluctuationis, et quomodo compatitur
secum fidem. lib. iii. di. xxxiii. 36.

Cognitum potest esse aliquid dupliciter, vel in se vel in alio, et quod novitas
malum nisi cognitum. li. iii. di. xrv. 31.

Cognitio de deo sub ratione veri pos-
test haberi secundum triplicem modum.
lib. iii. dist. xrv. 19.

Cognitio est duplex, et que est domi sa-
pientie et que domi intellectus. lib. iii.
dist. xrv. 22.

Cognitio divinitatis est duplex, et qua
cognoscit et videtur divinitas christi
ab impiis. li. iii. dist. xlviii. 10.

Cognoscitur aliquid vel propria cogni-
tione, vel alterius instructione. etc. et
quos modus cognoscendi est in anima
bus separatis. libro. iiii. dist. i. 31.

Coitus.

Coitus quare erubescit fieri in publicis
co. lib. i. dist. xx. 3.

Coitus qui fit causa incontinentie quo
modo dicitur esse de minoribus vel ve-
nitibus malis. li. iiii. di. xrv. 4.

Coitus propter prolem an possit esse
sine omni culpa. lib. iiii. dist. xxxi. 9.
l. d. 18.

Coena cum sorore proximi, prout debis
tum reddere non debet secundum antea
qua iura. libro. iiii. dist. xxxiii. 9.

Color.

Color consideratur dupliciter et secun-
dum hoc dicitur diffinitur. libro. i.
dist. iii. 4. et 5.

Columba.

Columba et ignis in quibus apparuit
spiritus sanctus non fuerunt vere ignis
et columba, nec tamen fuit ibi aliqua
illusio. li. i. dist. xvi. 25.

Columba et quid in specie columbe de-
scendit super Jesum. lib. iii. di. i. 7.

Collatio.

Collatio quid sit. li. iiii. di. vi. m.
Collatio vntus rei ad aliam potest esse
se dupliciter, et que est successiva et que
instantanea, et quod contritio huius collati-
um et successiva. lib. iiii. dist. xvi. 45.

Combinatio.

Combinaciones rerum sunt quattuor
lib. i. dist. xli. 4.

Commensuratio.

Commenuratio quomodo est in divi-
nis. lib. i. dist. xxxi. 8.

Comestio.

Comestio cibi veteri et mortalis culpe
pmissio quod differit. li. ii. dist. xxxiii. 73.

Commune.

Commune dicitur et secundum nomen et
secundum nomen et res, et secundum modum medium
quod diviso est equo, et quod privo, et quod
analogi. lib. i. dist. i. 4.

Commune est sine plurificatione et mul-
tis tripliciter. libro primo. dist. v. 2.

Commune quod differenter se habet ad
actum et potentiam libro primo. dist. v. 26.

Commune facere esse in hoc quomodo
est ratio appropriandi. libro primo.
dist. v. 28. et 29.

Communum esse prius quomodo itell-
gitur. lib. i. dist. xii. 19.

Communicabile et incommunicabile an
eodem an alio et alio modo est in divi-
nis. lib. i. dist. xxx. 42.

Commune est aliquid dupliciter, et quomodo
do persona dicitur quid commune est divi-
nis. li. i. di. xrv. 23. et 24. et 25.

Communitas huius est duplex, et prout
hoc nomen personarum sit commune personarum
creatis et creatis. li. i. di. xrv. 30.

Commune accipit per analogiam. li. i. dist.
ctone. xxxi. 13.

Communicatio perdatum est in concre-
tione non in abstractione. libro primo. di-
st. xxxii. 23.

Communicabilitas et incommunicabi-
litas quomodo differunt. libro primo.
dist. xxxii. 27.

Commune quare potest appropriari et
proprium non communicari. li. i. di. xxxii.
29. Hic ponit sed si proprium fiat omnia
ne tunc appropriatur et cui convenit, po-
natur non convenit.

Communicabile dicitur tripliciter, et quo
modo assumptio et communicatio huius
coincident. lib. i. di. v. 13.

Communicare in ratione est dupliciter, et
quomodo dicitur primas qui commu-
nicat in ratione. li. i. di. xxxii. 17.

Communicatio dicitur bonitatis actus
dicitur in duplici genere effectus. li. i. di.
dist. xxxii. 11.

Comparatio.

Comparatur aliquid ad aliquid dupliciter
et secundum quod necessarium importat di-
stinctio. li. i. dist. xrv. 3.

Comparatur aliquid ad multa dupliciter
et quod convenit infinito. lib. primo.
dist. xlii. 18.

Complexio.

Complexio et compositio quid significet
cum aliqua predicantur de distante. li.
bro primo. di. xxxii. 20.

Complexio quomodo comparatur ad intellectum humanum et quomodo ad divinum. lib. i. di. xl. 2.

Complexiones quomodo sunt eterne si intellectus divinus cognoscit per modum complexionis. eo. li. 7. dist. 22.

Complexus et complexum ratione cuius dicitur variari de. l. iii. d. xviii. 25. et 26

Compositio.

Compositio est triplex. lib. i. dist. viii. 53.

Compositio est duplex. lib. i. dist. viii. 55.

Compositio sunt quattuor genera. lib. i. dist. viii. 46

Compositio non admittit in deo quantum ad proprietates. li. i. di. viii. 47

Compositio rei quantum est maior tanto res potentior quomodo intelligitur. lib. primo. dist. xviii. 44.

Compositus et accidens non posse esse in re simpliciter quomodo intelligitur. lib. primo. dist. xviii. 65.

Compositio esse inspectora quod intelligitur. li. ii. di. xv. 17.

Compositio est primum multiplex genus est si est in simpliciter. li. ii. dist. xviii. 23

Compositum ex materia et forma esse ens completum et non venire ad constitutionem tertiam quod intelligitur. li. ii. di. xviii. 24

Compositio lordiata ut si pes ponit in peccatore quod attribuitur deo. li. ii. dist. xviii. 25

Compositio et vaso differunt. li. ii. di. i. 11

Compositio dicitur dupliciter et quomodo est persona dicitur composita. lib. ii. dist. vi. 14.

Compositus ex partibus esse dissolubilis quomodo intelligitur. li. iii. dist. xli. 55

Compositio omnis an sit a deo. lib. ii. di. xviii. q. ii. c. 21.

Compositio est triplex accipitur et in qualibus acceptio aliquid dicitur ibidem.

Comprehendere.

Comprehendi signi considerari differunt. li. i. dist. ii. a.

Comprehendere dicitur tripliciter et quomodo christus est comprehensor et sancti in patria. lib. iii. di. xlii. 19.

Compunctio.

Compunctio et contritio differunt. lib. iii. di. xvi. 3.

Computatio.

Computatio in divinis qua dicitur unus duo tres respondet diversitas personarum. li. i. dist. xix. 31.

Conceptio.

Conceptio dupliciter consideratur et secundum quem modum prior est conceptio

et assumptio. lib. iii. di. ii. 3.

Conceptio marie festum quare celebratur. li. iii. di. iii. 19.

Conceptio quare magis attribuitur spiritui sancto quam naturis. li. iii. di. iii. 5.

Conceptio appropriat scriptura spiritui sancto magis quam alia personis dupliciter ratione. lib. iii. dist. iii. 8.

Conceptio dicitur dupliciter et quomodo capitur dum agitur de christi conceptio. ne. li. iii. dist. viii. 3.

Conceptio quare attribuitur christo ratione carnis et quare creatio non ratione anime. lib. iii. di. xi. 23.

Concilia.

Concilia quattuor apostolorum in ecclesia primitiva. li. i. dist. xi. 1.

Concilia principalia alia patrum apostolorum grecos quattuor. li. i. dist. xi. 2.

Concilia illa nec instituerunt omnia que spectant ad maiores nec omnia illa que pertinent ad fidem. libro primo. distinctione. xi. post. 17.

Concretum.

Concretum aliter importatur per verbum aliter per nomen adiectivum. libro i. distinctione. xviii. 3.

Concubina.

Concubine an fuerint an uxores patrum antiquorum conthorales. li. iii. distinctione. xxi. 5.

Concubinam habere an sit contra legem nature eo. lib. 7. dist. 9. q. i. o. 9.

Concubinam licite haberi posse si que rationes probare videntur quomodo sunt dissolvende. libro quarto. distinctione. xxxiii. 10. et per totum.

Concubine ut licite haberentur an deus debuerit dispensare. libro quarto. dist. xxxiii. q. iii. c. 20.

Concubina et filia concupiscitur dupliciter. li. iii. dist. xi. 3.

Concupiscentia.

Concupiscentia nobis esse inflicta per peccatum quomodo intelligitur. libro secundo. di. xxx. 22

Concupiscentiam simul manere cum gratia quomodo intelligitur. libro ii. di. xxx. 23.

Concupiscentia.

Concupiscentiam remissam iterum posse intendi quomodo intelligitur. libro secundo. di. xxx. 25.

Concupiscentie nomine que dicitur fornicationis quid intelligitur. libro ii. distinctione. xxx. b.

Tabula

Concupiscentia que remanet post baptismum cuiusmodi pena sit lib. ij. dist. c. rone. xxxij. i.

Concupiscentia duo dicitur et secundum hoc aliquando tenet rationem culpe aliquando pene. lib. ij. dist. xxxij. 3.

Concupiscentia quare nunquam totaliter auferatur. li. ij. di. xxxij. 3.

Concupiscentia augetur per consensum illicitum duplici ratione. li. ij. distinctio: ne. xxxij. 4.

Concupiscentia regnas qua ratione dicitur originale peccatum. lib. ij. dist. xxxij. 5.

Concupiscentia aliter diminuitur per baptismum aliter augetur per illicitum consensum. li. ij. di. xxxij. 6.

Concupiscentia prout est culpa et peccatum est pena quomodo sunt diuersorum generum. lib. ij. di. xxxij. 7.

Concupiscere post baptismum est peccatum sed ex hoc non sequitur quod concupiscentia que prouocat ad concupiscendum sit peccatum. lib. ij. dist. xxxij. 5.

Concupiscentia seu fomes peccati in quo sit tanquam in subiecto an in causa an in carne. li. ij. di. xxxij. q. i. c. Rñ. 2. 6.

Concupiscentia dupliciter accipitur. Ibid.

Concupiscentia inest tribus tripliciter. lib. ij. dist. xxxij. 2. 7.

Concupiscentia carnem iustificare quod inteligitur lib. ij. dist. xxxij. 30.

Concupiscentia esse legem carnis quod inteligitur. li. ij. di. xxxij. 31.

Concupiscentia carnalis quibus non sit in anima separata tamen ex hoc non sequitur quod caro sit propria subiectum concupiscentie. li. ij. di. xxxij. 32.

Concupiscentia a quo sit tanquam a principio. li. ij. di. xxxij. q. ij. d. Rñ. 33.

Concupiscentia quod genus pene sit. an sit acta. contracta vel illicita. libro secundo. dist. xxxij. 35.

Concupiscentia a quo est ratione positionis et a quo ratione prouocantis lib. ij. dist. xxxij. 30.

Concupiscentia vel appetitus intendit respectu alicuius detestabilis in alio tripliciter. li. ij. di. xxxij. 2. 6.

Concupiscentia quomodo potest crescere. li. ij. di. xxxij. 30.

Concupiscentia secundum legem quomodo aliquid traducatur. li. ij. di. ij. 67.

Concupiscentia et irascibilis duplex est et in qua habet ponitur vitio cardinale. zc. libro tertio. dist. xxxij. 2. 4.

Concupiscentia dicitur dupliciter et secundum

quem modum prohibentur per ea omnia mala et secundum que est speciale mandatum. li. ij. dist. xxxij. 4. 2.

Concupiscentia est duplex et que est peccatum mortale et que veniale. libro tertio dist. xl. 2.

Concupiscit potest filia et concubina dupliciter. li. ij. di. xl. 2.

Concupiscentia rei alienae quomodo prohibetur. li. ij. di. xl. 4.

Concupiscentia dignitatis et honoris dupliciter consideratur et per duo precepta prohibetur li. ij. di. xl. 5.

Conditio.

Conditio hoc quomodo intelligitur et est nus et perpetuitate creaturarum. lib. 4. dist. xxx. 3. et 4.

Conditio.

Conditio rerum sunt principalior an sit diuina gloria an utilitas nostra. li. ij. di. i. q. i. Resp. 63.

Confidentia.

Confidentia quid sit. li. ij. dist. xxxi. 35.

Confirmatio.

Confirmatio an mutauerit lib. ar. i. angelis tanquam bonis quam malis. li. ij. d. vii. q. i. d.

Confirmatio et obstitatio an diminuat libertatis dominium. lib. ij. dist. vii. q. ii. f. Resp. 39.

Confirmatio angelorum non diminuit ar. lib. p. p. necessitate ad bonum. libro. ij. dist. vii. 4.

Confirmatio dicitur pinctio principalis et quas dupliciter causa. lib. iiij. di. xxxij. i.

Confirmare qua auctoritate potest sacerdos. li. iiij. di. vii. i.

Confirmatio et eucharistia quod ad robur ordinatur. li. iiij. di. vii. 2.

Confirmatio quare datur in fronte. li. quarto. di. vii. 4.

Confirmationis in sacramento tria fuerunt ab antiquis patribus instituta seruari. li. iiij. di. vii. 5.

Confirmatio quare non potest iterari lib. iiij. dist. vii. 6.

Confirmatio an necessario habeat res cum debita verborum forma. li. iiij. dist. vii. q. i. a.

Confirmationis sacramentum et formam quod instituit. li. iiij. di. vii. 7. et 8.

Confirmationis forma quare dupliciter accipitur. li. iiij. di. vii. 9.

Confirmatio in sacramento quare sit mentio de cruce. li. iiij. di. vii. 10.

Confirmatio in sacramento an sit materia necessaria. li. iiij. di. vii. q. ij. b. Resp. 14.

Confirmationis materia quare debet
 esse consecrata lib. iiii. distinc. vii. 12.
 Hic ponitur institutum est ergo hoc ele-
 mentum ponatur hoc sacramentum.
 Confirmationis materia quare sunt
 elements mixta li. iiii. di. vii. 13.
 Confirmationis materia quare est bal-
 samus? et non aqua vel vinum li. iiii. di. vii. 14.
 Confirmationis sacramentum quis pos-
 sit dispensare lib. iiii. distincione. vii.
 q. ii. c. Rñ. 15.
 Confirmationis et ordinis sacramen-
 ta quare a solis episcopis traduntur.
 lib. iiii. distincione. vii. 16.
 Confirmare quare non est omnibus co-
 cessum sicut baptizare li. iiii. di. vii. 17.
 Confirmare quod est vngere in fron-
 te non potest sacerdos quibus vngat in
 vertice li. iiii. dist. vii. 19.
 Confirmationis officium et autoritate
 non habet episcopus? li. iiii. di. vii. 20.
 Confirmationis sacramentum an con-
 ferat gratiam gratum facientem lib.
 iiii. di. vii. q. i. d. rñ. 22. Hic in primo ar-
 gumeto in contrarium ponitur gratum
 faciens accedentem ponatur gratum
 facientem accedens.
 Confirmationis et baptismi sacramen-
 tum differenter conferunt gratiam gra-
 tum facientem li. iiii. di. vii. 22.
 Confirmationis sine gratia quomodo
 potest christus profiteri. li. iiii. di. vii. 25.
 Confirmatio et baptismus an conferat
 eandem gratiam li. iiii. q. ii. e. rñ. 26.
 Confirmatio an conferat copiosius
 gratiam quam baptismus li. iiii. distin-
 ctione. vii. q. iii. f. rñ. 30.
 Confirmationis usus an debeat esse ge-
 neralis li. iiii. di. vii. q. i. g. rñ. 31.
 Confirmari quare debent mulieres li.
 bio. iiii. dist. vii. 32.
 Confirmari quare debent paruuli lib.
 iiii. di. vii. 33.
 Confirmari debent et quare qui sunt
 in periculo mortis li. iiii. di. vii. 34.
 Confirmari debet mulier et quare. lib.
 iiii. dist. vii. 35.
 Confirmationis character et baptismi
 an sint vna? et idem li. iiii. di. vii. 36.
 Confirmationis gratia an sit de necessi-
 tate salutis li. iiii. di. vii. q. ii. h. rñ. 37.
 Confirmationis gratiam esse de necessi-
 tate salutis si non rationes et autoritates so-
 nant quomodo sunt intelligende. lib.
 iiii. di. vii. 38. et per totum.
 Confirmatio ad quid est necessaria li.

bio. iiii. di. vii. 42. Ad idem. 43.
 Confirmationis sacramentum quomodo
 et ordine est sumendum lib. iiii. dis-
 tinctione vii. q. iii. f. rñ. 44.
 Confirmationis sacramentum an pos-
 sit dari ante baptismum. Ibidem.
 Confirmari posse non baptizatum et
 que rationes sonare videntur quomo-
 do sunt intelligende li. iiii. dist. vii. 45.
 et per totum.
 Confirmationis sacramentum a quo
 est referendum li. iiii. di. vii. a.
 Confirmationis efficacia que sit li. iiii.
 distincione. vii. b. Hec rubrica prescri-
 bat per articulo i textu. que incipit: Hic
 sunt huius sacramenti.
 Confirmationis sacramentum quomodo
 est sumendum li. iiii. di. vii. c.

¶ Confessio

Confessio quomodo dicitur expelles
 re fictionem quam baptismus non po-
 test expellere li. iiii. di. iiii. 3.
 Confiteri quomodo potest christus sine profes-
 sionis gratia li. iiii. di. vii. 25.
 Confessio habet et relaxantem miseris
 cordiam in contritione et cooperantem
 iustitiam i satisfactioe lib. iiii. d. xv. 49
 Confessio fit non solum propter reconcilia-
 tionem sed etiam ad arbitrandum pen-
 nam inter deum et hominem li. iiii. di. xv. 51.
 Confessio quare fit sacerdoti lib. iiii. di. xv. 72.
 Confessio est duplex et quomodo fit a
 peccatore et quo a iusto lib. iiii. di. xvii. 2.
 Confessio penitentia baptismus quali-
 ter differunt li. iiii. dist. xvii. 5.
 Confessio et contritio differenter de-
 lent culpam li. iiii. di. xvii. 7.
 Confessio qua necessitate est necessaria
 post iustificationem li. iiii. di. xvii. 45.
 Confessio quare est necessaria ad salu-
 tem li. iiii. di. xvii. 47.
 Confiteri solum deo quando inceptum esse
 hereticum li. iiii. dist. xvii. 50.
 Confitetur aliquis peccatum suum alicui
 dupliciter li. iiii. di. xvii. 52.
 Confiteri quomodo de mutis et igno-
 rantibus linguam li. iiii. di. xvii. 56.
 Confessio ordinatur ad multa et qua ratio-
 ne equivalet confiteri pluribus xvii
 c. lib. iiii. di. xvii. 58.
 Confessionis vocalis preceptum an per-
 tinet ad legem nature vel an confes-
 sio vocalis instituta fuerit i lege natu-
 re lib. iiii. dist. xvii. q. i. rñ. 58.
 Conf. vocalis valet ad. vii. li. 4. d. xvii. 26
 D. iiii.

Confessio an fuerit instituta i lege scri
 pra. li. iij. di. xvij. q. ij. r. rñ. 63.
Confessio principaliter propter duo in
 situta est. Ibidem.
Confessio sacerdotis legalis q̄lis fue
 rat. lib. iij. di. xvij. 64.
Confessio non est instituta in lege an
 tiquitate Salomonis. li. iij. di. xvij. 65.
Confessio non fuit in precepto tempo
 re legis propter verba Isa. quibus di
 cit. Narra si. quid ha. ut in. lib. 20. iij.
 dist. xvij. 66.
Confessio legalis que fiebat per obla
 tionem hostie quem habuit effectū. li.
 iij. di. xvij. 67.
Confessio quare nō debebat fieri sacer
 doti legali sed oblatio h̄rci. lib. 20. iij.
 di. xvij. 68.
Confessio quomodo est onerosa r quo
 modo alleviata sacra. lib. quarto di
 stinctione. xvij. 69.
Confessio a quo fuerit instituta. lib. 20.
 iij. di. xvij. q. iij. l. rñ. 71.
Confessio duo respicit vnum materia
 le aliud formale. Ibidem.
Confessionem dominus immediate et
 expresse non instituit quadruplici ra
 tione. lib. iij. di. xvij. 72.
Confiteri an teneatur omnes adult
 boni r mali. lib. 20. iij. dist. xvij. q. i. m.
 respon. 76
Confiteri tenetur aliq̄s ex duplici cau
 sa. Ibidem.
Confiteri semel in anno tenetur q̄stri
 pliatione. li. iij. di. xvij. 77
Confiteri quare tenetur aliquis cōser
 uans innocentiam baptismalem. lib. 20.
 iij. di. xvij. 79
Confiteri venialia quare quis tenetur
 lib. iij. di. xvij. 80
Confiteri an teneatur aliquis non has
 bens remorsum de aliqua culpa. lib. 20.
 iij. di. xvij. 81
Confiteri an teneatur peccator statim
 cū possit. li. iij. di. xvij. q. ij. rñ. 82
Confessio consideratur vel ad proposi
 tum iterius vel ad verbū exterius. ibid
Confessioni obligantur aliqui non ex
 culpa commissā sed ex institutione ec
 clesiastica. lib. iij. dist. xvij. 83.
Confessione potest se oportunitas loci
 temporis r sacerdotis ante pascha tri
 pliciter offerre. li. iij. di. xvij. 84
Confitendi t̄ps oportunitas aliter res
 picit religiosum aliter laicum. li. iij.
 di. xvij. 85. r vide ibidem de clerico.

Confiteri debere peccatorem q̄ statim
 possit si que rōnes r auctoritates sonāe
 quomodo sunt solū de. li. iij. di. xvij.
 86. r per totum.
Confiteri an obligentur ex charitate.
 lib. iij. di. xvij. q. iij. o. R. 91
Confiteri non posse nisi resuscitatum
 quomodo intelligitur. li. iij. di. xvij. 92
Confessio pr̄ sortiatu effectum quos
 modo requirit charitatem. lib. quarto
 dist. xvij. 95
Confessio quomodo est primo vel sos
 cio faciēda. li. iij. di. xvij. 96
Confitendum esse sacerdoti meliori q̄
 potest haberi quomodo intelligit. lib.
 quarto dist. xvij. 97
Confessioi quanta sit scia r discretio
 necessaria. lib. iij. di. xvij. 98
Confessio in quatuor casibus est iterū
 da. lib. iij. di. xvij. 99
Confiteri laico an sufficiat. lib. quarto
 dist. xvij. q. i. p. rñ. 106
Confessio consideratur vno modo vt
 opus virtutis. alio modo vt opus sa
 cramentale. Ibidem
Confitemini alterutrum peccata v̄sa
 quomodo intelligitur auctoritas illa. li
 bio quarto. dist. xvij. 101
Confiteri non sacerdoti aliquando est
 vtile. lib. quarto dist. xvij. 102
Confessiones audire non oportet nec
 debuit committi omnibus. lib. 20. quar
 to dist. xvij. 103.
Confiteri an liceat aliū sacerdoti discre
 tiori pr̄ter voluntatem propriū sacer
 dotis. li. iij. di. xvij. q. ij. q. rñ. 104
Confessionū alia potest fieri laico aliis
 sacerdoti. Ibidem.
Confiteri non posse aliū q̄ proprio sa
 cerdoti per decretalem quomodo itel
 ligitur. lib. quarto di. xvij. 107.
Confessus aliū an teneatur iterum cō
 fiteri proprio sacerdoti an non. li. quar
 to dist. xvij. 108
Confiteri quare nō tenet pprio sacer
 doti q̄uis ab eo teneat recipere eucha
 ristie sacramētū. li. iij. di. xvij. 109
Confiteri an possit mulier aliū sacerdo
 ti cum proprio eam sollicitat r. lib. 20.
 quarto dist. xvij. 110
Confessio an possit fieri prius legiat̄ a
 dño papa. lib. quarto dist. xvij. 111
Confessio prius legiat̄ an teneat iter p̄po
 sacerdoti p̄steri. li. quarto. di. xvij. 112
Confiteri an necesse sit p̄po sacerdoti
 corā pp̄lo an sufficiat ei confiteri i oc

Gallo. li. iij. di. xvij. q. iij. r. rñ. 113
 Confessio sacramentalis debet fieri p
 sptero in occulto duplici ex causa ex
 cepto vno casu. Jbidem.
 Confessionem sacramentalem fieri debet
 re i publico vbi autoritasibus r exem
 ptis obijctis quomodo sit intelligendū
 li. iij. di. xvij. 114. r per totum.
 Confessio non dicitur fieri publice quatenus
 extremo iudicio omnia peccata publi
 cantur. li. quarto. di. xvij. 117.
 Confitendum est vt fiat reconciliatio
 sed tamen i hoc foro non oportet mul
 titudinem adesse sicut in contentioso.
 lib. quarto. dist. xvij. 119.
 Confiteri an oporteat oem veniale cul
 pa. li. iij. di. xvij. q. i. rñ. 120.
 Confessio venialium quomodo est in
 consilio non in precepto. Jbidem.
 Confitēda eē ex precepto peccata per
 ignorantiam contracta quomodo itel
 ligitur. lib. quarto. dist. xvij. 121.
 Confitēdū eē mortis ad ruinā quomō
 intelligit. lib. quarto. dist. xvij. 122.
 Confitēda an sint oēs peccati mortalis dif
 ferentis peccati scz cordis: ois: r operis
 lib. quarto. di. xvij. q. i. rñ. 125.
 Confiteri oportet peccatum manifestū
 et duplici causa. Jbidem.
 Confiteri oportet peccatum occultum
 et duplici causa. li. iij. di. xvij. 126.
 Confitendam r puniendam non eē om
 nem peccati mortalis differentiam si
 aliquid vt sonare scripturas quō sit: ex
 ponenda. li. iij. di. xvij. 127. r p totum.
 Confiteri an teneamur oem peccati circū
 stantiā. li. iij. di. xvij. q. iij. rñ. 133.
 Confessio an sit peccati necessaria ad iu
 stificationē. li. iij. di. xvij. a. b. c.
 Confiteri an necesse sit hōi an sufficiat
 solum deo confiteri. lib. iij. dist. xvij. d. e.
 Confiteri an sufficiat laico an necesse
 sit confiteri sacerdoti. li. iij. di. xvij. f. g. h.
 Confessionis efficacia pēdet ex idonei
 tate suscipiētis. li. iij. di. xvij. 6.
 Confessione iterata pluribus qd quis
 qd absoluat. li. iij. dist. xvij. 29.
 Confessorum quare oportet diligentē
 eē inuestigando. li. iij. di. xvij. 5.
 Confessio quare erigit r singula pec
 cata exprimentur cum tamen de omni
 bus in generali possit fieri contritio.
 libro. iij. dist. xxi. 39.
 Confessio debito modo facta dicitur habere
 sedecim condiciones. li. iij. di. xxi. 42.
 Confiteri potest nō proprio sacerdoti

debere licentiam petere: obtinere qu
 modo intelligitur. li. quarto. di. xxi. 43.
 r q in quinq; casibus licentia petita
 habetur p obiecta. li. iij. di. xxi. 44. as
 Confitenti an liceat in confessione to
 liquod peccatum omittere. lib. quar
 distinctione. xxi. q. i. b. rñ. 45.
 Confessio legitima q sit. li. iij. di. xxi. 46
 Confiteri diuersis sacerdotibus diuer
 sa peccata idem est qd confiteri vni:
 quia omnes tenent locum vnius scz
 christi. Solutio. li. iij. di. xxi. 47.
 Confessio non est dimittenda sed licē
 tia petenda vbi timetur scandalum.
 li. quarto di. xxi. 48.
 Confessus est aliquis vni decem r cō
 misit duodecim post recordatur de duos
 bō qd erit faciendū. li. iij. di. xxi. 49.
 Confitēda an sint sacerdoti propria pec
 cata a quibus potest absolueri. et ma
 iora a quibus non potest absolueri
 sine potēda superior. li. iij. di. xxi. 50
 Confitenti an liceat in confessione ali
 qd addere. li. iij. di. xxi. q. i. rñ. 51.
 Confessio quibus sit ad humilitationem
 non tamen debet talis humilitatio indu
 cere ad mentendum. li. iij. di. xxi. 52.
 Confitēda quomodo sunt peccata de
 quibus dubitatur an sint mortalia vel
 confiteri. li. iij. dist. xxi. 53.
 Confitenti an liceat i pfecte aliena peccata
 referre. li. iij. dist. xxi. q. iij. rñ. 54.
 Confitentem aliena peccata secundū
 qd alium accusant debere referre vbi
 loquitur autoritas et ratio quomodo
 sit intelligenda. libro quarto distinctio
 ne. xxi. 55. r. 56.
 Confitenti licet in casu alienum pecca
 tum referre. li. iij. di. xxi. 57.
 Confessionem an liceat in aliquo cas
 su reuelare. li. iij. dist. xxi. q. i. k. rñ. 58.
 Confessionem an possit quis reuelare
 dum iurat dicere verum super aliquo
 facto. li. iij. di. xxi. 59.
 Confessionem de articulo heretico an
 possit quis reuelare. libro quarto di
 stinctione. xxi. 60.
 Confessor scitēs per confessionem inter
 duos contractam esse affinitatem per
 costum fornicarium et eos post pelle
 contrahere in facie ecclesie an debeat
 reuelare. li. iij. di. xxi. 61.
 Similis casus in decano qui per cons
 fessionem scit aliquem esse irregularis
 rem an debeat cum presentare episcopo

Po ordinandū vel confessionem reuelare. Ibidem.

Confessio subditi qui non vult cessare a culpa an sit reuelanda. lib. 2o quarto dist. xxi. 62

Confitens an possit sacerdotem licentare ut reuelat confessionem. lib. iiij. dist. xxi. q. ij. l. rñ. 63

Confessor sciens aliquid per confessionem et per altam viam an teneatur celare. lib. iiij. dist. xxi. q. iij. m. R. 64

Confessoris reuelantis peccatum per confessionem scitum pena. lib. quarto dist. xxi. 65.

Confessor potest et debet peccata quod est vniū modū sciri reuelare et id est per alium modū celare. li. iiij. di. xxi. 66. et per totum.

Confessionem debet esse dimissa. li. iiij. dist. xxi. e.

Confessio non debet esse superflua. li. iiij. dist. xxi. f.

Confessio debet esse secreta ex parte audientis. lib. iiij. di. xxi. g.

Confessor non debet absolueret alientis parochianum. lib. iiij. di. xxi. h.

¶ Conformitas.

Conformitas simpliciter facit dicit vniū simpliciter. lib. i. di. xxi. 45

Conformitas plena a triplici conformitate oritur. Ibidem.

Conformatur aliquid aliquid dupliciter. lib. i. dist. xlvij. 7.

Conformitas voluntatis ad voluntatem in duobus consistit scilicet in volito et in ratione volendi. lib. iij. dist. xvij. 21

¶ Confortari.

Confortari bona conscientis antequam ad eucharistiam accedamus quid sit. lib. quarto dist. xvi. 12.

¶ Contingere.

Contingi potest aliquid alteri dupliciter et quō christus iustificans contingit nobis iustificatis. li. iiij. di. xxi. 12.

Contingit est duplex. scilicet naturalis et supernaturalis et quō diuiduntur in morales que sunt coniuncta in naturalitate. li. iiij. dist. xxi. 7.

¶ Contuges.

Contuges in quo pares iudicantur. li. iiij. dist. xxxij. i. 7. 2.

Contuges quomodo querunt munera proles. lib. iiij. dist. xxxij. 6.

Contingum alteri quomodo et quando licet pouere continentiam. lib. iiij. di. xxxij. 3. De coniugibus vide plura per continentiam et per per, et per pro.

¶ Connotata.

Connotata considerantur dupliciter et quomodo pluralitas est in idem ratione connotatum. lib. l. di. xxx. 24.

¶ Conspicuitas.

Conspicuitatis gradum faciunt mater et filius quibus dicantur vna caro. lib. iiij. dist. xl. 2.

Conspicuitatis quid sit. lib. 2o quarto dist. xl. 6.

Conspicuitatis linea quid sit. lib. 2o quarto dist. xl. 8.

Conspicuitatis secundum triplicem ordinem computatur. lib. iiij. dist. xl. 9.

Conspicuitatis linee sunt tres. lib. quarto dist. xl. 10.

Conspicuitatis gradus quid. lib. 2o quarto dist. xl. 11.

Conspicuitatis gradus infra quem licet contrahere. lib. iiij. di. xl. 12.

Conspicuitatis gradus quomodo distent. lib. iiij. di. xl. 13.

Conspicuitatis gradus sive linea quae debet computari secundum distantiam magis remoti. li. iiij. di. xl. 14.

Conspicuitatis an sit aliquid vinculum. lib. iiij. di. xl. q. i. a. rñ. 15.

Conspicuitatis vinculum unde sit ortum. Ibidem.

Conspicuitatis vinculum quare non tantum potest dicitur quantum propagatio. li. iiij. di. xl. 16.

Conspicuitatis vinculum quare non est in brutis. li. iiij. di. xl. 17.

Conspicuitatis quomodo dicitur vinculum. lib. iiij. dist. xl. 18.

Conspicuitatis an sitet in matrimonio impedimentum. li. iiij. di. xl. q. ij. b. rñ. 20.

Conspicuitatis vinculum impedit matrimonium in aliquo sui gradu ex triplici causa. Ibidem.

Conspicuitatis non impedit in matrimonio si quae rationes probare videtur quod sunt dissoluede. li. iiij. di. xl. 21. et per totum.

Conspicuitatis usque ad quem gradum impedit matrimonium. lib. quarto di. xl. q. ij. c. rñ. 25.

Conspicuitatis impedit matrimonium usque ad quartum gradum inclusive et quare. Ibidem.

Conspicuitatis gradus determinare posse quare a christo relictum est ecclesie. lib. iiij. dist. xl. 26.

Conspicuitatis gradus quare christus non determinauit. lib. 2o quarto dist. xl. 27.

Conſanguinitatis gradus poſt quartã generationẽ debuit terminari quadru-
plicitate. lib. iij. diſt. xl. 28.

Conſanguinitatẽ impedire debere ma-
trimoniũ viſq; ad viij. gradũ vel dũta-
pat viſq; ad ſcõm ꝛc. ſi q̄ rõnes ⁊ auto-
ritate pbare vident quõ ſunt diſſol-
uende. lib. iij. di. xl. 29. ⁊ per totum.

Conſanguinitas eſt obſeruãda viſq; ad
ſeptimũ gradũ. lib. iij. diſt. xl. a.

Conſanguinitatis gradus quomõ ſũt
computandi. li. iij. di. xl. b. c.

Conſanguinitas ⁊ affinitas quomodo
differunt quomodo diſſimulantur. lib.
quarto diſt. xli. 7.

Conſanguinitatis tria genera ſm anti-
quos. lib. iij. diſt. xli. 8.

Conſanguinitatis ⁊ affinitatis vincu-
lũ quõ differunt. li. iij. diſt. xli. 17.

Conſanguinitatis ſpiritualis tres ſpe-
cies. lib. iij. diſt. xlii. 2.

Conſcientia.

Conſcientiam nullus poſſe deſi odis
ſe quomodo habz veritatẽ. li. ij. di. v. 2.

Conſcientia noſtra aliquem oculũ ſpi-
ritualem latet allicupatet. lib. ſecundo
diſt. viij. 71.

Conſcientia an ſe teneat ex parte intel-
lectus an ex parte affectus. lib. ij. diſt.
xxix. q. i. a. rñ. 7.

Conſcientie nomen tripliciter accipit
quẽadmodũ nomẽ intellectus. Ibidem

Conſcientia cuius potentia habet eſt
Ibidem.

Conſcila quomodo poſſent nolare ⁊ po-
tentã ⁊ habitũ. lib. ij. diſt. xxxix. 8.

Conſcientia quare dicitur bona ⁊ ma-
la. lib. ij. diſt. xxxix. 9.

Conſcientia quomodo dicitur ut remou-
dere. lib. ij. di. xxxix. 11.

Conſcientie principaliter attribuitur
actus teſtificandi non gaudendi vñ do-
iendi. lib. ij. di. xxxix. 12.

Conſcila an ſit habitus innatus an acq-
ſitus. li. ij. di. xxxix. q. ij. b. rñ. 13.

Conſcientia quicquid dicitur neceſſa-
rium eſſe ad ſalutem an ad omne illõ
teneamur. lib. ij. di. xxxix. q. iij. c. rñ. 19.

Conſcila tripliciter dicitur aliqd. Ibidẽ

Conſcientie dictamine contrarie ſemp
eſt peccatum ⁊ tamen facere ſm con-
ſcientiam non eſt ſemper bonum. libro
ſecundo. diſt. xxxix. 20. ad idẽ. 22.

Conſcientiam eſſe legem intellectus no-
ſtri quomodo intelligitur. libro ſecun-
do diſt. xxxix. 21.

Conſcientiam ad nichil ligatẽ per ſe ⁊
q̄ non ſit peccatum quõ ſit contra con-
ſcientiam ſed contra legem dei dupli-
citer intelligitur. li. ij. di. xxxix. 23.

Conſcientie dictamine a nullo poſſit
abſoluere ergo in nullo poſſit ligare
non ſequitur. li. ij. di. xxxix. 24.

Conſcientia ſinderiſa ⁊ leg naturalis
quomodo differũt ſecundum aliquos
li. ij. di. xxxix. 26.

Conſcila ſcintillã eſſe ſinderiſin quõ tus
telligit. li. ij. di. xxxix. 31.

Conſcientia dicitur aliqd duplĩciter ⁊
ſecundum quẽ modum edificat ad ges-
hennam qui facit contra conſcientias.
libro. iij. di. xxxviii. 34.

Conſcientia dicitur erronea duplĩciter
li. iij. di. xxxviii. 7 que non ligat. 24.

Conſecratio

Conſecrationis verba quõ dicuntur
benedictio. li. iij. di. xlii. 37.

Conſecrari quare poſſit vir corruptus
⁊ mulier corrupta non. lib. iij. diſt. xlii.
xxv. 44.

Conſenſus

Conſenſus per ⁊ conſenſus interpretati-
us quomodo inducitur per moram tẽs-
poris in mentali peccato vt fiat moſta
le. li. ij. di. xlii. 51. ⁊ 52.

Conſenſus in delectationem quare ad-
tribuitur mulieri ⁊ conſenſus in opus
viro. lib. ij. diſt. xlii. 77.

Conſentiendũ verbum quõ videatur
impotare vnum actum tamen duos
includit. lib. ij. diſt. xxxviii. 37.

Conſenſus in peccatum quomodo ſis-
mul recipit rationem ⁊ voluntatem.
lib. ij. diſt. xli. 45.

Conſenſus dicitur ſemiplenus dupli-
citer et quis horum eſt a virtute. lib.
iij. diſt. xvi. 21.

Conſenſus an ſit cauſa matrimoni li.
iij. di. xxxix. q. i. c. R. 19. ⁊ per totum.

Conſenſus quomodo eſt cauſa matri-
monii vt fiat non vt permaneat. li. iij.
diſt. xxxix. 20.

Conſenſus duorum i matrimonio in
quo vntuntur li. iij. di. xxxix. 21.

Conſenſus vocalis abſq; mentali an
ſufficiat ad contrahendum matrimo-
nium. lib. iij. di. xxxix. q. ii. d. R. 22.

Conſenſum vocalem ſufficere ad ma-
trimonium contrahendum ſine mens-
tali ſi que rationes ⁊ autoritates dice-
re videntur quomodo ſunt intelligẽs
de. lib. iij. diſt. xxxix. 23. ⁊ 24.

Consensus de futuro an faciat matrimonium. libro. iiij. distinctio. cxxvij. q. 1. a. per totum.

Consensus ad tempus an faciat matrimonium ut cum dicitur accipio te in meam vitam ad .x. annos. lib. iiij. distinctio. cxxvij. q. ij. b. R. 8. 7 per totum.

Consensus conditionatus an faciat matrimonium. lib. iiij. distinctio. cxxvij. q. iij. c. R. 13.

Consensus conditionatus est consensus: quia potum conditionatum est votum non sequitur. lib. iiij. distinctio. cxxvij. 15.

Consensus ex spe pecunie quomodo dicitur facere matrimonium. libro. iiij. distinctio. cxxvij. 16.

Consentiens interius tantum obligatur ad matrimonium: quia aliquis potius interius tantum nichil ponet et tamen obligatur non est simile. libro. iiij. distinctio. cxxvij. 21.

Consentiens interius vere contrahens iudicatur quia contritus interius vere penitens in conspectu dei iudicatur. Solo. lib. iiij. distinctio. cxxvij. 23.

Consensus de presenti expressus in occulto an faciat matrimonium. lib. iiij. distinctio. cxxvij. q. v. e. R. 24. 7 per totum.

Consensus in quid debeat esse. lib. iiij. distinctio. cxxvij. q. vi. f. R. 28.

Consensum in copulam carnalem esse de necessitate matrimonij si que rationes probare videntur quomodo sunt. dissoluende lib. iiij. distinctio. cxxvij. 33. 7. 34.

Consensus presumptus quomodo et quando faciat matrimonium. libro. iij. distinctio. cxx. 2. hic ponitur quod consensus ille sit maritalis et ponatur sit matrimonialis.

Consensus dicitur presumptus tripliciter. lib. iij. distinctio. cxx. 3.

Consensus coactus an faciat matrimonium. lib. iij. distinctio. cxx. q. i. a. R. 4.

Consensus dicitur coactus dupliciter scilicet vi vel metu et in quo est consensus in quo non. Ibidem.

Consensus coactus consensus est: quia voluntas coacta voluntas est quomodo intelligitur. libro quarto distinctio. cxx. 6.

Consentiens baptizari timore mortis baptizatus est ergo similiter est in matrimonio. Solutio libro quarto distinctio. cxx. 7.

Consensus inducitur per blanditias et tenet matrimonium ergo a simili inducitur per iniurias et tenet matrimonium.

Solutio. lib. iij. distinctio. cxx. 8.

Consentiens in aliquid timore mortis non libere consentit quibus negas ratione libere peccet. libro. iij. distinctio. cxx. 9.

Consentiens in renitentem utrum gereret sibi preiudicium ut non possit cum alio contrahere matrimonium. libro quarto distinctio. cxx. questio. ii. b. R. 10.

Consensum quantum ad vim sacramenti efficacem esse si habet in vna persona libertatem et in alia coactionem si que rationes videntur probare quomodo sint dissoluende. libro quarto distinctio. cxx. 11. 7 per totum.

Consensum matrimonialem non impendit error fortune. libro quarto distinctio. cxx. 3.

Consensus matrimonij sub spe pecunie et sub conditione differunt. libro. iij. distinctio. cxx. 4.

Consensus libidiniosus an sit causa matrimonij. lib. iij. distinctio. cxx. q. iij. c. R. 21.

Consensus libidiniosus dicitur dupliciter et quis punit intentionem contrahendi. Ibidem.

Consensus duo complectitur et quare ratione est causa matrimonij. libro. iij. distinctio. cxx. 22.

Conservatio

Conservatio et datio esse quomodo sunt ab eodem. lib. ii. distinctio. cxx. 42.

Conservatio omnis rei an sit a deo. libro. ii. distinctio. cxxvij. q. ii. b. R. 15.

Conservandi et essendi principij idem esse quomodo intelligitur. libro ii. distinctio. cxxvij. 18.

Conservare quare negligit deus res corruptione. lib. ii. distinctio. cxxvij. 19.

Considerare

Considerari si. gi. comprehendit differunt. lib. ii. distinctio. ii. 2

Consilium

Consilium siue consulere dicitur dupliciter. lib. i. distinctio. vi. 4.

Consulere aliquem est dupliciter. lib. iij. distinctio. cxx. 9.

Consilij dont actus an sit consilium. lib. iij. distinctio. cxx. q. iij. d. R. 27.

Consilium tripliciter accipitur. ibidem.

Consilium diffinitur secundum Iulium. lib. iij. distinctio. cxx. 26.

Consilij dont actus quomodo est consulere. lib. iij. distinctio. cxx. 28.

Consilij esse iustificationes observare quomodo intelligitur. lib. iij. distinctio. cxx. 29.

Consiliari eē ignorantia quomodo in
 telligitur li. iij. dist. xxxv. 30.
 Consiliari ⁊ adiscere quōd cōueniūt et
 differūt. li. iij. dist. xxxv. 31.
 Consiliū actus quare est necessarius
 ad ea que sunt super erogationis. lib.
 iij. dist. xxxv. 32.
 Consiliari aliter ⁊ act⁹ prudētie aliter
 boni consiliū. li. iij. dist. xxxv. 33.
 Consiliū queritur ab aliquo duplici
 ter et scdm quē admodū d⁹ sacerdos
 episcopi i qnq; casib⁹. li. iij. dist. xx. 46
 ⁊ 47. **C**onpersio.
 Cōpersio actiua qd. li. iij. dist. iij. 5
Cōterminatiue
 Cōterminatiue est aliquid alicubi et
 ex quo sequitur aliquid est alicubi di
 mēsiue. li. iij. dist. 31. **C**onterere.
 Cōtritiōe nō solū deflētur pctā s⁹ et
 am pene pctōr. li. iij. dist. xvi. 9.
 Cōtritiō quid sit quantum ad suam
 substantiam. libro quarto distinctione
 xvi. q. i. a. Rñ. 16. et per totum.
 Cōtritiō quomodo complectitur pu
 dorem et gaudium et quomodo dolo
 rem. libro. iij. distinctiōe. xvi. 18. et
 19. et. 20. ⁊. 22. et. 23.
 Cōtritiōis et doloris conuenientia
 li. iij. dist. xv. 24.
 Cōtritiō tria respicit scilicet quod cō
 teritur a quo conteritur et ad quid cō
 tritiō terminatur. li. iij. dist. xvi. 25.
 Cōtritiō quare d⁹ pars pñe ⁊ n̄ fra
 ctio. li. iij. dist. xvi. 26.
 Cōtritiō quid sit in genere moris.
 li. iij. dist. xvi. q. ij. b. R. 27.
 Cōtritiō quōd ē dolor p̄ effētā ⁊ quōd p̄
 cōcomitātā. li. iij. dist. xvi. 28.
 Cōtritiō quōd p se sit expulsiua pcti tñ
 nō ē act⁹ gfe. li. iij. dist. xvi. 29.
 Cōtritiōe quōd oīa pctā expellā. tñ ē
 act⁹ ⁊ tñ ē special. li. iij. dist. xvi. 30
 Cōtritiōis dolorem an necesse sit ef
 se maximum id est vtrum ad hoc qd
 tritiō sit sufficiens necesse sit plus do
 lere de peccato qd de aliquo temporis
 li. iij. dist. xvi. q. i. c. R. 31.
 Cōtritiōis dolor ex gaudio sibi per
 mīto intendit mitigatur. libro quar
 to. dist. xvi. 35.
 Cōtritiōis dolor quōd sit de eo qd
 est recuperabile scilicet amissione dei
 tamen non est minor eo qd est de re ir
 recuperabili scilicet amissione filij. li.
 iij. dist. xvi. 36.
 Cōtritiōis dolor que cōditione sus

ricit ad culpe deletionem. libro quar
 to. dist. xvi. 39.
 Cōtritiōis in dolore an possibile sit
 cadere excessum. libro quarto. dist. xvi.
 xvi. q. ij. b. R. 39
 Cōtritiōis dolorem secundum qd est
 displicentia esse posse nimum si que
 rationes sonare videntur quomodo
 sunt soluende. libro quarto dist. xvi.
 xvi. 40. et per totum.
 Cōtritiō an sit motus instantaneus
 vel successiuus. libro quarto dist. xvi.
 xvi. q. i. e. R. 44.
 Cōtritiō quōd habeat pte ⁊ pte. tñ nō
 iducit successiue. li. iij. dist. xvi. 43.
 Cōtritiō quōd habeat dispōnem con
 trariā i materia tñ nō iducit successis
 ue. li. iij. dist. xvi. 47.
 Cōtritiō hoīs an debeat s⁹ durare. li.
 iij. dist. xvi. q. ii. f. R. 48.
 Cōtritiōem non oportet semper eē
 in actu. sed in habitu. libro quarto dis
 tinc. xvi. 49. Ad idem. 52.
 Cōtritiōis in dolore non oportet sē
 per illud pro quo quis dolet esse pres
 ens. li. iij. dist. xvi. 50.
 Cōtritiō secundum quam acceptiōe
 medicine dicitur medicina. libro. iij.
 dist. xvi. 51.
 Cōtritiō an possit intendi. libro. iij.
 dist. xvi. q. i. g. R. 53.
 Cōtritiō quōd pōt itēdi et nō itēdi. lib.
 iij. dist. xvi. 54.
 Cōtritiō nō ē iñnita sed p̄fecta ⁊ tñ
 cui⁹ opatio ē iñnita. li. iij. dist. xvi. 55.
 Cōtritiōis dolor ad qd h⁹ oppositiōes
 li. iij. dist. xvi. 56.
 Cōtritiō an intendatur s̄m intensio
 nem doloris. an grate. an li. arbi. an a
 gratia. li. iij. dist. xvi. 57
 Cōtritiōe an plus vel intensus os
 porteat conteri de vno peccato qd de
 alio. li. iij. dist. xvi. q. ii. h. R. 58.
 Cōtritiōem non oportet i oībus eē
 equalem quōd offensam et damnū qd
 respicit sint equalia respectu boni iñs
 niti. li. iij. dist. xvi. 59.
 Cōtritiō quōd i sua p̄tate ⁊ magni tu
 die necessario habet ordinem. li. quar
 to. dist. xvi. 60.
 Cōteri an teneatur homo de peccatis
 scienter commissis. et post modum os
 blitis. libro quarto distinctione. xvi.
 q. ii. m. R. 83.
 Cōteri dū esse in speciale de peccatis
 scienter commissis. ⁊ post modū obli

Tabula

His si que rōnes sanare vidēt quomodo
sūt soluēde li. iij. di. xxi. 84. 7 p totū.
Contritio quō est necessaria ad salu-
tem lib. iij. di. xxi. 29.

Contritio 7 confessio differenter de-
lent culpā li. iij. di. xvij. 7.

Contritiōe an necessario pcedat cul-
pe expulso li. iij. di. xvij. q. ii. f. 38.

Contritio 7 motus li. ar. quō sunt si-
mul tempore li. iij. dist. xvij. 40.

Contritio nē sine impij iustificatiōe
an necessario pcedat attritio li. iij.

dist. xvij. q. iij. g. 4. 1.

Cōterēs 7 nihil cogitans de pfectiōe
qñ excusatur lib. ij. dist. xvij. 49.

Cōtritiō 7 satisfactio aliter respiciūt
pniam qñ cōfessio li. iij. di. xvij. 58.

Cōtritiō duo respicit 7 rōne cui⁹ p-
cedit confessiōe li. iij. di. xvij. 94.

De p̄tritiōe vide plura vbi spij ius-
tificatio.

Continentia.

Cōtinere nō posse nisi deus det quo-
modo intelligit li. iij. dist. xxxij. 38.

Continentia tempore legis nature in-
stituta 7 etiā corrupte nō fuit perfec-
ctus qñ nubere li. iij. di. xxxi. 13.

Cōtinētia dupliciter mouetur 7 scdm
quē modū potest eā alter coniugū vo-
nere lib. iij. di. xxxij. 3.

Continerere an possit per votū post car-
nalē copulā prore nolente lib. iij. dist.

xxxij. q. i. s. 8.

Cōtinere oīno posse vix prore nolēte
si que rōnes pbare vidēt sūt dissoluē-
de li. iij. di. xxxij. 9. 7 per totū.

Continerere an possit vir ante carnalē
commixtiōe prore nolēte lib. iij. di.

xxxij. q. ij. b. 13.

Cōtinere posse vix aī carnalē p̄mitti-
ōe prore nolēte dū tñ p duos mēses
deliberauerit vel circa nec m̄ifestante
se m̄ido motuū 7 religioīs ingressū
si que rōnes pbare vidēt quō sūt dis-
soluēde li. iij. di. xxxij. 14. 7 p totum.

Continentia est duplex 7 que sit nobi-
litas li. iij. di. xxxij. 3.

Continentia virginalis tris dicit lib.

ij. dist. xxxij. 2. 7.

Cōtinētia ponētes in p̄nato qñ pec-
cant mortaliter matrimonium contra-
hendo lib. iij. di. xxxvij. 1.

Continentia aliter est apud fideles. al-
ter apud infideles. li. iij. di. xxxij. 9.

Contingere.

Contingētia est duplex 7 que est in vo-

luntate dicitur. 7 que nō li. i. di. xij. 14.

Cōtingēs nō esse causā necessarij quo-
modo intelligitur li. iij. di. xij. 15. 7. 16.

Cōtingēs est duplex 7 fm quē modū
cōtingēs est causā necessarij li. iij. di.

xi. 17.

Cōtingēs verū potest aliter rei sūbz
esse. ergo etiā cōtingēs fallū h3 instā-
tiā lib. iij. di. xxxij. 7.

Cōtingēs an possit esse oppositiū ali-
cuius articuli lib. iij. di. xxxij. 9.

Contradictio.

Contradictio est sūma oppositio. quō
intelligitur lib. i. di. iij. 13.

Contradictio nō est nisi acceptat nega-
tio respctn totū coplati li. i. di. iij. 22.

Contradictio quō sumi debet p negati-
ōe lege ditionis li. iij. di. p. 47.

Contraria.

Contrariōrū contrarias esse causas
quomodo intelligitur li. i. di. i. 25.

Contraria alio mō se hnt i corpis cō-
positiōe secundū statū nature institū-
te. 7 aliter secundū statū nature lapsū
lib. i. dist. xix. 23.

Cōtrariā duo sūt vni rei inesse nō poss-
se h3 instātiā i bono 7 malo auctoritate
aug. li. i. di. xxxiiii. q. ii. e. in principio.

Contraria cōtrariis curari quomō i-
telligitur lib. iij. di. xv. 9.

Cōtrariū hnt vel superi⁹ est duplex. q
se 7 p accidēs. 7 quō alid cōtrarietur
anime p̄t lib. iij. di. xvi. 19.

Contumar.

Contumar quis sit lib. iij. di. xxxviii. 59.

Conuenire.

Conuenientia est aut per vnus natu-
re participatiōem aut comparatiōe
prima facit cōmunitatem vniocatiō-
nis. secūda cōmunitatem analogie sū-
me proportiōis lib. i. di. i. 32.

Conuenire vni sōlt est tripliciter. 7 qd
hoy tollit p luralitatē li. i. di. iij. 27.

Conuenientia est duplex. scz essētiālis
7 originālis. 7 nexu vtrōq modo po-
test dici lib. i. di. x. 31.

Conuenientia originālis dicitur duplici-
ter li. i. dist. x. 32.

Conuenientia p̄out dicitur contra dī-
stantiam reperitur in triplici differē-
tia et quomodo finita est distātia crea-
ti ad in creatum lib. iij. dist. xxxii. 22.

Conuenientia aliter est apud fideles. al-
ter apud infideles. li. iij. di. xxxij. 9.

Conuenientia est duplex 7 que est in vo-

luntate dicitur. 7 que nō li. i. di. xij. 14.

Cōtingēs nō esse causā necessarij quo-
modo intelligitur li. iij. di. xij. 15. 7. 16.

Cōtingēs est duplex 7 fm quē modū
cōtingēs est causā necessarij li. iij. di.

xi. 17.

Cōtingēs verū potest aliter rei sūbz
esse. ergo etiā cōtingēs fallū h3 instā-
tiā lib. iij. di. xxxij. 7.

Cōtingēs an possit esse oppositiū ali-
cuius articuli lib. iij. di. xxxij. 9.

Contradictio est sūma oppositio. quō
intelligitur lib. i. di. iij. 13.

Contradictio nō est nisi acceptat nega-
tio respctn totū coplati li. i. di. iij. 22.

Contradictio quō sumi debet p negati-
ōe lege ditionis li. iij. di. p. 47.

Contraria.

Contrariōrū contrarias esse causas
quomodo intelligitur li. i. di. i. 25.

Conuertere
 Conuertuntur aliqua magis in corp⁹
 christi q̄ in corpus sine causa. lib. ij. ij.
 distinctione. li. 59.

Conuersio est duplex et quam potuerit
 habere ageli. li. ij. di. v. 37.

Conuersio oritur a triplici principio si
 cut dilectio. li. ij. di. v. 41.

Conuersio ad deum quomodo purgat
 illuminat. et perficit. li. ij. di. xxij. 62.

Conuersio simplex altius propositio
 nis quid requirat. li. ij. di. xxij. 29.

Conuultuari

Conuultuari sum⁹ i rpo cũ rpo q̄ rps. et
 secundum rpm. li. ij. in prologo. 2.

Cooperari

Cooperari aliqd̄ alicui in bonum po:
 test esse triplr. li. i. di. xlvj. 3.

Cooperari alij est duplr et quō coopat
 hō rpo i baptizando. li. iij. di. v. 27.

Coor

Cooris influentia quō est gñalior q̄ ca
 pitis. li. iij. di. xij. 42.

Coor dupliciter compūgitur. lib. iij. di.
 distinctione. xvi. 3.

Coor quare et ad quem terminum conte
 ritur. e. li. 2 dist. 26.

Coorea

Coorea Indus fit malus ex cā quadrupli
 cal. li. iij. di. xvi. 13.

Coorigta

Coorigta calcamenti christi quid. li. iij.
 distinctione. xxij. 5

Coonellus

Coonellij fides qualis fuit. libro. iij. di.
 distinctione. xxij. 27.

Cozona

Cozona clericalis an sit sacrm. lib. iij.
 distinctione. xxij. q. ij. b.

Cozonam clericalem esse sacrm si que
 rōnes probare vident quō sunt dissol
 uende. lib. iij. di. xxij. ii. et per totum.

Cozone i susceptione an fiat abrenūtia
 tio spū. li. iij. di. xxij. q. ij. c. R. 15.

Corpus

Corpore res due plus sunt q̄ vna. quō
 intelligitur. li. i. di. xix. 33.

Corpore idigere potest esse dupliciter
 libro. ij. di. viij. 10.

Corpus humanum quō eductur ex rai
 tombus seminalibus. li. ij. di. viij. 23.

Corpus est non sublimetur ad digni
 tates spiritus. locari tñ potest cum an
 gels spiritibus. li. ij. dist. ii. 34.

Corporis celestis quomodo calefactur
 lib. ij. di. viij. ii. 7. 12.

Corpora ornantia celum quare scā sū
 de sola natura cess. et corpora ornantia
 terram non sunt facta ex materia ter s
 re. li. ij. di. xv. 18.

Corpus ade an constitutū fuerit de na
 tura pura elementari. an simul cum na
 tura elementari ad etus constōnem cō
 currerit natura celestis. libro. ij. disti
 ctione. xvij. q. ij. e. R. 36. 7. 37.

Corporalia et si sint ex altquo vno. tñ
 propter hoc spūs rationales non fiunt
 ex deo. li. ij. di. xvij. 14.

Corp⁹ ade an p̄duci debuerit de natu
 ra pure celesti. li. ij. di. xvij. q. i. d.

Corpora quō dicuntur beatificari mes
 diante ala rōnalt. li. ij. di. xvij. 41.

Corpus ade an constitutum sit ex ele
 mentis in complexione et compositos
 ne eq̄li. li. iij. di. xvij. q. iij. f. R. 44.

Corpus quomodo d̄ mortuus propter
 peccatum. li. iij. di. xv. 4.

Corpus ade an dissolui potuisset si ipse
 non peccasset. li. iij. di. xv. R. 21.

Corpus hominis quare non fuit in pri
 mo statu dissolubile sicut in sc̄do. li. iij.
 distinctione. xv. 23. Ad idem. 24.

Corpori sp̄i mystico quare nō est tan
 t⁹ honor exhibendus quantus corp̄i sp̄i
 vero. li. iij. di. xv. 34.

Corp⁹ et ala i vnione q̄ fil⁹ det assūptis
 humanā naturā habet rōne vni⁹ ex s
 tremi. li. iij. di. xv. 16.

Corpus propriū diliger et nō sc̄cipit tris
 plici rōne. li. iij. di. xv. iij. 1.

Corpus corruptibile quō ē ex charitas
 te diligitibile. li. iij. di. xv. iij. 31. 7. 32.

Corporis dignior pars que sit et qua rō
 stione. li. iij. di. xv. 4.

Corpus sp̄i verum et mysticum qua si s
 multitudine adinuem comparantur.
 libro. iij. di. xv. 38.

Corpus christi verum quomodo habet
 aptitudinem ad representandum. li. iij.
 distinctione. xv. 40.

Corp⁹ christi mysticū qua rōne ē res
 sacramenti eucharistie. libro quarto
 distinctione. xv. 41.

Corporis mystici vnio potest esse du s
 plr. li. iij. di. xv. 42.

Corporis christi i sacro altaris an sit
 supra intellectum viatoris. libro quars
 to di. x. q. i. R. 57.

Corporis illius existentis quare d̄ cō
 supra intellectu. li. iij. di. xv. 58.

Corporis sp̄i sacrm q̄ re tractatur dis
 putando. li. iij. di. xv. 59.

Tabula

Corpus est existens in factu an sit supra sensu comprehensibile. li. iij. di. r. q. ij. l. R. 60. et per totum.

Corporalis immundicia quadruplex est et propter quam est ab eucharistia seculo abstinendum. li. iij. di. r. ij. 87.

Corporalem immundiciam deum distingere quomodo intelligitur. li. iij. di. r. ij. 92.

Corpus non posse corrumpi nisi per se in se corruptum. quomodo intelligitur. li. iij. di. r. iij. 7.

Corpora supercelestia an remunerabuntur. li. iij. di. r. iij. q. i. e. R. 22.

Corpora supercelestia perire quomodo intelligitur. li. iij. di. r. iij. 23.

Corpora supercelestia quomodo remunerabuntur cum non habeant voluntatem. libro iij. distinctione. r. iij. 24.

Corpora supercelestia quare remunerabuntur cum nihil faciunt ex charitate. nec cum labore. li. iij. di. r. iij. 25.

Corpora supercelestia quare non remunerabuntur in calore sicut in luce et splendore. li. iij. di. r. iij. 26.

Corpora supercelestia an quietabuntur. li. iij. di. r. iij. q. i. f. R. 27.

Corpora celestia non detari post iudicium si quomodo rationes probare videntur quomodo sunt dissolvente. li. iij. di. r. iij. 28. et per totum.

Corpora gloriosa an sint passibilia passione veniente ab intrinseco. libro iij. distinctione. r. iij. q. i. n. R. 53.

Corpus nobilitatis complexionis factum pati quomodo intelligitur. li. iij. di. r. iij. 56.

Corporale gloriosum quomodo miscetur elementa. li. iij. di. r. iij. 57.

Corpora gloriosa quomodo habent colorem. li. iij. di. r. iij. 58.

Corpora gloriosa an sint passibilia passione veniente ab extrinseco sicut igne vel cultello. li. iij. di. r. iij. q. ii. o. R. 59.

Corpus gloriosum quomodo et a quo non potest pati. probatur per pulcherrimam similitudinem. libro quarto distinctione. r. iij. 60.

Corpora gloriosa an date claritatis sint pura. an colorata. an luminosa. li. quarto di. r. iij. q. i. p. R. 61. et per totum.

Corpora gloriosa an possint claritate sua secundum imperium aie oculis nostris occultare. li. quarto di. r. iij. q. ii. q. R. 64.

Corpus gloriosum non posse claritatem suam oculis nostris occultare si quomodo rationes videntur probare. quomodo sunt dissolvente. libro quarto distinctione. r. iij. 65. et per totum.

Corpus gloriosum an habeat substantiam in suo motu possit penetrare oem aliud corpus non gloriosum. li. quarto distinctione. r. iij. q. i. r. R. 68.

Corpora naturalia duo quare non possunt esse simul in eodem loco. li. quarto distinctione. r. iij. 69.

Corpora gloriosa non habere motum penetrare distat. si quomodo rationes videntur probare quomodo sunt dissolvente. libro quarto distinctione. r. iij. 70. et per totum.

Corpus gloriosum an habeat substantiam palpabile tactu a non glorioso. li. quarto di. r. iij. q. ii. e. R. 77.

Corpus gloriosum esse impalpabile si quomodo rationes et autoritates probare videntur quomodo sunt dissolvente. li. quarto di. r. iij. 78. et per totum.

Corpora gloriosa oia an habeant motum agilitatis. li. iij. di. r. iij. q. i. t. R. 81.

Corpora gloriosa non habere motum agilitatis si quomodo rationes probare videntur quomodo sunt dissolvente. libro quarto distinctione. r. iij. 82. et per totum.

Corpus gloriosum an habeat motum inclinatum ad oem directionem positionis. an ad aliquem locum determinatum. li. quarto di. r. iij. q. ii. v. R. 87.

Corpus gloriosum non posse se mouere ad oem situm si quomodo rationes videntur probare quomodo sunt dissolvente. li. quarto di. r. iij. 89. et per totum.

Corpus gloriosum an habeat substantiam in suo motu possit penetrare oem aliud corpus non gloriosum. li. quarto distinctione. r. iij. q. i. r. R. 68.

Corpora naturalia duo quare non possunt esse simul in eodem loco. li. quarto distinctione. r. iij. 69.

Corpora gloriosa non habere motum penetrare distat. si quomodo rationes videntur probare quomodo sunt dissolvente. libro quarto distinctione. r. iij. 70. et per totum.

Corpus gloriosum esse impalpabile si quomodo rationes et autoritates probare videntur quomodo sunt dissolvente. li. quarto di. r. iij. 78. et per totum.

Corpora gloriosa oia an habeant motum agilitatis. li. iij. di. r. iij. q. i. t. R. 81.

Corpora gloriosa non habere motum agilitatis si quomodo rationes probare videntur quomodo sunt dissolvente. libro quarto distinctione. r. iij. 82. et per totum.

Corpus gloriosum an habeat motum inclinatum ad oem directionem positionis. an ad aliquem locum determinatum. li. quarto di. r. iij. q. ii. v. R. 87.

Corpus gloriosum non posse se mouere ad oem situm si quomodo rationes videntur probare quomodo sunt dissolvente. li. quarto di. r. iij. 89. et per totum.

Correctio liber quis dicatur. li. primo in prolo. 26.

Correctio modi et in spiritualibus et in corpore libris duplex est. libro quarto di. r. iij. 52.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Correctio est duplex. scilicet per modum increpationis et admonitionis. li. iij. di. r. iij. 4.

Corruptio qua ratione visget in genes
 heratua. lib. ij. dist. xxxi. 16
 Corruptionem maiorem esse in effecta
 q̄ in causa dupliciter fallit. lib. secundo
 distin. xxxi. 31
 Corruptio nem esse tanto peiorē quan
 to melior est natura quomodo intellis
 gitur. lib. ij. dist. xxxij. 33
 Corruptio duo dicitur. scilicet 7 defice
 re. 7 ratiōe cuius malum corrumpit.
 lib. ij. dist. xxxv. 12.
 Corruptio nature que fit per peccatū
 dupliciter consideratur. 7 quomodo
 tenet rationem pene 7 dicitur esse a deo
 libro. ij. distin. xxxvi. 2.
 Corruptio in peccato potest esse mas
 lor dupliciter. lib. ij. dist. xlvi. 25.
 Corruptionē ad alterius non corrupti
 q̄ nō compatitur ad alterius passio
 nem quō intelligit. lib. ij. dist. xlvii. 28
 Corruptio est duplex 7 que tollit potē
 tiam conficiendi a pane 7 vino. libro
 ij. dist. xlvi. 64.
 Corruptio quare nō ipedit p̄secratio
 nē viri sicut mulieris. l. ij. d. xv. 44
 Corruptio est duplex. 7 fm quā possit
 bile est idē numero reparari sc̄dm al
 quorum op̄tionē. l. ij. dist. xlviii. 23
 Corruptio si dupliciter 7 fm quē mo
 dum damnatorū corpora possunt cor
 rumpi 7 non. l. ij. dist. xlviii. 61.
Costa dupliciter potest considerari. l.
 ij. distin. xlvii. 17.
Creare.
 Creator quomodo intelligitur eternus
 et perpetuitate creaturarum. libro. i.
 distin. ij. r. sc̄do.
 Creator quomodo intelligitur om̄p̄s
 et magnitudine creaturā. ibidem.
 Creari aliquid ab eterno quomodo ē
 non tm̄ impassibile sed 7 non intelligi
 bile. lib. i. dist. ix. 17
 Creator quare non reperit i diuinis s̄
 p̄cessio 7 generatio. l. i. dist. xix. 10
 Creator et creatura quō cōmunicat i
 verbo. l. i. dist. xxxv. 37.
 Creator dominus 7c. differēter dicitur
 relationem circa deum 7 creaturam.
 lib. i. dist. xxx. 16
 Creator quomodo dicitur causalitatem
 in deo. lib. i. dist. xxx. 18
 Creator quō ita si relative ut tm̄ essen
 tiam non significet. l. i. dist. xxxv. 4.
 Creator quomodo fuit ab eterno i deo
 lib. i. dist. xxxv. 15.

Creator 7 creature quomodo n̄st̄
 cōmune. l. i. dist. xxxix. 25
 Creatio mundi a triplici errore tuet.
 lib. ij. dist. 12
 Creatio passio vel creati quid vel in
 quo sit. l. ij. dist. 112
 Creationis actus non intendit ordinē
 nobilitatis 7 ignobilitatis in creatu
 ra. l. ij. dist. 113
 Creatio an dicat mutationē aliquā. l.
 ij. dist. 114. e. respon. 37
 Creando quomodo deus manet immo
 bilis. lib. ij. dist. 136.
 Creatio quō est mutatio. l. ij. dist. 140
 Creare nō p̄t deus sine mutatiōe crea
 ture q̄nta possit generare sine mutas
 tione p̄sone gentis. lib. ij. dist. 141
 Creatio 7 generatio differēter sūt ab
 eadem potentia. ibidem
 Creatio an dicat mediū inter creatorē
 et creaturam. libro. ij. dist. 142. f.
 Creatio secundum quē modum dicitur
 relationem. l. ij. dist. 142.
 Creatio 7 ḡnatio differēt. l. ij. dist. 143
 Creatio ex quo p̄stat. lib. ij. dist. 144
 Creatio rōne cuius trāsit. l. ij. dist. 145
 Creatio quare potest in multis cū ge
 neratio 7 spiratio tantum possit i vni
 lib. ij. dist. 157.
 Creare 7 facere quō differēt. l. ij. dist. 16
 Creata fuerunt primo quattuor que
 quare. lib. ij. dist. 29
 Creationem rerum deus solus opera
 tur sicut iustificacionem mentium. lib.
 ij. distin. vij. 50
 Creator an inducat omnem formam.
 an agens particulare possit aliquem
 inducere. lib. ij. dist. vij. q. 1. r. 71
 Creata sunt om̄nia simul sed nō facta
 lib. ij. dist. xij. 14.
 Creare equivoce sumitur in scripturis
 lib. ij. distin. 28
 Creatoris voluntatem esse necessitatē
 quō intelligitur. lib. ij. dist. xvij. 1
 Creasse deum masculinum 7 feminam.
 quō intelligitur. lib. ij. dist. xvij. 4
 Creationis 7 incarnationis opus diffe
 renter se habent. l. ij. distin. 119
 Creatio que facit aliquem dici filium
 l. ij. dist. 27
 Creatio non impedit quā possumus
 esse filij dei adoptiui sed eterna gene
 ratio impedit q̄ christus sit filius ado
 ptiuus. lib. ij. dist. 29
 Creatio quare non magis repugnat p̄
 sone xpi q̄ conceptio. lib. ij. dist. 31. 23
 & 1.

Tabula

Creatum non excedere aliud creatum eiusdem generis in infinitum. quomodo intelligitur. lib. ij. dist. xiiij. 41

¶ Creatura

Creatura quod habet unitatem spem et ordinem vel ut Aug. enumerat modum ordinem et spem. lib. i. di. iij. 2. scdo.

Creatura tripliciter considerantur et secundum oēs hos modos contingit reperiri trinitatem duplicem. lib. i. di. iij. 3. scdo.

Creatura dupliciter cognoscitur et secundum quem modum cognoscendi est cognitio creature via in errore. lib. i. dist. iij. 13.

Creatura et creator quid habent commune. lib. i. dist. iij. 14.

Creatura quomodo sunt inferiores homini et medie ad cognoscendum deum. lib. i. dist. iij. 21.

Creatura quomodo potest intelligi non intellecta persona filij. lib. i. di. viij. 26.

Creaturis alijs quare puenit incorruptibilitas. lib. i. dist. viij. 36.

Creatura quod inest vertibilitas et inuertibilitas. lib. i. dist. viij. 37. et 38.

Creatura est aliquid naturale dupliciter. lib. i. dist. viij. 38.

Creatura considerantur secundum triplicem differentiam. lib. i. di. viij. 54.

Creatura et situs quomodo sunt plus ra. lib. i. dist. xx. 9.

Creatura productio quod est necessaria quod voluntaria. lib. i. dist. xxxij. 36.

Creatura una an possit dici unum cum alia creatura. libro primo. dist. xxxi. q. ij. h. 45.

Creatura quomodo est in creatore. vel creatura quomodo est in deo creatrix essentia. lib. i. dist. xxxvi. 4.

Creatura quomodo est in deo secundum esse mutabile. lib. i. dist. xxxvi. 14.

Creatura quare non sunt simul producte quantum ad esse singulare. libro i. dist. xij. 2.

Creatura aliter est respectu dei quam oppositum respectu oppositi. lib. i. di. xlij. 26.

Creatura quare non est capax potentie creandi ubi nulla est resistentia cum tamen sit capax potentie factendi aliquid ex contrarijs ubi est resistentia. libro ij. dist. i. 32.

Creatura creatrix quomodo intelligitur. lib. ij. dist. i. 47.

Creatura rationalis quare facta sit. lib. ij. dist. i. g. h.

Creatura quare dicitur figmentum. lib. ij. dist. iij. 42.

Creatura rationalis in duplici differentia facta est in duobus locis. lib. ij. dist. i. viij. 2.

Creatura duratio maior non venit ex maiori nobilitate. lib. ij. dist. xij. 18.

Creatura rationalis non posse sine diuina no ad futuro coferuari quo sensu dicitur Aug. lib. ij. dist. xiiij. 14.

Creatura si sibi relinqueretur an corrumpatur. lib. ij. dist. xxxv. 20.

Creatura rationalis non habet nisi duplicem modum essendi. sed oēs alie creature a spuali hnt triplicem. lib. ij. di. xij. 8.

Creaturam distare in infinitum a deo quod intelligitur. lib. ij. dist. xvi. 14.

Creatura rationalis triplici ordine conformatur deo. lib. ij. dist. xvi. 28.

Creatura pura an potuerit satisfacere pro genere humano. libro ij. dist. xx. q. iij. c. respon. 22.

Creatura comparatur ad creatorem dupliciter. et que comparatio respicit tres personas. et que vna. lib. ij. di. i. 15.

Creatura rationalis an sit magis congrua ad unionem cum natura diuina quam totum vniuersum. lib. ij. dist. ij. q. la. respon. 8.

Creaturam rationalem non esse magis idoneam ad unionem cum diuina natura quam totum vniuersum si que ratios neque probare videntur quod sunt dissoluede. lib. ij. di. ij. 9. et per totum.

Creaturam distare a creatore in infinitum quomodo intelligitur. libro ij. dist. i. 10.

Creaturam viuentem esse nobilioris non viuente. quomodo intelligitur. libro ij. dist. i. 15.

Creaturam in nullo equalem esse creatori. quod intelligitur. lib. ij. dist. xiiij. 1.

Creatura pura quare potuit genus humanum inficere et non reparare. lib. ij. di. xx. 25. et 24.

Creatura pura innocens bene potuit sed diabolus vincere: sed non deo satisfacere. lib. ij. dist. xx. 25.

Creaturae irrationales quomodo sunt diligende ex charitate. libro tertio. dist. i. xxxij. 9. et 10. 735.

Creaturas irrationales quomodo diligat deus. lib. ij. dist. xvij. 11.

Creatura ad deum duplex est comparatio. vna in exiendo: alia in redeundo. prima est omnium alia dicitur per minimum. lib. ij. di. xlij. 42.

¶ Credere.

Credibile differenter est obiectū vert
tatis et scientie. li. i. in prologo. 9

Credibile quomodo est sup rationem.
lib. i. in prologo. 12

Credendū genera duo sunt. et cui vti
lis est visibilis missio spiritus sancti. li
bio. i. dist. xvi. 13

Credere in deū. credere deo. et crede
re deū differunt. lib. iij. dist. xxiij. 3

Credere sine ratione eē vituperabile.
quōd intelligitur. lib. iij. dist. xxiij. 13

Credere debetur autoritati quōd intel
ligitur. li. iij. dist. xxiij. 52

Credere non vna quomodo est lauda
bile. li. iij. dist. xxiij. 1

Credere quō quis videt quōd non est dif
ficile nec voluntariū. li. iij. dist. xxiij. 32.

Credere quid et quantum teneant sim
plices qui precesserunt christi aduen
tum. lib. iij. dist. xxiij. 5.

Credere quid et quantum teneantur
projectores qui precesserunt christi
aduentum. lib. iij. dist. xxiij. 5.

Credibilia varia gēa. li. iij. dist. xxiij. f.

Credibilia omnia possūt reduci ad ar
ticulos in simbolo contentos. lib. iij. dist.
xiij. 6. 7. 10.

Credere iplicate quōd sit. li. iij. dist. xxiij. 27

Credibilia multiplicari dupliciter po
tēt intelligi. et quōd fides circa ea pro
fecerit vel creuerit. li. iij. dist. xxiij. 33.

Credibilia respectu cuius dicunt mul
tiplicata. lib. iij. dist. xxiij. 36.

Credere et māducaſti quōd intelligitur.
li. iij. dist. xxiij. 2. et dist. xxiij. 84.

Creſcere

Creſcite et multi. et. quo tpe datū fuit
hoc preceptum primis parentibus et
quomodo obligat. lib. iij. dist. xxiij. 4.

Creſcite et multi. et. fuit hominū bene
dictio et preceptum et morale et sacras
mentale. lib. iij. dist. xxiij. 2

Crux

Crux non adoratur vt res sed vt signū
lib. iij. dist. xxiij. 26.

Crux et mater christi respectu adora
tionis diffimiliter se habent. lib. iij. dist.
xvi. 27

Crux et celum et terra respectu adora
tionis diffimiliter se habent. lib. iij. dist.
xvi. 28

Crux quare veneratur. lib. iij. dist. xxiij. 29

Crucis figuraciones quot et quando
sunt in missa et quid representent. li.
iij. dist. xxiij. 8

Culpa

Culpa vna bonus est s̄m bonum. et
quōd intelligitur. li. i. dist. xvi. 21

Culpam.

Culpa expellere ē dupl' r. et quōd gfa ex
pellit. li. i. dist. xxiij. 25.

Culpa et pena differant. li. i. dist. xxiij.
45. Iterum. 46

Culpa consonare nature quōd intelligit
lib. iij. dist. xxiij. 27

Culpa aliter ē a dyabolo q̄ gfa a deo
lib. iij. dist. xxiij. 52

Culpa multiplicatur ergo a gfa nō se
quitur. li. i. dist. xxiij. 15

Culpa aliter se habet ad supplicium. q̄
gfa ad premium. lib. i. dist. xxiij. 15

Culpa nō potest expelli sine gfa. q̄nta
ignorantia possit expelli sine gfa. lib. i.
ij. dist. xxiij. 14

Culpam detestari cōſigit dupliciter. li.
bio. iij. dist. xxiij. 17.

Culpam non posse deleri a actu manen
te. quōd intelligitur. lib. i. dist. xxiij. 17

Culpa remota debet remoueri penas
quomodo intelligitur. li. iij. dist. xxiij. 16.

Culpe vnt vnā r̄ndere penā quōd itell
gitur. li. iij. dist. xxiij. 38

Culpa quare non reperitur i oib' i q̄b'
reperitur modus spēs et ordo. lib. i. dist.
xvi. 31.

Culpa pcedentē esse meritum. sequit
respectu cuius meriti intelligit. lib. i. dist.
xvi. 3.

Culpa an possit poni i aliquo sine pe
na subsequente. lib. i. dist. xxiij. 18

Culpa et pena circa idē fieri quōd itell
gitur. li. iij. dist. xxiij. 46.

Culpam delere quid sit. lib. i. dist. xxiij.
93. prope finem.

Culpe qualitas et quantitas quomodo
differunt. lib. i. dist. xxiij. 93.

Culpe quādo sunt lachrimis ptande. et
an ex precepto vel ex consilio. lib. i. dist.
xvi. 9.

Culpa aliter recipit penam in p̄fessio
ne. alit i contritione. lib. i. dist. xxiij.
93.

Culpa solū deū delere quōd intelligit. li.
bio. iij. dist. xxiij. 10. et 11.

Culpa an expellat gfa qm̄ est an qm̄ nō
est. lib. iij. dist. xxiij. 13.

Culpe expulsiōne an necessario pcedat
gfa i iustio. li. iij. dist. xxiij. q. i. c. 30.

Tabula

Culpe expulsio an necessario precedat contritionem. libro. iij. distinc. xvij. q. ij. f. Respon. 38.

Culpam nullam post mortem in purgatorio purgari quomodo intelligitur. libro. iij. distinc. xxi. 19

Culpa hominis potest post mortem deleri. sed culpa angelici post casum non. libro. iij. distinc. xxi. 20

Culpam remittit dominus sub quadruplici conditione. lib. iij. distinc. xxij. 7

Culpa sequens facit redire peccata prius deleta. eo quod charitas vivificat opera prius mortificata. Solatio. lib. iij. distinc. xxij. 9

Culpam redire quis pronitas et deformitas redeunt. Solutio. libro quarto distinc. xxij. 12

Cultus.

Cultus divinus quomodo dicitur consistere in dilectione sacrificii exhibitione et reuerentia. libro. iij. distinc. i. 1

Cultus latricie an sit exhibendus humanitati sine carni christi. libro. iij. distinc. ix. q. i. a. respon. 9

Cultus latricie an exhiberi debeat imago christi. libro tertio. distinc. ix. q. ij. b. respon. 13.

Cultus latricie an debeat exhiberi matrici. lib. iij. distinc. ix. q. iij. c. R. 19.

Cultus latricie an sit exhibendus cruci christi. lib. iij. distinc. ix. q. iij. d. respon. 24

Cultus latricie an exhibendus sit membris christi. lib. iij. distinc. ix. q. ij. e. R. 30

Cultus latricie an possit exhiberi christi aduersario sine peccato. libro. iij. distinc. ix. q. vi. f.

Cultum latricie posse exhibere christi aduersario sine peccato sique rationes sonare videntur. quomodo sunt intelligende. lib. iij. distinc. ix. 37. et per totum

Cultus dei accipitur tripliciter. et secundum hoc tribus conuenit. lib. iij. distinc. ix. 48.

Cultus dei pertinere quicquid sit ad gloriam dei quomodo intelligitur. lib. iij. distinc. ix. 52

Cultus et latricia quomodo differunt. lib. iij. distinc. ix. 52

Cultus deo debitus quattuor nominibus nuncupatur. lib. iij. distinc. ix. 57

Cultum deo debitum esse charitatem et sapientiam quomodo intelligitur. libro. iij. distinc. ix. 58.

Cultum minus dei quomodo dicitur nasci. lib. iij. distinc. xxij. 33.

Cum.

Cum prepositio quomodo dicitur affectatione. lib. iij. distinc. xxxv. 1

Cum ex differunt. libro. iij. distinc. 2

Cupiditas.

Cupiditatem veri et boni nobis naturaliter esse insertam. quomodo intelligitur. libro. iij. distinc. xxxvij. 33.

Cupere dissolui et esse cum christo contingit ex duplici causa. lib. iij. distinc. xxxix. 7.

Curiosa.

Curiositatis vitium quod. libro. iij. distinc. v. 6

Curiosam considerationem duo faciunt. libro. iij. distinc. v. 14.

Custodie.

Custodiri melius quod carnis est quod intelligitur. lib. iij. distinc. xi. 24

Custodia qualis habuit deus erga hoies. lib. iij. distinc. xxij. 18

Damasci.

Damasci tria scelera per necessitatem posse dari et non quartum quomodo intelligitur. libro quarto. distinc. xvij. 41

Danatio.

Damnatio deus velata per positionem impossibilium an ille tenet eam vel non. lib. i. distinc. lxxvij. 1

Danatio eterna duo respicit. lib. i. distinc. lxxvij. 2

Danatio eterna et mors quod est a deo. lib. i. distinc. lxxvij. 41.

Danare innocetiam et nocetem absolvere quod est spiritum. lib. iij. distinc. xx. 36

Danatorum corpora an possint corrumpi. libro quarto. distinc. lxxvij. 61

Danatos continue affligi et corrupti exemplo demonstrat. lib. iij. distinc. lxxvij. 65.

Danatorum corpora quomodo est passibilia. lib. iij. distinc. lxxvij. e.

Danatorum pene an possint minui vel de vbi suffragium.

Danatorum pene an mitigentur propter misericordiam. libro quarto. distinc. lxxvij. 61.

Danatos puniendo an agat deus misericordiam cum vno quam cum alio. libro quarto. distinc. lxxvij. q. iij. c. R. 14

Danatum vnum non misericordiam quam alium puniri sique rationes probare videntur quomodo sunt dissolvende. lib. quarto. distinc. lxxvij. 15. 16. 17.

Danato cum vno an deus agat iustitiam quam cum alio. libro quarto. distinc. lxxvij. q. iij. d. R. 18. 19

Damnatis quomodo remittit deus misericordiam quam alio. libro quarto. distinc. lxxvij.

Hyl. 20.

Dānatis cui deus magis remittit. an
reporat cōmodū de malicia. libro. iij.
dist. lvi. 2 I

Dānati an velint se peccasse. lib. iij.
dist. l. q. i. a. R. 7

Dānatos se velle peccasse si que ratio
nes videntur probare. quomō sunt dis
soluende. libro quarto. distinctione. l. et
per totum.

Dānati an voluntate deliberatus ma
lunt nō esse q̄ sic esse li. iij. dist. iij.
ne. l. q. ii. b. R. 7.

Dānatos male se sic eē q̄ oīno non ef
se. si que rōnes et auctoritates pbare vi
dentur. quomō sunt dissoluende. libro
quarto. dist. l. 8. et per totum.

Dānati an nullē oēs eē dānatos q̄
quosdā dānatos et quosdā bēdō. li. iij.
di. l. q. ii. c. R. 2.

Dānatis ep̄stētibus miseris aliq̄s vel
eē beatos. quēadmodum habet de
bitis i inferno sepulto. si que rōnes p̄
bare vidētur quomodo sunt dissoluē
de. li. iij. di. l. 13. et per totū.

Dānati an sint i tenebris corporalib⁹.
lib. iij. di. l. q. i. b. R. 16. et per totū.

Dānati an sint i tenebris sp̄sialib⁹. li.
quarto. di. l. q. ii. e. R. 19

Dānati quō dicūtur oīno exccarī et
extra bēd eē. l. iij. di. l. 20.

Dānati nullā habēt cognitionē. q̄ af
fectus eorum nullius h̄z bont amorē.
Solo lib. iij. di. l. 21.

Dānati quō habebūt cognitionē pec
cator. lib. iij. di. l. 22

Dānati quō aliqua pct̄ā cognoscēt q̄
modo non cognoscūt. libro quarto. di
stinctione. l. 23.

Dānati an patiātur tenebras sp̄siales
quantum ad actū memorādī. li. iij. di.
st. l. q. iii. f. R. 25

Dānati an habeāt p̄mez materialē R̄
ue corporalē. li. iij. di. l. q. i. k. R. 42

Dānatorū veritē eē materialē siue cor
poralē si que rōnes pbare vident quō
sunt dissoluende. libro quarto. dist. l. i.
et pl. 43. et per totū.

Dānati an habeant vermem sp̄sialē
li. iij. di. l. q. ii. l.

Dānatorum verit̄s an sit inuariabil
libro quarto. dist. l. q. iii. et pl. m. R. 47

Dānati simul omnium peccatorum
memorantur. Ibidem.

Dānatorum verit̄s quomodo contē
nue rodit. lib. iij. di. l. 48

¶ Dare.

Dari non ordinatur ad esse sed ad ha
bere li. i. di. xliii. 20.

Datur aliquid alicui triplr. et scōz quē
modū dātū est in potestate accipient
li. i. dist. xliii. 2 I

Dare quomodo est commune tribus
personis i diuisis li. i. di. xv. 3.

Dare est dupliciter et quando est esse
stale. et quādo notionale. libro p̄mo. di
st. xv. 24.

Datum quando d̄i relatiue. libro p̄mo
distinctione. xv. 38

Dari plentus est dupliciter. libro. i. di
st. xv. 34.

Datus quō d̄i sp̄s sanctus actu v̄las
p̄titudine. li. i. di. xlii. 2.

Daturum participiū duo iporat. li. i.
dist. xviii. 14.

Datum quomodo est ratio bādī bonū
libro p̄mo. di. xviii. 12

Datum dicitur cōmunicatū triplr. et
secūdm hoc differenter cōuenit tri
bus personis. li. i. di. xviii. 23.

Datum est bonū vicissim dicit aliquid
v̄tra se libro p̄mo. di. xviii. 24.

Dati quāritas quō facit ad augmētūz
gl̄ie. li. iij. di. xl. 34

Dare aliqd sine merit̄is respectu cui⁹
est maioris liberalitatis. libro tertio.
dist. xxxvii. 23.

¶ De.

De prepositio multiplices h̄z p̄p̄etes
tes. li. i. dist. v. 18. et. 19. 20. et. 21

De et a p̄positiones differēt. li. i. di. v. 19

De prepositio iterdū dicit qd occasio
nale. non semp causale vel materiale.
lib. i. di. xlv. 1.

De prepositio exponitur causaliter sb̄
deus genuit filium de sara. lib. iij. dist.
ctione. iiii. 7.

De prepositio potest iporare variam
habitudinē cū dicit aliquid accipere
de aliquo. li. iij. di. xlii. 3.

¶ Debitum.

Debitū ē duplex. et quod horū cadit i
deū. li. i. di. xliii. 3. Hic ppe p̄ncipiū po
nit ex p̄missio ponatur ex p̄missio.

Debiti ratio nec tollit rationem gras
tutū nec rationem merit̄i. libro scōo.
dist. xviii. 49.

Debitum est duplex. i. ex charitate. et
necessitate et quod dimittit meritum
et quod nō. li. iij. di. xviii. 5.

Debitum dupliciter sumitur et quō in
notificatiōe satisfactiōis. libro tertio
E. iij.

Tabula

disti. xx. 36.

Debitum est duplex. scilicet necessitas et co-
gruitas. et quomodo debemus alias
pro fratribus ponere. lib. iiij. d. xxx. 10.
Debitum honoris est quadruplex. et quod
per unum quodque debemus. lib. iiij. d.
disti. xv. 54.

Debitum si posset sit soluendum. tamen non
est oī die petendum. quod intelligitur. lib. 2o
quarto. di. xxxij. 5. r. 6

Debitum reddere an oporteat unum cons-
tutum si alter fiat leprosus. li. iiij. disti-
ctione. xxxij. q. i. e. R. 19

Debitum non reddere oportet contigit
leproso. sique rationes et auctoritates sona-
re videntur. quomodo sunt dissolvens
de. lib. 2o quarto. disti. xxxij. 20. r
per totum.

Debitum reddere an teneatur quis for-
nicati. lib. quarto. disti. xxxij. q.
ij. d. R. 23.

Debitum reddi debere fornicati non for-
nicati. sique rationes probare videntur. quod
sunt dissolvens. lib. 2o quarto. disti.
xxxij. 24. r per totum.

Debitum petere et reddere an obliget-
ur mulier tempore menstruum. lib. iiij
d. xxxij. q. i. e. Resp. 5. 27

Debitum negare non posse mulierem pro-
pter menstrua sique rationes probare vident-
ur quod sunt solvens. lib. 2o quarto. di
stin. xxxij. 28. r per totum.

Debitum an possit licite peti et solui tem-
pore dierum solennium. lib. quarto. di-
sti. xxxij. q. ij. f. R. 33.

Debitum non debere reddi tempore dierum
solennium. sique rationes et auctoritates ri-
dent sonare. quomodo sunt dissolvens
de. li. iiij. di. xxxij. 34. r per totum.

Debitum non est semper petendum. sed sit semper
per soluendum. li. iiij. di. xxxij. c.

Decedere.

Decedens solo penali an debeat puniri
et eternaliter. li. ij. d. xlij. 45

Decima.

Declarari quadruplex di. l. ij. d. ij. 46.

Decimari an habeat aliquis in parietibus
li. iiij. di. ij. q. i. g. R. 47.

Decimatio fuit actus moralis figuratus
lis. r sacralis. Ibidem.

Decimabatur quod curabatur. quod in-
telligitur hoc verbum Aug. lib. l. tio.
disti. ij. 48

Decimatur aliter granum. aliter genus
humanum. lib. 2o tercio. disti. ij. 49

Decimari quare potest aliquis in petre

et non circumcidit nec baptizati. lib. 2o. ij.
disti. ij. 50.

Decimatio quare est actus figuratus. et
baptismus et circumcisio non. lib. 2o. ij.
disti. ij. 51.

Decimatio prolix quod sit in pariete. li.
ij. disti. ij. 52.

Decimas si daret pro papa simplici sacer-
doti propterea non est maior dignitas
sacerdotis simplicis quam papa. lib. l. di-
stin. ij. 59.

Deceptere.

Deceptio et ignorantia differunt. lib. ij
disti. xxxij. 24.

Deceptio aliquis dupliciter. et quod ad am-
nento modo fuisse deceptus. lib. ij
disti. xxxij. 25.

Deceptio quare secunda fuit elationem
in utroque. sed plus in muliere. lib. ij. disti-
ctione. xxxij. 26.

Deceptio qua mulier primo decepta fu-
it et ipse ad tractat. li. ij. disti. xxxij.
27. r. 28.

Declinare.

Declinare a malo duplex dicitur. Et quod
de quod declinare a malo semper vitat per-
nam. sed non semper meretur palmam.
quomodo intelligitur. li. ij. d. xxxij. 4. r. 5

Declinare a malo prius est quam facere bo-
num. quod intelligitur. li. ij. disti. xxxij. 15.

Decori.

Decori vniuersitatis est duplex. et quod
malum est de complemento vel decore
vniuersi. lib. i. di. l. xli. 34

Defectio.

Defectio derivatio proferenda differunt
li. i. disti. xv. 5

Deficiendi vel defectus sunt diuersi
modi. et quod magis elongatur a causalitate
dei. li. ij. di. xxxvij. 41

Deformare.

Deformitas est duplex. lib. 2o secundo.
disti. ij. 32

Deformitas ratione cuius dicitur et
quod sit. li. ij. di. xxxv. 36

Deformatio que est in voluntate est sola
in culpam. quod tota imago per peccatum
deformetur. li. ij. di. xli. 47

Deformatio est in prohibitione. ergo in-
formatio est in precepto non sequitur. li
2o. ij. di. xxxvij. 31.

Deformitas et puritas neutra reddunt
eodem numero. li. ij. disti. xxxij. 12.

Degenerare.

Degenerare est triplex. lib. 2o primo. di-
stinctione. xij. 11.

Delectari

Delectationis intentio an fuisset i
missioe sensus punitionum parentis
libro. ii. dist. xx. q. iii. c. R. 16.

Delectatio unde puenit li. ii. di. xx. 18
Delectationis materie non est maior
nunc. q̄ fuit in statu innocencie. q̄ nunc
homo nunc amplius delectetur libro
ii. dist. xx. 19.

Delectatio vultus auditus &c. quomo
do magis fuisset in adam q̄ in nobis
libro. ii. dist. xx. 20.

Delectationē quomodo precedit sug
gestio li. ii. dist. xxii. 69.

Delectationis & tentationis progress
sus quomodo fit li. ii. di. xxii. 74.

Delectatio que puenit ex tentatio
ne quando est ventale pctm̄ et quādo
mortale li. ii. di. xxii. 75.

Delectatio in ventali peccato q̄ est
periculosa li. ii. di. xxii. 76.

Delectatio potest dupl'r remoueri ab
anima rationali et quomodo delecta
tio diuinitatis remota fuit i morte ab
ala christi li. ii. di. xxii. 8.

Delectatio in pctō cōparatur ad pes
nam dupliciter & scōm̄ quam cōpar
ationem pene est maior et secundum
quam delectatio. & ex hoc habet quo
modo in punitione damnatorum ser
natur proportionalitas sed non pro
portio li. ii. di. xlv. 13.

Delere

Deleri de libro vite et scribi in eo ses
cundum quem tropum dicitur li. ii. di.
distinctione. xlii. 43.

Delitire

Delitire paradisi non erant delitire bea
titudinis pfecte li. ii. di. ii. 6.

Delictum

Delictum & peccatum differunt libro
ii. dist. i. c. e.

Demon

Demonum affectio vel voluntas an
possit rectificari li. ii. di. vii. q. i. a. R. 11. 1
Demon quare presertim est tam mo
dicum tempus merendi vt non habes
ret spacium redeundi li. ii. di. vii. 2.

Demonum voluntas quare nō potest
rectificari li. ii. di. vii. 3. & per totum.

Demones an habeant maleuolūtatis
cōtinuationē li. ii. di. vii. q. ii. b. R. 9
Demonum timor non retrahit a ma
lo actu li. ii. di. vii. 12.

Demones timore pene non appetunt
q̄d p̄lo appeterāt li. ii. di. vii. 13.

Demonēs quomōd naturaliter diligunt
deum et tamen peccāt li. ii. di. viii. 14
Demon potest cessare ab hoc opere
malo vel ab illo. sed non ab omni lib.
ii. dist. vii. 15.

Demonēs an habeant maleuolūtatis
intentionem li. ii. di. vii. q. iii. c. R. 18
Demonum inordinatus motus cōuer
titur eis in penam non in demeritum
lib. ii. dist. vii. 9.

Demon non erit simpl'r statum meri
tifficut homo mortuus li. ii. di. vii. 22.

Demon tantum se auertit q̄ amplius
non potuit quia angelus tātum se cō
uertit q̄ amplius non potuit. non seq̄
tur li. ii. di. vii. 23.

Demon nō excusatur q̄ non possit ve
tare peccatum li. ii. di. vii. 24.

Demon quō est omnino impossibilia
ad ḡfam li. ii. di. vii. 25.

Demonibus an tollat libertatis vsus
obstinatio libro. ii. di. vii. q. ii. e. R. 12.

Demonēs quomodo amittunt vsum
lib. arb. li. ii. di. vii. 33.

Demonēs & frenetici diuersimode ha
bent vsum fantasie li. ii. di. vii. 36.

Demon quare habet lib. arb. & non be
stia li. ii. di. vii. 37. & 38.

Demonibus quomodo manent data i
tegra li. ii. di. vii. 43.

Demonēs tripl'ct scientia vident. et
de sufficientia illarum li. ii. di. vii. 46
Et ea. dist. i. c. e.

Demonēs aliquid sciunt reuelatione
supnoꝝ spiritū li. ii. di. vii. 47

Demonēs an possunt errare vel dect
pi circa presentia lib. ii. di. vii. q. i. g.
R. 52.

Demonēs quare non sunt ita p̄uati
per culpam lumine cogntionis sicut
bonitate affectiois li. ii. di. vii. 55.

Demonibus quomodo dantur bona
lib. ii. di. vii. 57.

Demonēs an habeant obliuionē circa
preterita lib. ii. di. vii. q. ii. h. R. 58.

Demonēs an cognoscant futura libro
ii. di. vii. q. iii. i. R. 64. & p̄ totum.

Demonēs frequenter vera predicunt
q̄ quadrupliciter euentum futurorū
presentiunt li. ii. di. vii. 65.

Demon an possit inducere veram for
mā lib. ii. di. vii. q. ii. l. & p̄ totum.

Demonē inducere formā itelligit du
pliciter. Ibidem. in. R. 11.

Demonēs an fecerit hōs sp̄tes de vtr
ḡis ministerio maleficorū li. ii. di. vii. 82
E. iiii.

Tabula

Demonēs & si videantur facere vera miracula, tamen non faciunt. lib. ii. c. vii. 86.

Demonū ministerio an possit aliquis vti sine peccato in faciēdis miraculis lib. ii. c. vii. q. iij. m. 88.

Demonum ministerio quomodo vsus est paulus. lib. ii. c. vii. 89.

Demonēs an sunt inuocādi ad supplēdam nature indigentiam & inopiam. lib. ii. c. vii. 90.

Demon ad qd est seruus. lib. ii. c. vii. 91.

Demonēs quid possint respectu creaturarum. lib. i. c. vii. f. g. h.

Demonēs non sunt creatores quibus rānas fecerunt. lib. ii. c. vii. g.

Demon diffinitur. lib. ii. c. vii. 5.

Demonēs an possint in hūmans corpib⁹ habitare. lib. ii. c. vii. q. i. g. R. 43.

Demonēs quando dicuntur corpora oblidere. Ibidem.

Demonēs permittit de⁹ hoīes verare pp̄t quattuor causas. lib. ii. c. vii. 44.

Demon quomodo potest esse intrinsecus in aliquo. lib. ii. c. vii. 45.

Demonēs non ingredi in hoīes, quomodo intelligitur. lib. ii. c. vii. 46.

Demonr ala peccatrix quō possint sibi eē in eodē corpe. lib. ii. c. vii. 47.

Demonēs an possint illabi animabus lib. ii. c. vii. q. ii. h. R. 48.

Demon quomodo dicitur intrare in spm̄ vel in animam. lib. ii. c. vii. 49.

Demon an possit sensus illudere. lib. ii. c. vii. q. iij. i. R. 55.

Demon p̄ quē modū possit sens⁹ illudere vt faciat hoīes credere se videre capiā vel asinū. lib. ii. c. vii. 55. r. 56.

Demon illudendo vbi vel circa quid faciat immutationem. lib. ii. c. vii. 57.

Demon an possit cogitātes immittere. lib. ii. c. vii. q. iij. k. R. 59.

Demonēs quantū posse hnt respectu cogitātionū malārū. lib. ii. c. vii. 59.

Demon an possit necessario ppellere ad vanas cogitātes. lib. ii. c. vii. 60.

Demonēs an possint malas affectūdes imprimere. lib. ii. c. vii. q. v. l. R. 61.

Demon quomodo potest super imaginem & it. arb. lib. ii. c. vii. 62.

Demon quomodo potest in cogitātionem hominis. lib. ii. c. vii. 63.

Demon non potest facere nos peccare licet possit in nobis affectūdes vel cogitātes malas icēdere. lib. ii. c. vii. 64.

Demon an possit scrutari secreta con-

scientie nre. lib. ii. c. vii. q. vi. m. r. 65.

Demonēs cogitātes noscere, quomodo intelligitur. lib. ii. c. vii. 68.

Demonēs an intrent corpora hominū substantialiter. an illabatur mentibus lib. ii. c. vii. e. f. g. h.

Demonis exercitatio respectu hominis duo respicit. r. q. nō dicitur a deo lib. ii. c. vii. r. i.

Demonēs quomodo nocuerunt spm̄ lib. ii. c. vii. r. iij. 59.

Demonēs quomodo cognouerunt deum eē trinum & vnū. lib. ii. c. vii. 60.

Demonēs sub ratione proximorū non continentur quibus nobiscum cōmunicent in rōne. lib. ii. c. vii. 17.

Demon quomodo facilius expellitur q̄ culpa. lib. ii. c. vii. v. 30.

Demonēs ventam non inuenisse etiā si penitissent. quomodo intelligitur. lib. ii. c. vii. r. iij. 58.

Demon quomodo potest generare. lib. ii. c. vii. r. iij. 33.

Demonēs an erunt tortores in pena post iudicium. lib. ii. c. vii. 4.

Denarius.

Denarius est numerus perfectissim⁹ propter tres pfectiones. lib. ii. c. vii. 71.

Denominatio.

Denominatio quādo fit non a digno rē, sed ab imperfecto. lib. ii. c. vii. dicitur distinctio. r. iij. 13.

Denominationem fieri a digno rē quomodo intelligitur. lib. ii. c. vii. dicitur. r. 25. Et lib. ii. c. vii. dicitur. r. 16.

Denominationes fieri ab optimo, quomodo intelligitur. lib. ii. c. vii. dicitur. r. 39.

Denominationem fieri ab ultimo vel a fine quomodo intelligitur. lib. ii. c. vii. dicitur. r. 17.

Desiderium.

Desiderium quando frustratur. lib. ii. c. vii. dicitur. r. 36.

Desiderium quiescendi cum christo dupliciter causa. lib. ii. c. vii. r. 7.

Desiderium est duplex. s. de acquirendo, & de continendo. respectu cui⁹ est spes. lib. ii. c. vii. dicitur. r. 30.

Destructio.

Destructio prioris & destructio posterioris quō intelligitur. lib. ii. c. vii. dicitur. r. 12.

Deus.

Deus quomodo est subiectum libi rē tentiarum. lib. i. in prologo. 6.

De⁹ q̄ bon⁹ est sumus, & inquantū sū

mus dei boni sumus hec est sequentia
 tenet triplici rone, sed no sequit: ergo
 q: iustus est iusti sumus. li. i. di. i. r. r.
 Deus dicitur huiusmodi nomina considerant
 duplr. r. fm hoc attribuitur vel natu
 re vel operationi. li. i. di. ii. 3
 Deo plures esse non solum est impossibi
 le. immo etiã non intelligibile. libro
 primo dist. ii. r. r.
 Deus an sit cognoscibilis a creatura.
 li. i. di. ii. q. i. a. r. per totum.
 Deus an sit cognoscibilis p creaturas
 li. i. di. ii. q. ii. b. r. per totum.
 Deus quia absq sapientia non e quis
 si res factus r. c. ergo habet sapientiam
 gentiam. quomodo ista consequentia
 intelligatur. li. i. di. iii. 38
 Deus genuit deum an hec locutio sit
 concedenda. li. i. di. iii. q. i. a.
 Deus generat alium deum. an hec sit
 admittenda. li. i. di. iii. q. ii. b.
 Deus hoc nomen an gramatice signi
 ficet pluralem numeri. siue an cõgrue
 dicat plures di. li. i. di. iii. q. iii. c.
 Deus hoc nomẽ an de se supponat ps
 sonã vel naturã. li. i. di. iii. q. iii. d.
 per totum. Et ibidem dicit q: habet natu
 ram terminatam communis r. discreti.
 Deus distinguit a deo. r. deus genuit
 alium dei. quare ppositiones ille nõ
 recipiunt. li. i. di. iii. q. 20. r. 21.
 Deus pater hoc constructum a parte
 predicti positi. quõ sit intelligendum
 libro. i. dist. iii. 4.
 Deus genuit alium deum. hec ppositio
 distinguitur. li. i. di. iii. q. 14.
 Deus genuit aliũ deũ. quã aietate di
 cit ibi alius. li. i. di. iii. q. 21.
 Deus genuit alius ergo aut alium de
 um. aut alium non deum. Solutio. li.
 primo dist. iii. 22.
 Deus hoc nomen dicitur nuncupatiue.
 adoptiue naturalr. r. scdm quam acce
 ptione purificatur. li. i. di. iii. q. 4.
 Deos plures quare possit dicere he
 hec. r. non latini. li. i. di. iii. q. 25.
 Deus genuit vel alium ptrum sit con
 cedendum. li. i. di. iii. q. a. b.
 Deus p si genuit deũ queritur pstri
 genuit deum qui est deus pater. vel q
 non est deus pater. li. i. di. iii. q. b.
 Deus est trinitas. hãc ppositionem
 probat veram multis auctoritatib. li.
 i. di. iii. q. c.
 Deus genuit deũ vnus est deus. ergo
 vnus res generat set p s. li. i. di. p. 4.

Deus quomodo potest dici eẽ ex nã
 lo. li. i. di. p. q. hunc nã r. si pcedit i li
 tera. li. r. ibi penultima vox est naturã
 loco cuius emendetur materiam.
 Deus quomodo est trinus r. vnus. li. i.
 distinctione. p. 10.
 Deus semper fuit. est. r. erit. quõ intel
 ligantur hec verba. li. i. di. viii. 8
 Deum esse non esse compositum quat
 tuor rones impediunt. li. i. di. viii. 47
 Deus an sit aliquo determinato gene
 re. li. i. di. viii. q. iii. h. r. 65
 Deus quomodo distinguitur a creatu
 ris. li. i. di. viii. 66.
 Deus nõ habet superius logicale vnt
 uocum li. i. di. viii. 67
 Deo attribuere quicquid est perfectio
 nis r. bonitatis potest fieri duplr. r. qd
 facti esse in diuersis generibus. r. qd
 extra omne genus. li. i. di. viii. 68
 Deo quomodo nihil deficit de bonis
 te r. entitate. li. i. di. viii. 69
 Deus est charitatis essentialiter r. cau s
 saliter. li. i. di. viii. 6.
 Deũ dilgere accipitur triplici ratio
 ne. li. i. di. viii. 11.
 Deus quomodo dicitur magnus. li. i.
 distinctione. x. 2.
 Deus pater genuit filium sibi equalẽ
 quia homo pater si potuisset genuisset
 filium sibi equalẽ Instantia contra
 hoc argumentum r. Solutio libro. i. di
 stinctione. x. 5.
 Deus Quis sit in omnibus. tamen spe
 cialiter dicitur esse in sanctis libro. i.
 dist. x. 2.
 Deus an sit nominabilis libro. i. dist.
 xii. q. i. a. r. 8.
 Deus quomodo habuit formam libro
 i. dist. xii. q. 10.
 Deus an habet vnum solum nomẽ. an
 plura libro. i. di. ii. q. ii. b. r. 12.
 Deus intelligitur p creaturas. nõ sos
 lũ p similitudine r. c. li. i. di. xii. q. 20.
 Deus sicut magnus est. ea magnitudi
 ne. qua deus est sic dicẽdum est de ho
 nitate et de omnibus que secundum
 substantiam dicuntur libro. i. dist. xii.
 q. xii. 7. Et ea dist. b.
 Deus nõ semp nominalr trãstatiue li.
 i. dist. xii. q. 21.
 De plures an possunt dicere catholi
 ce libro. i. dist. xii. q. iii. f. r. 20.
 Deitate plures hẽ de catholice. sed
 non plures di. li. i. di. xii. q. 22.
 Deus hoc nomen fm quẽ modũ ipõn

cum est ab opatione. li. i. dist. xxxv. 1.
 Deus non debet dici multiplex. lib. i.
 dist. xxxv. 1.
 Deū dicere non eē qđ est. ⁊ ecđtra qđ
 est peccatum. li. i. di. xxxv. 20
 Deo aliquid attribuere vel de eo sen-
 tire quod nec scriptura nec fides dicit
 nec ad illa sequitur potest fieri tripliciter.
 ⁊ h̄ hoc tria vicia denominantur.
 li. primo. dist. xxxv. 21.
 Deus non habet ordinem nec aliquā
 habitudinem. lib. i. dist. xxx. 15
 Deo qđo ex tempore cōueniunt ques-
 dam nola ⁊c. lib. i. di. xxx. a. b. c.
 Deus an possit dici esse vnū cū crea-
 tura. li. i. dist. xxxi. q. i. g. R. 41
 Deus est forma sine subiecto. quomo-
 do intelligitur. li. i. di. xxxv. 18
 Deo qđo sunt oīa presentia. libro. i. di.
 xxxv. 6. Et eadem dist. f.
 Deus habet aliquid de nobilitate cau-
 se vniuersalis ⁊ particularis. ⁊ non di-
 citur causa vniuersalis vel particu-
 laris simpliciter. li. i. di. xxxv. 19.
 Deus quomodo cognoscit distincte.
 lib. i. dist. xxxv. 20
 Deus quomodo cognoscit res ordina-
 tas. lib. i. di. xxxv. 37.
 Deus hoc nomen quomodo dicit res
 spectū. lib. i. di. xxxvi. 3
 Deus quomodo cognoscit bons per
 approbationes. mala vero non. libro. i.
 dist. xxxvi. 7
 Deus quomodo est apud se. ⁊ i parīs
 rebus li. i. di. xxxv. 2
 Deus quomodo est in diabolo vel pec-
 catore. li. i. di. xxxv. 7
 Deus an sit in omnibus rebus. libro. i.
 di. xxxv. q. i. a. R. 8
 Deum esse in omnibus rebus que nec-
 cessitas est. li. i. di. xxxv. 9
 Deus quomodo est in rebus. lib. pmo
 dist. xxxv. 10
 Deus an sit vbīq; localiter in omnib;
 locis. lib. i. di. xxxv. q. ii. b. R. 15
 Deo soli an conueniat esse vbīq;. libro
 i. di. xxxv. q. i. c. R. 16. ⁊ per totum.
 Deo an conueniat esse vbīq; semper
 siue eternaliter. libro pmo distinctiōe.
 xxxv. q. ii. d. R. 21
 Deus esse vbīq; et deum eē semp du-
 pliciter potest accipi. li. ii. di. xxxv. 21
 Deus esse vbīq;. ergo in ista domo. sed
 ista domus non fuit nllī ex tempore ⁊
 post initium temporis. ergo ⁊ eē vbīq;
 Solutio. li. i. di. xxxv. 24

Deus an sit in omnibus rebus equa-
 liter siue vniiformiter. libro pmo dist.
 xxxv. q. i. e. R. 25
 Deum esse in rebus duplīter intelli-
 gitur. lib. i. dist. xxxv. 25
 Deus qua vniiformitate se h̄ vniiformi-
 miter ad oēs res. li. i. di. xxxv. 26
 Deus quib; modis ⁊ qualr est in res
 bus. li. i. dist. xxxv. q. ii. f. R. 28.
 Deus est vbīq; potentialr. presentialit-
 ter. ⁊ essentialiter. li. i. di. xxxv. 30
 Deo quomodo conuenit longitudo. la-
 titudo. sublimitas. ⁊ pfundum. libro. i.
 dist. xxxv. 31
 Deus quibus modis effendit est in re-
 bus li. i. di. xxxv. a. b.
 Deus non solum est i sanctis. sed etiā
 habitat. lib. i. di. xxxv. c.
 Deus vbi habitat ante qđ sancti essent
 lib. i. di. xxxv. d.
 Deus inhabitator est quorundam non
 cognoscentium eum. et non quorundā
 cognoscentium. lib. i. di. xxxv. f.
 Deus quomodo vbīq; sit p eētā. nō
 potest humano sensu intelligi. li. pmo
 dist. xxxv. g. h.
 Deus cum sit in omnibus rebus esse
 staltter. tamen sordibus rerum non in-
 quinatur. lib. i. di. xxxv. i.
 Deo conuenit immobilitas ⁊ intracta-
 scriptibilitas. li. i. di. xxxv. li.
 Deus an sit localis intra locum. lib. i.
 di. xxxv. q. i. h. R. 37
 Deus qua rōne est in quolibet loco to-
 tus ⁊ non totalr. li. i. dist. xxxv. 41
 Deus an sit mutabilis secundū locum
 li. i. di. xxxv. q. ii. b. R. 42
 Deus mouet se sine tempore et loco
 quomodo intelligitur. libro pmo disti-
 ctio. xxxv. 43
 Deus quare non mouetur ad motum
 rerum. lib. i. di. xxxv. 44
 Deus qua ratione determinate est in
 aliquibus. li. i. di. xxxv. 45
 Deus an sit ab omni loco separabilis
 vel extra omnem locum. i. b. i. distinc-
 xxxv. q. iii. f. R. 46
 Deus statim est i bi sicut intelligatur
 extra mundum. li. i. di. xxxv. 48
 Deus est vbīq; sine locali motu. libro.
 i. dist. xxxv. o. p.
 Deum velle cum dicitur duo dicitur
 lib. i. di. xxxv. 5.
 Deus an cognoscat alia a se. lib. i. dist.
 xxxv. q. i. a. R. 7.
 Deus an cognoscat omnia alia a se. li.

primo. dist. xxxix. q. ii. b. R. 12.
 Deus duplicem habet cognitionē. scz
 approbationis et simplicitatis. lib.
 primo dist. xxxix. 12.
 Deus an possit scire vel prescire plura
 q̄ sciat. li. i. dist. xxxix. q. ii. c. R. 18
 Deus an cognoscat se et alia univo-
 cante. lib. i. dist. xxxix. q. i. d. R. 23
 Deus an cognoscat mutabilia immu-
 tabiliter. li. i. dist. xxxix. q. ii. e. R. 27
 Deus an cognoscat omnia. p̄senter. li.
 i. dist. xxxix. q. ii. f. R. 31
 Deus quomodo cognoscat oppositas et
 contradictorias. lib. i. dist. xxxix. 32
 Dei scientia an possit augeri vel minui
 vel aliquo modo mutari. li. i. dist. xxxix. a
 Deus an possit nouiter vel ex tempore
 prescire vel prescire aliquid. libro primo
 dist. xxxix. b.
 Deus an curam habeat de vltibus
 rebus. an per singula momenta sciat
 quot culicę nascantur et moriantur.
 libro. i. dist. xxxix. d.
 Deus desinit aliquis prescire cum fuit
 prescens. lib. i. dist. xli. f.
 Deus an cognoscat res p̄ modis p̄p̄le
 rionis. lib. i. dist. xli. q. i. b. R. 20
 Deo quomodo sunt omnia prescens.
 sed non angelo nec hominibus. lib. primo
 dist. xli. 24.
 Deus an semper sciat vel cognoscat
 enunciabilia siue complexa que simul
 cognouit. li. i. dist. xli. q. ii. b. R. 25
 Deus an desinat aliqua scire vel pres-
 scire. lib. i. dist. xli. e.
 Deus nihil desinit scire. li. i. dist. xli. f.
 Deus nec mori. nec falli. nec miser eē
 nec mentiri pot̄ quātuo defectus
 sunt in homine. li. i. dist. xli. 3.
 Deus an possit aliquid aliud a se. lib. i.
 dist. xli. q. i. a. R. 7.
 Deus an possit in omne aliquid in quod
 potest omne agens creatum. li. i. dist.
 xli. q. ii. b. R. 12. et 14
 Deo an sit possibile omne impossibile
 lib. i. dist. xli. 19
 Deus an possit facere de preterito
 presens. lib. i. dist. xli. 20
 Deus quomodo potest quicquid potest
 dici vel cogitari. li. i. dist. xli. 21
 Deus potest impossibile secundum nas-
 turam. lib. i. dist. xli. 24. et 28
 Deus quare non potest possibile p̄ acci-
 dens. lib. i. dist. xli. 25.
 Deus quare non potest facere q̄ oppo-
 sita. ut album et nigrum sint simul i eodē

libro. i. dist. xli. 26
 Deus quomodo non potest contra dicta
 men rationis recte. li. i. dist. xli. 29
 Deus si potest facere. sequitur q̄ res pos-
 test fieri et c. solutio. lib. i. dist. xli. 35.
 Deus non posse nisi qd bonum et iustum
 est dupl̄ intelligitur. unde venit ista
 duplicitas. li. i. dist. xli. 1
 Deus quomodo est debitor nobis. lib.
 i. dist. xli. 3.
 Deus quid potest prescire plura q̄ prescit
 quodammodo potest operari q̄ opera-
 tur. li. i. dist. xli. 5
 Deus an possit saluare iudam. et bams-
 nare petrum. li. i. dist. xli. 7
 Deus quomodo est finis et finis. li. i.
 dist. xli. 19
 Deus nil posse nisi quod facit erroneus
 est optinari. li. i. dist. xli. a. b. c. d. e. f. g. h.
 Deus si fecisset hominem qui nec pec-
 care potuisset. nec vellet quis dubita-
 ret eum fuisse meliorem. quomodo in-
 telligitur. lib. i. dist. xli. 17. et Adidem. f.
 Deus an potuerit facere mundum me-
 liorem quantum ad substantiam partium
 integrantium. lib. i. dist. xli. 17.
 q. i. a. R. 7. et 8
 Deus an poterit facere mundum me-
 liorem quantum ad partium integra-
 tum proprietates libro. i. dist. xli. 17.
 q. ii. b. R. 12.
 Deus an potuerit facere mundum me-
 liorem quantum ad ordinem partium
 libro. i. dist. xli. q. iii. c. R. 17
 Deus an facere potuerit mundum ante
 quatuorē li. i. dist. xli. q. iii. d. R. 22.
 Deus an semper possit quod semel po-
 test li. i. dist. xli. q. v. c. e. R. 28.
 Deus non potest facere quod factum est
 sed destruere lib. i. dist. xli. 30
 Deus an possit aliquid facere melius vel
 alio modo q̄ fecit li. i. dist. xli. a. b.
 Deus an semper possit omne qd olim
 potuit libro. i. dist. xli. c. d.
 Deū scire oia quomodo intelligit lib. i.
 dist. xli. 2.
 Deus sicut sciendo se scit alia. sic non vo-
 lendo se vult alia lib. i. dist. xli. 3.
 Dei voluntas quō est causa omnium li.
 i. dist. xli. 6.
 Deus quare facit seipsum aliquid
 fieri contra solitum cursu nature. ut ius
 monsire et c. li. i. dist. xli. 7.
 Dei voluntas quomodo non desinit vel
 le et incipere lib. i. dist. xli. 19.

Tabula

Deus quare dicatur omnipotens totum
noscens. et non omnivolens libro. i. di
stinctione. xlv. 16.

Deus qua ratione dicitur omnivolens
libro. i. dist. xlv. 18.

Deus aliter cognoscit omne verum al
ter diligit omne bonum li. i. dist. xlv. 19.

Deus et natura differenter producit
simile libro. i. dist. xlv. 28.

Deus quomodo est agens non precon
cipiens libro. i. dist. xlv. 29.

Deus est quosdam tota et sola caus
sa. quorundam cum alia causa particu
lari li. i. dist. xlv. 31.

Deus quomodo facit de malo bonum
libro. i. dist. xlv. 1.

Deus quomodo est causa tendendi ad non
esse libro. i. dist. xlv. 6.

Deus an velit omnes homines salvos
fieri voluntate beneplaciti libro. i. di
stinctione. xlv. q. i. a. Rñ. 9. 7. 10. 7. 11.

Deus qua ratione habet se primo modo
ad omnes li. i. dist. xlv. 14.

Deus an velit mala fieri libro. i. q. ii. b
Rñ. 15.

Deus quomodo non vult quod impos
sibile est fieri libro. i. dist. xlv. 16.

Deus quomodo non dicitur sus permis
sio libro. i. dist. xlv. 5.

Deus permisit plures esse malos ex
multiplici causa li. i. dist. xlv. 22.

Deus potest aliquid supra omnem le
gem datam sed non potest iam datam
destruere libro. i. dist. xlv. 32.

Deus potest facere de non ente ens.
sed non potest facere quod aliquid sit ens
et non ens libro. i. dist. xlv. 33.

Deus quare precipit omnibus bona fa
cere. et mala vitare cum non velit hoc
ab omnibus impleri libro. i. dist. xlv. 6. 7. Et eadem dist. d.

Deus ostendit se aliquid velle i dupli
ci differentia li. i. dist. xlv. 20.

Deus mutatus est ab octo in actum si
de non producente factus est produ
cens. Solutio li. ii. dist. 2. 4.

Deus qualiter agit seipso et tamen in
cipit agere. Ibidem.

Deus potest in omnia potentis activa
non sic unitas est omnis numerus li
bro. ii. dist. 1. 3. 4.

Deus aliter generat filium aliter cre
at creaturam li. ii. dist. 1. 4. 1.

Deus quomodo dat vinculum quod me
lius est li. ii. dist. 1. 6. 2.

Deus ex parte totam potentiam ad p

ductioem rei si totaliter li. ii. b. ii. 31.
Deus quod est locus agere tale li. ii. b. ii. 31.

Deus quomodo potest facere quod for
ma accidentaliter sit sine materia libro. ii
distinctione. ii. 9.

Deus est aliter in omnibus vel pluri
bus quam materia prima li. ii. dist. ii. 26.

Deus quomodo potest facere rem ma
lam. salva sua bonitate li. ii. dist. ii. 49.

Deus est presens alicui dupliciter li
bro. ii. dist. iii. 61.

Deus quomodo cognoscitur libro. ii.
distinctione. iii. 62

Deus quomodo oditur li. ii. dist. v. 7. 15

Deus quare non statim cum creat ho
minem beatificat eum li. ii. dist. iii. 12.

Deus cum presiderat diabolum pec
catorum quare prexit et tam modis
cum moram merendi libro. ii. dist. vi. 2

Deus quomodo contemnitur in om
ni peccato libro. ii. dist. vi. 20.

Deum solum esse maiorem mente hu
mana quomodo intelligitur libro. ii. dist
distinctione. vi. 63

Deum operari versus modo quomodo
intelligitur libro. ii. dist. vi. 72.

Deus subuenit homini multipliciter
libro. ii. dist. vi. 90.

Deus quomodo apparuit i formis con
positibus libro. ii. dist. viii. 1. Et eadem
distinctione.

Deus quomodo dicitur videri et non
videri ab homine libro. ii. dist. viii.

Deus in sua specie nunquam visus est mor
talibus li. ii. dist. viii. 2. b

Deus quomodo manifestat bonitatem
suum libro. ii. dist. ix. 7

Deus cum habuit unum filium quas
re produxit plures angelos libro. ii. di
stinctione. i. x. 51.

Deum nobis esse presentes quomodo
intelligitur libro. ii. dist. i. x. 5.

Deum videre dicunt tripliciter libro
ii. dist. i. x. 37.

Deus qua comparatione dicitur lo
qui per angelum libro. ii. dist. i. x. 4. 1.

Deum et angelum aliter et aliter no
bis loqui quomodo intelligitur libro.
ii. dist. i. x. 4. 2.

Deus in productione declarat potens
tam in formatione sapientiam libro se
cundo dist. xii. 16.

Deus quomodo potest esse in luce libro. ii.
distinctione. xii. 29.

Deus quomodo in omni operatione ope
ratur immediate libro. ii. dist. xii. 25.

Deus quomodo est motor primus omnibus
 libro. h. di. r. 6. r. 27.
 Deus quomodo cessat facere. r. quomodo
 facit non a creatura lib. h. di. r. v. 4.
 Deus an primus a se alia produxit ab omni
 ope quicquid lib. h. di. r. v. q. ii. f. r. 43.
 Deus quomodo dicitur operari per
 modo lib. h. di. r. v. 45.
 Deus quomodo dicitur requiescere
 lib. h. di. r. v. 47. Et ea. di. r. v. g.
 Deus quiescere die septimo non excludit
 creationem aliam quam sit quotidie li. h.
 di. r. v. 48. Rec generatio ex putrefac-
 tione ut vermes: r. ex specterum com-
 mitione ut mulus. 49.
 Deum solum esse per naturam immo-
 talem quomodo intelligitur lib. h. di.
 r. vi. 15. r. di. r. v. 8.
 Deus quare ex uno h. c. oēs hōes p-
 ducere voluit lib. h. di. r. vi. 2.
 Deus quando operatur secundum ratios
 nes causales: r. quando secundum ratio-
 nes seminales. li. h. di. r. vi. 14.
 Deum motum non fecisse quomodo
 intelligitur lib. h. di. r. v. 16.
 Deus an facere debuerit hominem im-
 peccabilem sive inerpugnabilem. lib.
 h. di. r. vi. q. i. a. r. h. 9.
 Deus an pmittere debuerit hōes im-
 pugnari. lib. h. di. r. vi. q. ii. b. r. h. 4.
 Deus an videatur in patria per mediu-
 m sine medio li. h. di. r. vi. 44.
 Deus quare non potuit dare nature
 quod dedit grāe li. h. di. r. vi. 11.
 Deum non debuisse pmittere hōem im-
 pugnare si que pbatōnes vident cog-
 gere quomodo sunt repellende. lib. h. di.
 r. vi. 15. r. per totum.
 Deus quare magis inuisit in sōnis
 quam in vigiliis li. h. di. r. v. 76.
 Deum non pducere nos ad glīam nisi
 merito quomodo intelligitur li. h. di. r. vi. 48.
 Deum posse delere culpā absque grāa quomodo
 intelligitur lib. h. di. r. vi. 77.
 Deum quomodo acceptat aiam li. h. di. r. v. 6.
 Deus an possit talem naturam face-
 re quod esset ei accepta sine munere gra-
 tie. lib. h. di. r. v. 10.
 Deum non punire bis in idipsum quo-
 modo intelligitur li. h. di. r. v. 9.
 Deum non punire supra condignū quo-
 modo intelligitur lib. h. di. r. v. 10.
 Deus si statim punit peccatorem cum
 peccat an punit sufficienter vel non.
 libro. h. di. r. v. 22.
 Deus et homo dissimiliter se habent

in pdenando offensā. li. h. di. r. v. 23.
 Deum malis non inferre penam cum
 eos punit quomodo intelligitur libro
 h. di. r. v. 32.
 Deus quomodo facit r. non facit con-
 tra naturā. li. h. di. r. v. 33.
 Deum non facere contra suam prohibi-
 tionem quomodo intelligitur libro
 h. di. r. v. 9.
 Deus facere oia ppter se quomodo
 intelligitur li. h. di. r. v. 11.
 Deus cum cooperatur peccatori in
 pava actione laudabiliter facit: sed
 non sic homo lib. h. di. r. v. 29.
 Deum posse quod agens unum assequas-
 tur r. aliud intendat ita quod utrumque sit
 a deo quomodo intelligitur libro. h. di.
 r. v. 39.
 Deus cum dicitur non esse autor mas-
 lre peccato non de pena intelligitur
 lib. h. di. r. v. e.
 Deum non considerare quantum: sed
 ex quanto offeras quomodo intelligitur
 lib. h. di. r. v. 33.
 Deum r. studiosum posse mala facere
 quomodo intelligitur: lib. h. di. r. v. 7.
 Deus comparatur ad creaturam dis-
 pliciter. lib. h. di. r. v. 6.
 Deum inhabitare in aliquo r. pnti as-
 licui differenter se habent libro. h. di.
 r. v. 10.
 Deum humiliter potest intelligi dis-
 pliciter lib. h. di. r. v. 5.
 Deus aliter est humilitatus in incarna-
 tione: aliter homo elatus in pvarica-
 tione. lib. h. di. r. v. 36.
 Deus quomodo dicitur habere effigiem
 humanam lib. h. di. r. v. 39.
 Deus inuisibilis quare in humana na-
 tura factus est visibilis. li. h. di. r. v. 45.
 Deus non assumit quamlibet naturā
 in pnti atem persone quous sit in omni-
 bus naturis essentialiter potēntialiter
 r. pntialiter lib. h. di. r. v. 40.
 Deus quomodo equaliter pntur ani-
 me r. carni. lib. h. di. r. v. 41.
 Deus an formauerit carnem christi
 mediante anima: an non libro. h. di.
 r. v. 43.
 Deus potest dici genitor hominis: sed
 non est consuetum libro. h. di. r. v. 45.
 Deus quomodo maxime distat a crea-
 tura: r. quomodo maxime appropinquat
 libro. h. di. r. v. 39.
 Deus et homo quous habeant diuersas
 dissimilitudines: tamen possunt cons-

Tabula

- currere in unum suppositum. libro. ij. dist. vi. 2. 4.
- Deus factus est homo: deus est homo an his locutionibus dicitur deus factus esse aliquid: vel esse aliquid: vel non esse aliquid. libro. ij. dist. vi. a. et per totum.
- Deus an assumpsit humanam naturam lib. ij. di. v. q. i. rñ. 2. 4.
- Deus an assumpsit humanam personam lib. ij. di. v. q. ij. rñ. 30. Hic ponitur in secundo argumento non admittit rationem ponatur non admittit.
- Deus assumpsit hominem an hec sit cedenda lib. ij. di. v. q. iij. 1.
- Deum assumpsisse hominem si aliquid le sunt autoritates sonare quomodo sunt exponende. lib. ij. di. v. 4. 4.
- Deum assumpsisse animam corpori conunctionem quare conceditur sed ista non conceditur. deus assumpsit hominem lib. ij. dist. v. 4. 6.
- Deus est homo an illa propositio sit vera. lib. ij. di. v. q. i. a. rñ. 5.
- Deus et homo qua de causa dicantur se invicem quare in abstractione de se invicem non predicetur. lib. ij. di. v. 7.
- Deus ille terminus partim habet naturam terminus communis: partim naturam terminus discreti: et secundum quam naturam reddit illam locutionem veram: deus est homo lib. ij. di. v. 12.
- Deus est homo quanta. lib. ij. di. v. 13.
- Deus est homo in qua materia libro ij. dist. v. 1. 4.
- Deus factus est homo an hec propositio sit amittenda libro. ij. dist. v. q. ij. b. rñ. 15.
- Deus factus est homo: ergo deus factus est non sequitur lib. ij. di. v. 2. 1.
- Deus quomodo dicitur factus homo et homo factus deus lib. ij. dist. vi. a. et per totum.
- Deus in quo templo est adorandus lib. ij. dist. ix. 33.
- Deus non debet adorari latría in imagine que est homo duplici ratione. lib. ij. dist. ix. 36.
- Deum coli fide spe et charitate quomodo intelligitur lib. ij. dist. ix. 50.
- Deus quomodo adoratur fide et charitate lib. iii. dist. ix. 59.
- Deum dare spiritum non ad mensuram dupliciter potest intelligi libro. iii. dist. xii. 2.
- Deum non posse aliquid plenus dare vel minus facere contingit ex triplici causa libro. iii. dist. xiii. 15.
- Deus esse dupliciter dicitur de aliquo lib. iii. dist. xiii. 19.
- Deum in sua substantia non posse videri si alique autoritates dicant quare mos dia habet exponit lib. iii. di. xiii. 2. 1.
- Deum subito operando nihil omittes re de his que successive operatur natura quomodo intelligitur libro. iii. dist. xviii. 32.
- Deum solum delere iniquitates quomodo intelligitur lib. iii. di. xi. 9.
- Deus pater qualiter tradidit spiritum sanctum in morte lib. iii. dist. xx. 4. 7. 5.
- Deum aliquid facere necessitate quomodo intelligitur lib. ij. di. xi. 9.
- Deum et si non deceat quicquid facere contra iustitiam: decet tamen ipsum aliquid facere preter rigorem iusticie lib. iii. dist. xx. 12.
- Deus qua ratione exigit mandatorum observantiam et peccatorum emendam lib. iii. dist. xx. 17.
- Deus quare non reparant genus humanum verbo vel alio modo cum potuisset lib. ij. dist. xx. 18. et 19.
- Deum non oportet nos imitari in omnibus lib. iii. dist. xx. 20.
- Deus quomodo delectatur in pena et perditione alicuius lib. iii. di. xx. 37.
- Deus an alio modo quam morte christi potuerit humanum genus saluare libro iii. di. xx. q. vi. f. rñ. 4. 1.
- Deum alio modo potuisse saluare genus humanum si que autoritates et rationes sonare videntur quomodo lib. ij. di. xx. 4. 2. et per totum.
- Deus quomodo potest sciri libro. iii. dist. xxiii. 4.
- Deus quomodo cognoscitur in via libro. iii. dist. xxiii. 5.
- Deo sine premii intuitu esse servendum quomodo intelligitur libro. iii. dist. xxvii. 4. 1.
- Deum diligendum esse sine modo quomodo intelligitur libro. iii. distinctione. xxvii. 53.
- Deus quomodo odit peccatores. lib. iii. dist. xxviii. 25.
- Deus quomodo dicitur alterum altero magis diligere lib. iii. di. xxix. 27.
- Deus non exigit semper ab homine totum quod potest libro. iii. di. xxx. 15.
- Deum non recordari peccatorum penitentiam peccatoris quomodo in

intelligitur. li. iij. di. cxxi. 17.
 Deus quomodo non diligit malos.
 li. iij. di. cxxii. 14.
 De dilectione dei quere plura in dis-
 gere et deo equaliter esse curas de om-
 nibus quo intelligitur. lib. di. cxxii. 16
 Deum prioritorem esse ad miserandum
 et condemnandum quomodo intelligit
 tur. li. iij. di. cxxii. 14.
 Deus quomodo operatur in sacramē-
 to. li. iij. di. cxxii. 68
 Deum non recordari iniquitatum quo-
 mo intelligitur. li. iij. di. cxxii. 62
 Deum reciduantibus dare penam et
 gratiam quomodo intelligitur. li. iij.
 distinctione. cxxii. 63.
 Deum ex casu alicuius eligere bonus
 quomodo intelligit. li. iij. di. cxxii. 66.
 Deum nos delectari in penis nostris
 quomodo intelligitur. li. iij. di. xv. 55.
 De quomodo diligitur super omnia
 li. iij. di. cxi. 33
 De operari virtutem sine nobis quo-
 modo intelligitur. li. iij. di. cxi. 16
 Deus quomodo dicitur trahere ibi.
 Remo ve. ad me nisi pater. m. trape. est
 li. iij. di. cxi. 17
 Deus quare non delet culpam se solo
 sine cooperatione impij cum sit agēs
 potentissimum. li. iij. di. cxi. 18
 Deus qua ratione dicitur iustissimus
 li. iij. di. cxi. 29
 Deum gratis iustificare quomodo in-
 telligitur. li. iij. di. cxi. 31
 Deus an possit aliquid remittere pu-
 re et iusticia vel pure ex misericordia
 li. iij. di. cxi. q. iij. h.
 Deus totam culpam remittere quomo-
 do intelligitur. li. iij. di. cxi. 33
 Deus quomodo dicitur summe iustus
 li. iij. di. cxi. 34
 Deus an possit tantam penam inflige-
 re quanta debetur culpe. libro quarto
 distinctione. cxi. 35
 Deus potest hominem punire tan-
 tum quantum meruit. potest totum re-
 mittere. qz hoc potest homo. So. li. iij.
 distinctione. cxi. 36
Divinus
 Divinam virtutem esse probatur mul-
 tipliciter. li. i. di. cxiij. 23
 Divinus et deus similiter divinitas et
 deitas differunt. libro primo distinc-
 tio. xv. 38
 Divinam veritatem esse probat et con-
 cludit omnis veritas et natura creata.

libro. i. di. cxiij. 23
 Divinus hoc nomen est quasi possessi-
 vum: et imponitur a triplici forma. li. i.
 distinctione. cxiij. 24
 Divinas res triplici modo cognosci-
 mus. li. i. di. cxiij. 4
 Divina natura an potuerit uniri cum
 humana. li. i. di. l. q. i. a. r. 8
 Divinam naturam uniri humane in-
 unitatem persone quid est. libro. iij.
 di. i. 9
 Divinitatis nomen quomodo partici-
 pat christus in humana natura. lib. iij.
 distinctione. l. 7. 2. 38
 Divine nature an conveniat actus assu-
 mendi. li. iij. di. v. q. i. a. r. 5
 Divina natura cum sit simplicissima
 habet tamen distinctionem in hypostasi-
 bus: ergo non est tota unita etc. li. iij.
 distinctione. v. 8
 Divina natura unita tres persone un-
 untur: et divina persona assumpti-
 go quilibet persona assumpti: non les-
 quitur. li. iij. di. v. 9
 Divine nature non convenit generare
 sed assumere. li. iij. di. v. 10
 Divina natura assumpsit humanam p-
 quo stat ibi natura. li. iij. di. v. 11
 Divine persone an conveniat assumere
 li. iij. di. v. q. ii. b.
 Divine persone an conveniat assumes-
 re. ratione nature: an e converso. lib. iij.
 di. v. q. iii. c. r. i. 9
 Divine nature abstracta omni perso-
 na an conveniat assumere. libro tertio
 di. v. q. iii. d. r. 27
 Divina natura et caro facta: an hec sine
 concedenda. libro. iij. distinctio. v. q. v. e.
 r. 19
 Divina natura est incarnata: ergo dis-
 vna natura est caro facta non est simi-
 le. libro quarto distinctione quinta 20.
 Ad idem. 21. r. 22
 Divina persona an assumpsit personam
 an natura naturam. an persona natura
 an natura personam assumpsit. li. iij.
 distinctione. v. a. b. c.
 Divina natura an debeat dici caro fas-
 cta. li. iij. di. v. d.
 Divina natura quare non accepit per-
 sonas hominis cum hominem accepit
 li. iij. di. v. e.
 Divina natura est de virgine nata an
 hec sit concedenda. li. iij. dist. viii. q. i. a.
 Divinam naturam esse de virgine nas-
 sam ilique rationes et autoritates as 9

Tabula

Firmare videtur quod sunt perimende .
li. iij. di. viij. 4. et per totum.

Diuina natura aliter significat per hoc
nomen deus: aliter per hoc nomen na-
tura. li. iij. di. viij. 5.

Diuina natura quomodo dicitur cons-
cipi et nasci. li. iij. di. viij. 6.

Diuina natura in christo non est nata:
ergo nec humana non sequitur. li. iij.
distinctione. viij. 11.

Diuina natura est homo: ergo diuina
natura moritur vel nascitur: non sequit-
ur. li. iij. di. viij. 16.

Diuina natura est homo qua ratione sit
vera. li. iij. di. viij. 18.

Diuine nature an competat nasci de
virgine. li. iij. di. viij. a. b.

Diuinus et dominicus differunt. li. iij.
distinctione. xi. 3.

Diuisa essentia quare est in quolibet crea-
tura et non gratia. li. iij. di. vi. 32.

Dexter

Dextrum et sinistrum quomodo causant
in obsequio. li. iij. di. xiiii. 17 Ad idem. 19. et 20

Dextrum et sinistrum presupponere sur-
sum et deorsum quomodo intelligitur
li. iij. di. xiiii. 21.

Dextrum et sinistrum nichil habere quod
habet extra se punctum sui motus
quomodo intelligitur. li. iij. di. xiiii. 22

Dexteram partem semper esse dexteram
quomodo intelligitur. li. iij. di. xiiii. 24.

Diabolus.

Diabolus ab infido peccauit quomodo intel-
ligitur. li. iij. di. iij. 51. et 52.

Diaboli peccatum quomodo est intellectus presum-
matum et presumptum. li. iij. di. v. 9.

Diabolo quid fuit occasio ruine. li. iij.
distinctione. v. 26. Ad idem. 27.

Diabolus peccato ad se conuertebatur:
non ad deum. li. iij. di. v. 22.

Diabolus aliter dedit occasionem pec-
candi hominibus: aliter angelis multis
libro. iij. di. dist. v. 35

Diabolo quare peccata est a deo qui est
preuidit peccatum tam modica mo-
ra merendi. li. iij. di. vi. 2

Diabolus quomodo locus est per serpentem: et a
quo fuit illius locutionis formatio prin-
cipalis: primum data sit noua pars serpentis
et primum fuerit miraculum sicut vox asine
ad balaam. li. iij. di. xxi. 1.

Diabolus quare inuidit homini. li. iij.
distinctione. xxi. 6.

Diabolus quomodo dicitur initium
omnis mali vel peccati. li. iij. di. xxi. 32.

Diabolus quomodo dicitur tentare se-
lum carnales. li. iij. di. xxi. 35.

Diabolus quomodo dicitur tentare violentis.
li. iij. di. xxi. 39.

Diabolus quando recte vincitur. li. iij.
distinctione. xxi. 17

Diabolus et si non vincat nisi volens
tem: tamen homo absque gratia non po-
test resistere. li. iij. di. xxi. 39.

Diabolus quomodo dicitur homines quasi vernacu-
los possedisse. li. iij. di. xxi. 3.

Diabolus ante passionem christi habuit
duplicem manum. libro. iij. distin-
ctione. xxi. 22.

Diabolus quare abhorret memoriam
passionis et figuram crucis. li. iij. di. xxi. 23

Diabolus quomodo dicitur nos ipsos
gnare post passionem christi. libro. iij.
distinctione. xxi. 24

Diabolus quomodo in non similibus re-
portibus vires malicie sue exercebit.
li. iij. di. xxi. 25.

Diabolus quomodo post passionem christi
sit potest excecere mentes et peccare cor-
pora. li. iij. di. xxi. 26.

Diabolus quomodo ante et post pas-
sionem christi nichil poterat in homi-
nem nisi per dei permissionem. li. iij.
distinctione. xxi. 27

Diabolus quomodo dicitur victus iusticia
non potest. li. iij. di. xxi. 2.

Diabolo quare michael non maledixit
li. iij. di. xxi. 62

Diabolum se transfigurare in angelum
lucis quando est causa periculi et quomodo
non. li. iij. di. xxi. 1

Diaconus

Diaconorum nomen videtur et de officio
eorum. li. iij. di. xx. q. iiii.

Dicere

Dici ad aliquid est dupliciter et secun-
dum quem modum memoria intelligentis
et possibile dicitur ad aliquid et secundum quem
modum pater et filius. libro. i. distinctione. iij. 29.

Dicendi modus est triplex secundum
eius equiuocum et analogum. li. i. distin-
ctione. iiii. 15.

Dici diuersimode est secundum tri-
plicem differentiam. libro. i. distin-
ctione. xxi. 23.

Dici secundum substantiam vel secun-
dum accidens quicquid dicitur habet
instantiam in diuersis. libro primo
distinctione. xxi. 24.

Dicitur aliquid per se ens per se ergo dicitur
secundum substantiam, non per

quitar. lib. i. dist. xxv. 25

Dicit ad alio e dupliciter. li. i. d. xliij. 19
Dicit secundum substantiam est dupli-
citer. lib. i. dist. xxv. 10.

Dicere deū nō esse qd est qñ est pctm
li. i. dist. xxv. 20. Ad idem. 21

Dicit hoc de hoc est dupliciter. libro. i.
dist. xxv. 24

Dicere secundum aliquos tripliciter
accipitur in diuinit. li. i. dist. xxv. 26.

Dicere vel loqui est dupliciter. libro.
i. dist. xxv. 27

Dicere quando dicitur essentialiter.
lib. i. dist. xxv. 30

Dicere vbi non est aliud q cogitando
intuert. lib. i. d. xxv. 31

Dicere aliter reflectitur supra dicēte
aliter supra dicitur. lib. i. d. xxv. 32.

Dicendi modus secundū substantiam
circa terminum negatum vel infinitū
est duplex. lib. i. dist. xxv. 4

Dicit aliquid ex tempore est dupliciter
lib. i. dist. xxx.

Dicit secundum accidens est triplici-
ter. lib. i. dist. xxx. 10

Dicit secundum relationem est dupli-
citer. lib. i. d. xxx. 14

Dicere aliquid ex parte de deo quo-
modo sit. li. i. dist. xxx. c.

Dicitur aliqua de diuina essentia tri-
pliciter. lib. i. distinctio. xxij. 7

Dicit relatione est dupliciter. libro. i.
dist. xxij. 26

Dicere e duplex sicut r loq. li. i. d. r. 33

Dicere hoc verbū parā vim habere
et quid pnotat ibi r quō accipitur. dis-
t. deus. stat. r. c. li. i. d. r. 5

Dicitur q participationem reduci ad
dictum per essentiam quomodo intel-
ligitur. li. i. dist. xxij. 28

Dicere et facere dei differunt. libro. ij.
dist. xxv. 16

Dictum de preterito verū esse neces-
sarium quomodo intelligitur. lib. i. d. r.
dist. xxv. 25. r li. i. d. r. dist. xxij. 11

Dicere est duplex r quomodo chust
potest dicere locutionem falsam. lib.
ij. dist. xij. 19

Dictamen

Dictamen quomodo accipitur vbi agi-
tur de pscientia. li. ij. dist. xxxix. 19

Dies

Dies quō accipitur ibi. Iste sunt ge-
ner. r. c. Ben. ij. lib. ij. dist. xij. 28

Diem et noctem immediate diuidere
tempus quomodo intelligitur. lib. ij.

dist. xij. 30

Dies dupliciter computatur in scrip-
tura. lib. ij. dist. xij. 1

Diet computatio in obseruatione tetra-
nū secundum quid sit. lib. ij. d. r. 2.

Dies distinguitur quatuor modis se-
cundum grecos hebreos astronomos
et ecclesiam. lib. ij. dist. xij. 3

Dies septimus quare non habet ves-
peram. lib. ij. dist. xij. 7

Diem non facit quecumq illuminatio
lib. ij. dist. xij. 15

Dies cū luce simul cepit. li. i. d. r. 16

Dies septimus quare bñdict⁹ r facti-
ficatus dicitur. lib. ij. dist. xv. 5

Dierum numeratio quare vsq ad ses-
ptenarium procedit. lib. ij. d. r. 6

Dies septimus an sit a nouo product⁹
et quare numeratur cum sex priorib⁹.
lib. ij. dist. xv. 46

Differentia

Differentia triplex est substantialis:
accidentalis: originalis: r que harum
est in diuinit. li. i. d. r. 15

Differentiam scdm numerū an sit po-
nere in diuinit. lib. i. dist. xv. q. r. b.

Differunt numero que numerantur.
lib. i. d. r. 51

Differre rōne est triplex. li. i. d. r. 13

Differentia rationis fundatur in duo-
bus. li. i. d. r. 14

Differentia triplicem alietatem notat
li. i. dist. r. c. 2

Differentia prior est per naturā q id
cuius est differentia. li. ij. dist. 75

Differentia completiua debet esse p-
ria eius cuius est differentia. libro. ij.
distinctio. i. 76

Differentia specifica debet accipi pes-
nes id quod in re est optimum. libro. ij.
distinctio. i. 77.

Differentia completiua quomodo es-
sentialiter adheret. lib. ij. d. i. 78

Differentiam secundum magis r mi-
nus non variare speciem quomodo in-
telligitur. lib. ij. d. r. 55.

Differentie diuerse essentielles band
diuersa esse quomodo intelligitur. li.
ij. dist. vi. 10

Differentia aliqua ita adheret gñi res-
pectu speciei q eadē sublatā auferit
per consequens qd ad essentiam gene-
ris spectat. lib. ij. dist. xxv. 30

Differentie quedam sunt perfectiue
simpliciter quedam vero cum diuini-
tione. lib. iij. dist. xlvij. 36

Tabula

Diffinitio

- Diffibile est aliquid duplex. l. i. d. xxv. 14.
Diffinitio quod dicit aggregationem et compositionem. l. i. d. xxv. 15
Diffinitionis bone conditiones. l. iii. d. xxxi. 35
Diffinitum non posse a diffinitione se parari quomodo intelligitur. l. iii. dist. xii. 10. Ad idem. 11

Diffusio

- Diffusio est duplex scilicet intra et extra. l. i. d. xix. 20
Diffusio potest esse dupliciter a bono. l. ii. d. x. 16

Dignitas

- Dignitas est aliquid duplex. l. ii. d. xxi. 23

Dilectio

- Diligere ex charitate quid est et quod dupliciter contingit diligere ex charitate. l. i. d. l. 21
Dilectio charitas amor differunt. l. i. dist. x. 1
Diligere tenetur tripliciter et quomodo accipitur. l. i. d. pater et filius diligunt nos spiritus sancto. l. i. d. x. 7
Dilectio in diuinis accipitur tripliciter: scilicet essentialiter notionaliter et personaliter. l. i. d. x. 26
Diligere deum per aliquid modum est tripliciter. l. i. d. xviii. 11
Diligens se diligit dilectio aut eadem aut alia. l. i. d. xviii. 22
Diligere potest teneri dupliciter scilicet essentialiter et notionaliter: quod accipitur ibi pater et filius diligunt se spiritus sancto. l. i. d. xxxiii. 11
Diligere spiritus sancto quomodo conuenit tribus. l. i. d. xxxi. 11
Diligere pro quo notione stat ibi pater et filius diligunt se spiritus sancto. l. i. d. xxxii. 12
Diligere alio a se quando facit participationem. l. i. d. xxxii. 14
Dilectio quomodo est in trinitate. libro i. dist. xxi. 9.
Dilectio est duplex secundum duplicem voluntatem scilicet antecedentem et consequentem. libro primo. d. xl. 35. Iterum est duplex. 37
Dilectio uniformiter sumpta cum conuersione a tribus oritur. libro secundum. dist. v. 41
Diligere propter se et propter aliud quod sit. libro secundo. dist. iii. 66
Dilectionis motus aliter est gratia aliter nature instituta. l. ii. d. iii. 69

- Diligitur aliquid magis tripliciter. l. bio. ii. dist. iij. 72
Dilectio oritur a triplici principio. l. bio. secundo. dist. v. 41
Dilectio quod sit et qualiter differat ab appetitu. l. ii. d. vi. 8
Dilectio et visio differenter se habent. l. ii. d. xxxii. 39. r. 40
Diligentes me diligite quomodo intelligitur. l. ii. d. xxxi. 7
Dilectionem maiorem fuisse in statu innocente quam nature lapsa quomodo intelligitur. l. ii. d. xxxi. 33
Dilectio et cognitio est in triplici differentia et quod secundum hoc gratia captiua suat in membris. l. ii. d. xxxi. 41
Dilectio charitatis amor differunt. l. ii. dist. xxi. 2
Diligit quod mandatur deus et tota mente aia et corde. l. ii. d. xxxii. 4
Dilectionis motus an possit idem esse in deum et in proximum. l. ii. dist. xxxii. q. iij. g. r. 44
Dilectionis actus quod est in proximum et quod in deum. l. ii. d. xxxii. 45
Dilectum unum esse quo diligitur deus et proximus quomodo intelligitur. l. ii. dist. xxxii. 46
Dilectio proximi aliter refertur ad deum aliter honor imaginis ad prothosipam. l. ii. dist. xxxii. 47
Dilectionis habitus quod amat deus et proximum est vnus sed motus eius in deum et proximum est alius et alius. l. ii. d. xxxii. 49
Dilectionis motus in proximum an sit prius quam motus dilectionis in deum an e contra. l. ii. d. xxxii. q. iij. h. r. 50
Dilectionis motus ad habitum charitatis dupliciter comparatur. l. ii. d. l. r. xxxii. ibidem.
Dilectionis actus in deum an habeat modum. l. ii. d. xxxii. q. v. l. r. 31
Diligendum esse deum sine modo quod intelligitur. libro iij. dist. xxxii. 53
Diligendi deum ratio quomodo est bonitas infinita. l. ii. dist. xxxii. 54
Dilectionis actus in deum ratione cuius non habet modum. l. ii. dist. xxxii. 56
Diligens deum deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex tota mente tua an teneamur ad illud modum implem. l. ii. dist. xxxii. q. vi. r. 57
Diligere seipsum non precipitur hominibus triplici ratione. l. ii. dist. xxxii. 57
Diligere proximum quare specialiter mandatum exprimitur. l. ii. dist. xxxii. 2

Diligere est duplex scz affectu ⁊ effe:
 ctu. li. ij. d. xxij. 4.
 Diligēti p̄ceptuntur angeli p̄ mādatū
 dilectionis proximi. li. ij. d. xxvij. 6.
 Diligēti quōd debeat christus inquantuz
 est homo. li. ij. d. xxvij. 7.
 Diligēde an sint ex charitate creature
 irrōnales. li. ij. d. xxvij. q. i. a. rñ. 8.
 Diligere aliqd ex charitate est dupl̄r
 scz vel ex charitate sperante vel ex cha-
 ritate eliciente ⁊ fōmante; ⁊ quomo-
 do creature irrōnales sunt diligen-
 de. li. ij. d. xxvij. q. i. a. rñ. 9.
 Diligenti iterū ex charitate aliqd tri-
 pliciter ⁊ scdm hoc des prim⁹ ⁊ irra-
 tionales creature triplici mō diligen-
 di diliguntur. li. ij. d. xxvij. 10.
 Diligere ex charitate quid est; ⁊ quid
 est deum diligere creaturas irrōnati-
 onales. li. ij. d. xxvij. 11.
 Diligibile quomodo sit aliqd ex cha-
 ritate. li. ij. d. xxvij. 12.
 Dillectio charitatis dissimiliter se ha-
 bet respectu creaturā rationalium
 et irrōnatum. li. ij. d. xxvij. 13.
 Diligēti ex charitate quōd possunt tēpo-
 ralia. li. ij. d. xxvij. 15.
 Diligēdi an sint demones ex chari-
 tate. li. ij. d. xxvij. q. ij. b. respō. 16.
 Diligēdi ratio sufficiens quomodo ē
 ibago. li. ij. d. xxvij. 28.
 Diligēdi esse ex charitate quicquid
 facit ad cumuluz nostri meriti potest
 esse dupl̄cter. li. ij. d. xxvij. 20.
 Diligēdi esse ex charitate quōd facit
 ad dei honorē ⁊ decorē iusticie quomo-
 do intelligitur. li. ij. d. xxvij. 21.
 Diligēdi an sint ex charitate mali ho-
 mines. li. ij. d. xxvij. q. ij. c. rñ. 23.
 Diligēda an sint corpora nra ex cha-
 ritate. li. ij. d. xxvij. q. ij. d. rñ. 28.
 Diligēda an sint ex charitate dona
 gratuita. li. ij. d. xxvij. q. v. e. rñ. 33.
 Diligere quōd est actus quo quis vult
 aliquid bonum. li. ij. d. xxvij. q. ij. d. rñ. 36.
 Diligēda ex charitate qua ratio. enu-
 merat Augu. li. ij. d. xxvij. q. 38.
 Diligibile numerus ⁊ sufficientia.
 li. ij. d. xxvij. q. vi. rñ. 39.
 Diligēda quōd exprimit sacra scriptu-
 ra. li. ij. d. xxvij. 41.
 Diligibilia diuersa penes qd distinguā-
 tur. li. iii. d. xxviii. 42.
 Diligibilia qua rōne distinguit Am-
 bio. li. iii. d. xxviii. 43.
 Dillectio corponū proximi ⁊ nostri sub

quo mēbro diligibilisū ptinet. li. iii. d.
 xxviii. 44.
 Diligēdi qua ratione sunt similes ⁊ sub
 quo mēbro diligibilisū continentur. li.
 iii. d. xxviii. 45.
 Diligēda q̄ sunt ⁊ quot ⁊ qualiter exp̄-
 muntur per duo mādata. li. iii. d. xxviii.
 xxviii. a. b.
 Dillectio angeloz an cōtineatur i illo
 p̄cepto. li. iii. d. xxviii. c.
 Dillectio xp̄i s̄z q̄ hō an ptineat t̄ hoc
 p̄cepto. li. iii. d. xxviii. d.
 Diligibilia ex charitate an habeāt or-
 dinē. li. iii. d. xxviii. q. i. a. rñ. 8.
 Diligere p̄ligit teum dupl̄cti motu di-
 lectōis scz amicitie ⁊ cōcupse. li. iii.
 d. xxviii. 19.
 Dillectōis mot⁹ quōd est i deū ⁊ i nos
 ipsos finit⁹. li. iii. d. xxviii. 20.
 Diligere primū sicut seipm quō itels
 ligit. li. iii. d. xxviii. 23.
 Diligere quōd d̄i des magis vniū q̄ al-
 terū. li. iii. d. xxviii. 27.
 Diligēdi an sint magis parētes q̄ filij
 an ecōuerso. li. iii. d. xxviii. q. iii. d. rñ. 28.
 Diligūt filij magis q̄ parētes et quas
 re. li. iii. d. xxviii. 29.
 Diligēdo an sit domesticus extraneo
 p̄ponendus. li. tertio. d. xxviii. q. v. e.
 Respon. 31.
 Dillectōis ordo tractatur. li. iii. d. xxviii.
 xxviii. a. b. c. d.
 Diligēdi an sint magis vel min⁹ parē-
 tes v̄ sanguinei mali q̄ alij boni. tc.
 li. iii. d. xxviii. e.
 Diligēdi quōd sūt similes. li. iii. d. xxviii. f.
 Diligēdi quōd sūt similes ⁊ odidēti amb-
 ci. li. iii. d. xxviii. g.
 Diligēti quōd pōt amicos ⁊ inimicos eodē
 motu ⁊ affectōe. li. iii. d. xxviii. i.
 Diligere et si teneamur deū pl⁹ q̄ oē
 creatū tñ nō tenemur p̄ xp̄o deserere
 oē creatū. li. iii. d. xxviii. ii.
 Diligere simicos an omnes teneamur
 quantum ad effectum. li. iii. d. xxviii. iii.
 xxviii. q. iii. d. rñ. 18.
 Diligēti a caritate qd sit. li. iii. d. xxviii. 19.
 Diligere affectu est dupl̄cti s̄m q̄ du-
 plex ē affect⁹ amoris. li. iii. d. xxviii. 20.
 Diligere amicū ⁊ odio h̄re inimicū q̄-
 modo itelligit. li. iii. d. xxviii. 21.
 Diligere simicos p̄fectoz eē quō itels
 ligitur. li. iii. d. xxviii. 22.
 Diligere simicos esse mirabile quō in-
 telligitur. li. iii. d. xxviii. 23.
 Diligēti simicos an oēs teneamur quōd
 f. ij.

Tabula

luy ad effectū. li. iij. di. xxx. q. v. e. ff. 26
 Diligere in effectu exteriori est dupli-
 ceter et quo tenemur diligere inimi-
 cos. li. iij. di. xxx. 27
 Diligere amicum an sit maioris perfe-
 ctionis et meriti q̄ diligere inimicum
 an e contra. li. iij. di. xxx. q. vi. f. ff. 30
 Dilectio inimicorum quare ponitur i-
 ter gradus dilectionis. a. b. Ambro. pl
 timo loco. li. iij. dist. xxx. 31
 Dilectio amicorū non est perfectior q̄ di-
 lectio inimicorum. li. iij. dist. xxx. 32
 Dilectionis motus est tanto melior
 quanto est ferventior quomodo intel-
 ligitur. li. iij. dist. xxx. 33
 Diligere amicum quomodo est magis
 equum q̄ inimicum. li. iij. di. xxx. 34
 Diligere amicos an sit melius q̄ dili-
 gere inimicos. libro tertio. distin. xxx.
 a. et per totum.
 Diligendi modum an r̄ h̄s sc̄m q̄ h̄o
 servauerit. li. iij. dist. xxxi. 3
 Diligentibus deū omnia cooperari i-
 bonū quōd intelligit. li. iij. di. xxxi. 28
 Diligere multa est dupliciter. libro. iij.
 distin. xxi. 4-9
 Diligit se h̄o pl̄ q̄ primū tā in statu
 vite q̄ p̄rie triplici rōne s̄m vnam opti-
 monem. li. iij. di. xxxi. 53. Et alt̄a opti-
 monem de hoc vide eo. li. i. di. 54
 Dilectio dei dupliciter p̄siderat sc̄z a
 parte principalis significati et a parte
 p̄notati est s̄m quē modū diligit alia
 a se. li. iij. dist. xxxij. 1. Iterū p̄siderat
 dupliciter sc̄m essentia et s̄m effica-
 cia et s̄m quē modū diligit oēs creatu-
 ras eq̄l̄t et h̄z quē nō. li. iij. di. xxxij. 15
 Dilectio dei que sit eterna et que ex tē-
 pore. li. iij. di. xxxii. 2
 Dilectio dei quōd fit ad reprobos. lib.
 iii. di. xxxij. 3. et 14
 Dilixerit an deus creaturas eternaliter.
 lib. iii. dist. xxxij. q. i. a. ff. 4
 Diligere aliter connotat q̄ scire et pos-
 se. li. iij. dist. xxxii. 5
 Dilectio quōd est solūmodo boni. lib.
 iii. di. xxxii. 6
 Diligere effectu potest esse dupliciter
 sc̄m q̄ effectu potest dupliciter con-
 notari. li. iij. dist. xxxii. 8
 Dilectio dei quōd est causa sufficientis bo-
 ni creati. lib. iii. dist. xxxii. 9
 Dilectio dei que est fructus et que vs̄.
 li. iij. dist. xxxii. 10
 Diligat deus an oēs generaliter. lib.
 iii. dist. xxxii. q. ii. di. r̄. ii.

Diligere deū oia ex charitate dupl̄
 intelligit sc̄m duplicē acceptione illis
 p̄positiois ex. lib. iij. di. xxxij. 12
 Diligat an deus oēs equalr̄. li. iij. distin-
 ctione. xxxij. q. iij. ff. 15
 Dilectione eadē diligere deū s̄m su-
 um et creaturā quōd intelligit. lib. tertio
 dist. xxxij. 18
 Diligere deū eodē modo quo cognos-
 cit quōd intelligitur. lib. iij. distinctione
 xxxij. 19
 Diligere deū aliquid plus aliqd̄ min⁹
 quomodo intelligit. lib. secūdo. distinc-
 ctij. 20.
 Diligat an deus magis hōem q̄ ani-
 gelum. an e cōverso. li. iij. di. xxxij. q. iij.
 b. Respō. 21. et per totū.
 Dilixerit an magis deus gen⁹ h̄m an s̄
 q̄ x̄p̄m. lib. iij. distinctione. xxxij. q. v. e.
 ff. 26. et per totū.
 Dilixerit an magis deus Joānē q̄ pe-
 trū. lib. iij. di. xxxij. q. vi. f. Respon. 31. et
 per totum.
 Dilectio dei q̄d sit et q̄ deus nō diligit
 equalr̄ oia. li. iij. dist. xxxij. a.
 Diligere quare d̄r deus magis vnu q̄
 alterū. li. iij. dist. xxxij. b.
 Diligere quare d̄r deus magis vnu et eū
 dē hōem vno tēpore q̄ alio. libro. iij.
 dist. xxxij. c.
 Dilectio dei quōd se h̄z ad reprobos. li.
 brio iij. di. xxxij. d.
 Dilectio primi quōd dicit legis imple-
 tio. li. iij. di. xxxij. 11
 Dilectio primi quō adunat iusticias
 virtutē. li. iij. di. xxxij. 33.
 Diligēs primū quōd d̄r legē iplere. lib.
 iij. di. xxxij. 41.
 Diligit deū super oia quid ē. lib. quart-
 to. di. xvi. 33.

Dimensio.

Dimensio p̄t aliquid habere dupl̄.
 lib. ij. dist. xij. 28.
 Dimensius esse aliquid quōd aliqd̄ dicitur.
 tur. li. iij. di. x. 27
 Dimensius eē quōd h̄z dimensioē quōd intel-
 ligit. li. iij. di. x. 28

Dirigere.

Dirigere regl̄r ē dupl̄. li. i. di. xxxv. 14

Dirivatio.

Dirivatio p̄t defectio differre. li.
 bio. i. di. xvij. 5. **Difcretio.**
 Difcretioē alietatē pluralitatē et de
 s̄tione recipimus i diuinis et quas
 tuor h̄is opposita. nō. li. i. di. xxxij. 2.
 Difcretio quōd accipitur ibi discrete d̄

ione vel est dicitur discretio eē in pso
no. li. i. di. xxxiij. f.

Dissentus.

Dissentire qua rōne videtur catholici
et tractatores. li. ij. dist. xv. 3.

Dissentus sensualitatis ad rōne pōt eē
duplex. li. ij. dist. xv. 29

Dissolubile.

Dissolubile eē qd est ppositū ex ptras
rūa quōd itelligitur. l. iij. dist. xlii. 55

Dissimilitudo.

Dissimilitudo duplex ē i assignatione
imaginis p memoriā itelligētā et vo
lūtātē. li. i. di. iij. m.

Dispensare.

Dispensare quare potest de9 i pceptis
sebe tabule 7 nō pme. l. i. dist. lxxv. 28

Dispensare vel percipere quare nō po
test de9 ptra oia pcepta. l. i. di. lxxv. 32.

Dispensatio sine iuris relaxatio duo re
spicit. li. iij. di. xix. 7.

Dispensare an debuerit deus q licituz
eēt habere concubinas. lib. iij. dist. c.

Dispensatio debita qtuor erigit. ibidē

Dispensare potuit de9 circa pluralitas
eē pxiū tpe legis nec fuit ptra suā in
stitutionē. li. iij. di. xxxiii. 23

Dispensatiōis cause circa pxiū plura
litas q fuerint. l. iij. di. xxxiii. 25

Dispensatio circa pxiū pluralitatem
ad quos se extēdit. l. iij. di. xxxiii. 26

Dispensatio dicitur duplex. scilicet relaxatio
7 iuris declaratio 7 quōd scō3 aliquos
potest papa i voto dispensare. li. iij. di.
lxxviii. 41

Dispensatio i gradu pphibito cum ne9
pphis postq adulti i fide fuerint irri
tati. li. iij. di. xl. 4. 7. 5.

Dispositio.

Dispositionē 7 habitū in eadē poten
tia fieri quomodo itelligitur. libro. ii.
dist. xxxiii. 88.

Dispositionē fieri in necessitate per
frequētem iterationē quōd itelligitur.
li. ii. dist. xlv. 62.

Dispositio est duplex 7 que itax p ad
venit e9 ad quod disponit euacuat 7
que perficitur 7 cōsummat. lib. iij. di.
dist. xxxi. 42

Dispositionē pcedere illud ad quōd dis
ponit quomodo itelligitur. libro. iij.
dist. l. 42

Dispositionē e9 esse cui9 est habitus
quōd itelligitur. li. iij. di. vi. 16

Dispositionē cōtrariā haberi i mate9

ria pōt esse duplex 7 q facit successio
nē i lductione forme et que nō. lib. iij.
dist. lxxviii. 47.

Dispositionē quare sit de sacro altaris
cū totū sit fidei. li. iij. di. r. 19.

Distantia ē duplex scz scōm rationē cu
tis et fm rationē cognoscibilibs. lib. i.
dist. lxxviii. 8.

Distantia ē duplex scz p essentiā 7 per
idepēdētā. li. i. di. lxxviii. 11.

Distinctio.

Distinctio sine diuersitas ipozat duplex
ceter p ppositiones. li. i. di. lxxii. 2

Distinctio vbi locū nō h3 vide p regus
lam. li. i. di. lxxii. 18

Distinctū vel quōd distiguit ab aliis ent
bus qh est natura determinata vel dis
tincta. li. i. di. lxxii. 66

Distinctio suppositō9 alit est i deo q
i creaturis. li. i. di. lxxv. 38

Distinctiōe eē a forma qh h3 vitate.
li. i. di. lxxv. 50.

Distinctiōe recipim9 i diuinitis nō se
parationē. xc. l. i. di. lxxii. 2

Distinctio quōd est i creaturis 7 quōd
i deo. li. i. di. lxxii. 18

Distinctio sit duplex. scz p qualitatē 7 p
origiē. li. i. di. lxxii. 9

Distinctiōis modus i spūalib9 7 corp
oralibus est idē sed nō modus duras
tionis. li. i. di. lxxii. 8

Distinctio psonalis pñ pntat. l. i. dist.
lxxv. 30.

Distinctio substantialis est a substantias
li pncipto non accidētali. l. i. dist. lxxv. 38

Distinctio operū sex dierum lib. ii. di.
lxxv. a. 7 per totū. Et plantis 7 hoc
vbi operari.

Distributio.

Distributio ē duplex scz accōmodata
7 scōm omnem sensum. li. i. di. lxxv. 10

Diuersitas.

Diuersitas rōnis duplex est i diuis. li.
pmo. di. v. 12

Diuersitas duplex causat 7 q repugnat
simplicitati 7 q nō. l. i. di. lxxv. 49

Diuersitas ē duplex scz suppositō9 7
forme 7 q redratur ad equalitatē 7 li
militudinē. l. i. di. lxxv. 16

Diuersimode dici est scōm triplīcē dif
ferentiā. li. i. di. lxxv. 23.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Diuersum an sit eē patrē 7 esse filium
f. iij.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Diuersum an sit eē patrē 7 esse filium
f. iij.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Diuersitas penes qd attendit. l. i. dist.
lxxv. 5.

Tabula

libro. l. dist. xxxv. e.

Diversitas scdm numer non venit ex
diversitate materie. l. ii. d. li. 28

Diversitas substantiar agitū diversi
sunt actus quō intelligitur. l. ii. d. r. 39.

Diversitas productionum diversos es
se terminos quō intelligitur. l. ii. distim
ctio. viij. 29

Diversorum scdm spectē diversas esse
perfectōes scdm spectē quō intelligit
l. ii. d. xxxvi. 46

Diversitas h; numer triplex est secū
dū quōsdā. l. ii. d. xliij. 22

Diues.

Divitiis subtrahere superflua vt dicitur
pauperi necessaria quare nō lz. l. i. dist.
cl. 2. r. 3. et de filiis israel qbus pceptū
dñs vt furarent vasa egyptior; r tede
runt ex furto elemosinā. r. c. 4.

Divisio.

Divisio vnius cōmunis pōt esse tripli
citer scz vniuoci equuoci r analogi. l.
p. mo. d. l. 4. et di. xliij. 15

Diuortium.

Diuortium nō potest petere mulier p
pter defectum potentie generādi. lib.
quarto. di. xxxiij. 20

Diuortii ppē spōtētā coeliū sit bur
plicif. l. ii. d. xxxiij. 3

Diuortii si petat vir ppē artitudines
qd iuris est. l. ii. d. xxxiij. 4

Diuortii mod; r forma. l. ii. distictio
ne. xxxiij. 5

Diuortii celebrati testes quō dicitur
psuri si potēs diuortii aliā cōtugē ac
cipit. l. ii. d. xxxiij. 6.

Diuortio separato proi qñ reconciliat
li. quarto. d. xxxiij. 7

Diuortii sentētia lata per erroiē vtros
q; ad sacerdotiū pmoto r errore pas
tesfacto an vir sit proxi reddend; si ip;
sa non vult continere. lib. iiii. d. xxxv. 5

Diuortium an possit fieri ex causa for
nicationis. l. iiii. d. xxxv. q. 1. a. Rñ. 7

Diuortium non fit ab hōie sed a deo.
lib. iiij. di. xxxv. 8

Diuortio quare debet vir proxiem dis
mittere. l. iiij. dist. xxxv. 9

Diuortii non fit nisi altero cōiugum
petente et altero alterum repellēte. li.
quarto. di. xxxv. 10

Diuortii nō fit ppter defectum plis
ergo nec fit ppter defectum fidei. So
luto. l. iiii. d. xxxv. 11

Diuortius quare fit ppter fornicatio
ne. l. iiij. dist. xxxv. 12.

Diuortium r repudium differit. libro
quarto. dist. xxxv. 13

Diuortio celebrato an vir possit altam
proxiem ducere vel proxi alii vt rñ. lib.
quarto. di. xxxv. q. iij. d. Rñ. 21

Diuortii pōt eē dupliciter. Ibidem.

Diuortio celebrato an possit fornicatio
nem contuges vel aliter eor posse nū
bere si q; ratiōes probare vidētur quō
st dissoluēde. l. iiij. d. xxxv. 22. r p torū.

Diuortio celebrato an possit vir et vs
rox iurcē recōsiliari. li. quarto. distictio
one. xxxv. q. v. e. Rñ. 26

Diuortio separato nō posse reconci
liari si q; rōes pbare vident quō sunt
dissoluēde. l. iiij. di. xxxv. 27. r p torū.

Diuortium an possit fieri si non pieces
dat aliqua culpa. l. iiij. dist. xxxv. q. 6.
f. Respon. 30

Diuortio celebrato puge vtuēte nus
ter potest nubere. l. iiij. di. xxxv. c.

Diuortiat possunt iurcē recōsiliari
li. quarto. di. xxxv. d.

Docere. Documenta.

Docere ē dupliciter. l. i. prologo. 16.

Documenta et mādata multiplicātur i
sacra scriptura ppter duo. libro tertio
dist. xxxvi. 6

Dolere. Dolus.

Dolere ē aliquo est dupliciter r quō
dolore volendum est de passione rñ.
li. i. di. xlvij. 6

Dolor penitentie est duobus modis r
quomodo est i dyabolo. lib. ij. d. viij. 5.

Dolorem quomodo ifert damnificatio
lib. ij. di. xvi. 15

Dolor i sa ē duplex r vterq; fuit i sa
nims rñ. l. ii. di. xvi. 25

Dolor dicitur contritio r d; cōplicitio
r quomodo cor dupliciter compungit
li. quarto. di. xvi. 3

Dolor d; dupliciter scz dissensus volū
tatis r passio ex eo resultat r q; est
de essentia contritionis. l. quarto. dist.
xvi. 17. et. 18

Dolorē punitōis eē de pñti quō stell
gitur. l. quarto. di. xvi. 22. et. 23.

Dolor; r punitōis pueniētia. l. iiij. di
stictione. xvi. 24.

Dolor mīnims quō dolet oēm culpā.
li. iiij. di. xvi. 37

Dolor ē dupler. s. māt; r voluntarie ab
sump; q; hōy erigit presentia ei; de
quo est dolor. l. iiij. di. xvi. 50

Dolor iustificatiōe pcedēs an forme
tur an nouns elictat. l. iiii. di. xviij. 43.

Dolus quo formati aia l.4. d. c. l. iij. 86
 Dolus est duplex et quis impedit ma
 trimoniū contrahēdit. l. iij. d. i. xvij. 2

Dominiū Domini

Dominiū quid sit secundū Boetii
 et quomodo deo dicitur dominiū crea
 tori refugitū. l. i. d. i. xxx. i
Dominiū creatori. l. i. d. i. xxx. i
 cantur de deo ex tēpore lib. i. distinctio
 ne. xxx. q. i. a. Rñ. 7

Dominiū esse quomodo accidit deo.
 l. i. d. i. xxx. ii.

Dominiū quomodo dicit suppositio
 nem in deo l. i. d. i. xxx. i. 8.

Dominiū hoc nomē duo importat et
 secundū quem modum conuenit deo
 eternaliter et secundū quem tempoz
 taliter lib. ij. d. ij. 3. p. i. mo.

Dominiū est duplex et quod eēntiale l.
 i. d. ij. d. i. vj. 39

Dominiū alicuius potentie potest eē du
 pliciter l. ij. d. i. xxx. 20.

Dominiū p̄sidentia a duobus pendet
 l. ij. d. i. xxx. 43.

Dominiū potestas an sit a deo lib. ij. d. i.
 functione. c. l. iij. q. i. e. Rñ. 20.

Dominiū maloz si alicui legitur in
 scriptura non esse a deo quomodo in
 telligitur l. ij. d. i. c. l. iij. 22.

Dominiū quomodo est iustum et iue
 stum l. ij. d. i. c. l. iij. 12.

Dominiū esse p̄prietate dignitate quo
 m̄ intelligitur. l. ij. d. i. c. l. iij. 32

Dominiū et huius quo facit ad p̄seruatio
 ne ordie naturalis l. ij. d. i. c. l. iij. 33

Dominiū de dupl̄r l. i. d. i. d. i. vj. 3.

Dominiū est duplex et qd̄ hoz communi
 cat filii matri l. ij. d. i. c. l. iij. 21.

Donum

Donū de relatione tripl̄r. l. i. d. i. c. l. iij. 2.

Donatio sp̄scti quomodo est eius p
 cello. l. i. d. i. c. l. iij. 4.

Dona dei tripl̄citer considerantur l.
 i. d. i. c. l. iij. 4. 4.

Dona dei considerantur tripl̄r lib. i.
 d. i. c. l. iij. 9. et eadem d. 27.

Doni qua ratione est vel de donū lib.
 i. d. i. c. l. iij. 12.

Donū de respectu ad eū cui dat tripl̄
 est l. i. d. i. c. l. iij. 13. et eadē d. 18.

Donū rōe cuius respectus de p̄prie
 lib. i. d. i. c. l. iij. 25.

Donū quibus dicit respectū vel effec. ad
 creaturas tñ si eēde tripl̄r l. i. d. i. c. l. iij. 26

Donū i quibusda p̄seāt rōne dati i quib
 dā e contra l. i. d. i. c. l. iij. 16.

Donari et generari distiml̄r se ha
 bent l. i. d. i. c. l. iij. 17.

Donū et donatiū distiml̄r se habēt ad
 mobile et motū l. i. d. i. c. l. iij. 19

Donū dādi que est rō l. i. d. i. c. l. iij. 21.

Donū an p̄prie p̄uentia sp̄s sancto
 lib. i. d. i. c. l. iij. q. i. d. Rñ. 22.

Donū de i diuina p̄prie vel p̄dialit̄ nō ef
 sentialit̄ l. i. d. i. c. l. iij. 22.

Donū siue dōdabil̄tas an sit p̄prieas dis
 tinctiue sp̄s sancti lib. i. d. i. c. l. iij. q. v. e.
 Rñ. 17. et 28.

Donū rōe duplicis respectū dicit cō
 paratiōez ad duplicē actū et rōe cuius
 est p̄prieas distinctiua l. i. d. i. c. l. iij. 29

Ad idem. 30.

Donū sp̄s amor eādē p̄prietatez vel
 notione dicit rōe differentem. lib. i.
 d. i. c. l. iij. 31.

Donatio vel honū dupl̄r pot̄ accipi et
 scdm̄ quē modū dat deus dona bōis
 et malis lib. ij. d. i. c. l. iij. 57

Donoz dei sub stātia eē sp̄s sc̄m̄ quo
 sensu dicitū sit l. ij. d. i. c. l. iij. 16.

Dona gratuita an fuerūt eā magne ef
 fectiue i hōie ad merēdum ante lapsū
 siē sūt post lapsū l. ij. d. i. c. l. iij. q. ij. f. Rñ. 32

Dona et virtutes an ab inuicē differant
 lib. ij. d. i. c. l. iij. q. i. a. Rñ. 4.

Donoz nola p̄n l. ij. d. i. c. l. iij. 5.

Dona et virtutes que rōe comunicā
 in nōle. lib. ij. d. i. c. l. iij. 6

Dona et virtutes que rōe comunicāt i dis
 tinctiōne l. ij. d. i. c. l. iij. 7.

Dona et virtutes quare requirunt diuers
 sos habitū et vicū nō l. i. d. i. c. l. iij. 8

Dona quare magis dicitur expedire
 q̄ virtutes lib. i. d. i. c. l. iij. 11.

Dona an sint bona virtutib⁹ an secūer
 so l. i. d. i. c. l. iij. q. ij. b. Rñ. 12.

Donoz et virtutū hui⁹ dupl̄r p̄siderant̄
 scz q̄ntū ad originē et quātū ad vsum et
 quō alter est altero prior ibidem.

Dona quō dicitur p̄cib⁹ i petari. lib.
 i. d. i. c. l. iij. 13.

Dona quō ff ad sanāb l. i. d. i. c. l. iij. 14.

Dona an sint excellentiora virtutib⁹ an
 eēuer so l. i. d. i. c. l. iij. q. ij. c. Rñ. 18. p. 10.

Dona sp̄s sancti an sint p̄cise tantum
 septē l. i. d. i. c. l. iij. q. i. e. Rñ. 15.

Donoz numerus sufficientia et dis
 tinctiōne sumit quadrupliciter secundū
 q̄druplicē donoz p̄parationē ibidem.

Dona plus respiciunt cognitionem
 q̄ affectionem non sic virtutes lib. i.
 d. i. c. l. iij. 16.

Donū i quibusda p̄seāt rōne dati i quib
 dā e contra l. i. d. i. c. l. iij. 16.

Dona non numerantur secundum quatuor que sunt nobis pro peccato in futuris. *lib. iij. di. xxxiiij. 27*
Dona non numerantur penes bonum et malum. *lib. iij. di. xxxiiij. 28*
Dona quare non debent esse. *lib. iij. di. xxxiiij. 29*
Dona quare non debent esse duodecim. *lib. iij. di. xxxiiij. 30*
Dona quare non debent esse decem. *Ibidem*
Donorum ordo et combinatio bene assignetur per statum. *lib. iij. di. xxxiiij. q. ii. eo.*
Dona ordinantur per statum secundum ordinem dignitatis. *lib. iij. di. xxxiiij. 34*
Dona quare combinantur virtutes vero non. *lib. iij. di. xxxiiij. 35*
Donum timoris quare alij non combinantur. *lib. iij. di. xxxiiij. 36*
Dona an maneat in beatis. *lib. iij. di. xxxiiij. q. iij. f. rñ. 37*
Dona alter fuissent in statu innocentie alter sunt in statu nature lapsa alter erunt in statu glorie. *lib. iij. di. xxxiiij. 38*
Donorum virtutum et beatitudinem actus quod sunt. *quidam in gloria pilares. quidam medi. quidam vltimi. lib. iij. di. xxxiiij. 39*
Donum intellectus alter est in statu vite alter in statu patrie. *lib. iij. di. xxxiiij. 40*
Donum consilij quantum ad aliquid solletur quantum ad aliquid manebit. *lib. iij. di. xxxiiij. 41*
Donum fortitudinis qua ratione manet in patria. *lib. iij. di. xxxiiij. 42*
Donum scientie versus ad quod est in via et ad quod erit in patria. *lib. iij. di. xxxiiij. 42*
Donum pietatis secundum quem manebit in patria et secundum quem tollit. *lib. iij. di. xxxiiij. 45*
Donum timoris versus quomodo erit in patria. *lib. iij. di. xxxiiij. 60*
Dona spiritus sancti sunt in triplici differentia. *lib. iij. di. xxxiiij. 60*
Donum omne spiritus sancti quod habet exemplar in deo. *lib. iij. di. xxxiiij. 61*
Donum timoris actus finis versus pertinere ad defectibilitatem tamen secundum veritatem pertinet ad nobilitatem. *lib. iij. di. xxxiiij. 62*
Dona spiritus sancti probantur esse virtutes. *lib. iij. di. xxxiiij. b.*
Dona spiritus sancti fuerunt in christo et sunt in anima beatorum sanctis. *lib. iij. di. xxxiiij. c. d. e.*
Donum sapientie actus principalis an attendat penes cognitionem veri an penes affectionem boni. *lib. iij. di. xxxiiij. q. i. a. rñ. 6. r. per totum.*
Donum scientie actus principalis an consistat

in actione an in consideratione. *lib. iij. di. xxxiiij. q. ii. b. rñ. 13. r. per totum.*
Donum intellectus actus principalis et obiectus an sit presentat in prelativitate creatoris et creature. *lib. iij. di. xxxiiij. q. iij. c. rñ. 19*
Donum sapientie ad cognitionem creatoris et donum scientie ad cognitionem creature alter ordinatur quod donum intellectus ad illa duo. *lib. iij. di. xxxiiij. 20*
Donum scientie sapientie et intellectus quomodo ordinatur circa temporalia et eterna. *lib. iij. di. xxxiiij. 21*
Donum intellectus an presentat in cognoscendo vel speculando an in cognoscendo vel speculando et afficiendo. *lib. iij. di. xxxiiij. 22*
Dona que admittuntur combinantur debere habere idem obiectus quomodo intelligitur. *lib. iij. di. xxxiiij. 24*
Donum intellectus et fides si sint per speculum tamen differunt in modo speculandi. *lib. iij. di. xxxiiij. 25*
Donum consilij actus principalis an sit consiliarius. *lib. iij. di. xxxiiij. q. iij. d. rñ. 27. r. per totum.*
Donum fortitudinis actus principalis an presentat circa passiones tolerandas an circa cupiditates reprimendas. *lib. iij. di. xxxiiij. q. v. c. rñ. 34. r. per totum.*
Donum pietatis actus principalis an consistat in religionis respectu dei an in consensione respectu proximi. *lib. iij. di. xxxiiij. q. vi. f. rñ. 40. r. per totum.*
Dona spiritus sancti an sint congenera. *lib. iij. di. xxxiiij. q. ii. b. rñ. 15*
Donorum gratuitorum habitus considerantur dupliciter: quomodo non. *lib. iij. di. xxxiiij. 3bidem*
Dona spiritus sancti non esse genera obiectus autem sonant quod sunt intelligentia. *lib. iij. di. xxxiiij. 16. r. 17. r. 18. r. 19*
Dona spiritus sancti habentur dupliciter: per gratie infusionem et per bonorum operum multiplicationem. *lib. iij. di. xxxiiij. 20*
Donum gratie gratis date et donum gratie gratis facientis quod sit. *lib. iij. di. xxxiiij. 16*
Item hic ponitur conceptus primum ponatur conceptus penitentia.
Dona gratis data secundum duplicem acceptationem duplicem habent dispensationem et quod homini potest illa spiritus sancti non habere et quis non. *lib. iij. di. xxxiiij. 21*

¶ Donec

Donec sit ordinem incertum. *lib. iij. di. xxxiiij. 5*

¶ Domine

Domine magis reuelat somnia doctus quam vigilatibus. *lib. iij. di. xxxiiij. 76.*

Quos

Notes spatria ⁊ charitas in via disti-
miller se habent. li. iij. di. xxi. 58

Notes anim e res unde dicuntur que
sint ⁊ secundum quos actus numerat

⁊ distinguuntur. li. iiii. di. xli. 22

Notes corporis i quibus consistit glo-
rificatione dupliciter considerantur ⁊ se-
cundum hoc sunt a duobus. li. iij. di. xli. 35

Notes quare non est circa memoriam. lib.
quarto. dist. xli. 25

Notes quare non est circa laudem voca-
lem. li. iij. di. xli. 26

Notes corporis q̄ ⁊ an pueniēt q̄tuoꝝ
assignent. li. iij. di. xli. q. i. r. 37

Notes corporis eē p̄res v̄l pauciores q̄
q̄tuoꝝ si q̄ r̄ōnes pbare vidēt q̄ōs sūt
dissolue. li. iij. di. xli. 38. ⁊ p totum

Notes corporis an equaliter sint in oi-
bus an secū dū magis ⁊ minus. li. iij.
di. xli. q. ij. k. r. 41

Note impassibilitatis an corpus sit
impassibile passione veniente ab intrin-
seco. li. iiii. di. xli. q. i. n. r. 53

Note impassibilitatis an corpus sit is-
passibile passione veniente ab extrin-
seco. li. iiii. di. xli. q. ii. o. r. 59. ⁊. 60

Note claritat̄ an corpora gloriosa sint
perita an colorata an luminosa. li. iiii.
di. xli. q. i. p. r. 62. ⁊ per totum.

Note claritat̄ an corpora gloriosa possint
claritatē suā s̄m imperium anime ocu-
lis nostris occultare. li. iiii. di. xli. q.
ii. q. R. 64. ⁊ per totum.

Note subtilitatis an possit corpus glo-
riosum penetrare oē aliud corpus non
gloriosum in suo motu. li. quarto. dist.
xli. q. i. r. R. 68. ⁊ per totum.

Note subtilitatis an corpus gloriosum
sit palpabile tactu a non glorioso. li. iiii.
di. xli. q. ii. s. R. 77. ⁊ per totum.

Notes agilitatis an sit i oib⁹ corpib⁹ glo-
riosis. li. iiii. dist. xli. q. i. r. R. 81

Note agilitat̄ nō eē i corpib⁹ gloriosis
si q̄ r̄ōnes vidēt pbare q̄ō sūt dissoluē
de. li. iiii. di. xli. 82. ⁊ per totum.

Notes agilitatis an scilnet corpus glo-
riosū ad oēm differentiam positivam an
ad aliquē locū determinatum. li. iiii.
di. xli. q. ii. v. R. 87

Quibatio

Quibatio est duplex ⁊ qua d̄ sparta
dubitasse. li. iiii. di. iiii. 33

Quibatio d̄ dupliciter ⁊ q̄ō christ⁹
dubitavit. li. iiii. di. xvii. 6.

Quibatio d̄ mod⁹ triplex ⁊ quō iohan

nes dubitavit. li. iiii. dist. xv. 4.

Ducere

Ducē ad bonū triplr d̄. li. i. di. xlv. 20

Ducit an pōt in coniugii q̄ p̄p̄ pollus
ta est p̄ adulterii lib. iiii. di. xxxv. e.

Dulcedo

Dulcedo pulchritudo ⁊ castitudo p̄ō
duplr accipi lib. ii. dist. xxxviii. 25.

Dulcia

Dulcia d̄ triplr li. iiii. di. tr. o. iiii. k. l. R.

Dulcia q̄ō accipit̄ s̄b d̄ne oim p̄ potē
tiā cui dulcia debet lib. iiii. di. tr. 65.

Dulcia quare magis dicit̄ deberi d̄no
⁊ latris deo. ibidem.

Dulcia ⁊ latris quare dicantur d̄verse
virtutes lib. iiii. di. tr. 66.

Dulcia ⁊ latris dissimiliter se habent
ad charitatem lib. iiii. di. tr. 67.

Duo

Duo quid significet cum dicitur. due
persone vel pater et filius duo sunt. li.
i. di. iiii. r. iiii. d.

Duo que sic se habent q̄ se inuicē con-
sequuntur vt aut ambo causatur a ter-
tio sut vnum est causa alterius vide
instantiam li. i. di. xxxviii. 15.

Duo mala fecit populus me⁹ ⁊c q̄ō
intelligitur lib. ii. di. xli. 57.

Durare. Duricia. Durus.

Durare simul est duplr. li. ii. di. i. 15

Duriciam corporum sequitur triplex
proprietat̄. li. i. di. xl. 47

Dur⁹ est aliq̄s duplr. li. iiii. di. xv. 42

Ebius

Bi⁹ ⁊ ebi⁹ differunt
li. iiii. di. v. 3

Ecclesia

Ecclesie pietas erga suos
offensores. li. iiii. di. xxx. 25

Ecclesia q̄ōd̄ assumere
a maiorē pte pene satisfactorie. li. iiii.
distinctione. xv. 52.

Ecclesia quare magis p̄sit malos sub-
ditos q̄ infideles ⁊ paganos. li. quarto
di. xviii. 72

Ecclesie iudicis q̄ō eternū fallitur
li. quarto. di. xviii. 25

Ecclesie iudicis q̄ō decept⁹ vbi q̄s cō-
trahit cū vna clandestine. cum alta pu-
blice. li. quarto di. xviii. 26

Ecclesia decepta aliquos separat post
manifestatur deceptio q̄ritur an sint
tales resigēd̄. li. quarto di. xli. 1.

Edificium

Edificii sp̄ialis ordo. li. iiii. di. xviii. 38

Effabile

Tabula

Effabile et inefabile dicitur duplex. l. i. dist. 8. **Effectus.**
Effectum connotans nomen aliquid dicitur respectu duplex et secundum quem est essentia. l. i. dist. xv. 20
Effectus qui pendet ex causa variabilis et necessarius aliter ab ista aliter ab illa denominatur. l. i. dist. 22
Effectus comparatur ad causam superiorem et ad causam creatam et secundum quem modum sunt aliquid casus et aliquid fortuna. l. i. dist. xv. 5
Effectus non remoueri permanente causa quomodo intelligitur. l. ii. dist. xxxv. 27
Effectus aliquid dicitur a causa sub aliqua conditione superaddita tripliciter. l. i. dist. xxxv. 13
Effectus dei qui potest aliquid repugnare et qui non. l. i. dist. xxxv. 23
Effectus inferre nocumentum potest esse duplex et secundum quem potest aliquid deo prorsus et in suo effectu. l. ii. dist. xv. 24
Effectus est multiplex et quem respicit ordinem charitatis. l. i. dist. xxxv. 40
Effectus non esse in potestate nostra quomodo intelligitur. l. ii. dist. xxxv. 43
Effectus dei respectu creaturam connotatur per aliqua verba tripliciter. libro tertio. dist. xxxv. 4
Effectus iterum connotatur dupliciter et quomodo dicitur deus diligere effectum. l. i. dist. xxxv. 8
Effectus comparatur ad aliquam causam duplex et quomodo in suo primo aduentu facit culpam quam inuenit non esse. l. ii. quarto dist. xxxv. 11
Effectus deformiter productus potest dupliciter considerari et secundum quem modum habet veritatem et producit effectum deformem est deformatio. l. ii. quarto. dist. xxxv. 27
Ego.
Ego sum quod sum circumlocutio ista an significet nomen essentie vel persone. l. i. dist. ii. 4
Egressus.
Egredi quomodo dicantur omnia ab aula dei. l. i. dist. xv. 6
Egressus continuus aliquid ab aliquid duplex sicut et adeptio continua et quomodo hinc infernalis dicitur et dicitur. l. i. dist. i. 48
Electio
Electio numerum non posse augeri vel minui quomodo intelligitur. l. i. dist. xl. 5
Electio numerum augeri et minui ad ista etiam presertim iusticie et referentia. l. i. dist. xl. 31
Electio an sit in deo eternaliter vel ex tempore. l. i. dist. xl. q. i. art. 34
Electio dicitur duplex ibidem, **Electio** est duplex

l. i. dist. xl. 36. **Electio** est duplex. l. i. dist. xl. 37. **Electio** est triplex. l. i. dist. xl. 40
Electio aliqua fuisse si homo non peccasset. l. i. dist. xl. 36
Electio que dicitur est propositio. l. i. dist. xl. 38
Electio differat a vocatioe. libro primo dist. xl. 9. 22
Electio quod sit. l. i. dist. xl. q. ii. art. 40
Electio prelationis non est tamen bonorum nec otium bonorum. l. i. dist. xl. 41
Electio predestinatio propositum idem sicut in deo secundum res: sed differunt secundum rationem intelligendi. l. i. dist. xl. 43
Elemente
Elementum supra se dicitur duplex. l. ii. dist. ii. **Elementum**
Elementum ignis et aeris distinctio quomodo facta sit cum scriptura nullas de his faciat mentionem. l. ii. dist. xv. 7
Elementorum distinctio exprimitur. l. ii. dist. xv. 37
Elementorum distinctio penes duos attenditur. l. ii. dist. xv. 21
Elementa que non sunt vno die ornata sicut sunt vno distincta. l. ii. dist. xv. 35
Elementa quomodo predominantur in corporibus animalium. l. ii. dist. xv. 22
Elementa preclara esse in corpore viuificas habet quomodo intelligitur. l. ii. dist. xv. 40
Elementum vnum dicitur in duobus sensibus. l. ii. dist. xv. 42
Elementa an innouabuntur post iudicium. l. ii. dist. xvi. q. ii. art. 32
Elementorum quadruplex est operatio et que manebit in corpore glificato et que non. l. ii. dist. xlv. 54
Elementa an misceantur in corpore glorioso equaliter an inegaliter et cetera. l. ii. quarto dist. xlv. 57
Elementosyna
Elementosyna spiritalis est septimembris quomodo modum corporalis. l. ii. dist. xv. 33
Elementosynarum que sit maior an spiritualis an corporalis. l. ii. dist. xv. 34
Elementosyna quomodo ordiate dare quomodo dicitur sicut seipso scilicet. l. ii. dist. xv. 35
Elementosynam dare indigentibus potest iterum ligi duplex. l. ii. quarto. dist. xv. 36
Elementosynas largas facere an sit vitium que facere paruas et de tribus utilitatibus large dantis. l. ii. quarto. dist. xv. 37
Elementosyne dante ordo. l. ii. dist. xv. 38
Elementosyna de quibus fieri debeat. libro quarto. dist. xv. q. i. art. 63
Elementosynam quomodo potest facere monachus. l. ii. quarto. dist. xv. 64

Elemofyna an poffit fieri de male acq
 uis & afeclerat? p dōs. l. iij. di. xv. 65
 Elemofynam an poffit facere aleator
 an poffit lucratam pecuniam retinere
 lib. quarto. di. xv. 67
 Elemofynā non poffe fieri de iniquo
 quō intelligitur. li. iij. di. xv. 69
 Elemofynam fatisfactoriam dari debe
 re de fupervacuo: & dō neccario quomō
 intelligitur. lib. iij. di. xv. 69

¶ Emanare

Emanare per modum liberalitatis est
 duplex. lib. i. di. x. 14
 Emanatio quare non est quantum ad
 actum traficibilis. li. i. di. c. 1
 Emanatio perfone quare folum fit p
 affectum amoris li. i. di. l. 22
 Emanationū gratiōis & pceffionis q̄
 fit prior. lib. i. di. xij. q. iij. d. rñ. 25
 Emanatio in deo & in his inferioribus
 differunt. li. i. di. xij. 15. & 23
 Emanationes in diuinis confiderāt
 & quantum ad esse quantum ad diftin
 gūi vel differre. li. i. di. xij. 29
 Emanationes an diftinguantur feipfis
 an alijs. li. i. di. xij. 24
 Emanationes differunt nec substantias
 nec accidentalis fed originali differē
 tia. lib. i. di. xij. 25
 Emanationē fūfficienti contingit tri
 pliciter fignificari fcz per hec tria no
 mina fūff amoz donū. lib. i. di. xvij. 31
 Emanationem verbi cōtingit tripliciter
 fignificari. f. per hec tria nomia filius
 imago & verbum. li. i. di. xvij. 32
 Emanatio perfone fecundum quid at
 tenditur. li. pmo. d. xix.
 Emanatio perfectiffima quid req̄rat.
 lib. pmo. d. xxix. 8.

¶ Empyreum

Empyreum & ontueriale quōd fūt muta
 bilis. l. i. di. xvij. 35. ¶ Empyrum.
 Empyri carnis haberi q̄ p̄cū q̄ emitt
 quōd intelligit. l. iij. d. xxxij. 7

¶ Enigma

Enigma qdē fm Aug. li. ij. d. xij. 37

¶ Ens

Ens duplex ē pparatio. lib. i. d. xxij. 2.
 Ens dī duplex & quando trahit nume
 rum aliunde. li. i. d. xxij. 19
 Ens & res differunt. li. i. d. xxv. 5.
 Ens et hū ē duplex. l. i. d. xxvij. 18
 Ens & non ens quare dicuntur fumme
 diftantia. li. i. di. xliij. 12.
 Ens cōpletum folum esse in loco quō
 intelligitur. li. ij. di. xij. 32.

Ens ppletū nō venire ad pftitutionē
 tertii quō intelligit li. iij. d. xxvij. 24

¶ Enunciatio

Enunciabilia fūne cōpleta q̄ deo femel
 cognofcit an femper cognofcat vel fci
 at. l. i. di. xli. q. ii. d. R. 25.
 Enunciabile femel verū an femp fit ver
 ū. vide varias optinones. 3 bīdem.
 Enunciabile quare definit deus fcire
 libro. i. d. xli. 27.
 Enunciatio falſa fm q̄, quod h̄mōi an
 fit a deo l. fco. d. xxxvij. q. iij. e. R. 40
 Enunciatio quelibet duplicē cōplectit
 veritatem li. iij. di. xxxvij. 41.
 Enunciabile quom quōd quedam mutāt
 quedam non li. iij. di. xxxvij. 23.

¶ Episcopus

Episcopatus quare non est ordo libro
 quarto di. iij. 75.
 Episcopus quare folēnius inungit q̄
 ſacerdos libro quarto di. xxxij. 76.
 Episcopus non potest aliquis fieri nē
 ſi ſacerdos libro quarto di. xxv. 2
 Episcopus qua rōne b̄dicit ep̄m ed
 archiepm̄ & papā li. iij. di. xxv. 15.

¶ Equalitas

Equalitas trium perfonarum cōſiſtē
 in eternitate magnitudine potestate.
 libro. i. di. xix. l. et. a.
 Equalitatem an fit ponere in diuinis.
 l. i. d. xix. q. i. a.
 Equale & lequale qdē est. l. i. d. xix. 12
 Equalitārē cōſequit diuifibilitas. quō
 mō intelligitur. li. i. d. xix. 13
 Equalitas est alicui q̄ & quātitas quos
 mō intelligitur. l. i. d. xix. 14
 Equalitas est alicui q̄ & finitas quō in
 intelligitur & fm qd transferatur ad dē
 uina. li. i. d. xix. 15
 Equalitas est alicui ergo & diuerſitas
 quō intelligitur. li. i. d. xix. 16
 Equalitas ſumma an fit in diuinis. li. i.
 d. xix. q. ij. b. R. 17. & 18
 Equalitas cū cōuerſione an fit in diu
 nis li. i. di. xix. q. tertia. c.
 Equalitas duplex pſiderat. f. p̄out dē
 reſpectū eōparatīe & p̄ut vltra reſpes
 ctū p̄cernit actū cōeōrdiōis. l. i. d. xix. 21
 Equalitas cū cōuerſione an fit in di
 uinis. l. i. d. xix. q. quarta. d.
 Equalitatem potentie an fit ponere in
 diuinis q̄tum ad numerum poſſibi
 lum. li. i. di. xix. q. i. a. R. 7. & per totū.
 Equalitas q̄tum ad intentionem po
 tēte an fit ponere in diuinis. li. primo
 d. xix. q. ii. b. rñ. 12

Tabula

- Equalitas et similitudo est duplex.** lib. 1. distinctione. xxxi. 1.
Equalitas patris et filii quomodo non est relatio vel notio li. 1. dist. xxxi. 3.
Equalis et similis an dicantur secundum positionem vel privationem in divinis. lib. 1. dist. xxxi. q. 1. a.
Equale diffinitur ab euclide li. 1. dist. xxxi. 4. et declaratur primum ad negationem in ea diffinitione positam. 6.
Equalitas et similitudo unde capitur in divinis. li. 1. dist. xxxi. 5.
Equalis et similis quam diversitates dicuntur in divinis li. 1. dist. xxxi. 7.
Equale et simile quomodo ponuntur commensurationem divinis li. 1. dist. xxxi. 8.
Equalis et similis an dicantur in divinis secundum substantiam an secundum relationem lib. 1. distinctione. xxxi. q. 1. b. R. 9. 7. e. dist. a.
Equalitatem et similitudinem in divinis esse essentiam quo sensu dixerit magister et hylar. li. 1. dist. xxxi. 10.
Equale dicitur secundum quantitatem et simile secundum qualitatem quomodo intelligitur li. 1. dist. xxxi. 11.
Equalis et similis an dicantur mutuam relationem secundum, quam pater filio et filius patri sit equalis lib. 1. dist. xxxi. q. 1. c. R. 14.
Equalis et similis dupliciter accipitur ibidem.
Equaliter quomodo accipitur sibi equaliter est ei cura de omnibus li. 1. dist. xxxi. 6. 7. li. 1. dist. xxxi. 16.
Equalitas et inequalitas in rebus et equalitas et inequalitas in propositis lib. 1. dist. xxxi. 4.
Equitas
Equitas dicitur maior dupliciter et quomodo est magis equum diligere amicum quam inimicum. li. 1. dist. xxxi. 34.
Equivocum
Equivoci et univoci analogi divinis personis quomodo accipitur lib. 1. distinctione. 1. 4. 7. de hoc li. 1. dist. xxxi. 15.
Error
Error quomodo dicitur non li. 1. dist. xxxi. 19.
Errores vel quomodo loquar honeste opiniones in quibus magister communiter non tenetur li. 1. dist. xxxi. 4.
Error dicitur videtur li. 1. dist. xxxi. 31.
Error dicitur videtur li. 1. dist. xxxi. 32.
Errores plurimi circa personam ubi dicitur ad naturam assumptam li. 1. dist. xxxi. 3.
Error quomodo dicitur fidei et ceteris
- lib. 1. dist. xxxi. 33.**
Error ubi est cum periculo et ubi non est quomodo non ois deceptio est equalis peccati lib. 1. dist. xxxi. e.
Error non potest esse dupliciter in consensu matrimoniali vel circa personam vel circa proprietates persone et quomodo tollit consensum matrimonialem lib. 1. dist. xxxi. c. xxx. 3.
Error potest committi circa nobilitatem esse dupliciter et quomodo tollit consensum matrimonialem li. 1. dist. xxxi. 12.
Error dicitur esse triplex et quis horum impletur in matrimonium li. 1. dist. xxxi. 11.
Errores plurimorum vide ubi heresis.
Erubescencia
Erubescencia dicitur li. 1. dist. xxxi. 54.
Esau
Esau quomodo per iustitiam reprobus est li. 1. dist. xxxi. 9.
Esca
Escam eandem omnes manducaverunt quomodo intelligitur lib. 1. dist. xxxi. 32.
Essentia
Essentie due non habent similitudinem cum duabus personis li. 1. dist. xxxi. 33.
Essentiale dicitur quatuor modis li. 1. dist. xxxi. 4.
Essentia si diceret relative quod esset inconueniens li. 1. dist. xxxi. 1.
Esse aliquid de nihilo tripliciter potest intelligi et quomodo filius et spiritus sanctus dicitur non esse de nihilo li. 1. dist. xxxi. 9.
Essentia vel substantia an generet li. 1. dist. xxxi. v. q. 1. a. R. 10.
Essentiam in divinis significat tria genera nomen li. 1. dist. xxxi. 11.
Essentia divina est filius per hoc propositio dupliciter habet sensum li. 1. dist. xxxi. 17.
Essentia siue substantia utrum generetur li. 1. dist. xxxi. v. q. 1. c. R. 23.
Essentia siue substantia an per generationem communicetur libro 1. distinctione. v. q. 1. d. R. 26.
Essentia divina quomodo est appropriabilis vel appropriata li. 1. dist. xxxi. 18.
Essentie utrum generet vel generetur li. 1. dist. xxxi. a.
Essentia divina non generatur a patre lib. 1. dist. xxxi. b. c. d.
Essentia non generat essentiam lib. 1. distinctione. xxxi. e. f. g.
Esse aliquid dicitur dupliciter et esse patrem non aliquid quomodo intelligitur lib. 1. dist. xxxi. 3.
Essentia et potentia illa duo nomina differenter se habent in divinis li. 1. dist. xxxi. 5.

Esse et posse est idem in diuinis sed non se
 quit eentia p[er] se dicit q[uo]d ergo pari r[ati]o
 ne pot[er]it generari l[ib]. i. di. vii. 1.
 Esse patrem et esse deum non differunt
 re sed r[ati]one l[ib]. i. di. vii. 22.
 Essentia diuina quomodo est distinguit
 b[er]is l[ib]. i. di. vii. 1.
 Esse creati sufficient[er] distinguit p[er] tres
 p[ro]prietates ab esse creato. l[ib]. i. di. vii. 2
 Esse diuinum comparatur ad nostrum
 dupliciter l[ib]. i. di. vii. 7.
 Essentia et veritas dupliciter conside
 rantur l[ib]. i. di. vii. 20.
 Esse diuinum an sit deo v[er]e q[uo]d non possit
 cogitari non esse. l[ib]. i. di. vii. q. ii. b. R. 21.
 Esse diuinum est evidens et in se et pro
 bando l[ib]. i. di. vii. 3.
 Essentie diuine incommutabilem pro
 bat l[ib]. i. di. vii. c. d.
 Et aliqd i plurib[us] dupl[ic]t[er] l[ib]. i. di. vii. 65
 Essentia et persona quibus sint idem t[er]m[in]i non
 sunt ad idem q[uo]d eentia c[on]sideratur et p[er]sona
 distinguitur l[ib]. i. di. ix. 26.
 Essentia p[ro]ducit alia eentia sed non alia
 creatura ex seip[s]a l[ib]. i. di. ix. 33.
 Esse et factu[m] esse in aliquib[us] idem est diffe
 runt t[er]m[in]i fieri et esse. et aliquib[us] differunt
 esse et factu[m] esse. idem t[er]m[in]i esse et fieri i aliq[ui]b[us]
 idem est fieri esse et factum esse l[ib]. i.
 di. ix. 36.
 Esse i hoc mundo e dupl[ic]t[er]. l[ib]. i. di. xv. 36
 Essentia forme esse inuariabile quomodo
 intelligitur l[ib]. i. di. xv. 33. in fine.
 Esse et sanctu[m] esse quomodo habemus
 a sp[irit]u sancto l[ib]. i. di. xvii. 6.
 Essendi modi in creaturis sunt noue
 l[ib]. i. di. xviii. 23.
 Essentia non pot[er]t esse in eentia quibus p[er]so
 na possit esse in p[er]sona l[ib]. i. di. xviii. 26.
 Essentia diuina quomodo dicitur sim
 plex l[ib]. i. di. xviii. 43.
 Esse in patre quid significet l[ib]. i. di. di.
 xviii. 27. et eadem dist. 28.
 Essentia sc[ilicet]m autennam quid l[ib]. i. di.
 xviii. 12. et l[ib]. i. di. xviii. 22.
 Essentia hoc nomen an dicit debeat in
 diuinis l[ib]. i. di. distinctione. xviii. q. ii.
 c. r[ati]o. 13.
 Essentia a subsistentia substantia et per
 sona habent quattuor nomina greca si
 bi correspondentia et de eorum suffic
 entia et differentia ibidem.
 Essentia est communis tribus sed alit
 er q[uo]d persona l[ib]. i. di. xviii. 22.
 Essentia quod seip[s]a refert. l[ib]. i. di. xviii. 15

Esse ad alterum se habere et existens
 idem in diuinis sed ordinata s[ecundu]m ratio
 nem intelligendi l[ib]. i. di. xviii. 22.
 Esse respectu quomodo dat solum esse
 se respectu. l[ib]. i. di. xviii. 23.
 Essentia p[ro]dicatur p[er] quid p[ro]na vt q[uo]d
 notio vt que l[ib]. i. di. xviii. 32.
 Esse patre et g[er]ere an sit vna notio l[ib].
 i. di. xviii. q. i. a. R. 6.
 Esse patrem et generare differunt l[ib].
 i. di. xviii. 8.
 Esse sapientem et esse in diuinis quo diffe
 runt. l[ib]. i. di. xviii. 1.
 Essentia quare non existit ab eentia nec se
 h[ab]et ad alia p[er]sona q[uo]d existit a p[er]sona et se h[ab]et
 ad aliam l[ib]. i. di. xviii. 11.
 Esse aliqua in deo vel per deum potest
 esse tripliciter l[ib]. i. di. xviii. 5.
 Esse res eternaliter i deo quare magis
 dicunt q[uo]d ex deo l[ib]. i. di. xviii. 6.
 Esse ex deo per deum esse in deo iste lo
 cutiones dupliciter consideratur l[ib].
 i. di. xviii. 9. et eadem di. e. f.
 Esse aliquid in aliquo potest esse tripliciter
 et quomodo sunt et res in deo l[ib]. i. di. di.
 xviii. 10. et dist. xviii. 29. et 30.
 Essentia p[ro]prietas relatio quod dicit in
 diuinis l[ib]. i. di. distinctione. xviii. 16.
 Esse i deo plus dicit q[uo]d cognoscit a deo
 l[ib]. i. di. xviii. 27.
 Esse ex deo et de deo differunt. l[ib]. i.
 di. xviii. 8.
 Esse vbiq[ue] an sit propriu[m] dei vel conue
 niat soli deo l[ib]. i. di. xviii. q. i. c. r[ati]o.
 18. et per totum.
 Esse vbiq[ue] an pueniat deo semp[er] sine e
 ternalit[er] l[ib]. i. di. xviii. q. ii. d. r[ati]o. 21.
 Esse vbiq[ue] dupl[ic]t[er] pot[er]t accipi de deo sic
 cut et esse semper ibidem.
 Esse aliquid in aliquo potest esse tripliciter
 et s[ecundu]m omnes hos modos est deus in res
 bus l[ib]. i. di. xviii. 26.
 Esse in loco et esse locatu[m] r[ati]one cuius co
 uerunt l[ib]. i. di. xviii. 38.
 Esse a deo quod est a l[ib]. ar. quomodo
 intelligitur l[ib]. i. di. xviii. 9
 Esse ordinatum quomodo p[re]supponit
 esse l[ib]. i. di. xviii. 31.
 Esse q[uo]d est quando est necessario e[st] et c.
 quomodo intelligitur l[ib]. i. di. xviii. 19
 Esse rei duplex esse l[ib]. i. di. xviii. 10.
 Esse simul in duratione est dupliciter
 l[ib]. i. di. di. ii. 15.
 Esse p[re]sens alicui est dupliciter l[ib]. i.
 di. di. iii. 6.
 Esse et posse quomodo non differunt in

perpetuis lib. ii. di. ii. 18.
 Esse simpliciter et esse secundum quid
 quid sit lib. ii. di. ix. 31.
 Essentia quinta quod est lib. ii. di. xliij. 6.
 Essentia quinta vel corpus quintum quos
 modo calefacit lib. ii. di. xliij. 11
 Esse et conservare quomodo est ab eo
 dem lib. ii. di. xix. 42.
 Esse ordinatum presupponit esse quomodo
 intelligitur lib. ii. di. xxxv. 39
 Esse a deo quicquid a posititate natura
 li quo intelligitur lib. ii. di. xxxv. 32
 Esse aliquid contra sua nature est dupl^r et
 fm que modis p^ras nature est contra
 sua nature lib. ii. di. xliij. 26.
 Esse sub lege dicitur tribus modis lib.
 bio. iij. di. 6.
 Essentia et natura in quo differunt lib.
 ii. di. v. 29.
 Esse dei dupliciter dicitur de aliquo
 lib. iij. di. viij. 19.
 Esse secundum quid est dupl^r lib. iij.
 di. xxi. 44.
 Esse ex parte de aliquid dupl^r et quo
 charitas de ex parte lib. iij. di.
 Esse et esse differunt lib. ii. di. xij. 12.
 Esse rei dicitur dupl^r et quomodo esse
 corporis resurgentis est unum et res
 vna lib. iij. di. xliij. 26. circa medium.
 Esse nobilitate est dupl^r et quod magis
 de integritate vniuersi lib. ii. di. xlv. 35
 Esse aliquid in potentia est dupliciter
 lib. iij. di. xlv. 17.
¶ Est
 Est hoc vbi quod de quibus se de. et quod quibus
 est tertium adiacens lib. i. di. viij. 10.
 Est hoc verbum potest dicere presens
 dupliciter lib. i. di. xliij. 1.
 Est hoc verbum dupliciter potest pre
 dicari scilicet ad tertium adiacens et vel co
 pulis lib. ii. di. xxxv. 37
¶ Estimare
 Estimare malicia sua bonitate dei et de
 dere potest esse dupl^r lib. ii. di. xliij. 4.
¶ Etas
 Etas mundi describitur lib. iij. di. i. 3.
 Etas mundi quomodo et quare sunt
 sex quibus in modum in homine et quas
 re dicantur etas lib. iij. di. i. 3.
¶ Eternus
 Eternus seu eternum et eum differunt.
 et quomodo eternum seu eternum est
 proprium dei lib. i. di. viij. 5. et 6.
 Eternus est quod actus et passivus ponit
 in deo quo intelligitur lib. i. di. v. 14
 Eternitas magnitudo potentia quos

modo remouent in diuinitate omnem in
 equalitatem lib. i. di. xix. 17. Ad idem.
 Eternitas magnitudo p^ras in deo sunt
 ly ponant quasi diuersa lib. i. di. xix. b.
 Eternitas de essentiali in masculino genere.
 ly hoc nomine vnus non lib. i. di. xliij. 13.
 Eternitas non est quantitas lib. i. di. xliij. 16
 Eternum quomodo non connotat tem
 porale lib. i. di. xxxvi. 35.
 Eternum potest teneri dupl^r scilicet adfectu
 ue et substantie et fm que modum hec
 est vera. oem quod predicatur de deo est
 eternum lib. i. di. xxx. 9
 Eternitas an appropiet p^ris spes imaginis
 et v^r munitur lib. i. di. xxx. q. iij. f. 30.
 Eternum quid est et quo et qua p^ruatione
 dicitur lib. i. di. xxx. 25.
 Eternum dupl^r et nomine imponit pure.
 scilicet connotando epale lib. i. di. xli. 6.
 Eternum dicitur aliquo p^rte diuinitatem
 non interminabilitatem lib. i. di. xli. 29.
 Eteno magis repugnare epale est et ali
 etno quo intelligitur lib. i. di. viij. 28
 Eternitas de multiplici lib. iij. di. iij. 46
¶ Euangelium
 Euangelica lex quare de perfecte liber
 tatis lib. ii. di. xliij. 36.
 Euangelica lex quibus absoluit ab oner
 re legis moysaice non tamen absoluit
 a lege humana lib. ii. di. xliij. 38
 Euangelium quare dicitur lex amoris et
 libertatis lib. iij. di. i. 13.
 Euangelica precepta quibus sunt in seruis
 tute et quibus in libertatem. Ibidem.
 Euangelica lex distinguit p^ria rpa by
 Aug. lib. iij. di. iij. 4. ¶ Eucharistia
 Eucharistia quod dicitur p^ras lib. i. di. xli. 20
 Eucharistia potest sumi ante baptismum de
 facto sed confirmationis et ordinis sa
 craments non lib. iij. di. viij. 43
 Eucharistia sacramentum quare ordinat post sa
 cramentum baptismi et confirmationis lib.
 bio. iij. di. viij. 1.
 Eucharistia quare magis dicitur hoc sacra
 mentum scilicet sacramentum corporis et sanguinis
 christi quam alia sacra lib. iij. di. viij. 1.
 Eucharistia septem dona confert suo
 menti lib. iij. di. viij. 3.
 Eucharistia de p^ras triplici ex cau
 sa lib. iij. di. viij. 4.
 Eucharistia et baptismum quare dicitur in p^r
 p^ris p^rona instituit lib. iij. di. viij. 5.
 Eucharistia sacramentum an debuit p^restigios
 rari lib. iij. di. viij. q. i. a. 6.
 Eucharistia non tamen est signum sed esse
 veritas libro quarto di. viij. 7.

Eucharistia et baptismus quare pluribus
 et expressioribus figuris sunt prefigurata
 et alia sacramenta. li. iiii. dist. viii. 9
 Eucharistia quare non habuit figuram
 sanctificationem sicut baptismus. li. quar-
 to. di. viii. 10
 Eucharistie sacrum an per quatuor sit suf-
 ficienter prefiguratum et de illius prefiguratio-
 nis numero et sufficientia. lib. quarto
 di. octava. q. secunda. b. R. 11
 Eucharistie prefiguratio quomodo facta in
 hedo et fauo mellis. et quomodo ille due figu-
 re reducuntur ad agnum et manna. li. quar-
 to di. viii. 11
 Eucharistie prefiguratio quomodo conveniens
 facta est sacrificio melchisedech et ma-
 na. li. quarto. di. octava. 14
 Eucharistie prefiguratio quomodo conveniens
 facta est in agno pascale. li. quarto. di.
 octava. 15
 Eucharistie prefiguratio quomodo conveniens
 facta est in sanguine qui fluxit de latere christi
 li. quarto. di. viii. 16
 Eucharistie figura que fuit expressior an
 illa que fuit tpe legis nature an illa que
 fuit tpe moyses an illa que fuit tpe le-
 gis græ. li. quarto. di. viii. q. iij. c. R. 17
 Eucharistie prefiguratio que precessit ex-
 plor in lege nature sequitur ad ritum lib.
 quarto di. octava. 18
 Eucharistie sacramentum an a principio de-
 buerit institui. li. quarto dist. viii. q. i. d.
 Eucharistie sacramentum que non est statim
 post lapsum institutum. lib. quarto. di. viii. 19
 Eucharistia quomodo est signum corporis imple-
 ti et veri. li. quarto di. viii. 20
 Eucharistie manducatio cui statim et
 quomodo conveniebat. li. quarto di. viii. 21
 Eucharistia non incepit cum panis triplici
 ratione. li. quarto. di. viii. 22
 Eucharistie sacrum quomodo debuit institui
 ante passionem an post. libro quarto.
 di. viii. q. ij. e. R. 23
 Eucharistie sacrum non est eadem hora con-
 secutum vel sumendum. li. quarto distinctio-
 ctione. viii. 24. 32
 Eucharistie sacrum que non debuit institui
 post resurrectionem. li. iij. di. viii. 25
 Eucharistie sacramentum que non debuit
 institui in ascensione. li. quarto di. viii. 26
 Eucharistie sacrum que non debuit institui
 post omnia opera que christus fecit post resurre-
 ctionem. li. quarto. di. viii. 78
 Eucharistie sacrum quomodo et ordine est institui-
 tum per christum postquam precesserit per
 christum. li. iij. di. viii. q. iij. f. R. 28

Eucharistie inspectione que precessit de-
 nedictio et quomodo effectus. li. iij. di. viii. 29
 Eucharistie fractio potest esse duplex et
 causa. li. quarto di. viii. 30
 Eucharistie conciliende forma que sit.
 li. quarto. di. octava. 31
 Eucharistie in sacro que forma verborum est
 servanda super panem. li. quarto. distinctio-
 ctione. viii. q. i. g. R. 33
 Eucharistie in sacro forma verborum est
 servanda super vinum. li. quarto. dis-
 tinctione. viii. q. i. h. R. 34
 Et quod verba que sunt forma addunt triplicem
 effectum passionis christi. li. iij. d. viii. 36
 Eucharistie in sacro quomodo sit res et quomodo sit
 sacramentum. li. iij. d. viii. q. i. i. R. 37
 Eucharistie species tria prececit. Ibidem.
 Eucharistie species quomodo habet similitudi-
 nem ad corpus christi verum et mysticum. li. quar-
 to di. viii. 38
 Eucharistia quomodo habet rationem causandi vel
 efficiendi. li. quarto di. viii. 39
 Eucharistie sacrum an sit unum. li. quar-
 to di. viii. q. ii. 12
 Eucharistie sacrum est unum quibus sibi sit
 panis et vinum. li. quarto distinctio. octava. 33
 Eucharistie in sacro panis et vinum est bo-
 num signum. li. iij. di. viii. 44
 Eucharistie in sacro quibus sunt duo pers-
 onæ et elementa tamen sunt unum sacramen-
 tum. li. quarto d. octava. 45
 Eucharistie nomen verum et de illius sacri pre-
 figuratio. li. quarto di. viii. a.
 Eucharistie institutio tra. li. iij. d. viii. b.
 Eucharistie sacri forma. li. iij. d. viii. c.
 Eucharistie sacramentum forma qualis sit
 preteritum per se scilicet sicut instituta est
 ad ipsam. li. quarto. d. octava. d.
 Eucharistie in sacro quid signum et quomodo sit
 gnatum. li. quarto d. octava. e.
 Eucharistie sacro que similitudine signum
 ad signatum proprie. li. quarto d. octava. f.
 Eucharistie sacrum accipere et sibi tomere
 tamen accipere que non manet in ipso et ipse in eo
 quomodo intelligitur. li. quarto. di. ix. 3
 Eucharistie sacramentum res quomodo dicuntur
 hostie. li. quarto. d. ix. 4
 Eucharistie sacrum idigne manducare
 quomodo sit. li. quarto. d. ix. 5
 Eucharistie sacramentum quomodo debet fieri ma-
 lum. li. quarto d. ix. 9
 Eucharistie manducatio an habet distinctio-
 nem per duos modos. scilicet sacramentaliter et spiritualiter
 li. iij. d. ix. q. i. a. R. 7. et per totum.
 Eucharistie manducatio duplex modus
 est. scilicet unus et triplici principio. Ibidem.

Tabula

Eucharistie manducationes sunt b
 p̄tis baptismi recipiatur tribus m̄o
 dis. li. iij. di. fr. 10
 Eucharistie manducatio non est f̄z ua
 turā sed presupponitur. li. iij. di. fr. 11.
 Eucharistie manducatio secundum
 quid distinguitur. li. iij. di. 9. 12
 Eucharistia manducare spiritaliter p̄
 quāto dicitur sine q̄d sit m̄ducare sp̄s
 it. li. iij. di. fr. 9. b. ff. 13. r. di. r. 50.
 Eucharistie sp̄s m̄ducatio duo re
 quirat. li. iij. di. fr. 14
 Eucharistie ad sp̄salem manducatio
 nem fides infirmis non sufficit. li. iij.
 distinctione. fr. 15
 Eucharistiam sp̄s aliter m̄ducare q̄
 actus credendi faciat. li. iij. di. fr. 16
 Eucharistia secundum quam similiter
 dicitur spiritaliter dicitur m̄ducari. li. iij.
 distinctione. fr. 17
 Eucharistiam manducare sacramenta
 liter quid sit. li. iij. di. fr. q. iij. c. ff. 18.
 Eucharistie m̄ducatio sacramentalis
 quattuor requirit. ibidem. r. 19
 Eucharistiam non manducatur sacramē
 taliter qui solum recipit corporaliter
 ipsum sacramentum. li. iij. di. fr. 20
 Eucharistie in seō sp̄s aliter masticatio
 et incorporatio rei facit manducationē
 sp̄salem sed sola degustatio siue masti
 catio specterit non facit manducatio
 nem sp̄salem. li. iij. di. fr. 21. Ad idē. 22.
 Eucharistie species et res quō sunt vni
 te inseparabiliter. li. iij. di. fr. 23
 Eucharistiam an christus manduca
 uerit sacramentaliter et spiritaliter.
 li. iij. di. fr. q. iij. d. ff. 24.
 Eucharistiam non manducante ip̄s
 spiritaliter quō fuerit in eo cognitio
 et dilectio. li. iij. di. fr. 25
 Eucharistia seu viatico sp̄s vti non de
 buit spiritaliter quō fuerit viator
 li. iij. di. fr. 29
 Eucharistiam christus manducante sa
 cramentaliter. quō non sub velamine
 li. iij. di. fr. 27
 Eucharistiam sacramentaliter tm̄ re
 cipe vñ veniat. li. iij. di. fr. 28
 Eucharistiam an vere sumant mali. li.
 bio. iij. di. fr. q. i. c. ff. 26
 Eucharistia esse cibū mentis. nō ven
 tris quō intelligit. li. iij. di. fr. 32
 Eucharistiam intrare in peccatore nō
 est idē. li. iij. di. fr. 33
 Eucharistiam sumi a peccatore est op̄
 m̄tē. li. iij. di. fr. 34

Eucharistia an m̄ducet pctōrē dicitur
 liter qui est in peccato ex certa scien
 tia. li. iij. di. fr. q. ii. f. ff. 35
 Eucharistia quare contingit male vti
 et nō dicitur. li. iij. di. fr. 36
 Eucharistia quare est sumēda
 cū debita preparatione. li. iij. di. fr. 37
 Eucharistia manducāo aliquis pecca
 tor qua ratione peccat. li. iij. di. fr. 38.
 Eucharistia videri a pctōrē nō est pec
 catū sicut manducari. li. iij. di. fr. 39.
 Eucharistia sumēs pctōrē an sp̄s mortalit
 ter peccet. li. iij. di. fr. q. iij. c. ff. 40.
 Eucharistia digne manducare quid sit
 li. iij. di. fr. 41
 Eucharistiam sumpturus quō debet se
 preparare. li. iij. di. fr. 42
 Eucharistia indigne sumere q̄ accidit
 idē quō intelligit. li. iij. di. fr. 43.
 Eucharistiam nō recipit q̄s indigne q̄
 recognoscit pctm̄ suū sed q̄ de illo nō
 penitet. li. iij. di. fr. 44
 Eucharistia sumēs iustitiam aliq̄s credēs
 se esse i peccato mortali quare peccat
 li. iij. di. fr. 45
 Eucharistia dās ei quē scit peccatōrē
 an peccet dābiliter an peccet. li. iij. di.
 fr. q. iij. b. ff. 46
 Eucharistia nō esse dādā peccatōrē
 si aliqua scriptura sonat quō est itell
 genda. li. iij. di. fr. 47
 Eucharistia qua rōne danda est pecca
 tori. li. iij. di. fr. 49. r. 50
 Eucharistia m̄ducāt mali et q̄ m̄du
 cāt sunt duo modi. li. iij. di. fr. a. b. c.
 Eucharistie sacramētū quō allcit ho
 minē ad humilitatē. li. iij. di. fr. 10
 Eucharistie quō sit reuerētia ad ip̄s
 cedēdo nō ab ip̄s elōgādo. li. iij. di. fr. 11
 Eucharistie qdam effectus. libro. iij.
 distinctione. r. 12. r. 13
 De eucharistie sacramēto quere plus
 ra vbi corpus christi et vbi christus
 Eucharistie i seō an sit aliqua cōuer
 sio panis in corp̄s christi. li. iij. disti
 ctione. r. i. q. i. a. ff. 5
 Eucharistie i seō si aliq̄ auctoritates
 dicāt panē non pueri i corp̄s christi quā
 debēt itelligi. li. iij. di. fr. 6
 Eucharistie i sacramēto corp̄s christi nec
 nouū sit nec mas. li. iij. di. fr. 7
 Eucharistie i sacramēto qre elemētū
 puerit i id qd signat eū hoc tm̄ non
 fiat i aliis sacramētis. li. iij. di. fr. 8
 Eucharistie i sacramēto quare ponit
 eē miraculū. li. iij. di. fr. 9

54. Ad idem. e. f.

Eucharistie sacramentum an habeat efficaciam in quolibet viro iusto. lib. iiij. di. xij. q. i. r. 56
 Eucharistie sacramentum tria requirit ad hoc q̄ in aliquo habeat efficaciam. lib. iiij. di. xij. § 7. r. 58
 Eucharistie efficacia quō habet obicē in viro iusto. lib. iiij. di. xij. § 6
 Eucharistiam quando manducat vir iustus spiritualiter. li. iiij. di. xij. § 6
 Eucharistia an habeat efficaciam i peccatore existente. scz in mortali peccato. li. iiii. di. xii. q. ii. k. r. 64
 Eucharistie effectus in iustis. lib. iiij. di. xii. r. 65
 Eucharistie sacramentum quantā habet efficaciam. li. iiii. di. xii. § 6
 Eucharistia iūpta quare nō delet mortales culpā quā inuenit. li. iiij. di. xii. § 67
 Eucharistie sacramētū quare nō ē vtilē peccatori sumentī cū sū baptisimus fiat vtilē sicte accedenti quando sicto recedit. lib. iiij. di. xii. § 67
 Eucharistie efficacia que sit. lib. iiii. di. xii. r. 69
 Eucharistie sacramētū quō dicit magis vntre t magis valere ad augmentum virtutum. li. iiii. di. xii. § 70
 Eucharistia quomodo dicitur delere penitentia cum deleantur in contritiōe. lib. ii. di. xii. § 71
 Eucharistie effectus nō irritatur per aliquod veniale. li. iiii. di. xii. § 72
 Eucharistie effectū esse augmentū virtutū quō intelligit. li. iiii. di. xii. § 73
 Eucharistie effectū primū r ppriū nec est augmentū virtutum nec remissio venialium sed vntre. li. iiii. di. xii. § 74
 Eucharistie ad sacramentum an ex necessitate teneamur accedere. lib. iiii. di. xii. q. i. m. R. 45
 Eucharistia semel l anno sumere quare ecclesia instituit. li. iiii. di. xii. § 76. r. 78
 Eucharistiam de necessitate sumere si alicubi autoritates sonāt quō sūt exponende. lib. iiii. di. xii. § 77. et per totum.
 Eucharistiam de necessitate sumere an teneatur sacerdos curatus. lib. iiii. di. xii. § 79
 Eucharistia frequentare an tarde accedere quid sit meli⁹ et q̄ hz libertatē accedēti. lib. iiii. di. xii. q. ii. n. R. 82
 Eucharistia quare in primitiua ecclesia quotidie sumebat deinde quō p̄ficiētia p̄hibuit post ter i āno nūc semel. Jbid.

Eucharistia sp̄ sumere quō nec laudat nec vituperat Aug. li. iiii. di. xii. § 83
 Eucharistia credēdo māducari quō se su dixerit Aug. li. iiii. di. xii. § 84
 Eucharistia raro sacramentalitē māducare quō sit secur⁹ tñ frequēter ē ps̄ illius. li. iiii. di. xii. § 85
 Eucharistia frequēter et raro sumere vtrūq; p̄t esse in gliam dei. lib. iiii. di. xii. r. 86
 Eucharistia sumere q̄an debeat aliquis vitare pp̄ imūditiam corporalem. lib. iiij. di. xii. q. ii. o. R. 87
 Eucharistie a sumptione an semp̄ debeat abstinere qui pollutur corpali. li. iiii. di. xii. § 88
 Eucharistie a sumptione abstinē dū esse et q̄ pollutionē habuit qz i lege h̄mōi ē mundus reputabatur non seq̄tur. lib. quarto. di. xii. § 89
 Eucharistia p̄ sumere alic̄ p̄ugū post actū p̄ugale qñ reddīt debitū vel exigit cā p̄tis. li. iiii. di. xii. § 90
 Eucharistia sumere quare sp̄diat pollutione. li. iiii. di. xii. § 91
 Eucharistia imūdiis manib⁹ cōsecrās an peccet. li. iiii. di. xii. § 93
 Eucharistie sp̄ualis māducatio quare nō requirit tātopere imūditiam corpalem sicut sacramentalis. li. iiii. di. xii. § 94
 Eucharistie i sacro an sint accidētia i seip̄sis sūbstantiā. li. iiii. di. xii. § 95
 Eucharistiam quare fideles frequēter recipiāt r q̄ sit hūius sacramēti efficacia. li. iiii. di. xii. § 96
 Eucharistia an sit quotidie sumēda. li. quarto. di. xii. § 97
 Eucharistia an possint oēs sacerdotes p̄ficere. li. iiii. di. xii. q. i. a. R. 8
 Eucharistia q̄ nō possint p̄ficere heretici r ab ecclesia p̄fici si alicubi autoritates sonāt quō sūt exponēde. Jbidem
 Eucharistia quō sit sacra vntōis tñ ipsam cōficere p̄nt p̄fici et quō. lib. iiii. di. xii. § 99
 Eucharistia quare p̄nt p̄ficere heretici et tamen non p̄nt solvere r ligare. li. bio. iiii. di. xii. § 100
 Eucharistiam quare possint heretici cōficere cū concessa abutant potestas. li. iiii. di. xii. § 101
 Eucharistia q̄ntū ad potestatē cōficiēti endi oēs sacerdotes equalē h̄nt autoritatem. li. iiii. di. xii. § 102
 Eucharistia an solum sacerdotes possint p̄ficere. li. iiii. di. xii. q. ii. b. R. 13

Tabula

Eucharistiam quare non possunt omnes conficere sicut baptizare. lib. iij. dist. xij. 14. Ad idem. 16

Eucharistia quare non est dignus bonus laicus consecrare. lib. iij. d. xij. 15

Eucharistiam quare non possunt sancti conficere siuis dicantur sacerdos. res. lib. iij. dist. xij. 17

Eucharistie proficiende potestas an magis resideat circaverbu an circa sacerdotem. lib. iij. d. xij. q. iij. c. R. 18

Eucharistia siuis sit medicina tamen ex causa non est semper sumenda. lib. iij. d. xvij. 54

Enum

Enum et eternum seu eternum differunt. lib. i. d. viij. 5. 7. 6

Enum quomodo est mensura angelorum et quod tempus. lib. i. d. xxvij. 34

Enum quid est. lib. ij. dist. ij. 3 scdo.

Enum an precedat tempus aliquo puncto. res. lib. ij. d. ij. q. 1. d. R. 23

Enum quod precedat tempus. lib. ij. d. ij. 24

Er

Er vel de nihilo aliquid et ex nihilo nihil fieri intelligitur. libro. i. d. 9. 7. lib. ij. d. i. 13

Er prepositio quam habitudinem im portat et quare dicit distinctionem inter extrema. lib. i. d. xvi. 4

Er ipso in ipso et per ipsum quod habet eandem vim. lib. i. d. xvi. 9

Er nec dicit identitatem nec causalitatem sed ordinem et perductio ex nihilo necessario ponit ichoationem. lib. ij. dist. i. 4. 1.

Er in cum differunt. libro. ij. dist. ii. 2.

Excellentia Excessus

Excellentia est duplex scilicet corporales et cõservans. et que est in spualibus et in corporalibus. lib. ij. d. xij. 23

Excessus est duplex et secundum quem modum aia rationalis est sicut deo. lib. i. dist. ij. 32

Excessus bonitatis substantialis in rebus potest attendi dupliciter. lib. i. d. xlij. 7

Exclusivus

Exclusiva dictio an vere addat terminum non substantiali scilicet hinc termino deus a parte subiecti. lib. i. d. xxi. q. i. a. R. 4

Exclusiva dictio facit exclusionem quantum ad genus rei non quantum ad rem generis. lib. i. dist. xxi. 6. Et ibidem quod sit genus rei et quid rei generis.

Exclusiva dictio an vere possit addi termino subiecti a parte subiecti. lib. i. d. xxi. q. ij. b. r. 8

Exclusiva dictio an vere addat terminum potest esse respectu. lib. i. d. xxi. q. i. c. r. 12

Exclusiva dictio an vere addat terminum non personaliter respectu predicari coris. lib. i. d. xi. q. ij. d. R. 17. 7. 18.

Exclusiva dictio excludit omne aliud vel aliquid quod non subijctur nec predicat sed associatur. lib. i. d. xxi. 20.

Excommunicare.

Excommunicatio sententia quod habet dicitur in se ferre. lib. iij. d. xvij. 5.

Excommunicatio incommoda et mala. lib. iij. d. xvij. 43.

Excommunicatio sententia in iustitia triplex dicitur ex causa. lib. iij. dist. xvij. 44

Excommunicatio sententia nec tenenda nec estimanda est in duobus casibus. lib. iij. dist. xvij. 45.

Excommunicari an possit vel debeat aliquid. lib. iij. d. xvij. q. i. g. R. 51.

Excommunicari debet preceptores et rebelles auctoritate dei exemplo apostoli et ratione a consimili ibidem in argumentis ad partem affirmativam.

Excommunicatio sententia a qua condone excludat. lib. iij. d. xvij. 53

Excommunicatio maior quos actus prohibet communicari. lib. quarto. d. xvij. 54

Excommunicatione possit aliquid a sacramento separari. lib. iij. dist. xvij. 55

Excommunicatio an sit morbus an medicina. lib. iij. dist. xvij. 56

Excommunicare quod est tradere sathane. lib. quarto. dist. xvij. 57

Excommunicari quare et per quod debet vitari pro dano vel iniuria illata ecclesie. lib. iij. dist. xvij. q. ij. b. R. 58

Excommunicandi modus est duplex. scilicet a iure et a iudice. ibidem.

Excommunicatio sententia qua ratione ferenda est pro dano vel iniuria. lib. quarto. distinctione. xvij. 60

Excommunicatus seipsum damnificat in bonis spiritualibus non ecclesie. lib. iij. dist. xvij. 61.

Excommunicatio que maledicit ecclesie subditum aliquid. lib. iij. d. xvij. 62

Excommunicatio a quo possit fieri. lib. iij. d. xvij. q. iij. l. R. 63

Excommunicare quare possit aliquid per deum nec sacerdos sunt nec clausus hinc. lib. iij. d. xvij. 65

Excommunicandi preces que sunt data per tro. lib. iij. dist. xvij. 66

Excommunicare et solvere et ligare hinc se sententia excedit et excessiva et una preces potest esse sine alia. lib. iij. d. xvij. 67

Excommunicandi preces quare non est tot preces

Eucharistie i sacramēto quō panis cō
uertitur in corpus. lib. iij. di. xi. 10
Eucharistie i sacramēto an tot⁹ panis
cōuertat⁹ i corp⁹ xpi an aliqd remane
at pter accidētia. li. iij. d. xi. q. ij. b. r. 11
Eucharistie i sacramēto quo gñe mos
t⁹ pel mutatiois fiat puerlio. lib. iij.
distin. xi. 12
Eucharistie in sacramento quomodo
panis et corpus habent aliquid com
mune. li. iij. di. xi. 13
Eucharistie i sacramēto an puerlio sit
ānihilatio. lib. iij. d. xi. q. iij. c. r. 14
Eucharistie in sacramento nihil rema
net de pane. ergo annihilatur non se
quitur. li. iij. dist. xi. 15
Eucharistie i sacramēto si tot⁹ mūd⁹
cōuertet⁹ i corp⁹ xpi ipm ppter ea nō
annihilaret⁹. li. iij. di. xi. 17
Eucharistie i sacramēto panis nō est
xps nec pars xpi nec aliqd aliud ergo
est ānihilat⁹ nō sequit⁹. li. iij. di. xi. 18
Eucharistia i sacramēto an panis con
uertat⁹ i totū xps. l. 4. d. xi. q. 4. d. r. 19
Eucharistie i sacramēto quō ē sāguis
aīa ⁊ deitas. lib. iij. distin. xi. 20
Eucharistie i sacramento qua ratione
corp⁹ est cibus. lib. iij. dist. xi. 21
Eucharistie i sacramento quō corpus
est in pluribus. lib. iij. di. xi. 22
Eucharistie in sacramento an conuer
sio panis expectet conuersionem san
guinis. lib. iij. di. xi. 23
Eucharistie in sacramento an conuer
sio sit subita an successiua. lib. iij. dist.
xi. q. d. c. r. 24
Eucharistie in sacramento an in inīā
ti in quo sit mutatio panis sit panis
an corpus. li. iij. dist. xi. 26
Eucharistie i sacramēto qd est panis
esse vltimum. lib. iij. d. xi. 27
Eucharistie in sacramento quibus ver
bis debeat exprimi ista conuersio. lib.
iij. di. xi. q. vi. f. r. 28
Eucharistie i sacramēto panis puerlio
in corp⁹ xpi quib⁹ verbis debeat expr
mi quattuor reglīs docet⁹. li. iij. d. xi. 29
Eucharistie in sacramento quō panis
ad carnem ⁊ vinum ad animam dicit⁹
refert⁹. lib. iij. di. xi. 31
Eucharistie in sacramento qualis est
admixtio aque. libro. iij. distin. xi. 33. et
quando debet apponi. 34
Eucharistia i sacramēto quō pōt aqua
conuerri in vinū. lib. iij. dist. xi. 35
Eucharistie i sacramēto si qd aqua nō

apposuerit quo sensu cypan⁹ dixerit
non posse ignosci. li. iij. di. xi. 36
Eucharistie i sacramēto si qd decept⁹
credens aquā vinū hoc pceptat tēpore
sumptionis sacramenti quid sit illi fa
ctendum. li. iij. dist. xi. 37
Eucharistiam quare dedit dñs iude. l.
iij. di. xi. 38
Eucharistie sacramentum an cōnfect
debeat in specie panis ⁊ vini. libro. iij.
distin. xi. q. i. g. r. 39
Eucharistia nō debere pfecti in pane et
vino si que rōnes ⁊ autoritates sonare
videntur quomodo sunt intelligende.
li. iij. dist. xi. 41. ⁊ per totum.
Eucharistie in sacramento an vtraq⁹
species sit de integritate. lib. iij. dist.
xi. q. ij. b. r. 48
Eucharistia qd reficiat. li. iij. d. xi. 49
Eucharistiam spiritualiter manduca
re quid sit. li. iij. dist. xi. 50
Eucharistie sacramentū ⁊ si in vtraq⁹
specie contineat non tñ per alterā p
fecte significatur. li. iij. di. xi. 51
Eucharistiam quare fideles recipiant
sub vna specie. 3bidem
Eucharistie i sacramēto quare oport⁹
sanguinem significari. lib. iij. di. xi. 52
Eucharistie sacramētū quare duo si
gna requirit panis scz ⁊ vī. li. iij. d. xi. 35
Eucharistie sacramentum an de inte
gritate requirat aquam. libro. iij. dist.
xi. q. iij. l. r. 54
Eucharistie sacramentū quattuor ex
git de necessitate 3bidem.
Eucharistie in sacramento aquam esse
de sacramenti substantia si que ratio
nes probare videntur quō sunt dissol
uende. li. iij. di. xi. 55
Eucharistie sacramētū ⁊ si non pōt
fieri in farina nisi p cōmitionē aque
fiat panis tamen pōt fieri sacramen
tum sanguinis sine commixtione aque.
lib. iij. dist. xi. 56
Eucharistie i sacramēto an dñs posue
rit aquā. lib. iij. distin. xi. 57. ⁊ 61
Eucharistie sacramētū potest cōnfecti
in vino sine aqua cūis sanguis qd p
vinum significatur cū aqua simul sus
perit de latere xpi. lib. iij. di. xi. 58
Eucharistie i sacramēto quō aqua ap
ponatur de pgritate. li. iij. di. xi. 59
Eucharistie in sacramento quare pan
is nihil additur si vino additur aqua. li.
iij. distin. xi. 60
Eucharistie sacramentum an possit cō

Tabula

fici in omni pane et vino. lib. iiij. di. xi.
 q. iiij. k. R. 62
 Eucharistie sacramentum quare non
 potest confici in pane de quolibet bla
 do cocto. lib. iiij. di. xi. 63
 Eucharistie in sacramento quod corruptio
 panis et vini tollit potentiam conficere
 di. lib. iiij. di. xi. 64
 Eucharistie in sacramento qua mixtionem
 admittit panis et quare vini. lib. iiij. di. xi. 65
 Eucharistie in sacramento nulla aqua ar
 tificialis deponit. lib. iiij. di. xi. 66
 Eucharistie sacramentum an rps con
 fecerit in alimo an in fermento. lib. iiij
 di. xi. q. i. l. R. 67
 Eucharistia quare greci pfecti sunt in pane
 fermentato latini in alimo. lib. iiij. di. xi. 72
 Eucharistia si in triduo fuisset reserva
 ta an rps mortuus fuisset sub speciebus
 sacramenti. lib. iiij. di. xi. 76
 Eucharistia si quis pfectus in triduo an
 esset ibi corpus viuum an mortuum. Ibidem.
 Eucharistie in sacro quod sit modus conuer
 sionis specierum. lib. iiij. di. xi. a. b. c. d.
 Eucharistie sacramentum in qua sub
 stantia vel specie nunc debeat confice
 re ecclesia. lib. iiij. di. xi. e.
 Eucharistie sacramentum quare datur
 sub alia specie. Ibidem.
 Eucharistie sacramentum quare datur
 sub duplici specie. lib. iiij. di. xi. f.
 Eucharistie sacramentum quod est aqua
 vino admiscenda. lib. iiij. di. xi. g.
 Eucharistie in sacro an necessaria sit
 mixtio aque ad vinum. lib. iiij. di. xi. b.
 Eucharistie sacramentum sic fuit con
 factum in cena prima sicut hodie fit
 ad speciem vel substantiam et qual e corpus
 tunc dedit discipulis et quale nos mo
 do sumimus. lib. iiij. di. xi. i.
 Eucharistie in sacro an possibile sit ac
 cidere esse sine subiecto et per miraculum.
 lib. iiij. di. xi. q. i. a. R. 9. et per totum.
 Eucharistie in sacramento an conueniat
 quod sint species sine subiecto. lib. iiij. di
 stin. xiij. q. ii. b. R. 15
 Eucharistie perfectio attenditur pe
 nes duo. lib. iiij. di. xi. 16
 Eucharistie in sacramento species es
 se sine subiecto est valde conueniens.
 lib. iiij. di. xi. 17
 Eucharistie in sacramento nulla est fal
 sitas. lib. iiij. di. xi. 18
 Eucharistie in sacramento quod sit plu
 dicta nature rei. lib. iiij. di. xi. 10
 Eucharistie in sacramento quomodo

infirmitas intellectus roboretur. lib.
 iiij. dist. xij. 20
 Eucharistie in sacramento accidentia
 esse sine subiecto an sit verum. lib. iiij.
 dist. xij. q. iij. c. R. 21
 Eucharistie circa sacrum sunt operatio
 et triplex differentia. lib. iiij. di. xi. 22
 Eucharistie in sacro quod exteio accide
 tis salua sit materia. lib. iiij. di. xi. 23.
 Eucharistie in sacramento quod manet al
 bedo sine substantia. lib. iiij. di. xi. 24.
 Eucharistie in sacramento an species
 ille siue accidentia possint pueri in ali
 mentum. lib. iiij. di. xi. q. i. d. R. 25
 Eucharistiam esse cibum spiritalem quod
 intelligitur. lib. iiij. dist. xij. 26
 Eucharistie sumptio non soluit letum
 um. lib. iiij. dist. xij. 27
 Eucharistie in sacramento an accide
 tia habeant vim pueritiam alia in sacra
 mentum utpote quam vino psecrato ap
 ponit alij. lib. iiij. dist. xij. q. e. r. et p. totum.
 Eucharistie in sacramento vini non psec
 ratum additum psecrato non psecratur
 quia aqua non benedicta iuncta bene
 dicte sit benedicta. lib. iiij. di. xi. 30
 Eucharistie in sacramento an operatio
 nes quas habent accidentia habeant
 per naturam an per miraculum. lib. iiij
 dist. xij. q. iij. f. R. 36. et per totum
 Eucharistie sub sacramento an vere fra
 gatur corpus christi. lib. iiij. di. xi. q. i. g.
 respon. 4. l. 7. b. c.
 Eucharistie sacramentum quia sit mes
 mortale passionis tamen corpus christi
 sit non sic ibi frangitur et dividit sicut
 in passione. lib. iiij. di. xi. 44
 Eucharistie in speciebus an sit vera fra
 ctio. lib. iiij. di. xi. q. ii. b.
 Eucharistie in speciebus non esse ve
 ram fractionem sique rationes proba
 re videntur quomodo sunt dissolvens
 de. lib. iiij. di. xi. 47. et per totum
 Eucharistie partes quid significant. lib.
 iiij. dist. xij. q. iij. i. respon. 46.
 Eucharistie sacramentum quare iterat et
 baptisimus non cum vtriusque sit in memo
 riam passionis christi. lib. iiij. di. xi. 50.
 Eucharistie sacramentum quare non
 conficitur in sexta feria sancta sed of
 fertur. lib. iiij. di. xi. 51. et 52
 Eucharistia quare seruat in die parasce
 nes et non sanguis. libro. iiij. di. xi. 53
 Eucharistiam quare liceat sacerdoti
 pluries conficere et sumere eodem die
 et populo non nisi semel. lib. iiij. di. xi.

Fides et non dirigit oēs virtutes tñ nō ē
vltus gñalis li. iij. d. xxiij.

Fides an sit certior q̄ scia li. iij. d. xxiij
q. iij. d. R. 27.

Fidei certitudo comparatur ad scien
tie certitudinē dupl̄ r̄ quō scie certi
tudo precellat fidei certitudines ibidē
228. r. 29.

Fidei nichil certius ē hominū quomō
intelligit li. iij. d. xxiij. 30.

Fides et scientia quō contingit erras
re li. iij. dist. xxiij. 33.

Fides an cōuenienter describatur ab
ap̄lo fides est substantia r̄c. li. iij. d. xxiij
q. v. e. R. 35. Ad idē eo. li. d. xxiij. 33.

Fides quō d̄f substantia li. 3. d. xxiij. 36

Fides quō d̄f argu. l. 3. d. xxiij. 37

Fidei diffinitio qua rōne nō cōuenit
spei li. iij. d. xxiij. 33.

Fides siue crudelitas suppletioꝝ quō
est r̄erū tñmēday r̄ p̄r̄adarū tāq̄ ob
tecor li. iij. d. xxiij. 39.

Fidei notificatio p̄ apostoli nō est p̄
posteri⁹ et ignota li. iij. d. xxiij. 40.

Fidei quare diffinit ap̄l̄ p̄r̄ p̄ id q̄d
respicit affectuā q̄ cognitua lib. iij.
dist. xxiij. 41.

Fides q̄re nō diffinit p̄ amanda sicut
p̄ p̄r̄ada r̄ p̄r̄ p̄r̄ta sicut p̄r̄ fu
tura li. iij. d. xxiij. 42.

Fides informis an sit i genere virtutis
an nō li. iij. d. xxiij. q. i. f. R. 43.

Fides sine operib⁹ quomō d̄f mortua
lib. iij. d. xxiij. 44.

Fides quō cōtinet sub genere virtutis
lib. iij. d. xxiij. 45. r. 46.

Fides informis que est i gñe virtutis
quas d̄ h̄fe p̄ d̄t̄d̄es li. iij. d. xxiij. 47

Fides informis qua d̄s affectū p̄meve
ritati quare sit virtus r̄ fides discipuli
qua affectū mḡs i h̄is q̄ sūt supra su
um intellectū nō li. iij. d. xxiij. 48.

Fides informis an sit infusa aut acquisi
ta li. iij. dist. xxiij. q. ij. g. R. 49. r. 50

Fides quare d̄f informis ibidem.

Fidei ē ex auditu quō intelligitur lib.
iij. d. xxiij. 51. r. eo. lib. d. xxiij. 2.

Fides aliqua est p̄ acquisitionem r̄ a
liqua infusa li. iij. d. xxiij. 52.

Fidei sua potest quis dupl̄cter iniri
sacre scripture li. iij. d. xxiij. 53.

Fides informis quare non habetur p̄
acquisitionem sicut alie virtutes info
mes lib. iij. d. iij. xxiij. 54

Fidelis habitus quomodo habet par
vulus li. iij. d. xxiij. 55.

Fides informis an sit in demonibus
li. iij. d. xxiij. q. iij. b. R. 57.

Fides informis dicitur duobus mo
dis. ibidem.

Fides informis differenter est in nos
mine tenus xp̄tians r̄ demonibus lib.
iij. d. xxiij. 58.

Fides siue crudelitas qua demones
constituitur xp̄m filius dei quare nō
erat fides informis p̄m q̄ fides info
mis est virtus li. iij. d. xxiij. 59.

Fides informis an omnino expellatur
p̄ aduētū ḡe l. 3. d. xxiij. q. iij. l. R. 61

Fides informis tria p̄plectitur ibidē

Fidei formate ad gloriam et fidei in
formis ad ḡas p̄paratio l. 3. d. xxiij. 62

Fidem informem non esse nisi in pec
catoribus et cum peccato quomodo i
telligitur li. iij. dist. xxiij. 64.

Fides informis an fiat formata adue
niente ḡa li. iij. d. xxiij. q. v. k. R. 67.

Fidei materia quō dicitur habitus in
formis r̄ forma illud quod superindus
citur li. iij. d. xxiij. 71.

Fides informis quomodo tran smuta
tur accidētialiter li. iij. d. xxiij.

Fides diffinitur a magistro li. iij. d. d̄s
stinction e. xxiij. b

Fides d̄f tribus modis li. iij. d. xxiij. c

Fides informis et formata comparā
tur adnūcem li. iij. d. xxiij. d

Fides est vnica virtus multipliciter d̄f
catur li. iij. d. xxiij. e.

Fidei q̄r̄ credat q̄ videt l. 3. d. xxiij. f.

Fides an p̄ueniet diffinitur ab apo
stolo li. iij. d. xxiij. g. b.

Fidei laus quō est credere non visa li
bro. iij. d. xxiij. i.

Fides quō ē ex auditu li. iij. d. xxiij. 2

Fides r̄ in tele cr̄ quō circa idē p̄par
tatur li. iij. d. xxiij. 3.

Fidei obiectū an sit ita verū q̄ ei nō
possit subesse falsū li. iij. d. xxiij. q. i. a.

Fides quomodo dictatum charitatis
li. iij. dist. xxiij. 13.

Fides an sit circūplex crea. r̄ increatus
an circa creatū tñ sicut obiectū p̄p̄
um li. iij. d. xxiij. q. ij. b. R. 15.

Fidei obiectū dupl̄r p̄siderat r̄ qñ est
circa vey increatū li. iij. d. xxiij. 16.

Fidelis ar. siue p̄sistat circa hūantatē
siue circa deitatē quō respicitur vnū
obiectum increatum libro tertio disti
ctione xxiij. 17.

Fides an sit circa p̄plexū lib. iij. dist.
xxiij. q. iij. d. R. 22.

Tabula

Fides circa quod enunciable habet consistere. li. iij. di. xxiij. 23.

Fides quō ē circa verū creatū circa quō nulla est p̄lectio. li. iij. di. xxiij. 24.

Fides p̄p̄rio differente sunt de eodē lib. iij. di. xxiij. 25.

Fides an sit de his de quibz h̄ p̄p̄rio sensibilibz. li. iij. di. xxiij. q. i. d. R. 28.

Filiū est necessaria latentia diuinitatis non hūanitatiz. li. iij. di. xxiij. 29.

Fides quō dicitur esse de non apparentibus et non p̄p̄rio. li. iij. di. xxiij. 30.

Fides an sit de his de quibz h̄ op̄io p̄p̄rio habilibz. li. iij. di. xxiij. q. ii. e. R. 33.

Fides est argumentū nō apparentius rerum quā apparentiam remouet ibi ap̄ta a creditū. li. iij. di. xxiij. 34.

Fidē si h̄be meritiū vbi r̄s hūana p̄bet exp̄imētū quō intelligit. li. iij. di. xxiij. 35.

Fides an sit de his de quibz h̄ cognitio scientialto. li. iij. di. xxiij. q. iij. f. R. 39.

Fides quomodo est de his quō sunt supra rōnem et sciam et quō de his que sunt infra et quomodo idē p̄t esse scitum et creditū. li. iij. di. xxiij. 40.

Fides an sit de his que sensu percipiuntur. li. iij. di. xxiij. 3.

Fides dicitur de rebus presentibus s̄z improprie. li. iij. di. xxiij. b.

Fidē passiois an habuerit petrus quō dicit hōiem illū part. li. iij. di. xxiij. c.

Fides an sit de his qui intellectu cognoscuntur. li. iij. di. xxiij. d. e.

Fides an sufficiēt p̄ in ea l̄ simbolo ap̄lico. li. iij. di. xxiij. q. i. a. R. 6.

Fides h̄ quā antecedētia quā p̄na que dam principia siue obiecta ibidem.

Fides quō sufficiēbat eis quō fuerūt ante aduentū x̄pi vtrū sc̄z suffecerit eis ad salutē credere ea t̄m quō spectat ad diuinitatē. li. iij. di. xxiij. q. ii. b. R. 18.

Fides dicitur magna dupl̄ et s̄m hoc articulo dicitur alio dignior. li. iij. di. xxiij. i.

Fides respicit triplicē s̄z triplicē v̄ et secundum hoc dicitur triplicē esse magna. li. iij. di. xxiij. 2.

Fides profectionum ante x̄pi aduentū quā et in quattuor t̄m articulis fuit cā salutis. li. iij. di. xxiij. 3.

Fides spes charitatis opatio respectus sunt equalia. li. iij. di. xxiij. 5.

Fidel articulo quomodo sunt per apostolos editi. li. iij. di. xxiij. 7.

Fides mediatoris p̄t haberi dupl̄. s̄z explicitē et implicitē et quō erat oportia h̄o qui fuerūt ante aduentū x̄pi. libro

tertio. di. xxiij. 79. Ad idem. 23. et 25.

Fides que necessaria erat omni statui nature. li. iij. di. xxiij. 20.

Fides creatoris et remuneratiois que dirigit ad sperandum et amandum nō sufficit ad salutem in statu nature lapsē. li. iij. di. xxiij. 21.

Fides quō sufficiēbat eis quō aduentū x̄pi s̄m subsēcuti vtrū sc̄z oēs teneant credere cōs articulos explicitē post aduentū x̄pi. li. iij. di. xxiij. q. iij. c. R. 26.

Fidel septarius dupl̄cem h̄z plenitudinem. li. iij. di. xxiij. 29.

Fides aliter se habet respectu credētorum s̄z obedientia respectu p̄ceptorum et charitas respectu diligendōrum. li. iij. di. xxiij. 30.

Fides vtrū creuit vel profecerit s̄z tum ad credendōrum multitudinem. li. iij. di. xxiij. q. i. d. R. 33.

Fides nō ē eētialr mutata p̄ articuloz multiplicacionem. li. iij. di. xxiij. 35.

Fides et charitas quō profecerit vel creuerunt plus in nouo s̄z in veteri testamento. li. iij. di. xxiij. 37.

Fides an p̄fecerit quō ad imitacionem multitudinē. li. iij. di. xxiij. q. ii. e. R. 38.

Fides quō in diuersis t̄p̄ibz profecerit s̄m statū cōmunem. li. iij. di. xxiij. 39.

Fides quō magis p̄firmat p̄ fide patris precedentis s̄z sequentis. li. iij. di. xxiij. 42.

Fides an creuerit quāntū ad sensū certitudinē. li. iij. di. xxiij. q. iij. f. R. 43.

Fidel certitudo dupl̄ p̄siderat. sc̄m dupl̄cem comparationem ipsius fidei et quomodo h̄z augeri vel minui. Ibidē.

Fides proficit triplic̄. li. iij. di. xxiij. 44.

Fidel sufficientis sub quadam generalitate tractatur et quid est illud de fide sine quo nunquā potuit esse salus. libro

tertio. dist. xxiij. a.

Fides que requiritur ante aduentum et ante legem. li. iij. di. xxiij. b. c.

Fidel sufficientis quō ad speciales differentias personarū credētiū tractatur quid vel sc̄z quō sufficit credere simplicibus qui precesserunt x̄pi aduentum. li. iij. di. xxiij. d.

Fides conuētiū explicitatur que fuit p̄ x̄pi aduentum sed ante euangeliū promulgatum. li. iij. di. xxiij. f.

Fides comparatur ad alias virtutes. li. iij. di. xxiij. g.

Fides et spes quomodo sunt de inuisibilibz. li. iij. di. xxiij. 3.

Fides quare potest fieri in forma. li. iij. di. xxiij. 3.

peccata q̄ p̄tates clausi. l. iij. xviii. 68
 Excoicare quare p̄t̄ multitudine ita q̄
 nulli ⁊ nō excoicari. l. iij. d. xviii. 69
 Excoicari an possit aliq̄d pluries. l. iij
 dist. xviii. q. iiii. r. 70
 Excoicatiois s̄ntam nō posse iterari s̄
 que r̄tes pbare vident quō sunt solū
 nēde. l. iiii. d. xviii. 71
 Excoicatiois s̄nta quare ferri i xp̄ianū
 malū ⁊ nō i fidele ⁊ paganū. l. quarto
 d. xviii. 72.
 Excoicat⁹ an sit q̄ coicat cū excoicato
 lib. quarto. d. xviii. q. v. l. r̄. 75.
 Excoicatio ē duplex scz maior ⁊ minor
 ⁊ q̄ vtriusq̄ effectus. Ibidem.
 Excoicatio maior excoicatioe cōmun
 nicans an peccet mortaliter an v̄tialt
 ter. l. iiii. d. xviii. 76.
 Excoicadi et absoluēdi p̄t̄as p̄siderat
 vel prout de iure vel put de facto. lib.
 quarto. dist. l. xviii. 68
 Excoicat⁹ q̄s ex triplici cā ⁊ s̄m hoc ē
 triplex mod⁹ absoluēdi. l. iiii. dist. l. cto
 ne. xviii. 82
 Excoicationis s̄nta p̄ quē modū ligat.
 l. iiii. d. xviii. f. g. **Exemplū.**
 Exemplatum quomodo est in exēplan
 te. l. i. dist. vi. 14.
 Exēplar q̄d ē cōde trinitati ⁊ approbat
 s̄nto. ⁊ q̄n est pp̄tū s̄nti. l. i. dist. vi. 16.
 Exēplū est duplex ⁊ q̄d p̄t̄ p̄parari dī
 uinis. l. i. d. xix. 7
 Exēplar et imago q̄d dicāt. l. i. dist. i
 ctione. xxi. 24
 Exēplar dicit rōnē p̄ducentis ⁊ cōue
 nit trinitati imago rōez p̄ducti ⁊ non
 puenit trinitati. l. i. d. xxi. 26
 Exēplar h̄nt res i deo et s̄m quē mos
 dū passio vel pena h̄z exemplar i deo
 l. iij. d. xvij. 6
 Exemplar ē duplex ⁊ quōd p̄destinatio
 xp̄i est nostre p̄destinationis exemplar
 lib. iiii. d. xi. 7.
Exercere.
 Exercere potest se hō duplex i tentide
 in exhibitione alicuius h̄ficij vel i ex
 ecutione alicuius act⁹ ⁊ quōd itelligitur
 q̄ debem⁹ nos magis exercere in h̄is
 q̄ sunt maioris p̄fectiois. l. iiii. d. xxx. 35
 Exerceri i obseruātia p̄ceptoz p̄t̄ eē
 dupliciter. l. iiii. d. l. 13
 Exercitatiois tria ḡna. l. iiii. d. l. d.
Exorcismus.
 Exorcismus ⁊ catechism⁹ dupl̄ ordinā
 tur. l. iiii. d. vi. 45.
 Emēdetur hic h̄is v̄bis aut rōne ei⁹ a

quo dispensantur.
 Exorcismus an habeat aliquā efficaciam
 in parvulo vel in adulto. l. iiii. d. 13
 dist. vi. q. iiii. m. r. 47
 Exorcizare q̄d. l. iiii. dist. vi. m.

Exites.

Exites rerū triplex ē. l. i. d. xxxvi. 23.
Expectatio.

Expectatio sp̄et ⁊ expectatio longanis
 mitatis differūt. l. iiii. d. xxxvi. 27

Extensio.

Extensio quōd ē a materia. l. ii. d. iiii. 18.
 Extensionis maioris eē ⁊ dupl̄ et quōd
 sciētia est maioris extensionis q̄ poten
 tia l. ii. d. iiii. 63

Extra.

Extra et ante dicūtur dupl̄ et sc̄dm
 quem modū deus est ante tps ⁊ extra
 oēm locum. l. i. d. xxxvii. 47.

Extrema.

Extrema q̄d sint. l. i. in prologo. 4.
 Extrema ponūtur ergo et mediū quōd
 itelligitur. l. iiii. d. iij. 19
 Extrematū duax vnā esse medietatē
 quomodo itelligit. lib. iiii. d. xxxi. 45

Facere.

Facere nō p̄t̄ de⁹ q̄d fac
 ctū est sed destruere. lib.
 primo. d. l. iiii. 30.

Facere vel vitare posse
 aliq̄d dupl̄ p̄t̄ alicuius
 tribui. l. i. dist. xviii. 7.

Facere q̄d in se est p̄t̄ dupl̄ itelligi
 lib. iiii. d. xxxiii. 35.

Facies aliquid quo facto necesse ē als
 terū fieri q̄d dī facere. l. i. d. xxxii. 48

Facere dī de⁹ tripl̄. l. ii. d. i. xxxvii. 3.

Faciamus hōlem ad imaginē ⁊ similit
 tudinē n̄fam quōd itelligitur. l. ii. dist.
 xxx. 26. et dī. xvi. 3. ⁊ 9. ⁊ lib. i. dist. ii. 5

Facere et generare differunt. lib. iiii. d. iij.
 dist. iiii. 6

Factus hoc participij tria impoitat.
 l. iij. dist. iiii. vi. 16

Facere excellentioris virtutis ē q̄ nos
 cere vel scire. l. iiii. d. iiii. 66

Factus participij quā h̄z p̄phetatē. l. i
 b. iiii. dist. vii. 20.

Facere quōd notat cōplementū. lib. iiii.
 dist. iiii. vi. 19

Facere bonū quōd ē meli⁹ q̄ p̄terendo
 detestari malū. l. iiii. d. iiii. 22.

Facile.

Faciliora quōd sunt aliqua s̄m iudicib
 mētis h̄i disposite. l. iiii. d. i. 42

Facies.

Tabula

Facies potentiarum alic duplex est. l. ii. di. xxxviii. 13

Fallacia Fallere.

Fallacia accidentis penes quod attenditur. l. i. di. xxxviii. 21

Fallacia preteritum quod preteritum. l. ii. di. xxxviii. 39

Fallere et decipere differt. l. ii. di. xxxviii. 56

Falsum

Falsum dicitur alicuius conditionis implicite est. l. i. di. xl. 6

Falsitas in alicuius quare non habet ideam deo nec sita deo nec in deo secundum aliquid quorum opinio est. l. i. di. xxxviii. 30

Falsitas quod est. l. ii. di. xxxviii. 40

Falsitate et veritatem fundari super idem quod intelligitur. l. ii. di. xxxviii. 43

Falsitate prepositionis est ab eodem solus facere prepositionem falsam quod intelligitur. l. ii. di. xxxviii. 45

Falsitas et veritas comparatur ad lucem dupliciter et quod alterum est altero dignitas. l. ii. di. xxxviii. 46

Falsus sermo et sermo fallax siue mendax quod sit. l. ii. di. xxxviii. 9

Fama

Fama quod est magni boni. l. ii. di. distictione. xxxviii. 8

Fames

Fames mori sanctus esse quod per dolorem per se quod intelligitur. l. ii. di. xxxviii. 8

Fatalia

Fatalia dupliciter accipiuntur et quod est in des motibus. l. ii. di. vii. 53

Fatalia vis intellectus in actu intelligitur et dupliciter obsequitur. l. ii. di. xxxviii. 68

Fatalia vis quod impeditur et viget in somnia. l. ii. di. xxxviii. 77

Fatum

Fatum aliter accipit augustinus aliter Boetius. l. ii. di. xxxviii. 79

Feditas

Feditas quod sit. l. ii. di. xxxviii. p. principium

Feditas an maior sit in carne concupiscentia aliter traducta quam in ea de qua traductur. l. ii. di. xxxviii. 2

Feditas carnis alia tendit alia non. l. ii. di. xxxviii. 31

Femina

Femina quare dicitur in fractuose de costa facta. l. ii. di. xxxviii. 1

Femina quare dicitur per occasionatus. l. quarto. di. lxxxviii. 3. De femina vide per

ra ubi mulier et ubi proter et ubi in primo nunc et ubi nuptie. 7c.

Festa

Festa sua quare accipiuntur iudei secundum nā et christiani secundum solē dicitur duo. l. ii. di. dist. xlvi. 48

Fictio

Fictio est duplex et quare auferit affectum basitissimi et quare non. l. ii. di. lxxxviii. 9

Fictus quare sit. l. ii. di. lxxxviii. 29. 18.

Fictum quare facit defectum fidei et non defectus charitatis. l. ii. di. lxxxviii. 33

Fictio an impeditur susceptionem facti. l. quarto. di. vi. 58.

De fictio vide aliquos ubi baptismus. **Fides**

Fides tria hominum genera respicit in prologo. l. i. q. ii. in R.

Fidei meritum quare per rationem evacuatur. l. i. in prologo. 23.

Fidem corrumpit aliquid dupliciter. l. i. in prologo. 20.

Fides et spes quare evacuatur in parte tria et charitas non. l. i. di. xxxviii. 21

Fides quod impetrat iustificationem. l. ii. di. xxxviii. 5. et di. xxxviii. 1

Fide propria vincitque plus valere quod alienam quod intelligitur. l. ii. di. xxxviii. 35

Fides non est ex hole sed ex deo dicitur. l. ii. di. xxxviii. e.

Fides distinguit plures articulos ergo iustitiam distinguit plures fines non sequitur. l. ii. di. xxxviii. 5

Fides quod differt a spe. l. ii. di. lxxxviii. 5.

Fides tria complectitur. l. ii. di. lxxxviii. 5.

Fides christi an passionem introducebat in gratiam ergo pari ratione iustitiam non est simile. l. iii. di. lxxxviii. 46

Fides multiplex considerat et diffinit. l. bro. iii. di. lxxxviii. 1

Fides accipit. l. modis. l. ii. di. lxxxviii. 2

Fides quod videt quisque in corde suo esse. l. iii. di. lxxxviii. 4

Fides quod precedit spei et charitatem. l. iii. di. lxxxviii. 8

Fides qua deus creditur deus an sit virtus. l. iii. di. lxxxviii. q. 1. a. R. 10.

Fides quare assignat medium iter scientie et opinionem. l. iii. di. lxxxviii. 11

Fides an sit in parte alicuius cognitiva vel affectiva. l. iii. di. lxxxviii. q. ii. b. R. 15

Fides an sit vera vna. l. iii. di. lxxxviii. q. iii. 19

Fides quod habet multa obiecta. (c. R. 19) et tunc est spei vna. l. iii. di. lxxxviii. 21

Fides aliter se habet ad creditibilia quam voluntas ad voluta et scia ad scibilia. l. iii.

Fides non habet diffusivum si (d. lxxxviii. 23) cur donum sapientie et scientie. l. iii. di. lxxxviii. 24.

Fides non habet diversivum penes bonum et malum sicut et timor et spes. l. iii. di. 23 25

Filiationem temporalem intelligere ab
 stricta filiatione eterna quomodo in
 telligitur. li. iij. d. viij. 31
 Filii naturalis q̄ dicitur. l. iij. d. viij. 33
 Filii p̄ gratiā non esse filii p̄ naturā
 quō intelligitur. l. iij. d. viij. 34
 Filii nō esse p̄iorē suo principio ge
 neratē quō intelligitur. l. iij. d. viij. 37
 Filiationis quattuor differētie et eorū
 sufficientia. li. iij. d. v. 4
 Filii cē vniuersales aut p̄ naturam aut
 p̄ gratiā quō intelligitur. li. iij. d. v. 5
 Filii p̄ nō cupationē q̄ s̄. li. iij. d. v. 6
 Filii dei dicitur x̄p̄s et homines nec
 omnino vniuersales nec omnino equos
 ce. li. iij. dist. iij. 8
 Filii dei aliter sumus noa aliter chi
 sus. li. iij. d. v. 37
 Filii dei an decuerit assumere h̄ias
 nā naturam de massa p̄ditōis siue de
 genere adam. li. iij. d. xij. q. i. a. r̄. 2
 Filii dei assumere h̄ianas naturā de
 massa vitiosa q̄ dicitur r̄ dicitur. i. b̄
 Filii dei an p̄gruū fuisset assumē ip̄s
 z̄dā. l. iij. d. xij. q. ii. b. R. 7. 7 p̄ totum.
 Filii aliq̄s h̄ias patrem et filii quar e
 maiori affectu amoris inclinatur ad fi
 lium q̄ ad patrem. li. iij. d. xij. 29
 Filii Ioh̄ non excusantur ab incestu.
 li. quarto. d. xxxix. 2.
 Filiorum sunt quattuor genera. libro
 quarto. d. xxxix. 25
 Filius quare intimus attinet patri. li
 bro quarto dist. xl. 29
 Filii sp̄iales q̄ sint. li. iij. d. xli. sub
 littera a. **C. Finitis**
 Finitis alius est vltimus alius finis sub
 line. li. bmo. d. i. 12
 Finitis d̄ bonus aut quāctū ad substan
 tiā aut quāctū ad intentionē. l. i. d. i. 25.
 Finitis d̄ multiplex. li. i. d. xlii. 16
 Finitis p̄ncipalior conditionis rerū q̄
 fuerit. li. i. d. i. q. i. i. R. 633
 Finitis artificis est duplex vñ in se al
 ter in alio. li. i. d. dist. xl. 40
 Finitis ad quē res ordinatur est duplex
 li. i. d. dist. xv. 27
 Finem esse magne dignitatis quomō
 intelligitur. li. i. d. v. 29
 Finitis est sit equaliter bonus nō tamē
 oēs voluntates ordinantur et apporri
 mant illi fini. li. i. d. xxxviii. 11
 Finitis ille q̄s est ex cuius bonitate vo
 luntas est bona et ad quē debent refer
 ri nostre voluntates ad hoc q̄ sint res
 ce. li. i. d. dist. xxxviii. q. ii. R. 12

Finitis d̄ duplicif et quolibet horū mos
 domum charitas ē finis bone voluntas
 tis li. i. d. xxxviii. 13
 Finitis d̄cepti eē x̄p̄s quomodo itel. li. i. d.
 distinctione xxxviii. 14
 Finitis d̄ dupl̄ sc̄s q̄ dicitur et i q̄ dicitur
 sic ēt frui d̄ duplicif li. i. d. xxxviii. 17
 Finitis suo habito quō d̄ voluntas quies
 cere li. i. d. xxxviii. 17
 Fines plures statuere p̄dēt esse triplici
 ter. li. i. d. xxxviii. 21
 Finitis et exitū d̄similit̄ respiciūt auer
 sionē et p̄uersionē li. i. d. xxxviii. 28
 Finitis ois bone actionis quomodo est
 deus li. i. d. xxxviii. b.
 Finitis vñ habet oēs bone voluntates et
 est q̄dā bone voluntates diuersos fines
 sortuntur li. i. d. xxxviii. c. d.
 Finitis voluntas intensio quomodo d̄
 ferunt li. i. d. xxxviii. e. f.
 Finitis ip̄entia quō est annera pec
 cato l̄ spiritū sanctū li. i. d. xlii. 15
 Finitis est duplex li. i. d. vi. 65
C. Finitum
 Finitum quomodo necessario p̄sequit̄
 status li. i. d. xlii. 26
 Finitū nō excedere alit̄ finitū nisi si
 nte quō intelligitur li. i. d. xlii. 17
C. Firmamentum
 Firmamentū an sit eiusdē nature cum
 igne elemēto li. i. d. xlii. q. ii. b. r̄. 6.
 Firmamentū dupl̄r accipit l̄ scriptura
 li. i. d. xlii. 4. 4. prope finem.
C. Flammeus
 Flammeus gladiū et versatilis quid sit
 li. i. d. dist. xxxix. e **C. Flagellū**
 Flagellū vtilitates s̄nt multe et de
 eorū numero et sufficientia li. 4. d. xv. 2
 Flagellū et flagellat̄ h̄nt duplicē p̄pa
 rationē et ex hoc duplicē effectū libro
 quarto dist. xv. 4. **C. Fluitus**
 Fluitus materialis habet quattuor
 proprietates li. i. in plogo. 1.
 Fluitus sp̄ialis quadruplicē methas
 phoram habet li. i. in plogo. 2.
 Fluitū paradisi quattuor et eorū inters
 pretatio li. i. in plogo. 3.
 Fluitus sp̄ialiū quattuor sunt p̄fun
 da li. i. i plogo. 4. **C. Fomes**
 Fomes an in aliquo totaliter fuerit
 extinctus li. i. d. dist. xxxix. 2.
 Fomes et sinderis d̄similit̄ se h̄
 bent li. i. d. xxxix. 4. 1.
 Fomitē impellere ad peccād̄ in neces
 sitatem pentaliter et ad difficultatē ad
 bonū quomodo intelligitur li. i. d. li. 33

Tabula

Forma quomodo per gratiā infusa:
tur lib. iij. dist. iij. 34. **¶ Forma**
Forma accidentalis quō nō est sua po:
tentia lib. i. dist. iij. 4. 7.
Forma triplex est 7 p̄m quem modum
anima rationalis dicitur forma q̄ ē i toto
corpore i qualibet parte li. i. dist. viij. 60
Forma que est i partibus quādo 7 q̄
denotat simp̄ totū 7 ptes. li. i. dist. viij. 61
Forma iterū est duplex. s. p̄stituta 7
ex p̄latis et one dicitur ad materiam
li. i. dist. xij. 46.
Forma adhuc ē duplex. s. relatiua tab
soluta li. i. dist. xxv. 25.
Itē est duplex et quō August. accipit
ideas in rōe forme li. i. dist. xxv. 16.
Forme quō ē distinguere li. i. dist. 50.
Forma substantialis 7 p̄pletius vniū
cū q̄ dicitur p̄ natura rēntia s; tripl
cem p̄siderationē li. i. dist. xxv. 19
Forma qua rōne precedit illud cuius
est forma li. i. dist. xxv. 15.
Forma dicitur dupliciter ad i forma:
tum et secundum quem modū accipit
tur in deo li. i. dist. xxv. 25.
Forme oīs inductio an sit a creatore
an agens particularis sine creatū poss
sit aliquē iducē li. i. dist. viij. q. i. r. 7 r.
Formam educere i esse sit quadrupl
et optinē. ibidem.
Forma per quem modum producit
lib. iij. dist. viij. 75. **Forma** p̄ducitur
ex aliquo an ex nichilo li. iij. dist. viij. 75.
Forma p̄ ex aliquo inductio an possit esse
a spū maligno li. viij. dist. viij. q. iij. l.
Forme quomodo sūt i materia semia
liter li. iij. dist. viij. 80.
Forme nomē equiuocū ibi des est pu
re formale li. iij. dist. xij. 9.
Forme elementares ēē s; mas i mate
ria corpali quō intelligit li. iij. dist. xij. 20.
Forma vltimā esse cōpletiuā quo
modo intelligit li. iij. dist. xij. 70.
Forma debere ēē p̄portioatā nature
q̄ nō itel. li. iij. dist. xv. 6.
Forma ēē simpliciē quō intelligitur li
iij. dist. xv. 18.
Forma nobilitatis ēē simpliciōrē quō
intelligitur li. iij. dist. xv. 22.
Forme nobilitatis sed adā ēē materiā nobi
lissimā quō intelligitur li. iij. dist. xv. 32.
Forma est duplex scilicet totius 7 par
tis et quomodo vniuersale est forma.
lib. iij. dist. xv. 21.
Forma vniuersalis ēē 7 quomodo par
ticularis li. iij. dist. xv. 23.

Forma vniuersalis quomodo bica
ture esse li. iij. dist. xv. 24.
Forma particularis quomodo dicit
ens in actu completo li. iij. dist. xv. 27.
Formale 7 materiale penes qd accipit
tur in reb; lib. iij. dist. xv. 31.
Forme act; est duplex li. iij. dist. xv. 36.
Formale in pctō esse auersionem quo
mō intelligitur li. iij. dist. xv. 39.
Forma specifica communis potest du
pliciter intelligi scilicet scdm̄ predicatio
nem et scdm̄ cōstitutionē li. iij. dist. 36.
Forma dupliciter 7 quomodo deus d
citur formale li. iij. dist. v. 2.
Forma ē duplex qdā p̄plet eēndo qdā
mouēdo 7 quōdā certēstures for
mali a charitate li. iij. dist. xxv. 47.
Formam 7 formatum esse non posse
diuersis subiectis quomodo intelligit
tur li. iij. dist. xxvi. 48.
Forme nō est forma nec p̄fectio per
fectio quomodo intelligitur li. iij. dist.
iij. dist. xxvi. 50.
Forma dicitur tripl; quō accipitur i disti
nctione sacramētū li. iij. dist. 15.
Forma que habet partem 7 partē du
pliciter educitur et qn̄ successiue qn̄
instantanee li. iij. dist. xv. 47.
Formā habere p̄trariā dispositionē n
in materia est tripl; qn̄ iducit succel
siue 7 qn̄ instantanee li. iij. dist. xv. 47

¶ Fornicatio

Fornicatio cognoscere quomodo sit
bonum li. i. dist. xv. 19.
Fornicatores notorii qui sunt libro iij
distinctione. xii. 22.
Fornicatio dicitur tripl; 7 s; quē mo
dū ē cā diuorti li. iij. dist. xv. 3.
Fornicatio quādo est i dānū cōiugis
li. iij. dist. xv. 4.
Fornicatio et stuprū quomodo disti
runt li. iij. dist. xli. 5.
Fornicatio stuprū adulteri i incestus
rapt; quid sit lib. iij. dist. xli. 6.

¶ Forte

Forte interdū est nota 7 ubi stationis i
terdū enē 7 quō accipit ibi ens dicit
forte 7c. lib. i. dist. xv. 10 **¶ Fortis**
Fortis ēē qd̄ pellit q̄ qd̄ pellitur quo
mō intelligitur li. i. dist. xv. 20.
Fortitudinis act; i quo consistit lib.
iij. dist. xv. 5.
Fortitudo rē p̄tē actū elicit a p̄cu
piscibil; rē quō itel. l. 3. dist. xv. 26
Fortitudo boni act; p̄ncipal; an p̄s
sistat circa passiones tolerandas an circa

tertio. dist. xxv. 32.

Fides differenter se habet ad spem et timorem et quomodo fides dicitur generare spem et timorem. li. iij. d. xxv. 46

Fides quibus generat amorem in formam et ex hoc non sequitur quod possit generare charitatis amorem. lib. iij. d. xxv. 29

Fides quomodo meretur operationem miraculorum. lib. iij. d. xxv. 36

Fides an euacuatur in gloria. li. iij. d. xxxi. q. i. d. 32. 21.

Fides quomodo est perfectio potentie. lib. iij. d. xxxi. 22.

Fidei actus quomodo est a veritate per me veritati et velle credere siue creditur. dist. li. iij. d. xxxi. 24

Fidei habitus dupliciter consideratur et quomodo euacuatur. li. iij. d. xxxi. 25

Fides et spes quomodo dicuntur causa charitatis. lib. iij. d. xxxi. 45

Fides quomodo per donum scilicet gignit nutrit defenditur roboratur. li. iij. d. xxxi. 3.

Fides informis an suffecerit ad remedium originalis. li. iij. d. i. q. i. g. 3. 63

Fides parentum quomodo erat remedium parvulo. Ibidem.

Fidem informem non placere deo quomodo intelligitur. li. iij. d. i. 64

Fides informis quomodo non mereatur suffocationem parentibus tamen meretur suffocationem parvulo. li. iij. dist. i. 65.

Fides sola an suffecerit ad remissionem originalis. li. iij. d. i. q. ii. b. 3. 96

Fides pariter quomodo sufficit magis ad deletionem originalis quam aliorum. li. iij. d. i. 67

Fides non est deterioris conditionis nunc quam fuit tempore legis nature vel ipse legis scripte. li. iij. d. i. 68

Fides parentis quomodo habebat efficaciam iustificandi parvulum. li. iij. d. i. 69

Fides necessaria est omnibus sacramentis. scilicet specialiter sacramento baptismi. li. iij. d. iij. 13

Fides quare attribuitur virtus facienda miracula. li. iij. d. iij. 14

Fides quare specialiter appropriatur baptismi. li. iij. d. iij. 15

Fidei tres sunt status et secundum hoc attenditur triplex distinctio in populo israel. li. iij. d. vi. 22

Fidem christianam credit salubriter posse investigari salubriter non posse quomodo intelligitur. li. iij. d. vi. 11.

Fidem thomam seruauit et antiqui patres. li. iij. d. xxxiij. d.

Fidem non infirmare rectum quomodo intelligitur. li. iij. d. xxxiij. 32.

¶ Fidelis

Fidelis et infidelis dissimiliter se habent in cognitione articulo. li. iij. d. xxii. 55

¶ Fieri

Fieri intervolutate quod est. li. i. d. xvii. 3

Fieri aliquid ex nihilo potest intelligi tripliciter. lib. ii. dist. i. 13

Fieri propter diuinam bonitatem est dupliciter. lib. ii. dist. i. 59.

Fieri aliquid ex tpe et in tpe et cum tpe differunt. in Aug. li. ii. dist. ii. 2

Fieri quomodo dicitur aliqua secundum rationes causales aliqua secundum rationes seminales. lib. ii. d. xviii. 1

Fieri dicitur quando innotescit et non esse quando non apparet. li. iij. dist. iij. 10. Ad idem dist. xxii. 24.

Fieri quomodo de inspectione. li. iij. d. vii. 13

Fieri non de per plura quod potest fieri per pauciora quomodo intelligitur. li. iij. d. xlii. 51

¶ Fingere

Fingi considerari et comprehendere differunt. libro. i. d. ii. 21.

¶ Figura

Figure veritate in omnibus respondere non est necesse. lib. iij. d. xxii. 25

Figuras quasdam euangelium euacuatur quasdam non. lib. iij. d. ii. 12.

Figuralis fuit unitas synagoge factus scilicet sacerdos reconciliatio et postres mo confessio. l. quarto d. xvii. 70

Figura sine forma. id est tripliciter et secundum quod modum figura huius mundi transibit. li. quarto d. xviii. 33

¶ Filius

Filius generatione et spiritus sancti processio neque testatur prophete de. testa spectas liter. li. i. d. ii. 8.

Filius quare non dicitur producti per voluntatem sicut creature. li. i. d. vi. 11

Filius quomodo procedit secundum rationem exemplaris. li. i. d. vi. 15

Filius generatione quomodo continetur sub omnipotentia. li. i. d. vii. 2

Filius habet in se naturam gignere quomodo intelligitur. li. i. d. xvii. 17

Filius non potuit generare illa negatio non capit ibi dupliciter. li. i. d. xvii. 18

Filio communicat pater potentiam spiritus sancti non generandi. li. i. d. vii. 19

Filius quomodo est expressissima imago. li. i. d. vii. 20

Filius esse coeternus patri quantum ad rationibus. pba. li. i. d. ii. 3. 7. 4. 7. 5. 7. 6. 7. 7

Filius spiritus gignit vel semper generat quod hoc per dicitur. li. i. d. ii. 6.

Tabula

- Filiū gñatio trīa cōplectitur ⁊ sꝫ hoc**
ad trīa comparatur. l. i. d. fr. ii
Filius quomodo nascitur cum sacras
mento scie patris. l. i. d. fr. 13
Filiū natiuitas quōd ex virtute est non
ex deriuatione. l. i. d. fr. 15
Filius dei sꝫ quā naturā nascēdo est
mutatus. l. i. d. fr. 18
Filiꝫ dei quō hꝫ hincipit. l. i. d. fr. 34
Filius pprie dī sapientia. l. i. d. r. c.
Filius cū dicatur genitus cur ēt dicit
procedere. l. i. d. r. ii. b.
Filiꝫ sꝫ Arriū non tm dī natꝫ sꝫ ēt
factus. l. i. d. r. ii. 6. Ad idē. d. xv. 8
Filius dicit a mēpso non veni quomō
intelligitur. l. i. d. xv. d.
Filius an semel tantum missus sit an
sepe. l. i. d. xv. e.
Filius duobꝫ modis missꝫ est visibilꝫ
⁊ invisibilꝫ. l. i. d. xv. f.
Filius sꝫ alterū modū semel sꝫ alte
rū est sepe missus. l. i. d. xv. g.
Filius sꝫ alterū modū dī missꝫ mū
dū sꝫ alterum non. l. i. d. xv. h.
Filius ⁊ spūscctus non sunt minores
patre sꝫis missi dicantur. l. i. d. xv. k.
Filius dei ratiōe cuius dicitur minor
patre. l. i. d. xvi. i.
Filiꝫ dī quō seipō minor dī. l. i. d. xvi. 2
Filius in aliquo inhabitare est duplꝫ
lib. i. d. xvi. 19
Filius cum sit minor patre secundum
formam in qua apparuit cur non rꝫi
ritus sanctus. l. i. d. xvi. c.
Filiꝫ sꝫ quō hꝫ nō est solū patre sed ⁊
spūscctꝫ ⁊ seipō minor. l. i. d. xvi. d.
Filius nascendo est diuina substantia
sine deus oratio ista duplicem sensum
habet secundum duplicē gerū dī acce
ptionē. l. i. d. xvii. 2. ⁊ 3.
Filius natiuitate ē diuina eētia ista
oratio distinguēda est. l. i. d. xvii. 4.
Filiꝫ sꝫ quā naturā ē datꝫ. l. i. d. 18. 10
Filius an possit dici pꝫ nꝫ sicut spūsc
sanctus dī noster ꝫ. l. i. d. xvii. f.
Filiꝫ ⁊ creatꝫ quōd sꝫ pꝫra. l. i. d. xviii. 9.
Filius ⁊ spiritus sanctus quomō sunt
plures. l. i. d. xviii. 11
Filius secundum humanitatē minꝫ po
tens est qꝫ pater. l. i. d. xviii. 13
Filiꝫ dei sunt homines factura ⁊ as
mus cum sit factus est filius dei. l. i. d.
dist. xvi. 9. post litteram. f.
Filius nō dī verbū creature nec spūsc
sanctus donū creature. l. i. d. xviii. 38
Filius verbum ⁊ imago differūt ⁊ c
ueniunt. l. i. d. xviii. 39
Filiꝫ quō dī caput oim. l. i. d. xviii. 27
Filius quomodo ita ⁊ perse agit ne
se agat ꝫ. l. i. d. xviii. 6
Filius quare appropriatur virtus. l. i. d.
dist. xviii. 2. 6. ⁊ dist. xviii. 7
Filius an sit sapiens sapientia gentis
vel ingentia. l. i. d. xviii. d.
Filius an sit sapiens seipso vel per se
ipsum. l. i. d. xviii. e.
Filiꝫ quomodo poterat rogare quod
non rogabat pater et exhibere quod
non exhibebat. l. i. d. xviii. 6.
Filiꝫ ⁊ spūscctū sufficiētꝫ pcurare
salutē nꝫam quōd intelligitur. l. i. d. r. c. 6
Filiꝫ quales nati fuissent si primi pas
rentes non peccassent. l. i. d. xv. a.
Filius non portare iniquitatem pꝫis
quomodo intelligitur. l. i. d. xv. 13
Filiꝫ posse assumere humanā naturā
⁊ nec patrē nec spūscctū qd impediāt
l. i. d. i. 2. 7. ⁊ 2. 8. Ad idem. 33
Filius dei dī aliqd habere dupliciter
⁊ quomodo dicitur habere totū a pas
tre quod habet. l. i. d. i. 55
Filius quare pꝫmissꝫ est in carnē qꝫ
spūscctus in mentē. l. i. d. i. 57
Filius duplicem habet proprietatem
respectu patris. l. i. d. i. iii. 3
Filiꝫ dei incarnatio vel conceptio an
debeat appropriari persone spiritus sꝫ
cti. l. i. d. i. iii. q. i. a.
Filiꝫ dei est hꝫ qꝫre magis pprie dī qꝫ
sic diuina natura ē homo. l. i. d. v. 4
Filiꝫ solum suscepisse hominē in vni
tatem persone non in vnitatem natu
re quomodo intelligitur. l. i. d. v. 6
Filiꝫ dei assūpsit hūanitatē an sit cōs
cedēda. l. i. d. v. q. v. l. r. ii. 48
Filiꝫ dei est pꝫdestinatꝫ an hec sit cōces
dēda. l. i. d. v. q. i. d. r. ii. 2. 4. ⁊ 25
Filiꝫ dei ē hꝫ ⁊ nō sit pꝫscitus ergo est
pꝫdestinatus non seditur. l. i. d. v. q. ii. 26
Filius dei pꝫdestinatus quare non
admittitur nisi addatur secundum quōd
homo. l. i. d. v. q. ii. 30. ⁊ 31
Filius dei pꝫdestinatꝫ ē ē an hec ppō
sit vā. l. i. d. v. q. ii. c. 32
Filiationes due an sint in chꝫsto. l. i.
ii. d. vii. q. ii. e. r. ii. 26
Filiatio quare non multiplicat in rꝫo
sicut generatio. l. i. d. vii. d. vii. 27
Filius non oportet esse altum qꝫis
alia ⁊ alta gñatiōe gñet. l. i. d. vi. 8. 29
Filius esse ⁊ natum esse quomō sunt
Idem. l. i. d. vii. 30

Generatio comprehendit duas relationes
 simplr et processio. l. i. d. cxxl. 30
 Generare et esse patrem an sit vna no-
 tio. l. i. d. cxxv. q. i. a. r. 6
 Generare et esse patre quia sit eadē p-
 pteritas differētī tñ modo significatur
 quantū ad tria. l. i. d. cxxvi. 7
 Generare et esse patre hñt diuersum mo-
 dū significādī. l. i. d. cxxvii. 8
 Generare et esse patre p abstractionem
 pdicatur de se iucē. l. i. d. cxxvii. 9
 Eñare et esse patre cū sint eadē pprie-
 tates q̄ istoz ē rō itelligēdi alterā id ē
 est vtrū hypostasis patris stue pf ideo
 gñeret q̄a pf ē: vel an tō sit pf q̄a gñe-
 ret. l. i. d. cxxvii. q. ii. b. r. 10 per totū.
 Generari quō cōuenit essentie et per-
 sone. l. i. d. cxxvii. 11
 Eñatio et creatio inequalē ratione; di-
 cit̄ l. deo. l. i. d. cxx. 15
 Eñatio significat dupl̄r. l. i. d. cxxvii. 9
 Generans et pater differēt̄er subijciun-
 tur respectu huius pdicati paternita-
 tis. l. i. d. cxxvii. 25
 Generatio vniuoca et equiuoca quid
 sit. l. i. d. cxxviii. 5
 Generādī actus quomodo; est ētis cō-
 pletū. l. ii. d. i. viii. 48
 Generatiua vīs quō spāl̄r; resideat pe-
 nes alia; l. ii. d. xviii. 49
 Generatio hominum quomōd̄ fuisse si
 homo stetit. l. ii. d. xx. 11
 Generatiua vīs quare data est hoibus
 l. ii. d. xx. 12
 Generatiua an aliquid cōferat i verita-
 tē hūmāe nature. l. ii. d. cxx. q. i. e. r. 28
 et per totum.
 Generatio quomodo est substantia ge-
 nerantis. l. ii. d. cxx. 34
 Generatiua quare ē magis i nobis cor-
 rupta inter omnes potentias anime ve-
 getatiue. l. ii. d. cxxi. 24
 Eñationis q̄tuor modī. l. ii. d. i. 2
 Eñatio flū; quō est supra causa; rōnez
 sp̄s et naturā. l. ii. d. viii. 2
 Generatio quomōd̄ terminatur ad ens
 completum. l. ii. d. viii. 12
 Generatio quare multiplicatur i xpo
 et nō i creatio. l. iii. d. viii. 27
 Generationē polūtariā nō esse natura-
 lē quō itelligit̄. l. iii. d. viii. 36
 Generās prius esse generato quō itel-
 ligitur. l. iii. d. cxxiii. 16
 Eñare et facere differēt̄. l. ii. d. i. 16
 Generationem posteriozem non tolles-
 se corruptionem priorem quomodo in

telligitur. l. iii. d. xi. 16

Generale

Generale siue vniuersale ē duplex scz
i pdicādo et i causando. l. iii. d. cxxii. 6

Genitalia

Genitalia membrozom vsus quare de-
bet esse magis ordinatus q̄ aliozom
membrozom. l. ii. d. xx. 27

Genitiuus

Genitiuus casus constituitur simpl̄et-
ter. l. i. d. iii. 31

Genitiuus in illa auctoritate apostoli fl-
lū charitatis s̄ae quō tenet. l. i. d. v. 7

Genitiuus q̄dā proprietatis. l. i. d. xi. 4

Genitiuus ille nature quomodo con-
struitur sibi: ordo nature an sit in diui-
nis. l. i. d. xx. 24

Genitiuus q̄d requirit vt proprie et ves-
re construat. l. i. d. cxxiii. 5

Genitiuus multiplicem habitudinem
importat. ibidem.

Genus

Genus credentium est duplex et cui ē
vtilis vsibilibs missio spiritus sancti
l. i. d. xvi. 13

Genus rei quid et quid res generis. l. i.
distinctione. xxi. 6 in fine

Genus dicitur dupliciter et secundum
hoc conueniunt aliqua in genere du-
pliciter. l. ii. d. cxxii. 13

Genus aliqua cōplectitur p se aliqua
p reductionem. l. ii. d. cxxiii. 26

Genera diuersorum predicari de eodē
est impossibile quomodo intelligitur
l. iii. d. vi. 24

Gerundia

Gerundia secundū triplicē expositionē
trā dicit̄. l. i. d. cxxix. i. prope finem.
Gerundia possunt dicere concomitan-
tiam vel cām in ablatiue cāi et secū-
dum quē modū hec est vā flū; nascens
do accepit vt sit substantia. l. i. d. cxxii. 3

Gigantes

Gigantes vnde habuerunt ortū. l. iii.
distinctione. xliiii. 32

Gladium

Gladiospāl̄i et corporali iterfeci nō ē
sile. l. iii. d. cxxiii. 71

Gaudium vtrumq̄ ad quem vsus h3
ecclesia. l. iii. d. i. cxxvii. 5

Gloria

Gloria quomōd̄ perficit totā capacitātē
nature. l. ii. d. ix. 20. 7. 21

Gloriosus esse nō consentire si peccato
q̄ tentat non posse quomodo intelli-
gitur. l. ii. d. i. cxxii. 2

Tabula

Gloria quō redit possibilē ad malū
 quō pena ad bonū. l. ij. d. xxv. 42
 Gloria est duplex: i. qua poterit resur
 gere q̄ peccauit. l. iij. d. xxi. 11
 Gloria quō saluat ordinē nature institū
 te. l. ij. d. xxxi. 55
 Gloria secundū quem modum est in
 potētis. l. iij. d. xli. 9
 Glorie actus cur sit et ut q̄, oīz potētis
 rum. l. iij. d. xli. q. v. e. rñ. 21
 Glorie actus eē plures vel pauciores. h̄
 tres si q̄ rōnes pbare vident quō sūt
 dissoluēde. l. iij. d. xli. 23. et per totūz.
 ¶ **Gratia**
 Gratia qd est. l. i. d. viij. 39. Itē diffi
 nitur multiplex. libro. ij. dist. xxi. 4.
 7. d. xxvij. 11. et iterum. dist. xxvij. q. ii. b.
 in secundo argumento.
 Gratia respectu cuius dicitur adiutorū
 l. i. d. viij. 40
 Gratia quomodo est ars bene viuēdi
 l. i. d. xliij. 19
 Gratiam dari ab aliquo est tripliciter
 l. i. d. xliij. 22
 Gratia et lumen corporale dissimiliter
 se habent. l. i. d. xxvij. 24
 Grā quō expellit culpā. l. i. d. xliij. 25
 Gratia quare non potest produci vel
 dari ab hoste. l. i. d. xxvij. 28
 Grāz augeri ē duplex. l. i. d. xv. 45
 Grā quō augetur remittit. l. i. d. xv. 48
 Gratia qua ratione vnit. l. i. d. xvij. 17
 7. l. ij. d. xxi. 18
 Gratificatio et obduratio quō se habēt
 respectu meriti et demeriti. l. i. d. xli. 7
 Gratia alicui subtrahi potest respicit
 sub triplici conditione. l. i. dist. xlvij. 3
 Gratia dicitur tripliciter et quō data sunt
 angelo gratuita. l. ij. d. iij. 11
 Gratia eadē quō sūt operans et coope
 rans. l. ij. d. v. 3
 Gratia operantis quare dicitur puentē
 respectu grē cooperantis. l. ij. d. v. 4
 Gratia non inchoatū conuersionē an
 gelorum sed confirmat. l. ij. d. v. 4 2.
 Gratia alicui ē a deo q̄ culpa a diabolo
 l. ij. distinctione. viij. 52
 Gratia tripliciter consideratur et que v
 nitur et q̄ distinguit. l. ij. d. ix. 13
 Grām dare h̄z maiorē capacitātē natu
 raliū potē eē duplex. l. ij. d. ix. 14
 Gratia quedam dicitur esse sita quedā
 influens et secundum quam angeli de
 cūnt magis profectisse. l. ij. d. xi. 3
 Gratia quomodo dicitur esse pfectio
 nature. l. ij. d. xliij. 10. 11

Gratia gratū facientē esse adē cū bis
 lectione intelligit de gratia gratū faciē
 te non quantum ad essentiam sed quā
 tum ad effectum. l. ij. dist. xxvi. 3
 Gratia s̄m diuersas cōparationes dis
 uersimode diffinit. l. ij. d. xxvi. 4
 Gratie distinctio magistratū lib. ij. dis
 tinctione. xxvi. 4. prope finem.
 Gratia dei aliquid ponat circa gratia
 ficatum. l. i. d. xxvi. q. i. a. rñ. 7
 Gratia humana differt a diuina tripliciter
 causa. l. ij. dist. xxvi. 8
 Grā diuina alicui se h̄z circa gratificatū
 q̄ oblecto circa dilectum. l. i. d. xxv. 9
 Gratia et laus dissimiliter se habent. l. ij.
 distinctione. xxvi. 11.
 Gratia quid ponit circa gratificatū an
 aliquid creatū an aliquid icreatū. l. ij.
 dist. xxvi. q. ij. b. rñ. 14
 Gratia gratū faciens. et effectus h̄z i gra
 tificato. l. ij. dist. xxvi. in secundo argumen
 to ubi ponatur ad marginem. 12. et ad
 ad idē. 15. et gratie alicui effectus. l. ij.
 distinctione. xxvij. 12
 Gratia an sit in genere substantie vel ac
 cidētis. l. ij. d. xxvi. q. iii. c. rñ. 19
 Gratia grē s̄ nobilitat ania et ante ptes
 ctio. l. i. d. dist. xxvi. 20. hic ponit in prin
 cipio q̄ accidens nobilitat est. ponatur
 q̄ nullus accidens 2c.
 Gratia alio modo assimilatur deo alio
 modo ania. l. i. d. xxvi. 21
 Grā quale accidēs ē. l. i. d. xxvi. 22
 Gratia esse formā q̄ est principium vbi
 te quomōd intelligitur. lib. iij. d. xxvi. 23
 Gratia dū ē i genere substantie p̄tēst
 de bonis martiris. l. i. d. xxvi. 24
 Gratia an insit anime per se an p acci
 dens. l. i. d. dist. xxvi. 25
 Gratia an sit in genere accidētis corru
 ptibilis et incorruptibilis. lib. secundo
 dist. xxvi. q. quarta. d. rñ. 26
 Gratia quomodo est imago et quō alicui
 l. i. d. xxv. 2.
 Grā a quo depēdet. l. i. d. dist. xxvi. 28
 Gratia a q̄ corrūpit an a deo an a pec
 catore an a libero ar. lib. iij. dist. xxvi. 31
 Gratiam quare permittit deus perire
 l. i. d. dist. xxvi. 33
 Gratia an p̄io iste substantie an ale vel
 potētis. l. i. d. dist. xxvi. q. v. e. rñ. 43. 2ccē
 Gratia esse cōtinuā i suo actu quō itel
 ligit. l. i. d. dist. xxvi. 35. 736
 Grā apparet ad alicui rōne motus
 l. i. d. dist. xxvi. q. vi. f. rñ. 42
 Grā quō d̄ mouet. l. ar. l. i. d. dist. xxvi. 43

Fortes res fides 7. d. 5. q. v. e. 7. 34
 Fortitudo est circa delectationu re
 pressionem quo intelligit. li. iij. d. xxxv. 35
 Fortitudo donu 7 pssitu donu circa q
 principa cōsiste lib. iij. d. xxxv. 36
 Fortitudo donum excellentiori modo
 est circa passionem q̄ fortitudo virtus
 libro. iij. dist. xxxv. 37.
 Fortitudo donu 7 fortitudo vtrū q̄ cō
 uenit 7 differit li. iij. di. xxxv. 38.

Fortuitum.

Fortuita opatio fm q̄ fortuita an sit a
 deo lib. ij. di. xxxv. q. ij. e. rñ. 35.

Forum

Forum est duplex scz cōsiste et dicitur
 iusticie 7 i quo tenet q̄s vltra pnam
 iposita 7 i pietā satisfacere vterius li
 bro quarto dist. xv. 20

Fraus

Fraus q̄no nemini bz patrocinari in
 iurādo libro quarto di. xxxix. 48
 Fraus q̄no nulli bz pōcari in m̄t
 monū ptractu. li. quarto di. xxxij. 26.

Frigiditas

Frigiditas est duplex q̄ ipedit m̄fimo
 m̄t p̄rāp̄re lib. iij. di. xxxij. 22.

Fruor

Fruēdū quare sit quo p̄dū qua p̄s
 dū 7 fruēdū simul lib. i. di. i. 5.
 Fruitio est vna q̄uis trib⁹ fruamur p
 sonis libro. i. dist. i. 6.

Fruī 7 vtrū differunt lib. i. di. i. 7
 Fruitio ḡnālī rōe qd dicat 7 quo 7 q̄
 pōt fruī seipso lib. i. di. i. 9

Fruī qd sit p̄ eētā li. i. di. i. q. iij. d.
 Fruī diffinit trip̄l̄r put act⁹ volūtat⁹
 trip̄l̄r cōsideratur lib. i. di. i. 26.

Fruī quare nō dīffinit p̄ actū cogniti
 onis sicut delectatiōis. lib. i. di. i. 27.

Fruī quare nō diffinit p̄ fidē 7 sp̄s sit
 cut p̄ charitatē lib. i. di. i. 28

Fruī requirit viderē 7 habere similit
 ter 7 amare lib. i. dist. i. 29.

Fruitio q̄no est ex fide 7 spe li. i. di. i. 31
 Fruī vtrū cōtingat deo li. i. di. i. q. i. e.

Fruendum an sit solo deo sine bono s̄
 creato lib. i. dist. i. q. ii. f.

Fruī accipit p̄p̄e 7 cōiter 7 fm quem
 modū fruamur deo 7 fm quē fructib⁹
 donis 7 beatitudine lib. i. di. i. 36

Fruī aliq̄ dī dupl̄r 7 fruimur charita
 te vtroq̄ modo lib. ij. di. xxxv. 16

Fruī 7 vtrū quid sit lib. i. di. i. d. f.

Fruēdū 7 p̄dū q̄b⁹ reb⁹ ē. li. i. d. i. e.
 Fruamur deo i hac vita i dicit. li. i. d. i. g

Fruī an debeat hō hōie. lib. i. di. i. h.

Fruatur an p̄atur de⁹ hōie li. i. di. i. i.

Fruēdū an p̄dū sit vtrū lib. i. d. i. k

Fructus

Fruct⁹ noie intelligit sibi quātū
 seminauimus i operib⁹ t̄m in fructib⁹
 metemus lib. ij. di. xl. 40.

Fruct⁹ theologice nom̄ l. iij. d. xxxij. 5

Fruct⁹ bone puerfatōis dīe p̄cū cō
 putari ab eo tpe quo peccauit quo ins
 telligitur libro quarto di. xv. 22.

Fruct⁹ bonus 7 fruct⁹ dign⁹ p̄nie quā
 differunt libro quarto di. xvi. 14

Fructus dignitas dupl̄r p̄c̄t accipi 7
 q̄no fm hoc intelligit p̄ceptū lohānis
 fa. di. fru. pe. lib. quarto di. xvi. 6.

Fruct⁹ dignos facere p̄nie est duplici
 ter scilicet vere 7 interpretatiue libro
 quarto distinctione. xvi. 58.

Frustra

Frustra est potentia que non reducit
 ad actum quomodo intelligitur lib. i.
 dist. xl. ij. 26. 7 lib. iij. dist. i. 44.

Fundamentum

Fundamētū dī multipliciter 7 qua rōe
 r̄p̄s penitētia fides charitas. patientia
 hūil. tas fortitudo dī fundamentum.
 lib. iij. di. xxij. q. i. e. rñ.

Fundamētū qd vocat apl̄a 7 de nūero
 7 de ordine eorū que ponūt in fūdas
 mento libro quarto dist. xxi. 30.

Furtum

Furtū fitorū israel quare non imputa
 tur eis in peccatum lib. i. dist. xli. 30.

Furti noie p̄hibet sacrilegiū rapina; 7
 v̄sura 7 quo differit li. iij. d. xxxv. 12

Furtum

Furtū fitorū israel quare non imputa
 tur eis in peccatum lib. i. dist. xli. 30.

Furti noie p̄hibet sacrilegiū rapina; 7
 v̄sura 7 quo differit li. iij. d. xxxv. 12

Futurum

Furtū fitorū israel quare non imputa
 tur eis in peccatum lib. i. dist. xli. 30.

Furti noie p̄hibet sacrilegiū rapina; 7
 v̄sura 7 quo differit li. iij. d. xxxv. 12

Futurum

Furtū fitorū israel quare non imputa
 tur eis in peccatum lib. i. dist. xli. 30.

Furti noie p̄hibet sacrilegiū rapina; 7
 v̄sura 7 quo differit li. iij. d. xxxv. 12

Futurum

Furtū fitorū israel quare non imputa
 tur eis in peccatum lib. i. dist. xli. 30.

Furti noie p̄hibet sacrilegiū rapina; 7
 v̄sura 7 quo differit li. iij. d. xxxv. 12

Futurum

Furtū fitorū israel quare non imputa
 tur eis in peccatum lib. i. dist. xli. 30.

Furti noie p̄hibet sacrilegiū rapina; 7
 v̄sura 7 quo differit li. iij. d. xxxv. 12

Futurum

Furtū fitorū israel quare non imputa
 tur eis in peccatum lib. i. dist. xli. 30.

Furti noie p̄hibet sacrilegiū rapina; 7
 v̄sura 7 quo differit li. iij. d. xxxv. 12

Futurum

Furtū fitorū israel quare non imputa
 tur eis in peccatum lib. i. dist. xli. 30.

Furti noie p̄hibet sacrilegiū rapina; 7
 v̄sura 7 quo differit li. iij. d. xxxv. 12

Futurum

Furtū fitorū israel quare non imputa
 tur eis in peccatum lib. i. dist. xli. 30.

Furti noie p̄hibet sacrilegiū rapina; 7
 v̄sura 7 quo differit li. iij. d. xxxv. 12

Tabula

Gaudium est duplex scilicet de
 premio substantiali et acci
 dentali lib. ii. di. xi. 32.
 Gaudium dolore spermitur
 esse magis letum quam
 letum lib. 4. d. xvi. 35.
 Gaudere de bono potest expectare bo
 num futurum diffinitur de hinc lib. 3. d. 26. 20
 Gaudium quantitas in preterito duo respicit et
 respectu cuius est equalis lib. 3. di. 31. 57.
 Gaudium speciale quia ratione habet unum
 de alto in preterito lib. ii. di. xxi. 58.
 Gaudium augetur tripliciter et secundum quod
 modum gaudium sanctorum augetur in res
 surrectione libro quarto. di. xv. 1
 Gaudium de maiore quadrupliciter et quod
 respectu cuius maior respicitur lib. 4. d. 49. 29
Generare
 Generis se deum vel alium deum conclusionis
 huiusmodi neutra pars est procedenda lib. i. d. ii. 2.
 Generare alterum filium quod dicitur imperfecti
 one potest in generando lib. i. d. ii. 11.
 Generationis terminus dupliciter con
 sideratur libro i. dist. v. 24.
 Generatio quomodo est incipit diffini
 guendi et concludendi lib. i. dist. v. 27.
 Generari datur per generationem est
 falsa locutio lib. i. di. v. 30.
 Generatio filii an sit secundum conditionem necessi
 tatis lib. i. dist. vi. q. i. a. r. 7. et per totum
 Generatio filii an sit secundum rationem voluntatis
 lib. i. di. vi. q. ii. b. r. 8. et per totum.
 Generatio filii a patre an sit secundum ratio
 nem exemplaritatis lib. i. di. vi. q. ii. c. r. 12. et per totum.
 Generatio filii quomodo potest sub
 potentia lib. i. di. vi. 2.
 Generare posse et generari posse secundum quos ac
 tus distinguitur lib. i. dist. vi. 6.
 Generandi vel gignendi potentia quam nunc
 dicitur in parte quam in filio lib. i. di. vi. 7
 Generare quid est libro i. dist. vi. 8.
 et di. ix. 20. et di. xii. 13.
 Generare posse utrum in diuinis dicat
 quid vel ad aliquid libro i. dist. vi. q. i. a. r. 9. et per totum.
 Generare in diuinis quomodo confes
 quitur naturam lib. i. di. vi. 12
 Generandi potentia an sit in filio lib.
 i. dist. vi. q. ii. b.
 Generandi potentia non concludat pater filio
 propter duo lib. i. di. vi. 16.
 Generandi fecunditas aliter est in his
 ferocibus aliter in deo lib. i. d. vi. 21.
 Generare et creare utrum sit unum potest
 se lib. i. di. vi. q. ii. c. r. 22

Generis quid significet sibi ego hoc die ge
 nerat te lib. i. dist. ix. 10
 Generatio filii dei que magis assimilatur
 splendore quam aliis rebus lib. i. di. ix. 11
 Generatio an sit ponenda in diuinis lib
 bio. i. di. ix. q. i. a. r. 19.
 Generationis modus differenter est in
 unis et in creaturis lib. i. di. ix. 21
 Generatio an sit in diuinis personarum di
 stincta lib. i. dist. ix. q. ii. b.
 Generatio quid est lib. i. di. ix. 23.
 Generatio in diuinis rebus cuius factus persona
 le distinctione lib. i. dist. ix. 22. et 23.
 Generatio et generatio distinctione non con
 munitat pater filio lib. i. di. ix. 24.
 Generatio diuina an sit eterna libro i.
 dist. ix. q. ii. c. r. 31
 Generatio quod dicitur in diuinis et quod in creaturis
 ris et quid corruptio lib. i. di. ix. 32
 Generatio filii an sit terminata libro i.
 dist. ix. q. ii. d. r. 36. et 37
 Generatum esse nobilitas est que genera
 ri et similes locutiones ubi habent ver
 ritatem lib. i. di. ix. 39.
 Generatio sepe ens non sepe de nouo aliquid
 producit sicut nec sol radii lib. i. di. ix. 40
 Generas et generis sunt per generationem disti
 cti et coeterni lib. i. di. ix. a. b. c.
 Generationis diuinae modus differabilis est
 et non intelligibilis lib. i. di. ix. d.
 Generatio eternitas an debeat exprimi
 per verbum presentis vel futuri tempo
 ris lib. i. di. ix. e. f. g. h.
 Generatio modus. quod potest trius quod
 quilibet datus potest per filium non tamen natus et
 factus est lib. i. di. xii. 6. et di. xv. 8.
 Generatio et processio reperit in diuinis sicut
 creatio non lib. i. di. xii. 10.
 Generatio est spiratio ergo generis est spiras
 tus non sequitur lib. i. di. xii. 18
 Generatio filii et processio spiritus an realiter
 differant an solum secundum rationem in
 telligendi lib. i. di. xii. q. ii. c. in r. h.
 Generatio et spiratio secundum rationem intelligendi
 dupliciter differunt lib. i. dist. xii. 20
 Generatio quomodo plus differt a creatio
 quam processio lib. i. di. xii. 26.
 Generationem filii et processionem spiritus
 sancti non potest homo sufficien
 ter distinguere lib. i. di. xii. d.
 Generari et donari differant libro i.
 dist. xviii. 17.
 Generatio scilicet quomodo dicatur in eter
 nitate dei lib. i. di. xii. 17.
 Generandi duos modos ponit philosophus in
 diuinitibus lib. i. di. xii. 9. post litteram.

Gratia et libe. arbi. quare attribuit oē
 opus meritōrū. l. ij. di. xxvi. 4. 4.
 Gra an moueat lib. ar. natura r an vo
 lenter an volūtarie. l. ij. di. xxvi. 4. 6
 Gratia an moueat lib. ar. vt moroz mo
 tus vel vt motor nō motus. lib. ij. di. xxvi.
 4. 7.
 Gratia eadem in se non variata quo
 modo excitat et mouet ad diuersa ope
 ra. lib. ij. di. xxvi. 4. 8
 Gratia quous vna tñ multipliciter dicit
 dist. et diffinit fm multiplicēs cōparat
 tiones. li. ij. d. xxvj. i. ad idem. 13. 7. 1. 4.
 Gratia accipit quadrupl r scdm hoc
 ista duo nota pueniētēs r subsequens
 quadrupl accipitur. l. ij. d. xxvj. 2
 Gratia gratū faciens an diuidi habes
 et per differentias diuersas per essen
 tias. li. ij. di. xxvj. q. i. a. rñ. 10
 Gratia gratū facientē pnam tñ est
 ponere in vna anima triplici ratione.
 lib. ij. di. xxvj. 10. 7. 11. 7. 12
 Gratia nomē equocaf. li. ij. d. xxvj. 13
 Gratiarū diuisiōes esse quo sensu dicit
 perit apostolus. lib. ij. di. xxvj. 14
 Gratia multiplicari qz culpa multipli
 catur nō sequitur. lib. ij. d. xxvj. 15
 Gratia actus quomodo dicitur diuer
 sificari. li. ij. di. xxvj. 16
 Gratia quare non plurificatur in anti
 ma sicut scientia. lib. ij. d. xxvj. 17
 Gratia gratum faciens et virtus gra
 tuita an differant per essentiam. lib. ij.
 di. xxvj. q. ij. b. rñ. 18
 Gratia est fides cum dlectōe qualis
 predicatio. lib. ij. di. xxvj. 19
 Gratia aliqua diffinitio nō eo mō cō
 uenit virtuti gratie rē. l. ij. d. xxvj. 20
 Gratia cooperās qua rōne dicitur lib.
 arbi. cooperari. lib. ij. di. xxvj. 21
 Gratia et virtuti differētē cōpetit p
 uisficare acceptū reddere et opz meri
 toium facere: ibidem circa medium.
 Gratia non potest circūscribi a char
 tate. l. ij. di. xxvj. 23
 Gratia et gloria an differant p essentia
 lib. ij. di. xxvj. q. ij. c. rñ. 24
 Gra q rōne sit stat cū fi. l. ij. d. xxvj. 25.
 Gra qua rōne se hz ad gloria sicut via
 ad terminū. l. ij. d. xxvj. 26
 Gra alr se hz ad gliaz pl pmissū q cōpa
 ad suppliciu. l. ij. d. xxvj. 27: ad id. 4. 5
 Gra r gliaz nō hz diuersificare dīs
 uersitas modī cogitēdi. l. ij. d. 27. 26.
 Gra donū tā hīcū an ptingat mereri p
 qm gra. li. ij. di. xxvj. q. 4. b. rñ. 36

Gra tā hīcū nō pōt mereri hīcū p
 gat mereri gliaz tā hīcū. l. ij. d. 27. 31.
 Gratia primā vel habēda pōt qz aliq
 mereri: ergo pōt sibi mereri gratiam
 habēda nō sequit. l. ij. di. xxvj. 33
 Gra r actio quare nō est ordinata ad
 merēdū tā habitū sicut oratio ad mes
 rendū habēdū. lib. ij. di. xxvj. 34
 Gra aliter se hz ad meritū q charitas
 ad a mozē. l. ij. di. xxvj. 35
 Gratia augmētū an cōtingat mereri p
 gratiam. l. ij. d. xxvj. q. i. e. rñ. 37
 Gratia augmentum quō ptingat me
 reri. li. ii. di. xxvj. 38. 7. 39
 Gra quō pōt augeri cū sit simplex et
 quō est simplex. li. ii. di. xxvj. 40
 Gratia scdm quē profectū dicitur au
 geri. li. ii. di. xxvj. 41
 Gratia augmētū r gra pmo data quō
 differunt. l. ij. di. xxvj. q. i. e. rñ. 42
 Gra pplemētū. i. glie pmissū an ptingat
 mereri p gra. l. ij. d. xxvj. q. 3. f. r. 44
 Gratia factum quō obligat r nō obli
 gat. li. ii. di. xxvj. 51
 Gratia operans et cooperans an sit es
 dem. lib. ii. di. xxvj. a.
 Gra qd sit quō meret augeri et de tris
 bus gñibz honoz. li. ii. d. xxvj. b.
 Gra pparat ad virtutē. li. ii. di. xxvj. b.
 Gra an sit virtus vel nō. li. ii. di. xxvj. f.
 Gratia et virtus quō comparantur ad
 meritum. li. ii. di. xxvj. g.
 Gratia principaliter est bona voluntas
 rē. li. ii. di. xxvj. b.
 Gratia non est sed facit meritum. lib.
 ii. di. xxvj. f.
 Gra pueniēs qua virtus intelligit nō est
 lib. ar. vsqz ea bonz vsqz. li. ar. et oia
 bona merita. li. ij. di. xxvj. m.
 Gratia primā nō ptingit mereri triplici
 et ratione. li. ii. di. xxvj. 2
 Gratia humana et diuina differenter
 se habent. li. ii. di. xxvj. 4.
 Gratiam primam an possit sibi aliquis
 in statu gratie existens mereri post re
 cidim. li. ii. di. xxvj. 5
 Gratia gratie date nomine quid intel
 ligitur. li. ii. di. xxvj. 29
 Gratia gratum faciens non pcectigē
 necessario dispositionem gratie gra
 tis date. li. ii. d. xxvj. 30
 Gra et libe. arb. ordo. li. ii. di. xxvj. 32.
 Gratia quare magis pōt recuperari
 qd prima iusticia. li. ij. d. xxvj. 19
 Gratia noluit dīs dare cū naturalibz
 cū posset triplici ordine exigente. l. ij.

Tabula

distictio. rrr. 25. Et idem. 28
 Gratiam maiorem an dederit deus ho
 mini lapsio q̄ dedisset in statu inno
 cente permansisset. li. ii. di. rrr. 32
 Gratia esse potentiorē q̄ culpā quōd i
 telligitur. lib. ii. d. rrr. 22
 Gratia dupliciter opponitur concup
 scentie: r quomodo tollit totaliter cō
 cupiscentiam. li. ii. d. rrr. 41
 Gratia gratis data r gratia gratū fa
 ciens penes qd distinguantur. Ibidem.
 Hec subtractionē r ignoantia ee a deo
 quōd intelligit. l. ii. d. rrr. 40. r. 42.
 Hec quōd corūp̄t r antiphat: r quōd de
 ficit in seipsa. li. ii. d. rrr. 43. r. 44
 Gratia sanctificans quare non sequit
 ur natiuitatē carnalē. lib. ii. d. ii. 25
 Gratia quōd minuit fomitē. l. 3. d. ii. 34
 Gratia illa q̄ fuit i p̄ceptione i p̄para
 tione ad dignitatē nature assūpte an
 teneat rōnem proprietatis naturalis
 vel gratū. e. li. ii. d. ii. q. ii. f. r. 30
 Hec vnionis dī tripliciter. Ibidem
 Gratia quōd accipit de plenitudine
 christi. li. ii. d. rii. 3. r. 4
 Hec singularis p̄sone i x̄po an sit crea
 ta vel increata. lib. ii. d. rii. q. i. a. r. 8
 Gratia singularis p̄sone quare dica
 tur. li. tercio. d. rii. 9
 Gratia p̄sone singularis r illatio ado
 ptōis similiter se habet. li. ii. d. rii. 10
 Gratie et glorie deiformitas nō exclus
 ditur a christo propterea q̄ ipse est de
 us. lib. ii. di. rii. 11. r. 12
 Gratia finita vel immissa an sit i christo.
 lib. ii. d. rii. q. ii. b. r. 13
 Hec tamētā esse quātū est illud ad qd
 disponit quōd intelligit. li. ii. d. rii. 18
 Gratia singularis p̄sone i christo an
 fuerit gratia plena atq; perfecta. li. ii.
 di. rii. q. ii. c. r. 21
 Gratia capitis quid sit scōm essentiaz
 vtrum scilicet sit quōd creatum vel in
 creatum. li. ii. di. rii. q. i. d. r. 28
 Gratia dupliciter influit sensum r mo
 tum. r secundū hoc dupliciter conue
 nit christo. li. ii. d. rii. 29
 Gratia creatā quōd p̄t influere motū
 et sensū i mēbra. li. ii. d. rii. 30
 Gratia capitis an sit alia q̄ gratia sin
 gularis p̄sone et gratia vnionis. li.
 ii. d. rii. q. ii. e. r. 34
 Hec singularis p̄sone qd dicat. Ibidem.
 Hec vnionis dī tripliciter. Ibidem.
 Gratia capitis dicitur tribus modis.
 li. ii. di. rii. 35

Hec q̄ ponit i x̄po fm triplicē dīas p̄
 nes quid est data. li. ii. di. rii. 36
 Gratia capitis quomodo communita
 tur alijs. li. ii. di. rii. 37
 Gratia singularis p̄sone quomodo
 remanet in christo si deponeretur na
 tura assumpta. li. ii. d. rii. 38
 Gratia vnionis quo tpe habuit efficac
 ciam. li. ii. di. rii. 39
 Gratia capitis mediante an de istnat
 sensū i omnē aliā creaturā habentem
 gratiam siue angelicā siue humanā
 lib. ii. di. rii. q. ii. f. r. 40
 Gratia ad gloriam r meritum ad p̄s
 mium habent quo ad aliquid similitu
 dinem: r quo ad aliquid non. lib. ii. di.
 distinctio. r ii. 28
 Gratie collatio satisfactōe originalis
 nō facit: sed p̄supponit. li. ii. d. r. 32
 Gratia equaliter delet omnem culpam
 sed non satisfactō equaliter pro omni
 culpa. li. ii. di. r. 33. r per totum
 Gratie gratū faciēs lumē quōd sufficit
 ad credendū. li. ii. di. rii. 66
 Gratia nō oimode se h̄z ad virtutes si
 cut aia ad suas potētias. li. ii. d. 23. 7.
 Hec r virtutes quōd s̄dant i aia: erē
 plo monstratur. li. ii. di. rii. 74
 Gratia r charitas diuersimode dicun
 tur vta aie. libro. ii. di. rii. 25
 Gratiam esse perfectiōe nature quo
 modo intelligitur. lib. ii. di. r. 16.
 Gratia quantalacūq; quare non suffi
 cit ad vincendum omnem tentatiōis
 impulsū. li. ii. di. r. 6
 Gratia gratū facientē magis dispone
 re hōlem ad suscepiōe boni q̄ gr̄a
 gratis datā quōd itelligit. l. 3. d. r. 13
 Gratia nō solū repugnat pctō: s̄z et el
 qd h̄z annerū. li. ii. di. r. 80
 Gratia quare non potest esse in qualis
 bet creatura: cum tamen deus possit
 esse in qualibet. lib. ii. d. 1. 32
 Hec q̄ signatur i baptisimo quare ē ibi
 tm̄ i signo cū sit corp⁹ x̄pi i altaris sa
 cramento: non tm̄ vt in signo sed etiā
 secundum veritatem. lib. ii. di. 1. 31
 Gratia sibi determinat subiectū nō q̄
 in illo habet causam sed q̄ habet in il
 lo occasionem. li. ii. di. 1. 33
 Gratia quare non manet in altis sacra
 mentis sine subiecto sicut accidentia
 in altis sacramentis an sit eadē per
 essentiam cum gratia virtutum. libro
 ii. di. q. vi. f. r. 51. h̄c emēdetur h̄c

elanfola hoc modo sed attende cu di
co gratiam virtutum dico gratiam gra
tiam facientem et habitum substratum. 7c.
Gratiam quomodo dicitur deus sub
trahere. li. iij. di. i. 96

Gratia sicut solus deus dat: ita solus de
us gratia dicitur. li. iij. di. i. 97

Gratia duplicem habet actum. 7 i quo
et respectu cuius habet maiorem esse
ctum. li. iij. di. i. 99

Gratie nihil magis repugnare quam cul
pam quod intelligitur. li. iij. di. i. 32.

Gratia quod expellit culpam. li. iij. di. v. 31

Gratia spiritalis acti per quam in nobis
operatur est duplex scilicet gratia data et
gratum faciens. li. iij. di. vii. 18

Gratia gratum faciens dicitur dupli
citer. 7 que est baptismalis penitentia
lis 7 que sacramenti confirmationis.
li. iij. di. vii. 21. 7. 22

Gratia gratis data esse non gratia facta
sem oellud sine quo potest stare esse spi
rituale falsum. li. iij. di. vii. 23

Gratia gratum faciens quomodo est
contra culpam et etiam contra penam.
li. iij. di. vii. 24

Gratia eadem an conferatur in baptismo
et confirmatione. li. iij. di. vii. q. ii. e. r. 26

Gratia baptismi 7 gratia confirmatio
nis inquantum sunt sacramentalia non
sunt eiusdem speciei. li. iij. di. vii. 27

Gratia baptismalis 7 confirmationis
per quid differunt. li. iij. di. vii. 28

Gratia baptismalis 7 confirmationis ali
ter se habent ad invicem quam gratia preve
niens 7 subsequens. li. iij. di. vii. 29

Gratie munus copiosius an confers
tur in confirmatione quam baptismi. li.
iij. di. vii. q. iii. f. r. 30

Gratie gratis date 7 gratie grati fact
entis bona que sunt. li. iij. di. vii. 26

Gratia utraque quomodo coadi instilla
tur a deo. li. iij. di. vii. 32

Gratia minima 7 dolor minima quod de
lent omne culpam. li. iij. di. vii. 37

Gratia an expellat culpam quod est an qui
non est. li. iij. di. vii. 33. 7. 35

Gratia est accidens 7 habet ordinem rea
liter ab alto quam a subiecto proprio scilicet
a deo. li. iij. di. vii. 14

Gratia habet triplicem preparationem
et triplicem ordinem. Ibidem

Gratie cognatum esse quilibet motum
virtutis quod intelligitur. li. iij. di. vii. 23

Gratie in iustitia an necessario precedat
peccati expulsiorem. li. iij. di. vii. 23

q. i. e. r. 30. et per totum.

Gratia sicut quod rationem est principium iustitiae
11618: 7 3 quod terminatur. l. 4. d. xv. 32

Gratia per naturam appetit hunc culpam expels
lere quam subiectum informare vel denotare
li. iij. di. vii. 33. 7. 34. 7 hoc po
nit prope finem: ipsius iteratio ponat ip
sius creatio 7c.

Gratia impetrat sacerdos 7 per iustitiam
non confertur. li. iij. di. vii. 21

Gratia que magis dicitur lux quam calor: 7 que pec
catum dicitur tenebra. li. iij. di. vii. 4. 6.

Gratia actio tot tenemur facere deus hunc
cui acceptum quod intelligitur. l. 4. d. 2. 7. 4

Gratitudo habet duo redit. l. 4. d. 22. 5.

Gratia potest differre a gratia facta quod
intelligitur. li. iij. di. vii. 25

Gratia per quam est regressus ad deum quod
habet temporaliter: quidam finaliter. li. iij.
di. vii. 21

Gratia 7 reperi differunt. li. iij. di. vii. 21. Hic
pontifex prope medium. volatilia sub reptile
um nose apprehendunt ponatur non co
prehenduntur.

Gratia 7 ordo quod differunt quod dicitur
tate non est quod dicitur ordo. l. 4. d. xv. 7. 8.

Gratia dicitur duo redit. l. 4. d. 22. 5.

Gratia non sunt in dilectione dei. li.
iij. di. vii. 4.

Gratia accusat Latinos curiosos exco
municatos 7 scismaticos propter articulum pro
cessionis spiritus sancti a filio. li. i. d. xi. 12

Gratia dicunt spiritus sanctum a filio procedere
specialiter. li. i. di. xi. 9.

Gratia et superbie gravissima vindicta
lib. ii. di. vi. 11.

Gratia cibum peccatum committere mor
tale peccatum differunt. l. ii. di. vi. 73.

Gratia habere.

Gratia habere aliquid est triplex et quod
modo dat deus alicui mortis
vel mutabilitate quam ipse
non habet. li. i. di. vii. 27

Gratia habere aliquid aut est a dis
ferre substantiam: aut per
sonalem: et quod est nobilitate habere a se
quam ab alto. li. i. di. vi. 15.

Gratia habere duobus modis: 7 sicut quod mo
dum dat aliquid alicui quod non habet. li. ii.
di. vii. 74.

Gratia habitus
Habitum habet alicuius potentia tribus mo
dis. li. iij. di. vii. 50.

Habitus notificatio. li. i. di. vii. 51

Habitus memorie non habet locum in as
signatione trinitatis quam sit per mentem no
ticia et amorem. li. i. di. vii. 52

h. ii.

Tabula

Habitus memorie non habet locum i assignatione trinitatis que fit per me tem noticiam r amorem. lib. 1. d. 111. 52
 Habitu sunt in duplici differetia et qui sunt in deo. r qui no. li. 1. d. xvii. 7
 Habitu r dispositione i eadē potentia fieri quō intelligit. li. 1. d. xliiii. 88
 Habitus tripliciter cōparatur ad po s tentiā secundū q̄ potentia tribus mos dis est facilis. li. 1. d. xxv. 25
 Habitu oēm aliqd addere supia poten tiam quō intelligitur. li. 1. d. xxv. 26
 Habitus diuersi qua denotatione vn⁹ denotat alterum. li. 1. d. xxxvi. 23
 Habitu alius orit a potentia: ali⁹ de sursum descendit. li. 1. d. xxxvi. 1
 Habitu malū pcedere malū actum quō intelligitur. li. 1. d. xxx. 16
 Habitu vel passionem vel potentiā esse quequid est i aīa quomodo itelli gitur. li. 1. d. xxxviii. 39. circa medium
 Habitu cognitiu⁹ origo scđy plato nis r aliorū opinione parte tractatur an scz sint inati an acq̄si. li. 1. d. xxxix. 13. r. 14. r. 15. Hic prope numerus. 15. deleatur hec clausula: vnde dignitas est illa quam quissq̄ proba: auditam.
 Habitus fm essetiaz distit se habet ad bonū r ad malum. lib. 1. d. xli. 19
 Habitualis actionum relatio ad deum qd sit. li. 1. d. xli. 33. r. 35
 Habitus distinguitur duplr ab Augu. libro quarto. d. vi. 4
 Habitus quomodo notificantur p ac tus. li. 1. d. xl. 45
 Habitu i actu pfectiorē esse q̄ habitu pter actū quō intelligit. li. 1. d. xliii. 35
 Habitu cognoscēdi q̄n d3 pformari sp si cognoscibilibz erigē. l. 1. d. 24. 8
 Habitu aliqd qd req̄rat vt fontat no: mē r rōnē btuio. li. 1. d. 27. 27. r. 28
 Habitu quo amat de⁹ r prim⁹ est vn⁹ lz mot⁹ eius i deū r i primū sit altus et altus. li. 1. d. xxvii. 49
 Habitus donorum r virtutum dupli cer considerantur: scz quantum ad ori ginem r quantum ad vsum et quō alter est altero pior. li. 1. d. xxxiii. 12
 Habitu qui spectat ad cognitionem pcedere habitu qui spectat ad af fectiōnem quomodo itelligitur. libro. tertio. d. xxxiii. 33
 Habitu euscuari in patria qd faciat libro tertio. d. xxxiii. 95
 Habitus gratiati an habeant equalita tem. li. 1. d. xxxvi. q. v. e. r. 36.

Hitus gratiati p̄deret duplr scz quā tū ad hitū r quātū ad exercitiū: quō hnt equalitate. Ibidem.
 Hitus crescere quātū ad bonitatē esse tialē i ḡne gratiati penes qd attendit l. 1. d. xxxvi. 41
 Hitus cuiuslibz virtutē scđm triplicē cōparationē triplr cōsiderat. r quō sunt forme. l. 1. d. xxxvi. 44
 Hic expeditiōnis h3 triplicē ortum. li. quarto. d. 111. 46.
 Hitus cognitū nō possit fundi que re nō dātur p̄u. l. 1. d. 111. 66.
 Hitus accipit duplr. r quō character ē hitus. l. quarto. d. vi. 6
 Hiti ē ei⁹ cui⁹ ē dispositio quō itelli gitur. l. quarto. d. vi. 16
 Hic ē triplex. r q̄s hōz debil. r q̄s nō libro quarto. d. vi. 30.

¶ H e l s a s.

Helias quō iusserit ignē de celo venis re. l. 1. d. x. 38 ¶ H e r e m i t a.
 Heremite quare ad p̄nētiaz tenētur l. quarto. d. xxxv. 3. ¶ H e r e t i c ⁹.
 Heresis eunomū. l. 1. d. vi. a. b. c. d. r. 1.
 Heresis arriana. l. 1. d. xii. 6. Ad idem. dist. xv. 8. et d. xxv. 7
 Heresis sabelliana. l. 1. d. xxx. 23
 Heretic⁹ mortē se exponēs nō viciū h̄ viciū a trib⁹. l. 1. d. xxxviii. 22
 Heresis pelagū. l. 1. d. xxxviii. a. r. p. tol.
 Heresis manichei. l. 1. d. xxxviii. 6.
 Heretic⁹ manicheū qd decepit. l. 1. d. xxxviii. 28
 Heresis manichea ponit oē iuramētū illicitū. l. 1. d. xxxix. 26.
 Heresis q̄ eutices errauit. l. 1. d. v. 31
 Heresis nestorū. l. 1. d. v. 32
 Hereticus quare iudicatur q̄ pertinet ceter negat q̄ sacra scriptura dē. libro tertio. d. xxxiii. 30.
 Hereticus vnde dicat r quare r i quo differūt heresis supstitio sc̄ima secta. li. quarto. d. xlii. 7
 Hereticū qd faciat: r q̄s sit hereticus li. 1. d. xlii. d.
 Heretico sicut catholico doctori doc ctriā sua ignorant p̄fētre qn ē p̄tēto sum r qn nō l. 1. d. xxxii. 2
 Heresis claudinox q̄ fatent beām h̄ḡ nē post xp̄i ḡnatiōnez cognitā fuisse o toseph. l. 1. d. xxx. 5. ¶ H i c.
 Hic tenetur duplr. r fm quē modum hec est v̄a: de⁹ ē hic. l. 1. d. xxxvi. 40
 ¶ H o c
 Hoc cū illo dicit p̄ō itelligit duplr. lib.

homo. dist. xix. 22
 Hoc dicitur hoc dicitur dupliciter. l. i. d. xviii. 25
 Hoc principium non est illud demonstrato
 rre et filio. solo. l. i. dist. xix. 18. et. 19
 Hoc dicitur de hoc tripliciter. l. iii. d. xxi. 7
 ¶ Hodie.
 Hodie genuit te quo sensu dicitur sic. l. i.
 dist. 10. ¶ Homicidium
 Homicidium quod accipit ibi repletos
 homicidias. l. ii. d. xli. 20
 Homicidium phibito quod sic. l. iii. dist. ic.
 ne. xxi. 43.
 Homo.
 Homo vel ens consideratur dupliciter: scilicet quod
 modum puenitur per creaturas in cognis
 tionem dei. l. i. dist. li. 21.
 Holes et xps quod dicitur filii dei. l. i.
 dist. xvi. 9
 Homo dicitur filius trinitatis: et trinitas potest dicitur
 et patet hominem. l. i. dist. xvi. e.
 Homo iustus consideratur quantum ad tria. l. i.
 pmo. dist. xvi. 7
 Homo si stetit non plures venissent ad
 signa hieremiam quod nunc. l. ii. d. xvi. 35.
 Homonibus quod significet. l. i. d. xxi. f.
 Holes recta formatio et rectitudo est a
 deo. l. ii. i. prologo. 1.
 Holes obliquatio et miseria est a seipso. l. i.
 scdo. in prologo. 2.
 Holes cognitio respectu duorum. l. pmo
 in prologo. 3.
 Holem quod dicitur deus fecisse rectus. libro
 ii. i. prologo. 8.
 Homo quod et i quod statum lapsus est. l. ii. ii.
 in prologo. 9
 Homo et angelus quare factus est. l. ii. d. i. g. h.
 Holes quare data est longitudo mora ad me
 ridium quod diabolo. l. ii. d. vii. 2
 Holem non habere gratiam quod non accepit
 ergo hollem habere gratiam: quod accepit non
 sequitur. l. ii. d. ix. 18
 Homo post omnia productus est tripliciter ratione. l.
 scdo. d. v. 34. Et eadem dist. e.
 Homo quare non est productus cum angelis
 l. ii. d. xv. 40
 Homo productio quare tribus personis plu
 raliter attribuitur. l. ii. d. xvi. 1.
 Holes factus ad ymaginem dei dupliciter
 potest intelligi. l. ii. d. xvi. 3. Et dist. xix. 26
 Homo an sit ymago dei vere. lib. ii. d. i.
 dist. q. i. s. r. vi.
 Homo potest dici ymago dei et ad ymagi
 nem. l. ii. d. xvi. 9
 Homo an sit ymago dei naturaliter. lib.
 scdo. d. xvi. q. ii. b. r. 16.
 Homo solus quare dicitur omnia creatura. l. i.

scdo. d. xvi. 25
 Homo productus quod ppatur ad suum
 effectum principium. l. ii. d. xvi. b. c. d. e.
 Homo dicitur ymago et ad ymaginem: filius
 imago tamen libro. ii. d. xvi. f.
 Homo quare i padisum locatus est. l. i.
 bzo scdo. d. xviii. 3.
 Homo quare extra padisum productus
 est. l. ii. d. xviii. 4.
 Homo quare dicitur genus dei. l. ii. d. xviii. 13.
 Homo quomodo dicitur factus sexto
 die cum post die septimo dicitur fuisse. For
 mauit igitur deus hollem de limo ter
 re. libro scdo. d. xvi. 26
 Homo productus in esse quatuor mo
 dis. l. ii. d. xviii. 6
 Holes oesquare et vno homine voluit
 producere deus. l. ii. d. xviii. 7.
 Homo quare generat hollem et non ani
 mum. l. ii. d. xviii. 28.
 Holes corpus quare dicitur est aial i pri
 mo statu. lib. ii. d. xix. 1.
 Holes corpus i primo statu quo erat mor
 tale et immortale. l. ii. d. xix. 2.
 Holes et iumentorum idem est interitus quod
 scelligitur. l. ii. d. xix. 15
 Homo in statu innocentie poterat dici i
 mortalis et per naturam et per gratiam.
 lib. ii. d. xix. 35
 Homo quare i statu innocentie non sic ha
 buisset appetitum ad coitum sicut ad ci
 bum. lib. ii. d. xx. 25
 Homo aliter dicitur cecidisse de suble
 missimo statu quod angelus. l. ii. d. xxi. 46.
 Holes primum peccatum ratione cutus sit ex
 cusabile libro. ii. dist. xxi. 47. Ad idem
 48. et. 49.
 Homo an peccare poterat nulla tentas
 tione pellente. l. ii. d. xxi. 5.
 Homo factus est ut posset spugnari ut
 peccare quadruplici ratione. l. ii. dist.
 ctione. xxi. 9.
 Homo discit meditare via sensus meos
 rre et experiente libro. ii. d. xxi. 21
 Homo si stetit an profecisset i cognitio
 one per tempus iterualla libro. ii. d. xxi.
 q. i. d. Respon. 22
 Homo si stetit i statu innocentie an aliqui
 decepti potuissent. l. ii. dist. xxi. q. ii. e.
 Respon. 23.
 Homo primum an cognouit deum i statu i
 nocentie eo genere cognitiois quo expecta
 mus deum cognoscere i statu glorie. lib. ii.
 dist. xxi. q. iii. f. r. 35.
 Homo quod i presenti videat deum si que au
 toutates dicere videatur quod sunt in
 h. iii.

Intelligende. l. ij. d. xxiij. 36.

Homo sine alio creatore an dari possit
ad adiutorium sine libere arbitrio. Isterribi-
le per naturam et hoc est absque gratia super-
addita. l. ij. d. xxiij. q. i. a. R. 7. et per totum.
Homo an datum fuerit naturale adiutorium
per quod posset absque omni gratia tunc re-
sistere. l. ij. d. 2. q. ij. b. r. ij. 13. et per totum.
Homo in quocumque statu necessarius sit di-
vine bonitatis inventiva. l. ij. d. 2. q. 1. 4.
Homo an absque dono gratie esset deo
acceptus in statu innocentie. l. ij. d. i. s. i. s.
et i. s. 2. q. i. a. r. ij. 5.

Homo posse acceptari a deo absque mu-
nere gratie superaddito nature si que ra-
tiones et autoritates ratione vident quod
sunt intelligende. l. ij. d. 2. q. 6. et per totum.
Homo an in statu nature iustitiam posset
in opere meritorium exire absque dono gra-
tie. l. ij. d. xxiij. q. i. b. r. ij. 11.

Homo quare non potest venire sine ad quem
creatus est per virtutem nature sicut ad
deum creature. l. ij. d. 2. q. 1. 4.

Homo circumscripta gratia servanda mandata
divina in statu nature an meretur aliter
quod an nihil. l. ij. d. 2. q. 1. 6.

Homo an ante lapsum habuerit gratiam.
l. ij. d. xxiij. q. i. c. r. ij. 17.

Homo quomodo scilicet deus statim lapsu
suum tunc debuit et dare donum gratie dupli-
ci ratione. l. ij. d. xxiij. q. i. c. r. ij. 18.

Homo quare non peccavit in gratitudine ma-
giori quam lucifer. l. ij. d. 2. q. 1. 21.

Homo potest debere tunc tunc in amicitia
assumpti quomodo intelligitur. l. ij. d. xxiij. q. 1. 21.

Homo an simul tempore potest fuerit in gra-
tuitate et naturalibus. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. ij. d. R. s. p. d. 23.

Homo potest per naturam venire in perfecta
etate et cognitione sed non in hitu gratie. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. ij. d. r. ij. 27.

Homo an habuerit totas virtutes ante lapsum
quod habuit post lapsum. l. ij. d. xxiij. q. i. e. R. s. p. d. 29.

Homo an fuerit dona gratuita eorum magne
efficacie ad merendum ante lapsum sicut sunt
post lapsum. l. ij. d. xxiij. q. ij. f. R. s. p. d. 31.

Homo an ante lapsum gratiam et virtutes ha-
buerit. l. ij. d. xxiij. b.

Homo corruptio secundum passio mortis an
sit eius ex sue conditionis immortio: an
ex peccati merito. l. ij. d. xxiij. q. i. a. R. s. p. d. 3.

Hic ponitur pene paravitatis: ponat
sine paravitatis.

Homo totus mortales sunt: sed propter

diversas rationes. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. ij. d. r. ij. 5.

Hominis natura an merito prime trans-
gressionis fuerit corrupta penaliter tan-
tum an etiam culpabiliter. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. ij. b. R. s. p. d. 11.

Homo quod dicitur omnia fuisse in ad-
m. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 30.

Homo an tunc egerat quod manducaret.
l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 31.

Homo an possit generari de carnibus alteri
us hominis. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 32.

Homo duplicem habet carnem: scilicet car-
nem secundum speciem et carnem secundum materiam.
l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 42.

Homo unum quare magis pinguis est al-
ter: et quare est statim aliqui pinguis
do. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 42. post medium.

Homo duplicem habet humiditatem scilicet radi-
calem et nutritivalem. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 43.

Homo non posse fieri malum ab alio quos
modo intelligitur. l. ij. d. xxiij. q. 4.

Homo nihil fieri cum peccat quo intelli-
gitur. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 34. 33.

Homo quare perdidit divinum quod habet
ratio super vires inferiores. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 38.

Homo quomodo perdidit dominium
super bestias. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 38.

Hominis generationem quare deus ita
instituit ut proles contraheret culpam
a parente. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 38.

Homo qua pena punitur remediabiliter
ter: et qua irremediabiliter. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 38.

Homo et deus dissimiliter se habent in peccato
do offensam. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 38.

Homo quomodo est exaltatus propter in-
carnationem christi. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 38.

Homo an habuerit maiorem congruitatem ad
unionem divine nature quam totum universum
suum. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. i. a. r. ij. 8. 13. et per totum.

Homo an habuerit maiorem congruitatem ad
unionem divine nature quam angelus. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. ij. b. r. ij. 14.

Homo quare magis indigebat auxilio res-
parationis quam angelus. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 17.

Homo in uno individuo an fuerit maior
congruitas ad unionem divine nature et
humane quam in tota specie humani. l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. i. c. r. ij. 19. et per totum.

Homo quod factus est a terra et corpore unum.
l. ij. d. i. s. i. s. 2. q. 49.

Homo ille terminus qua ratione et dicitur

de christo in hac oratione christi est homo
 in eo copositus li. iii. d. vi. 19

Homo est deificatus quare non precedit li. 3. d. 7. 2

Homo dicitur an apte dicatur li. iii. d. vii. 3

Homo et deus non predicatur de se iuncte: quia
 anima et caro non predicatur de se iuncte:

non sequitur li. iii. d. vii. 7.

Homo an predicatur de deo innocente
 an equivoce li. iii. d. vii. 8

Homo an predicatur per se an per accidens
 cum dicitur deus est homo li. iii. d. vii. 9

Homo an predicatur de deo absolute an
 relative li. iii. d. vii. 10

Homo an predicatur de deo in plura an
 in minus an in eque li. iii. d. vii. 11.

Homo factus est deus an illa propositio
 sit concedenda li. iii. d. vii. q. iii. c. rii. 22

et per totum.

Homo predestinatus est esse filius dei utrum
 hec sit precedenda li. 3. d. vii. q. 3. f. rii. 37

Homo predestinatus esse filius dei
 et filius dei predestinatus esse filius dei non
 sequitur li. iii. d. vii. q. 3. 38.

Homo predestinatus est esse filius dei aut
 filius dei est deus aut filius dei est homo li. 3. d. vii. 41

Homo totus quare dicitur natus cum solum traditur
 carnis homo. scilicet caro li. iii. d. vii. 13

Homo an veraciter dicitur de divina natura
 li. iii. d. vii. q. iii. c. rii. 4. et per totum

Homo iste incepit esse christo demonstras
 an hec sit concedenda li. iii. d. vii. q. iii. c. rii. 24. et per totum.

Homo christo huiusmodi supponendi termini
 accidentalis quomodo intelligitur li. iii. d. vii. 28.

Homo incepit esse deus an hec sit concedenda
 li. iii. d. vii. q. iii. c. rii. 29

Homo iste terminus respectu christi per huius
 naturam terminus substantialis parti nature
 rationis terminus accidentalis li. iii. d. vii. 30

Homo ille ab eterno fuit deus in quo sensu
 est vera et quod ad huius veritatem non sequitur
 quod illa sit falsa iste homo incepit esse deus
 li. iii. d. vii. 31.

Homo incepit esse deus: aut ergo iste vel
 ille li. iii. d. vii. 32.

Homo desinit esse deus an hec sit vera si in
 possibile dividat homo a deo li. 3. d. vii. 34

Homo educendi se. utrum modi li. 3. d. vii. 31

Homo quare presentiendo in peccatum magis est
 deus in potestate dyaboli quam dyaboli quod est
 actor per se potestatis homo li. iii. d. vii. 1.

Homo quare magis est prodone ad repara
 tionem gratie humani quam angelus li. 3. d. vii. 10.

Homo quare non est a deo sustentatus ne ca
 deret cum possit lapsus sit ab eo adu
 tus ut resurgeret li. iii. d. vii. 11.

Ad idem. 14.

Homo quare liberatus est a pena di
 nationis eterne et non a pena mortis li
 bio. iii. dist. 13.

Homo existens in gratis quare potest me
 reri summum bonum sed non satisfacere
 pro culpa originali li. iii. d. vii. 31.

Homo an potuerit aliter liberari et re
 dimiti quam per mortem christi li. 3. d. vii. 44

Homo et si incipiat esse deus sed animam
 tamen non oportet quod desinat esse homo li
 bio. iii. d. vii. 9

Homo affectus quare magis inclinat
 ad filios quam ad patres li. iii. d. vii. 29.

Homo quare plura delectatur loqui cum amico quam
 cum reo li. iii. d. vii. 42

Homo redemptus quibus non esset valo
 ris infirmi necesse tamen fuit tibi redimi pro
 cto maioris quam sit totus genus humanum
 li. iii. d. vii. 30.

Homo infirmabatur triplici genere pecca
 ti li. iii. d. vii. 4.

Homo subiectus sensibilibus et inferiori
 bus rebus propter quatuor libros. iii. d. vii. 30.

Homo tripliciter stat post a se infusione et
 quod potest scilicet et quomodo li. iii. d. vii. 47.

Honestus

Honestus quod est secundum Eullium li. iii. d. vii. 35.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

Honestas sex conditiones requirit li. iii. d. vii. 36.

lib. 5. d. xxx. 31. et per totum
 humane nature in veritatem an aliqd
 transeat mediante opere nutritive. li.
 5. d. xxx. q. 5. f. 40
 Hūanā naturā totā i adā fuisse quō
 intelligit. l. 5. d. xxx. 32. et ea. di. n. o. p.
 Hūanū gen^s sp^s habuit aliqua sacra q̄
 attuleris agris medicinā. li. 5. d. 1. 61
 Hūana natura an sit magis pgrua ad
 vntionē q̄ āgelica. l. 5. d. 5. q. 3. b. r. 14
 Humana species tota an magis pgrua
 ad vntionem q̄ vnū individū. li. 5.
 dist. 5. q. 15. c. 19
 Humana natura quō est tota per vnū
 hominem curata. li. 5. d. 5. 20
 Hūana spēs tota fuit i puaricatore. 3
 hūana spēs d3 eē tota in redēptore. nō
 sequitur. li. 5. dist. 5. 21. Hic i pncipio se
 cūde linee ponitur puaricatione. po
 natur puaricatore.
 Hūana nata assūpta ē a deo an sit pce
 dēda. l. 5. d. v. q. 1. f. 24. et per totū
 humanitatis nomen tripliciter accipit
 tur. et omnibus his modis sū vntionē
 pfit humanitatē. l. 5. d. v. 48
 Hūanitatē conseq vntionē aie ad cor
 p^s quō itelligit. l. 5. d. v. 49
 Humanitas et homo differunt q̄tū ad
 significatum. l. 5. d. v. 50
 Hūana natura quō aduenit p sone xpi
 iā pplete in esse. li. 5. d. vi. 22
 Humanatus et deificatus differūt. li.
 5. dist. v. 2
 Hūana nata duplr accipitur. et vtroq̄
 modo verū est dicere q̄ hūana natura
 est assūpta a vbo. l. 5. d. vi. 10
 Hūana natura i xpo quare pōt dici na
 ta non diuina. l. quarto. d. vi. 11
 Hūana natura alif se h3 ad eē deuz q̄
 diuina ad eē hoīem. li. 5. d. vi. 15
 Hūanitatē in esse et de quo hō p̄dicat
 quō itelligitur. l. 5. d. vi. 17
 Hūanā naturā an cōgruū fuerit a deo
 reparari. l. 5. d. xx. q. 1. f. 8. et p totū
 Hūanū gen^s an mag^s cōgruerit repa
 rari per satisfactionem q̄ per altā viā
 li. 5. d. xx. q. 5. b. 15
 Hūanū genus q̄re nō decuit reparari
 sine adiutorio humano. l. 5. d. xx. 21
 Humane nature note duplex intelligē
 tia ontur. li. 5. d. xx. 10
 Humanū genus quō est finitum et quo
 modo infinitum. l. 5. d. xxx. 28
 Humana natura aliqd exigit ad vntatē
 sui esse triplr. li. 5. d. xl. 7

¶ Humilitate

Humilitari quō debet peccator i iustifi
 catione. li. 5. mo. d. xli. 26
 Humilitari deū potest intelligi duplr.
 li. 5. d. i. 35. Ad idem. 36

¶ Humiditas

Humiditas radicalis et nutrimentalis
 qd. li. 5. d. xxx. 43
 Humiditas radicalis et nutrimentalis
 quibus assimulantur docet per exē
 plum. li. 5. d. xxx. 44
 Humor et calor dupliciter accipiuntur
 li. 5. d. xli. 19
 Humor aqueus est in duplici differen
 tia. li. 5. d. xv. 24
 Humor et humiditas differunt. li. 5. d.
 dist. xli. 6

¶ Jacob

Jacob quō meruit electio
 nē. l. i. d. pl. i. Et ea. dist. a
 Jacob excusat a mendas
 cio. l. 5. d. xxxv. 6

¶ Janua

Janua regni celestis quō
 clausa est et aperta. et p quem. li. 5. d.
 li. 33.

¶ Idea

Ideas an sit ponere i deo. li. 5. mo. d.
 xxx. q. 1. a. 19
 Idea qd sit. l. i. d. xxx. 7. et ea. d. 10. et
 27. et ad idem. d. xxxvi. 30
 Idea ad qd ē necessaria. l. i. d. xxx. 8
 Idea alrē i deo alrē i nob^s. l. i. d. xxx. 11
 Idealis rō an admittat ponere in deo
 idearū p̄alitatez fm rem. i. an in deo
 sit ponere p̄alitates in ideis fm rem
 li. i. d. xxx. q. 5. b. 15
 Idee quō sunt forme. li. i. d. xxx. 16
 Idea quomodo dicat similitudinē. li.
 5. mo. d. xxx. 17. et 18
 Idealis rō an habeat pluralitatē fm
 rōnem. i. an ideis sit pluralitas fm rō
 nem. l. 5. mo. d. xxx. q. 5. c. 19. 21
 Ideis plurib^s i deo fm rōnem qd rō
 deat i re. l. 5. mo. d. xxx. 22
 Idea verbū et ars dicunt respectū. 5
 differenter. li. 5. mo. d. xxx. 23
 Idee qua rōne pluralitatem recipiūt
 li. 5. mo. d. xxx. 24
 Idee an plurificentur secundum esse
 ideatorum. l. 5. mo. d. xxx. 25
 Idearū pluralitas etna q̄re ponit plas
 titatē actualem i rebus. l. i. d. xxx. 26
 Idee an plurificentur per cōparatio
 nē ad ideata fm multitudinē ideatarū
 li. 5. mo. dist. xxx. q. 5. d. 17
 Idee i deo qd est secundum rem et qd
 secundū rōnē itelligendi. 3bidem
 Idee aliter est i deo aliter in artifice

pte. lib. pmo. d. xxxv. 28
 Ideā h̄re ideati p̄tates nō ē nec eē.
 nec fm rē nec fm rōnē. l. i. d. xxxv. 29
 Idearum multitudinem an sit ponere
 Ideo secundū numerū finitū vel infini-
 tum. l. i. d. xxxv. q. v. e. r. 30
 Idearū multitudinē eē a multitudinē
 p̄torū quō itelligit. l. i. d. xxxv. 32
 Idearū multitudinē quare nō dicit cō-
 fusionem I deo. l. i. d. xxxv. 33
 Idearū pluralitas an sit fm numerus
 ordinatū. l. i. d. xxxv. q. vi. f. r. 35
 Ideā hoīst deo non ē nobilitas q̄ idea
 equi. l. i. pmo. d. xxxv. 36
 Ideas q̄ntas d̄r cognoscat ordiatas efi
 nō sūt ordinate I deo. lib. i. d. xxxv. 37
 Idee q̄ntas nō h̄ant ordinē I deo. r̄i
 nō ē s̄l p̄fulsor ordiatas. l. i. d. xxxv. 38
 Ideam an habeant imperfecta in deo
 lib. i. d. xxxvi. 30

Ideum

Idē d̄tuerū quō sufficienter d̄uidā
 tur in ens. lib. i. d. iiij. 2. Et dist. xix. 54
 Identitas r̄ alteratis nota vt se r̄ al-
 terū quare cōp̄tunt se vere cum loq̄
 mur de d̄tuis. l. i. d. iiij. 10
 Idēitas ē vnitas si multiplicata quō
 itelligitur I d̄tuis. l. pmo. d. xxx. 25
 Idē est duplex. l. pmo. d. xxxiiij. 22
 Idē nō posse esse sit ens r̄ non ens q̄
 modo itelligitur. l. ii. d. i. 25
 Idē non posse d̄uersio mutationibus
 Iroduci i esse quō itelligitur. Ibdēz
 Idē vniformiter se h̄ns quō natū est
 efficere ibidem. l. ii. d. i. 28. r. 54
 Idē est principū sensus r̄ motus quō
 itelligitur. l. ii. d. viij. 36
 Idē manēs idē sp̄ natū eē de se facere
 idē h̄z instantiam. l. ii. d. xxxvi. 48
 Idē esse p̄ncipiū essendi r̄ conseruādi
 quō itelligitur. l. ii. d. xxxv. 18
 Idē manens idem natū est facere idē
 quō itelligitur. l. ii. d. xxxv. 13
 Idem dicit p̄uententiā i forma. nō in
 q̄titate. l. ii. d. i. 54

Ideo

Ideo ista conunctio dupliciter confi-
 deratur in illa oratione. Ideo elegit is-
 cob r̄c. l. i. d. xli. 1.

Ideoma

Ideomatum communicatio non est i
 abstractione. sed concretione. lib. pmo
 dist. xxxiiij. 23
 Ideomatum communicatio cui sit. l. i.
 tertio dist. ii. 29
 Idiomatū cōdicatōnē esse p̄pter vnio-

nē quō itelligitur lib. 3. dist. vi. 12
 Idcomatū cōdicatio h̄t regulā p̄ quā
 p̄t̄ scrī que nomina cōmunicantur r̄
 que non lib. 3. d. xi. 33.
 Ideomata quomodo facit vnio cōis
 cart lib. 3. dist. xxi. 6. **Ideolum.**
 Idolū qua rōne d̄f aliqd. r̄ qua rōne
 nihil lib. 2. dist. xxxvi. 22
 Idolatria ab antiquis dupl̄r est com-
 missa libro. iii. di. xxxvii.
 Idoli formā nō h̄tē s̄litudinē extra
 quomodo itelligitur. l. 3. d. 37. 2.
 Idolū dupl̄r p̄siderat. r̄ fm quē mos
 d̄i idolū aliqd est fm quem modum
 nihil libro. iii. dist. xxxvii. 3.
 Idolom non facere et quo sensu p̄ces
 p̄t̄ domus. Ibdem
 Idolum nihil esse r̄ fidem nullam in
 idolo esse quomodo. itelligitur. lib.
 tertio di. xxxix. 4. 3. r̄ dist. 37. 3.
 Idolatrico q̄n est vescendum lib. quar-
 to distinctione. xxxiii. 8.

Izehenna

Izehenalis pena erit sine ol̄ iermis-
 sione l. 4. di. xli. 1. **Ieiunū**
 Ieiunio an contingat satisfacere lib.
 quarto dist. xv. q. ii. m. r̄h. 70.
 Ieiunū quo caro macerat quō d̄f nō
 placere deo. lib. quarto dist. xv. 71.
 Ieiunium quod est corporalis exerci-
 citatio quomodo dicitur ad modicum
 valere l. 4. d. xv. 72
 Ieiunio quare caro puniatur. cum cor
 nō c̄rosit causa peccati l. 4. d. xv. 73
 Ieiunio quare p̄nit̄ carocū solū litru
 mētū mediāte q̄ peccat l. 4. d. xv. 74
 Ieiunio vitā r̄ m̄ere/ mortē accelera-
 re quō est peccatum l. 4. d. xv. 76
 Ieiunium quā medocritatē req̄rat.
 l. 4. d. xv. 77 **Ierarchia.**
 Ierarchia diffinit̄ tripl̄r l. 2. d. ix. 1
 Ierarchie nomē nō solū cōuenit ange-
 lis. sed etiā ecclesier̄ hoī. l. 2. d. ix. 2
 Ierarchie d̄uisiōes r̄ distictiones an
 gelorū. l. 2. d. ix. 5 **Ieremias.**
 Ieremias quō d̄f ante nōr̄ deo q̄ for-
 mat̄ i p̄tero l. 3. d. iii. 9

Ignis

Ignis i ferro. lux i ere nō est corp̄. sed
 propriet̄as corporis. l. i. d. xix. 33
 Ignis tripl̄r est p̄p̄tetas. l. 2. d. iii. 9
 Ignis quō gen̄ratur circa speculum
 concanum. l. 2. d. iii. 11
 Ignis orn̄at̄ quare nō ponitur i s̄e.
 libro. 2. d. xv. 38
 Ignē purgatorū non esse perpetuum

Tabula

quomodo intelligitur. li. iiij. dist. xx. 4.
 Ignē purgatoriu & eternū eos euades
 re q̄ superedificat aurū & argentum
 & lapidem p̄dictos quomodo intelli
 gitur. li. iiij. d. xxi. 4.
 Ignis tres sū s̄p̄ ea. & q̄s horū sit cum
 luce q̄s non. l. quarto. d. xliiij. 52
 Ignē aliqua posse viere & nō p̄burere
 p̄bat exēplo & r̄dē. li. iiij. d. xliiij. 62
 Ignis ille qui p̄cedit faciem iudicis p̄
 quem fiat conflagratio an sit elemētū
 lib. iiij. d. xlvij. q. i. e. r̄. 15
 Ignem illū non esse elemētū ex ea
 r̄dē quā nihil purgat seipsum p̄bi h̄a
 bet instantiam. li. iiij. d. xlvij. 16
 Ignis ille quō d̄i circue oēm ambis
 tum elemētū. li. iiij. d. xlvij. 17
 Ignis ille quō d̄i ascendere & descen
 dere. li. quarto. d. xlvij. 18
 Ignisquare ī s̄m̄ ē s̄firmētū purgatio
 nis nouissimē nō aq̄. l. iiij. d. xlvij. 19
 Ignis illius virtus an sit naturalis. l.
 quarto dist. xlvij. q. ii. f. r̄. 20
 Ignem illum esse supra naturam quō
 intelligitur. li. quarto. d. xlvij. 21
 Ignis illius quō est subtilitate. li. quar
 to. dist. xlvij. 22
 Ignis ille an ī s̄m̄ ascēdet quātū aq̄ d̄i
 iusto. li. iiij. d. xlvij. q. iii. g. r̄. 23. & 24
 Ignis ille an p̄cedat iudicū an sequa
 tur. li. quarto. d. xlvij. q. iiij. h.
 Ignem nullum p̄cedere faciem iudic
 is: q̄ multi inuentur p̄tut. Solutio.
 lib. quarto. d. xlvij. 27
 Ignis est ī triplici d̄sa & s̄m̄ quē mo
 dum est ī s̄ferno. li. quarto. d. l. 17
¶ Ignorare
 Ignorare quare dicuntur angeli & s̄as
 eti. li. s̄mo. d. xxxij. 3
 Ignorare aliquid p̄ nō posse p̄t̄gere ad
 cognitionē alicuius d̄dupl. li. ii. d. 3. 63
 Ignorantia quō est hōi multipliciter
 inflicta. li. ii. d. vj. 54
 Ignorantia ex q̄ scire nō s̄bit d̄i possit
 non excusare quomodo intelligitur. lib.
 secundo. d. 22. 3. & 4
 Ignorantia p̄mox parētū ex q̄ peccare
 s̄bit an fuerit p̄a p̄l c̄pa. l. ii. d. 22. 19
 Ignorantia illa an fuerit turis an fa
 cti. li. ii. d. xxxi. 20
 Ignorantia illa an erat voluntaria an ī
 voluntaria. li. ii. d. xxxi. 21
 Ignorantia illa an erat innata an con
 tracta. li. ii. d. xxxi. 22
 Ignorantia qualis fuerit i adā cū non
 legatur seductus. li. ii. d. xxxi. 23

Ignorantia in hōie aliquo an possit ē
 culpa. li. ii. d. xxxi. q. ii. e. r̄. 24
 Ignorare quō necessarium est ad salutē
 p̄bit esse dupliciter. li. ii. d. xxxi. 25. & 26
 Ignorantia nobis inflicta quō est culpa
 & quō pena. li. ii. d. xxxi. 27. & 28
 Ignorantia quō remanet post penitē
 tiam. l. ii. d. xxxi. 29
 Ignorantia quō opponitur cognitōi
 virtutis ad quam tenemur quō respectū
 lib. ii. d. xxxi. 30
 Ignorare quando dicitur vel esse cul
 pa. lib. ii. d. xxxi. 31
 Ignorantia an sit culpe excusatoria. l.
 secundo. d. xxxi. q. iiij. f. r̄. 2
 Ignorantia ois aliquid mō excusat p̄ctū
 & quō a tāto r̄a toto. li. ii. d. xxxi. 32
 Ignorare vel nescire deū quō d̄i p̄sido
 rus grauissimū p̄ctū. lib. ii. d. xxxi. 33
 Ignorantē grauissime peccare quomō
 intelligitur. li. ii. d. xxxi. 34
 Ignorantia non augere nec d̄minuere
 demeritū eo q̄ scia nec augeat nec mi
 nus meritū s̄ s̄licitudo. l. ii. d. xxxi. 36
 Ignorantia quare magis excusat q̄ scis
 entia. li. ii. d. xxxi. 37
 Ignorantia an magis excuset an s̄firmis
 tas. & quare p̄t̄mox excusat peccas
 tum. lib. ii. d. xxxi. 38
 Ignorantia alia turis alia facti. & que
 excuset. & quātū. li. ii. d. xxxi. 39
 Ignorantia loth an excuset. lib. secun
 do. d. 22. 40
 Ignorantia & deceptio differunt. lib.
 ii. d. xxxi. 24
 Ignorantia quō h̄ expelli sine ḡsa sed
 non sic culpa. li. ii. d. xxxi. 14
 Ignorantiam & gratie subtractionē eē
 a deo quomodo intelligitur. li. ii. dist.
 xxxvi. 40. Ad idem de gratia. 42
 Ignorantia cōcupiscētia & s̄bita si īnue
 niatur esse a deo alicubi ī scripturis
 quō intelligitur. li. ii. d. xxxvi. 45
 Ignorantia & s̄firmitas quō magis d̄m̄
 nūt de rōne p̄cti q̄ malicia. li. ii. dist.
 xlii. 23. **¶ Illabi**
 Illabi aliquid alicui quid sit. lib. ii. dist.
 vii. 48. **¶ Illuminatio**
 Illuminationē esse maiorē q̄ manifest
 stat magis occulta quomodo intelli
 gitur. lib. iii. d. xrv. 40
 Illuminationē esse maiorē q̄ facit p̄cos
 gnoscere futura q̄ facit remōiare s̄
 terita quō intelligit. lib. iii. d. xrv. 41
 Illuminatio p̄cedētū patrē quō magis
 cōdicatur q̄ sequētū. lib. iii. d. xrv. 42

Imaginatio
 Imaginatio et intellectus in aliquibus
 insufficientes. I. aliq̄b̄ deficient. aliq̄b̄ p̄tra
 dicunt. l. i. d. xxvii. 4. **Imago.**
 Imago I hac locutione. fa. ho. ad ima.
 2c. an stet p̄o essentia vel p̄o persona
 lib. i. d. ii. 5. Ad idem. li. ii. d. xix. 26. Et
 dist. xvi. 5. 7. 9.
 Imago 7 p̄stigitū differt. l. i. d. iii. 16
 Imaginis p̄stigitū 7 umbre dfa. l. i. d.
 Imago dupliciter dicitur. (ii. 17
 lib. i. d. ii. 28. 7. d. xxxi. 25
 Imaginis rō an attendat i mēoria itel
 ligētia 7 volūitate. l. i. d. ii. q. i. d. R. 35
 Imago est duplex scz rei corporalis 7
 spiritalis. lib. i. d. iii. 36
 Imago an attendat in memoria itel
 ligētia 7 volūitate p̄parationē sp̄arū
 ad deū. li. i. d. iii. q. ii. e. R. 40
 Imaginis rō tria p̄supponit. ibidem
 Imago est in memoria intelligentia 7
 voluntate non per p̄uersionē actualē
 ad deū: sed aptitudinalē. li. i. d. iii. 41
 Imaginis rō quōd erigit cognoscēs et
 cognitū adequari. li. i. d. iii. q. ii. 42
 Imago an attendat in mente noticiā et
 amore vt in potētis an vt in habitib̄
 an vt in potētis s̄z 7 habitib̄ an i subā
 7 habitibus. li. i. d. iii. q. ii. g. R. 40
 Imaginis assignatio per mentē noti
 ciā 7 amorē ad triplicē p̄parationē or
 dīnis equalitatis 7 p̄substantialitatis an
 sic conueniens. li. i. d. ii. q. ii. h. R. 54
 Imaginis illius due differentie scilicet
 amor 7 noticiā sunt substantialiter in
 anima per rationem: Aug. non p̄ncip
 paliter sed ex consequenti. l. i. d. iii. 55
 Imaginis illius trinitas scz mētis no
 ticie 7 amoris an necessario ducat in
 cognitionem trinitatis s̄tum ad p̄so
 nas. li. i. d. ii. q. iii. i. R. 56
 Imago trinitatis quomodo est in me
 moria intelligentia et voluntate. libro
 p̄mo. dist. ii. 7.
 Imaginis tres conditiones trinitas
 vritas equalitas. li. i. d. iii. q. k.
 Imaginis illius differentie quomodo
 dicantur p̄na essentia. libro p̄mo disti
 ctione. iii. l. m.
 Imaginis assignatio per mentē noti
 ciā 7 amorē. li. i. d. iii. n. c.
 Imago trinitatis create quō facti p̄
 cere vt cognoscatur trinitas 7 vritas
 increata. li. i. d. iii. p.
 Imago creata in quo est dissimilitudi
 nitati increate. lib. i. d. vi. 10

Imago verbū filius differūt 7 edue
 niunt lib. i. d. xviii. 23.
 Imago duplicem dicit respectum 7 se
 cūdū quē dicitur personaliter et rela
 tiue. 7 fm quē essentialiter et ad se.
 libro. i. d. dist. xviii. 7.
 Imago aliquando dicitur essentialis
 ter libro. i. d. dist. xviii. 9
 Imago diffinitur dupliciter libro. i. d.
 distinctione. xxxi. 18
 Imago 7 exēplar differūt 7 q̄ imago
 accipit dupl̄ l. i. d. xxxi. 24. 7. 25.
 Imago an dicatur in diuinis fm subs
 tantiam an secundum relationem. li.
 i. d. dist. xxxi. q. i. d. rff. 2. 4.
 Imago quare nō p̄uenit trinitati nec
 dī fm substantiali. lib. i. d. xxxi. 26.
 Imago vbi debet exprimerē distinctio
 nē 7 ordinē lib. i. d. xxxi. 27
 Imago an sit proprium filii libro p̄mo
 dist. xxxi. q. ii. e. rff. 28.
 Imaginis ratio quare est in solo filio
 lib. i. d. dist. xxxi. 28. 7. 29. 7. 30
 Imaginis rōnē nō ita p̄prie accipit
 greci vt latini lib. i. d. dist. xxxi. 31.
 Imaginis diffinitio quare nō cōuenit
 spiritali sancto lib. i. d. dist. xxxi. 32.
 Imago dicitur filius p̄pter modum
 emanādī nō p̄pter assimilationē i sub
 stantia lib. i. d. xxxi. 33.
 Imaginē an approprietur species li. i.
 distinctione xxxi. q. iii. f. R. 35.
 Imaginis honor 7 pulchritudo refer
 tur ad prothotipum. sed tamen aliter
 honoraliter pulchritudo libro primo
 dist. xxxi. 38. 7. 39
 Imago multiplici p̄siderat i hac ora
 tiōe factam hōiem ad imaginem 7c.
 li. i. d. xvi. 5. Ad idem d. xxxi. 26
 Imago quomodo dicatur de filio dei
 7 homine l. i. d. xvi. 4
 Imago alit̄ accipitur. cū dī hō factus
 ad imaginem dei 7 alr cū dī hō ima
 go dei l. i. d. xvi. 9
 Imago quomodo erigit configuratio
 nem l. i. d. xvi. 12
 Imaginem representare fm totū quō
 intelligitur li. i. d. xvi. 13
 Imago naturalis diffinitur ab hilario
 li. i. d. xvi. 15
 Imago natural 7 connaturalis differ
 runt li. i. d. xvi. 17
 Imaginem in filio dei 7 homine dī
 ferre sicut imaginem imperatoris in
 filio 7 in nummo ex quo sensu dixerit
 Aug. li. i. d. xvi. 18

Tabula

Imaginē esse pueniat homini proprie
ita q̄ nulli alii l. ij. d. xvi. q. ij. c. R. 22
Imagis rō quō ē disposito ad vntionē
diuine r̄ humane nature r̄ nō dīne ran
gelice. l. ij. d. xvi. 26.
Imagis rō an pncipaliter reperiat i a;
gelo q̄ i aial. ij. d. xvi. q. i. d. ff. 27
Imagis exfissio penes duplicē pueniē
tā p̄p̄tōis artēdit. l. ij. d. xvi. 29
Imago an pncipaliter sit i masco q̄ i
femta l. ij. d. xvi. q. ij. e. R. 31.
Imago i q̄b̄ p̄sistit pncipaliter. Ibidem
Imaginem r̄ glām dei esse vtrū quo
modo itelligitur l. ij. d. xvi. 32.
Imago an pncipaliter sit i cognitua q̄
in mortua v̄ affectua l. ij. d. xvi. q. ij.
f. R. 33.
Imago r̄ similitudo differūt Ibidem
Imago reformatōis q̄ est grā impio;
p̄te d̄i p̄mago l. ij. d. xvi. 34.
Imago quare pncipaliter respicit co
gnitiuā q̄ affectuā l. ij. d. xvi. 35.
Imago quō p̄sistit penes nobilissimū
in ala l. ij. d. xvi. 36
Imago r̄ similitudo accipitur a diuer
sīs diuersimode l. ij. d. xvi. c.
Imagis r̄ velligij rō vnde sumitur l
bro. ij. d. xxij. 12 r̄ 23.
Imago aliter reperitur i gratia aliter i
anima l. ij. d. xvi. 27.
Imagines triplici rōne itroducte sūt
in ecclesijs l. ij. d. ix. 13.
Imaginē facere quo tempore fuit p̄
hibitum l. ij. d. ix. 14
Imago ratione cuius nobilitatis ado
ratur l. ij. d. ix. 15.
Imago d̄i d̄init̄ sp̄ssa (que est ho
mo) quare non est adorāda r̄ sculpta ē
adorāda l. ij. d. ix. 16.
Imagines adorare quādo ē p̄dolatric
l. ij. d. ix. 17.
Imagines sc̄d̄i i ecclesijs facere possu
m̄ duplici exēplo iducti l. ij. d. ix. 18
Imagis honō aliter referat ad p̄p̄tōis
r̄ aliter dilectio p̄xim̄ ad deum l.
bro. iij. d. xxvii. 47
Imago quō ē sufficiēs rō d̄iligēdi l.
iij. d. xxvii. 18. Ad idem. d. xxix. 35.
Imago recreatiōis quō atēdit in v̄
tutib̄ l. iij. d. xxxiii. 24.
Imago dupliciter deformatur r̄ quo
modo tota deformatur p̄ v̄nū p̄ctm̄ r̄
quomō nō l. iij. d. xxxi. 33.
Immensus
Immensū vel sine mensura p̄ d̄t aliqd
esse dupliciter l. iij. d. xlii. 13.

Imitare

Imitatio est triplex et ratione cuius
dicitur aliquis filius dei vel alterius
vel factura l. i. d. xxvi. 9

Immortalitas

Immortalitas r̄ mors dicitur duplici
ter quomodo et vita l. i. d. viii. 10
Immortale dupliciter dicitur et quo
modo corpus dicitur mortale r̄ imor
tale l. ij. d. xix. 2.

Immortalitatem solum deum habere
quomodo itelligit l. ij. d. xix. 7.

Immortalitas primi hominis si stet
set an fuisset a natura vel a gratia l. ij.
d. xix. q. i. e. R. 33. 7c.

Immortalitas primi hominis non e
rat a natura q̄uis innocētis esset a na
tura l. ij. d. xix. 40.

Immortalitatis continuatio nō ē a na
tura q̄uis appetitus continuatio sit
a naturali. ij. d. xix. 41.

Immortalitas innocētie an fuisset
eadem per essentiam cum immortalit
tate glorie si homo stetisset libro secū
do d. xix. q. ij. f. R. 45.

Immortalitas in statu innocētie r̄ i
stati glorie habet idem principium lē
cet aliter r̄ aliter. libro secundo distin
ctione. xix. 46.

Ab immortalitate gratie ad immorta
litate glorie quomodo sit transitus l.
bro. iij. d. xix. 47.

Immortalitas glie q̄d sup̄addet ad is
mortalitatem iuocētē l. ij. d. xix. 48 r̄ 49

Immortalitas quid dicitur pncipaliter
libro. iij. d. xix. 49.

Immortalitate innocēter glie aliā es
aliā ē q̄quo itelligit l. iij. d. xix. 50.

Immundicia

Immundicia corporalis quadruplex est
r̄ propter quas ab eucharistia abstinē
dum est l. iij. d. xxi. 87

Immutatio

Immutabilitas an sit in deo libro. i.
dist. viii. q. i. c. R. 25.

Immutabilis est diuina essentia loco
tempore forma. ibidem.

Immutabilitas an sit essentia diuine
p̄p̄tōis l. i. d. viii. q. i. d. R. 33.

Immutabilitas d̄r triplex l. i. d. viii. 31.

Immutabiliter in ista questione vtrū
deus sciat res immutabiliter duplici
ter determinat l. i. d. xxxi. 27.

Immutabile est quod se habet eodē
modo ergo mutabile est quod se ha
et aliter non sequitur l. ij. d. i. 52. 39.

Immutatio naturalis est duplex, et q̄
erit in prima li. iij. di. xlii. 52

Impassibilitas
Impassibilitas q̄o est dos corporum
glorificationum libro. ij. di. xlii. 27.

Impassibilitas duplex reperitur in as
nima libro. iij. di. xlii. 1
Impassibilitas an p̄is in sit carni, an
p̄is anime libro. iij. di. xlii. 2

Improcessibilitas
Improcessibilitas an sit notio p̄is si
cut inaccessibilitas l. 8. d. 27. q. 4. d. 26
Improcessibilitas q̄re cōcat. 7 inas
sibilitas non libro. i. di. xlii. 27.

Improprie
Improprie dictū oē non semper est dī
cū trālatue li. i. di. xlii. 19

Imperfectum.
Imperfecta s̄m q̄ h̄mōi an sint in deo
lib. i. di. xlii. q. ij. f. r̄i. 30. r. 31
Imperfecta qua ratione sunt a deo li
bro. i. di. xlii. 32.

Imperfecta q̄o h̄nt assimulationē in
exēplari dīuino lib. i. di. xlii. 33
Imperfectū ubi precedit perfectum.

Impartibile.
Impartibile moueri s̄ magnitudinē eē
impartibile ubi h̄t locū. l. i. d. xlii. 56
Impartibile impartibile applicari s̄z to
tū q̄o intelligitur lib. ij. di. xlii. 50

Impossibile
Impossibile dicitur aliquid triplici
ter libro. i. di. xlii. 17
Impossibile iudicamus aliqd̄ ex quat
tuor causis lib. i. di. xlii. 18.

Impossibile omne an sit deo possibī
le li. i. di. xlii. 19 **Imperatius.**
Imperatius modi s̄ba multiplici ac
cipitur in scriptura li. ij. d. xlii. 27
Imperans et dīans est duplex 7 q̄o
cōuenit voluntati lib. iij. d. xlii. 12

Impenitentia
Impenitentia dī duobus modis 7 s̄z
hoc p̄m in sp̄s̄ sanctū dicitur duplici
ter lib. ii. di. xlii. 29.

Impenitentia q̄o dī sp̄s̄ p̄m in sp̄m
sc̄m lib. ii. di. xlii. 34.

Impenitentia 7 obstinatio differunt li
bro. ii. di. xlii. 47

Impenitentia dicitur dupliciter 7 quo
modo est peccatum in sp̄s̄ sanctū
libro. ii. di. xlii. 50.

Impenitens semper in peccato perse
uerat ergo semper debet perseverare
in pena libro quarto di. xlii. 8

Impletas

Impletas 7 iniquitas differunt libro
iii. di. xlii. 39.

Imptum facere p̄m matas eē q̄ ces
lum et terram creare quomod̄ intelli
gitur libro quarto di. xlii. 41

Impiū 7 impietas eē esse deo odiosam
q̄o intelligitur lib. iij. di. xlii. 29

Implicare
Implicatio q̄o sequit̄ ad p̄positionē
in qua implicatur lib. iij. di. xlii. 26

Impugnatio
Impugnatio veritatis q̄o claudit in
se impugnationē materialitatis 7 bonitas
tis dei libro. ii. di. xlii. 40.

Impugnatio agnite veritatis p̄tingit
tripliciter 7 que est peccatū in sp̄m
sc̄m libro. ii. di. xlii. 48

In
In p̄posito duplicem dicit̄ distinctio
nem. 7 quā dī sibi pater est in filio r. li
bro. i. di. xlii. 6. Et ea. di. xlii. 24

In notat diuersas habitudines libro
i. di. xlii. 2.

In cōnotat tripl̄r li. i. di. xlii. 1

In potest dicit̄ s̄m quattuor ḡna causā
rum lib. i. di. xlii. 2.

In alium modū significandī habet q̄
alīe p̄positiones lib. i. di. xlii. 6

In principio creauit deus celum, 7 ter
ram. hec oratio habet quattuor p̄nci
pales expositiōnes 7 secundū has dif
ferenter exponitur nomen terre libro
sc̄do distinctione. xlii. 1.

In duo imponat. f. casualitatem 7 idē
tatem lib. ii. di. xlii. 6.

In genere sunt quedam per se. quedā
per reductionem. Et per reductionem
sunt aliqua in genere multis modis li
bro. ii. di. xlii. 29.

In 7 per p̄positiones q̄o 7 quando
accipiuntur in diuisis li. ii. d. xlii. 6

In 7 p̄pter differunt li. ij. d. 38. 22.

Inanis gloria
Inanis gloria aliq̄i est capitale vitii
aliquando s̄ta li. ij. d. xlii. 11

Incaratio licet non sit generatiōel
processio. tamen hominū aliquid inclu
dit li. iij. di. xlii. 17

Incarationem esse opus trinitatis
quomodo intelligitur et exemplo mō
stratur quomodo vna persona absq̄
alīa sit incarnata lib. 3. di. xlii. 18

Incaratio quare non est communis
tribus personis sicut hominis forma
tio libro. iij. di. xlii. 19.

Incaratiū esse qua ratione competi

Tabula

personae distincte. lib. iij. di. i. 22.

Incaruari an possit quilibet trium personarum per seipsam lib. 3. di. i. q. 4. d. rñ. 28

Incaruari patrem quomodo esset in convenientem lib. iij. di. i. 29

Incaruatio quomodo dicitur missio in carnem libro. iij. dist. i. 31

Incaruari quomodo est proprius filius. l. 3. d. i. 32

Incaruatio in opere an feruetur de bita congruentia ex parte dei. lib. iij. dist. i. q. i. e. rñ. 34

Incaruatio in re praecipua quae fuerit in tertio dist. i. q. ij. f. rñ. 40

Incaruari deum fuit congruum multiplici ratione libro quarto dist. i. 41

Incaruatio rationem praecipuam non esse generis humani redemptio nem si quae rationes et autoritates sonare videntur quomodo sunt intelligendae lib. iij. di. i. 42. et per totum

Incaruari quae trium personarum fuerit magis praedonea lib. iij. di. i. q. 3. g. rñ. 52.

Incaruatio quare magis conveniat filio quam patri lib. iij. di. i. 53

Incaruatio quare non puenit per eum cum et competat ad optulit. iij. d. i. 54

Incaruatio opus attribuitur spiritui sancto sed non debet fieri in persona spiritus sancti lib. iij. di. i. 56.

Incaruari filium dei quo tempore fuit magis congruum lib. tertio dist. i. q. 4. b.

Incaruatio quadruplici de causa dilata est tam longo tempore lib. iij. dist. i. q. iij. h. in rñ. Et ad idem. 60.

Incaruatio quare non spectat ad opus sex dierum libro. iij. di. i. 58.

Incaruatio facta est in persona filii an exortate apostoli lib. iij. dist. i. a.

Incaruatus quare non est pater vel spiritus sanctus lib. iij. dist. i. b. c.

Incaruatio debuit precedere angelicae annuntiationem sicut hominis praeviationem praecessit diabolica tentatio libro. iij. dist. ij. 4.

Incaruatio debuit annuntiarum per angelum quibus gratia infundatur per humanum ministerium et verbum l. 3. di. ij. 5.

Incaruatio quomodo facit ad completio nem universi. lib. 3. di. ij. 11.

Incaruatio congruentia penes quod attendatur libro quarto dist. ij. 15.

Incaruatio congruentia an maior fuerit in tota specie humana quam in uno in individuo libro. tertio. di. ij. q. iij. c. rñ. 19

Incaruatio quare est uni soli nature communicata lib. iij. di. ij. 22.

Incaruatio non est quare magis attribuitur christo quam alationis l. 3. di. ij. 32

Incaruatio beneficii sicut et alia beneficia diuina tripliciter considerantur scilicet christi ad substantiam christi ad efficaciam et christi ad circumstantiam lib. iij. di. 4. 24

Incaruatio quae est opus trinitatis quare attribuitur spiritui sancto libro. iij. dist. i. a. b. c. d. e. f.

Incaruatio et unitatis misterium tripliciter similitudinem habent l. b. 3. di. di. 2.

Incaruatio est via ad naturam quam intelligitur lib. iij. di. vñ. 7

Incaruatio esse in una suarum hypostasion totam diuinitatis naturam quam intelligitur lib. iij. dist. xlii. 14.

Incestus

Incestus cum sorore proximi potest fieri dupliciter et quis modus impediatur matrimonium l. iiii. d. xxxiij. 35

Incestus cum sorore proximi vel eius fratre viri qualiter est puniendus. libro quarto dist. xxxiij. d

Incestus quid sit libro quarto. d. xli. f.

Incipere

Incipere ex tempore et in tempore et cum tempore quomodo differunt et quomodo tempus cepit lib. i. di. xxx. 2.

Inclinatio

Inclinationem suam dari vnicuique quomodo est summe honestatis lib. ij. dist. xxx. 7.

Incommunicabilitas

Incommunicabilitas non est pura puruatio lib. i. dist. xxx. 33.

Incongruitas

Incongruitas est duplex et quae tollit veritatem et falsitatem lib. i. di. iij. 26

Inconueniens

Inconueniens quomodo non potest esse in deo lib. iij. dist. i. 30

Incorporeum

Incorporeum quomodo non est in loco libro. ij. dist. ij. 90

Incorruptibilis

Incorruptibilitas quare puenit quibuslibet creaturis libro. i. dist. viii. 36.

Individuum

Individuum aliter est in deo aliter in creaturis. libro. i. dist. xxx. 16.

Individuum attenditur in personis quantum ad triplicem incommunitatem libro. i. dist. xxx. 20.

Individuum in creaturis vnde puenit ad libro. i. di. iiii. 39.

Individuationem esse a materia quam intelligitur l. ij. d. ij. 40. r. 41

Individuorum multiplicitas non est principaliter propter conservationem speciei l. ii. d. r. vii. 35
 Individuum descriptio persone tripliciter ipso dicitur l. ii. d. v. 33. Et idem. 34.
 Individuum diffinitur secundum proprietatem l. ii. d. r. 21

Individuum dicitur aliquid dupliciter et quomodo humana natura in christo est individuum l. ii. d. r. 22

Indulgentia.

Indulgentia siue relaxatio a quo possit fieri l. ii. d. r. q. ii. l. i. ff. 60

Indulgentias qua ratione et virtute potest aliquis dare. l. ii. d. r. 61

Indulgentias quare non possunt dare prelati collegiorum l. ii. d. r. 92

Indulgentiam quare non potest dare quilibet homo l. ii. d. r. 93

Indulgentia siue relaxatio differunt a communicatione l. ii. d. r. 64

Indulgentias an possit episcopus facere in aliena dioecesi l. ii. d. r. 65

Indulgentia siue relaxatio an debet fieri per spirituales an per corporales beneficio l. ii. d. r. q. ii. k. ff. 66

Indulgentie sunt concedende duabus ex causis l. ii. d. r. 97

Indulgentia non cansant simonia et ius despirituale per temporali l. ii. d. r. 68

Indulgentiam conferens tria habet considerare l. ii. d. r. 69

Indulgentie quare magis dande sunt quam materialis partes minatur ruinam quam spiritualis que scilicet l. ii. d. r. 70

Indulgentie quare potius dantur euntibus cum cruce ultra mare quam intrantibus religione l. ii. d. r. 71

Indulgentia omnino peccatorum an obtineat qui habet solum voluntate peccata eundi ultra mare l. ii. d. r. 72.

Indulgentie siue relaxationes satisfactorie an possint fieri existenti in purgatorio an solum viventi in hoc seculo. l. ii. d. r. q. v. l. ff. 73

Indulgentias dare his que sunt in purgatorio per quem modum potest papa l. iiii. distinctio. r. 74 Et secundum tripliciter scilicet ubi hominum potest vel non potest super eos adinuando et iudicando et c. 75

Indulgentias non posse dari his que sunt in purgatorio per papam eo quod dictum est per Gregorium quod cumque ligaueris super terra et c. Solutio l. ii. d. r. 76

Indulgentias dare non posse post mortem que penitentia non est imponenda egrotis ad

mortem l. ii. d. r. 77

Indulgentias dare non posse papas de sceleratis in purgatorio quia non potest eos iudicare Solutio l. ii. d. r. 78

Indulgentias quare concedit papa de sceleratis in purgatorio cum possit omnes ab soluere pro verbo l. iii. d. r. 79

Indulgentie huiusmodi quantum valent homini l. ii. d. r. q. vi. m. ff. 80.

Indulgentie ut aliquid valeant exigunt duplicem conditionem ex parte dantis et duplicem ex parte recipientis. ibidem

Indulgentie quantitas penes quid attenditur l. iiii. d. r. 81

Infernus.

Infernus vel alius malum quomodo habet locum ubi ordinatus l. i. d. r. 12

Inferni nomine aliquando intelligitur pena aliquando locus pene et secundum hoc dicitur dupliciter aliquis descendere ad inferos l. iiii. d. r. 69

Inferni nomen de facili non inuenitur in bono quo intelligitur l. ii. d. r. 30.

Inferni duo habitacula et de quo dicitur Job se descendurum ad profundissimum infernum l. iii. d. r. 36

Inferni tanquam quomodo et quando fuit aperta l. iii. d. r. 43

Infernum an sit l. iiii. d. r. l. q. i. g. ff. 36

Infernum nullum nec cruciatum aliquem esse post hanc vitam si que rationes et auctoritates probare videntur quomodo sunt dissoluende l. iiii. d. r. 37

et per totum.

Infernus ubi sit l. iiii. d. r. l. q. ii. h. ff. 43.

Infernum esse locum spirituale et esse alibi sub terra si que rationes et auctoritates probare videntur quomodo sunt dissoluende. libro quarto distinctio. 44

et per totum.

Infernalis ignis affligens in illo loco an sit ignis verus. libro quarto distinctio. 48

Infernalem ignem secundum Damianum non habere naturam ignis nostri quomodo intelligitur l. iiii. d. r. 49

Infernalis ignis est eiusdem nature cum nostro quia ille sit inextinguibilis iste extinguitur. libro quarto distinctio. 50

Infernalem ignem non posse deficere probat exemplo naturali libro quarto distinctio. 51

Infernalis ignis idem est secundum speciem cum igne nostro materiali.

Tabula

ergo easdē hz opationes cū igne nfo.

Solutio l. iij. d. xliij. 53

Infernale igne scd̄z Aug. ēē spirituale
retractum est l. iij. d. xliij. 54

Infernalis cruciet⁹ an fiat vel puntat

p igne soluz l. iij. d. xliij. q. ii. r. rñ. 55

Infern⁹ p quem modū r ad qd ha
beat se oia elementa l. iij. d. xliij. 56

Infernale penā iuxta domini sententiā

psistere i solo igne quomodo intelligit

ur l. iij. d. xliij. 57

Infernalis ignis r aqua quō vtrūqz

erit penā l. iij. d. xliij. 58

Infernalis elementa in quid sunt actu

ra l. iij. d. xliij. 59

Infernā ignis an sit psumpt⁹ corpus

dānatorū l. iij. d. xliij. i. l. Rñ. 90.

Infernālibus mācpata cruciatibus

corpora dānatorū an possint corū

pi l. iij. d. xliij. 61

Infernale igne posse dānatorū corpa

viere r nō cōsumere probatur r exem

plo creatione l. iij. d. xliij. 62

Infernalis ignis an psumat corpora

dānatorū l. iij. d. xliij. q. i. l. Rñ. 60. r

per totum.

Infernale igne esse psumptū corpo

rū si q rōnes probare vident quō sunt

dissolūdel. iij. d. xliij. 63. r per totū.

Infernalis ignis an sit afflictū⁹ spiri

tū l. 4. d. xliij. q. i. m. rñ. 67. r p totū.

Infernale ignem non eē afflictū spiri

tū si q rōnes r auctoritates pbare vt

dent quomodo sunt dissolūdel. iij. d.

xliij. 69 r per totum.

Infernalis ignis qualis cruciet dāna

tos r nō psumat l. iij. d. i. xliij. e.

Infernalis ignis q̄lter cruciet demo

nes l. iij. d. i. xliij. f.

Infernalis ignis q̄lter cruciet a sa sine

corporebus l. iij. d. xliij. g.

Infern⁹ qd sit r a quo denominatur r

qs illuc descēdat lib. iij. d. xlv. 11

Infernalis punitio erit sine omni iter

missione l. iij. d. xlv. 11

Infectio.

Infectio ē duplex l. i. d. xxxvij. 5

Inferiozem

Inferiozem reputare est dupliciter

r quomodo vnus q̄sqz ad hoc tenetur

lib. iij. d. xxxviii. 22

Infidels.

Infideltatis peccatum duo respicit.

lib. i. d. v. 13

Infideliū omnē vitā esse peccatū quō

reelligitur l. i. d. xli. 3

Infideltas q̄ opponit fidei quare nō

est capite peccatum. l. i. d. xli. 10

Infidels dicitur dupliciter r q̄ dispa

rtas fidels r infidels pedit ino. testa.

cōtractū matrimoniale l. iij. d. xxxv. 8

Infinium.

Infiniū dicitur aut per p̄nationem

perfectiōnis aut p̄ p̄nationē limitatōis

r cur⁹ finiti est finire lib. i. d. i. 34. r d. x

liij. 20 Et iterū duplex q̄ppetit mate

rie r q̄ deo. l. i. d. xlv. 48

Iterū finitas est duplex. d. i. xxxv. 34

r q̄ p̄t esse i creatura r q̄ i deo

Infinium iterum dicitur dupliciter.

lib. i. d. xliij. 75. r d. xliij. 23

Infinitas an ponēda sit i p̄sonis diuis

itis l. i. d. ii. q. i. c. Rñ. 18

Infinite est in deo q̄quid i eo est sed

non qualiter infinite l. i. d. ii. 9

Infiniū capis dupliciter r secūdiū quē

modum infinitum potest capi a finito

lib. i. d. ii. 9. r. 10

Infinitas qui ponit confusionem l. i.

distinctione. xxxvii. 33.

Infinium quō est passio potentie mas

terialis l. i. d. xliij. 11

Infiniū quomodo est passio quantis

tatis l. i. d. xliij. 17

Infinitus quomō cōprehēditur a beas

tis qui sunt finiti l. i. d. xliij. 21

Infiniū prout d̄ de deo non dicit p̄

uationem l. i. d. xliij. 22

Infiniū suam quomodo manifes

stat deus l. i. d. xliij. 27

Infiniū dicitur potentia diuina tripli

ci, ratione l. i. d. xliij. 28

Infinium a parte ante potest esse du

pliciter secundum quem modum dicit

eternitatem libro primo distinctio

ne. xlvii. 25

Infirmitas

Infirmitas r ignorantia quare magis

d̄minuit de ratione peccati q̄ mali

ctis l. 2. d. xliij. 23

Hic ponit i sine cōflata ponat infict.

Inflammatum.

Inflammatum tuncum inflammasit

quomodo inflammare dicitur libro. ii.

distinctione. x. 17

Influentia

Influentia luminis est duplex r que ē

per corpus diaphanum et que per cor

pus opacum l. 2. d. 2. 45

Informare.

Informari aliquid ab aliquo ē duplici

r r quō cetera virtutes dicitur

formari a charitate. li. ij. di. xxxvi. 47

Congenitus.

Congenitus hoc nomen quare deo attribuitur cum de hoc autoutas scriptura non habeatur. li. i. di. xij. 4. r. 5.

Congenitum accipit dupliciter. Et secundum quem modum dicitur notione patris. li. i. di. xij. 27

Congenitum secundum quod est proprietatis patris quod dicitur. li. i. di. xij. 19. Et dist. xij. 5

Congenitus et pater ista nomina dupliciter considerantur et secundum quem modum potest una accipi prae alteram. lib. primo. dist. xxxv. 1

Congenitus vel innascibilis an dicatur secundum substantiam vel secundum relationem. li. i. dist. xxxv. q. i. a. Rñ. 8

Congenitus vel non genitus tripliciter accipitur. li. i. di. xxxv. 26. et. 9. 10

Congenitus quid est quomodo ponit aliquid in divinis. lib. i. dist. xxxv. 11

Congenitus quomodo dicitur de essentia. li. i. di. xxxv. 12

Congenitus quomodo dicitur relatione. li. i. di. xxxv. 14

Congenitus an importet eandem relationem quam hoc nomen pater; primum scilicet eadem relatione sit innascibilitas et paternitas. li. i. di. xxxv. q. ij. b. Respon. 15

Congenitus quomodo dicitur respectum persone ad personam. li. i. di. xxxv. 16

Congenitus est proprium persone patris differens a paternitate et dicitur secundum relationem. li. i. di. xxxv. 18

Congenitus et non genitus an sint idem vel differunt. li. i. di. xxxv. b.

Congenitus hoc nomen accipitur in usu ecclesie. Sicut Ambrosius videtur dicere contrarium. li. i. di. xxxv. d.

Congenium.

Congenium subtilitas et habitus ad morandum an veniat ex parte corporis an ex parte anime. li. ij. di. xxxv. 11.

Congratiudo.

Congratiudo dicitur dupliciter scilicet negatiue et privatiue et quando est circumstantia omnium peccatorum et quando speciale peccatum. li. ij. di. v. 12

Conhabitare.

Conhabitatio est duplex et que inuisibiliter interius latet et que exterius apparet. li. i. di. v. 12

Conhabitare filium est dupliciter et quod conhabitatio exigit manifestationem. li. i. di. dist. xxxv. 9.

Constitutum.

Constitutum accipit dupliciter et secundum quem modum

accipit i divinis. lib. i. di. xxxv. 10

Constitutum quod dicitur ibi dyabolus ab initio peccavit. li. ij. di. l. 5. r. 52

Constitutum et radix differunt et conveniunt. li. ij. di. xij. 14. et. 15

Constitutum per se accipit tripliciter et secundum hoc sortitur tria nomina. libro. ij. di. xij. 18

Conimicus.

Conimicus dei pro quanto quis dicat. li. ij. di. xxxv. 25

Conimicos an teneantur omnes diligere prout ad effectum. li. ij. di. xxx. q. iij. b. Respon. 18. et per totum

Conimici sunt i duplici statu secundum positionem aliquorum et i quo se diligeret i bnd

Conimicos non odire quod sufficit ad rationem charitatis. libro. ij. di. xxx. 24

Conimicos an teneantur omnes diligere prout ad effectum. li. ij. di. xxx. q. v. e. Respon. 26. et per totum

Conimicos maleficiendi est quod amicitie benefacti est non sequitur. li. ij. di. xxx. 28

Conimicitia quomodo inducit pugnam. lib. ij. di. xxx. 29

Conimicum diligere an sit malitiae perfectionis et meriti an diligere amicum. li. ij. di. xxx. q. vi. r. 30. et per totum

Conimicum esse iusticie qui timore peccati non peccat quomodo intelligitur. li. i. di. dist. xxxv. 4

Coninascibilis.

Coninascibilis aliter se habet in patre et in nascibilis filio. li. i. di. xxxv. 18

Coninascibilis an sit proprietatis sine relatione persone patris an paternitas. libro. i. di. xxxv. q. iij. c. rñ. 21

Coninascibilis quare non comunicatur sicut improcessibilis et inspirabilis. li. i. di. xxxv. 17

Coninascibilis hoc nomen quam habet proprietatem. li. i. di. xxxv. 20

Connoctus.

Connoctus quomodo est a peccato cohibere. li. i. di. xxxv. 24

Connoctus dupliciter accipit et quod erat causa mortalitatis. li. ij. di. xxx. 40

Connoctus i statu an fuisset servus. libro. ij. di. dist. xxx. q. i. a. rñ. 9

Connoctus status duo tempora applicatur. lib. ij. di. dist. xxx. 24

Connoctus enare et nocere liberare quod non est ipse. libro. ij. di. dist. xxx. 36

Connoctus baptismalem simile esse status continentis virginis. quomodo intelligitur. li. ij. di. xxx. 15

Connoctus non decrevit deus restituere. 34.

Tabula

quoniam patet daret gratia. li. iij. d. xvij. 12

Innovatio

Innovatio est duplex et que est in corpore elementaribus et que in corpore celestibus. lib. iij. d. xvij. 25

Inspirare

Inspirare et insufflare spiritum in facie hominis quid sit. libro. ij. dist. xvij. 11

Instrumentum

Instrumentum quomodo debet se conformare motori. li. ij. d. viij. 28

Instrumentum est duplex. et quod caro que est instrumentum meditare quod peccat est puniendum. lib. iij. d. xv. 47

Intellectus

Intellectus non considerat respectu vel in se vel putat extendit ad affectum vel putat extendit ad opus. li. i. in prologo. 14

Intelligere et sentire sine intellectu et sensu disciuntur tripliciter ratione. lib. i. d. i. 33

Intellectus quod est purgatus purgatione purgatus sicut et affectus. li. i. d. ij. 1

Intellectus alius rationalis alius fatalis et de quo versus est quod plus potest deus facere quam intellectus non cogitare. li. i. d. ij. 12

Intellectus noster quare plus potest in cognitione rerum mundanarum quam trinitatis. libro. i. dist. iij. 27

Intelligens et intellectus habent relationem secundum dictum non secundum esse. li. i. d. ix. 28

Intellectus est duplex scilicet apprehendens et comprehendens et secundum quem modum in intellectu omnia intelligit. li. i. d. xix. 8

Intelligere duplex dicitur et secundum quem modum precedit fidei et secundum quem sequitur. li. i. d. xix. 30. Et dicitur dupliciter. d. xvij. 8.

Intelligit posse aliquid preter alterum est multipliciter. libro. i. d. xvij. 2. et 3

Intelligit quod non potest persona patris sine paternitate. lib. i. d. xvij. 23

Intellectus et imaginatio in quibusdam deest in quibusdam sufficit quibusdam contradicere. lib. i. dist. xxxvii. 4

Intellectus quare cognoscit non singularia. lib. i. d. xxxix. 14

Intelligentia potestis simpliciter veritatem facit in dicto. et in opposibilitate in vero quod intelligitur. lib. i. dist. xl. 6

Intellectum captivare in obsequium est quid sit. lib. ij. d. iij. 70

Intellectus est universatum et singularium: sensus solum singularium. li. ij. distinctione. iij. 37

Intellectus angelicus et humanus quomodo differunt. lib. ij. dist. iij. q. i. in argumento quarto.

Intellectus quod semper est rectus. lib. ij. d. v. 39. Et d. xliij. 37. Et d. xxxij. 18

Intelligere in tempore quomodo intelligitur. li. ij. d. xvij. 60

Intelligentia et memoria diuersas habent naturas. li. ij. d. vij. 61

Intellectus humanus et diuinus secundum quendam errorem idem esse dicitur. li. ij. d. xvij. 9

Intellectum esse impassibile et impermutabile quomodo intelligitur. lib. ij. d. xvij. 19

Intellectuam substantiam nihil cognoscere nisi abstrahatur a materia quomodo debet intelligi. lib. ij. d. xvij. 21

Intellectus passivus quid est et quod efficitur. lib. ij. d. xvij. 32

Intellectus quomodo individuat. lib. ij. d. xvij. 33

Intelligendi actus quomodo requiritur et ex intellectu et intelligente fiat vnum. li. ij. d. xvij. 37

Intellectum corruptum quomodo debet intelligi. li. ij. d. xix. 9

Intellectus et affectus siue ratio voluntas an sint potentie diuersae per essentiam. li. ij. d. xliij. q. i. c. Rñ. 18

Intelligentia memoria et voluntas quare dicantur vna essentia et vna vita. li. b. i. d. xliij. 19

Intellectus speculativus quomodo sit practicus. lib. ij. d. xliij. 20

Intellectus agens et possibilis an sint vna potentia vel diuersae. li. ij. dist. xliij. q. iij. f. Respon. 43

Intellectus agens et intellectus possibilis quis sit. li. ij. dist. xliij. 44

Intellectus quare magis indiget potentia actus distincta a possibili quam imaginatio vel sensus. lib. ij. d. xliij. 46

Intelligere quomodo dicitur actus vnus et simplex. li. ij. d. xliij. 48

Intellectus possibilis quomodo est actus et passivus. li. ij. d. xliij. 49

Intellectus potest cogitare affectum non sequitur. lib. ij. d. xix. 60

Intellectui obsequitur fantastica vis duplex in actu intelligendi. li. ij. d. xvij. 68

Intellectum solum intrare ab extrinseco quomodo intelligitur. libro secundo. dist. xxxi. 8

Intellectus quare componit aliqua que sunt incomposita componi. quod est non potest deus. libro secundo. dist. xxxvii. 23

Intellectus nomen tripliciter accipitur. li. ij. dist. xxxix. 7

Intellectus speculativus et practicus

quomodo dicunt eandem potentiam.
 ibidem circa finem.
 Intellectus practicus nec est appetitus nec voluntas. ibidem
 Intellectus agens et possibilis quid dicatur. li. ij. dist. xxxi. 14
 Intellectus persone non presupponit intellectum nature. li. ij. di. vi. 17
 Intellectus potest facere deus per se ipsum cognoscere sed non potest martiam per seipsum perficere. lib. ij. dist. xiiij. 26
 Intellectus finitus et simplex se totaliter convertit ad quod se convertit non habet locum in anima beata et maxime in anima christi. li. ij. dist. xiiij. 32
 Intellectus extenditur tripliciter et quod ponitur fides in intellectu extenso vel practico. li. ij. di. xxij. 16
 Intellectus et si precedat actum affectus nihil tamen impedit quod aliquando intellectus sequatur affectum. lib. ij. dist. xxij. 4. 1. Et dist. xxiiij. 17
 Intellegere dicitur dupliciter et quod precedit assensum fidei et quod sequitur et quomodo intellectus et fides se circa idem comparantur. li. ij. di. 24. 3
 Intellectus sub qua compositione et completionem intelligit simplicitatem esse dicitur. li. ij. di. xxij. 24
 Intellectus aliquando nominat potentiam aliquando habitum aliquando actum aliquando obiectum. libro tertio dist. xxij. 51
 Intellectus quando est rectus et quando obliquus. libro tertio, dist. xxiiij. 28. Ad idem. libro secundo, dist. v. 39. Et dist. xxiiij. 57
 Intellectus domi actus et obiectus an simul consistat in contemplatione creatoris et creature. libro tertio, dist. xxxv. q. iii. c. Respon. 19
 Intellectus scientia et sapientia differunt modo negotiantur circa diversa. li. ii. di. xxxv. 20. 7. 21. 7. 22
 Intellectus domi competit cognoscere deum in quacumque creatura. lib. iii. dist. xxxv. 23
 Intellectus donum in actu suo et sapientie donum in actu suo quomodo versantur circa diversa. libro tertio, dist. xxxv. 24
 Intellectus quomodo dicitur per speculum videre sicut et fides. libro tertio, dist. n. xxxv. 25
 Intellectus et scientia prout sunt acquisita

quod differunt. li. ij. di. xxxv. c.
 Intellectus est duplex humanus et fidelis secundum quem potest habere apprehendere existitiam completam christi in altari. li. ij. di. x. 57
 Intellectus et scientia quod vigeret in peccatis. li. 4. di. 13. 4. 7. hic ponit affectum vel opus ponatur effectus vel opus.
 Intellectus accedit in deum tripliciter et per quem modum est in relationibus. 7 per quem modum in factis cum pro nobis orat et per quem modum in continue beatis. li. ii. di. xlv. 38

Intentio.

Intentio et remissio sunt proprietates in separabiles quod non variant specie per se. li. ij. di. ix. 8
 Intentio
 Intentio preteritur ad cognitionem ubi habet virtutem lib. i. di. xii. 17
 Intentiones in his nobis egentis et pater quoniam sunt eadem et quando dixerit lib. primo, di. 28. 1
 Intentio an sit in his solis que participat rationem. li. ij. di. 38. q. i. c. Respon. 31
 Intentio potest esse triplex secundum quod appetitus est triplex. li. ij. di. 38. 32
 Intentio potest esse accepta quod sit et penes quod accipiatur. li. ij. dist. 38. 33. Ad idem, li. 4. di. vi. 64.
 Intentio scilicet quod reperitur in rationalibus an se teneat ex parte intellectus an ex parte affectus. li. ij. di. 38. q. ij. f. Respon. 34
 Intendere a quo dicitur duplex potest dicitur secundum quod ista precepta in duplicem imposita habentur. Ibidem.
 Intendo in hoc et itendo hoc differunt lib. ij. di. xxxv. 35
 Intentio hoc vocabulum in quadam actione duo imposita. li. ij. dist. xxxv. 36. et. 38.
 Intentio potest esse actus habitus et potentia. lib. ij. di. xxxv. 39
 Intentio hoc vocabulum multipliciter accipitur. Ibidem.
 Intentio in quo sit principatus. li. ij. di. xxxv. 40.
 Intentionem esse iterum ad intelligentiam quod intelligitur. li. ij. di. xxxv. 41.
 Intentio voluntas finis quod differunt. lib. ij. di. xxxv. e. f.
 Intentionis qualitas dupliciter accipitur secundum quod intentio dupliciter dicitur. li. ij. di. xl. 8
 Intentio quando dicitur bona vel osculus mentis simplex. libro secundo, dist. ctione. xl. 9.
 Intentio mala sufficit ad faciendum opus malum. sed ex hoc non sequitur quod intentio

Tabula

bona sufficiat ad bonum. li. ij. dist. in. r1

10. r. 12. Ad idem. 15. 16. r. 17.

Intētio rēstatto differūt. l. ij. d. r1. 16

Intētio an sine bonis operibus suffi

ciat ad vitam eternam. lib. ij. di. r1. q.

11. c. Respon. 18

Intētiōe bonā sufficere ad meritum

quō intelligitur. li. ij. di. r1. 19

Intētio qz duo respicit scz oculum i

tellectus r pedē affectus. ideo dupliet

indiget directio. lib. ij. dist. r1. 1

Intētio mens lingua quō dicit rea.

libro tertio. dist. in. xxxix. 13. r. 14

Intētio quare necessaria est in omni

sacramento. libro. iij. dist. vi. 54. r. 63

Intētio est duplex r q est de necessi

tate sacramenti. libro. iij. dist. in. vi. 65

Intētionis defectus quare impedit

sacramentum. libro. iij. dist. vi. 66

Intētionem opera denominare quo

modo intelligitur. li. iij. dist. vi. 67

Intētio quomodo necessaria est ad

efficaciam baptismit. li. iij. di. vi. 68

Intētio an necessaria sit ad baptis

mū. li. iij. di. r. h.

Integritas

Integritas rei dupliciter accipitur. r

quomodo matrimonium potest esse si

ne cōmixtōe carnis. li. iij. d. r. 2. 6.

Intrare

Intrare non posse aliqūē in celum si

ne potestate clauum multipliciter in

telligitur. li. iij. di. r. 21. 28

Intrinsicus

Intrinsicus i aliquo esse potest fieri

dupliciter: r quomodo demon potest

esse in simulacris. libro. ii. di. r. 11. 45.

Inuidia

Inuidia artificis producentis penes

quid atten ditur. libro. i. dist. r. 4

Inuidia vnde oritur r penes quid at

tenditur artificis iuidia. li. i. d. r. 11. 1

Inuidia non fuit primum peccatū dia

bol. lib. ii. di. v. 11

Inuidia quomodo est respectu super

rioris vel paria. lib. ii. di. r. 11. 6

Inuidia quomodo est respectu boni.

li. ii. di. r. 11. 7. et. 8. et. 9

Inuidia sine grē rōne cui⁹ pontē pec

catū i spm sanctum. li. ii. di. r. 11. 36

Inuidia fraterne grē pot esse on

pler r quō ē pctm capitale r quō pec

catū in spm sanctū. li. ii. di. r. 11. 49

Inuocare

Inuocare deū est dupl r quā eraudit

es quā nō. l. iij. d. r. 2

Job

Job quo sensu dicit se desēctur ad in

fernū pfundissimū. l. iij. di. r. 11. 36

Job ob quā causam meruit penā. lib.

quarto. di. r. 3. C Johānes

Johānis scificatio quādo r quō. lib.

iij. dist. iij. 10

Johānes quō voluit adorare āgelum

lib. iij. d. r. 32

Johā. baptis. quō dī dubitasse de xpo.

li. iij. dist. iij. 4.

Johēs quō nouit r nō nouit xpm. lib.

quarto. dist. v. 4

Johis exultatio i vtero qualis fuerit

et an habuerit vsm libe. arbi. l. iij. dist.

vi. 39.

Johā. quō incepit pōdicationē a pnia.

li. iij. di. r. 11. 4. C Ipostasia.

Ipostasia tres dicit grē phibet ptero

ny. li. i. di. r. 11. 1. et di. r. 11. 2

Ipostasia nomē tractat. l. i. dist. r. 11. a.

Ipostasia pns sine pf an iteo generet

qz pat ē an tō pf est qz generet. li. i. di.

r. 11. q. ij. b. Rñ. 10

Ipostasia quō dī pposita ex duab⁹ na

turis. l. iij. d. vi. 16

Ipostasia alit dī de vnde dicit r hu

manitatis rpt: alit de vnde dicitio et

carnis rpi. li. iij. di. r. 11. 13. C Ira.

Iras quō dī de⁹ r nō eē trā i eo. li. i.

dist. r. 11. 1

Ire filij nascitur oēs natura: quō dī

telligitur. l. ij. di. r. 11. 47

Ira ē desiderij repunitōe. Ite⁹ tra

ē vlder lese pculpe. l. ij. d. r. 30

Ire passio vel affectio quō fuit i xpo.

li. iij. di. r. 11. q. iij. f. Rñ. 31

Ira dī multipl r quō fuit i christo.

Ibidem.

Ira et supbia differēt se habēt. li. iij.

dist. r. 32

Ira i quib⁹ est accessio sanguis circa

cor. li. iij. di. r. 33.

Ira scilicet et pculpsibil duplex ē i no

bis. l. iij. di. r. 11. 24.

Irregularitas

Irregularitas ad ordinē per quē col

tum pstrahitur. l. iij. di. r. 11. 16.

Isaac

Isaac mētus nō est dīces vrozē solo

rem. li. iij. d. r. 11. 20 C Iudet.

Iudet quō arbitrabātur se obsequij

pstare deo i morte xpi. l. ij. di. r. 11. 6.

Iudeoz r iude actus quib⁹ opati sunt

passionem xpi que bonum est quō dī

cunt mali. l. iij. di. r. 11. 5. et. 6.

Iudet quomodo operati sūt bonū rps

et accingendo. li. iiij. di. xx. 7

Judeorū dicitur quare nō erat frāgen
da per cohabitatiōē p̄p̄os odtose. l.
quarto. di. xxxij. 4. 9.

Judicare. Judicium. Juder.

Judicare de aliquo est dupl̄r et quos
modo cōuenit itellectui et respectu cu
ius. li. i. dist. ij. 11

Judicium ē duplex i quolibet ratiocin
ante. l. ij. di. vñ. 52. Et dist. xxij. 27

Judicās p̄minere iudicatio et mouēs
moto quō h̄z locum i sp̄ualib⁹. libro. ij
dist. xxv. 18.

Judicium ratiōis est duplex et quō h̄o
rum est cū uolūtate. li. ij. di. xxv. 33.

Judicatoriū naturale qd. l. ij. d. 39. 17

Judiciū malū p̄cedere oēm uolūtate
malā quō itelligit. l. ij. di. xlv. 48.

Judicis dei iustia quō p̄uenit a sacer
dote et quō nō. l. iij. di. xv. 5

Judiciū ē duplex. nā aliud est p̄ntē in
p̄nti aliud iusticie i die nouissimi. lib.
quarto. dist. xvij. 5.

Judicio i extremo cū tali culpa hoies
apparere cū qua extitit de corpe quō i
telligit. l. iij. di. xxi. 21

Judicium ecclie quō fallitur. li. iij. di
sin. xxvij. 25.

Judicia dei dicuntur dupl̄r et q̄ sunt cōs
p̄hēsi b̄lita et q̄ nō. l. iij. d. xliij. 4

Judicio i extremo an apli iudicabunt
li. iij. di. xlvij. q. 1. a. Rñ. 5

Judiciaria potestas tripl̄cter ex cā apo
stolis cōtēctā i extremo iudicio. Itē dē.

Judicio i extremo an āgeli iudicabū
lib. iij. di. xlvij. q. ij. b. Rñ. 7

Judicādī an erūt oēs hoies tam boni
q̄ mali. li. iij. d. xlvij. q. iij. c. Rñ. 10

Judicio i extremo an āgeli iudicabū
tur. lib. iij. dist. xlvij. q. iij. d. Rñ. 11

Juder d̄r aliq̄s dupl̄cti rōne. l. iij. di.
sin. xlvij. 5.

Judicium d̄r tripl̄cter. ibidem.

Judicij extremi sentētia quō dabitur.
lib. iij. d. xlvij. a.

Judicium sanctorū quale erit. li. iij. di
sin. xlvij. b.

Judicādī erūt quattuor ordines. libro
quarto. di. xlvij. c.

Judicio ānera sunt minist̄ria āgeloz
rum et ignis conflagratorius. lib. iij.
dist. xlvij. d.

Judicio finito an ex p̄ demones p̄sint
mal̄ i inferno ad puniēdū. l. 4. d. 47. e

Judiciū extremū i quo loco erit. l. iij
dist. xlvij. i.

Judicij in die quō sol et luna obscuras
buntur. l. iij. di. xlvij. 2.

Judicij diem q̄ signa tā magna et hor
rida p̄cedēt. li. quarto. di. xlvij. 3.

Judicio finito quō erit solis lux clar
oz. li. iij. di. xlvij. 4.

Judicio finito quō temp̄ erit dies. lib.
quarto. di. xlvij. 5

Judicio finito solē et lunam nō lucere
h̄tis quō itelligit. l. iij. di. xlvij. 6

Judicio finito nec solē nec lunā uēire
ad occasū quō itelligit. l. iij. d. 48. 7

Judiciaria p̄tās an sit xp̄i fm ditates
an h̄z h̄ūantatē. l. 4. d. 48. q. 1. a. R. 8

Judiciū ut sit firmū req̄rit autoritatē
et potestatem. 3. ibidem.

Juder xp̄s an in forma ditat̄ apparēat
mal̄. l. iij. d. xlvij. q. ii. b. Rñ. 11. et p. 10.

Juder xp̄s an i forma gliosa apparēat
reprob̄s. l. 4. di. xlvij. q. iij. c. Rñ. 13

Judicij hora an sit nota alicui creatur
re. l. iij. di. xlvij. q. iij. d. Rñ. 17

Judicij horā neminē nosset. di. Mat.
xliij. quō sit itelligēdū. l. 4. d. 48. 18.

Judicij hora quare nō ē reuelata apo
stolis. l. quarto. di. xlvij. 19

Judicij hora quare nō ē reuelata p̄o
phetis. l. iij. di. xlvij. 20

Judicio finito an corpa sup̄celestia re
munerabunt. l. iij. d. xlvij. q. 1. e. R. 22

Judicio finito an corpa sup̄celestia de
tabūtur. l. 4. dist. xlvij. q. ii. f. Rñ. 27.

Judicio finito corpa sup̄celestia non
q̄scere a motu. si q̄ rōes uident p̄as
re quō sunt dissoluēde. li. quarto. dist.
xlvij. 28. et per totum.

Judicio finito an inouabunt elemēta.
li. quarto. di. xlvij. q. iij. g. Rñ. 32

Judicio finito an inouabūtur plāte et
a salia b̄nta. l. 4. d. 48. q. 4. b. Rñ. 34

Juder i qua forma se ostēdet. libro. 4.
dist. xlvij. a.

Judicij locus ubi erit. lib. quarto. di.
sin. xlvij. b.

Judicis potestas i effectibus ostēdit
tur scilicet i ium̄ariū obscuratōe et
post obscuratiōē melioratōe. li. quar
to. di. xlvij. c.

Jumentum.

Jumentoz et hoim quō dicatur vn⁹
iteritus. li. ii. di. xlv. 15

Juratio. Jurare. Juramentū. Jurās

Juratio falsa i quo madato et quō p̄
hibetur. l. iij. dist. xxxvij. 4

Juramentū tres h̄z comites et quare
magis iuramentū q̄ alii act⁹ libro. iij.
311. i.

dist. xxxix. 1

Jurās p̄ deū quō magis tenet q̄ iurās per euāgelii vel creaturā. l. iij. d. xxxix. 2.

Juramentū per euāgelii quare magis sit solēnter q̄ iuramentū per deū. lib. tertio. d. xxxix. 3.

Juramentū per deum ⁊ creaturā non plus obligatur q̄ iuramentū per deū tm̄. l. tertio. d. 39. 4.

Jurādo ipsa vitas multū pl̄ i testimonium adducitur et q̄dem aliter i veter. test. alit̄ i p̄mitus ecclia. aliter mō lib. tertio. d. xxxix. 5.

Jurare faciter p̄ falsos deos minus malum est q̄ per deū verū fallaciter. libro tertio. d. xxxix. 6.

Juramentū falsus exigere an q̄s possit sine pctō. l. tertio. d. 39. 7.

Juramentū q̄re a teutis fieri d̄. l. tertio. d. 39. 8. et eadem dist. n.

Jurās falsū qd̄ putat eē per ppl̄ pctō sitatē primi q̄re peccat. l. 3. dist. 39. 16.

Jurās qm̄ venerat ⁊ amat illō p̄ qd̄ iurat ⁊ qm̄ p̄sent. l. 1. d. xxxix. 17.

Juramentū ē triplex ⁊ fin̄ hoc periturū p̄mittitur tripliciter ⁊ pctm̄ periturū iudicat aut enorme aut mortale aut veniale. l. iij. dist. xxxix. 21.

Jurationē falsam eē p̄nctiosā quō itel ligitur. l. iij. d. 39. 22.

Jurās ex p̄suetudie vel loco qm̄ nō iurat ex cōceptu et quādo nō peccat. l. iij. d. 39. 24. ad idem. 31.

Juramentū quando trahit mendaciū in aliud genus. libro tertio. d. 39. 25.

Jurare per deū an sit licitū. l. iij. dist. xxxix. q. 1. d. Rñ. 26.

Juramentū oē p̄sauerunt mantchet illicitū. ibidem.

Jurare per deū an sit actus bonus in genere vel idifferens. l. iij. dist. lictōe xxxix. 27.

Juramentū actus quare prohibet. lib. iij. d. xxxix. 28.

Jurare per deū scdm̄ quā acceptōes periculosi dicitur periculosum. lib. iij. distinctione. xxxix. 29.

Jurādū actū per deū sibi relīq̄ itelligit̄ fur dupliciter ⁊ scdm̄ quē modū d̄: masculus ⁊ c. l. iij. d. 39. 30.

Juramentū per deū licite factū an sit appetendū. l. iij. d. xxxix. 32.

Jurare an liceat per aliq̄d creatū. lib. tertio. d. 39. q. 1. e. Rñ. 33.

Juramentū assertoriū sit dupl̄ ⁊ quod

est licitum et quod illicitū. Ibidem. Juramentum per creaturas d̄m̄ p̄bere et q̄ sit sup̄flitiosū quō itelligit̄. l. iij. d. xxxix. 33. secūdo. Jurātes per mēbra dei vel x̄pi q̄re cor rigūtur per canones et qualiter. l. iij. dist. xxxix. 34.

Jurare per irrationale creaturā quō est permittitū. l. iij. d. xxxix. 35.

Jurās per ydoli quare cōmittit̄ ydolatritē pctm̄. l. iij. d. xxxix. 36.

Jurare per euāgelii quare est magis p̄satis q̄ per alias creaturas. l. iij. d. fin. xxxix. 37.

Jurās falsum per lapidē an sit periturus. l. iij. d. xxxix. 38.

Juramentū ab ydolatrā pctm̄ an liceat recipere. l. iij. d. xxxix. q. iij. f.

Jurare p̄ct̄ ydolatra dupliciter. l. iij. d. xxxix. ibidē. in. R.

Juramentū pctm̄ per ydoli duo respicit ⁊ quō licet iuramentū ab ydolatra recipere. l. iij. d. xxxix. 39. et. 40.

Juramentū exigens ab eo quē scit̄ p̄ iurare quare occidit̄ aliam et uscū non occidit̄ aliam ydolatre q̄ recipit ab eo iuramentū. l. iij. d. xxxix. 41.

Juramentū recipere est cā p̄tor̄ esse etium. l. iij. d. 39. 44.

Juramentū quare est necessariū. l. iij. d. 36. 45.

Juramentū dolo an p̄trahat obligatio. l. iij. d. 39. q. 1. g. Rñ. 46.

Juranti fraudulēter nō patroctnatur fraus. l. iij. d. 39. 48.

Juramentū d̄ba respicit̄ forū eccl̄asticū et q̄tū ad illud obligatiōē iudicat̄. l. iij. d. xxxix. 49.

Juramentū d̄ba qm̄ sunt duplicia sine vō l̄ interuētiōe cui⁹ sc̄t̄ōi standū ē. l. iij. dist. xxxix. 50.

Juramentū coactū om̄e an sit obligatorū. lib. iij. d. xxxix. q. ij. b.

Juramentū est duplex: sc̄z p̄missoriū et assertoriū. ibidē. in. R.

Juramenta coacta ⁊ vota differunt q̄tū ad obligatiōē. l. iij. d. xxxix. 51.

Juramentū nō esse ratū quod factū est per metū quō itelligitur. lib. iij. dist. ctione. xxxix. 52.

Juramentū coactū ⁊ m̄t̄imonii coactū differunt q̄tū ad obligatiōē. lib. iij. dist. xxxix. 54.

Juramentū icauti an sit obligatoriū. lib. iij. d. xxxix. q. iij. f. Rñ. 55.

Juramentū ioh̄ne de n̄ occidē. gabaon

No salua t r p l i c i t r d e l i . i i j . d . x x x i j . 5 6
 Juramētū fidelitatis factū a meretrice
 ce leccatoribus respicit r quod hōz ē
 licitū qd illicitū l i . i i j . d . x x x i j . 5 7
 Jurans se nō straturū religionē quas
 re licite pōt strare q̄uis aliq̄s per ma
 trimoniū vinculum obliget se vt non i
 tret religionē l i . i i j . d . x x x i j . 5 8 .
 Jurare nō strare religionē nō est licitū
 ēū q̄uis nolle strare sit licitum l i b . i i j .
 distinctione x x x i j . 5 9
 Jurās se nō recipere prelationem q̄n
 obligat l i . i i j . d . x x x i j . 6 0
 Juratio an sit malū l i . i i j . d . x x x i j . d .
 Juramenti forma licita . et congrua q̄
 sit l i b . i i j . d . x x x i j . e .
 Juramētī forma que sit magis obliga
 toria l i . i i j . d . x x x i j . f .
 Jurādī forma itelligētia que sit libro
 i i j . distic . x x x i j . g .
 Juramētī forma illicita l i . i i j . d . x x x i j . h .
 Juramētū illicitum an sit obligatoriu
 l i b . i i j . dist . x x x i j . i .
 Jurās scaute r nō factens qd iurante
 an sit pius l i . i i j . d . x x x i j . k .
 Juramētū dolosū an sit obligatorum
 l i b . i i j . d . x x x i j . l .
 Juramētum coactum an sit obligato
 riu l i b . i i j . d . x x x i j . m .
 Juramētū q̄n dicitur temerarium l i .
 i i j . dist . x x x i j . n . p r o p e s i n e m .
 Juramētū obligatorum r potū disse
 r i t r i p l i c i t e r l i . i i j . d . x x x i j . 1 7
¶ Jurisditio
 Jus naturale idē ēē apd oēs quō itel
 ligitur l i . i i j . d . x x x i j . 6 0 .
 Jurisditio virtute clauum habita du
 pliciter pōt l i . i i j . d . x x x i j . 2 0 .
 Jurisdictionē quō pōt superior dare i
 feriori ad absoluedū l i . i i j . d . x x x i j . 3 5 .
¶ Juspatoratus
 Juspatoratus veditur cū fūdo cui i
 separabilē annexum est sine vitio sp̄
 monte l i . i i j . dist . x x x i j . 6
 Jus naturale qdā dicitur simplicitē q̄
 dā fm sp̄ l i . i i j . d . x x x i j . 1 3
 Jus naturale tripliciter dī r fm hoc
 tripliciter diffinit l i . i i j . dist . x x x i j . 9 .
 Jus naturale quō pōt et nō pōt deus
 violare l i . i i j . d . x x x i j . 2 1
¶ Jus
 Juris p̄stitutōes r demōstratōes dī
 sciplinax i quo differit l i . i i j . d . x x x i j . 6
 Juris ciuils instituta quedam eccle
 sia approbat quedam sustinet quedam
 reuocat l i . i i j . d . x x x i j . 2 2 .

¶ Justicia

Justicia dicitur dupliciter et quomodo
 do diuiditur p̄ra misericordīā l i . i . dist .
 x i j . 1 . Iteius dī dupl̄r dī . x i i i . 3 4 .
 Justicia quomodo stat p̄ voluntate dī
 iūna ibi poterat p̄ potētā sed nō potes
 rat p̄ iusticiā l i . i . d . x i i i . 2
 Justicia dei quō p̄lectit totū posse dī
 r quō non l i . i . dist . x i j . 3 4
 Justū dī aliquit dupliciter l i . i . d . x i j . 1 8
 et quod et quō est a deo volitum Ite
 rum dicitur dupl̄r 2 2 .
 Justicia diffinitur secundum Ansel . l . i .
 in prologo . 5 .
 Justicia originalis quid est secundum
 Ansel . l i . i . dist . x i j . 3 6 .
 Justicia originalis dupl̄r p̄sideratur r
 quādo habet esse sola r dē r q̄n oppos
 nitur et c̄ps r c . l i . i . d . x x x i j . 3 9
¶ Justificatio
 Justificatiō is actus dupliciter intel
 ligitur r fm quem modum fuit in ans
 gelis l i . i . d . v . 3 3 .
 Justificatio dī dupliciter et quō dī f̄s
 des iustificare l i . i . d . x x x i j . 5
 Justificatio adultū quattuor erigit l i b .
 i i j . d . x x x i j . 6 .
 Justicia dicitur altq̄n diuine bonitatis
 p̄ decētā l i b . i i j . d . x x x i j . 3
 Justicia r misericordīā sp̄ esse p̄fectā
 in deo quomō itelligit l i . i . d . x x x i j . 5 2 .
 Justicia nulla absolutē hōlez a debito
 mortis l i . i . dist . x x x i j . 5 .
 Justicie origial carētā si pōtēē maior
 l y n o q̄ l i o t r i p l i c i t e r c ā l i . 2 . d . 3 3 . 2 5 .
 Justū quare patit̄ penā cū non cōm̄
 serunt culpā l i . i . d . x x x i j . 2 8 .
 Justicie diuine ad liquidatē r potētē
 ad infirmitatem comparatio quomodo
 do tenet l i . i i j . d . x x x i j . 7 .
 Justicia diffinitur secundum suū stas
 tum potissimū l i . i i j . dist . x x x i j . 1 .
 Justicia dicitur tripliciter scilicet lar
 ge p̄be r maḡ p̄p̄ie h̄z quē modū est
 dī u s ḡ n a l r fm quem cardinalis et se
 eundū quē pars iusticie cardinalis l i .
 i i j . dist . x x x i j . 3 .
 Justicia accipitur dupliciter . scilicet ges
 neraliter r spec̄ialiter et quomodo cō
 p̄lectitur omnes virtutes tā cardinas
 les q̄ theologales libro . i i j . dist . x x x i j .
 ne x x x i j . 1 9 . r dist . x x x i j . 1 .
 Justicie modū dupl̄r ē r q̄s hōz red
 dit op̄ formatū l i b . i i j . d . x x x i j . 2 7
 Iustificare dicitur altq̄n quādupl̄r
 ceter r secundum hoc lunt quattuor q̄
 J . i i j .

Tabula

Iustificatio. li. iij. d. xl. 17
 Iustificatio quare non tantu dicitur esse p
 informatione que est p virtutes sed et
 per preparationem que est per sacra-
 menta. lib. iij. d. i. 18
 Iustus quo est in principio sui accusa.
 for. li. i. d. xvij. 4
 Iustificatio proprie tractatur
 lib. quarto dist. xvij. 4
 Iustificatio impu an necessario requi-
 rat gratie infusionem. lib. iij. d. xvij
 q. i. a. R. 9. r per totum.
 Iustificare non potest deus impium se so-
 lo r sine medio: Fuit possit creare se
 solo r sine medio. li. iij. d. xvij. 11
 Iustificatio ipu an necessario requi-
 rat mortu. lib. arbi. li. iij. d. xvij. q. ij. b.
 Iustificatio impu quare requirit mor-
 tum lib. arbi. cum deus solam poten-
 tiam posset iustificare. li. iij. d. xvij. 18
 Iustificatio mortu qd sit. l. 4. d. 17. 19
 Iustificatio ipu an necessario requi-
 rat pitione. li. iij. d. xvij. q. iii. c. R. 20
 Iustificatio triplr df r qd vnaqueq;
 necessario requirat. Ibidem
 Iustificatio quare magis sit per dete-
 stationem mali B per appetitum boni
 lib. quarto. d. xvij. 22
 Iustificari non potest aliqd nihil de pec-
 cato cogitudo qut apollit auerita deo
 nihil de eo cogitudo. l. 4. d. xvij. 24
 Iustificatio ipu an necessario requi-
 rat pessione. l. 4. d. xvij. q. iij. d. R. 25
 Iustificari alique posse sine sacrame-
 tis vbi scriptura loquitur: quo est in-
 telligenda. l. quarto. d. xvij. 26
 Iustificacionem necessario exigere co-
 fessionem si allcubi scriptura loquitur
 quo e intelligenda. l. quarto. d. xvij. 27
 Iustificacione sine contricione impu
 an necessario precedat attritio. li. iij.
 dist. xvij. q. iii. g. R. 41. Post p. hu-
 ius questionis l. vltima linea ponitur
 cum gratia sit deletus ponatur cum
 gratia non sit deletus.
 Iustificacione ipu posse fieri sine aliq
 pparacione vel attritioe si allcubi ex-
 plo vt i paulo p autoritate vt d Amb.
 obf quo dicitur intelligi. l. 4. d. xvij. 42
 Iustificacione ipu an necessaria se q-
 tur p fessio. l. iij. d. xvij. q. iij. h. R. 45
 Iusticia hns quo df hfe oia necessa-
 ria ad salute. l. quarto. d. xvij. 46
 Iusticie dei qre non attritioe effectus q
 attritioe misericordie. l. iij. d. xvij. 5
 Iusticia r sapientia quo significat de-

uerfa. lib. quarto. d. xvij. 6
Iustus an agat deus cu vno B cum
 alio. li. quarto. d. xvij. q. iij. d. R. 18
 Iusticia df triplr sicut misericordia r
 fin omnes istos modos concurrunt
 eodem opere dei. l. iij. d. xvij. 27
 Iusticia veritas r misericordia scdm
 qd proprie accipiuntur: an aliquando
 in opere dei separentur. li. quarto. di.
 xvij. q. iij. g. R. 28. r per totum.
 Iusticie pure vel misericordie pure B
 iustu. ita q ista duo separentur an de-
 us possit aliquid remittere. li. quarto
 dist. xvij. q. iij. h. **Clabor.**
Clabor df duobus modis
 r fm quem est opus po-
 nale. l. iij. d. xvij. 25
Clacime.
 Lacrimis qn snt purgas
 da vicia. l. iij. d. xvij. 8
Clatus.
 Latet et simplices non tenentur scire
 sic lucide r aperte doctrinam euange-
 licam sicut clerici qui debent eos doc-
 cere. lib. iij. d. xvij. 28. **C**lamenta.
 Clameta non prodesse cu replicat pctā
 quo intelligitur. l. iij. d. xvij. 32
Clatere.
 Latere aliquid de deo quomodo itelli-
 gitur. l. iij. d. xvij. 17. **C**latria.
 Clatria cultus an sit exhibendus hns
 nitati sine carni christi. li. tertio. di. iij.
 q. i. a. R. 6. r per totum.
 Clatria quomodo est cultus soli deo ta-
 bitus. l. iij. d. iij. 7.
 Clatria cultus an debeat exhiberi ima-
 gini christi. lib. iij. dist. iij. q. ij. b. R.
 13. r per totum.
 Clatria cultus an debeat exhiberi matri
 xpi. lib. iij. d. iij. q. iij. c. R. 19. r p totum
 Clatria cultus an sit exhibendus cruci
 xpi. l. iij. d. iij. q. iij. d. R. 24
 Clatria cultus an sit exhibendus mem-
 bus christi. lib. iij. dist. iij. q. v. e. R.
 30. r per totum.
 Clatria cultus an possit exhiberi aduer-
 sario christi sine peccato. lib. iij. dist.
 iij. q. v. f.
 Clatria honor potest adhiberi aduer-
 sario christi: dupliciter. lib. iij. d. iij. 36
 Clatria an sit in genere virtutis. li. iij.
 dist. iij. q. i. g. R. 43
 Clatria quid sit. li. iij. d. iij. 42
 Clatria quomodo dicitur pietas. li. iij.
 dist. iij. 46
 Clatria an sit virtus spālian generat

Ho. li. ij. d. tr. q. ij. h. Rñ. 48

Latria an sit virtus theologica an car-
dinalis. l. ij. d. xl. q. ij. h. Rñ. 56

Latria et cultus quod differunt. Ibidem
Latria quare non est necessario virtus
theologica. l. ij. d. tr. 60

Latrie actus quomodo consistit circa
superfluum vel diminutum. libro ter-
tio. dist. tr. 61

Latria quous habeat pro obiecto deum
tamen aliquo modo cum hoc respicit
aliquid creatum. l. ij. d. tr. 62

Latria quando est virtus theologica
et quasi virtus cardinalis. l. ij. d. tr. 64

Latria an sit virtus distincta a dulta.
lib. ij. d. tr. q. ij. k.

Latria quare magis dicitur debere deo
et dulta domino: cum tamen idem sit de-
us et dominus. lib. ij. d. tr. 65

Latria et dulta quare dicantur diuerse
virtutes. l. iij. d. tr. 66

Latria et dulta dissimiliter se habent ad
charitatem. li. iij. d. tr. 67

Latro.

Latronem statim vt conuersus fuit pa-
radisum introisse quomodo intelligit.
lib. iij. dist. xx. 40

Lauare.

Lauare lauacrum lotio quid. libro qñ
zo dist. iii. 6.

Lauatur et non est mundus qui plagis
quod gessit quous illa psidori exposito
sit intelligenda. li. iij. d. tr. ij. 31

Laudare.

Laudare potest deum aliquid dupl. li
bio. iij. d. tr. xvij. 22.

Laus.

Laus est duplex scz perfecta et imperfe-
cta. li. ij. d. tr. 66. Idem est duplex. eodem
lib. dist. xxij. 1.

Laus an mentalis an vocalis erit i ce-
lo. li. ij. d. tr. 32

Laus quod non est in operibus necessi-
tatis. li. iij. d. tr. 18

Laus de spous dupl. l. iij. d. tr. 93.

Lazarus

Lazarus quare bis mortuus est. li. ij. d.
tr. iij. 7.

Lector

Lector quous meretur aureolam et de le-
ctoris officio. l. iij. d. tr. iij. 39.

Lex

Lex accipitur dupl. et quod i diffinitio-
ne peccati. l. iij. d. tr. 4.

Lex carnis et lex metus qd est conscia in q
se consilr habent. li. iij. d. tr. 10

Lex naturalis conscia sinderesis quomodo
differunt fin aliquos. l. iij. d. tr. 26

Lex naturalis dupl. pñ accipit et secun-
dum quod modum comprehendit sinderesim
et conscientiam. l. iij. d. tr. 34

Lex nature lex mosayca et lex euageli-
ca quous quilibet sufficiens fuerat homini-
bus sui temporis ad salutem libro. iij.
d. tr. 24. et 25

Lex debet aliquis subiectus esse tripl
et ex causa l. iij. d. tr. 6

Lex de. et no. differetia an bene assi-
gnetur penes radicem que est timor et
amor. l. iij. d. tr. q. i. a. Rñ. 8

Lex de. et no. differetia an bene assi-
gnetur penes effectum qd est occisio et vi-
tiositas. l. iij. d. tr. q. i. b. Rñ. 17

Lex de. et no. differetia an bene assi-
gnetur pñ ad onus annexum quod est graui-
tas et leuitas. l. iij. d. tr. q. iij. c. Rñ. 29

Lex veteris precepta secundum copia-
tionem ad naturam sanam sunt leuis secu-
dum comparationem ad naturam inuisi-
bilem sunt graua. l. iij. d. tr. 30

Lex impletionem qñtum ad prece-
pta decalogi / obseruare est leue. sed
qñtum ad cerimonialia et iudicialia est
difficile. l. iij. d. tr. 31

Lex euangelice additioes sup legem
mosaicam alleuat non grauat quod pbat p
exempla. l. iij. d. tr. 36. et 37.

Lex quare et quibus debebat scribi sus-
per lapides lucide. lib. iij. d. tr. 28.

Lex no. quod est in veteri sicut rota in
rota. lib. iij. d. tr. 34

Lex quomodo prohibet manum et non ante-
manum. libro. iij. dist. xxxvij. 44

Lex de. et no. dupliciter adiuuicem co-
parantur. lib. iij. dist. xl. 8

Lex de. et no. diuersis modis data sunt
libro. iij. dist. xl. 9.

Lex euageli quare magis de obserua-
ri ex amore qd timore: cum tñ vtrobiq
sit amor et timor. li. iij. d. tr. 10

Lex euangelice et mosayce differen-
tia quare magis accipit penes affecti-
ones amoris et timoris qd penes alias
affectiones. lib. iij. dist. xl. 11. Et quomo-
do amor et timor sunt non vna radix
sed plures. lib. iij. dist. xl. 12.

Lex nature partim conuenit cum lex-
ge gratie. partim cum lege scripta. lib-
rio. iij. dist. xl. 13.

Lex de. et no. differetia respicit timo-
rem et amorē. lib. iij. dist. xl. 14

Lex de. et no. differetia facit pmissio-
nes et combinationes. li. iij. d. tr. 15.

Lex noua quomodo habet maiore co-

Tabula

minationes q̄ vetus. li. iij. d. xl. 16
 Lex ve. r. no. differēter p̄siderat mouē
 tia dirigētis r. adiuuantiā. l. iij. d. xl. 18
 Lex euangelica iustificat secundum tri
 plicem modum. li. iij. d. xl. 19
 Lex vetus dupliciter obseruatur r. in:
 telligitur r. secundū quem modū con
 cordat r. secundū quem discordat cū
 noua. lib. iij. d. xl. 20. r. 21.
 Lex vetus quare non iustificabat. lib.
 tertio. d. xl. 21
 Lex vetus quare dicitur lex occidens.
 lib. iij. d. xl. 22
 Lex vetus quare dicitur iustat mandatum
 sanctificans. li. iij. d. xl. 23
 Lex vetus non obseruata: quare occi
 dit. r. euangelium non obseruati non
 occidit. lib. iij. d. xl. 24
 Lex vetus quare dicitur occasio pecca
 ti. lib. iij. d. xl. 25
 Lex noua dicitur iustificare per ope
 re seruatur non prout legitur r. cogno
 scitur. li. 3. d. xl. 26
 Lex vetus obseruata quō dicitur iustificare
 sicut noua obseruata. li. iij. d. xl. 27
 Lex noua dicitur magis iustificare r. dōne sa
 cramentorū q̄ preceptorū. l. iij. d. xl. 28
 Lex ve. r. no. tripliciter cōsiderant scz
 ratione p̄ceptorū obligantiū: r. dōne affe
 ctionū mouentiū. r. ratione sacramen
 torū adiuuantiū. r. fm oēs hos modos
 Lex noua: est leuior r. suauior q̄ vetus.
 lib. iij. d. xl. 29
 Lex quō grauis est ēt hōi virtuoso et
 quō facilius fm q̄ virtuosior dicitur hō
 dicitur. li. iij. d. xl. 32. r. 33.
 Lex quare dicitur comprimere manū non
 animū. lib. iij. d. xl. b.
 Legis nature sacramenta instituta sunt
 tria. scz decimatio. oblatio. r. sacrificiū.
 r. q̄dem triplici ratione quāsi p̄ia est
 dei honorificatio. Secūda redēptoris
 professio. Tertia vite agēde institutio
 lib. quarto. d. i. 70. r. 71. r. 72
 Legis nature sacramenta non sunt ex
 precepto. li. iij. d. i. 73
 Legis nature sacramentorum efficacia.
 lib. quarto. d. i. 74
 Legis nature sacrificiorū p̄ia. l. 4. d. i. 77
 Legis noue datio r. sacramentorū no. le.
 institutio duorū temporū cōsiderationē
 h̄z secundū p̄iero. li. iij. d. iij. 52
 Legalia r. cerimonialia mādāta dupl̄r
 contingit seruari. lib. iij. d. iij. 53
 Legalia quando r. ad. quid cessauerūt
 lib. quarto. d. iij. 56

Legis impletio q̄ fuit causa cessatio
 nis. lib. quarto. d. iij. 58
 Legaliū obseruantia r. cessatio alit̄
 r. aliter fieri vbi per doctores r. ap̄los
 controuersa v̄t quomodo sint conco
 dandi. lib. quarto. d. iij. 60
 Lex nature dicitur aliq̄ q̄dupl̄r et fm
 quē modū dicitur p̄cepta mouit r. scdm̄
 quē p̄cepta religioſa. li. iij. d. iij. 10
 Lex euangelica quas figuras euasuat
 r. quas non. lib. iij. d. iij. 12
 Lex euangelica quare dicitur lex libertatis.
 lib. iij. d. iij. 13. Et. d. iij. 25
 Lex nature habuit decimationē p̄ res
 medio cōtra originale. l. 4. d. iij. 51. v̄t
 de argumētū q̄d respicit hęc solutio.
 Lex euangelica distinguitur per duo tē
 pora. r. quo tempore r. qua ratiōe legas
 ita erant obseruanda r. non obseruāda
 l. iij. d. iij. 52. r. 53. r. 54. r. 55. r. totū
 Lex euangelica distinguitur per tria tē
 pora r. quo tpe r. q̄ rōne legalia erāt ob
 seruāda r. quo nō. lib. iij. d. iij. 54
 Lex r. prophete vsq̄ ad iohānem quō
 itelligitur. lib. iij. d. iij. 57
 Lex noua quare non debuit conficere
 in signis legis scripte. s. legis nature
 ū sūt panis r. vinū. l. 4. d. iij. 41. r. 42
 Lex propter corporale immundiciā ar
 cebat hoies ab ingressu templi et eia
 agni non sic euāgelicū. lib. iij. d. iij. 89

¶ Legitimitas.

Legitimitas r. illegitimitas personarū
 ad contrahendum vel non contrahen
 dum matrimonium tractatur. lib. iij.
 dist. xxxiij. per totum.

¶ Leprosus

Leproso contingit an sit reddendus des
 bitū. li. iij. d. xxxij. q. 1. c. 8. 19
 Leproso contingit debitum reddi non
 debere si que rationes probare videns
 tur quomodo sunt dissoluende. li. iij.
 dist. xxxij. 20. r. per totum.

¶ Lesio.

Lesio dicitur maior dupliciter r. scdm̄
 quem modum peccatum ade fuit ma
 ior lesioſa. l. iij. d. xxi. 51

¶ Leuita.

Leuitis non dabatur terra in possessio
 nem hereditatis duplici ex causa. lib.
 iij. d. xxxiij. 17

¶ Liber adiectiuum.

Liber corrector q̄s sit. l. i. p̄logo. 26.
 Libere velle r. necessario velle scdm̄
 quam acceptionem necessitatis oppo

huncur. lib. 3. d. 1. vñ. 35.

Liber substantivum.

Liber sententiarum et aliorum doctorum libri qui sunt ad fidem defensionem quomodo modo reducuntur ad sacram scripturam. lib. 1. in prologo. 11.

Liberi facendi quadruplex est modus lib. 1. in prologo. 15

Liber vite qui aperietur seipose resurrexionis mortuorum quid sit. lib. 11. dist. 11. q. 1. g. R. 39

Liber duplex est proprietates. Ibidem
Liberi illi non esse dei noticia si q. rationes pbare videntur: quos sunt dissolvente. lib. 11. d. 11. q. 4. o. 7. 41

Liber vite scriptura que sit. lib. 11. dist. 11. q. 11. h. R. 42

Liber vite an necessario aperietur. lib. 11. d. 11. q. 11. i.

Liber vite quibus aperitur. et q. apertio eius dupliciter consideratur. libro quarto. dist. 11. q. 4. 4

Liber in conscientie an omnia merita legantur. an quedam et quedam no. lib. quarto. d. 11. q. 1. R.

Liber in conscientie non omnia merita legi si que rationes sonare videntur quomodo sunt intelligende. lib. 11. dist. 11. q. 5. 7 per totum.

Liber in conscientie vel in conscientia alterius an quislibet legat omnia. libro quarto. d. 11. q. 1. R. 48

Liber in conscientie non videremalos mala malorum: vel p. mala bonorum no manifestentur exterius. si que rationes pbare videntur quomodo sunt dissolvente. lib. 11. d. 11. q. 9. 7 per totum.

Liber in conscientie vel in conscientia alterius an omnia videantur sicut ab omnibus. lib. 11. d. 11. q. 11. m. R. 52

Liber in conscientie non videntur simul omnia ab omnibus peccata si que rationes pbare videntur quomodo sunt dissolvente. lib. 11. d. 11. q. 5. 7 per totum.

Liber in conscientie vel in conscientia alterius an omnia videantur sicut ab omnibus. lib. 11. d. 11. q. 11. m. R. 52

Liber in conscientie non videntur simul omnia ab omnibus peccata si que rationes pbare videntur quomodo sunt dissolvente. lib. 11. d. 11. q. 9. 7 per totum.

Liber in conscientie vel in conscientia alterius an omnia videantur sicut ab omnibus. lib. 11. d. 11. q. 11. m. R. 52

Liber in conscientie non videntur simul omnia ab omnibus peccata si que rationes pbare videntur quomodo sunt dissolvente. lib. 11. d. 11. q. 9. 7 per totum.

Liber in conscientie vel in conscientia alterius an omnia videantur sicut ab omnibus. lib. 11. d. 11. q. 11. m. R. 52

Liber in conscientie non videntur simul omnia ab omnibus peccata si que rationes pbare videntur quomodo sunt dissolvente. lib. 11. d. 11. q. 9. 7 per totum.

Liber in conscientie vel in conscientia alterius an omnia videantur sicut ab omnibus. lib. 11. d. 11. q. 11. m. R. 52

Liber in conscientie non videntur simul omnia ab omnibus peccata si que rationes pbare videntur quomodo sunt dissolvente. lib. 11. d. 11. q. 9. 7 per totum.

Liber in conscientie vel in conscientia alterius an omnia videantur sicut ab omnibus. lib. 11. d. 11. q. 11. m. R. 52

Liber in conscientie non videntur simul omnia ab omnibus peccata si que rationes pbare videntur quomodo sunt dissolvente. lib. 11. d. 11. q. 9. 7 per totum.

Liber in conscientie vel in conscientia alterius an omnia videantur sicut ab omnibus. lib. 11. d. 11. q. 11. m. R. 52

Liber in conscientie non videntur simul omnia ab omnibus peccata si que rationes pbare videntur quomodo sunt dissolvente. lib. 11. d. 11. q. 9. 7 per totum.

Liberatio nra quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Liberatio quare magis attribuitur passioi q. resurrectioni. lib. 3. d. 1. vñ. 29

Tabula

Libe. arbi quare dicitur potius facultas voluntatis et ratio intellectus et affectus li. ii. d. xxv. 21.
Libe. arbi actus qui est eligere et presentere quibus videatur vno. sunt tamen diversi lib. ii. d. xxv. 22.
Libe. arb. an plectat rationem et voluntatem sicut partes integrales an sicut subiectivas li. ii. d. xxv. 23.
Libe. arb. an plectat rationem et voluntatem per modum potentie an per modum habitus. li. ii. d. xxv. q. ii. d. r. 24. et per totum
Libe. ar. an aliquid addat supra rationem et voluntatem li. ii. d. r. xxv. q. 5. R. n. 25.
Libe. arb. arbitrium quomodo contrahit rationem et voluntatem li. ii. d. r. 28.
Libe. arb. arbitrium quod contrahit rationem et voluntatem li. ii. d. r. 28.
Libe. arb. arbitrium quomodo dicitur habitus complectens rationem et voluntatem. li. ii. d. r. 29.
Libe. arbi. an sit habitus vel facultas residens penes rationem et voluntatem contra etiam et penes quam ista potentia nobis insit principaliter li. ii. d. xxv. q. vi. f. R. n. 30
Libe. arb. arbitrium secundum rem comprehendit istas tres potentias rationales irascibilem et concupiscibilem li. ii. d. xxv. 32. et lib. ii. d. r. 17. et 18.
Libe. arb. arbitrium dupliciter possideratur scilicet quantum ad esse et quantum ad habere et scilicet quod modum de diminuitur per peccatum li. ii. d. xxv. 35.
Libe. arbi. diuisio et sufficientia lib. ii. d. r. 36. et 37.
Libe. arb. a quo denotatur li. ii. d. xxv. 38
Libe. arb. arbitrium an dicatur libertas vntuoce vel equiuoce li. ii. d. xxv. 40
Libe. arbi. an sit equaliter in omnibus quibus est an secundum magis et minus li. ii. d. r. q. i. g. R. n. 41
Libe. arb. arbitrium an includat li. ii. d. xxv. 42
Libe. arbi. an sit actuum contingens et necessarios an contingentium tantum li. ii. d. xxv. q. ii. h. R. n. 43.
Libe. arb. arbitrium refertur ad futura contingenta quod intelligitur li. ii. d. r. 45.
Lib. arb. esse eorum de quibus plectatur quod intelligitur li. ii. d. r. 45.
Libe. arb. arbitrium secundum quod libere an possit in malum li. ii. d. xxv. q. ii. i. R. n. 46.
Libe. arb. quod facit opus ab eo penes obstuperto dignum li. ii. d. r. 50.
Libe. arb. quod plectit eligere malum libro. ii. d. xxv. p. 1. Ad idem d. r. 49.
Libe. arb. quod potest seipso in malum li. ii.

distinct. xxv. 53.
Libe. ar. an ab aliquo agente creato possit cogi lib. ii. d. xxv. q. ii. h. R. n. 54. et per totum.
Libe. ar. et si possit in sua actione ipse diri non tamen potest cogi. Ibidem.
Lib. ar. quomodo potest cogi actione inducere li. ii. d. r. 61.
Lib. ar. an possit cogi a deo li. ii. d. r. q. v. l. R. n. 63.
Libe. arb. arbitrium quare non violentatur deo li. ii. d. r. 65. Ad idem. 66
Libe. arb. arbitrium diuinum plus posse super humanum quam humanum libe. arb. super humanum quod intelligitur li. ii. d. r. 66
Libe. ar. an propter septitudinem corporis ligari habeat quantum ad vsum lib. ii. d. r. q. vi. m. R. n. 67.
Libe. arb. est solum futurorum contingentium li. ii. d. r. b.
Libe. arb. arbitrium descriptio quam ponit magister an pueniat deo et glorificatur li. ii. d. r. c.
Libe. arb. arbitrium quod liter habeat deus angelis et beatis li. d. r. d.
Libe. arb. arbitrium gradus in homine secundum diuersos status et ipsa lib. ii. d. r. e.
Libe. arb. arbitrium habet augeri et minui in quatuor hols statibus li. ii. d. r. f. i
Lib. ar. p. quod habeat minui li. ii. d. r. g
Libe. arb. arbitrium est triplex scilicet a necessitate a peccato a miseria li. ii. d. r. h. i
Libe. arb. arbitrium a peccato quod habet et per quid li. ii. d. r. R.
Libe. arb. arbitrium libertas an sit ad malum li. ii. d. r. l.
Libe. arb. arbitrium libertas an sit ad bonum li. ii. d. r. m.
Libe. arb. arbitrium libertas est ad bonum et ad malum li. ii. d. r. n.
Libe. arb. arbitrium libertas a miseria tractatur li. ii. d. r. o.
Libe. arb. arbitrium a quo gratia libertatis minuitur per peccatum li. ii. d. r. p.
Libe. arb. quare sit ex gratia et que sit ex natura tractatur libro secundo distinctione. xxv. q.
Libe. arb. arbitrium dupliciter dicitur a gratia moueri li. ii. d. r. 43.
Libe. arb. arbitrium et gratia quare attrahunt omne opus meritorium li. ii. d. r. 44
Libe. arb. arbitrium in quibus bonis sit li. ii. d. r. c
Libe. arb. an possit absque gratia gratum faciente culpa resurgere li. ii. d. r. q. i. a R. n. 10. et 11.

Liberū arbitriū an absq; gra gratū fa-
ciēte possit vincere suū aduersarium
 lib.ū. d. xxvii. q. ii. b. r. 18. 7 per totū
Liberū arbitriū quōd est potissimū sub
deo. 7 quōd nec quōd nec minuit. lib. ii.
 dist. xxvii. 20. 7 per totum.
Liberū arbitriū an possit absq; gratia
gratū faciēte oīa mādāta implere. li. ii.
 dist. 28. q. 3. c. r. 2. 4. 7 per totum
Liberū arbitriū gra gratū data desitu-
tū an possit ad gratiā gratū faciētem
sufficiēter se disponere lib. ii. di. xxvii
 q. i. d. r. 26. 7 30
Liberū arbitrium quomodo cōvertit
ad deū lib. ii. di. xxvii. 31.
Liberū arbitriū 7 gra ordinē insinuat
 Aug. lib. ii. dist. xxvii. 32.
Liberū arbitriū gratia gratū data de-
stitutum an potest aliquid an non lib.
 ii. dist. xxvii. 36.
Liberum arbitrium detestari posse cul-
pam vtrute pprie nature quomodo in-
telligitur li. ii. di. xxvii. 37.
Liberū arbitriū oī gra desitutum an
possit alicui tētatiōi resistere li. ii. di.
 xxvii. q. ii. e. r. 38. 7. 4. 5. 7 per totum
Liberū arbitriū nō pōt cogi. pōt tñ ad
malū inclinari li. ii. di. xxvii. 40
Liberū arbitriū gra desitutū quare
nō pōt ppria vtrute hōiem stabilire ne
ruat in pctm lib. ii. di. xxvii. 43
Liberū arbitriū integrit esse quōd int el
ligit li. ii. di. xxvii. 44
Liberū arbitriū eligere malū gra desit-
siēte quōd intelligat li. ii. di. 2. 8. 46.
Liberū arbitriū sequi affectum pcedo
minantem quomōd intelligitur. lib. ii.
 dist. xxvii. 49. Ad idem. 50
Liberū arbitriū omni gratia desitutū
an possit in aliq; bonū in genere lib.
 ii. dist. xxvii. q. ii. f. r. 52
Liberū arbitriū 7 gra cōparatio qētū
ad opera. lib. ii. d. xxvii. 53.
Liberū arbitriū si alicubi legit absq; oī
gra facere posse opa meritoria quōd in
telligitur lib. ii. di. r. 12
Liberū arbitriū hōis an lapsū eguerit
gra operāte 7 cooperāte. li. ii. di. 29. 3
Liberū arbitriū existēs i statu remuneras-
tionis vel gille quōd facit op 7 remune-
ratiōe dignū li. iii. di. xvii. 17
Liberū arbitriū eodē mō se hēre nūc 7 p̄t in
r̄pō quōd intelligit li. iii. d. xviii. 20
Liberū arbitriū quōd recipit magis et
minus li. quarto di. xviii. 42
Libertate arbitriū quōd h̄r de v̄t tele-

ri possit. om̄ssa. l. 4. d. r. 3. **Libido**

Libido quid sit. li. ii. di. v. 23

Libido tripl̄r d̄f. 7 sine qua ptingit ge-
nerare lib. ii. di. r. 40. Liberū d̄f du-
pl̄citer. 7 quōd est radix mortalium et
quomōd ventaliū lib. iii. d. 38. 2.

Libido quomōd regnat in omni pec-
cato lib. ii. di. r. 13.

Libido. d̄f maior dupl̄r. li. ii. d. r. 11. 2. 4

Licentia

Licentia p̄cedit petita habet p obtēta 7
quinq; casib; libro quarto di. r. 44

Licitum.

Licitū est aliq̄d dupl̄r. quōd licitū fuit
proxiē repudiare. li. quarto di. 33. 40.

Lignum

Lignox v̄ntueritas sub trib; differen-
tis p̄prehēdit fm q̄ ad tripl̄cē hōis
v̄tilitatē poterāt ordinari li. 2. d. 17. 7
Lignū sciēte boni 7 mali cur phibitū
fuit p̄mits parētib; li. 2. di. 17. 8.

Lignū vite quōd d̄f prestare potuisse p̄
fectā immortalitatē lib. 2. d. r. 5.

Lignū vite quōd restaurasset humidū
radicale lib. 2. di. r. 32.

Lignū vite effect; li. ii. d. r. 43. 7. 44

Lignū vite i paradiso lignū est lignū
te. s. r. q. d̄ est i ecclie medio 7 alia plu-
ra de hoc ligno. lib. 2. di. r. 2

Lignū vite an vnica comestioe contus-
isset immortalitatē li. 2. di. 29. 4.

Lignū vite quōd fuit phibitū p̄ hec v̄s
ba. ne s̄uar de ligno vite r. l. 2. d. 29. d

Limbus

Limbo detenti p̄fes quā m̄iam habue-
runt lib. 3. dist. 22. 37

Limbus qd̄ sit. 7 q̄ illiē descēderūt s̄
cti patres añ x̄pi aduētū i parte supe-
riorē. 7 descēdūt nūc paruult nō bapti-
sati. s; i partē inferōtē li. iii. di. xv. 12.

Lingua

Lingua nō eē reā n̄lli mēs sit res quōd
intelligit li. 3. dist. r. 13. 7. 14.

Lingua diuina q̄ torq̄bat i inferno quōd
erat lingua imaginatiua li. iii. di. 127.

Littera

Littera occidēs quid sit li. iii. d. r. c

Locus. Locatum. Localter

Locū ad locatum quadruplex conditio
libro. i. dist. r. 14.

Locati ad locū triplex conditio lib. i.
dist. 37. 25. Et lib. 2. dist. ii. 48.

Locale 7 rēpōrale quid dicatur. 7 que
sint leges loci 7 temporis libro primo
dist. r. 37.

Locatum esse rēsse in loco rōne cuius

Tabula

conturbantur lib. i. di. xxxv. 38.
Localis quare non est dicendus deus
lib. i. dist. xxxv. 39.
Localem esse siue esse in loco est dupli-
citer lib. i. di. xxxv. 50.
Loc⁹ a minori nō est destructus. sed
positus lib. i. dist. clvi. 4.
Locus corporalis non est mensura spī-
ritualis libro secdo dist. 2. 7
Loc⁹ corporalis an sit locare angelos li.
2. di. 2. q. 1. r. n. 48. 7. 49
Loc⁹ ad locatum quomodo est mutua
indigentia lib. ii. di. ii. 5. 2.
Loc⁹ quōd hēt influentiā 7 potētā super
locatū. 7 quō locatū hēt pōd⁹ 7 inclina-
tionē ad locū lib. ii. di. ii. 5. 3
Loc⁹ ad locatum quomodo debet esse
proporatio lib. ii. dist. ii. 16.
Loc⁹ 7 materia diuacua dupl^r 7 quō
materia in formis erat vacua. 7 quō re-
pleuit locū lib. ii. dist. xij. 34
Locū optimum deberi optimo quomo-
do intelligitur lib. 3. dist. xij. 31.
Locus superiorē ppetere statū glorie
quomodo intelligitur. li. 3. di. 22. 4. 4.
Loc⁹ glie quare fuit dilat⁹ alab⁹ redē-
ptis ad tēp⁹ lib. 3. dist. xxij. 4. 4.
Localiter est aliquid alibi dupliciter
7 s^m quē modū corpus christi est lo-
caliter in altari lib. iiij. dist. r. 30
¶ Loquit
Loqu⁹ dupl^r p^siderat lib. iiij. di. r. 29
Loq⁹ est dupl^r sicut 7 dicere li. 2. di. r. 33
Loquit quare delectat homo magis cū
amico q̄ cū deo lib. 3. dist. xxx. 4. 2
¶ Lucifer
Lucifer quomodo dicit Ascendam in
celum 7c. lib. ii. dist. ij. g
Lucifer an peccauerit pctō sup^bte lib.
ii. dist. v. q. i. a. R. 7. 7 per totum.
Lucifer qd appetat li. 2. d. 5. q̄b. R. 16
Luciferū aliud appetisse q̄ esse si milē
deo si que rōnes 7 autoritates p̄bare
videntur quomodo sunt dissoluende
lib. ii. dist. v. 17. 7 per totum
Luciferi peccatum precessit tam auer-
sionem malorum q̄ conuersionem bo-
norum angelorum lib. ii. di. v. 34
Lucifer de quo ordine fuerit lib. ii. di.
vi. q. i. a. R. 5
Lucifer quare dicitur cherub et nō se-
raph lib. ii. dist. vi.
Luciferū p^resse terrestri ordini quō i-
telligitur lib. 2. di. vi. 7.
Lucifer minus habilē fuisse ad peccā
dū quō intelligitur li. 2. di. vi. 7.

Luciferum perisse ostendit miram dei
iusticiam lib. ii. di. vi. 10.
Lucifer an sit ligat⁹ inferno. l. 2. b. 6. e
Lucifer modo nō habet p^ratē quā hēs
bit tpe antit^rpt. Ibidem.
Luciferi pctm quare de⁹ nō condonat
lib. ii. di. viij. 3. 7. 4. 7. 6.
Lucifer nunq̄ adiuuat adhibita debi-
ta diligentia que sufficit ad excusatio-
nem lib. iiij. di. r. 38.

¶ Lux

Lux diuina quō pōt cōsiderari s^m i
la cōp^rehēdit lib. i. di. i. 2.
Lux creata 7 increata differēt se ha-
bent. lib. i. dist. viij. 2. r.
Lux tripl^r p^siderat. 7 s^m hoc d^r lux lu-
mē 7 hypostasis coloris lib. i. d. 17. 10.
Lux quomodo subito mouetur libro. i.
dist. xxxv. 60. 7. 61
Lux celesti quō est p^rformis nā spūs q̄
d^rspōnit ad vitam. li. ii. di. 4. 6
Lux de qua d^r in Gen. Fiat lux 7c. quā
p^rietatē habuit vel qd sit de ea factū
q̄tūor opintōib⁹ exp^rlicat. l. 2. d. 13. 4.
Lucem p^rducēdo quare solū dicit deus
fiat 7 facta est: cū tamen in productiōe
omnium rerum corporaliū dixerit fiat
fecit 7 factū lib. ii. di. xij. 8.
Lucē p^rincipali⁹ p^ruentre nature spūa
li⁹ quomō intelligit lib. ii. di. xij. 11
Lucis corporalis p^rlitates li. 2. d. 15. 12.
Lucē illā qd d^r dicit factā esse in mer-
die. alit^r alter sentit li. 4. di. r. 117
Lucis forma dignior est q̄ forma calo-
ris. lib. i. di. r. 31.
Lucis forma quō ponitur in eodē cor-
pore cū alia forma li. ii. di. r. 32
Lucem esse speciem ignis quomodo is-
telligitur lib. ii. di. r. 10
Lucis diffusio nō est mot⁹ localis. sed
altercatōnis lib. ii. di. r. 33.
Lucis triplex differentia. 7 q̄ facit cor-
pus esse susceptibile vite lib. ii. d. r. 38.
Ad idem dist. r. 39.
Lux que dicitur p^rio die creata. an fue-
rit corporalis vel spiritalis libro. ii.
dist. r. 31. q. i. a. r. 7.
Lux illa quomodo est ad decorem 7 or-
natum celi li. ii. di. r. 9.
Lux illa 7 si pfecte illuaret. tñ nō fuit
supfluum facere solē li. ii. di. r. 13
Lux illa p^rio creata qualiter facebat
diē 7 nocēt. 2. di. r. 11. q. i. b. R. 14
Lux p^rio creata p^rio sēp illuabat. nō
tñ sēp diē facebat li. ii. di. r. 15
Lux formata est op⁹ p^rime die qualis

Ceterumque accipit dies l.ii. d. xii. 16
 Tur illa ubi cepit moueri et in quoloco
 facta sit l.ii. d. xii. 17
 Tur an sit corpus vel forma corporis.
 libro.ii. d. xii. q. i. c. R. 18
 Tur dupliciter accipit et h3 hoc conotat
 varias proprietates l.ii. d. xii. 20. r. 27
 Lucis nose Augusti. intelligit igne et ibi
 de alte lucis proprietates. l.ii. d. xii. 21
 Tur spūalis et corporalis dissimiliter
 se habent. l. secundo d. xii. 22. r. distin-
 ctione. xvi. 1. 6. r. d. xii. 8
 Tur solis nō ipeditur i actione sua pro-
 pter presentiam materie. l.ii. d. xii. 23.
 Tur primo creata que dicitur fuisse
 mota dimensue et successiue fuit nube
 cula lucida. l.ii. d. xii. 24
 Tur efficit quinq; sensus. l.ii. d. xii. 25.
 Tur an sit forma substantialis vel acci-
 dentalis. l.ii. d. xii. q. ii. d. R. 26
 Tur dicitur duplx. et secundū quē modū
 est forma substantialis et c. l.ii. d. xii. 27
 Tur quomodo est de compositione cor-
 poris. l.ii. d. xii. 28
 Tur ratione cuius est forma sensibilis
 libro secundo d. i. ii. 29
 Tur quō augetur. l. secundo di. xiii. 30
 Lucis materialis et spūalis traditio
 differunt. l. tertio d. xiii. 1
 Lucē sine corp⁹ luminosū quāto est lu-
 minos⁹. tanto minus posse visū latere
 quō intelligitur. l. iiii. d. xiii. 65
 Lucis spūalis et corporalis triplex ē act⁹
 et q̄s horū erit apd dānatos. l. iiii. d. l. 19
 Tur illuminat oculū ad vidēdū vel de-
 lectabilita. vel ad vidēdū differētia: vel
 ad vidēdum tristitia et horrida: et q̄ lux
 erit i inferno. l. iiii. d. l. 18. ¶ Indus
 Indus et spectaculum diffinitur. l. iiii. d. xiii. 13
 ¶ Lumen
 Lumē. splēdor. radi⁹ differūt. l. i. d. ix. 12
 Lumī augeri i aere ē dupl. l. i. d. xvii. 55.
 Lumis istuētia ē duplx. l. ii. d. ii. 45
 Lumen spirituale et corporale differūt
 libro secundo. r. d. 24
 Lumē qd emittit a corpore luminoso an
 sit corpus an qualitas corporis lib. i. ii.
 distinctione. xiii. q. i. e.
 Luminis motus nō ē loci mutatio: sed
 luminis generatio l. ii. d. xiii. 34
 Lumē quomodo dicitur generare cor-
 pus. l. secundo r. xiii. 39
 Lumē an sit forma substantialis vel acci-
 dentalis l. ii. d. xiii. q. ii. f.
 Lumē diffinit ab Aucēna. l. ii. d. xiii. 41
 Lumen quomodo aduenit aeri cōple-
 to igni in esse. l. secundo. d. xiii. 42

Lumen quomodo se habet ad modum
 coloris et est quantitas sensibilis l. ii. d. xiii. 43
 Luminaria sūt i firmamēto celi quicū
 q̄ sint ista luminaria et de his varia dicitur
 tur. l. ii. d. xiii. 42. r. 43.
 Luminaria quomodo sunt i signa et tē-
 pora. l. secundo d. xiii. 45. r. 49.
 Luminaria quomodo diuidūt diē et no-
 ctē l. secundo d. xiii. 47
 Luminaria celi oia an posita sint i eodē
 corpore cōtinuo an i diuersis l. ii. d.
 xiii. q. i. g. R. 49 et per totum.
 Luminaria plura posita sunt i vltima
 sphaera triplicitate l. ii. d. xiii. 54
 Luminaria an moueāt i orbib⁹ suis
 motib⁹ suis propriis. l. ii. d. xiii. q. ii. h.
 Luminaria alit mouēt i celi⁹ q̄ aues
 i aere et pices. i aq̄s l. ii. d. xiii. 55
 Luminaria quō moueāt motu lūoz or-
 bitū et quasi i oppositū celo stellato. tū
 nō retardant l. secundo. d. xiii. 57
 Luminaria an habeāt diuersitatē pte
 ctionū l. ii. d. xiii. q. i. k. R. 65
 Luminaria cōditā sunt diuersa h3 spēs
 ex quadruplici causa l. ii. d. xiii. 66
 Luminaria nō sūt specte diuersa ppter
 aggregationem lucis sui orbis l. ii. d. i.
 distinctione. xiii. 69
 Luminaria diuersa an habeāt diuersas
 ipressiones super corporalia. l. secundo
 d. xiii. q. ii. l. R. 71
 Luminaria diuersa quare diuersa ipri-
 mit i ferora l. ii. d. xiii. 72
 Luminaria tācū esse signa q̄ sensu dicat
 scrip̄tura l. ii. d. xiii. 73
 Luminaria an ipumāt qd̄ habēt. an qd̄
 non habēt l. ii. d. xiii. 74
 Luminaria omnia quare calefacere nō
 possunt l. ii. d. xiii. 75
 Luminaria celestia duplx p̄siderāt. et h3
 quē modū perū ē q̄ vniuersalit̄ p̄for-
 māt maḡ igni q̄ alit ele. l. ii. d. xiii. 77
 Luminariū celestis ip̄sistēs an causent
 i. hoib⁹ diuersitatē morū. l. ii. d. xiii.
 q. iii. m. R. 78. et per totum.
 Luminaria quādo facta sūt l. ii. d. xiii. h
 Luminaria celi q̄re facta sūt l. ii. d. xiii. i.
 Lumē glē quō habilitat alas ad cogno-
 scēdū v̄bū etnū. et quō habilitat aiam
 ad cognoscēdū alia v̄bū l. 3. d. xiii. 29
 Lumē mai⁹ aborbere min⁹ quō itelligit
 l. ii. d. xiii. 52. r. d. xiii. 63
 Lumen lumini non repugnare quomo-
 do itelligit. l. ii. d. xiii. 27. ¶ Luna
 Luna quō hūmectat et infrigidat: et in
 corpora celestia dicant calefacere et na-
 turam luminis. l. ii. d. xiii. 12

Tabula

Luna cuius nature sit quare dicat lumen
nare magnū. quare magis lucet de nocte
q̄ de die: quare magis lucet duz a
sole elongat q̄ cū ei appropinquat etc.
L. ii. d. xliij. 4. l. 43. 44

Zuna et sol quomodo sunt i signa et tē:
pora L. ii. d. xliij. 46. 47

Zuna quare a sole lumē recipit et refu-
dit et nō calorem L. ii. d. xliij. 76

Luna facta esse ut presit nocti quō in-
telligitur. et q̄ erit lune eoditio post ex-
tremū iudiciū L. iiij. d. xliij. 5

Curia.

Zururte spūs quō vicitur p̄ p̄tinētiā
obis ḡra gratū facit L. ii. d. xxviij. 21

Macula.

Macula ante quid sit L. iiij. d. xvij. 48

Macula vel tenebra a q̄
deus purgat q̄ sit L. iiij. d. xvij. b.

Magnus.

Magi quare defecerūt in tertio signo
libro. l. d. iiij. 24

Magi et divini quomodo discunt vera.
libro secundo. d. viij. 67

Magosū virge quō fuerunt verse in
serpentes l. secundo d. viij. 82

Magice artes que sūt misterio demo-
nū vel ut misterio demonū i factēdis
miraculis an possit fieri sine peccato.
L. secundo d. viij. q. iij. m. Rñ. 88

Magis.

Magis et min⁹ dupl̄r cōsiderant. et fm
quē modū dicat i rēsonē et remissionē
et fm quē gradū et excessū L. i. d. viij. 4

Magis et min⁹ nō variare specē quō
intelligit L. ii. d. xxx. 42. Iterū respōdet
ad hoc tripl̄r L. iiij. d. xliij. 55. Ad idem L. iiij.
distinctione. ix. 68

Magis et min⁹ accipi fm maiore et mi-
norez accessum ad terminum quō Intel-
ligitur L. secundo d. xxxiiij. 26

Magis aliquem diligere est. et tripl̄t
ter L. secundo d. liij. 72

Magis et min⁹ recipiunt aliqua dupl̄t
et tr̄ L. quarto d. lxx. 41

Magnitudo.

Magnitudo et bonitas quomodo dif-
ferunt in deo L. i. d. viij. 44

Magnitudo i divinis quō dicat p̄ mo-
dū quantitatis et bonitas per modū sub-
stantie L. i. d. xxx. 2

Matus.

Matus d̄r aliqd̄ altero tripl̄t cōside-
ratiōe. L. i. d. xxx. 18. Et iterū dupl̄t cō-

sideratione. xl. xxxij. 7. post litteram. e.
Mato: humana mente quomodo dicat
solus deus L. secundo d. viij. 63

Mato: capacitas naturalū quō dispo-
nit ad maiore gratiā L. ii. d. ix. 17

Magister.

Magistri opinōes octo recitātur in
q̄bus nō tenetur L. secundo d. liij. 4

Malum.

Mala quare nō p̄nt eē ex deo semper
vel per deum L. i. d. xxxvi. 5. Et ea. disti-
ctione. 7 et ea. d. 25

Mala an sint in deo L. i. d. xxxvi. q. i. e.
Rñ. 25. et eadem. d. b.

Mala sunt i dei cognitione. et cognitio
dei est deus. ergo mala sunt i deo sō
luto L. i. d. xxxvi. 26

Malum cognoscitur i deo. ergo malū
est in deo. Solutio L. i. d. xxxvi. 27

Malū et i p̄fectū differūt L. i. d. xxxvi. 31

Mala non cognoscit deus eo modo q̄
bona L. i. d. xxxvi. c.

Malū quomodo d̄r bene ordinatū et
loco suo positū L. i. d. xlvi. 2

Malū quomodo d̄r cooperari i bonū
libro. l. d. xlvi. 3

Malum quomodo facit tentare ad nō
esse L. i. d. xlvi. 7

Mala fieri an sit bonū L. i. disti. xlvi
q. iij. c. R. 20. et per totum.

Mala fieri an sit veniē. l. disti. xlvi.
q. iij. d. R. 2. 4. et per totum.

Malum an sit ordinabile a dei volun-
tate L. i. d. xlvi. q. v. e. R. 29

Malum quomodo est privatio ordinis
L. i. d. xlvi. 30

Malum non subest divine productiōi.
sed p̄ensionē L. i. d. xlvi. 32

Malum qua ordinatione est ordinabile
L. i. d. xlvi. 33

Malū an sit d̄ p̄lemēto vniuersi. L. i.
d. xlvi. q. vi. f. R. 34. et per totum.

Mala quō sūt p̄p̄ dei voluntate: s̄ nō
p̄ter dei permissionem L. i. d. xlvi. 3.

Mala an debeat deus permittere. l. i.
d. xlvi. q. iij. c. R. 21

Malos plures permisit deus ex mal-
t̄pl̄t̄ causa L. i. d. xlvi. 32

Malū p̄mittere ē duplex. et quō p̄mitte-
re est consentire L. i. d. xlvi. 23

Malū debere p̄ inocētē cobheri quo
modo intelligitur. L. i. d. xlvi. 24

Malū per zelum debere cobheri quo
intelligitur L. i. d. xlvi. 25

Mals an possit deus percipere. lib. ij.
di. xlvi. q. iij. d. R. 27

Mala beum precepisse si que autoritas
sonare videntur quomodo sunt in
telligende. li. i. d. xvij. 29. 30. 31
Mala que necessitate mala sunt no po
est deus precipere. li. i. d. xvij. 33
Mala r falsa hnt causam deficientē. s3
rerum multitudine causam efficientem
que de deo non ptoit. li. i. d. i. 55
Mala pductio quō fedat r turpat, et
quō ordinatio decorat. li. i. d. iij. 47.
Malū culpe magis deordinat q̄ malū
nature. li. i. d. iij. 49
Malum quomodo est obiectum libe.
arbi. li. i. d. v. 31
Malum omne quomodo est ab instns
ctu dyabol. li. i. d. xxi. 30
Malū addit: si malo facere magis mas
lū quō intelligitur. li. i. d. xxij. 35
Malum permittere fieri quomodo at
testatur d'istine sapientie. li. i. d. xxij. 12
Malū non sequitur necessario ad bo
num quomodo intelligit. li. i. d. xxx. 14
Malum habitum precedere malum a:
ctum quomodo intelligit. li. i. d. xxx. 16
Mala actio quō est a deo. li. i. d. 32. 10
Mala q̄re de p̄mittit. li. i. d. xxxij. 47
Malum an sit a bono vt ab origine. li
bro secundo. d. xxxij. q. i. a. rñ. 6
Malum culpe sine peccatu3 tripl̄r po
test considerari. li. i. d. xxxij. 7
Malum nō habere originē a bono si q̄
rōnes sonare vidētur quō sunt repu
diande. li. i. d. xxxij. 8. et per totum.
Malū h̄m an sit ponere. li. i. d. 34. 12
Malum an sit a bona causa vt pote a
voluntate vt efficiente vel deficiente.
li. i. d. xxxij. q. ij. b. respon. 13
Malū vel peccatū esse a voluntate de
ficiente potest intelligi tripliciter. li. i.
dist. xxxij. 14. et per totum
Malū p̄t̄ posse eē q̄ sit quō intelligit
li. i. d. xxxij. 17
Malum an sit a bono scdm̄ intētīdem
vel p̄ter. li. i. d. xxxij. q. ix. c. r. 20
Malū dupl̄r p̄siderat. li. i. d. 34. 1b. d.
Malum quod est in natura quare est
p̄ter intentionem nature r malū mo
ris quare est cum intentione seu deli
beratione voluntatis. li. i. d. xxxij. 21
Malū qua rōe sc̄dit. li. i. d. xxxij. 22
Malum aliquid an sit ab omni bono
sequestratū. li. i. d. xxxij. q. i. d. r. 23.
Malo opponi bonum quomodo intel
ligitur. li. i. d. xxxij. 25
Malū quō h3 statū. li. i. d. xxxij. 27.
Malum sine malicia an sit i bono sibi

oppositū. li. i. dist. xxxij. q. v. c. rñ. 29
Malum non esse in existentibus quos
modo intelligitur. li. i. d. xxxij. 30
Malum an sit in bono tanq̄ aliquis
habitus an sit pura p̄uatio. libro. ij.
di. xxxij. q. iij. f. rñ. 32
Malum sine pctm̄ dupl̄r accipit. vno
mō abstractiue alio mō concretū e et
scdm̄ quē modū malū aliquid est. Ibidē
Malum est in aliquo ergo est. non ses
quitur. li. i. d. xxxij. 36
Malicia est an hec sit concedenda vel
non. li. i. d. xxxij. 37
Malum aliquid contrariari alicui bono
dupl̄r potest intelligi. li. i. d. xxxv. 22
Malū quodlibet an corrūpat simul et
inseparabiliter illa tria modum spect
em et ordinem. li. i. d. xxxv. q. i. d. r. 26
Malū sine peccatū nō corrūpare hec
tria modū spectē r ordinē si que rōes
probare videntur quomodo sit et rñ
dendum. li. i. d. xxxv. 27. r per totum.
Malo quodlibet sine an pctm̄ quodlibet
bet hec tria corrumpantur equaliter.
li. i. d. xxxv. q. i. e. rñ. 32
Malo quodlibet sine p̄ peccatū quodlibet
bet hec tria non corrūpt equaliter si
que rōnes probare videntur quō sū
dissoluende. li. i. d. xxxv. 33. r per totū
Malū quō est ordinabile. li. i. d. 35. 37
Malū sine per malū an constingat hec
tria corrumpi totaliter. li. i. dist. xxxv.
q. iij. f. respon. 39. r per totum
Malū r pena quō disse. li. i. d. 36. 30
Maluz aliquid pene quare attribuit
deo et malū culpe nō. li. i. d. xxxvi. 35
Malicia que reddit actorem suum cul
pabilem non est deo attribuenda tri
plici ratiōe. Quia homini qui adiuuat
autorem in actione culpabilis culpa at
tribuitur. li. i. dist. xxxvii. 29
Malicia falsitas quid est. r quomodo
a ctio mala est a deo. li. i. d. xxxvii. 40
Male voluntates an habeāt vnū finē
libro. li. dist. xxxviii. q. iij. d. respon. 26
Malum quare est multipharie r. bo3
num vno mō. li. i. d. xxxviii. 29
Mala velle quare malum est: r intellē
gere vel memorari malum quare nō est
malum. libro. ii. di. xxxix. 1
Malicia r bonitas non tm̄ respiciunt
affectum. sed etiam intellectum p̄acti
cum et eius habitum. li. i. d. xxxix. 9.
Malicia p̄parat tripl̄r ad actionem: r
scdm̄ hoc tenet vel rationē accidētis
vel rōnē differentie eēnal. li. i. d. xli. 16
R. 1.

Tabula

Mali i gñe quare dicat. li. ij. di. xli. 21
Malum esse infinitis modis. quò itel-
ligitur. li. ij. di. xliij. 5
Mala duo fecit ppl's me⁹ quò itelligitur
illa autoritas htere. li. ij. di. xliij. 5 7
Malicia estimare bonitatem excedere
potest esse duplx. lib. io. ij. dist. xliij. 4
Malicia non semp facit peccatù dicit
pctm i spm scctm. lib. ij. d. xlviij. 11
Malicia secundù q est radix peccati
in spiritus sanctù potest dupliciter cõsi-
derari: r scdm què modù pcedit pec-
catum in spiritus sanctù. r scdm què
comitatur. li. ij. di. xliij. 16
Malum ipsum esse cut⁹ vsus mal⁹ est
quò intelligitur. li. ij. dist. xliij. 14
Malos pcesse bonis. sultos sapienti-
bus et seruos domis quomodo est i
ordinatum. lib. ij. di. xliij. 25
Mali quomodo tendant fide sua in ve-
ritatem diuinam. li. ij. di. xliij. 5 4.
Malum non posse vitari nisi cognitù
quomodo intelligitur. li. ij. di. xliij. 31.
Mali hoies dupliciter possunt pside-
rari: r qñ sunt diligendi ex charitate
et qñ odendi. li. ij. d. xliij. 23
Malum est aliquid vel ex genere act⁹
vel ex malicia intentionis r. r quò po-
test malù bene fieri. li. ij. di. xliij. 18
Malop sumù qd sit. lib. ij. d. xliij. 42
Malefidei possess. qd sit. l. 4. d. 15. 66
Malum quid sit r quod dupliciter dis-
citur coniungi bono. li. ij. dist. xliij. 6
Malefictum est duplex. s. spale. r ppe-
tuum. r quod dat impedimentù matri-
monto. li. ij. di. xliij. 23
Malefictum dupliciter fit perpetuum
lib. ij. di. xliij. 24
Malefictù dissolut p dñi p dñabo-
lolum s3 non oẽ dissolut p dñi p malef-
ictù vl hñanù pñitù. li. ij. d. xliij. 26
Malefictum quare nõ aufert potetia
comedendi r eundi sicut coeundi. lib.
ij. dist. xliij. 28
Malefictum quare impedit costum ad
pnam multerè quandoq3 r non ad om-
nes. lib. ij. dist. xliij. 29
Malum est duplex scilicet simpliciter
et casualiter. r quod quis potest poue-
re. lib. io. ij. dist. xliij. 22.
Malos non tantum quantum me: ues-
tunt puniri in futuro quomodo intels-
ligitur. li. ij. di. xliij. 3

Mandatum.

Mandata dei dupliciter contingit im-
pleri. lib. ij. dist. xliij. 24

Mandatù esse supra hominè sed ppe
quò intelligitur. li. ii. di. xliij. 25
Mandata dei leuia esse r suauis quos
modo intelligitur. li. ij. d. xliij. 26
Mandata hominis quibus grata quos
re potest homo implere absq3 gratis
gratum faciente r non mandata dei.
lib. ij. dist. xliij. 27
Mandata dei seruare absq3 gfa gratù
faciènte quò itelligit. li. ij. d. xliij. 28.
Mandatum de dilectione proximi qua-
re non datur implicite sicut mandatù
de dilectione sui. li. ij. d. xliij. 2
Mandata r documeta multiplicatù
in scriptura ppter duo. l. ij. d. xliij. 6

Manducare

Manducatio superioris portione rati-
onis in quibus facit peccatum mor-
tale. li. ij. di. xliij. 35
Manducatio corporis xpi tria respicit
que tria rident tribus que sunt i hoc
sacrameto. li. ij. d. xliij. 43. Hic ponit
masticatõe tria s. ponat i masticatõe

Manicheus

Manicheus hesis. l. ij. d. 24. r b. 34. 6
Manicheus qd dicitur. l. ij. d. xliij. 28
Manichei ponunt orane iuramentum
esse illicitum. lib. ij. di. xliij. 26

Manifestare

Manifestare aliquid illicit est duplici-
ter. li. i. di. xliij. 4

Manus

Manum et animam cohibere difficilis
est esse qñ manum tantum quomodo
intelligitur. li. ij. dist. xliij. 35

Manna

Manna computruisse in vasis quid d
figurabat. li. ij. d. xliij. 31.

Mare

Mare naufragiuz. nauis. tabula quid
sit allegorie. li. ij. di. xliij. 32

Maria

Maria mater xpi considerat qñtum
ad tres conditiones: r an potuerit me-
lior esse creata. li. i. dist. xliij. 6
Maria quomodo dicitur deo proptus
quor qñ angelus. li. ij. di. ij. 6
Maria quare nõ idignat simulo fomi-
tis qui est ad exercitiù. r ad me: itis. r
ad gratie tutamentù. li. ij. di. ij. 1.
Maria quò sola non fuit aliquo pecca-
to obnoxia. li. ij. di. ij. 7
Marie virginis caro an scilicetata fue-
rit an animatione. li. i. d. ij. q. 1. s. 8.
Marie virginis carnè an stationem
fuisse scilicetata si q r dēs sonare videt.

quod sicut intelligit de. l. iij. d. iij. 9. r. p. to.
 Maria precepta est absque culpa actuali, si
 est absque causa peccati. l. iij. d. iij. 12
 Maria virginis anima sanctificata
 fuerit ante originalis peccati contracti-
 onem. l. iij. d. iij. q. ii. b. r. 15
 Maria quod dicitur purissima. l. iij. d. iij. 16
 Maria esse excepta cum sit quod sit de peccatis
 quomodo intelligitur. l. iij. d. iij. 17
 Maria sanctificatio quod excellit sanctifi-
 cationem aliorum sanctorum. l. iij. d. iij. 20
 Mariam facere ab omni peccato imu-
 nem non debuit debere. l. iij. d. iij. 21
 Maria ante sanctificationem fuerit ante nati-
 vitatem. l. iij. d. iij. q. iij. c. r. 22
 Maria una naturam contraxit origi-
 nale. alia naturam dotata est sanctifi-
 catione. l. iij. d. iij. d. iij. 23
 Maria ante per sanctificationis gratiam
 mandata fuerit ab omni peccato actus
 l. iij. d. iij. q. i. d. r. 26
 Maria in secunda sanctificatione quo-
 modo egerit gratia. l. iij. d. iij. 27
 Maria quid petiit in oratione ista: dimittite
 nobis debita nostra etc. l. iij. d. iij. 30
 Maria in prima sanctificatione ante fue-
 rit fomes concupiscentie extinctus. l. iij.
 d. iij. q. i. e. r. 31
 Maria altera fuit gratia plena in prima sancti-
 ficatione. r. altera in secunda. l. iij. d. iij. 32
 Maria ante in secunda sanctificata est ablata fue-
 rit peccata potest. l. iij. d. iij. q. 3. f. r. 35
 Maria quomodo dicitur fuisse turba-
 ta. l. iij. d. iij. 37
 Maria quomodo dicitur dubitasse. l. iij.
 d. iij. 38
 Maria quare dedicata est dies sabbati.
 l. iij. d. iij. 39
 Maria quibus mori potuit post preceptum
 nem peccare tamen non potuit. l. iij. d. iij.
 40
 Maria fuit concessa in via peccandi in
 potentia quod alii assequuntur in pa-
 tria. l. iij. d. iij. 41
 Maria caro quomodo fuit peccato ob-
 noxia ante sanctificationem. l. iij. d. iij.
 42
 Maria quomodo fuit per spiritum san-
 ctum sanctificata. l. iij. d. iij. a. b. c.
 Maria ante meruit christum concipere
 ante fuerit conceptio illa solum ex mu-
 nere gratie divine. l. iij. d. iij. 43
 q. ii. e. r. 46
 Maria non meruisse christi preceptionem
 sique rones sonare videtur quod sint in-
 telligende. l. iij. d. iij. 27. et. 49

Maria ante in christi preceptis aliquid fuerit
 spiritus cooperata in aliquo meditate al-
 qua potest. l. iij. d. iij. q. i. g. r. 31
 Maria in preceptis non dei in nullo modo
 cooperata fuisse sique rones sonare videtur
 quod sunt solvenda. l. iij. d. iij. 32. r. p. totum.
 Maria cooperatio in preceptis ante non fuerit
 naturalis vel miraculosa. l. iij. d. iij. q. ii. b.
 Maria ante sit dei genitrix apud. l. iij. d. iij.
 pellada. l. iij. d. iij. q. iij. r. 31
 Maria non debere dei genitricem dici si a
 licubi legitur quod intelligit. l. iij. d. iij. 43
 Maria non est mater dei sed dei divina natura
 non est mater dei non seque. l. iij. d. iij. 44
 Maria dei genitrix dei. sed deus non dei ge-
 nitrix hominis. l. iij. d. iij. 45
 Maria que non dei genitrix. l. iij. d. iij. 46
 Maria genuisse personam quod intelligit.
 l. iij. d. iij. 36
 Maria caro quod est personam carni ubi
 lib. iij. d. iij. 22
 Maria quod dicitur consensisse in carnalem copu-
 lam. l. iij. d. iij. q. iij. 32. et d. iij. 6.
 Maria post nati christi peperisse filios ubi
 ille spiritus error. l. iij. d. iij. 30. f.
 Maria christi fides genuisse quod intelligit
 Maria virginitate potuit. l. iij. d. iij. 38.
 triplicitate. l. iij. d. iij. 14
 Maria nupsit triplici ex causa. l. iij. d. iij.
 15
 Maria fecunditas quod fuit occultata
 dyabolo. l. iij. d. iij. 16
 Maria nupsit ioseph fabri ex triplici
 causa. l. iij. d. iij. 17
 Maria quare potuit parere continen-
 tiam. l. iij. d. iij. 18
 Maria nubedo et cohabitando ioseph
 nullum periculo committebat. l. iij. d. iij.
 19
 Maria recte potuit nubere ioseph quia
 vis esset de alia tribu. l. iij. d. iij. 20
 d. iij. 20.

Martinus.

Martinus quomodo dicitur martiri pal-
 mam non amisisse. l. iij. d. iij. 25

Martirium

Martirium completum duo exigit. l. iij.
 d. iij. 39
 Martirium siue sanguinis effusio quod
 vis participet nomine baptismi. non tamen est
 factum. l. iij. d. iij. 57
 Martirium quare dicitur baptismus sanguis
 l. iij. d. iij. 58
 Martires quare aliquando a penis aliis li-
 berati sunt. sed nunquam a gladio vel fer-
 ro. l. iij. d. iij. 59

Tabula

Materia.

Materia est triplex. ex qua. i. qua. et circa qua. et quod intelligitur per materia non coincidit cum fine. li. i. in prologo. 7.

Materie appetitus quod ordinatur ad formam. et quod appetitus anime ad appetibile. li. i. dist. i. 37

Materia quod si est sua potentia. li. i. d. 3. 4. 6

Materiale principium an sit ponere i distinctis. li. i. d. xix. q. iii. g. R. 4. 4.

Materia fundamentum existente non competit deo. libro. i. d. xix. 47

Materia et forma quare non ponitur in deo per differentiam. li. i. d. xix. 49

Materie modus aliquis cadit in deo. aliquis non. li. i. d. xxxviii. 21

Materia pura quod est creata i omni modo possibilitate et obedientia. li. i. d. xliii. 10

Materia quod assimilatur operi. quod est ab ipso et materie forma quid sit. li. i. d. i. 8. Hic ponitur non sit duo actu similis: ponatur non sit deo et.

Materia quod dicitur turpis et tenebrosa. et quod habet aliquid de luce. li. i. d. dist. i. 9. Ad idem. li. i. d. iii. 12. et 19

Materia sit ex nihilo. li. i. d. i. Et ex nihilo aliquid fieri potest intelligi tripliciter. eadem dist. 13

Materia angelicorum spirituum an sit eadem cum materia corporalium scilicet distincta nature eorum. li. i. d. iii. q. ii. b. r. 11

Materia dupliciter est scibilis. li. i. d. 3. 12

Materie potentia dupliciter potest considerari ad formam. et secundum quod modum considerat eam metaphysicus et secundum quod philosophus li. i. d. iii. 13

Materie unitas et diuersitas in corporalibus et spiritualibus tripliciter potest considerari. li. i. d. iii. 14. Hic prope finez ponitur esse materia. ponat probantes eadem esse materia. Item quadrupliciter potest intelligi unitas i materia. d. xii. 26

Materia quod distinguitur contra age licam naturam. li. i. d. iii. 15

Materiam esse diuersam quod intelligitur. li. i. d. iii. 16

Materie potentia non est magis ad unam formam quam ad aliam. li. i. d. iii. 17

Materia quare ponit una. li. i. d. 3. 20

Materia corporalium et spiritualium an sit una secundum numerum an secundum unitatem aliam. li. i. d. iii. q. iii. c. R. 21.

Materia prima non est ens in actu respectu materialium. li. i. d. iii. 24

Materia est aliter in omnibus vel in pluribus quam deus. li. i. d. iii. 26

Materie melius dispositioe hinc tenet us meliore formi et non dat materia dos na gratuita hinc meliora naturalia. li. i. d. i. r. 7. Item quod intelligitur per materie nobili debet respondere nobili forma. li. i. d. i. r. 4.

Materia sformis mundi quare appellatur triplici nomine scilicet terre. ab ipso. et a que. li. i. d. r. 2.

Materia corporali an creata sit i omni modo possibilitate ita quod nullam habere formam. li. i. d. r. q. i. a. R. 5. In principio huius questionis emendat dicitur hoc modo per Aug. li. i. de symbol. q. sic ait. primo omnia formam capacitata creata et c.

Materia consideratur dupliciter. Item dicitur Et secundum quem modum docet Aug. esse etiam materie intelligere.

Materia illa creata fuisse i omni modo possibilitate sine carere omni forme si quod autotates et rones probare videtur quod sunt dissoluede. li. i. d. r. 6. et per totum

Materia corporali an creata sit i perfecta actualitate. li. i. d. r. q. ii. b. R. 11

Materia corporali an creata sit i materia. i. p. senarii dicitur esse distincta quadrupliciter rone probat. li. i. d. r. 12

Materia illa corporali esse producta i perfecta actualitate. i. q. omnia simul creata sint si quod autotates et rones probare videtur quod sunt dissoluede. li. 2. dist. r. 13.

Et per totum.

Materia corporali an creata sit sub aliis qua formam diuersitate. li. i. d. r. q. ii. c. R. 17.

Materia illa fuisse creatam sub formam diuersitate si quod rones et autotates sonare videtur quod sunt dissoluede. li. i. d. r. 18. et per totum.

Materia corporali i prima additione nec fuit perfecte opaca nec perfecte transparentes. li. i. d. r. 21

Materia corporali quod erat corpus. li. i. d. r. 22.

Materia corporali sformis quod habeat appetitum ad formas alias et altas. li. i. d. dist. 12. 23.

Materia celestium et terrestrium an sit una contra ad esse. li. i. d. r. q. i. d. R. 25.

Materie quadrupliciter distinctio. et per quadrupliciter potest intelligi esse unitas i materialia. li. i. d. r. 26. Ad idem d. i. 14

Materia sformis an fuerit producta i die. an ante omnem diem. li. i. d. dist. r. q. ii. e. R. 27.

Materia non creauit deus i luce per die

Quis ipse sit deus factus. l. ij. d. xij. 29.
 Materia informis corporaliū ubi ha-
 buit situm. l. ij. d. xij. q. iij. f. Rñ. 31.
 Materia informis erat ens incompletum.
 ergo i loco habebat situm non sequitur.
 lib. ij. d. xij. 32.

Materia et locus equo e dicitur vacua. li.
 ij. d. xij. 33.

Materia et locus dicuntur vacua dupl'r.
 l. ij. d. xij. 34

Materia informis quod habebat sursum
 et deorsum. l. ij. d. xij. 35

Materia rerū copulatiū s; diversos dicitur
 diversimode pducta. l. ij. d. xij. b. c.

Materia copulatiū quod fuerit informis
 et confusa. l. ij. d. xij. e.

Materia illa ubi fuerit locata. libro. ij.
 dist. xij. f.

Materia ista quibus diebus et quot fuerit
 difflata. l. ij. d. xij. g

Materie nobilitas ubi venit. l. ij. d. xij.
 h. 32.

Materiale et formale penes quod accipit
 tur. l. ij. dist. xij. 31

Materia quare deus non perficitur cum est in
 intellectu ut cognoscat perficiat. l. ij. d. xij.
 i. 26.

Mater.

Materie nomen quare non transferretur ad
 diuinum. l. i. d. v. 8

Materie honorem referri ad filium quod in
 intelligitur. l. ij. d. iij. 18

Matutina

Matutina cognitio quid est. l. ij. dist.
 ctione. 4. 24.

Matrimonium.

Matrimonialis actus quod potest fieri sine
 peccato. l. ij. d. xxxi. 4.

Matrimonium dupliciter habet significatio-
 nem. et quod significat participationem natura-
 rum. l. ij. d. i. 50.

Matrimonium quare magis vltimo loco
 tractat iter factum. l. 3. d. 2 dist. 26. 1.

Matrimonium fuit hominum et diuinitatis et
 preceptum. et morale et sacramentale. li.
 4. d. xxvi. 2.

Matrimonium est de minoribus bonis quod
 intelligitur. l. 4. d. 26. 3.

Matrimonium quod fuerit institutum. l. 4. d. 6.
 xxvi. q. 1. a. Respō. 5. et p totū.

Matrimonium a quo fuerit institutum. l. 4.
 d. xxvi. q. 2. b. rñ. 8

Matrimonium quibus a deo sit institutum est
 potest homo circa hoc aliqua imutare. li.
 bio. 4. d. xxvi. 9.

Matrimonium non possunt contrahere bestie
 quia eis dicitur sit quemadmodum homini

Resci. et mul. l. iiii. d. xxvi. 10.

Matrimonium non est contractus pure huius
 manus. l. 4. d. xxvi. 11.

Matrimonium an institutum sit sub precepto.
 li. 4. d. xxvi. q. iiii. c. rñ. 12

Matrimonium fuit preceptum affirmatiuum
 et ideo non obligauit ad semper. li. 4.
 d. xxvi. 15.

Matrimonium quibus fuerit preceptum cuius est
 hoc preceptum auferit libertatem conscien-
 tias. Ibidem.

Matrimonium i sacramento quod sit signum
 et quod signatum. l. 4. dist. xxvi. q. i. d. Res
 spon. 16. et 17.

Matrimonium sacramentum si hoc non fuisset las-
 psus quod significasset. l. 4. d. xxvi. 18

Matrimonium i sacro sensus exterioris
 non est eam sensus interioris quod intel-
 ligitur. l. iiii. d. xxvi. 19. Hic ponitur sensus
 naturam. et contratur sed non per naturam
 secundum quam intentio. et c.

Matrimonium i sacro quod sit causans et quod
 causatum. l. 4. d. xxvi. q. 2. e. R. 20.

Matrimonium pro tripliciter iordiatu affe-
 ctum confert tria dona gratiarum. l. 4. dist.
 ctione. xxvi. 21

Matrimonium quod efficit quod figurat. l.
 quarto. d. xxvi. 22

Matrimonium contrahere quare non
 est tantum bonum quantum continentie pos-
 sum. l. 4. d. xxvi. 23.

Matrimonium i sacro non sit desponsatio.
 sed figuratur desponsatio dei ad aliam.
 lib. 4. d. xxvi. 24

Matrimonium sacramentum quibus conferat
 gratiam tamen i illud contrahere cum pactis
 one dotis absque symonia. l. iiii. d. 26. 25

Matrimonium de integritate an sit carna-
 lis pmtio quantum ad significatam et ef-
 ficatam. l. 4. d. xxvi. q. iiii. f. R. 26

Matrimonium habet duplex signum. duplex of-
 ficiū. duplex remediū. l. 4. d. 26. 27.

Matrimonium i actu gratia non datur gratia
 monium non est remediū contra peccatum.
 Solo. li. iiii. d. 26. 28.

Matrimonium actus quod est remediū. et quod
 non. l. 4. dist. xxvi. 26

Matrimonium quod fuit institutum. li. 4. dist.
 ctione. xxvi. a.

Matrimonium institutio duplex est. Ibidem.

Matrimonium quomodo institutum est. li.
 bio. iiii. d. xxvi. b.

Matrimonium non licet secundo contrahere
 secundum errorem quoniam dicitur heretico. li. 4.
 dist. xxvi. c.

Matrimonium i sacramento quod est signum
 R. iiii.

Tabula

et qd signatum. l. iiij. d. xxvi. d.
 Matrimonij diffinitio quam magister
 ponit declaratur. 7 q maritalis cōiun
 ctio duo iplicat i se. l. iiij. d. xxvi. i
 Matrimonij cōtrahere qd doli impe
 diat. l. iiij. d. xxvii. 2
 Matrimonij ē triplex. scilicet. ratū. et
 consummatū. l. 4. d. xxvii. 6
 Matrimonij an sit maris 7 femie cō
 junctio. l. iiij. d. xxvii. q. i. a. ff. 8.
 Matrimonialis cōiunctio dicitur viculuz
 tripliciter. 7 que iteratur et que nō. l.
 quarto. d. xxvii. 9.
 Matrimonium non iteratur q̄uis cō
 iugum aliq̄s celebret secūdas nuptias
 lib. iiij. d. xxvii. 10
 Matrimonialis cōiunctio. quōd est si
 gnūm sensibile. l. iiij. d. 27. 11.
 Matrimonij an sit cōiunctio corporū
 an animorū. l. iiij. d. xxvii. 12.
 Matrimonij quōd sit nōle. an hoc vicul
 ū quo vtr 7 vxo: p̄iuguntur dicat̄ res
 cte matrimonij. l. 4. dist. xxvii. q. ij. b.
 ff. 13.
 Matrimonij s̄m triplicē p̄parationes
 tripl̄r dicitur vel nōiat. l. 4. d. xxvii. 14
 Matrimonij h̄z quattuor ethimologi
 as scdm nomē matris. l. 4. dist. xxvii. 15
 Matrimonij denotatur a dignoz. s. a
 muliere secūdū q̄ mater non s̄z q̄ mu
 lier. l. 4. d. xxvii. 16
 Matrimonium nominat̄ ab effectu. l.
 quarto. d. xxvii. 17
 Matrimonij nōiatur ab intētiōe. non
 ab enētū. l. quarto. d. xxvii. 18
 Matrimonij cā an sit consensus. libro
 quarto. dist. xxvii. q. i. c. ff. 19
 Matrimonij constructur per consens
 ūm. sed nō destruitur per dissensum.
 l. quarto. d. 27. 20
 Matrimonialis consensus duorū vn̄t̄ in
 effectu. non i obiecto nec i subiecto. l.
 quarto. d. xxvii. 21
 Matrimonij an possit p̄trahi p̄ cōsēsum
 v̄ocalē absq̄ mētali. l. 4. dist. xxvii. q. ij.
 d. ff. 22.
 Matrimonij iudicat̄ v̄l s̄z for̄ eccle. v̄l
 s̄z for̄ p̄scie. 7 quō iudicat̄ de p̄censu
 m̄f̄m̄ontali i p̄troq̄ foro. Ibidem. 7 p̄
 totum. 7. 23.
 Matrimoniale cōiunctio circa p̄sensum quōd fal
 litur iudicat̄ eccle. l. 4. d. xxvii. 25.
 Matrimonij i p̄tractu quōd nō debz
 fraus alicui p̄ocinari. l. 4. dist. xxvii.
 26. et. 27.
 Matrimonium consummatum an sit

insolubile. l. ff. d. xxvii. q. i. e. ff. 28.
 Matrimonij p̄d̄t̄ dicitur cū cōiugū cō
 sensu q̄t̄i ad debiti solutionē 7 cōhas
 bitationem. sed nō q̄t̄i ad viculuz qd
 dēp̄ instituit. l. 4. d. xxvii. 29.
 Matrimonij ratū quōd est solū i cōsensu
 ctione animorū an sit insolubile. l. 4. dist.
 xxvii. q. ij. f. ff. 30.
 Matrimonij ratū quōd patitur corp̄is
 potestātē vn̄tus cōiugis i alij trāsser
 ri. l. dist. xxvii. 31
 Matrimoniale viculū quōd 7 q̄n soluit
 iter vn̄tes. l. 4. d. xxvii. ibidem. 7. 32.
 Matrimonij qd sit. l. dist. xxvii. b.
 Matrimonij cā efficiens q̄ sit. 7 deter
 minat q̄ consensus. l. dist. xxvii. c. d.
 Matrimonij q̄n incipit eē. l. 4. d. 27. e.
 Matrimonij nō facere solum p̄sensū
 ipugnat. et qua rōne p̄tuntur. libro. 4.
 dist. xxvii. f. g.
 Matrimonialiter cōiuncti nequeunt
 continentā profiteri sine mutuo p̄sens
 ū. l. dist. xxvii. h. i.
 Matrimonij p̄summatū nō soluit ra
 tū. nec sp̄s̄alia soluit sp̄s̄alia. s̄z m̄f̄e
 montū sp̄s̄alia soluit. l. dist. xxvii. i.
 Matrimonij āte copulā soluitur per
 votū solēne. sed nō sic matrimonij cō
 summatū. l. dist. xxvii. 2.
 Matrimonij sc̄do p̄trahētes q̄n mul̄
 er est vidua quare nō b̄ndicūtur. l. iiij
 dist. xxvii. 3. Et t̄m celebrat̄ missa p̄pter
 triplex bonū m̄f̄m̄ontū. l. 4. dist. 28. 4.
 Matrimonij an faciat cōsensū de fu
 turo. l. dist. xxvii. q. i. a
 Matrimonij q̄ faciat p̄sensū de futuro
 siq̄ rōes vidētur p̄bare quōd s̄nt itellū
 gēde. l. dist. xxvii. 5. et per totū.
 Matrimonij an faciat cōsensū ad t̄ps
 vt cū dicitur accipio te i meā v̄q̄ ad. r. an
 nos. l. dist. xxvii. q. ii. b. ff. 8.
 Matrimonij quōd possit facere p̄sensū
 ad t̄ps siq̄ rōnes p̄bare vidētur quōd
 sunt dissolūende. l. dist. xxvii. 9
 Et per totum.
 Matrimonium an faciat consensus cō
 ditionatus vt cum dicitur accipio te i
 meam si dederis mihi centum libras.
 libro quarto. distinctione. xxvii. q. ij.
 c. ff. 13.
 Matrimonij nō stare per cōsensū cō
 ditionatum quōd itelligitur. lib. dist.
 dictione. xxvii. 14
 Matrimonium 7 votum differenter se
 habent ad obligationem. lib. quarto.
 dist. xxvii. 15. Ad idem. 22.

Matrimoniu qñ facte consensus' ex spe
 pecunie. l. iij. d. lxxvii. 16.
 Matrimoniu plus exigit q obligatio
 nem. l. iij. d. lxxvii. 17.
 Matrimoniu an faciat consensus tes-
 citus. l. iij. d. lxxvii. q. iij. d. 18.
 Matrimoniu quò fit contrahere mu-
 sus. l. iij. d. lxxvii. 19.
 Matrimoniu quare nõ iudicatur con-
 summatum ex pñsua iteriori sicut pec-
 catum adulteriũ siue fornicatiõis lib.
 iij. d. lxxvii. 20.
 Matrimoniu pñrhere 7 penitere dif-
 fert qñ ad obligatiões. l. 4. d. 338. 20
 Matrimoniu verum an faciat consen-
 sus de presentĩ expriessus in oculis
 so. l. iij. d. lxxvii. q. v. e. 18. 24
 Matrimoniu circa sacramentu institut
 ecclia quedã tãqñ necessaria, quedam
 tãqñ expedita. 7 matrimoniu qdõ pñt
 modo fit contra institutionem ec-
 clese irritat ecclia. non quod secun-
 do. l. iij. d. lxxvii. 25.
 Matrimoniu accipitur ab his qui oc-
 culto contrahunt sed nõ salubriter et
 ab his q sũt extra eccliam non tñ ad
 salutem. l. iij. d. lxxvii. 27.
 Matrimonialis cõsensus in quid des-
 beate esse. l. iij. d. lxxvii. q. vi. f. 18. 28
 Matrimoniu i sacramento aliter datur
 mutua corpor potestas i contractione
 alit i pñmatidõ. l. iij. d. lxxvii. 29
 Matrimoniu pñrhere velle damnabi-
 le eẽ quõ stelligit. l. iij. d. lxxvii. 30
 Matrimoniu quare nõ possũt cõtra-
 here frater 7 soror. l. iij. d. lxxvii. 31.
 Matrimoniu quõ ipediat ista pñditio
 pñsentio i te vt tamẽ nõ cognoscas me
 l. iij. d. lxxvii. 33.
 Matrimoniu quõ institutu e pp carnalẽ
 copulã l. iij. d. lxxvii.
 Matrimoniu an faciat cõsensus de fu-
 turo turameto firmat. l. iij. d. lxxvii. a
 Matrimoniu an faciat pñsũ testimo-
 nio firmatus. l. iij. d. lxxvii. b.
 Matrimoniu i qd reqrat pñsũ an i
 carnalẽ copulã an non. l. iij. d. lxxvii. c
 Matrimoniu quõ pñt p pcuratorem
 vñ nũcũ fieri se absetes. l. iij. d. lxxvii. i
 Matrimoniu an faciat consensus
 coactus libro quarto distinctiõe. lxxix.
 q. i. a. 18. 4. 7 per totum.
 Matrimoniu an possit contrahere
 cõ alioq cõsensit in retinente. l. iij. d.
 lxxix. q. ii. b. 18. 10. 7 per totum.
 Matrimoniu contrahere an possit
 quis per pceptum patris cõpelle

libro quarto. di. lxxix. q. iij. c. fi. 16
 Matrimoniu patno iussu contrahere
 re vel prohibitionẽ a contrahendo ab-
 stinere quando liceat vel non. Ibidẽ.
 et per totum.
 Matrimoniu an faciat consensus cos-
 actus. l. iij. d. lxxix. a. b. c.
 Matrimoniale consensus non ex-
 cludit error fortune. l. iij. d. lxxix. 3.
 Matrimonial' pñsũ sub spe pecunie 7
 sub pñditidõ differunt. l. iij. dist. lxx. 4.
 Matrimoniu sollicitat pulchritudo
 viri et mulieris dupliciter et quomodo
 est pctm. l. iij. d. lxxix. 7
 Matrimoniu an faciat cõsensus er-
 roneus. l. iij. d. lxxix. q. i. a. 18. 8
 Matrimoniu impediti per errorem
 persone sique rationes et autontates
 probar e videntur quomodo sunt dis-
 soluende. l. iij. d. lxxix. 9. 7 per totum.
 Matrimonialis consensus beate mas-
 rie an fuerit deo placitus et i se hone-
 stus. l. iij. d. lxxix. q. ii. b. 18. 14. 7 p totũ
 Matrimoniu causa an sit consensus libi-
 ditinosus. l. iij. d. lxxix. q. iij. c. 18. 21.
 Matrimonialis cõsensus duo comple-
 ctitur et quod horum est a deo et secũ-
 dum quod consensus est causa matris-
 monii. l. iij. d. lxxix. 22.
 Matrimoniu spirituale rumpitur i s-
 teruente libididne auaricie ergo ma-
 trimonium carnale non stat interues-
 nente libidinoso consensu. Solutio.
 l. iij. d. lxxix. 24.
 Matrimoniu qua ratione est signũ
 conjunctionis christi et ecclie. libro
 iij. d. lxxix. 25.
 Matrimonialiter copulatur aliqui du-
 pliciter et quomodo matrimoniu i-
 ter personas non legitimas contractũ
 dicitur posse solui. l. iij. d. lxxix. 2.
 Matrimoniale actũ si cõpã fieri nõ pos-
 se quõ stelligit. l. iij. d. lxxix. 7
 Matrimoniu bõa an sint i gñe pferet
 an vñ an honesti. l. iij. d. lxxix. q. i. a. 18.
 8. et per totum.
 Matrimoniu bõa q se fides ples 7 scfz
 an bñ 7 sufficẽt sint ab aug. assignata
 lib. iij. d. lxxix. 12. q. ij. 6
 Matrimoniu bonũ pñceptale pñũ est alia
 duo sũt anera. l. iij. d. lxxix. 2.
 Matrimoniu scfm dñ ipavnto s; bonũ
 facti vñditis i separabilitas lib: o quar-
 to dist. lxxix. 13.
 Matrimoniu sacramentum an de ne-
 cessitate requirat predicta tria, bona
 lib. iij. dist. lxxix. q. iij. c. 18. 14.
 18. iij.

Tabula

Matrimonij factio hactenus tria non esse
 necessaria siq̄ rōnes vidēt pbare quō
 sūt dissoluēde. l. i. tit. d. xxxi. 15. q̄ totū
 matrimonialis actus. f. coitus cā pro
 lia generande an possit esse sine omni
 culpa. l. i. tit. di. xxxi. q. i. d.
Matrimonialis actus quomodo habz
 rōnem morbi. l. i. tit. di. xxxi. 18
Matrimonialis actus scz coitus quō hz
 rōnē remediū. l. i. tit. di. xxxi. 19. 7. 20
Matrimonialis actus non est cā pec
 cati. sed ratione p̄ime transgressionis
 non contingit generari prole sine cul
 pa. l. i. tit. di. xxxi. 21.
Matrimoniale actum quomodo p̄e
 cedunt primi motus carnales sine pec
 cato. l. i. tit. di. xxxi. 22
Matrimonium a quo peccato excusat
 lib. i. tit. di. xxxi. 23
Matrimonialis actus. f. coitus causa
 fornicationis vitande an possit esse si
 ne omni peccato venialis. l. i. tit. d. xxxi.
 q. ii. e. R. 2. 4. 7 per totum.
Matrimoniale actum exercere cum
 prore causa concupiscentie satiāde an
 sit semper mortale peccm. l. i. tit. d. xxxi.
 q. ii. f. R. 2. 9. 7 per totum.
Matrimonij bona que 7 quot sunt. l.
 quarto. di. xxxi. a.
Matrimonij bona an sint separabilia
 an non. l. i. tit. d. xxxi. b.
Matrimonij bona p̄ quē modū exen
 sāt coitus. l. i. tit. d. xxxi. d. e. f. Ad idē. c.
Matrimonij tria respicit. 7 qd̄ signifi
 cet i vnoquoq̄ trū. l. i. tit. d. xxxi. 1.
Matrimoniale debitum quomodo sit
 semper soluendum. sed non semper pe
 tendum. l. i. tit. d. xxxi. 5.
Matrimonium quomodo contrahitur
 esto q̄ consensus non sit in copulā car
 nalem. l. i. tit. d. xxxi. 15
Matrimonij solēntiatio an debeat cer
 to tpe fieri. l. i. tit. d. xxxi. q. i. g. R. 39
Matrimonij solēntiare i tribus anni
 sp̄ibus interdicitur dupliciter dē. Ibidē
Matrimonij q̄uis sit sanctū 7 bonū.
 sū in diebus sacris 7 solemnibus nō ē
 celebrandum. l. i. tit. di. xxxi. 42
Matrimonij tractū i tpe idēbito an
 deat separari. l. 4. d. 23. q. ii. b. R. 44
Matrimonialiter iunctos triplici mō
 separat ecclesia. Ibidem
Matrimonij tpe interdicto cōtractū
 esse soluēdū simpliciter si que rōnes 7
 auctoritates pbare vident quō dissol
 uende sunt. l. i. tit. d. xxxi. 45. 7. 46.

Matrimonialiter functi ad que iudis
 cantur pares. l. i. tit. d. xxxi. a. b.
Matrimonij celebrare non est semp
 oportunum. l. i. tit. di. xxxi. d.
Matrimonij an habeat impedimentū
 lib. i. tit. d. xxxi. q. i. a. R. 11.
Matrimonium quare magis hz ipedi
 mēta q̄ alta sacramenta. Ibidem
Matrimonij nō hfe impedimēta siq̄
 rōnes probare vidēt quō sunt dissols
 uende. l. i. tit. d. xxxi. 12. 7 per totum.
Matrimonij impedimentoū numerū
 7 sufficientia. l. i. tit. d. xxxi. q. ii. b.
Matrimonij ipedimēta esse in nume
 ro indeterminato si que rōnes 7 auto
 ritates probare vident quō sūt dissol
 uende. l. i. tit. d. xxxi. 16. 7 per totum
Matrimonij impedimentum an sit na
 turalis impotentia coeundi. l. i. tit. di.
 xxxi. q. i. c. R. 18
Matrimonij impedire non posse na
 turalem 7 perpetuam impotentia co
 eundi siq̄ rōnes vidēt probare quō sūt
 itelligende. l. i. tit. d. xxxi. 19. 7 totū
Matrimonij impedimētū an sit in po
 tentia coeundi q̄ est per maleficiū. l. i.
 tit. d. xxxi. q. ii. d. Et q̄ maleficiū sit
 dupliciter. l. i. tit. d. xxxi. 24
Matrimonij quare nō expellit 7 vns
 est maleficiū. l. i. tit. d. xxxi. 25
Matrimonium an impediatur furta. l. i.
 tit. d. xxxi. q. i. e. R. 30
Matrimonium non potest furiosus cō
 trahere q̄uis possit prolem procreare
 lib. i. tit. d. xxxi. 31.
Matrimonij an impediatur p̄ furta eo
 q̄ accidentaliter venit 7 recedit. l. i. tit.
 d. xxxi. 32. Et de hoc. d. xxxi. 3.
Matrimonium alia ratioe impeditur fa
 ria. alteratione coeundi impotentia. l.
 i. tit. d. xxxi. 33
Matrimonium quare nō potest furto
 sus contrahere. cum tamen possit bas
 p̄tari. l. i. tit. di. xxxi. 34
Matrimonij an impediatur crimē ince
 stus cū forozprouis. l. i. tit. d. xxxi. q.
 ii. f. R. 35. 7 per totū. et ad idē. d. Et q̄
 proz nō est dimittenda pro aliqua ma
 cula seu defornitate corporis. e.
Matrimonij impedimenta q̄ sint q̄rē
 ad p̄sonas illegitimatē. l. 4. d. xxxi. b
Matrimonij impedimentum ex parte
 virtutis generatiue quod ē frigiditas.
 l. i. tit. d. xxxi. b.
Matrimonij ipedimētū ex parte libe
 ar. qd̄ est furialitas. l. i. tit. d. xxxi. c.

Matrimonii feruosi ⁊ ancillarū qñ
 sibi pñs pñdicat l. iij. d. xxxvi. 2
 Matrimoniu an impediat pñditio seruus
 tatis cū cōtradictione domini l. quar
 to d. xxxvi. q. i. a. rñ. 7
 Matrimoniu quare pōt serus dñio cō
 tradicēte cōtrahere. sed nō pōt domi
 no cōtradicēte religionē intrare l. iij.
 d. xxxvi. 8
 Matrimoniu nō pōt serus cōtrahere
 cōtra uolūtatē dñi. qz nō habet pñtē
 sui corporis. sed domini. Solo. l. quar
 to d. xxxvi. 9
 Matrimoniu an impediat pñditio seruus
 tatis cum errore libro quarto dist. xxxvi.
 q. ij. b. rñ. 11. ⁊ per totum.
 Matrimoniu an impediat stat⁹ etatis.
 l. quarto d. xxxvi. q. i. d
 Matrimoniu quare impedit stat⁹ etatis
 ⁊ non impedit susceptionē altorum sacra
 mētorū l. quarto d. xxxvi. 20
 Matrimoniu qre impedit etatis defes
 ctus l. quarto d. xxxvi. 21.
 Matrimoniu quare possunt cōtrahere
 ra fenes ⁊ i firmi qñs sint ipotētes ad
 coitū ⁊ nō ipuberes. Ibidem.
 Matrimoniu an impediat error cōditio
 nis ubi ē error ⁊ dissimilitudo. l. quar
 to d. xxxvi. a.
 Matrimoniu an impedit error cōditio
 nis est error ⁊ tñ dissimilitudo. l. quar
 to d. xxxvi. b.
 Matrimoniu nō possunt contrahere
 pueri ante annum decimum quartum
 lib. quarto d. xxxv. d. Matrimoniu pro
 septē generib⁹ pctōz denegat. ⁊ i om
 nibus hīs pñter qñ i vno dispensatur.
 l. quarto d. xxxv. 4.
 Matrimoniu an impediāt ordines mino
 res l. quarto d. xxxv. q. i. a. rñ. 6
 Matrimonio impedimētū prestare ordi
 nes minores si qñ rōnes pbare vidētur
 quō sunt dissoluēde l. iij. dist. xxxvi. 7
 Matrimoniu an impediat sacer ordo.
 l. iij. d. xxxv. q. ij. b. rñ. 9
 Matrimoniu qre nō impedit susceptio
 nē ordinis. cū ordo sacer impedit mñs
 moniu cōtrahēdum l. iij. d. xxxv. 11.
 Matrimoniu quare impedit apd latios
 ordo sacer ⁊ apud grecos non libro
 quarto. d. xxxv. 12
 Matrimoniu nō debere cōtrahere cle
 ricos in sacris constitutos an eccle
 sia romana debuerit instituire libro
 quarto distinctione xxxv. q. ij. c. rñ. 13
 ⁊ per totum.

Matrimoniu an impediat prozicitū l.
 iij. dist. xxxv. q. iij. f. rñ. 29. ⁊ per tot
 tū. Et duabus questionibus pcedētis
 bus queritur ⁊ determinatur an licit
 us sit prozē adulterā interficere ⁊ an sic
 pctm grau⁹ occidere prozē qñ matrē.
 Matrimoniu nō impedit uoti simplex
 libro quarto dist. 38. 3
 Matrimoniu cōtrahēs cū aliqua lres
 ligide lōgiqua. deinde penitētia duct⁹
 uult illā dimittere. afferēs se altā has
 buisse que vixit tempore contractus.
 queritur an in hac secunda copula sit
 coniugium lib. 4. dist. xxxvi. 2.
 Matrimoniu nō psumatū quare non
 impedit uoti l. 4. dist. xxxvi. 38.
 Matrimoniu aliter ⁊ legitime copulat⁹
 vni nō pōt alteri illa uinēte copulari
 nec ⁊ cōtra l. 4. d. 38. c. Et an possint
 in casu pñditio p ignozitā ab adule
 ro excusari lib. 4. dist. 38. d
 Matrimoniu nō pñt hūc qñ sunt dñer
 se fidei libro quarto dist. xxxv. 1.
 Matrimoniu cōtrahēs infidelis cū fi
 deli qñ per mittebantur cohabitare et
 quādo non lib. iij. dist. 39. 2
 Matrimoniu fidelitū ⁊ infidelitū multū
 pliciter tractatur lib. iij. dist. xxxv. 6
 Matrimoniu an possit cōtrahi iter fi
 delē ⁊ infidelē l. 4. d. 39. q. i. a. rñ. 7
 Matrimoniu posse cōtrahere fidelē ⁊
 infidelē si que rōnes ⁊ exēpla pbare
 dētur quō sint dissoluēde libro quar
 to dist. 39. 9. ⁊ per totum.
 Matrimoniu sacramentum an sit inter
 fidelem ⁊ infidelem libro quarto dist.
 xxxv. q. ii. b. rñ. 13.
 Matrimoniu est triplex scz ratū ⁊ legi
 timū vt fidelitū legitimum sed nō ratū
 infidelitū ratū sed nō legitimum vt cōtra
 ctum a fidelibus in occulto libro quar
 to distinctione. 39. 14
 Matrimoniu infidelium quare non
 est ratum libro quarto dist. 39. 15.
 Matrimoniu infidelium non esse sa
 cramentum si que rationes ⁊ autoris
 tates probare videntur quomodo sit
 dissoluēde libro quarto distinctione
 xxxv. 16. ⁊ per totum.
 Matrimoniu infidelium an excuset
 coitum siue conjugalem actum vt nō
 sit i peccatū libro quarto distinctione
 xxxv. q. iij. c. rñ. 19. ⁊ 20
 Matrimoniu infidelium aliquo mo
 do non excusare coitum siue ratū
 videntur sorsare quomodo sunt dissol

Tabula

uende. lib. iij. d. xxxix. 27. 7 per totum.
 Matrimonium contractum ante bap-
 ptismū an ponat in numerū cum ma-
 trimonio contracto post baptismū ita
 q̄ talis iudicetur bigamus. lib. iij. d. l.
 xxxix. q. iij. d. 27. 26

Matrimonium ante baptismū contra-
 ctum cum vna. 7 post baptismum cum
 alia non facere bigamū si que rationes
 7 autoritates probare vidēt quomodo
 sūt dissoluēde. l. iij. d. 39. 27. 7 per totū
 Matrimonū an solvatur q̄tū ad fi-
 delem altero ex infidelibus veniente
 ad fidem. altero remanente in infidelis-
 state. l. iij. d. xxxix. q. i. e. 27. 30

Matrimonū solutionē i infidelitate cō-
 tracta tria faciūt. l. iij. d. xxxix. 31
 Matrimonium an solvatur q̄tū ad in-
 fidelem in dicto casu. libro iij. d. xxxix.
 q. ij. f. 27. 33

Matrimonū vinculum manet duplici-
 ter. l. iij. d. 39. 34

Matrimonū vinculum a quo solvitur
 lib. quarto. d. xxxix. 35

Matrimonium an solvatur si alter cō-
 iugum sit infidelis specialiter quo ad
 fidelem. l. iij. d. 39. q. iij. h. 27. 36

Matrimonium in dicto casu solut si q̄
 autoritates 7 rationes sonare vidētur
 quomodo sunt dissoluēde. l. quarto
 d. 39. 37. 7 per totum.

Matrimonū an solvatur in infidelib9
 penētibus ad fidē propter personarū
 illegitimitatem. vt si habet sororem. in
 proxem. l. iij. d. xxxix. q. iij. b. 27. 40

Matrimonū contrahendū duplex ē le-
 gitimitas personarum 7 que constrin-
 git fideles 7 infideles. 7 que fideles tā-
 tum. 7 ibidem

Matrimonū an impediatur cult9 dispa-
 ritas. l. quarto. d. 39. a.

Matrimonium contractum inter fide-
 les duos 7 inter fidelē 7 infidelē quid
 iuris sit de hoc. lib. iij. d. 39. b.

Matrimonium quomodo debet dissol-
 uti quo ad cohabitacionem inter eos q̄
 sunt dispartis cultus. libro quarto disti-
 ctione. xxxix. c.

Matrimonium quomodo dissolvitur
 si infidelis non vult cohabitare. libro
 quarto. dist. 39. d.

Matrimonium non esse inter fideles
 est error. l. iij. d. 39. e.

Matrimonium vsq̄ ad septimum gra-
 dum inclusiue contrahere prohibitum
 est propter rationem litteralem moias-

lem allegoricam. 7 anagogicam. libro
 quarto. d. xl. i.

Matrimonialiter iunctos si ecclesia de-
 cepta separet propter affinitates. post
 deceptione manifestata queritur vtrū
 possint reungi. l. quarto. d. xli. i. Et q̄m
 7 quomodo in dicto casu proz debet re-
 stitui vtro 7 econtra. 7 quādo agit pe-
 titio 7 quando possessio. 7 que cau-
 sa sit pius tractanda. l. quarto. d. xli. 2
 Matrimonio potest dupliciter accus-
 sari vt diuortietur. libro quarto disti-
 ctione. xli. 4.

Matrimonium an fuerit inter eos q̄
 propter p̄sanguinitatem separati sūt
 libro quarto. d. xli. d.

Matrimonium contractum infra gra-
 dus prohibitos per quem modum de-
 bet separari. et qui possunt h̄c testifi-
 cari. lib. quarto. d. xli. e.

Mechia
 Mechia quomodo se habet ad concu-
 piscentiam. l. quarto. d. xl. i.

Medium
 Medium est duplex efficiens 7 dispo-
 nens. lib. i. d. iij. 10. Et iterum medium
 est duplex scilicet essente 7 intelligē-
 te. lib. i. d. xxxij. 33. Iterum est duplex
 scilicet sufficientie 7 excellentie. 7 de
 quo verum est q̄ in medio cōsistit vtr-
 tus. l. iij. d. xxxij. 22

Mediator est tribus modis. 7 que cas-
 dit in deo. lib. i. d. xij. 15

Medium est duplex scilicet fm digni-
 tatem nature. 7 fm causalitatem istus
 ente. 7 quod horum cadit inter mens-
 tem 7 deum. lib. ij. d. i. 68

Medium est triplex. 7 per quod hoīs
 deus vs. l. scdo. d. xij. 45

Medium inspicere est dupliciter. 7 q̄
 modo est vtriusq̄. l. ij. d. xxxij. 25. Ad
 idem. lib. iij. d. 33. 20. 7 21

Medium est duplex fm q̄ ad cōfusa-
 ctionem aliquorū p̄dēt concurrere du-
 plici ratione. lib. iij. d. ij. 39

Medium esse ponendum vbi sunt ex-
 trema quomodo intelligitur. libro ter-
 tio. dist. iij. 19

Mediatorem eē 7 medium eē quomo-
 do differunt. lib. iij. d. xix. 35

Medium inter duas naturas potest
 aliquid dici tripliciter 7 quomōdō chri-
 stus est medium inter humanam natu-
 ram 7 diuinam. lib. iij. d. xix. 36

Medius 7 mediator qua ratione ali-
 quis dicatur. lib. iij. d. xix. 39

Medium quomodo non tangit extremes nisi per convenientiam quam habet cum eis. lib. iij. d. xix. 40

Mediator quare non potest dici diabolus sicut et ipsa. li. iij. d. xix. 42

Medio soluto soluta extrema quomodo intelligitur. li. iij. d. xxi. 10

Medietatem nam esse duarum extrematum quomodo intelligitur. libro tertio. dist. xxvi. 54

Melchisedech

Melchisedech prefigurabat christum christi ad originem dignitatem et ritum. libro secundo. d. xxv. 31

Melius

Melius dicitur dupliciter scilicet simpliciter et in ordine ad finem. et secundum quem modum melius fuisset fecisse hominem qui peccare non posset quam qui possit. li. i. d. xliij. 2.

Melius est duplex. scilicet melius simpliciter et melius hinc et secundum statum. libro. i. d. xxxix. 13

Melius dicitur dupliciter et quomodo deus potuerit facere mundum melius. Rem. lib. ij. d. xli. 2.

Membrum

Membrum quid significet ibi. Ubi ad istam legem in membris meis etc. libro secundo. d. xxxij. 29

Memoria

Memoria accipit tripliciter. et secundum quem modum est pars imaginis. li. i. d. iij. 37

Memoria quomodo reformatur tam in statu vite quam patrie. li. i. d. iij. 38

Memoria intelligentia voluntas personae que attenditur ratio imaginis. an sit idem in essentia cum anima. libro. i. d. iij. q. iij. f. R. 43

Memoria intelligentia voluntas quod equalia sunt quia quodlibet horum habet tria capitula. lib. i. d. iij. k.

Memoria intelligentia voluntas quomodo dicantur una essentia. lib. i. d. iij. l.

Memoria intelligentia voluntas dominus de se invicem relative. Ibidem.

Memorie actus accipitur dupliciter. lib. ij. d. vij. 58

Memoria et intelligentia diversas habent naturas. li. ij. d. vij. 61

Memoria aliter se habet ad preterita quam expectatio ad futura. li. iij. d. xxvij. 11

Memoriale passio christi triplex est. li. iij. dist. xij. 62. Et quod horum magis inflammat affectum nostrum. libro quarto. dist. xij. 63.

Memoria malorum quomodo dicitur non contristare iustos. li. iij. d. i. l. 3

Memoria malorum dupliciter potest esse et si misit memoria bonorum. Et quomodo utraque habet generat letitiam et quod tristitiam libro quarto. d. xliij. 46. Et quomodo bona dicuntur in malis deleta. li. quarta. d. xliij. 47

Mendacium

Mendacium obstrictum et rasab qualia fuerunt peccata. li. iij. d. 38. 1.

Mendacium secundum quam acceptionem libri dicitur libro. i. d. xxxviii. 2

Mendacium diffinitio et quod ad completum esse mendacium duo concurrant. libro tertio. d. xxxviii. 3. 7. 10.

Mendacium dicere et mentiri differunt libro. tertio. d. xxxviii. 4

Mendacium quomodo aliquando est in factis. li. iij. d. xxxviii. 5

Mendacium iacob quomodo excusatur. li. iij. d. 38. 6. 7. f.

Mendacium quod non sit peccatum in spiritu sancto spiritum sanctum dispensare non posse quod intelligitur. li. tertio. dist. 38. 7

Mendacium an sit essentiale esse falsum libro. iij. d. xxxviii. q. i. a. R. 8

Mendacium siue fallax sermo et falsus sermo quid sit. lib. iij. dist. xxxviii. 9.

Mendacium et mentiri differunt libro tertio. dist. xxxviii. 11

Mentiri non sufficit ad perfectam rationem mendacium. li. iij. dist. xxxviii. 12.

Mendacium est in assertione falsi cogniti ergo pariformiter est in assertione veri incerti non sequitur libro tertio. dist. xxxviii. 13.

Mendacium incurrit qui dicit verum fallendi intentione quia peccatum committit qui facit bonum opus mala intentione non sequitur libro tertio. dist. xxxviii. 25

Mendacium committit qui mentitur quia peccatum committit qui peccat non sequitur lib. iij. dist. xxxviii. 16

Mendacium an sit essentiale esse peccatum libro tertio. dist. xxxviii. q. ij. b. R. 17. 18

Mendacium omne est peccatum Ibidem.

Mentis quomodo non sunt abraham ysaac et ioseph lib. iij. dist. xxxviii. 19. 20. 21. 22.

Mendacia non sunt ille locutiones que transumptive in sacra scriptura ponuntur ut terunt ligna ad ramnum etc. li. libro. iij. dist. xxxviii. 22.

Tabula

Mendacia non sit falsa i disputatione
 pposita l. iij. d. xxxvii. 22
Mendacii ratione que simulatio teneat
 lib. iij. d. xxxvii. 24.
Mendacii quare non potest bene fieri
 sicut furtum et homicidium libro. iij.
 distic. xxxvii. 25
Mendacii quare non sit contra mandati secun-
 de tabule sicut circa ipsum non potest dis-
 pensari l. iij. d. xxxvii. 26
Mendacii non potest dici ex charita-
 te lib. iij. d. xxxvii. 27
Mendacii an sit peccati mortale rathe
 sui agite l. iij. d. xxxvii. q. iij. c. R. 29.
Mendacii indifferens est ad mortale
 peccata 3bidem.
Mendacii quadrupliciter tunc fit mor-
 tale libro. iij. d. xxxvii. 29
Mendacium loquentes perdit quod tur-
 telligitur l. iij. d. xxxvii. 30.
Mendacium animam occidere quomodo
 intelligitur l. iij. d. xxxvii. 31
Mendacii non esse pro salute alterius
 qualiter intelligitur l. iij. d. xxxvii. 32
Mendacium respectu veritatis et for-
 nicatio respectu castitatis differenter
 se habet l. iij. d. xxxvii. 33
Mendacii oem an sit mortale virtus pfe-
 ctis l. iij. d. xxxvii. q. iij. d. R. 37
Mendacii canere an sit peccatum an eo
 solum l. iij. d. xxxvii. 43
Mendacium quomodo repugnat cha-
 ritati l. iij. d. xxxvii. 44.
Mendacii viri perfecti quod est gravius
 peccatum quam mendacium viri non perfecti
 lib. iij. d. xxxvii. 45
Mendacium an bene dicitur in of-
 ficiosum locosum et perniciosum libro
 iij. d. xxxvii. q. v. c. R. 46.
Mendacium quod prodest accidentali-
 ter l. iij. d. xxxvii. 47.
Mendacium idem secundum species quomo-
 do potest obesse et prodesse libro. iij. di-
 stictione. xxxvii. 48.
Mendacium quare dicitur locosum et non alia
 peccata l. iij. d. xxxvii. 49.
Mendacium locosum aliter potest fallere
 quam perniciosum l. iij. d. xxxvii. 50
Mendacium quare distinguitur per officio-
 sum et perniciosum et non alia genera pec-
 catorum l. iij. d. xxxvii. 51.
Mendacium an distinguitur ratione mate-
 rię vel voluntatis l. iij. d. xxxvii. 52
Mendacia quomodo differunt secundum gra-
 duum specie et ad gratitatem et levitas
 l. i. d. R. d. xxxvii. q. vi. f. 2. 53.

Mendacia ordinantur secundum gradus.
 l. iij. d. xxxvii. 3bidem.
Mentiri ex veritate secundum non ascendit
 se super se ipsum et imponere crimen falsum
 pro quod horum est gravius peccatum
 l. 3. distictione. xxxvii. 54.
Mendacium contra fidem quare dicitur Augu-
 stino esse gravissimum lib. iij. d. xxxvii. 55
Mendacium locosum non est levius quam
 officiosum l. 3. d. xxxvii. 56
Mentiri pro servanda veritate per servanda
 continentis quod est minus peccatum lib. iij.
 d. xxxvii. 57. r. 58. r. 59.
Mentiri nec profecto nec imperfecto con-
 nit ut alius reducatur ad vitam peris-
 tatis l. iij. d. xxxvii. 60
Mendacii trimembrius distinctio l. iij. d. b. s.
 distinctione. xxxvii. 62.
Mendacii in octo membra distinctio libi-
 iij. d. xxxvii. b.
Mendacium et mentiri quid sit secundum rem
 l. iij. d. xxxvii. c.
Mendacium quod sit secundum deformatates
 l. iij. d. xxxvii. d.
Mensura per similitudinem mensurat homo beatus
 et angelus l. iij. d. ii. 9
Mensura angelice duratitatis in quo-
 nere sit l. 2. d. 10.
Mensura est duplex et secundum quod multiplici-
 tatur l. 4. d. dist. 73.

Meritum.

Meritum est triplex cognatum digni et potest
 gni l. i. d. dist. 8. r. l. 3. d. 4. 27. d. 18. 14
Meriti magnitudo in quo consistit l. 2.
 d. v. 46.
Meritum est duplex et ad quod respicit pens-
 litas et difficultas et ad quod charitas l. 2
 d. xxxvii. r. Item est duplex et secundum quod mo-
 di fuisse ad eum meritum resistere tena-
 tatione l. 2. d. xxxvii. 3
Mereri aliter se habet respectu spiritus
 lum aliter respectu corporalis libro
 iij. d. xxxvii. 31.
Mereri est dupliciter scilicet ex cons-
 gruo et ex condigno l. 2. d. xxxvii. 38
Mereri merito congrui tribus mo-
 dis l. 2. d. xxxvii. 39.
Meritis nostris nos non pervenire ad
 gloriam quomodo intelligitur libro. iij.
 distic. xxxvii. 48.
Mereri gratiam dei et gratiam homi-
 nis distictiter se habent libro secundo
 distictione. xxxvii. 4.
Meriti efficacia principaliter ex tribus
 venit l. iij. d. xxxvii. 31. r. 32.
Merita que et quod in statu innocencie fue-

est impermixta culpe lib. ii. di. xxx. 35

Meritū accidētale qd lib. ii. di. xl. 35.

Mereri hoīem p sequēs op⁹ tantū dē
q̄tum r per p̄mū quomodo intelligi
tur libro. ii. di. xli. 4. 1.

Mereri accessivū eū d̄ meruit p̄nci
pale habet instantiā li. ii. di. xli. 2. 4.

Mereri minus eū qui meruit mat⁹ ha
bet instantiā lib. ii. di. xli. 2. 5.

Mereri eū d̄ petit p̄e p̄seuerāter r ad
salutē h̄ēt instantiā lib. ii. di. xli. 2. 6.

Merita nulla marie precessisse incars
nationem ch̄isti per verba augu. quo
modo intelligitur lib. ii. di. xli. 2. 8.

Merita patrum r marie quomodo se
h̄ēt adinuicē lib. ii. di. xli. 2. 9.

Meriti perfectionem duo constituūt.
libro. i. di. xli. 8.

Meritū esse apolūitate deliberratiua q̄
indiget successione r t̄pe quomodo in
telligitur lib. ii. di. xli. 1. 1.

Mereri ex condigno tribus modis cō
tingit lib. ii. di. xli. 1. 5.

Mereri ē facere de debito debitiū quō
intelligitur libro tertio di. xli. 1. 9.

Meritū oē cōsistere circa rōnis actū
quō intelligitur lib. ii. di. xli. 1. 8. 2. 6.

Meritū vite eterne r meritū remissio
nis pene l quo p̄sistit lib. ii. di. xli. 1. 8. 4. 3.

Merita dupl̄r it̄nēt̄ur r quō int̄uēt̄ur
sup̄bi r quō h̄ūiles lib. ii. di. xli. 1. 5. 0.

Meriti q̄ritas quare magis mēsurat
fm̄ q̄ritatē charitatis q̄ fm̄ q̄ritatem
altarū virtutū lib. ii. di. xli. 1. 35.

Meritū premiū cōsumati quid respicit
lib. ii. di. xli. 1. 36.

Meritū est triplex scz p̄p̄tū r̄p̄t r vni
tatis ecclesiastice r fm̄ hoc sic triplex
culpe cōdonatio lib. ii. di. xli. 1. 56.

Mereri p̄ aliqd̄ ē dupl̄r l. 4. d. 4. 4. 23

Merccnarius.

Merccnarius est duplex scz bonus et
malus. r malus in duobus differt a bo
no lib. ii. di. xli. 1. 23.

Merccnarius quis dicatur libro ter
tio distin. xli. 1. 39.

Merces

Merces est duplex r similiter mercc
narius r merccmōtia li. ii. di. xli. 1. 39.

Merces quō imputatur operātī scdm̄
meritū lib. ii. di. xli. 1. 39.

Merccmōtia qua quis seruit deo pro
pter premiū quod expectat est duplex
libro. ii. di. xli. 1. 39.

Meretric

Meretric dupl̄r p̄t cognosci et quō

est vituperabile li. ii. di. xli. 1. 5.

Metus

Metus cadēs in p̄stāte virū quō dicit̄
excusare a toto lib. 3. di. xli. 1. 55.

Metus r vis quid sit li. ii. di. xli. 1. 4.

Metus est duplex scilicet leuis et tu
stus. r quis faciat consensum defectis
uum libro quarto dist. xli. 1. 5.

Metus. qui potest cadere in constantē
vtrum quando r quomodo causatur li
bro quarto dist. xli. 1. 9.

Metum r nostrum

Metū r nostrū r tuū dupliciter possūt
alicui attribui r fm̄ quē modū dicit̄ de
oī q̄s in deo est r. c. lib. i. di. xli. 1. 33.

Metū n̄ quō s̄ de aliq̄ l. i. di. xli. 1. 34.

Militia

Militia negociatione tholonei officio
p̄t̄ q̄s recte vti li. iii. di. xli. 1. 5.

Minus.

Minus r magis dupliciter considerā
tur r fm̄ quē modū dicit̄ intensiōnē
r remissioē. r fm̄ quē modū gradum
r excessum lib. i. di. xli. 1. 8. 4.

Min⁹ r magis nō variare specie tris
pliciter soluitur li. ii. di. xli. 1. 35.

Minus r magis nō diuersificare spes
ciē habet instantiā lib. 3. di. xli. 1. 68. Ad
idē lib. 2. di. xli. 1. 24. r di. 4. 2. 55.

Minera

Mineralia corpa q̄re nō expressit ser
ptura in enumeratione rerum prodū
ctarum libro. ii. di. xli. 1. 4. 4. 1.

Minstitare.

Ministatur alicui dupl̄r et q̄s mins
ster nobilito: lib. ii. di. xli. 1. 7. 1.

Mirabile

Mirabile r miraculum differunt li. ii.
distinctione. xli. 1. 7. 0.

Mirabile quid ē r quodupliciter dicit̄
tur et quomodo inimicos diligere dī
citur mirabile. lib. iii. di. xli. 1. 23.

Miracula vera r falsa quō discernun
tur libro. ii. di. xli. 1. 8. 7.

Miracula an possit q̄s facere p̄sm̄m̄
sterto demonū li. 4. di. 7. q. 3. m. R. 88.

Miraculū duplex out̄ l̄ trāsubstantia
tione sacramētī altarīs. l. 4. di. 1. 15.

Miraculū quomō nō debet facere p̄e
iudiciū ordinī nature lib. iii. di. xli. 1. 19.

Miscere

Miscibilis in m̄tro equalitas t̄ fm̄ duo
bus modis. lib. ii. di. xli. 1. 4. 4.

Mixtio dicitur dupliciter r que toles
ratur in mixtione panis et vini. libro
quarto distinctione. xli. 1. 65.

Tabula

Miserere

Misereri quare dicitur magis dei proprii quam dānare sine punire. l. i. di. xlvij. 2

Misereri deū esse priorē quam hōies quomodo intelligitur. l. ii. di. xxxij. 4 4

Misereri potest aliquis alicuius dupliciter quod est iusticie et quod miseri cordie. lib. iij. dist. xxxij. 2

Misericordia dei et benignitas quomodo debuit manifestari in opere reparatiōis. lib. 3. d. xx. 16

Misericordia an sit in aliquo opere dñi. libro quarto distinctio. xlvj. q. i. e. ff. 22.

Misericordiam non esse in operibus dei si que rationes probare videntur quomodo sunt dissolvens. lib. quarto distinctio. xlvj. 23. et per totum.

Misericordia et veritas quare magis dicitur conditio operis diuini quam bonitas vel potentia. libro quarto distinctio. xlvj. 25

Misericordia et veritas an sit in eodem opere dñi. libro quarto distinctio. xlvj. q. ij. f. ff. 27

Misericordia dicitur triplex et similiter iusticia et huiusmodi omnes hos modos concurrunt in eodem opere dei. Ibidem.

Misericordia iusticia et veritas dato quod in omni opere dñi sint secundum quod dñi largissime queritur per totum secundum quod proprie accipiuntur aliquid quando separantur. libro quarto distinctio. xlvj. q. iij. g. ff. 28

Misericordia et iusticia et si vbiq; sint tamen alterum relucet hic magis alterum ibi. libro quarto distinctio. xlvj. 29

Misericordia dei et iusticia comparantur admutuam. libro quarto distinctio. xlvj. c

Misericordie adaptantur quedam opera quedam iusticie. et quedam bonitati. libro quarto distinctio. xlvj. d

Misericordia et veritas quomodo sunt vniuerserue pie dñi. libro quarto distinctio. xlvj. e. De misericordia vide aliqua vbi dānatus et vbi pena.

Missio

Missio persone duo respicit. et secundum quod modum conuenit magis filio et secundum quem magis spiritus sancto. lib. i. di. xv. 6 et distinctio. 6. hic ponitur prope medium. Est autem considerare ponatur. Est iterum considerare.

Missio an sit diuina. l. i. d. xv. q. i. a.

Missio prout in inferioribus consideratur habet respectum ad tria et secundum omnem hanc comparationem est missio in diuina. lib. i. di. xv. 9.

Missio pertinet ad ministerium in creaturis non in diuina natura. libro primo distinctio. xv. 10.

Missio in diuina an sit ex tpe facta an

ab eterno. lib. i. dist. xv. q. ij. b. ff. 11. Mittitur eo filius quo generatur quomodo intelligitur. lib. i. d. xv. 12. et 13. et per traria Aug. autoritas. Ibidem.

Missio spiritus sancti quomodo dicitur processio secundum beatam. lib. i. d. xv. 13

Missus actiue et passiuē est deus quomodo intelligitur. l. i. d. dist. xv. 15

Missio est deus ergo missio est eterna solutio huius argumētū. l. i. d. xv. 16

Mitti personā quod est. l. i. d. xv. 17

Missio ut missus sit. libro primo distinctio. xv. q. 3. c. ff. 18. et per totum

Mitti simul inseparabilis quomodo intelligitur. lib. i. di. xv. 21.

Mitti quare remouet a pre. l. i. d. xv. 22.

Missio ut mittentis cuius sit. lib. i. di. xv. q. 4. d. ff. 23. et 14

Mittitur filius differēter secundum diuinā et humanā naturā. l. i. d. xv. 25

Mittere dicitur tripliciter distinctio seu differentiam. lib. i. d. xv. 30.

Mittens et missus qua ratione dicitur spiritus sanctus. lib. i. di. xv. 31.

Missio filii et spiritus sancti quomodo facta est angelis. lib. i. d. xv. 35

Missio inuisibilis filii et spiritus sancti an sit secundum dona gratie gratū faciētis. vel gratē gratiū date. lib. i. di. xv. q. i. e. ff. 39. et 40. et per totum.

Mitti vel dari spiritus sancti inuisibiliter est dupliciter. Ibidem

Mitti filium cui sit reuelatio occultorum vel quando percipitur quomodo itelligitur libro primo distinctio. xv. 42.

Mitti sapientiam cum ab alio dicitur mēte percipitur quomodo intelligatur libro primo distinctio. xv. 43

Mitti an dicatur filius et spiritus sanctus eius secundum eadem dona gratie. lib. primo distinctio. xv. q. ij. f. ff. 44.

Missio filii et spiritus sancti an sit secundum eadem dona gratie augmentata. lib. i. d. xv. q. iij. g. ff. 45

Mitti abundantius vel procedere est dupliciter. libro primo distinctio. xv. 47

Mitti dicitur spiritus sanctus non in augmento seruatis sed solum substantie charitatis. lib. i. d. xv. 48

Mittitur datur et procedit ipsa a se ipso spiritus sanctus. lib. i. di. xv. a.

Mitti vel procedere a se dicitur spiritus sanctus quia etiā mitti dicitur filius a se. libro primo distinctio. xv. b. r. c.

Missio visibilis quid sit libro primo distinctio. xv. q. i. a. ff. 6.

missio in quo sensu nō est manifesta ;
 tio l. i. d. xvi. 8
 missio tota rō qd ē. l. i. d. xvi. 9
 missio spiritus sancti i specie columbe
 quid fuerit. l. i. d. xvi. 10
 missio visibilis spiritus sancti ad qd sit
 visibilis. l. i. d. xvi. q. ii. b. x. 11
 missio quibus erigat reuelationē, nō sū
 enacuat apparitionē. l. i. d. xvi. 15
 missio quare nō ē triplex gen^o scōz
 triplex genus cognitiois. libro primo
 distinctione xvi. 17. r. 18
 missio visibilis et invisibilis quomodo
 fiat. l. i. d. xvi. 18
 missio visibilis quibus modis fit. l. i.
 d. xvi. q. ii. c.
 missio spiritus sancti ē duplex visibi
 lis et invisibilis. l. i. d. xvi. a.
 missio spiritus sancti visibilis qualis
 fit. lib. i. d. xvi. b.
 missi ad suum officium est dupliciter
 libro. ii. d. x. 3
 missio est duplex et quomodo cōpetit
 angelis. l. ii. d. x. 10
 missio sūi i mētē et missio sūi i carnē
 differēt se habēt. l. ii. d. i. 21. Ad idē
 distinctione. ii. 23
 missio et cōsentio dissimilit sa habent
 l. ii. d. ii. 8. ppe finē **Missia**
 missam quando quis vere legit et aus
 dit. l. ii. d. xii. 63
 missa qre dī. l. ii. d. xii. 5
 missa triplr appropiat et quare i fine
 missa ē. aliquādo. 3te missa ē. aliquā
 do Benedicamus domino. aliquādo
 reqescat i pace. l. ii. d. xii. 6
 missa boni sacerdotis an melior sit q̄
 missa mali. l. ii. d. xi. q. ii. d. x. 19.
 missa heretici scismatici symoniaci et
 fornicarij prohibet audiri ex tripli
 causa. l. ii. d. xii. 20. r. 21 **Mod^o**
 mod^o species et ordo an p q̄libz ma
 lii corrumpantur simul et i separabilis
 libro. ii. d. xxxv. q. i. d. x. 26
 modus species et ordo qua rōne affi
 gnetur et distinguantur i rebus. 3bidē.
 modo corrupto quādo p psequēs cor
 rumpitur species et ordo et econuerso
 l. ii. d. xxxv. 28
 mod^o species et ordo quare nō possūt
 auferri vnum sine altero sicut alia bo
 na naturalis. l. ii. d. xxxv. 29
 mod^o species et ordo nō distinguūt
 p essentias l. ii. d. xxxv. 30. r. 35
 modus spēs et ordo p quolibet pec
 catum corrumpantur equaliter. l. ii. d.

distinctione. xxxv. q. ii. e. x. 32
 modo species et ordini quō respondet
 vntas vntas et bonitas. l. ii. d. xxxv. 34
 mod^o spēs et ordo an totalit^r corrup
 tur per peccatum siue malum. libro. ii.
 distinctione. xxxv. q. ii. f. x. 39
 modū habere pōtalit^r actus tripli
 ter. l. iii. d. xxxv. 51

Monstrum

Monstrū quomodo dī fieri dei volun
 tate. l. i. d. xlv. 1
 monstra quō sunt adeo et quomodo ab
 errore nature. l. ii. d. xxxvi. 24. r. 25
 monstra abortiu fetus gigantes bts
 membris heretiofide quomodo res
 surgunt. l. iii. d. xxxvi. 31. 34. 35.

Mora

Mora tps quando et quō facit pctm
 peiale mortale. l. ii. d. 24. 50. r. 51. r. 52
 Mora tps i delectatione an eādē vim
 habeat i oibz peccatis. l. ii. d. xxxvi. 53

Morbus

Morbū nō sufficit curari quādo
 relinquatur radix quomodo intelligit
 tur. l. ii. d. xxxvii. 22
 morbu et medicinā esse debere diuers
 sarum naturarū quomodo intelligit.
 l. ii. tertio d. xii. 3
 morbu quare i ea origine curari nō de
 buit. l. iii. d. xii. 10. **Mors**
 mors dupliciter accipit quemadmo
 dum et vitalis. l. i. d. viii. 10
 mortuū pōt eē picipiū et nomē et fm
 hoc variat significatū. l. i. d. xii. 4
 mortuū et viuū quomodo opponūt
 libro. ii. d. xii. 5
 mortē de^o nō fecit quomodo itelligit
 tur. l. ii. d. xii. 16. r. di. xxxvi. 31
 mors triplr p̄git homi. l. ii. d. xii. 35.
 mors quomodo iteruenit per culpam
 libro secundo d. xii. 39
 mortē necessitas rōne cuius peccas
 ti test homini. l. ii. d. xxxviii. 48
 mortalitas aliter est i homibz. aliter
 in aliis animalibus. l. ii. d. xii. 6
 mors qre non parit iustitiam et sanctis
 libro. ii. d. xxxviii. 5
 mors fuit martybus meritoria q̄ alio
 esset pena. l. ii. d. xxxviii. 6
 mors si debet homi p iusticia origina
 li et vnicū ē i hoie originale qua iusticia
 lazari his mortu^o ē. l. ii. d. xxxviii. 7.
 mortē esse a deo p̄dicante quomodo
 intelligitur. l. ii. d. xxxviii. 27
 mors et eterna damnatio quomodo ē
 a deo. l. ii. d. xxxviii. 41

Tabula

- M**ortuū suscitāti operari operationē ē naturalē ⁊ virginē cōcipere dissimilit̄ ter se habēt l. tertio d. lviij. 4. 1
- M**ortēstaltē sibi qdam lecto platonis li. de ase immortalitate l. tertio d. xvij. 1. 2
- M**ois dicitur multipliciter ⁊ quo genere rps mortuū ē p nobis debitorib⁹ mortis l. tertio d. xvij. 6. 1. 7
- M**ortis l. momēto seu post istās separationis an ala rpi spassibilis sit effecta li. iij. d. xxi. q. i. d. R. 20. ⁊ per totū mortua an fuerit caro ex illa separatione an post eā habuerit vitā l. tertio d. xxi. q. ij. e. R. 25. ⁊ per totum
- M**ois an sit attribueda persone verbi propter mortē carnis li. tertio. d. xxi. q. tertia. f. R. 30. ⁊ per totum
- M**ortuū pro deo pōt aliq̄s tripliciter ⁊ quō ⁊ quando erigit hoc l. tertio d. xxx. 7
- M**ortē subire ⁊ temporalia dimittere p deo vfratre qñ est pceptum lib. lti. d. xxx. 8. Ad ides. 10. 11. ⁊ 12
- M**ortis i articulo cōstēdū esse nomen rpi quō intelligit l. iij. d. xxx. 9
- M**ortis supplicii quomodo vocat hie rommus lene. l. quarto. d. xv. 6
- M**ortale quomodo fit p pfessionē veniale libro. quarto. d. xvij. 7. Ad idem. distinctione. xx. 6. 7
- M**ortificari opera bona ⁊ deleri pctā differēter se habēt li. quarto d. xvij. 10
- M**ortale ⁊ veniale christus differēter iudicabit li. quarto d. xvij. 23
- M**ortale fit veniale dupliciter libro quarto. d. xvij. 57
- M**ortale vfr peccatum aliquid etiā si morte nō puniē l. quarto d. xxxi. 5
- M**ortuos nō esse quosdā i fine seculi quomodo intelligit l. q̄to d. xliij. 5
- M**ortale tripliciter accipit. ⁊ b⁹ quez modū corp⁹ hominis mortale fit imortale l. quarto d. xliij. 2. 4
- M**ouere
- M**obile quomodo dicitur de septēta libro. i. d. vlij. 26
- M**obile ⁊ motū ⁊ bonū ⁊ donatū dissimilit̄ se habent l. i. d. xvij. 9
- M**ot⁹ ⁊ relationis qua ratione ē mot⁹ ⁊ relatio l. i. d. xvij. 12
- M**ot⁹ due species l. i. d. xxxvij. 32
- M**ortis nobis moueri q̄ itra nos sunt quando h⁹ veritatē l. i. d. 37. 4. 4
- M**oueri p locū ē dupliciter. ⁊ quomodo est corporum ⁊ quomodo spirituum libro. i. d. 37. 50
- M**otū fieri prope idēgētā quomodo intelligitur l. i. d. 37. 52
- M**otū differre a motore quomodo intelligitur l. i. d. 37. 53
- M**oueri spirituale creaturā per tempora nō per loca quomodo intelligitur libro. i. d. 37. 55
- M**oueri nō posse spartibile supra magnitudinē quō intelligitur l. i. d. 37. 56
- M**ot⁹ successiu⁹ successiōe pfecta est successiōis q̄druplici causa l. i. d. 37. 59
- M**otū nō esse si vacuū esset quomodo intelligitur l. i. d. 37. 62
- M**otū successiue parti esse i termino a quo. ⁊ parti i termino ad quē quō intelligitur l. i. d. 37. 63
- M**ot⁹ p̄m̄ imobilib⁹ quomodo est p̄mus ⁊ p̄fectissim⁹ l. ij. d. i. 16
- M**ot⁹ quō erit i esse l. ij. d. i. 17
- M**otū nature esse curū quomodo intelligitur l. ij. d. iij. 67
- M**ot⁹ dilectiōis quo diligit de⁹ propter se ⁊ super omnia aliter est gfe alit nature i stitute l. secundo d. lti. 59
- M**oueri i petu quid sit l. i. d. vii. 34
- M**otors ad mobile ⁊ motor⁹ ad alios motores pportio l. secundo d. xliij. 29.
- M**ot⁹ rei grauis q̄ est deorsū quid erit gal l. secundo d. i. 4. 32
- M**ot⁹ lucis q̄lis est l. i. d. i. 4. 33
- M**otors pfectio a quo ē l. i. d. i. 4. 34
- M**otrit substantia celi q̄lis est libro secundo d. i. 4. 35
- M**otrit substantia celi sine intelligētā siue ille āgel⁹ nō lassat l. i. d. xliij. 36
- M**ot⁹ orbū quō ē propter mot⁹ lūm̄ nartū l. i. d. xliij. 36
- M**otū seq̄ naturā per dominātis quomodo intelligitur l. i. d. xv. 25
- M**ot⁹ accipitur actiue ⁊ passiue li. i. d. distinctione 25. 2
- M**otorem distare a mobili quomodo intelligitur l. secundo. d. 26. 45
- M**ot⁹ i id quod ē s̄m̄ naturā factiorē eē eū q̄ ē i id quod est p̄pter naturam quō intelligit l. i. d. 28
- M**oueri ⁊ q̄scere p eandē ezi⁹ quomodo intelligitur l. secundo d. 28. 16
- M**ot⁹ p̄mos nō puniri eternalit̄ quomodo probatur l. secundo. d. 34. 1.
- M**ot⁹ p̄mi pctōz quō sūt ex surreptione ⁊ rebellionē l. i. d. xli. 4. 0
- M**otū separare a s̄mo a quo quō intelligitur l. secundo d. xli. 36
- M**otū ⁊ sensus gfe i fluere cōtigit dupliciter l. i. d. xli. 29
- M**ot⁹ ⁊ sensus i spiritualibus penes

quid attendatur. li. iii. d. xlii. 4. 0.

Morus duplicē sine respicit: et secundū quem modū corporū super celestū motus finitur. li. iij. dist. xlvij. 27

Motus maiores absorbere minores quomodo intelligitur. li. iij. dist. xlix. 32

Umulier

Mulier quare dicit miraculo se de costa facta. li. ij. dist. xlvij. 1

Mulieris corp⁹ unde est productum. li. ij. dist. xlvij. q. 1. a. rñ. 3

Mulier et vir quomodo dicant simul facti. li. ij. dist. xlvij. 4

Mulier quare magis producta est de viro q̄ vir de muliere: et quare de viro dormiente: et quare de ossē. libro. ij. dist. xlvij. 5. 7. 9. 7. 10.

Mulier an formata sit de costa viri s̄ rationem feminalē. li. i. d. xlvij. q. ij. r. 12. 7. 13. 7. 14

Mulieris formatio narrat post sextus die s̄ nō ē eo die facta. li. ij. d. xlvij. 15.

Mulieris productio de costa an fuerit contra naturam. libro. ij. dist. xlvij. 18

Muliebriū corporis ex viro formatio quantū ad causā finalē. li. ij. dist. xlvij. 9.

Mulier quare post virū creata sit. lib. ij. dist. xlvij. a.

Mulier quare de viri latere creata sit lib. ij. dist. xlvij. a.

Mulier quare de costa viri dormientis formata sit. li. ij. dist. xlvij. a.

Muliebriū corporis formatio quantū ad causā materialē. li. ii. dist. xlvij. b

Muliebriū corporis formatio quantū ad causam efficientē. li. ij. dist. xlvij. c.

Muliebriū corporis formatio quantū ad causam formale. li. ij. d. xlvij. d.

Mulieris aīa nō ē ppagata ex viri aīa lib. ii. dist. xlvij. e. f. g. h.

Mulier ipregnata quō nō p̄t cognosci sine deordinatōe. li. ij. d. xx. 26. 7. 27

Mulier generat modo masculinum modo feminam triplici ratione. li. ij. dist. xx. 29. 7. 30. 7. 33

Mulier quare dicit vir occasionatus. li. bio. ij. dist. xx. 31. et lib. iij. dist. xlvij. 3

Mulier quare facilius curvat ad malum q̄ vir. li. ij. dist. xli. 18. 7. 19.

Mulier quo genere peccati peccaverit. li. ij. dist. xli. q. i. a. rñ. 6

Mulier triplici peccato peccavit et cōtra tres anime potētiās. li. ij. d. xlvij. 7

Mulier quadruplici peccato peccavit li. ij. dist. xlvij. 8

Mulier quomodo non peccavit peccā

to infidelitatis. li. ii. d. xlvij. 9

Mulier an dubitaverit de p̄minatōe domini. li. ij. dist. xli. 10

Mulier quomodo putavit serpētē habere vsū loquendi. li. ii. dist. xlvij. 29

Mulier quare non expavit ad aspectū et vocem serpentis. li. ij. dist. xlvij. 30

Mulier quando comedit mortāliter et quando comedit ventāliter. lib. ii. dist. xlvij. 75. 7. eadem dist. 76

Mulierem comedentem sine viro mortāliter peccare ex autoritatibus Aug. quomodo intelligitur. li. ii. dist. xlvij. 78

Mulier quando manducat cibum vestitum. li. ij. dist. xlvij. sub littera. h.

Mulier quando cum viro manducat. li. ii. dist. xlvij. sub littera. l.

Mulier sine viro damnari non potest lib. ij. dist. xlvij. k.

Mulier corrupta quare non consecratur cum tamen vir corruptus cōsecratur. li. iiii. dist. xxv. 44.

Mulierem illam nō pertinere ad matrimonium cū qua non est committio sexū quomō intelligitur. li. ii. d. xlvij. c.

Umulta

Multiplicitatem non recipimus i diuinis sed pluralitatē. li. i. dist. xlvij. 2.

Multa non possunt esse a summo vno quia mala non possunt esse a summo bono. 2c. Solutio. li. ii. dist. l. 55

Multiplicationis numeralis in dīcānis quē sit ratio p̄cipua. li. ij. d. dist. 35

Multiplicato subiecto multiplicari accidens quō intelligitur. li. ii. dist. xli. 21.

Multiplicato vno oppositorū multi plicari et reliquū quō intelligitur. li. ii. dist. xli. 22

Multiplicato vno relatiuorū xlii. 23 multiplicari et reliquū quomodo intelligitur. li. iii. dist. viii. 28

Multiplicato inferiorū multiplicari superius quō intelligitur. li. iiii. dist. xlvij. 35

Umundum

Mundum an potuerit de⁹ facere meliorem quantū ad substantiā. partū integrantū. li. i. dist. xlvij. q. i. a. rñ. 7 p to.

Mundus an potest fieri melior quātū ad partū integrantū proprietates. li. i. dist. xlvij. q. i. b. rñ. 12. 7. per totum

Mundi partes sunt duplices. 3 b d d.

Mundum an potuerit deus facere meliorem quantū ad ordinem partū. lib. i. dist. xlvij. q. iiii. c. rñ. 17. et per totum.

Mundū an potuerit deus facere ātī quorū. li. i. d. xlvij. q. iiii. d. rñ. 22. 7. 23.

Mundum an potuerit deus ante face

l. 6

Tabula

re. lib. i. di. xliij. 24

Mundum an potuerit deus facere ali
bi vel in alio loco. Ibidem

Mundus fm varias opiniones vario mo
dus pducitur. lib. ij. di. i. 2. eadem dist. 7.

Mundus quomodo dicitur in principio te
porum creatus. lib. ij. di. i. 5.

Mundus et res ante an create sint sicut p
ncipiu materiale et formale an sicut alteru
tantum. lib. ij. di. i. q. i. a. r. 7.

Mundus an pductus fuerit ex tpe an
ab eterno. lib. ij. di. i. q. ij. b. r. 15

Mundus et alie res an pducte sint ab vno
pncipio vel pluribus. li. ij. di. i. q. i. c. r. 24

Mundus dupl' accipit i scriptura et sicut
quod modum pmentat et sicut quod modum
damnatur. lib. ij. di. i. 25

Mundus quod est pntendit. li. ij. di. i. 29

Mundus et alie res an producte sint
ab vno principio seipso an mediante
alio. li. ij. di. i. q. ii. d. r. 30

Mundus sensibilis quomodo imita
tur architectum. li. ij. di. i. 56

Mundus quare factus est. li. ij. di. i. 1

Mundus et astra si sunt aialia. li. ij. d. i. 4. 43

Mundus maior quatuor ad motu orbis et
mundus minor quatuor ad motu selenite et
rationalis differenter se habet. li. ij. d. 30. 8

Mundicia

Mundiciam corporalem deus diligere
quomodo intelligit. li. iij. di. i. r. 82

Munus

Muneri an appropientur usus. lib. i.
dist. xxxi. q. iij. f. r. 26

Mutare

Mutatio quare dicitur variatio: corruptio
per se. lib. i. di. i. r. 33

Mutari secundum substantiam est duplex
et quando mutatum est aliud et aliud
et quando idem. lib. i. di. i. r. 38

Mutabile et immutabile dicitur dupli
citer. li. i. di. i. r. 37

Mutari naturaliter est aliter se habe
re nunc et prius. lib. ij. di. i. 38

Mutatio est triplex scilicet adesse abesse et
esse. li. ij. di. i. q. ij. f. in r. circa mediu

Mutatio aliqua differt a termino tenet
se aliq' cum altero extremo. li. ij. d. i. 46

Mutatio alicuius est duplex et secundum
quem modum confirmatio libe. arbi.
non mutat. li. ij. di. i. r. 16. in r.

Mutatur aliqd secundum substantiam quan
do perdit illud quod habet per natu
ram quomodo intelligit. li. ij. d. i. r. 28

Mutabile et immutabile comparatur ad
liber. arbi. dupliciter. lib. ij. di. i. r. 29

Mutatum esse quomodo est superius
ad factum esse. li. iij. di. i. r. 17

Nasci

Natum nisi esse q' semp no
scit ubi per se. li. i. d. i. r. 38.

Naturalitas est duplex et qua
sit originalis contractio et
quod sit effectio. li. iij. d. 3. 23

Nascitur aliqd ex aliquo
sed propterea non semper dicitur filius
eius. li. iij. di. i. r. 2

Nasci non posse de matre quod non est
genitum ex patre quomodo intelligit
tur. lib. i. di. i. r. 1

Nata est de virgine divina natura an
hec sit concedenda. lib. iij. d. v. r. 9.

Nata de virgine an venedicat de na
tura assumpta. li. iij. di. i. r. 10

Natantia

Natantia que dicuntur reptilia. li. ij. d. i. r. 2

Natura

Natura quid secundum philosophum. li. i. d.
vii. 8. Item de natura naturalis ori
gori origo et naturale dicunt de crea
tura dupl'. li. i. di. i. r. 38

Natura et voluntas quomodo in deo
sunt idem. li. i. di. i. r. 22

Natura et voluntas differenter mouet
tur. li. i. di. i. r. 15

Naturam et habentem naturam in deo
quid dicamus. li. i. di. i. r. 16

Naturam non dici de personis est he
reticum. lib. i. di. i. r. 1

Natura et res nature qua aliteret ali
ter et aliter dicitur. li. i. di. i. r. 4.

Naturale dicitur dupliciter et quomo
do deus et creatura habent potestas
naturales. li. i. di. i. r. 5

Natura et deus differenter productus
aliquid. lib. i. di. i. r. 28

Natura consideratur dupliciter et que
desiderat proprium bonum et que des
gloriam. li. ij. di. i. r. 65

Natura spiritualis an dignitate natu
re excellat compositam ex spirituali et
corporali. li. ij. di. i. q. ij. r. 67

Nature motus quare dicitur curvus
lib. i. di. i. r. 67

Natura rationalis ratione cuius amat
deum. li. ij. di. i. r. 71

Naturaliter dicitur aliqd dupliciter et
quomodo perturbabilis est liber. arbi.
naturalis. li. ij. di. i. r. 27

Natura quare magis potest in forma
quod in materiam. li. ij. di. i. r. 73

S. Philo

5. Dictionario

Natura non sic meretur gratias sicut
gratia gloriam. libro. ij. di. tr. 19.
Naturale quomodo est a principio in:
trin. eco. li. ij. di. xliij. 31
Naturale aliter adiacet fito et aliter
imagini. li. ij. dist. xvi. 19
Naturale non posse quod est a voluntate
quomodo intelligitur. li. ij. xvi. 20. Hic
ponitur quod est a voluntate non a na:
tura: ponatur non est a natura
Naturale et naturaliter determinat ter:
minum qui dicitur habitudine ut a quo
non ut ad quem. li. ij. di. xvi. 21
Naturale dicitur dupliciter et contra quam deo fa:
cit et supra quam. li. ij. di. xvij. 18. et 19
Naturale dicitur dupliciter si secundum quem modum ac:
cipit Ansel. cum dicitur quod natura efficitur per
personam magis peccatrix. li. ij. di. xxij. 28
Naturale iterum dicitur tripliciter et quo:
modo dicitur natura omne quod deo
fecit. li. ii. di. xxxvij. 2. 3
Naturale non est omne quod accipit
in naturae principio. li. ij. di. xxx. 38
Naturam semper desiderare quod me:
lius est quomodo intelligitur. li. ij. di. xx. 32.
Naturalia eadem esse in nobis et in primo
hominis quod intelligitur. li. ij. di. xxxij. 15
Naturam appetere et suam perfectionem quo:
modo intelligitur. li. ij. di. xxviii. 34
Naturam instituta quod esset absque gra:
tiapulsis et sine macula. li. ii. di. xxx. 9
Naturam non deficere in necessitate
quomodo intelligitur. li. ii. di. xxx. 15.
Naturale est duplex et quod horum est
culpabile. li. ii. di. xxx. 17
Naturaliter indita nec esse laudanda
nec vituperanda quomodo intelligitur
li. ii. di. xxxii. 4. 2. 43
Naturae potentiam nihil facere praeter na:
turam quod intelligitur. li. ii. di. xxxvi. 33
Naturale non assuescere in praeratum
quod intelligitur. li. ii. di. xxxix. 6
Naturale iudicatum quod dicitur. li. ii. di. xxxix. 17
Naturam que assumitur ab una perso:
na non posse assumi ab alia quid impe:
ditur. li. iii. di. 27. et 28. Ad idem. 33
Naturam diffinitur dupliciter. li. iii. di. v. 2
Naturam quod accipit cum deo quod natura huius
na sit assumpta a deo. li. iii. di. v. 28
Naturam effecta in qua differat. li. iii. di. v. 29
Naturam assumpta a christo qua ratione
est nobilitior. li. iii. di. v. 34
Naturae est aliquid contrarium dupliciter
et secundum quem modum accipit Damascenus
dicens quod passio est motus con:
tra naturam. li. iii. di. xviii. 25

Natura habet aliquid se per modum possi:
ontis et aliquid per modum duritatis et quod
horum habet gratia perfecti quod a gratia corrigi et
supplere. li. iii. di. xxx. 16.

Naturae curitas est duplex et quam cor:
rigit gratia superueniens. libro. iij. distins:
ctione. xxx. 26.

Natura tripliciter currit cum gratia. li. ij.
distins. xxx. 30.

Natura dicitur aliquid multipliciter et quod
horum manebit in statu glorie. li. iii. di. 37. 37

Naturale nobis esse quod est deo voluntas
rati quod intelligitur. li. iii. di. 1. 28.

Naturae bonitas quod disponit ad gratiam
li. iii. di. iii. 71.

Natura dicitur aliqua generalis aliqua in:
speciali et quod confessio dicitur dicitur se lo:
gis nature. li. iii. di. xvij. 58

Naturae naufragium mare tabula quid
sit allegorice. l. 3. di. 2. 32

Necessitas est multiplex et quam habet est in
deo. l. 3. di. vi. 5. Item est duplex et quam
habet opponitur contingenti. di. xxxviii. 17

Item est duplex et quam opponitur libere. ar.
li. ij. di. vii. 35. et di. xxv. 4. 4

Necessarium sequitur ad dici se in crea:
tura non in deo. li. i. di. xxx. 13

Necessitas immutabilitatis ad bonum
nullo modo repugnat. li. ar. l. ij. di. 7. 40

Necessario velle et libere velle opponit
quod intelligitur. li. ii. di. vi. 35

Necessarium et voluntarium quod distindunt
et opposito. li. ij. di. xxx. 48

Necessarium non esse voluntarium quo:
modo intelligitur. li. i. di. xxx. 13

Necessitas est multiplex et quam habet est in
deo. l. 3. di. vi. 5. Item est duplex et quam
habet opponitur contingenti. di. xxxviii. 17

Item est duplex et quam opponitur libere. ar.
li. ij. di. vii. 35. et di. xxv. 4. 4

Necessitas est multiplex et quam habet est in
deo. l. 3. di. vi. 5. Item est duplex et quam
habet opponitur contingenti. di. xxxviii. 17

Item est duplex et quam opponitur libere. ar.
li. ij. di. vii. 35. et di. xxv. 4. 4

Necessitas est multiplex et quam habet est in
deo. l. 3. di. vi. 5. Item est duplex et quam
habet opponitur contingenti. di. xxxviii. 17

Item est duplex et quam opponitur libere. ar.
li. ij. di. vii. 35. et di. xxv. 4. 4

Necessitas est multiplex et quam habet est in
deo. l. 3. di. vi. 5. Item est duplex et quam
habet opponitur contingenti. di. xxxviii. 17

Item est duplex et quam opponitur libere. ar.
li. ij. di. vii. 35. et di. xxv. 4. 4

Necessitas est multiplex et quam habet est in
deo. l. 3. di. vi. 5. Item est duplex et quam
habet opponitur contingenti. di. xxxviii. 17

Item est duplex et quam opponitur libere. ar.
li. ij. di. vii. 35. et di. xxv. 4. 4

Necessitas est multiplex et quam habet est in
deo. l. 3. di. vi. 5. Item est duplex et quam
habet opponitur contingenti. di. xxxviii. 17

Item est duplex et quam opponitur libere. ar.
li. ij. di. vii. 35. et di. xxv. 4. 4

Necessitas est multiplex et quam habet est in
deo. l. 3. di. vi. 5. Item est duplex et quam
habet opponitur contingenti. di. xxxviii. 17

Item est duplex et quam opponitur libere. ar.
li. ij. di. vii. 35. et di. xxv. 4. 4

Necessitas est multiplex et quam habet est in
deo. l. 3. di. vi. 5. Item est duplex et quam
habet opponitur contingenti. di. xxxviii. 17

Item est duplex et quam opponitur libere. ar.
li. ij. di. vii. 35. et di. xxv. 4. 4

Necessitas est multiplex et quam habet est in
deo. l. 3. di. vi. 5. Item est duplex et quam
habet opponitur contingenti. di. xxxviii. 17

Item est duplex et quam opponitur libere. ar.
li. ij. di. vii. 35. et di. xxv. 4. 4

Tabula

Necessitatem omnem ante esse coactionis: aut prohibitionis quomodo intelligitur. li. iii. di. xvi. 2^a

Necessario lesse alicui quod lesit et vellet nolite quod intelligitur. li. iii. di. xvi. 23

Necessarium et voluntarium non posse simul stare quod intelligitur. li. iii. di. xvi. 24

Necessitate quomodo dicitur deus aliquid facere. libro. iii. di. xi. 9

Necessitas est duplex et quae legem non habet excusat a peccato et peccatum. li. iii. di. xxxix. 19

¶ Aerus

Aerus proprie dicitur de spiritu sancto. li. i. dist. x. 29

Aectere in voce actus significat passionem: et in passiva actionem. li. i. di. x. 33

Aer est duplex et quod acciperetur greci nomen respectu spiritus sancti: et quomodo dicitur. li. i. di. xi. 9

¶ Aegatio

Aegatio postposita relatio ipsi non confundit. li. i. di. iii. 5

Aegatio cum presentia subiecti quasi equis pollet teri operatio. li. i. di. xiii. 8

Aegationes quomodo contrarie habent affirmationibus. li. i. di. xxviii. 13

Aegationi subternitur affirmatio et positio. libro. i. dist. xxxi. 6

Aegatio et affirmatio non est de eodem quod intelligitur. li. i. di. xxxiiii. 15

Aegationes de deo sunt vere affirmationes vero incompacte quomodo intelligitur. li. i. di. xxxviii. 19

¶ Aegociari

Aegociari circa temporalia eterna potest esse dupliciter. libro. ii. di. xxxv. 5

Aegoponitur circa idem et proximum ponatur circa deum et proximum

Aegociatione militis officio thelonet potest quae recte et male videtur. li. iii. di. xvi. 15

¶ Aemo

Aemo scit utrum amore vel odio dignus sit quomodo auctoritas illa intelligitur. li. i. di. xvi. 24

Aemo nouit patrem nisi filius: nemo pro quo ibi distribuatur. li. i. di. xxi. 3

Aemo nisi pater et solus pater qua ratione non equipollent. li. i. di. xxi. 19

Aemo operatur ad malum aspiciens quod intelligitur. libro. ii. di. xxxviii. 9

Aemo nouit qui sunt dei nisi soli spiritus dei quod intelligitur. li. iii. di. xxxiii. 2

¶ Aepoptus

Aepoptus quod dicitur. li. 4. di. vi. m.

¶ Aihil

Aihil accipitur tripliciter cum dicitur aliquid

quod est de nihilo vel ex nihilo: et quod deus sine diuina essentia sine potest esse de nihilo. li. i. di. v. 9

Aihil in deo secundum accidens dicitur quod intelligitur. li. i. di. xxvi. 5. 7. 6. 7. 7. 8.

Aihil quod est aliquid. li. i. di. xxxii. 11

Aihil factum est ante celum et terram. nec est tempus sed cum tempore facta sunt omnia non ex tempore. li. ii. di. ii. c. d.

Aihil est in genere quod non sit aliqua eius specie quod intelligitur. li. ii. di. xii. 22

Aihil secundum idem agere et pati quod intelligitur. li. ii. di. xxxiii. 36

Aihil est in intellectu quod prius non fuerit in sensu quod intelligitur. li. ii. di. xxxiii. 70

Aihil quod corruptum cedere omni non ens quod intelligitur. li. ii. di. xxxvi. 32

Aihil quod predicatur de altero in abstracto ne predicari habet de altero in concreto quod intelligitur. li. ii. di. xxxvii. 7

Aihil ita est in se potestate et voluntate quod intelligitur. li. ii. di. xxxviii. 7

Aihil inuisibile est a deo quod intelligitur. li. ii. di. xli. 25

Aihil quod est a deo datum est auferendum quod intelligitur. li. ii. di. xliiii. 27

Aihil operatur aliquid patitur quin corruptum patur cum illo quod intelligitur. li. ii. di. xlv. 28

Aihil est amabile ex charitate nisi beatificabile quod intelligitur. li. 3. di. xxxvii. 37

Aihil posse aliquid magis videri quam subiectum quod intelligitur. li. iii. di. xxxix. 21

Aihil idem est ad oppositos fines quod intelligitur. li. 4. di. xlviii. 14

Aihil secundum duplicem acceptionem facit duplicem sensum in hac auctoritate non potest deus facere nisi quod iustum est. 7c. li. i. mo. di. xlviii. 1.

Aihil quod renatur fuerit ex aqua et spiritu sancto non potest intrare in regnum celorum quod intelligitur. li. ii. di. liii. h. i.

Aihilissimum in anima dupliciter potest accipi quod ymago possit penes nobilissimum in anima. li. ii. di. xlv. 36

Aihilitati attestari est duplex et quod peccatum attestat nobilitati nae. li. ii. di. xlv. 36

Aihil materiam debere rationem. li. ii. di. xlv. 36

Aihilior est substantia viuente. li. ii. di. xlv. 36

Aihilior est operatio pauciora quod intelligitur. li. ii. di. xlv. 36

Aihilior est esse operatio pauciora quod intelligitur. li. 4. di. i. 18

Aihilior est duplex et quod non potest nocere oipotens. li. ii. di. l. 6

Aihilior est inferre alicui effectum potest esse

dupl'r 7 fm quē modū pōt aliqd ptra
riari deo i opere suo. l. ij. d. xxv. 24
Hocendi vel peccandi voluntas quō ē
ab alio 7 p'tas a deo. l. ij. d. xliij. 6

¶ Hocem

Hocē et diē imediate diuidere tēpus
quō itelligitur. l. ij. d. xij. 30

¶ Holo.

Holle seu nō uelle dī: dupl'r 7 quō dī
ctur deo nolle. l. i. d. xlv. 16

¶ Homen

Hōia qdā ipōtēt i diuisiō distictiones
solū qdā oimodā unione qdā medio
modo 7 q' hōy recipiantur i diuinis.
l. i. d. dist. iij. 20.

Hōia significantiā essentia i diuisiō sūt
i triplici differētia. l. i. d. v. 11

Hōia i diuisiō qdā sunt substantia qdā
oīno iadiacētia. l. i. d. v. 16

Hominum i diuinis sunt quattuor ge
nera. l. i. d. vñ. 15

Homē gñis qre nō trāfferē ad diuina
fm q' rūdā opinionē. l. i. d. vñ. 44

Hōia significat substantia i diuisiō tripli
ci modo. l. i. d. i. 2.

Hominia eadē in diuisiō ppe 7 uniuersa
lter accipiuntur. l. i. d. r. c.

Homē connotās effectū dī respectus
dupl'r: 7 fm quem modū ē essentiale 7
scdm quē notionale. l. i. d. xv. 20.

Hominū diuinoy ser mēbia. l. i. d. xxij.
l. Et ad idē. a. et. b.

Hōia i diuisiō dicuntur fm doctrinam i
qñq' regulis datā. l. i. d. xxij. 5.

Homen quare aliqñ substantia et nō
p'pū vel participiū. l. i. d. xxij. 4

Hominabilis an sit deo. l. i. d. xxij. q. i.
a. Respō. 8.

Hōiale siue effabile dī: dupl'r sicut 7
itelligere. Ibidem

Homen quomodo significat substantia
cum qualitate cum deus noīatur siue
ex p'it per nomē. l. i. d. xxij. 11.

Homē unū solū an plura habeat uis
l. i. d. xi. q. ij. b. rñ. 12.

Homē tria includit et scdm hoc tripl'r
accipitur. Ibidem.

Homē dei quō singularit' ex p'it sc'ris
ptura. l. i. d. xxij. 13

Hōia i diuisiō quare nō sunt synonyma
l. i. d. xxij. 14

Hōim diuinoy multiplicatio nō soluz
uenit a parte itelligēdi. l. i. d. dist. xxij. 15

Hōia diuina an oīa dicantur translatiue
an qdā ppe. l. i. d. xxij. q. iij. c. rñ. 17

Hōmina quēdā deo sibi ipōtūt: qdam

nos et ipōtūmus. Ibidē.

Hōia triplicit' significat: 7 q' trāfferuntur
a creaturis ad diuisiō: 7 q' nō. l. i. d. dist.
iij. 18.

Hōmē oē quō habet aliqd sensibile. l. i.
p'mo. d. xxij. 22

Hōmia oīa dicta de deo an dicantur se
cūdiū substantia. l. i. d. xxij. q. iij. d. Rñ.
63. et per totum.

Hōminū differētia quib' utimur lcs
quentes de deo scdm Aug. et Ambros
l. i. d. xxij. a. b.

Hōiz diuinoy differētia oēs reducūt
ad duas. l. i. d. xxij. c. d.

Hōmen persone an trāfferi debuit
rit ad diuina. l. i. d. xxij. q. i. a. Respon.
6. et per totum.

Hōmē substantie an trāfferi debuit ad
diuina. l. i. d. xxij. q. ij. b. rñ. 11

Hōmē substantie a duplici proprietate
potest dici. l. i. d. xxij. 11. et. 12

Hōmē essentie an dici debeat i diuisiō.
l. i. d. xxij. q. iij. c. rñ. 13. et per totum.

Hōmen hoc substantia an numerē i di
uinis. l. i. d. xxij. q. i. d. rñ. 14. 7 p totū.

Hōmē hoc essentia an numerē i diuisiō.
l. i. d. xxij. q. ij. e. rñ. 15. et p totū.

Hōim grecoy 7 latinoy quibus utin ur
in diuisiō correspondētia 7 sufficientia.
l. i. d. xxij. 13.

Hōmen pot' significare opationem bu
plicit'er: et scdm quā significatiōe pō
test deus dicere pluralit'. faciam' hōy
minē ad ymaginē. 7c. l. i. d. xxij. 23.

Hōia q'tuor pluralitate significatiā re
cipimus: 7 q'tuor nō. l. i. d. xxij. 2.

Hōmen ad dici aliqd pōt eē dupl'r. l. i.
p'mo. d. xxij. 19.

Hōmē dicēs respectū ad creaturā quo
modo nō ē notionale. l. i. d. dist. xxij. 39.

Hōia p' q' exprimitur p'p'etates p'ona
rū tractātur. l. i. d. xxij. e.

Hōia p'p'a discernunt a cōmunit' b'. l. i. d.
p'mo. d. xxij. f. et. g. et. h.

Hōia q' dicūt effectū i creatura possūt
illū dicere dupl'r. l. i. d. xxij. 5.

Hōmē accipi differēter i diuisiō pōt eē
triplicit'. l. i. d. xxij. 12. secūdo.

Hōia aliq' dicuntur de deo ex tpe 7 rela
tiue scdm accidēs qd nō deo s'z creatu
ris accidit. l. i. d. xx. a. b. c.

Hōia q' translatiue 7 p' similitudinē de
deo dicuntur doctrina gñali tractant
l. i. d. dist. xxij. g.

Hōmē p' h' d' rei ipōt. l. i. d. dist. xxv. 38

Hōiare ptingit aliqd dupliciter: 7 fm
3. iij.

Tabula

quē modū intelligit eū dī affectū operi
tuo nomē ipōnit. l. ij. d. xl. i.
Notato vno tres intelligit quo sensu dī
perit mag. l. iii. d. lii. i.
Nota i osum desinetia quō significent
plentitudinē. l. 3. d. xxxvi. 28.
Homē siue vox dī tripliciter: quare dī
i fōms baptisimī i noie r nō i nobus.
l. 4. d. li. i. i. **Notatiuus**
Notatiuus respectu actiui: et ablatiui
respectu passiuī ipōnit eōdem pncipiū.
l. pmo. dist. xv. 27
Notoster
Notstrū r meum dupliciter possunt ali
cui attribut. l. i. d. xvi. 33
Noter vel me quō dī de aliquo. l. i. dī
stin. xv. 34. **Notocere.**
Notocere neminē q̄ sunt dei nisi in spū
dci quō intelligitur. l. 3. d. xlii. 2.
Noticia.
Noticia r amor: sunt i aia substantiatē r
er psequenti. l. i. 3. d. lii. 55.
Noticia duplex est i nobis i deo autēz
vna qua facit quō nos duabus. l. pmo.
dī. xxxvii. 4.
Notum.
Notū p̄us vel magis notū ē aliqd̄ du
pliciter. l. i. d. viii. 42. **Notio.**
Notio esse opationē q̄ substantiā quō
intelligitur. l. 2. d. viii. 69
Notionē p̄igit dupl̄ significari. l. i. dī
stin. xx. 20. r dī. xlii. 14.
Notio nulla dī p̄minter de tribus quō
intelligitur. l. i. d. xlii. 20.
Notio p̄p̄etas relatio differēt. l. i. dī.
dī. xvi. 27.
Notiones sunt q̄nqz fm cōmunē opti
nionē magistrorū: r vide ibidē alias os
p̄ntones de hac materia. l. i. d. xvi. 28
Et per totum.
Notio i diuisiō q̄ possit eē. l. i. d. 28. 26
Notio q̄re nō ē nō p̄ducit. l. d. 28. 28.
Notio vna siue p̄p̄etas vni⁹ p̄sone an
p̄dicatur de alia. l. i. d. xlii. q. ii. c. Re
Notio siue p̄p̄etas eadēz [p̄d. 18
an p̄dicatur de se denotatiue. l. i. dī.
xlii. q. 4. d. r̄. 24
Notio ad notionē dupl̄ p̄parat r fm
quē modū vna de alia p̄dicatur. l. i. dī.
xlii. 19. **Notuitas**
Notuitas vno mō sonat vt vitium alio
mō nō. l. i. d. xvi. i. **Notuus**
Notū dī dupl̄ r quō dē cessat faces
se nouā creaturā. l. ij. d. xv. 4
Notubere.
Notuberes q̄re debuerūt eē de eadē tr̄z

bu i veteri testamēto. l. 4. d. xxx. 20
De nubere vide plura vbi m̄fm̄onst̄z
r vbi nuptie: r vbi sp̄s alia. **Notubere.**
Notuberalis nota quō nihil ponit i diuis
nis. l. i. d. ii. 7
Notuberal differētia an sit ponēda i diuis
nis. l. i. d. r̄. q. iiii. h
Notubere siue differētia fm n̄sex quō d̄
ponēda i diuis. l. i. d. r̄. 31
Notubero differē q̄ n̄serātur quō itelle
gitur. l. i. d. r̄. 51
Notuberus i diuis quō distrah̄t a ratio
ne n̄seri. l. i. d. r̄. 22
Notuberalis r partitiuus terminus sicut
hoc nomē vni⁹ qd̄ dicat i diuis. l. i. dī.
xlii. q. i. a. r̄. 4. r p̄ totū.
Notuberalis ille terminus vni⁹ an dicatur
scōm substantiā an scōm relationē. l. i. dī.
dī. xlii. q. ii. b. r̄. 10. r per totum.
Notuberalis terminus pure n̄seralē sicut
ficans: vt duo tres. r c. an dicat positus
ne vel p̄uatiue in diuis. l. i. d. xlii
q. i. c. r̄. 15.
Notuberalis terminus pure n̄seralē signi
ficans: vt duo tres. r c. an dicat fm subs
stantiā an scōm relationēz i diuis. l. i.
dī. xlii. q. ii. d. r̄. 17. et per totū.
Notubere i creaturis ē quātitas. i diuis
est relatio. l. i. dī. xlii. 18
Notuberalia nota vt trin⁹ r trinitas an i
pōtēt vnitatē. l. i. d. xlii. q. i. e. r̄. 22
Notuberalis diuersitas non (r p̄ totū.
venit ex diuisiōe materie. l. ij. d. ii. 23
Notubere quō p̄f̄ctur diuersitatē substanti
alē. l. ij. dī. li. 38
Notubere eē ex diuisione p̄tinuit quō itelle
gitur. l. ij. d. xlii. 50.
Notuberauit populus israel moyses r saul
sine pctō: sed dauid eū pctō. l. i. dī. 4. dist.
xlii. 43. et quare populus punit⁹ ē p̄os
pter hoc. 44.
Notuberalis diuersitas est triplex: r scōz
quā resurgēt corpa mortuorū scōm opti
nionē aliquorū. l. 4. d. xlii. 2. **Notubere**
Hunc temporis accipitur dupliciter r
quomodo res producite sunt i tpe. l. ij.
dist. i. 18
Notubere tēporis r n̄sic eternitatis non po
nere n̄sex quomō intelligitur. l. i. dī. dī
stin viii. 25. **Notubere**
Notubere quomodo eruciant turpitudi
nem coitus. l. i. d. r̄. i
Notubere quō fuisse honorabiles i p̄
radiso. l. i. dī. r̄. 2.
Notubere act⁹ quare erubescit Rert i
publico. l. ij. dī. r̄. 3.

Ruptias non nisi mortalis esse quomodo intelligitur li. ii. d. xx. 10.

Ruptie scde nō bñdicuntur martime qñ mulier est vidua li. iiij. d. xxvij. 3.

Ruptie secūde qñ celebrātur sit mlti fa ppter triplex matrimonij bonū qd tribus personis in diuinitis appropriatur lib. iiij. d. xxvij. 4.

Ruptie tūc sint sancte et bone tamē nō licet eas omni tempore celebrare. lib. iiij. d. xxvij. 4. 2. 4. 3.

Ruptie an sint vocāde si masculus et mulier sibi fide copuletur solū coeundi cā: ne illa cū altero nec ille cū altera velit coire li. iiij. dist. xxxi. c.

Ruptie secūde an sint licite libro iiij. d. xlq. q. i. g. rñ. 4. 0.

Ruptias secundas nō eē licitas si que rationes et autoritates pbare vidētur quomodo sūt dissoluēde li. iiij. dist. c. ctione. xliij. 4. 1. et per totum.

Ruptie secunde an sint sacramētales siue an habeant rationes sacramētali libro. iiij. d. xliij. q. ii. h. rñ. 4. 5.

Ruptias secundas non eē sacramētales si que rationes pbare vidētur quomodo sūt dissoluēde. lib. iiij. d. xliij. 4. 6. et per totum.

Ruptie secūde possit esse tripliciter. et scdm hoc plus et min⁹ saluatur in eis rō sacramētari i quo casu bñdicatur lib. iiij. d. xliij. 4. 8.

Ruptie secunde an sint honorabiles. li. iiij. d. xliij. q. ii. i. rñ. 4. 9. et per totum.

Ruptias secundas esse honorabiles p pte loquēdo si qñ rationes vidētur pbare quō sūt dissoluēde li. iiij. d. xliij. 5. 0. et per totum.

Ruptie secūde et tertie et deinceps an sint licite li. iiii. d. xlii. e.

CRutritua

Rutritua an aliqd pferat i veritatē hūane nature li. ii. d. xxx. q. ii. f. rñ. 4. 0.

Rutritua quare magis fuit punita i adā q̄ gñatua li. ii. d. xxxi. 2. 0.

Rutritua qua rōne potest minus res frenari q̄ gñatua li. ii. d. xxxi. 2. 1.

CObduratio

Obduratio an sit pena vel cōpa. li. i. d. xl. q. i. g. rñ. 4. 7.

Obduratio gratificatio quō se hñt respectu meriti ademerit. li. i. d. xli. 7.

Obdurari dē cor tripliciter libro. i. dist. xl. 4. 8.

Obduratio an sit a deo/ siue effectus

dei reprobātis li. i. d. xl. q. ii. h. rñ. 5. 0. Obdurasse deū aliquē. vbi legit quomodo intelligitur. Ibidem.

Obduratio i corporib⁹ dicitur positioē in spiritib⁹ defectū. li. i. d. xli. 5. 5.

Obduratio effectus cā q̄ sit. li. i. d. xl. 5. 5.

CObedientia

Obedientia accipitur dupliciter et sūm quē modū est communis omnib⁹ i trinitatibus et. lib. ii. dist. xxxv. 5.

Obedientia qua ratione sit prelati li. ii. d. xxxv. 6.

Obediendum esse iob⁹ quis eē i ca thedra quō intelligitur. li. ii. d. xliiii. 4. 1.

Obedientiū eē p oia parētib⁹ quō intelligitur li. ii. d. xliiii. 4. 2.

Obedientie ratioē quō tractauerit bñdicet ptero. et hug. li. ii. d. xliiii. 4. 3.

Obedientiā ponere sicut paupertatē et castitatē quō intelligit. li. ii. d. xliiii. 4. 4.

Obedientia quibet nō ē latra. li. iii. dist. i. ctione. 1. 5. 1.

COblectum

Obiectum principale vtrius theologi ce quid. li. iii. d. 1. 6. 3.

Obiectum vnum hz scia et fides sepe rñ s̄ differenter li. iii. d. xliiii. 1. 2.

Obiectum habet cognitū dupl r hz determinari scilicet proprie siue per se aut cōmuniter et p accidens libro. iiii. dist. ctione. xliiii. 1. 5.

Obiectum fidei quare solū pēdicat s̄ b̄ nomē articuli li. iii. d. xliiii. 4. 7.

COblatio

Oblatio hostie i vere. testa. nō erat p̄ festina peccati. li. iii. d. xviii. 6. 7.

Obligatio

Obligatio quō dē i nob⁹ de⁹. li. iii. dist. ctione. xviii. 5. 0.

Obligatio ē duplex qdā q̄ aufert p̄tā: tē qdā q̄ aufert i punitatē et q̄ aufert li. ar. et q̄ nō li. iii. dist. xxxvii. 2. 2.

Obligatiōū alia absoluta alia p̄ditio nalis et quō p̄cepta decalogi obligant ad opa formata li. iii. d. xxxvii. 2. 6.

Obligat aliqd ad aliqd specialit p̄ter alios qdupliciter rōel. li. iii. d. xxxviii. 4. 0.

CObligatus

Obligatus sūt trāsitus li. i. d. v. 2. 2.

Obligatē puā eē p̄tē q̄ magnā quō intelligit lib. ii. d. xli. 4. 0.

Obligatus dupliciter hz eē circa alī quam potētā et hz quē modū ē i parte sensibili. et secundum quem i parte rationali lib. iii. d. xxxviii. 2. 5.

CObligatio

I. iii.

Tabula

Obluio dicitur duplex et quomodo est in demonibus. lib. ij. d. vij. § 9
Obluio cogitatio suggestio que sunt peccata. lib. ij. d. xli. 46

Observare

Observatur aliquid triplici ex causa: et quo et a quibus legalia servari poterant. li. iij. d. iij. § 5. et per totam questionem.

Obstinatio

Obstinatio quod dicitur. lib. v. § 7. d. xliij. b. **Obstinatio** omnis tollat i demonibus liber tatis vsu. lib. ij. d. vij. q. ij. e. § 32

Obstinatio non minuere libere arbitrii quia integra manent data quomodo intelligitur. lib. ij. d. vij. § 43

Obstinatio dicitur duplex et quomodo est peccatum in spiritum sanctum et quomodo differt ab ipententia. lib. ij. d. xliij. § 47
Obstinatio omnis an sit peccatum in spiritum sanctum. li. ij. d. xliij. e.

Obumbratio

Obumbratio et vicissitudo in qua differunt et conveniunt. lib. i. d. vij. § 11.

Occidere

Occidit homo in statu innocente non potuisset. li. ij. d. x. § 26.

Occidere prolem an sit gravis peccatum pro occidere matrem. lib. iij. d. l. § 25

Occidere prolem gravis esse peccatum pro occidere matrem si que rationes sonare videntur quod sunt dissolvende. Ibidem. et de hoc vide plura in vroz.
Occidere prolem a se licitum et de hoc aliqua alia. lib. iij. d. xxxvij. a.

Ociosum

Ociosum quare dicitur verbum quod intelligitur quod dicitur quod reddemus rationem de ois pro ocioso. lib. ij. d. xli. § 27.

Occultum dicitur aliquid duplex: vel a parte cognoscendi: vel a parte rei cognite: et quod verbum est quod maior est illuminatio quam manifestat magis occulta. li. iij. d. xxx. § 40

Occultatio est duplex: et per quem modum potest lux occultari. li. iij. d. xli. § 67

Oculus

Oculus est duplex scilicet bene dispositus et lippus et cetera. lib. i. d. iij. § 14

Oculus corporalis et spiritualis: differenter se habet respectu rei corporalis vsu vsibilibus. lib. ij. d. vij. § 71

Oculus catti quod recipit et reddit de se potentia vsu nocte. li. ij. d. xliij. § 47

Oculus mentis quod dicitur simplex et intelligitio bona. lib. ij. d. xl. § 9

Oculus illuminat a luce ad videndum res

triplici dicitur: et ad quod videndum illuminant oculi damnatorum. lib. iij. d. l. § 18

Odium

Odium eternum duo dicitur: quod hominum est ex meritis. li. i. d. xli. § 10

Odium quomodo habebat propheta odiosus. lib. iij. d. xxxvij. § 24

Odium vitae carnalis quod hortatur deus in euangelio. lib. iij. d. xxxvij. § 29

Odium non habet inimicos quod dicitur Ambrosius sufficere. li. iij. d. xxx. § 24

Odium quid debeat hominem in inimico. lib. iij. d. xxx. § 29

Odium dicitur duplex et quod est impotentia. lib. iij. d. xliij. § 23

Odium quomodo sunt deo impius et impietas eius. lib. iij. d. xxx. § 29.

Omne quod habet pater mea sunt omnia pro quibus hic distribuat. lib. i. d. x. § 1.

Omnia in gloria dei facite. an hoc verbum sit consilium an preceptum an finis precepti. lib. ij. d. xl. § 25. et 26

Omnia quomodo accipiuntur cum deus naturam divinitatis incarnari. lib. iij. d. v. § 3.

Omne et totum differunt. lib. iij. d. xxx. § 2

Omne quod recipit est in recipiente per modum recipientis. li. iij. d. l. § 47

Omnipotens

Omnipotentes tres quare non dicimus sed tres potentes. lib. i. d. xxx. § 4

Omnipotens quare non potest esse participium. lib. i. d. xxx. § 5.

Omnipotens non dicitur quod omnia possit quare Aug. ibi accipit omnia. lib. i. d. xli. § 4

Omnipotens solus dei dicitur propter quod dicitur de christo et credete. lib. i. d. xli. § 6.

Omissio

Omissionis peccatum non potuit esse primum in lucifero. lib. ij. d. v. § 10. et 11

Omissio bone circumstantie quod dicitur delectum. li. ij. d. xli. § 7

Unus unus est duplex scilicet allentis et grans et quod precepta dicitur onera. lib. iij. d. l. § 20.

Operari

Operari dicitur in eo quod conveniunt per se et illis non et spiritus sanctus. lib. i. d. ij. § 13

Operari et esse quod differunt et conveniunt in divinis. lib. i. d. xxx. § 1.

Operari per aliquem non est possibile illum. lib. i. d. xxx. § 21

Operatio et potentia respectu cuius differunt in deo. lib. i. d. xxx. § 22

Operari et nosse differunt in divinis. lib. i. d. xxx. § 23

Opera sunt et evens voluntate divinis duplici via et vide rationes ad varias

questiones de diuina uoluntate quare
 scz hoc uel illud uelit deo. l. i. d. rli. 16
 Op⁹ duplex scz opans et opatus et qd
 hoz e fin tu et qd no. lib. i. d. rli. 24
 Operari alicui est tripliciter et quomo
 do habet ueritatem qd aliquid est tbi
 ubi operatur. lib. ii. d. vii. 56
 Operari deus psg modo quo itelligit.
 lib. ii. d. vii. 72. r. d. xv. 47.
 Operatus uirtus aliqua tripliciter et
 que operatio conuenit artificio et que
 deo et que nature. lib. ii. d. vii. 49
 Operationem nottozem ee qd substans
 tia quo itelligitur. lib. ii. d. vii. 69
 Opera sex dieru in quadam gñalitate
 tractantur. lib. ii. d. xii. a. r per totum.
 Opus prime diet. lib. ii. d. xii. a. b. r. c.
 Opus scde diet. lib. ii. d. xii. a. b. c. d. e.
 Opus tertie diet. lib. ii. d. xii. f. g.
 Opus quarte diet. lib. ii. d. xii. h. i.
 Opus qninte diet. lib. ii. d. xv. a.
 Opus sexte diet. lib. ii. d. xv. b.
 Operi secude diet quare addit: r pdit
 deus p esse bonum. lib. ii. d. xii. e.
 Opus pncipalissus esse debere pncipal
 sum est. lib. ii. d. xv. 41
 Opus vnum quare pot simul esse an
 gelt et dei. lib. ii. d. xvi. 2
 Opa meritoria oia qre attribunt gfe
 et libero arbitrio. l. ii. d. xvi. 44
 Op⁹ remunerari fm quãtitate radictis
 quod itelligitur. lib. ii. d. xvii. 43
 Opus meritorum triplicem habet co
 parationem et fm qua opuseit merito
 ritum merito congrui et fm quam meri
 tum condignit. lib. ii. d. xvii. 45
 Opus complacere artificio quod itelli
 gitur. lib. ii. d. xviii. 8.
 Opera dei perfecta esse quomodo in
 telligitur. lib. ii. d. xviii. 13
 Operu sex genera fm hng. et que sunt
 duo possibilis. lib. ii. d. xviii. 29
 Opera dei qñ potest aliquis repugna
 re et qñ non. lib. ii. d. xviii. 23
 Opatio subiecta pctō an tota sit a deo
 an tota a libero arbitrio an parsa deo
 et parsa lib. ar. lib. ii. d. xix. 14.
 Opatio subtrata a pctō quo h3 deus ut
 moues pncipale. lib. ii. d. xix. 14.
 Opis diuine pseruatio qre dependet a
 deo cū creati artificis op⁹ sine sui pser
 uatione pssitat. lib. ii. d. xix. 17
 Operatio fortuita h3 qd fortuita an sit
 a deo. lib. ii. d. xix. 17. q. ii. d. e. r. 33
 Opus quomodo facti intentionem ma
 lam. lib. ii. d. xi. 11.

Operu qualitas an sepe rñdeat quas
 litati intentiois idest an oē op⁹ quod
 fit bona intentione sit bonu lib. ii. d. i.
 xl. q. ii. a. r. 7. r per totum.
 Opus sicut ab intēte recipit qualita
 tē an etiã ita recipiat quantitatē idest
 utru quis tm faciat quãtū intendat lib
 bio. lib. d. xl. q. ii. b. r. 7. r per totum.
 Operib⁹ bonis seclusis uel circūscris
 ptis an intentio sufficiat ad pñã eters
 nã merēdã. lib. ii. d. xl. q. iii. c. r. 18
 Opera exteriora an aliquid addãt sus
 pia intentionem ratione sue excellens
 tie et dignitatis sicut sunt opera pñu
 legiata lib. ii. d. xl. q. i. b. r. 24
 Operationē placere deo ppter opantē
 quo itelligitur lib. ii. d. xl. 26.
 Operis pñuilegati bonitas excellens
 tia unde ueniat lib. ii. d. xl. 27.
 Opus dī excellens dupliciter et quos
 modo opus pñuilegatum dicatur ex
 cellens lib. ii. d. xl. 29.
 Opera bona an addãt supra intētionē
 bonã quãtū ad quantitatē dati lib. ii.
 d. xl. q. ii. e. r. 31. r per totum
 Operum bonitas an addat ad bōe intē
 tionis meritum quãtū ad nume
 rositatē idest an bonu op⁹ additū op⁹
 reddat operantē dignū maior premis
 essentiali lib. ii. d. xl. q. iii. f. r. 36. r p totū
 Op⁹ bonū vñū quãtū meritouū pte
 eterne sequētia bona opera nō sñt
 frustra. l. secundo d. xl. 41
 Operatis mercedē iputari secūdu m^e
 ritū quo itelligitur lib. ii. d. xl. 39
 Operib⁹ bonis et multis quare meret
 homo vnã solã gloriã et peccatis multis
 mltã supplicia lib. ii. d. xl. 42. r. 43.
 Opera dei esse ualde bona quo itelligi
 tur lib. secundo d. rli. 10
 Operatio vna et eadē quo pot esse bo
 na et mala. l. secundo d. rli. 11
 Opus an sit meritoriuū pte eterne. ne
 cessaria e scdm quosdã. actualis scdm
 quosdã sufficit habitualis relatio in
 deum lib. secundo d. rli. 34. r. 35
 Operatio quan do dī naturalis et quas
 do mirabilis lib. tertio d. lli. 39
 Operatio intellect⁹ et operatio poten
 tie actiue differūt lib. lli. d. rlii. 66
 Opera i charitate facta quare possunt
 reuificari. et extra charitatem facta
 non lib. tertio d. rlii. 69
 Operatio fides spes charitas respectu
 citus sunt equalia lib. d. xv. 5
 Opus aliud est uirtuosum plene aliud

Tabula

Templene et quod homo necesse est esse a
virtute et quod non. l. ii. d. xxii. 41
Opera formata dicitur duplex et secundum quem
modum precepta decalogi obligent ad
opera formata. l. ii. d. xxxvii. 25
Opus divinum dicitur habere facilitatem congruam
et virtutem. l. ii. d. quarto. d. ii. 19
Opus aliquod habet virtutem a charitate
interna aliquod ex institutione et
quod hominum est virtutis et virtutis et quod
hominum sacramentum. l. ii. quarto. d. v. 22
Opera domini omnia an sint precepta
lib. quarto. d. vii. 32

Opus mortuum quomodo potest virtutem
facere et quomodo virtutem et recipere
facere differunt. l. ii. quarto. d. xlii. 75
Opus quomodo dicitur virtutum et motus
efficitur. lib. ii. d. xlii. 76. Hic circa
punctum ponitur quia aut dicitur opus
ponatur: quod dicitur opus. et sequenti linea
ponitur hec ponatur hoc.

Opus est triplex scilicet dei ad hominem:
homo ad hominem: et homo ad deum: et quod
potest virtutem et quod non. l. ii. quarto. dist.
xx. 23. Hic ponitur hominis additum po
natur hominis ad deum.

Opera bona facta extra charitatem an sint
hominis meritoria. l. ii. d. xv. q. e. R. 17

Opera bona facta extra charitatem an
valeant ad tolerabiliorum penam. lib.
quarto. d. xv. q. vi. f. R. 31

Opera bona per se signa peccati mortificata
quod faciunt mittuntur penam. l. 4. d. xv. 39

Opera bona mortificari et peccata deleri
differunt. lib. quarto. d. xxii. 10

Opera exteriora recipere qualitate ab
ferioribus quomodo intelligitur. l. ii. d. xx. 23

Opus dicitur differens duplex et de quo potest
fieri virtus. l. ii. quarto. d. xxxvii. 21

Operire

Operitur aliquid aliter in conspectu
hominis aliter in conspectu dei et quomodo
charitas dicitur operire multitudinem
peccatorum. lib. ii. d. xxii. 8.

Opinari per accidens est duplex et quomodo est licitum
et quomodo hereticum. l. ii. d. xxxvii. 17

Opinari per accidens de notionibus non est
mendacium. lib. primo. d. xxxvii. 18

Opinio erronea de notionibus quamvis
est periculosa. lib. primo. d. xxxvii. 19

Opinio quid est. lib. primo. d. lvi. 46

Opiniones octo in quibus magister
communiter non tenet. l. ii. d. xlii. 4

Opinabile et scibile quid potest esse. l.
ii. d. xlii. 23

Opinio probabilis accipitur dupliciter

et quomodo potest stare cum habitibus
dei circa eadem materia. l. ii. d. xxxvii. 33

Oppositio

Oppositio formatur dicitur esse respectu eiusdem
temporis. lib. i. d. tr. 29

Oppositio duobus propositis necesse
est alteri scire ergo necesse est alteri
velle. Solutio. l. i. d. clvi. 17

Opposita se non posse compari circa
vnum quod intelligitur. l. ii. d. ii. 25

Opposita nata fieri circa idem vbi habet
instantiam. l. ii. d. vii. 21. Ad idem. 62. et
distin. xli. 9. Ad idem. l. i. d. xvii. 48

Oppositum si est causa oppositi ergo
propositum est causa propositi vbi illa
maxima habet instantiam. l. ii. d. vii.
35. et d. xxxvii. 20. et l. ii. d. xxxvii. 26

Oppositum vnum si multiplicatur
ergo et reliquum quomodo intelligitur.
l. ii. d. xxxvii. 15. et d. xlii. 23

Oppositum vnum quomodo intelligitur.
l. ii. d. xxxvii. 31

Opposita quomodo dicuntur habere
maiores convenientias ad invicem quam
creature ad creatorem. l. ii. d. i. 14

Opposita duobus affirmari de eo
dem in christo ita primum dicitur per
unionem alterum per proprietatem: neutrum
tamen istorum poterit negari quia plus tollit negatio quam ponat affirmatio. l. ii. d. vii. 28

Oppositorum potest esse vnum habitus
cognitivus sed non effectivus. lib. ii. d.
distin. xxxvi. 44

Optimum

Optimum in vno genere si est melius
optimo facto et simpliciter hoc illo melius
quod intelligitur. l. ii. d. i. 70

Optimum est duplex et secundum quod
modum accipitur in illa autoritate Dionysii
optimum est optima adducere. lib. ii. d. xxxvii. 10. Ad idem. l. ii. d. xx. 43

Optimum iterum est duplex et quomodo
optimum virtutis cuiusque rei est tantum
vnum. l. ii. d. xxxvii. 27

Optimo debet optimum locum quomodo
intelligitur. l. ii. d. xxxvii. 31

Oziare

Oziare pro aliquo contingit dupliciter
aut scilicet secundum formam orationis
aut secundum intentionem orationis et quomodo
christus oravit in iudicio te pro se et quomodo pro discipulis. lib.
ii. d. xxxvii. 7. et 8

Oziare an decuerit secundum. lib. tertio. dist.
xxxvii. q. i. d. R. 30. et per totum.

Quando neminem petere ab alio quod potest ipse implere quomodo intelligitur. lib. tertio. d. xvij. 31

Oratione esse accensum intellectus in deum quomodo intelligitur. l. ij. d. xvij. 33

Orationis postulatio quomodo respicit totam trinitatem. l. ij. d. xvij. 34

Oratione in os an christus fuerit erant datus. l. ij. d. xvij. q. ij. e. R. 36

Oratio illa qua ipse oravit i passio ut calix transferret a se an fuerit a deo an a sensualitate. l. ij. d. xvij. q. iij. f. R. 39

Quando neminem petere aliquid a se quomodo intelligitur. Ibidem

Orationem dominicam quam potest orare vel invidios dicere absque culpa. l. iij. d. xxx. 3. r. li. quarto. d. xvi. 65

Oratione an contingat satisfacere et esse duplex sit oratio scilicet mentalis et vocalis queritur que sit magis satisfactoria. l. quarto. d. xv. q. iij. n.

Orationem vocalem non ferre animum sursum falsum est. l. iij. d. xv. 78

Orationem vocalem magis esse penalem quomodo intelligitur. l. quarto. d. xv. 79

Oratione gemebunda spectare ad petitionem quomodo intelligitur. l. iij. d. xv. 80

Oratio vocalis triplici ex causa est instituta. l. quarto. d. xv. 81

Orare potest ois homo dimittit nobis debita nostra sicut et nos et absque peccato quantumcumque sibi non consistet de peccato. l. quarto. d. xvi. 63

Oratio dominica quomodo delet peccata. l. quarto. d. xvi. 64

Orare pro martyre in ecclesia inturia esse quomodo intelligitur. l. iij. d. xv. 6

Orationes nostras per quem modum offerunt angeli deo. l. iij. d. xv. 8

Oratio peccatoris quomodo meretur aliquid apud deum. l. quarto. d. xv. 29

Oratio quare non dirigitur ad spiritum sanctum sicut ad patrem. l. quarto. d. xv. 46

Orbis

Orbes celestes quomodo movent motu contrario. l. scdo. d. xxx. 8.

Orbitum celestium diversitas et distinctio vnde. l. scdo. d. xliii. 49

Orbes planetarum quomodo moventur diversis motibus sphaere vltime non tam distincte continuantur. l. ii. d. xliii. 51

Orbitum motus quomodo est propter luminarium motum. l. ij. d. xliii. 56

Orbi alicui an conveniat moveri absque stellis. l. ii. d. xliii. q. iij. R. 59

Odo non sacramentum

Odo erroris si continetur hic approbat sapientie et rerum in fine et hic approbat beatitudinem. l. i. d. 3. 6. Ad idem. d. xliii. 17

Odo an sit i divinis ponendus. libro primo. d. xx. q. i. e. R. 19

Odo est triplex et quod horum cadit i divinis. Ibidem.

Odo notifica. l. i. d. xx. 7. 7. 18

Odo quomodo est quod notificale. l. d. xx. 8

Odo alio dicitur i divinis et i creaturis libro primo. d. xx. 12

Odo quomodo est i divinis. l. i. d. xx. 22

Odo nature an sit in divinis. libro primo. d. xx. q. ii. d. R. 23

Odo dicitur esse altitudo dupliciter et quomodo dicitur esse persone patris et filii et spiritus sancti et quomodo nature. Ibidem.

Odo secundum naturalem originem i his in fieri duobus dicitur emanatione et ante emissionem et c. i. divinis aut non sic. l. i. d. 25

Odo ponit i divinis et non gradus et quomodo differunt odo et gradus. libro primo. d. xxv. 7. 7. 8

Ordinabilitas duo genera et i quod relatio introducta per mutationem facta i utroque extremorum et in quo non. l. i. d. xxx. 3.

Odo est duplex scilicet secundum nobilitatem et secundum durationem et quod horum ponit extrema simul quomodo non. l. i. d. xl. 13

Odo item est duplex scilicet dispositio rerum i universo et directio in fine et scilicet quomodo est de ordine predestinationis. libro primo. d. xl. 18.

Odo nature est duplex et propter quod factus est deus. l. i. d. xl. 28

Odo universi si consideret ad finem i universo nlla est iordinatione. l. i. d. xliii. 19

Ordinatum quod dicitur melius quod si nihil est propinquius. l. i. d. xliii. 20

Ordinis bonitas quomodo pedet ex partibus bonitate. l. i. d. xliii. 21.

Ordinabile an sit malum a voluntate dei. l. i. d. xlvi. q. v. e. r. 1. 4

Ordinatum esse dicitur aliquid triplex et quomodo malum esse ordinabile. Ibidem.

Ordinatum esse ubi presupponit esse libro. l. i. d. xlvi. 31

Odo alter esse in spiritibus alter in corporibus. l. i. d. viii. 51.

Odo angelicus diffinitur. l. ii. d. tr. 4.

Ordinum diversorum angelorum an sint diversarum specierum per naturam. l. ii. d. tr. q. i. a. r. 6. 7 per totum.

Ordinum angelicorum distinctio an sit a natura vel genera tanquam a principio aut causa. l. ii. d. tr. q. ii. b. R. 10. 7 per totum.

Tabula

Ordines angelici vnde et nominentur lib. bio. ij. d. ix. q. iij. rñ. 22 et per totum.
 Ordines ad singulos angelorum an fiat essentia saluadorum. l. ij. d. ix. q. v. e. rñ. 30. 7 per totum.
 Ordinis respectu ordinis platio an euas: cietur post iudicium. l. ij. d. ix. q. vi. f. rñ. 36. 7 per totum.
 Ordines angelici an sint tantum nouem. l. ij. d. ix. q. vii. g. rñ. 42. 7 per totum.
 Ordo decimus ex hominibus quid efficitur lib. ij. d. ix. 4. 4.
 Ordinum distinctionem esse secundum bonam gratiarum quomodo intelligitur l. ij. d. ix. 4. 5. Ad idem. 4. 6.
 Ordo angelicus an comparatur secum equalitatem. l. ij. d. ix. q. viij. h.
 Ordines angelici quod et quot sint. l. ij. d. ix. a
 Ordo angelicus quid sit, qualiter ordinis nomen nominetur et quod sit ratio nominis vnt: usculisq; ordinis. l. ij. d. ix. b.
 Ordines angelici an a principio creatiois ita distincti fuerint. l. ij. d. ix. c.
 Ordines eiusdem angelorum omnes sint equales. l. ij. d. ix. d.
 Ordinem decimum angelis repleri quo modo intelligitur. l. ij. d. ix. e. f.
 Ordo productiois an exigat patrem de non ente facere ens ipotetia quod producere aliquam formam. l. ij. d. xij. 10.
 Hic ponitur inter ens et ens: ponatur inter ens et non ens.
 Ordo creaturis est triplex. l. ij. d. xix. 2
 Ordinem attendi penes distinctionem quomodo intelligitur. l. d. xxv. 33.
 Ordo est duplex. scilicet angelicus esse, et post factum esse et quod male est ordinabile. l. ij. d. distinctio. xxx. 37.
 Ordo qui ponit distinctionem et quod non lib. iij. dist. xxi. 18.
 Ordinatium est aliquid ad beatitudinem dupliciter et quod horum diligendum est ex charitate. l. iij. d. xxv. 21.
 Ordinatium est aliquid ad laudem dei dupliciter scilicet et quod horum est diligendum ex charitate lib. iij. dist. xxv. 22.
 Ordinis propter agere est triplex et de qua vix est dictum magis quod peccat qui propter agere agit. l. iij. d. xxi. 1.
 Ordo an sit in charitate diligibilis. l. iij. d. xxi. q. i. a. rñ. 8.
 Ordo penes quid attenditur in charitate. l. i. 3. d. xxi. 9. rñ. 1. 14. Ad id. 35. 36
 Ordo charitatis propter agere nisi ad deum vix. f. cha. l. diligendo propter deum nobis. l. iij. d. xxi. q. i. b. rñ. 15. 7 per totum.

Ordo charitatis propter eparationem nisi ad primum vtrum scilicet secundum ordinem charitatis proponendum sit bonum proprium bono ipsi pro primi lib. quarto dist. xxi. q. iij. c
 Ordo charitatis propter eparationem propter agere ad finem: et queritur vtrum magis diligendum sine pariter quod sit an everso. libro tertio dist. 29. q. 4. d. rñ. 28
 Ordo charitatis propter eparationem domes stici ad extraneum et queritur vtrum domestici sit extraneo proponendum lib. iij. dist. xxi. q. v. e. rñ. 31.
 Ordo duplex attenditur in charitate et secundum quem domesticus proponendi sunt extranei. lib. iij. d. xxi. 32
 Ordo charitatis an attendatur penes affectum rñ an simul penes affectum et effectum. lib. iij. d. xxi. q. vi. f. rñ. 37.
 Ordo charitatis quare magis assignatur penes propinquitatem quod penes bonitatem vel penes indigentiam necessitate libro tertio dist. xxi. 38
 Ordo charitatis an in patria habeat mutari libro tertio dist. xxi. q. iij. i. rñ. 53. 7 per totum.
 Ordo in consanguinitate tripliciter accipitur. et secundum hoc tres linee consueuerunt assignari l. quarto dist. l. 9. 7. 10.
 ¶ Ordo sacramentum.
 Ordinum septem gradibus quod septem spiritus sancti bona aptantur lib. 4. dist. xxiij. 1
 Ordinatium an debeant coronari vel tonsurari libro quarto distinctione. xxiij. q. i. a. rñ. 4. 7 per totum.
 Ordo an sit in ecclesia libro quarto distinctione. 2. 4. q. i. e. rñ. 20
 Ordo necessarius est in ecclesia dupliciter ratione Ibidem.
 Ordo secundum que bona attendatur libro quarto dist. xxiij. 2. 4.
 Ordo an sit sacramentum l. 4. d. 2. 4. q. 2. f
 Ordo duplex dicitur scilicet quod modum est sacramentum et secundum quod non. Ibidem. in. rñ.
 Ordinem non esse sacramentum si que rationes probare videtur quod solentur libro quarto dist. 2. 4. 25. 7 per totum.
 Ordo quare non habet rationem sacramenti in angelis et laicis. lib. 4. d. 2. 4. 27
 Ordinis sacramentum an sit no. le. proprium libro quarto dist. 2. 4. q. 3. g. rñ. 30
 Ordinis sacramentum non esse no. le. proprium si que rationes sonare videtur quod iure dissolvente. l. iij. d. xxiij. 31. 7. 32.
 Ordinis sacramentum quod est de dictamine nature lib. iij. dist. xxiij. 33.
 Ordo an sit sacramentum vniuersale plures

lib. iiij. d. xliij. q. iij. §. 34.
 Quid an dividatur in partes integras
 les an subiectivas lib. iij. d. xliij. 36.
 Ordinis sacramenti ad quod ordinat p[ri]ncipaliter lib. iij. d. xliij. 37.
 Ordini d[omi]nia quodammodo est specifica
 quodammodo non lib. iij. d. xliij. 38.
 Ordines d[omi]ni sacri tribus modis et quibus
 vniuersis ordo d[omi]ni facit. l. 4. d. 24. 43
 Quid quod magis diffinit p[er] signaculum
 q[ui] p[er] elementum. l. iij. d. xliij. 44
 Ordinibus in omnibus an imprimatur ca
 racter libro quarto dist. xliij. q. i. l. 45. et per totum
 Ordinibus in diuersis an characteres
 diuersi imprimantur. l. iij. d. xliij. q. ij
 k. r. 49. et per totum.
 Ordini diuersorum characteres an sint ef
 fentialiter ad se invicem ordinati libro
 iij. d. xliij. q. iij. l. 7. et per totum
 Ordinibus in diuersis quando impres
 matur character l. iij. d. xliij. q. iiii. m.
 R. 58. et per totum
 Ordinibus in aliquibus p[er]ferendis q[ui]bus
 non fiat manus impositio sic t[ame]n aliq[ui]d
 simile lib. iij. d. xliij. 59
 Ordini in collatione ad quid sacerdos
 teo manus imponit lib. iij. d. xliij. 60.
 Ordini diuisio vel gradus distinctio
 penes sacros et non sacros an sit b[e]n[e]d[i]c
 signata. l. 4. d. 24. q. i. n. R. 64.
 Ordines qua ratione dicuntur sacri.
 libro quarto dist. xliij. 65.
 Ordini omni collatio quod dat p[ri]ntem
 aliquam ministrandi circa summum sacra
 mentum. l. iiii. dist. xliij. 66
 Ordines nedom sacri sed et non sacri
 quomodo fuerunt in primitiua eccles
 sia lib. iiii. dist. xliij. 67
 Ordini substantialia semper fuerunt
 eadem ecclesia: sed non eodem modo
 ut nunc. lib. iiii. d. xliij. 68.
 Quid an sit psalmistatus l. quarto d[omi]ni
 fin. xliij. q. ij. o. R. 69.
 Ordine p[ro]p[ri]e loquendo e[st] psalmistatus. l.
 que r[ati]ones probat quod sit dissolvens
 de l. iiii. d. xliij. 70. r. 71.
 Quid an sit episcopatus. libro quarto
 dist. xliij. q. iij. p. R. 72.
 Ordinem proprium vel specialem esse
 episcopatus si que autoritates et ratio
 nes probare videatur quomodo sit dissolue
 de l. iiii. d. xliij. 73. et per totum. Hic
 ponitur in principio de fido et per
 lego ponatur de fido et gelasio.
 Ordines an sint septem an plures an pau

clores. l. iij. d. xliij. q. iij. q. r. 78.
 Ordinum numerus et sufficientia sumit
 tur multipliciter et de dignitate et offi
 cio singulorum. Ibidem.
 Ordines t[ame]n tres esse auctoritate d[omi]ni
 nisi quomodo est intelligendum. l. 3
 bio quarto d. 24. 79
 Ordines non distinguuntur penes actus
 hierarchicos sed sunt purgare illumina
 re et perficere: sed penes actum ministrandi
 d[omi]ni. l. quarto d. 24. 80
 Ordines ecclesiastici non distinguuntur
 ut agelici. l. quarto d. 24. 81
 Ordinibus suscipiendis iterum disposi
 tio tractat quod est gra. l. iij. d. 24. 82
 Ordinibus suscipiendis dispositio erte
 rio tractat que est tonsura. lib. 4. quar
 to d. 24. b.
 Ordini numerus nota et officia tracta
 tur. l. iij. d. xliij. c. d. e. f. g. h.
 Ordines minores et maiores in quo dis
 fert. l. iij. d. xliij. R. Quid dicit. Ibidem
 Ordines minores et maiores l. q[ui] p[ro]u[er]b. l.
 iij. dist. xliij. l.
 Ordini dignitates et officia superadd
 ta que sint. l. iij. d. xliij. m. n. o.
 Ordinatur aliquis male multipliciter
 et de eorum penis. l. iij. d. xliij.
 Ordinari potest quis p[er] saltum vno ordi
 ne omisso p[er]missio tamen sacerdotio
 non potest quis esse ep[iscopu]s. l. iij. d. xliij. 2.
 Ordinari a symoniacis quibus h[ab]et ordinis
 executionem. l. iiii. d. xliij. 5.
 Ordinare an possit solus ep[iscopu]s. l.
 iiii. d. xliij. q. i. a. R. 10.
 Ordines ab alto quibus ab ep[iscopu]s conferri si
 r[ati]ones et auctoritates probare videatur quo
 modo est illis respondendum l. iiii. d. xliij
 II. r. 12. r. 13. r. 14.
 Ordines an possit dare ep[iscopu]s her
 reticus. l. iiii. d. xliij. q. ii. b. R. 16
 Ordines ep[iscopu]m hereticum dare non posse
 ubi sonare videatur auctoritas quomodo sit ex
 ponenda. l. iiii. d. xliij. 17.
 Ordine aliquem an possit videri symo
 niacus ep[iscopu]s. l. iiii. d. xliij. q. iiii. c. r. 19.
 Ordine pendere non posse ep[iscopu]m symo
 niacum si que rationes et auctoritates
 sonare videatur quomodo sit dissolvente. lib.
 iiii. d. xliij. 20. et per totum.
 Ordines symoniacae conferens an ex
 hoc ipso fiat hereticus. l. iiii. d. xliij. q.
 iiii. d. R. 22. et per totum.
 Ordines symoniacae p[ro]ferens an sit p[ro]c[ur]ator
 i fide vel i morte. l. iiii. d. xliij. 23.
 Ordines an possint recipere solvunt an

Tabula

etiam mulieres. li. iiii. d. xxv. q. i. c. rñ. 29
 Ordinari quare non potest mulier quibus
 temporaliter possit dñari ut legitur de bel
 hora lib. iij. di. xxv. 30. 7. 31.
 Ordinari quare non potest abbatissa. lib.
 quarto dist. xxv. 31.
 Ordinari non possunt mulieres quibus
 admittantur tam ad religionem quam ad mar
 ritum. lib. iij. dist. xxv. 33.
 Ordinatio ad susceptionem an necessa
 rius sit versus rationem. libro quarto dist. in
 ctione. xxv. q. ij. f. rñ. 34.
 Ordinatio ad susceptionem necessarium esse
 veli rationis quantum ad sacramentum esse vel
 suscipere. si que rationes videntur sonare
 quomodo sunt intelligende libro quar
 to dist. xxv. 35. 7 per totum.
 Ordinatio ad susceptionem an necessaria
 sit indultio carnis libro quarto dist.
 xxv. q. iij. g. rñ. 40
 Ordinatio susceptionem quare impedit car
 nis dultio 7 carnis corruptio vel for
 nicatio non. li. iij. d. 35. 4. 1. Et quare cor
 ruptio viri non impedit consecrationem si
 cut corruptio mulieris. 7 quare fornicatio
 probris facit virum potius irregulari
 rem quam fornicatio viri. 44. 7. 45
 Ordinatio susceptionem qua ratione impedit
 carnis dultio an ex parte anime an ex
 parte carnis. lib. iij. dist. xxv. 42
 Ordinatio susceptionem quod sacramentum im
 pedit an ordinatio an matrimonium libro
 quarto dist. xxv. 43.
 Ordinatio ad susceptionem quare est in
 eptus qui desponsatus 7 cognoscit corpus
 ptam ab alio. li. iij. di. xxv. 45
 Ordinatio ad susceptionem an sit necessa
 ria conditio libertatis libro quarto di
 st. xxv. q. iij. b. R. 45.
 Ordinatio ad susceptionem repellitur sex ge
 nera hominum. li. iij. di. xxv. 47
 Ordinatio si sit servum ignorare deo an
 sit et restituendus libro. iij. di. xxv. 48
 Ordines an possint dare heretici libro
 quarto dist. xxv. a. b. c.
 Ordines simoniaci per se et recipi
 entes an sint heretici. lib. iij. dist. xxv. d.
 Ordinatio a simoniacis per se. 4. d. 25. e
 Ordinatio etas ad deum que sit. 4. d. 25. f
 Ordinatio minorum clericorum ducunt pro
 duptice lib. iij. dist. xxv. ij. 1
 Ordinatio maiorum clericorum ab probris ab
 stinere quomodo intelligitur. li. iij. di. 37. 2. 7. 3.
 Ordines minores an impediant matrimonium
 libro. iij. dist. xxv. q. i. a. rñ. 6
 Ordines minores matrimonium impedire

si que rationes videntur probare quomodo sunt
 dissolvende. li. iij. di. xxv. 7. 7. 8
 Ordo sacer an impediat matrimonium lib
 ro. iij. dist. xxv. q. ij. b. rñ. 9
 Ordo sacer quare impedit matrimonium
 um. li. iij. dist. xxv. 10
 Ordo sacer non impedit matrimonium: quia
 matrimonium non impedit ordinem sacram
 Solutio. lib. iij. di. xxv. 11
 Ordo sacer quare impedit matrimonium
 in ecclesia romana et non greca li
 bro quarto dist. xxv. 12
 Ordinem sacrum matrimonium impedire an
 hoc debuerit statueret ecclesia. 7 per hoc
 clericus ad continentiam obligare. li.
 iij. di. xxv. q. iij. c. rñ. 13
 Ordinibus sacris insignitum licitum esse
 matrimonium probare si que rationes so
 nare videntur quomodo sunt dissolvende. li. iij.
 di. xxv. 14. 7 per totum.
 Ordinatio impedimentum quantum ad matrimo
 nium. li. iij. di. xxv. a. ¶ Dugo
 Dugo creature est ex duobus et secundum
 hoc dicitur aliquid creature ipsi naturale
 duplitate. li. i. di. viii. 38
 Dugo semper dicitur relatio 7 fuit dicitur
 sam acceptioem appropriatur diversis
 mode personis in divinis. li. i. d. 37. 2.
 Dugo proprie dicitur quod ordo. li. i. d. 29
 Originalis iusticia quid sit secundum Anselmum.
 li. i. dist. xix. 35. 7 dist. xxxii. 18.
 Originalis iusticia duplitate consideratur 7
 secundum quem modum habet auferri per cul
 pam 7c. li. ii. di. xxxii. 89.
 Originale peccatum notatur octo notis 7
 quomodo distinguitur. li. ii. d. xxx. 1
 Originalis corruptio an insit nature
 ex sue patris primordio an ex peccato
 si merito. li. ii. d. xxx. q. i. a. rñ. 3
 Originalis sine parte transgressiois mes
 rito an humana natura fuerit corrupta
 penalis tamen an etiam culpabiliter. lib.
 ii. di. xxx. q. ii. b. rñ. 3
 Originale peccatum an sit concupiscentia li
 bro. ii. di. xxx. q. i. c. R. 20.
 Originale peccatum quattuor defectus indi
 dit hominum. li. ii. di. xxx. 19
 Originale 7 actuale peccatum quomodo est i
 quo libro. ii. di. xxx. 20
 Originale peccatum non esse concupiscentiam p
 ut clauditur si debite iusticie carentia
 si que rationes 7 auctoritates sonare vi
 dentur quomodo sunt intelligende. li.
 ii. di. xxx. 21. 7 per totum.
 Originale peccatum an sit ignorantia. lib.
 ii. di. xxx. q. ii. d. R. 26. 7. 27

Originalis peccati causa quod est in carne secundum dicitur
 di est pena et quodammodo non. l. ii. d. xxxi. 1.
 Originale quod est magis in prole quam in
 patre. l. ii. d. xxxi. 2.
 Originale an praerhet hoc factum de a:
 de carne corrupta praeter legem gene-
 nationis. l. ii. d. xxxi. 3.
 Originale peccati ratio cuius partis prole
 lest anime. l. ii. d. xxxi. q. ii. b. R. 13.
 Originale peccati dupliciter considerat et hoc quod
 modum et quod est ale. l. ii. d. xxxi. 14.
 Originale quare non sic respicit vegeta-
 tivam sicut sensitivam. l. ii. d. xxxi. 15.
 Originale corruptio quia ratione viget in
 generatus. l. ii. d. xxxi. 16.
 Originale quare non est primum in substantia
 quam potestis ale cum tamen id videatur probare
 due rationes. l. ii. d. xxxi. 17. et 18.
 Originale an magis fecerit generatam quam
 aliam potestatem. l. ii. d. xxxi. q. iii. c. R. 19.
 Originale quare magis fecit generatam
 quam aliam potentiam. Ibidem.
 Originale quomodo est causa punitionis
 nutritivae et generativae. l. ii. d. xxxi. 20.
 Originale quia transfunditur mediante
 carne quiritur an alia possit infici a carne
 l. ii. d. xxxi. q. i. d. R. 24. et per totum.
 Originale an contrahatur in anima ex car-
 ne aliquo appetitu et voluntate anime.
 l. ii. d. xxxi. q. ii. e. R. 33.
 Originale peccatum est sit a voluntate p-
 pta vel aliena. l. ii. d. xxxi. 35.
 Originale quod sit ex peccato secundum
 quod peccatum simpliciter. l. ii. d. xxxi. 36.
 Originale quod transfunditur mediante carne
 quiritur an caro ipsa inficiat ex propagatione
 tamen vel ex propagatione et ibidem. l. ii.
 d. xxxi. q. iii. f. R. 39. et per totum.
 Originale quomodo transeat in filios
 l. ii. d. xxxi. a. b. c.
 Originale peccati causa an sit culpa
 vel pena. l. ii. d. xxxi. d.
 Originale filios contrahere a parentibus
 mundis per simile ostendit. Ibidem.
 Originale quod ratione dicat. l. ii. d. xxxi. e.
 Originale non traduci ex lege coitus nisi
 tunc quidam probare. l. ii. d. xxxi.
 Originale peccati dupliciter ratione non redit
 post baptismum quod concupiscentia prae-
 terea redeat. l. ii. d. xxxi. 5. et 6. et 7.
 Originale remanere actu quomodo in
 telligitur. l. ii. d. xxxi. 8.
 Originale an deleatur in baptismo quam
 tamen ad culpam. l. ii. d. xxxi. q. i. a. R. 12.
 Originale dupliciter ratione remittitur
 in baptismo. Ibidem.

Originalis iusticie privatioque manes
 post baptismum quomodo compensatur. l. ii. d. xxxi. 13.
 Originale peccati an deleri habeat in ba-
 ptismo quomodo ad causam. l. ii. d. xxxi.
 q. ii. b. R. 17.
 Originale quod curetur in baptismo tamen
 genitum ex patre sic curato non minus inf-
 cit originali quam ut id non fuerit in leproso
 curato et filio ex eo genito libro secundus
 do d. 32. 24.
 Originale respectu cuius corrumpit per
 sonam et respectu cuius corrumpit natu-
 ram. l. ii. d. 32. 25.
 Originale macula quam alia praerhet ex
 carne an debeat sibi desiputare cum non
 possit vitari. l. ii. d. 32. q. i. e. R. 39. et d.
 Originale quare imputat deus parvas
 lites. l. ii. d. 32. 40. et 41.
 Originale quia contrahitur ex carne iste
 cta quiritur an deceat diuinam iusticiam aliaz
 tali carni infidere. l. ii. d. 32. q. ii. f. r. 45.
 Originale quomodo deleatur in bap-
 tismo ex parte anime. l. ii. d. 32. a.
 Originale duobus modis dimittitur
 in baptismo. Ibidem.
 Originale quomodo curetur in baptismo ex
 parte carnis. l. ii. d. 32. b.
 Originalem culpam an debeat deus ex
 iusticia imputare anime cum non possit
 vitare. l. ii. d. 32. d.
 Originale an dicat debeat necessarium
 vel voluntarium. Ibidem.
 Originale ratione cuius peccati transfun-
 dantur cum in eo concurrat plura pec-
 catorum genera. l. ii. secundo d. 33. 2.
 Originale quare transit in posteros. l. ii.
 do secundo d. 33. 13.
 Originalis iusticia quomodo potuit
 sed transfundi si adam stetit. l. ii. do
 secundo. d. 33. 18.
 Originale an in omnibus reperatur es
 qualiter. l. ii. do secundo distin. 33. q. i. c.
 R. 24. et per totum.
 Originale peccati tria complectitur et quod
 est et essentialiter et quod materiale et quod
 causale. l. ii. d. 33. 25.
 Originale non habet esse maius et minus quam
 ad fedatatem que est in carne. libro se-
 cundo d. 33. 27.
 Originale quomodo est malum sum-
 mum. l. ii. secundo d. 33. 29.
 Originale corruptio non est maior in
 una anima quam in altera quod una ante
 ma habet meliorem naturalitatem quam altera.
 libro ii. d. xxxi. 33.

Tabula

Originale an sit vnum vel plura lib. ij. distinctione. xxxij. q. ij. d. R. 34
Originale dupliciter dicitur secundum quod modo dicitur vnum et secundum quem non. ibidem.
Originale quare in eo homine est vnum cum. l. ij. d. xxxij. 35
Originale cum sit vnum quare nominatur in scriptura pluraliter. l. ij. d. xxxij. 36. et libro iij. d. xxi. 2
Originalis peccati transfusio quare principaliter attribuitur viro. l. ij. d. xxxij. 37
Originale quare est vnum cum istis reducet nos a duobus a vero. s. et muliere. ibidem.
Originale quomodo punitur variis modis. l. ij. d. xxxij. 38
Originale cum sit vnicuius quomodo reddat hominibus ad septem capitalia peccata proclituum. l. ij. d. xxxij. 39
Originale quomodo est corruptio plurium virtutum. l. ij. d. xxxij. 40
Originale aliter opponitur virtutibus aliter iusticie originali. l. ij. d. 33. 41
Originale nec iterum nec multiplicat propter peccata proximorum pariterum quantum ad penam. l. ij. d. 33. d.
Originale et actuale penes quid differant. l. ij. d. xlii. 53
Originale aliter dicitur in nobis aliter laudam. l. ij. d. xlii. 54
Originalis peccati ad remedium an suffecerit fides informis libro quarto distinctione. l. q. i. g. R. 63
Originale et actuale different modo remittuntur. l. quarto d. i. 65
Hic ponitur ad hoc ut remittatur originale ponatur ut remittatur actuale Originalis peccati ad remedium an suffecerit sola fides. l. quarto. d. i. q. ii. h. R. 66. et per totum
Originalis peccati ad remedium an necessaria fuerit virtus sacrificii i adultis. l. quarto d. i. q. tertia. i. R. 70
Originalis peccati remedium dicitur fuisse delectatio et sacrificium. l. quarto d. i. 75
Originalis non debere penam sensus quomodo intelligitur. l. quarto. d. i. 82
Originalis morbus non creuit quantum ad effectum et quantum ad effectum. l. quarto d. ii. 16
Originalis peccati quare est aliquis arguendus. l. quarto d. xvi. 67
Originale homini in baptismo dimissum quomodo reputatur et ad penam. l. liti. dist. xlii. i

Contra

Contra esse ad alterum se habere in dicitur sunt idem sed secundum rationem intelligitur sunt ordinata. l. i. d. xvi. 21

Constitutum

Constitutum celli semper esse apertus quomodo intelligitur. l. l. i. d. xviii. 21

Contra

Contra et homo mortales sunt sed propter diversas rationes. l. ii. d. xxx. 5

Contra Patientia

Contra Patientia attendi necessitas habet comparari ad tria et quomodo est in nobis et quomodo est in christo. libro. iii. d. xvi. 17
Patientia sub qua parte satisfactionis continetur libro quarto. d. xvi. 61

Contra Pans

Contra Pans panem in corpore christi querere an sit equalis vel maioris virtutis quantum est aliquid de nouo creare. l. quarto d. r. q. ii. f. R. 40. Hic ponitur penultima linea supercellit opus ponit supercellit omnem pans in altari victimam esse quid. libro quarto d. xi. 27

Pans quersio in corpore christi quibus verbis debeat exprimi quattuor regulis docetur. libro quarto d. xi. 29

Pans et vnum quomodo in lege gratie facte sunt euidentiora signa sacramenti quam in lege nature libro quarto d. xi. 41

Pans et vnum quantum sit ab artificio tam me congruunt sacramento. l. liti. d. xi. 43

Pans quomodo significet passionem. l. quarto d. xi. 44

Pans eucharistie quantum dicitur cibus pro uulorum tamen cibum ille non debet consistere in lacte libro quarto d. xi. 45

De pane sacramenti eucharistie vide plura in corpore et in christus

Contra Paradisus

Paradisus quid sit et ubi sit libro secundo d. xvii. 2. 7. 6

Paradisus loci quare est factus et quare est in terra. l. secundo d. xvii. 5

Paradisus ligna tribus comprehenditur differetis et quare. tamen due in hest. expositio. l. ii. d. xvii. 7. et ad idem eadem d. f

Paradisus est duplex et quare ad peccatum virtutisq; tanquam causa est. l. tertio distinctione. xviii. 40. et per christum aperta. 41

Paradisus dicitur dupliciter et de quo itel legit christus cum dixit latroni hodie mecum eris in paradiso. l. quarto d. r. 40. 7. 41

Contra Parentes

Parentes sunt creatores filiorum nec a agricolis frugum. l. ii. d. vii. g.
Parentes primi quare non colerunt in paradiso. l. ij. d. r. 4

parentes primi si fecissent an natis
 filijs per successores an simul omnes
 transferendi essent. li. ij. d. xx. f. r. 6
 Parētes primi si fecisset an fuisset se
 guus cōmixtio. li. ij. d. xx. q. i. a. Rñ. 9
 parentū primorū 1º mixtione an eēt se
 minum dectio. lib. ij. d. xx. q. ij. b. r. 14
 parentes primi an habuissent delecta
 tionis intensiōē in illa seminis emi
 sione. li. ij. d. xx. q. ij. c. f. r. 16
 parētū primorū i coitu an eēt integri
 tatis corruptio. li. ij. d. xx. q. iij. d. r. 21
 Parentum primorum in qualibet cō
 mixtione an esset proles generatio. li.
 ij. d. xx. q. v. e. Rñ. 23
 Parentū primorū ex p̄iunctiōe an fle
 ret equalis multiplicatio vtroq; 7 mu
 lterum. li. ij. d. xx. q. vi. f. r. 28
 Parentes primos quare tentauerit
 dyabolus vel qd̄ mōnerit eum ad hoc
 p̄iunctipaliter. li. ij. d. xxi. q. i. a. Rñ. 5
 Parētes p̄mos an dyabolus pueniēter
 tētauerit p̄ sp̄etē. li. ij. d. xxi. q. ij. b. r. 10
 Parētes p̄ios quo ordine tētauerit oya
 bolus. li. ij. d. xxi. q. iij. c. f. r. 17
 Parentū primorū p̄ctm̄ an potuerit ef
 fe penale. li. ij. d. xxi. q. i. g. per totum
 Parētū p̄morū p̄ctm̄ qd̄ secutus est ex
 hostis tētatiōe an fuerit remissibile
 irremissibile. li. ij. d. xxi. q. ij. h. f. r. 45
 Parētū p̄morū p̄ctm̄ qd̄ secutus est ex
 hostis tētatiōe an fuerit grauisimus
 oim̄ p̄ctōrū. li. ij. d. xxi. q. iij. i. f. r. 50
 Parens primus an sine tentatione po
 tuisset peccare. li. ij. d. xxi. f. r. 5
 Parentū primorū peccatū an fuerit ex
 ignorantia. lib. ij. d. xxi. q. i. d. f. r. 18
 Parentū primorū ignorantia an fuit cul
 pa vel pena. lib. ij. d. xxi. f. r. 19
 Parentū primorū ignorantia an fuit
 ignorantia iuris an facti. li. ij. d. xxi. 20
 Parentum primorū ignorantia an fuit
 voluntaria an inuoluntaria. li. ij. d. xxi. 21
 Parentum primorū ignorantia an erat
 iunata an contracta an inflicta an pro
 curata. li. ij. d. xxi. 22
 Parentes primi quare dicuntur igno
 rasse. li. ij. d. xxi. 23
 Parens primus an debuit formari im
 peccabilis vel inexpugnabilis an non
 li. ij. d. xxi. q. i. a. 9. f. r. si per totum
 Parentū primū an debuit deus p̄m̄tē
 bere impugnari. li. ij. d. xxi. q. i. b. Rñ.
 14. et per totum
 Parens primus si fecisset an i cogit
 tate p̄fecisset per tēporū intervalia. li. ij.

ij. d. xxi. q. i. d. f. r. 22. 7 per totum
 Parētes p̄mi si fecisset an aliqui dect
 pi potuisset. li. ij. d. xxi. q. ij. e. f. r. 23
 Parens primus an deū cognouerit in
 tu innocēte eo genere cognitiōis quo
 expectamus deum cognoscere i statu
 glorie. li. ij. d. xxi. q. iij. f. f. r. 25
 Parentū primorū peccata an filijs i
 putentur 7 ad eos transmittant. lib. ij.
 d. xxi. q. i. a. f. r. 8. et per totum
 Parentum peccatū transire ad proles
 intelligitur tripliciter. Ibidem
 Parens primus 7 si maiorē habeat con
 nententiā cū prole q̄ remotus. non tñ
 habet potestatem vitandi prole sicut re
 motus scz adam. lib. ij. d. xxi. 11
 Parens quare transmittit peccatum
 quod aliunde suscepit et non quod est
 a se. li. ij. d. xxi. 12
 Parens primus an p̄ posteris suis sa
 tisfacere potuerit sicut potuit eos cul
 pa sua vitare. li. ij. d. xxi. q. ii. b. rñ.
 16. Ad idem. 17
 Parentem primum posse pro posteris
 satisfacere si que rationes et autoi
 res sonare videntur quō sunt intellis
 gende. lib. ij. d. xxi. 18. et per totum.
 Parentū p̄ctā vitari i filios quō in
 telligitur. li. ij. d. xxi. g. h. i.
 De parentibus primis videat quā
 adam et vbi mulier 7c.
 Parentum impiorum quādo reddi
 dat in filios. li. iij. d. xii. f. r. 5
 Parentum debitum quando impurat
 proli. li. iij. d. xii. 6
 Parentū primorū ruina fuit sicut
 tu mulierū inchoata tamen fuit in se
 tu viri consummata. lib. iij. d. xii. 25
¶ Pars
 Pars dicitur multis modis 7 quomo
 do humana natura est pars christi. li.
 iij. d. vii. 1
¶ Partibilitas
 Partibilitas an in se corpore 7 ex par
 te materie. lib. ii. d. vii. 18
¶ Participium
 Participium transit in nomen quat
 tuor modis. li. iij. d. xxi. 6
 Participium eo quod adiectum po
 nere rem suam circa subiectum quos
 modo intelligitur. li. iij. d. vii. 20
¶ Particulare
 Particulare ip̄ proprie dicitur pro
 icommunicabilis. li. iij. d. xxi. 39
 Particulare quibus ratione dicitur
 sur de vno solo. lib. iij. d. xxi. 40
 39. 1.

Tabula

Particulare quare non ponitur in dicitur ut persona. li. i. d. xxiij. 8

¶ Parvulus

Parvulus quomodo cognoscunt deum. lib. i. d. xxxvij. 3

Parvulo quare non datur gratia sine baptismo sicut est baptis. li. ij. d. iij. 12

Parvulus an mori nati perfectione status re habuissent et exercuissent officia meritoria si primi parentes stetit an parvulus nati fuissent et per seipos iterum illa iustitiam et in alijs proficerent. lib. ij. d. i. xx. 6. Et eadem distinctione. d. e. f.

Parvulus quod proficerent in sensu et cognitione si parentes stetit. li. ij. d. xx. 7

Parvulorum potest quod decoratur et perficiuntur. libro. ij. d. xxxi. 41

Parvulus cum careant dote vilius dei per consequens carent dote fructibus et tentationis. li. ij. d. i. xxx. 27

Parvulus quomodo resurgit in perfecta civitate. lib. ij. d. i. xxx. 45

Parvulus decedentes in solo originali an puniantur igne materiali. libro. ij. d. i. xxxij. q. i. e. r. n. 42

Parvulos non baptisatos et non puniendos igne quod intelligit. li. ij. d. 33. 43

Parvulus si specialiter puniantur pro origina- lino tunc eternali. li. ij. d. xxxij. 44

Parvulus non baptisatus quare non datur sibi sfernali torquere. li. ij. d. xxxij. 45

Parvulos non baptisatorum corpora quibus sint passibilia tunc non sentiunt penam ignis. libro. ij. d. xxxij. 46

Parvulus non baptisatus nec egent cibo nec potu. libro. ij. d. xxxij. 47

Parvulus decedentes in solo originali an puniantur aliquo dolore interiori. li. ij. d. xxxij. q. ij. f. r. n. 48

Parvulus decedentes in solo originali quid operentur. lib. ij. d. xxxij. 49

Parvulus non torquetur interno dolore et hoc quod excluduntur a loco beatitudinis. li. ij. d. xxxij. 50

Parvulus preteritum statu suo nec torquetur desiderio alterius status. li. ij. d. xxxij. 51

Parvulus nec habebit actuale gaudium nec actuale supplicium. li. ij. d. xxxij. 52

Parvulus si sciant se absque peccato causa esse puniatis beatitudine tunc ex hoc non dolent. li. ij. d. xxxij. 54

Parvulorum affectus quomodo querantur. li. ij. d. xxxij. 55

Parvulus an originali tunc et tamen peccata omnium precedentium patrum sicut peccatum adam. li. ij. d. xxxij. a. b. c.

Parvulus quod rursus de omnibus principalibus geometrie. li. ij. d. xxxij. 16

Parvulus quare et pelegis nature datus ad remissionem originalis magis in fide parentum quam aliorum saluabatur. li. ij. d. i. 67

Parvulus non baptisatus an saluetur in fide de parentum. li. ij. d. i. 91. ppe finem.

Parvulus non circumcisi morientes ante diem octavam an saluaretur an non. lib. ij. d. i. m.

Parvulus salus quomodo requiritur virtutem passionis christi cum fide propria. li. ij. d. i. iij. 2

Parvulus non saluatur nisi virtute sacramenti baptismi vel eius quod equivalet baptismi. li. ij. d. i. iij. 42

Parvulus occisus a peccatore cum deponatur ad baptismum an sit baptisatus. ibidem

Parvulus non baptisatus quare datur naturae adultus non est tamen habet voluntatem sui desiderii baptismi. lib. ij. d. i. iij. 43. Ad idem. 49

Parvulus non baptisatus quam penam habent. li. ij. d. i. iij. 44

Parvulus quid prodest oratio ecclesie. lib. ij. d. i. iij. 45

Parvulus utrum in baptismo recipiat sanctificationem. li. ij. d. i. iij. q. i. k. 61. et per totum

Parvulus an plene recipientur re baptismi hoc est gratiam quam habitibus virtutum. li. ij. d. i. iij. q. ij. l. 7. et per totum

Parvulus quomodo habent habitum re dei qui reddit potentiam facilem ad opus. libro. quarto. d. i. iij. 64

Parvulus omnibus an datur equalis gratia in sacramento baptismi. li. ij. d. i. iij. q. iij. m. R. n. 67. et per totum

Parvulus quare unus non nascitur magis peccator quam alius. li. ij. d. i. iij. 69

Parvulus quare puniuntur equaliter pro originali peccato et non remunerantur equaliter gratia in baptismo. li. ij. d. i. iij. 70

Parvulus an recipientur donavitatum in baptismo. li. ij. d. i. iij. m. n.

Parvulus quare si vtero est capax culpe et pene et non baptisatus gratie. libro. quarto. d. vi. 49

Parvulus an debeant cathetizari. libro. iij. d. vi. q. i. l. r. n. 69

Parvulus quare obligantur ad ea que parentis promittunt. libro. iij. d. vi. 72

Parvulorum illa obligatio an sit vobis. libro. iij. d. vi. 73

¶ Pascha

Pascha tribus modis accipitur. lib. iij.

dist. c. 69

pasce festum legale tractatur. lib. iii. dist. 70. et vide ibi concordantias ena gestiarum de verbis iudeorum. et per ratione vnguentorum a maritis.

Passio

Passiones huius temporis non sunt proprie et. quod intelligitur. li. ii. d. xxvii. 47

Passionem fecit deus alia ratione holer alia ratione onem. li. ii. d. xxx. 5

Passio non posse aliquid ab aliquo contingit dupliciter: et secundum quem modus decedentes in solo originali non patitur. li. ii. d. xxxi. 46

Passiones alie an sint pene tibi an per ne simul et peca. li. ii. d. xxxi. q. ii. b. r. ii

Passiones esse voluntarias quomodo intelligitur. li. ii. d. xxxi. 24

Passio ibi nec laudari nec vituperari quod intelligitur. li. ii. d. xxxvi. 15

Passio quomodo potest esse virtus. li. ii. d. xxxvi. 16

Passiones alique sicut ira iudicia tristitia qua ratione sunt peca. li. ii. d. xxxvi. 17

Passio tripliciter consideratur et que est a deo et que non. li. ii. d. xxxvi. 37

Passionem vel potentiam vel habitum esse quecquid est in anima quomodo intelligitur. li. ii. d. xxxviii. 9

Passio et passibilitas differunt. libro tertio. d. xvi. 4

Passionis causa dupliciter potest determinari vel in genere moris vel in genere nature: et propter quam causam fuit in christo patiendi necessitas. lib. iii. dist. xvi. 22

Passio ad alterum non patitur quod ad corruptionem alterius non habet contrarium: et habet instantiam. li. iii. d. xvi. 28

Passionem non cadere in sapientem pro eo quod attingit rationem quomodo intelligitur. li. iii. d. xvi. 31

Passibilis anima duplici genere passionis patitur. li. iii. d. xviii. 1

Passionibus nec laudari nec vituperari quomodo intelligitur. libro tertio dist. xviii. 22

Passionem esse effectum actionis quomodo intelligitur. li. iii. d. xviii. 23

Passio christi quomodo fuit inuoluntaria. li. iii. d. xviii. 24

Passionem esse contra naturam quomodo intelligitur. li. iii. d. xviii. 25

Passio pro se potest aliquis dupliciter et quomodo christus passus fuit pro se. li. iii. d. xviii. 39

Passio quod remouet a persona ubi. lib. tertio. di. xxi. 31.

Passiones absque fide multos esse saluos quod intelligitur. li. iii. d. xxx. 22.

Pater

Pater filius spiritus sanctus quod in opatione conueniunt. li. i. di. ii. 13

Pater dat filio totum quod potest: sed non omnino. li. i. di. ii. 23.

Pater sine deo sine diuina essentia. quod potest dici esse ex nihilo. li. i. d. v. 9.

Pater an de sua substantia genuerit filium. li. i. di. v. q. ii. b.

Pater an necessitate an voluntate genuerit filium. li. i. d. vi. a. Et quare Aug. ad hanc ordinationem simpliciter responderit cum ipsa sit in se multiplex. 1.

Pater potentia ad duo parat et quod potest et voluit: quod non potuit nec voluit filium. li. i. di. vii. 1

Pater generat filium virtute non de virtute quod intelligitur. li. i. di. ix. 15. a.

Pater quod dicitur autor natiuitatis filii. lib. i. distinctione. 12. 16

Pater conueniat filio totum quod habet quod intelligitur. li. i. di. ix. 24

Pater quare pronuntiat filio carentiam filii non principii. lib. i. di. ix. 35. Prope finem pontif genitus est virtus ponat virtute. et ibidem sub littera o in quanta littera ponitur spiritus sanctus ponatur spiritus sanctus.

Pater et filius an diligant nos spiritus sanctus. li. i. di. x. 5. et. 6. 7. 7.

Pater et filius qua ratione ponuntur tertium personam que est amor. libro i. distinctione. 20.

Pater est primum principium et causa respectu processionis spiritus sancti quod intelligitur. li. i. di. xii. 7. et. q. ii. b. in solutione primi argumenti.

Pater quod spirat an in quantum unus an in quantum plures. li. i. d. xii. 21.

Pater non mittitur ergo nec spiritus sanctus mittitur soluto. li. i. di. xv. 29

Pater quod dicitur principium diuinitatis. li. i. di. xv. 37. et dist. xxx. 11.

Pater quare melius dicitur principium unum deitatis quam diuinitatis. libro primo. dist. xv. 38.

Patrem maiorem esse filio nec tamen filium maiorem patre quomodo intelligitur. libro primo. dist. xvi. 4. et eadem distinctione. 5. et eadem dist. e.

Patrem maiorem esse filio quomodo intelligitur. li. i. di. xvi. e.

Tabula

Pater est filio ergo pater est filius solutio. li. i. d. cxx. d. et quod intelligitur illa autoritas. io. 7. 24.

Pater pppteratē nō eē hoc qd est nat⁹ quo sensu dixerit Aug. li. i. d. cxxvi. 4.

Pater propter quod est quod semper est pater quod intelligitur. li. i. d. cxxvii. 1.

Pater esse 7 generare an sit vna no tio. l. b. io. d. cxxvii. q. i. a. Rñ. 6.

Pater eē 7 gñare q̄ illaz notionuz sit rō alter⁹. l. v. rñ ppositas p̄tis siue p̄f id generet q̄ p̄f ē vel vtrū id sit p̄f q̄ generat. li. i. d. cxxviii. q. ii. b. Rñ. 10.

Pater an generet q̄ deus an q̄ pater an q̄ innascibilis. li. i. d. cxxviii. 13.

Pater est principiu sine principio quomodo intelligitur. l. b. i. d. cxxix. 2.

Pater p̄tor est filio nec tamen filius p̄fertor p̄tre. li. i. d. cxxx. 9.

Pater 7 filius an possint dici vnu principiu spūsc̄i. li. i. d. cxxx. q. i. c. Rñ. 16. 7. 17.

Pater 7 filius sūt vnu spirator vel sūt idē principiu. ff. vtrū iste locutioes sūt pcedende. li. i. d. cxxx. q. ii. d. Rñ. 22.

Pater et filius qua ratione sunt vnus principium spūsc̄i. li. i. d. cxxx. 23.

Pater et filius quibus vna spiratioe sp̄rent non sunt tamen vna spiratio. l. b. i. d. cxxx. Rñ. 24. Ad idem. 26.

Pater 7 filius sūt vnu principiu. ff. ergo sūt idē principiu. solutio. li. i. d. cxxx. 25.

Pater et filius sunt vnu principiu sp̄ritus sancti. l. b. i. d. cxxx. c. d.

Pater et filius 7 spūsc̄i dicunt trīa secundū substantiā et vnum per cōsonantiam ad elidendum heresim sabelitanam. li. i. d. cxxx. 23.

Pater quomodo est sapiens sapientia ingenta. li. i. d. cxxxii. 2.

Pater 7 filius diligit se spūsc̄i an locutio ista sit admittenda. li. i. d. cxxxii. q. i. a. Rñ. 7. 7. in textu. a.

Pater et filius diligit se spūsc̄i in qua habitudine p̄struitur ille ablatiu⁹. li. i. d. cxxxii. q. ii. b. Rñ. 13.

Pater ē sapiens sapientia genita an locutio ista sit admittenda. l. b. i. d. cxxxii. q. i. c. Rñ. 16. 7. in textu. c. b.

Pater an duplicem an vnam tantum habeat sapientiam. li. i. d. cxxxii. f.

Pater nouit filio 7 pater nouit i filio differunt. li. i. d. cxxxii. 18.

Pater dicit omnia verbo 7 intelligit oia verbo differunt. li. i. d. cxxxii. 19.

Pater est potēs potentia quā genuit sine p̄tute vtrū ista locutio sit admittēda.

lib. i. d. cxxxii. q. ii. b. Rñ. 20.

Pater nō ē eo substantia quo ē p̄f et cōsimiles locutioes rōne ablatiu⁹ duplites sunt. l. i. d. cxxxii. 6.

Paternitas quōd ē abstractionē nō p̄rē sed fm modū intelligendi. l. i. d. cxxx. 8.

Pater est paternitas p̄f ē inascibilitas p̄finitas ē inascibilitas solutio. l. i. d. cxxx. f. finitas nō ē gñans p̄pter c̄tū. 20.

quārepugnantiā si admittit. l. i. d. cxxx. 26.

Pater 7 filius quōd simul vidēt oia. l. i. d. cxxx. 2.

Pater quomodo dicit opari vsqz modo. li. ii. d. vii. 72. Et dist. xv. 4-5.

Patres sc̄i non sunt eqliter puniti vsqz parum. li. ii. d. cxxxii. 53.

Pater quare nō p̄t mitti c̄i possit in carnari. l. ii. d. 131.

Pater quomodo intelligitur p̄ nomē ad r̄ssimū. li. ii. d. iij. 3.

Patre ē q̄ p̄ducit rē ad eē quōd intelligitur. l. ii. d. iij. 11.

Patre 7 filius 7 spūsc̄i nō differunt nā dupl̄r p̄t intelligi. li. ii. d. v. 7.

Pater n̄ est tota trinitas quā vna sola p̄sona sit p̄f. li. ii. d. vi. 38.

Pater carnis ille quē magis diligit filios suos q̄ patre suū. l. b. i. d. cxxx. 29.

Pater et filius faciūt vnu gradū cognationis carnalis. li. 4. d. xi. 2.

Patrini.

Patrini q̄ sint 7 quot ad baptisandum requirunt. l. 4. d. vi. 4-4.

Patrini i qua persona r̄ndēt. l. 4. dist. p̄f̄ni an obligēt puulū in. (vi. 70.) struere fide et moribus. li. iiii. d. vi. 71.

Patrini p̄ puulo vl̄ adult⁹ p̄ seipso quōd 7 qd r̄ndeat. l. 4. d. vi. k. l.

Paul⁹

Paul⁹ quōd dicit vsus ministerio dyabolo. li. ii. d. vii. 89.

Paulus et barnabas quē nullū stricū lū possunt in simbolo apo. l. 3. d. cxxx. 8.

Paulus privilegio specialis iustificationis ē sine oī p̄p̄tate. l. 4. d. cxxxii. 41. 7. 42.

Peccare. Peccator. Pcc̄m.

Peccator quōd debz i iustificatione hūis l̄ari. li. i. d. cxxxii. 26.

Peccatorū dignum efficit iustificatione per aliquod p̄cedēs quo sensu dixerit Aug. l. i. d. ciii. 3.

Peccare nō posse est ex duplici causā et sc̄dm quā intelligitur q̄ melior ē natura q̄ potest peccare q̄ q̄ non p̄t. li. 4. dist. cxxxii. 3.

Peccatorum spūsc̄i quattuor gene

ra. l. ij. d. v. l' argumēto qnto ad partes affirmatiuam vbi consignentur. s. ad marginem.

Peccm dyaboli considerat fm triplicē statū. l. ij. d. v. 8

Peccm pmi dyaboli non fuit peccati omissionis. l. ij. d. v. 10

Peccm omissionis non inducit qēsiōs omissionis. l. ij. d. v. 11

Peccm duo cōplectit. scz auersionem et persionem et vitriōs rīdet sua pena. l. ij. disti. v. 2 i.

Peccandi potestātē non esset libertatē nec partem libertatē quōd itelligit. l. ij. disti. v. 3. 4.

Peccm qm dī character, dyaboli. l. ij. disti. v. 6. 7.

Peccator quare potest occidere inocē tē. l. ij. d. xix. 26

Peccā oīa eē a carne quōd itelligit. l. ij. disti. xxi. 35. et. 34.

Peccm pmi hoīan fuerit vel potuerit esse veniale. l. ij. d. xxi. q. i. g.

Peccm qd pmo secuti est ex tētatōne dyaboli an fuerit remissibile vel irremissibile. l. ij. d. xxi. q. ij. h. Rñ. 4. 5.

Peccm qd ex illa tētatōne subsēcutū est an fuerit grauius oīz pctōz. l. ij. disti. xxi. q. iij. i. Rñ. 50.

Peccm vni dī graui⁹ altero triplicr ibi dem. et disti. xxi. 15. Iterū dī vni graui⁹ vni altero duplcr. eo. l. 7. disti. 7. et disti. 26. et l. ij. disti. xxxv. 7. d. xxxvi. 7.

Peccm trib⁹ modis gerit fm 3. d. et h. Bedā quattuor modis. l. ij. d. xxij. 2

Peccm dī duplcr corrūpere et quōd adz et quomodo eua gen⁹ hūanū corrupe rit. l. ij. d. xxij. 16

Peccm pmo parētū an fuerit ex ignorantia. l. ij. disti. xxij. q. i. d. Rñ. 18.

Peccm ē ex ignorantia duplcr. l. ij. d. xxij. 3. d. idem.

Peccm pmo parētū gen⁹ assignat. l. ij. disti. xxij. a. c.

Peccm pmi parētis an pcesserat elatio libio. ij. d. xxij. a. b. Ad idem. c. d.

Peccm pmo parētū an fuerit graui⁹ i vtro an i muliere. l. ij. d. xxij. e. f.

Peccati pmo parētū an ex ignorantia pcesserit et an per eā habeat excusari. l. ij. d. xxij. g.

Peccm pmi malicia vnde pcesserit cū natura hoīis esset icorrupta. l. ij. disti. ctione. xxij. h.

Peccm illud an pcesserit voluntas. l. ij. disti. xxij. i.

Peccm cogitationis quādo est mortale et quādo veniale. l. ii. d. lxxiii. 50

Peccm vel moza cogitatiois qm iudicē consensum vix et qm iterpstatū. lib. ij. disti. xxxiiii. 51. et. 52

Peccm i oīb⁹ quōd delectatio m oīosa et fugiēda. l. ii. d. lxxiiii. 53

Peccm an habeat esse scdm se i superiorē parte rōis. l. ii. d. lxxiiii. q. i. g. Rñ. 56.

Et per totum.

Peccati esse per conversionem ad bonum cōmutabile quōd itelligitur. l. ii. disti. lxxiiii. 58.

Peccm veniale an possit esse in superiorē portione ratiōis. lib. ii. d. lxxiiii. q. ij. Rñ. 63. Et per totum.

Peccatum aliquod an possit eē i inferiorē parte absqz sensualitate. l. ii. disti. lxxiiii. q. i. i. Rñ. 68. et p totū.

Peccā oīa oīz habere ab originali pctā pscētā quōd itelligit. l. ii. d. lxxiiii. 71

Peccare mortaliter an possit pars inferior absqz superior. l. lxxiiii. d. lxxiiii. q. ii. Rñ. 72. Et per totū.

Peccm mortale cōmittere et cū veticum degustare differit. l. ii. d. lxxiiii. 73

Peccm veniale an possit eē i sensualitate. l. ii. d. lxxiiii. q. i. l. Rñ. 81

Peccm et culpa quōd pōt eē i sensualitate cū i ea non ponat virtus vel gratia libio. ii. d. lxxiiii. 82.

Peccm duo dicit scz actū et deordatio nē cū actū eius rōne cū⁹ peccm dī esse i sensualitate. l. ii. d. lxxiiii. 84.

Peccm duplcr pōderat scz i qm hz rōne culpae et i qm hz esse i sensualitate. l. ii. disti. lxxiiii. 85

Peccati mortale an possit eē i sensualitate. l. ii. d. lxxiiii. q. ii. m. Rñ. 86.

Peccati veniale quare ponit i sensualitate et nō mortale. l. ii. d. lxxiiii. 87

Peccandi ordo talis est i nobis qualis fuit i pmtis parentibus scz q i nobis ē pīr et mulier et serpens et de spūali cōiugio vīri et mulieris i nobis. l. ii. disti. ctione. lxxiiii. g.

Peccati progressus qualiter sit in nobis. l. ii. scdo. di. lxxiiii. h

Peccati pmi occasiōe qtuō. sū i nobis iſticta. l. ii. d. xxx. 19

Peccati opari pcupiam quōd itelligit. l. ii. d. xxx. 21.

Peccatum i pena quomodo per adz tranſit in posteriores. libio secundo. disti. ctione. xxx. a.

Tabula

- Peccati ad eam fuerit originale vel actualis
le. li. ij. d. xxx. b.
- Peccati quod strant in iudiciis. l. 2. d. 30. c.
- Peccati originale quod sit. l. 2. d. xxx. d.
- Peccati originale an sit pena vel culpa. li
bro. 2. di. xxx. e. f.
- Peccati originale an sit concupiscentia vel alia
culpa. l. 2. d. xxx. g.
- Peccati originale. l. pcepta p adam in
oes transiit. l. 2. d. xxx. i.
- Peccati in quo oēs peccauerunt quod sit. li.
scdo. di. xxx. k.
- Peccatores multos constitutos esse per
vniuersi iobedientiam quod intelligit. lib. 2.
dist. xxx. l.
- Peccati originale fuit i adā et i nobis
est. l. 2. d. xxx. m.
- Peccati non est i semetipso quod intelligit. li.
scdo. d. xxx. 27
- Peccati actuale adtractat multiplex. li.
bro. 2. d. xxxij. i. tertio et i gio. marglali.
- Peccati vniū di est gratus vel malus al
tero duodecim modis. l. 2. d. xxxij. 3.
- Peccati ex parte pstrahere quod requirit
li. 2. d. xxxij. 9
- Peccasse quia rōne dicitur i adā. l. ij.
dist. xxxij. 13.
- Peccati in nūerat duplex. s. rōne subiecti
et rōne actus et q neutro modorum origi
nale multiplicat. li. ij. di. xxxij. 35
- Peccati siue malum culpe triplex pōt
pssiderari et fm quē modū malū habet
originē a bono. l. 2. d. xxxij. 7
- Peccati vel malū pōt esse a voluntate
deficiente triplex. l. 2. di. xxxij. 14
- Peccati esse dicitur vel factū. et quod ac
cipitur ibi peccati. li. 2. d. xxxij. 34
- Peccati nihil est ergo deo punit hoies
p nihilo quod soluit. l. 2. di. xxxij. 40
- Ad idē peccati nihil est quod intelligit.
li. ij. d. xxxij. 2
- Peccati vel malū quod ortū h3 a causa
bona. l. 2. d. xxxij. b.
- Peccati seu malū quod est a voluntate lib
tera. l. 2. d. xxxij. c.
- Peccati seu malū quod est a bono. li. ij
distin. xxxij. d.
- Peccati actualis et mortalis diffinitio. li.
bro. 2. d. xxxij. 1
- Peccati quare magis diffinit p opposi
tum ad iusticiā q̄ p oppositū ad alias
virtutes. li. ij. d. xxxij. 2
- Peccati an dicitur de originali actuali
mortalis et venialis vniūce equoce vel
analogice. l. ij. d. xxxij. 3.
- Peccator omni generi quod pōt pna cō
muni diffinitio assignari. Ibidē.
- Peccati duplex pssideratur: scz formas
lit et materialiter et qd est i ptraqz acce
ptione et quare aliqui diffinit p positio
nē aliqui p puationē. l. 2. d. xxxij. 8
- Peccati scdm q dicit puationē psside
ratur triplex. et fm hoc tripliciter diffini
tur. et. Ibidem.
- Peccati fm q dicit actū substratum tri
pliciter cōsideratur et scdm hoc triplex
diffinitur. l. 2. d. xxxij. 9
- Peccati an habeat aliquod bonū corru
pere. l. 2. d. xxxij. q. i. a. Rñ. 10
- Peccati cum sit corruptio quod dicitur cor
rumpere. l. 2. d. xxxij. 11.
- Peccati an corrumpat rōne boni substrati
vel rōne defectus. l. 2. d. xxxij. 12
- Peccans an corrumpat se an alter. li. ij.
dist. xxxij. 13.
- Peccati an corrumpat rōne carnis an
rōne aie. l. 2. d. xxxij. 14
- Peccati an corrumpat q̄tum ad substā
tiā an quātū ad potētā. an q̄tum ad ac
tū. l. 2. d. xxxij. 15
- Peccati an corrumpat bonū gfe vel na
ture. l. 2. d. xxxij. 16
- Peccati an sit ipa corruptio passio esse
tialiter loquēdo. l. 2. dist. 35. q. ij. b. Rñ. 17.
- Peccati di puatione actus non passio
quod intelligitur. li. 2. di. xxxij. 19
- Peccati esse causam corruptiois passi
ue quod intelligit. l. 2. d. xxxij. 21
- Peccatum an ex hoc q corrumpit bo
num contrarietur bono increato. lib. 2.
di. xxxij. q. ij. c. Rñ. 22
- Peccatum quodlibet an corrumpat ista
tria siml et inseparabiliter scilicet mos
dum specie et ordinē. li. ij. distict. xxxij.
q. i. b. Rñ. 26. Et per totum.
- Peccatum quodlibet an corrumpat hec
tria equaliter. lib. ij. distict. xxxij. q. ij. e
Respon. 32.
- Peccatum an corrumpat modū speci
em et ordinem totaliter. libro secundo
distin. xxxij. q. ij. f. Rñ. 39
- Peccatum actuale notificatur et quid
sit. libro secundo. distinctione. xxxij.
a. b. c.
- Peccatum quomō est puatione vel cor
ruptio boni. li. ij. d. xxxij. f.
- Peccatum cum nihil sit quod corrumpit
bonum. Ibidem.
- Peccatum proprie corruptio est aie et
quomodo. Ibidē.
- Peccati facit dissimilitudinē p quom
homo se elōgat a deo. Ibidē.

Peccati originale cuius est causa peccati. et
 quod peccatum est causa peccati. l. ii. d. xxxvi. i.
 Peccatum aliquod esse penam peccati et pe-
 nam illam esse a deo hec et huiusmodi lo-
 cutiones intelligende sunt cum redupli-
 catione. l. ii. d. xxxvi. 3.
 Peccatum an sit pena peccati. libro. ii.
 di. xxxvi. q. i. a. R. 5. 7. a. b. c. d. e.
 Peccatum sequens quod est pena prece-
 dentis peccati ad retributionem. l. ii. d. xxxvi. 9.
 Peccatum non debet deum restituisse ipse
 cuius homo possit prodonare. l. ii. d. xxxvi. 23.
 Peccatum an secundum idem sit culpa et pena
 an secundum diuersa. l. ii. d. xxxvi. b.
 Peccatum qua acceptione rei dicitur
 res. l. ii. d. xxxvi. i.
 Peccatum aliter dicitur nihil est illud quod
 nullo modo est. l. ii. d. xxxvi. 4.
 Peccatis diuersis et meritis homo diuer-
 sa supplicia et diuersa bonis operibus
 tantum vnam gloriam. l. ii. d. xl. 42. 7. 42.
 Peccata dicitur voluntaria secundum plures et mi-
 nus sed non gradus voluntarium. l. ii. d. xli. 5.
 Peccatum actuale omne tam mortale
 quam veniale an sit voluntarium. libro. ii.
 distinctione. xli. q. i. d. R. 36.
 Peccare quomodo dicitur quotidie
 sumus. l. ii. d. xli. 37.
 Peccata quedam fieri necessitate quo-
 modo intelligitur. l. ii. d. xli. 38.
 Peccatum veniale potest vitari hoc et
 hoc et sic de singulis ergo et omne. so-
 luto. l. ii. d. xli. 41.
 Peccatum omne an sit circa voluntatem
 sicut circa subiectum proprium. libro. ii.
 distinctione. xli. q. ii. e. R. 43.
 Peccatum de sui ratione et de duo et secundum
 quem modum consistit circa actum volun-
 tatis. ibidem. Et ad idem. 44.
 Peccatum non fieri nisi consentiendo
 quomodo intelligitur. l. ii. d. xli. 45.
 Peccatum deformare totam imaginem
 quomodo intelligitur. l. ii. dist. xli. 47.
 Peccare cum sit voluntatis proprium an pu-
 nitur etiam sit voluntatis proprium. lib. ii.
 di. xli. q. ii. f. R. 49. 7 per totum
 Peccatum omne exterius an sit volun-
 tatum vel a voluntate. l. ii. d. xli. d. e. f.
 Peccatum quomodo transit actu et ma-
 net reatu et contra. l. ii. d. xli. i.
 Peccatum dicitur septemplex se-
 cundum septemplex eius comparationem
 libro. secundo distinctione. xli. 4.
 ad idem equaliter. 6.
 Peccatum voluntatis et operis an sint duo
 peccata an vnum. l. ii. d. xli. q. i. a. R. 19

Peccati operis exterioris peccati
 iustitiam interioris dupliciter potest parti ibi
 peccata duo esse voluntatem interiorem et
 actionem exteriori si que rationes sonare
 videntur quod sunt intelligende. l. ii. d.
 xli. 20. 7 per totum.
 Peccati operis an addat super peccatum
 voluntatis. l. ii. d. xli. q. ii. b. R. 25.
 Peccati quantitate considerari penes qua-
 titate contemptus quomodo intelli-
 gitur. l. 2. d. xli. 28.
 Peccati tota ratione esse a voluntate fals-
 sum est. l. 2. d. xli. 29.
 Peccata spiritualia et carnalia dissimiler
 se habent respectu voluntatis. l. 2. d. xli. 30.
 Peccatum veniale et mortale an puen-
 tiant in auersione. l. 2. d. xli. q. i. c. R. 31.
 Peccatum esse desertionem meliorum et
 potest dupliciter intelligi. l. 2. d. xli. 32.
 Peccatum secundum quas rationes debet esse prope
 contra prohibitionem dei et quomodo veniale se
 habet ad prohibitionem. l. 2. d. xli. 33.
 Peccati venialis amor an sit versus fruct-
 uum. l. 2. d. xli. 37.
 Peccatum veniale an pueniat cum mor-
 tali in reatu pene eterne. l. 2. d. xli. q. ii.
 b. R. 38. 7. 39.
 Peccati venialis rationem magis saluare
 cum mortali quam cum grauius quod intelligitur
 lib. 2. d. xli. 43.
 Peccatum veniale non debere penam temporaria-
 lem nisi ratione gratie quod intelligitur.
 lib. 2. d. xli. 44.
 Peccatum veniale an debeat pena eterna si
 quis tantum in eo decesserit. l. ii. d. xli. 45.
 Peccatum mortale secundum cuius reputationem
 nem excedit veniale improprietate
 liter. l. ii. d. xli. 46.
 Peccatum veniale an offendat deum
 lib. ii. d. xli. 46.
 Peccatum an habeat diuidi per diuersas mate-
 riales tantum an etiam per formales. l. 2. d.
 xli. q. i. e. R. 48.
 Peccatum formaliter loquendo nihil esse
 quod intelligitur. l. 2. d. xli. 50.
 Peccatum non habet speciem quod intelligi-
 tur. l. 2. d. xli. 51.
 Peccatum quod est in genere. l. 2. d. xli. 52.
 Peccatum originale et actuale penes quod
 differunt. l. 2. d. xli. 53.
 Peccatum an habeat diuidi per auersione-
 nem et conuersionem et per diuersas pec-
 catorum differentias sine per diuersa
 peccata. l. 2. d. xli. q. ii. f. R. 56.
 Peccatum operis et voluntatis quomodo
 differunt. lib. ii. d. xli. a. b.

Tabula

Peccato abesse quod sit manere reatus et actuali transit actu et remanet reatu originale est contra. li. ii. d. xlii. c. et ibidem quid sit peccatum trāsire actu et manere reatu et cōtra et ex hoc sumit dīsa iter pctm actuali et originale peccatum quinq; modis diuiditur. l. secundo. d. xlii. e.

Peccatum mortale et veniale quomodo differunt. li. ii. d. xlii. d.

Pctm et delictū qđo differūt. Ibidem

Peccata capitalia septem enumerant. li. ii. d. xlii. e.

Peccatū ad mortē dī duplī et de quo intelligitur illud Johannis. Est peccatum ad mortem non pro eo dico ut quis oret. li. ii. d. xlii. r. Ad idem. 8.

Peccatū esse ex infirmitate et ignorantia qđo intelligit. l. ii. d. xlii. 6. r. 10

Peccatū i spūs sanctū an dicat genū pcti distinctum ab alijs generibus pctōr. li. ii. d. xlii. q. i. a. R. 7.

Peccatum in spūs sanctum an dicatur qđ sit contra personam spūs sancti an qđ est cōtra illud quod est appropriatū spūs sancto. li. ii. d. xlii. 9.

Peccatū ex ignorantia et peccatum ex infirmitate quare nō dicit genū peccati determinatū. li. ii. d. xlii. 10.

Peccatū in spūs sanctum an semp habeat aliquod peccatum preābulum. li. ii. d. xlii. q. ii. b.

Peccatum in spūs sanctū differēt consideratur sūm differentes eius species. li. ii. d. xlii. vide in. R.

Peccatū in spūs sanctū nō posse cōmitti sine culpa preābula si qđ rōnes sonare videntur qđo sunt intelligende. li. ii. d. xlii. 12. r per totum.

Pctm i spūs sanctū put respicit obstinationē vel desperationē hz aliud pctm pābulū s̄ nō sic i alijs gñib? pctōrū in spūs sanctū. li. ii. d. xlii. 14

Peccatū i spūs sanctū an sit grauis. li. ii. d. xlii. q. i. c. R. 18

Peccatum in spūs sanctum quomodo committitur. li. ii. d. xlii. 19

Pctm quō ledit naturā. l. ii. d. xlii. 20.

Peccati maior insaniabilitas venit ex duplici causa. l. ii. d. xlii. 21

Peccatū i spūs sanctū quare dī grauis qđ peccatū in patrem. li. ii. d. xlii. 22

Peccati rationem quare magis dimittit ignorantia et infirmitas qđ malicia. li. ii. d. xlii. 23. Hic ponitur Imo est ex malicia cōfata ponatur Imo est

malicia inflicta. r. c.

Peccatū illud eē magis grāte l. qđ maior regnat libidō quomodo intelligitur. li. ii. d. xlii. 24

Peccatū i spūs sanctū an sit irremissibile. li. ii. d. xlii. q. ii. d. R. 28

Peccatū i spūs sanctū put claudit in se spēs penitentiā dī duplī r sūm quē modum est irremissibile. li. ii. d. xlii. 30

Peccatum in spūs sanctū non resmitti si alicubi legitur quō intelligitur. li. ii. d. xlii. r. 32. r. 33.

Pcti spūs sancti an pueniēt ser spēs assignentur. l. ii. d. xlii. q. i. e. R. 35

Peccati in spūs sanctū plures vel pauciores species esse qđ ser si que rationes sonare videntur quō sunt intelligende. li. ii. d. xlii. 36. r per totum

Peccatū in spūs sanctū quō opponitur penitentiā. li. ii. d. xlii. 37

Pcti i spūs sanctū species qre magis circa misericordiam et iusticiā assignantur qđ circa alias dei cōditiones. l. ii. d. xlii. 38

Pctōr in spūs sanctū numerū et sufficientia penes qđ accipitur. l. ii. d. xlii. 43

Pcti in spūs sanctū sex species tractantur et arguitur nulla sit species pcti spūs sancti. li. ii. d. xlii. q. ii. f. R. 44.

Peccati in spūs sanctū quod dicitur peccatum ad mortē cōparatur ad alia peccatōrū genera. l. ii. d. xlii. a.

Peccatū in spūs sanctū vel ad mortem qđ sit. li. ii. d. xlii. b.

Peccatū in spūs sanctum differentias assignat. li. ii. d. xlii. c. d.

Peccati i spūs sanctū distinctus est cōtra assignatio s̄ Amb. li. ii. d. xlii. e.

Peccandi potentia an sit i nob? a deo. li. ii. d. xlii. q. i. a. R. 5.

Peccandi vel nocendi voluntas quō ē ab animo et potestas vel potentia quō est a deo. li. ii. d. xlii. 6.

Peccandi potentia quō attestatur nobilitati nature. li. ii. d. xlii. 8.

Peccandi potentia quō facit ad āplificationē laudis. li. ii. d. xlii. 9.

Peccandi potētia an insit creature ex deo an ex nihilo. l. ii. d. xlii. 10

Peccandi potentia sūm qđ huiusmodi an sit mala. lib. ii. d. xlii. q. ii. b. R. 11. r per totum.

Peccandi potentia an sit bona an mala. li. ii. d. xlii. 13.

Peccandi voluntas quare dī mala et non sic potestas. li. ii. d. xlii. 19

Peccandi potētia pñ sit. l. ii. d. xlii. a. b.

Peccatum nō pmittere i hac vita quō
conuenit filio dei ⁊ quomodo matre
dei. li. ij. d. xlvij. 28
Peccatum vitare quibus concessum
est. li. ij. d. xlvij. 36
Peccatū ⁊ vitia differēt. li. ij. d. lxx. 27
Peccato secūdu quē statū caruit chri
sti ⁊ h; quē mī rōi. li. ij. d. lxx. 28
Peccatū dī triplicē ⁊ quō maris fuit
a peccato munda. li. ij. d. lxx. 29
Peccādī potētīa dī duplī ⁊ quō pec
cādī potētīa i xpo futū. li. ij. d. xxi. 20
Peccādī potētīa eē picipiū elpe quō
intelligitur. li. ij. d. xxi. 22
Peccatū eē fieri p plura quod pōt fieri
per pauciora quomodo intelligitur
lib. tertio di. xxiij. 51
Peccatū accipitur duplīter scz ab
fracte ⁊ concrete ⁊ quomodo pōt a
gratia iformari. li. tertio. di. xxiij. 63
Peccatum quare dicit expellere gra
tiam. li. ij. d. xxx. 5
Peccatum est ex timore vel amore ma
lo duplīter. li. iii. d. xxxi. 7
Peccatorū quō dī dñs non recordari
post penitentiam. li. iii. d. xxxi. 17
Peccata vitās floze pene quō pstituit
dei inimicus. li. iii. d. xxxvi. 4
Peccata ⁊ vitia an habeāt cōnexionē
lib. ij. dist. xxxvi. q. iiii. d. 30
Peccata seu vitia duplīter adinueni
comparantur et quō habent connecto
nem ⁊ quomodo non. Ibidem
Peccatō i vno quō pōt multas bonas ⁊
quō sit oīm reus. li. ij. di. xxxvi. 31
Peccatū seu vitia non habet excludi
nisi per habitum sibi oppositū: virtus
autem potest excludi non solum per vitia
sibi oppositū s; etiā p vitia oppo
sitū aliū virtū lib. ij. dist. xxxvi. 32
Peccatū deformare totā imaginem si
cut gratiā reformare quomodo intel
ligitur lib. ij. dist. xxxvi. 33
Peccatū seu vitia aī nascūt a pcupiscē
tia ⁊ iperāt a supbia aī virtutes a cha
ritate ⁊ gra lib. ij. dist. xxxvi. 34
Peccata quibus directe peccatur in
primū quare sūt plura q̄ qbus dīres
cte peccat i deū lib. ij. di. xxxvii. 45
Peccata capitalia que in quibus deca
logi preceptis prohibēt li. 3. d. 37. 48
Peccati triplex genus intelligitur ibi
vultus et lūor et plaga tumens libro
quarto. in prologo. 4
Peccatorū remissio quō dī latere in
baptismo lib. ij. dist. 430.

Peccata dimittere in baptismo quare
non est concessū hōi. li. ij. d. v. 5
Peccandi necessitas est duplex ⁊ que
quā culpā excludat. li. ij. d. xxi. 55
Peccatorem etiā si ad summā malo
rum perueniat recipi ad gratiam quō
intelligitur. li. ij. d. xxiij. 42
Peccatorū difficultus esse resurgere a
peccato ⁊ resistere peccato quomodo
intelligitur. li. ij. d. xxiij. 65
Peccatū duo implicat scz dei offensā
⁊ libidinē inordinatā ⁊ pro quo potest
fieri satisfactio. lib. quarto. d. xx. 9
Peccatorem non esse dignum pane q̄
vescitur quomodo intelligitur. libro
quarto. d. xv. 28
Peccatorum causas excludere est duplī
citer. li. quarto. d. xv. 45
Peccatis quibusdam rē confuncta sūt
tristitia tamen radix est ex delectatōe
libidinosa. li. quarto. d. xv. 56
Peccatū quō est voluntariū ⁊ inuolū
tariū. li. quarto. d. xvi. 19
Peccatū sūm rigorē iusticie nō q̄ satis
digne punitur. li. quarto. d. xvi. 52
Peccatorū oīa grā quō includuntur i
preceptis decalogi. li. ij. d. xvi. 63
Peccatū aliquō duplīter scz per igno
rantiam turis ⁊ p ignorantia facti. lib.
quarto. di. xvi. 78
Peccatum commissum per ignorantia
an esse inuoluntariū quomō intelligi
tur. li. quarto. d. xvi. 79
Peccatum latens non impedit iustifi
cationem. li. quarto. d. xvi. 86
Peccatum oblitioī graui⁹ punit q̄ re
memorantis. li. quarto. d. xv. 87
Peccatū veniale an possit fieri mortā
le. li. quarto. d. xv. q. i. n.
Peccata venialia gen⁹ triplex. ibi. in. 8.
Peccata venialia nō possunt fieri mor
talia per essentia. li. ij. d. xv. 89
Peccatum tria mala pplectitur que p
tria bona expellitur. li. ij. d. xv. 21
Peccatum dicitur defendi. li. excusari.
lib. quarto. d. xv. 51
Peccatum suum constitetur aliq̄ aliis
cui duplī. lib. quarto. d. xv. 52
Peccatū mortale fieri veniale intelli
gitur aut q̄tum ad maculam aut q̄tum
ad reatum. li. quarto. d. xv. 57
Peccatum veniale dicitur tribus mo
dis ⁊ quō mortale sit veniale. Ibidem
Peccatū manifestatio pōt fieri duplī.
lib. quarto. d. xv. 61
Peccata abicōdere quō est p̄tra legē

Tabula

Nature. lib. quarto. d. xvii. 65.

Peccati qd dubitatur an sit veniale an mortale quomodo sit constendum lib. quarto. d. xvii. r. 4.

Peccata dimittuntur tripliciter modo secundum Amb. li. quarto. d. xvii. 2.

Peccatores quo videntur scientia et intellectu. li. quarto. d. xvii. 4-7

Peccatum quo outur et est in anima realiter. li. quarto. d. xvii. 4-9

Peccati dicitur tenebra macula fetor et vinculum damnationis eterne. lib. quarto. d. xvii. r. 48. r. 49. r. 50.

Peccatorum remissio quod exigit arbitrii libertate. l. quarto. d. xvii. 3.

Peccati mortale habet in se maculam et reatum et quod transit et quod manet in deletione. li. quarto. d. xvii. 6

Peccata mortalia quo sunt in penitentia penitentiali. l. quarto. d. xvii. 7

Peccare semper quo dicitur impetens si semper visueret. li. quarto. d. xvii. 8

Peccati tripliciter generis quo quodlibet hinc rone voluntarij. l. li. d. xvii. 12

Peccata mortalia quare opus sigillatim in peccatis expiuntur et non opus de singulis. l. li. d. xvii. 39.

Peccata dubia quomodo sunt confitenda. li. quarto. d. xvii. 53

Peccata an redeant quod ad maculam. lib. li. d. xvii. q. i. s. r. 6. et per totum.

Peccata delicti et opera bona mortali carum differunt. li. li. d. xvii. 10

Peccata dimissa an redeant quod ad reatum. li. li. d. xvii. q. ii. b. r. 13. et per totum.

Peccati absconsonem esse secundam tabulam post naufragium quo intelligitur. lib. quarto. d. xvii. 33

Peccata dimissa an redeant quod per peccatis omissionem. li. li. d. xvii. a. b. c. d.

Peccatum contra naturam quomodo dicitur execrabili fieri in prore quod in meretrice. li. quarto. d. xvii. 9

Peccati varia genera enumerantur et differuntur quod circa carnis actum permittuntur ut sit fornicatio: stuprum: adulterium: incestus: raptus. li. li. d. xvii. f

Peccata electorum patebunt volubus in resurrectione ad laudem. l. li. d. xvii. 4

Peccata.

Peccata et culpa in quo differunt. lib. l. d. xl. 45. r. 46.

Peccata triplex. scilicet facta: facta et acta et quod repugnat gratie et quod non. l. l. d. xl. 49

Peccata separata a cognitione quod est. lib. li. d. li. 22

Penam non esse causam culpe quomodo intelligitur. li. li. d. xxxi. 32

Penam omnem iustitiam esse quomodo intelligitur. l. li. d. xxxi. 34. r. d. xxxv. 20. Ad idem. dist. xxxvi. 6. ubi pro illa dupl. exponitur

Penam quomodo redditur impossibile ad bonum ad gloriam ad malum. l. li. d. xxxv. 42

Penam an sit poenitentia boni. l. li. d. xxxv. g

Penam omnem esse ordinatam culpe quomodo intelligitur. li. 2. d. xxxvi. 7

Penam sine subsequente an sit in aliquo ponere culpam. lib. li. d. xxxvi. q. i. c. r. 18. et per totum.

Penam dupl. considerari. scilicet ad statum iustitiae et ad statum peccati et qua puniuntur remediabiliter et qua irremediabiliter. l. li. d. xxxvi. 19

Penam statim factam non habet culpam: merito non habet statim confectum peccatum. Solutio. li. li. d. xxxvi. 20

Penam specie iustitiam. l. 2. d. xxxvi. 21

Penam an possit esse in aliquo sine culpa peccati. l. li. d. xxxvi. q. ii. d. r. 24. et per totum.

Pene malum dupl. potest ordinari. ibidem

Penam aliter ordinatur ad culpam quam culpa ad penam. li. 2. d. xxxvi. 28

Penam siue poenitentia non solum est a divina iustitia: sed etiam plerumque a divina misericordia. lib. li. d. xxxvi. 29

Penam aliqua an sit a deo. libro. li. dist. xxxvi. q. i. e. r. 39

Penam et malum quomodo differunt. Ibidem. et ad idem. 32

Penam quomodo est a deo cum sit solum boni poenitentia et defectus et deus nullius defectus sit causa efficiens. l. 2. d. xxxvi. 34

Pene malum quare deo attribuitur: malum vero culpe non. li. li. d. xxxvi. 35

Penam omnis an sit a deo. libro. li. dist. xxxvi. q. ii. f. r. 36

Pene nomen tripliciter habet acceptioem: scilicet tripliciter preparationem ad nocendum. ibidem

Penam que est a deo et que non. lib. li. dist. xxxvi. 38. r. 39.

Penam mortis et penam eterne damnationis quomodo utraque est a deo. l. li. d. xxxvi. 41

Penam rone duo notat: scilicet quod non dicitur habere operam voluntatem. l. 2. d. xl. 49

Penam quod voluntate sit a deo. l. 2. d. 32. 7.

Penam non voluntariam fuisse in christo iusto. r. p. u. l. o. q. u. o. i. t. l. l. g. l. 2. d. li. 31. r. 52

Penam sine culpa esse inordinatam quomodo intelligitur. li. li. d. xv. 8

Pene acerbitas ratione cuius pensatur. lib. li. d. xl. 14

Pene et beneficia sunt in quadruplici

Differentia lib. iij. d. xxviii. 93

Pena comparatur ad tria 7 fm quas comparatione placet deo. l. iij. d. i. 81
Penarū quedam sunt. tēporales quēdā eternas 7 a quibus baptisimū abfoluit. l. iij. d. iij. 11

Penalitates ptracte p nos vt sūt factas istis iustitias 7c. qre post baptisimū i nobis relinquunt. l. iij. d. iij. 12

Penale est aliqd duplex 7 qd respicit in satisfactione. l. iij. d. xv. 57

Penam purgatoriam an sit ponere. l. iij. d. xx. q. i. 9. 7 per totum

Penam purgatoriam an sit maris penarū spaliū. l. 4. d. xx. q. ij. b. R. 17. 7 p totū

Penam est duplex. s. assumpta 7 inflicta 7 in qua placet 7 nō placet deo ordiatio pene ad culpā. l. iij. d. xx. 18

Penam modica pntiāre p satisfactione deo q magna i futuro. l. iij. d. xvij. 19

Penam gehennalis fm qd iudicat maior 7 minor. lib. iij. d. xvij. 21

Penam purgatoriam an sit voluntaria. lib. quarto. d. xx. q. iij. c. R. 13

Penam aliqua d' voluntaria tripliciter 7 que cui conuenit. 3bidem

Penam in illa purgatoria an sit minor certitudo de gloria q in via. lib. quarto. dist. xx. q. iij. d. R. 24

Penam purgatoriam quoz ministerio iustitatur. l. iij. d. xx. q. v. e. R. 29

Penam purgatorie locus vbi sit. l. iij. d. xx. q. vi. f. R. 34

Penam ad perfectam remissionē esse duplicandā vel nō minuendam si que loquuntur autoritates quo sunt intellegendē. l. iij. d. xx. 57

Penā nō posse minui vel relaxari p pterea q deo qd est superior remittendo culpā ligat ad penā 7 sacerdos q ē inferior non potest absoluerē ab eo qd ligat superior. Solutio. l. iij. d. xx. 59

Penam satisfactorie relaxatio a q possit fieri. l. iij. d. xx. q. iij. a. R. 60

Penam an mitigetur i dānatis pp misericordiatē. l. iij. d. xlvj. q. ii. b. R. 12

Penam dānatorū fm duplicem comparationem ad delectationem aliquādo est maior aliquid minor q delectatio. l. iij. d. xlvj. 13

De pena dānatorum et aliorum vide plura in damnatus 7 vbi suffragium 7 vbi relaxatio 7 indulgentia.

¶ Penitentia, penitere. 7c.

Penitentia quo dicitur precedere baptismū. lib. quarto. d. iij. 11

Penitentia quare dicitur secūda tabula post naufragium. lib. quarto. d. xij. 1.

Et quid sit naufragium. 2.

Penitentia interior 7 exterior tractatur lib. iij. d. xij. 3.

Penitentia quo fuit in iustis p dicitur Johannis. lib. iij. d. xij. 4.

Penitentia multae diffinitiones 7 essentia sufficiens 7 dicitur. lib. iij. d. xij. 5.

Penitentia an sit deus. lib. iij. d. xij. q. i. a. r. 6

Penitentia quare magis est deus q alia sacramenta. lib. iij. d. xij. 7.

Penitentia deus rōe cuius habet obiectum bonum. lib. iij. d. xij. 8.

Penitentia quo h3 cōtentione 7 durationes cū alijs virtutibus. lib. iij. d. xij. 9.

Penitentia an sit deus gñalis an specialis libro. iij. d. xij. q. ij. b. R. 10

Penitentia quare magis habet effectū gñalē tñ est deus specialis. lib. iij. d. xij. 11.

Penitentia quo p dicitur p cōmū vt obiectum. lib. iij. d. xij. 13.

Penitentia an sit deus theologica an cardinalis. lib. iij. d. xij. q. iij. c. R. 14

Penitentia quare nō h3 deum pro obiecto. lib. iij. d. xij. 16.

Penitentia quare nō est charitas. libro iij. dist. xij. 17. 7 18.

Penitentia deus quāptm ale habeat p subiecto. lib. iij. d. xij. q. i. d. R. 19

Penitentia quomodo est species iusticie. lib. iij. d. xij. 20.

Penitentia quare est i lib. arbi. nō i iudicio. lib. iij. d. xij. 21.

Penitentia fm quā acceptio rōis est in rationali. lib. iij. d. xij. 22.

Penitentia quo propter odiū est i tractabili tñ i pceptibili. lib. iij. d. 14. 23

Penitentia cuius expellat oia vicia nō tamen est in omnibus potentijs ante. lib. iij. d. xij. 24.

Penitentia virtus vñ oxatur 7 dicitur magister p timore conceptatur libro. iij. d. xij. q. i. e. R. 25.

Penitentia virtus quo est aī bona naturalis ordine et tñ pceptitur timore q est odium. lib. iij. d. xij. 26.

Item hic ponitur conceptitur p timum ponatur conceptitur penitentia.

Penitentia deus an sit pma ordine inter alias. lib. iij. d. xij. q. iij. f. R. 27

Penitentia qua rōe dicitur deus q fides 7 charitas. lib. iij. d. xij. 28. 29. 7 30.

Penitentia cū flexu et iteras p cōmū gratia pene se subijct quo intelligitur. lib. iij. d. xij. 33.

Tabula

Pnia ē vī qua pmissa mala ꝛc. an illa
 mgītoiffi. sic puenēs l. 4. d. 14. 34
Pnitētie p̄turi q̄o attrībut manifestatio
 p̄te. l. i. d. xiiii. 35
Pnia est q̄dā dolēns vīdēta v̄tū n̄
 la diffinitio ang. sic bōa. l. iiii. d. xiiii. 36
Pnitēs q̄o siml gaudet v̄olet libro
 quarto. d. xiiii. 37
Pnia ē vīdēta s̄p̄ p̄nitēs q̄d cōmissit
 ꝛc. q̄o itelligit l. iiii. d. xiiii. 38
Pnia solēns q̄d sit ꝛ de aliis ad eam
 p̄tinetibz l. iiii. d. xiiii. 39
Pnia solēns iteret l. 4. d. xiiii. 40
Pniaz iterare posse significat i iusticia
 t̄e r̄tū motuoz a r̄p̄o. l. 4. d. 14. 41
Pnia v̄a an p̄lga cadē l. iiii. d. xiiii.
 q. i. g. R̄ñ. 45
Pnia v̄itas dupl̄r accipit sicut ꝛntus
 libet v̄tutis l. iiii. d. xiiii. 46
Pnie v̄itas q̄o exigit p̄lagenda non
 committere l. iiii. d. xiiii. 47
Pniaz eē lanem quā sequēs c̄p̄a iquit
 nat q̄o itelligit ibidē
Pnia p̄tē esse v̄a q̄uis non sit i iusticia
 lib. iiii. d. xiiii. 48
Pnitētē s̄p̄ debere dolere quomodo
 itelligitur l. iiii. d. xiiii. 49
Pniaz an p̄lga iterare hoc ē an p̄tin
 gat p̄p̄tam resurgere l. 4. d. 14. q. ii
 h. R̄ñ. 50
Pnia iterat ꝛ nō baptis̄m̄s tripl̄t̄i ta
 tione l. iiii. d. xiiii. 51. ꝛ. 54
Pniām nō posse iterari si alterubi do
 ctōz autoritatē sonat q̄o s̄ūt expos
 nēde l. iiii. d. xiiii. 52. ꝛ. 55
Pniām sup̄ c̄p̄ā q̄cūqz agit an iuenis
 at veniā q̄tūcūqz peccauerit l. iiii. d.
 xiiii. q. iii. i. R̄ñ. 55
Pnia ē dupl̄t̄i r̄q̄ sit i diabolo ꝛ dāna
 tis ꝛ q̄ mereat veniā ibidē. ꝛ. 58. ꝛ. 59
Pnia āthioci ꝛ p̄nia elau qualis fue
 rit l. iiii. d. xiiii. 56. ꝛ. 57
Pnitētē an necesse sit resurgere in es
 quali charitate v̄t̄ et i maiori l. iiii. d.
 xiiii. q. i. R̄ñ. 60. ꝛ per totum.
Pnia p̄fecta an resitnat i p̄tinū gra
 dū l. iiii. d. xiiii. q. ii. b. R̄ñ. 67. ꝛ. totū
Pnia p̄fecta cōsiderat dupl̄r ibidem.
Pnia s̄m̄ quā acceptionē sanitate re
 sitnat i p̄tinū l. iiii. d. xiiii. 68
Pniaz p̄ficere posse i m̄toz charitate
 q̄o itelligit l. iiii. d. xiiii. 69
Pnia q̄o resitnat i statu p̄tinū est q̄
 v̄gitate amittit ꝛ est q̄ deū offēdit ꝛ est
 q̄ post iuocētā pecca. l. 4. d. 14. 70
Pnia q̄re resitnat i statu p̄tinū ꝛ i sa

nat de iust. bap̄t. v̄o n̄s. l. 4. d. 14. 71
Pnitētia an resitnat hominū opa bo
 na prius mortificata per culpam libro
 quarto dist. xiiii. q. iii. m. r̄ñ. 72
Pnitētia opa bona prius mortificata
 nō posse viuificare v̄bi dicit autoritas
 q̄o est exponēda. l. iiii. d. xiiii. 73
Pnitētia p̄tē bona opa mortificata p̄
 uificare v̄t̄ q̄ ament i corpe m̄sticōp̄
 i m̄toz et q̄ fecit r̄ d̄i. l. 4. d. 14. 74
Pnitētis p̄paratur ad baptis̄m̄s q̄tū
 ad ordīnē. lib. iiii. dist. xiiii. a
Pnitētia est dupl̄t̄i s̄z interior ꝛ exte
 rior lib. quarto dist. xiiii. b.
Pnitentia virtutis diffinitione. lib.
 quarto dist. xiiii. c.
Pnitentia a qua quis reciditnat sc̄m̄
 quozūdā errorē non est vera. d. e. ꝛ r̄ñs
 det h̄ic erroz. l. iiii. d. xiiii. f. g. h. i.
Pnitētia vera quō conatur ad baptis̄
 m̄ puritatem reducere. lib. iiii. dist. in.
 xv. 41. Ad idem dist. xvii. 78.
Pnitēs ꝛ nō lachrymās q̄o d̄f̄ cul
 pabiliter durus. l. iiii. dist. xv. 42
Pnitentia in singulis partibus quid
 relaretur lib. iiii. d. xv. 49
Pnitētia quare imponitur a sacerdo
 te cum peccata dimissa sunt in contri
 tione lib. iiii. dist. xv. 50
Pnitere p̄tē aliquis irret itus pluri
 bus peccatis de vno peccato ita q̄ de
 alto sit impetens secundum aliquos
 rum errozē libro. iiii. dist. xv. a. b. c.
Pnitentia non posse fieri de vno pec
 cato sine alio multiplicit̄er probatur.
 ꝛc. lib. quarto dist. xv. d. e. f.
Pnitētia put est v̄t̄ ꝛ put est sac̄m̄
 quas habeat p̄tes itegrales ꝛ q̄s p̄tās
 tuas ꝛc. lib. quarto dist. xvi. i
Pnitētie p̄tes oēs quas rōne dicit p̄tē
 satisfactio ꝛ quas rōne satisfactio p̄tes
 nit vni partī p̄ntē l. quarto dist. xvi. 2.
Pnitentia digni fructus qui sint. lib.
 quarto dist. xvi. 6
Pnitētia faciēda est c̄s gaudio mul
 tiplici rōne lib. iiii. dist. xvi. 10
Pnitens dēt v̄tare choreaz ludos ꝛ
 spectacula lib. iiii. dist. xvi. 13.
Pnitētie opa q̄o dicit fructus ꝛ q̄o
 differūt bonus fructus ꝛ dignus frus
 ctus lib. iiii. dist. xvi. 14
Pnitētia verā nō posse peragere m̄
 lites theolonarios ꝛ negotiatores q̄o
 itelligitur. lib. quarto dist. xvi. 15.
Pnitētie ꝛ ḡe differētē est culpam
 delere. lib. iiii. d. xvi. 29.

Penitentia quō sit per excessū ⁊ quo:
modo non. l. iij. dist. xvi. 41.

Penitētia qñ est sacramētū et quādo
virtus libro quarto dist. xvi. 61.

Penitētia quō sit p peccā que legis de
eslogus continet. lib. iij. di. xvi. 62.

Penitere ⁊ dolere an oporteat p origi
nali peccō. lib. iij. di. xvi. q. i. l. x. 66.

Penitētia esse ad detestādū oē maluz
nfm quō intelligit. l. iij. dist. xvi. 68.

Penitentia detestari debere oē malū
quod separat a deo quomodo intelligi
gitur lib. quarto dist. xvi. 69.

Penitentē se debere puniri de oī eo de
quo iuste puniatur a deo quō intelligi
tur l. iij. dist. xvi. 70.

Penite sacm an antea debeat accipere
adultē qñ accedat ad baptisimū cū actu
ali lib. iij. d. xvi. q. ii. l. x. 71.

Penite lamēta debere precedere baptis
mū quō intelligit. lib. iij. d. xvi. 73.

Penitere mortalia per ignorātiā cō:
missa an sit necesse. libro quarto dist. in
ctone. xvi. q. i. l. x. 77.

Penitere pōt aliq̄s dupl̄r: scz i gñali
⁊ in speciali ⁊ de q̄ tenet dolere. ibidē

Penitere nō posse de ignorātiā quo i
telligitur lib. iij. dist. xvi. 80.

Penitenti quō sit necessaria peccō cog
nitio. lib. iij. dist. xvi. 81.

Penitere non debere de ignorātiā qz
confiteri illa non oportet quomō intel
ligitur lib. iij. di. xvi. 82.

Penitere potest obliuioſus: sed nō fu
riolus. lib. iij. dist. xvi. 85.

Penitere i gñali quō ē. l. 4. d. xvi. 83.

Penitere an teneat q̄s de veniali lib.
iij. di. xvi. q. i. l. x. 94.

Penitētie vt est sacramētū partes ins
tegrales que sint. lib. iij. dist. xvi. 9.

Penitentia vera secun dū quē modū
constituitur lib. iij. di. xvi. b.

Penitentia verā quomodo quidā nō
faciunt. lib. iij. dist. xvi. c.

Penitentia diuiditur per trīs mēbra.
libro quarto dist. xvi. d. e.

Penitētia qualiter est de venialibz fa
cienda. lib. iij. dist. xvi. f.

Penitētia cōfessio baptisimū qualiter
differant lib. iij. di. xvi. 5.

Penitentiam non esse occultādā quō
intelligitur. lib. iij. dist. xvi. 6.

Penitentia fieri debere in sacco quo
modo intelligitur lib. iij. dist. xvi. 8.

Penitētia quomodo est necessariū sa
cramentū lib. iij. dist. xvi. 29.

Penitēs subiectū ⁊ foro ecclesie q̄ditur
in hac vita l. iij. d. xvij. 48.

Penia pncipalr instituta ē ppe mortalis
⁊ ad min⁹ ipsa confessio valet tamen
ad oīa l. iij. d. xvij. 79.

Penitēte debere velle ⁊ alii reputē
tū pccōre quō itelli. l. iij. d. xvij. 18.

Penia qñ sit inchoāda l. iij. d. xx. a.

Penia qñ sit termināda l. iij. d. xx. b.

Penia si licita psumata an sit penitens
absolutū simplr l. iij. d. xx. c.

Penia an sit i extremo mortis articulo
ipōnda l. iij. d. xx. d.

Penia vel recōsilitatio an sit altcubi ne
gāda i necessitate l. iij. d. xx. e. Et q̄ i
grauibz pter necessitatem oportet cō
sulere ep̄m l. iij. d. xx. f.

Penitēs si voluit recōsilitari ⁊ nō po
tuit habēd⁹ ē p recōsilitatio l. iij. d. xx. g.

Penia quō determīat i canonibz p ali
q̄bz peccō l. iij. d. xx. 4. 2. ⁊ 43.

Penia quare ē aggrauata i lege nonaq̄
est lex mie. l. iij. d. xx. 4. 4.

Penia quare nō ē ipōnda sz knotescē:
da ei de quo psumitur ⁊ mortā l. iij.
dist. ctione. xx. 4. 5.

Penia sacm an fuerit institutū l. iij. d.
xx. q. i. c. R. i. 18.

Penia p̄siderat duplici mō ⁊ quō est ⁊
dictamie legis natural' ibidem.

Penia quō fuit instituta in lege nature
lib. iij. d. xx. 19.

Penia q̄uis sit p̄m vnā acceptiōne de
dictamie legis nature tñ supaddita ē
institutio l. iij. d. xx. 20.

Penie q̄ erat de dictamie legis nature
aliqd̄ addit lex sc̄pta q̄s auāgelica nō
enacutit l. iij. d. xx. 21.

Penie i sacramēto qd̄ ē signū ⁊ quid si
gnatū l. iij. d. xx. d. R. i. 22.

Penie materiale ⁊ formale quid sit l.
quarto. d. xx. 23.

Peniam nō ē elemētū quō intelligitur
libro quarto. d. xx. 24.

Penie signū exteri⁹ quodāmo causat
⁊ quodāmo causat l. quarto. d. xx. 26.

Penia cū tria p̄lectatur. s. p̄titiones
p̄fessionē ⁊ satisfactiōne r̄se cui⁹ ē lis
gnū lib. quarto. d. xx. 27.

Penitētia an teneat r̄dne r̄damētū lib.
quarto. d. xx. q. i. e. per totum.

Penia an p̄p̄te tabula appelletur libz.
quarto. d. xx. q. ii. f. l. 31.

Et quid sit tabula mare nauis naufra
gium 32.

Penie sacro quare ⁊ rō tabule attri:
bitur 33.

Penie sacro quare ⁊ rō tabule attri:
bitur 33.

Penie sacro quare ⁊ rō tabule attri:
bitur 33.

Penie sacro quare ⁊ rō tabule attri:
bitur 33.

Penie sacro quare ⁊ rō tabule attri:
bitur 33.

Tabula

but nō pntē vtrūq. l. i. d. rxi. 34
Pentētie in sacro quid sit res et quid
sacramētū lib. iij. d. rxi. e.

¶ Per

Per se dē dupl. sic pōt se. l. i. d. i. 14
Per pōsitiō fm duplicē pstructionē
duplicē facit sententiā. l. i. d. rxi. 20
Per pōsitiō an dicat rationē causē
vel instrumētū cum dicitur pater ope
ratur per filiū. l. i. d. rxi. 25
Per et pōsitiōes quō et qñ accipiū
tur in diuinis. lib. ij. dist. rxi. 6
Per accidēs reduct ad per se quō in
belligitur. lib. ij. d. rxi. 28

¶ Perfectio

Perfectio est duplex et que est in deo
lib. i. dist. rxi. 9. 3terū est duplex et de
qua est verū hoc quod dicitur quous
perfectio et cōplēmētū est vni specie
ipsa sunt vni. lib. ij. dist. rxi. 72
Perfectio vniuersi ē duplex et hz quā
pfecti acceptiōne de vltra pfcit vel
operatur aliquid lib. ij. d. rxi. 44
Perfectio est multiplex et quō dicunt
perfecta opa dei. lib. ij. d. rxi. 13
Perfectio est multiplex et cui pōt aliqd
addi. l. iij. dist. rxi. 20
Perfectio est duplex et quō virtus per
fectū facit. l. iij. d. rxi. 45
Perfectio est duplex et de mendacio p
fecto. lib. iij. dist. rxi. 38
Perfecti sūt duplices et quibz nō pue
nit dicere falsū sciēter qz fieret ex hoc
scādali occasio. lib. iij. d. rxi. 41
Perfectio est multiplex et multiplex rō
obligandi lib. iij. dist. rxi. 13
Perfectio esse quō pceptū dñs in
math. lib. iij. dist. rxi. 14
Perfectio mortis est duplex et q suppo
nit pfectionē nature lib. iij. d. iij. 65
Perfectiōne substantiale esse nobilitōre
quō intelligit. l. iij. dist. rxi. 3

¶ Periculum

Periculū aliqd corpale quō est magis
eligēdū qz dei offensa lib. iij. dist. rxi. 38

¶ Perturium

Perturio an cōueniat adesse mēda
cium. lib. iij. dist. rxi. q. i. a. rxi. 9
Perturū prohibetur in quinto men
dato scēde tabule et in scēdo mādato pū
me tabule. lib. iij. d. rxi. 10. Hic pon
tur facit quis cōtumaciā ponatur fac
cit qz cōtumeliā summe veritati.
Perturū restū quō inducit intētiō p
neria et q non oē falsum est mendaciū
libro. i. dist. rxi. 11

Perturū rea quādo dē mēs et intētiō
libro. iij. dist. rxi. 13. r. 14

Perturū omne an sit pctm. l. iij. dist. rxi. q. ij. b. rxi. 15

Perturū ē malū l se et hz se ita q nō
mō pōt hñ fieri duplici rōne. 3bidē

Perturū et mēdaciū opponi veritati
quō intelligitur lib. iij. d. rxi. 18

Perturās necessitate pūlū an sit ex
cusatus a pctō lib. iij. d. rxi. 19

Perturans pro vita corporis seruāda
quomodo debet puniri secundum cas
nones. lib. iij. dist. rxi. 20

Perturū oē an sit mortale pctm. lib. iij. dist. rxi. q. iij. c. rxi. 21

Perturū peccatū iudicatur aut eno
me aut mortale aut veniale fm qz tura
mētū est triplex et fm qz perturū tri
pliciter committitur. 3bidē

Perturū aliqd directe repugnat diu
ne pphitōnt aliqd nō. l. iij. d. rxi. 22

Perturū et fornicatio nō assimilāt. lib. iij. d. rxi. 23

Perturū qd est et vtrū essētiāle sit p
turio esse mēdaciū. lib. iij. d. rxi. a. b. c. r. eo lib. 2. dist. q. iij. c. rxi. 21

Perturū an sit qui non fecit qd scā
te turant libro. iij. dist. rxi. k

Perturū esse et teneri verū pntio dis
ferunt lib. iij. dist. rxi. 6

¶ Permissio permittere.

Permissio quō est signū voluntatis be
neplaciti dei. lib. i. d. rxi. 4

Permissiōne dei nō esse dē ex q sen
su dixerit magister. lib. i. d. rxi. 5

Permittere peccare quomodo dicitur
deus lib. i. d. rxi. 19

Permissio multis modis accipitur in
scriptura et fm hoc multipliciter dicit
tur aliq pmittere et quō fuit idē pmissio
et pceptio in ablatiōe vālox egyptior
l. i. d. rxi. 20. r. lib. iij. d. 33. 45. et ibi
dē qua permissiōne pmissū est repndiū

Permittere aliquē peccare quō est oo
pus iusticie. lib. i. d. rxi. 26

¶ Perseuerantia

Perseuerantia cōsideratur dupliciter
et quomodo adam habuit perseuerans
tiam in bono. lib. iij. d. rxi. 30

Perseuerantia dē duobz modis et quō
est i qualibet virtute. l. iij. d. rxi. 28

Perseuerantia dicitur triplr et quō cons
nectitur alis virtutibus et quō est et
nō est i pscitis. l. iij. d. rxi. 11

¶ Persona.

Personarū pluralitas octo modis insu
nuatur i scriptura. l. i. d. rxi. 8

Personarū pluralitas an sit ponēda i
deo. l. i. d. i. q. ii. b. R. 15. 7 per totum.
Personarū pluralitas non ponitur p:
pter indigentiam. l. i. d. i. q. ii. b. R. 16
Personae alie i diuinis quō sūt ab vna
libro. ii. d. ii. post. 17
Personis i diuinis an sit ponere inf:
nitatem. l. i. d. ii. q. iii. c. R. 18
Personae diuine quō sūt ad nume:
rū sunt finite. ibidem.
Personis i diuinis an sit ponere trini
tate. l. i. d. ii. q. iii. d. R. 21
Personae tres sūt 7 nō plures nec pau
ciores ponunt i diuinis tā ppter rōnem
necessitatis q̄ congruitatis. ibidem.
Personarū pluralitas 7 essentie diuine
vntas auctoritate ve. te. pba. l. i. d. ii. e.
Personarū trinitas 7 essentie vntas
propheticō testimonio probatur in ge
nerali. libro. i. d. ii. f.
Personarū pluralitas 7 essentie diuine
vntas no. test. xpi auctoritate probatur
libro. i. d. ii. h.
Personarū pluralitas 7 essentie di
uine vntas no. test. 7 apostolorum au
toritate probatur. l. i. d. ii. i.
Personarū pluralitas cū vnitae esse
tie nō est oino per simile cognoscibilis
per creaturam. l. i. d. iii. 22
Personae quare sunt plures et nō ples
essentie. libro. i. d. iii. 33
Persona qd sit fm boetii. l. i. d. v. 25.
Et qd sit h̄ rē 7 an dicat scōs substantiā
an scōm relationē. d. xxv. q. i. a. R. 9. Et
qd sit scōs diffinitionē. e. l. 7. d. i. q. ii. b.
R. 14. 7 per totum. Et quadruplex p:
sone diffinitio. 21
Personarū pluralitas quō stat cuz sim
plicitate diuina. l. i. d. viii. m.
Persona 7 essentia quōs sint idem sūt
non sunt adi dem. l. i. d. ix. 26
Persona p̄tis quō gnat. essentia nō. ibidē
Persona quare producit personam si
ne initio. l. i. d. ix. 33
Personam tertiam procedentem per
modū liberalitatis an necesse sit pone
re in diuinis. l. i. d. x. q. i. a. R. 13
Persona tertia i diuinis de necessita
te procedit per modum deliberationis
triplicis ratione. Ibidem.
Persona tria ppter cōdicationē d̄lectio
nis ponēda nō quarta 7 c. l. i. d. x. 17.
Personā pcedere p modū amoris siue
charitatis an de necessitate ponat i di
uinis. l. i. d. x. q. ii. b. per totum.
Personam tertiam procedere per mo:

diū mutue charitatis an necesse sit p̄tere
in diuinis. l. i. d. x. q. iii. c. per totum.
Persona quare p̄t esse i p̄sona sed nō
essentia i essentia. l. i. d. x. 26
Personis i diuinis an sit ponere p̄cis
p̄ti materiale. l. i. d. x. q. iii. p. R. 44
7 per totum.
Personarū equalitas quō p̄sistit i essentia
te potestate magnitudie. l. i. d. x. a. b.
Persona vna nō est maior alta nec ma
tus aliqd due q̄ vna nec tres vel due
q̄ vna. l. i. d. x. c. d. e. f. o.
Personarū equalitas nō admittit ratio
nē totis 7 partis. l. i. d. x. g.
P̄se tres sūt d̄fir sūme vni. ibidē.
Personarū equalitas nō admittit rōnē
speciei generis vel iduitutis. l. i. d. x. h.
Personarū equalitas nō admittit rōnē
m̄ materialis p̄ncipiū. Ibidem.
Personae tres nō dicūt vna essentia sicut
tres homines vna natura vel vni
nature. l. i. d. x. i.
Personarū equalitas admittit rōnem
generis speciei iduitutis 7 n̄seri auctori
tate d̄am. l. i. d. x. i. Et eadē auctori
tate explanat. l. i. d. x. i.
Personarū equalitas nō admittit ra
tionem numeri. l. i. d. x. m.
Personas numero differre quas ratios
ne dicantur. l. i. d. x. n.
Persona vna omnino excedit alias po
tentia. l. i. d. x. a.
Personarū equalitas q̄s ad potētā
probatur auctoritate xpi qua dicit omnia
q̄ p̄ h̄z mea sunt. l. i. d. x. r. 7. b.
Personarū equalitas q̄s ad potētā
probat auctoritate Aug. l. i. d. x. r. 2. 7. b.
Personarū equalitas q̄s ad potētā
probatur ex deductione ad impossibile
libro. i. d. x. 3. r. c.
Personarū equalitas q̄s ad potētā pro
bat p similitudinē h̄ianā. l. i. d. x. r. 5. 7. d.
Personas tres dicere licet: quia scri
ptura non contradicit. l. i. d. x. r. 3.
Personas tres d̄t ecclesia triplici rōne
l. i. d. x. r. 4.
Personae nomē an transferri debuit ad
diuina. l. i. d. x. r. iii. q. i. a. R. 6
Persona qd dicat 7 vnde dicat. Ibidē.
Personae nomen dictum est non vt d̄s
ceretur quomodo intelligitur hoc vers
bum aug. l. i. d. x. r. 7.
Persona quare ponitur i diuinis 7 nō
particulare. l. i. d. x. r. 8
Persona quomodo dicit compositiss
imum. l. i. d. x. r. 9

Tabula

Personae equipollentes hoc nomine propter quod quare non est in usu grecorum. l. i. d. xxvii. 10
 Personae nomen quomodo est compositum tribus. l. i. d. xxvii. 18
 Personalis distinctio aliter importat cum dicitur deus generat. aliter cum dicitur tres dii vel plures deos. l. i. d. xxvii. 21
 Persona cum noiat Individuum intellectus naturalis nature dupliciter potest specificari. l. i. d. xxvii. 35
 Persona hoc nomine a generali regula excipitur quod est quod substantia dicitur de tribus singulariter. l. i. d. xxviii. a
 Persona ad se dicitur et secundum substantiam. l. i. d. xxviii. b
 Persona una cum non dicantur pater et filius et spiritus sanctus sicut una substantia et unus deus. l. i. d. xxviii. c
 Personae tres a latinis et a grecis tres hypostasies vel substantiae qua necesse est dicantur. l. i. d. xxviii. d
 Personas tres quare dicimus patrem et filium et spiritum sanctum et non dicimus eosdem tres deos. l. i. d. xxviii. f. Et quid per hoc nomen tres significetur. e
 Personae tres quare dicitur tres substantiae. l. i. d. xxv. 1. 7. 2
 Personas tres quare una esse essentia vel eiusdem essentiae dicimus non ex eadem essentia. l. i. d. xxv. 4
 Persona tres aliter in singulari dicitur: tres substantiae. in plurali dicitur: tres. l. i. d. xxv. 9
 Personae intellectus potest esse salus abstracta seu circumscripita relatiue sicut est apud gentes quod est una sola hypostasi intelligunt naturam diuinam ergo persona dicitur secundum substantiam non secundum relationem. solutio. l. i. d. xxv. 13
 Persona hoc nomine an sit de permine personae increatae. l. i. d. xxv. q. i. c. R. 22
 Persona est communis tribus sed aliter est essentia. ibidem.
 Persona qua consistat in partibus. l. i. d. xxv. 27
 Persona dicitur: tres substantiae et est commune quod dicitur substantiam communem etc. solutio libro. l. i. d. xxv. 28
 Persona hoc nomine an sit commune unum uocum creatis et increatis personis. l. i. d. xxv. q. ii. d. R. 29. et per totum.
 Persona an dicatur secundum substantiam vel essentiam ibi. alia est persona patris etc. et ibi pater est persona etc. libro. l. i. d. xxv. a. b. c. d.
 Persona hoc nomine tripliciter in trinitate accipitur et quo accipitur ibi in plurali dicitur. l. i. d. xxv. e. f.

Personas secundum essentiam accipit improbat. l. i. d. xxv. g. Et quid tres res et una res hic dicitur. b
 Persona quo accipitur in singulari cum de alia est persona patris etc. l. i. d. xxv. i
 Personae proprietates quod est. l. i. d. xxviii. 2 o
 Personalis relatio quid exigit. libro. i. distinctio. xxviii. 21
 Persona patris quo et quare non potest intelligi sine paternitate. l. i. d. xxviii. 23
 Personalis proprietates quo dicitur totum est persone. l. i. d. xxviii. 24
 Personales proprietates quomodo est numerat dam. l. i. d. xxviii. 25
 Persona una quare non est finita alterius principium. l. i. d. xxv. 12
 Personae tres essentiae quare non dicitur sicut persona et tres unum essentiae. l. i. d. xxviii. 5
 Personae tres unum essentiae quare dicitur et non persone tres unum essentiae. l. i. d. xxviii. 11
 Personae natura quomodo habent essentiam rationem. l. i. d. xxviii. 12
 Personas non esse diuinam naturam quod dam opinati sunt. l. i. d. xxviii. a. b.
 Personalis mera discretio an sit in angelis. l. i. d. iii. q. i. d. R. 26. et per totum.
 Personalis distinctio unde ueniat. l. i. d. distinctio. iii. 30
 Personalis proprietates an sit in angelis accidentalis vel substantialis. l. i. d. iii. q. ii. e. R. 31. et per totum.
 Personale discretio esse per qualitates quomodo intelligitur. l. i. d. iii. 35
 Personalitate quare non habet humana natura in christo. l. i. d. iii. 36
 Personale discretio an sit a parte personae accipit formalis vel materialis. l. i. d. iii. q. iii. f. R. 39
 Personale discretio non esse a forma sed a materia quo intelligitur. l. i. d. iii. 40
 Personae tres sunt tres fines non sequitur. l. i. d. xxviii. 4
 Persona una quare potest assumere plures naturas et plures personae non potest assumere unam naturam. l. i. d. iii. 25
 Personae plures quare possunt communicare in eadem essentia per naturam sed non possunt communicare in una natura per unionem. l. i. d. iii. 26
 Personam unam simul unum cum aliis in unitate humane nature quid significat. l. i. d. iii. 27.

Persone diuine alter spiritus sc̄s nec
ctuntur alter due nature I christo vnt
untur. li. iij. d. v. 52

Persona vna nominata tres intelligit
quomodo hoc sit. li. iij. d. v. 53

Persone diuine quō vniātur in natu
ra q̄tum ad vnitatē essentialē 7 quō
diuina natura non vniātur humane vnā
essentiā p̄ exemplū ostēdit. li. iij. d. v. 54

Persone diuine an conueniat assume
re. li. iij. d. v. 7. q. ij. b. per totum

Persona quomodo dicitur I diuina sub
stantia p̄de. li. iij. d. v. 13

Persone an pueniat assumere rōne na
ture an ec̄uerso. li. iij. d. v. q. iij. c. r. 16

Persona omni abstracta an assumere
possit conuenire diuine nature. li. iij. d.
v. q. iij. d. respon. 17

Personalitatē per intellectū et̄c̄scri
bere I diuinitate p̄tingit dupl̄r. ibidem.

Personis abstractis diuina natura po
test intelligi vt̄ summe potēs vt̄ sume
sapientis vt̄ sume bonis 7 vt̄ creaturaz
eā effectus quō intelligit. li. iij. d. v. 18

Personā humanā an deus assūperit
lib. iij. d. v. q. ij. g. 30. In ista questio
ne in secundo argumento ad partē af
firmatiuā ponit non admittit rōne p̄
sone: ponat nō admittit rōnem persone

Personam assumpsisse personā tripl̄
citer potest intelligi. li. iij. d. v. 30

Personam constituit ex anima vnitam
carni quō intelligitur. li. iij. d. v. 35

Personā p̄ genuerit maris quomodo
intelligitur. li. iij. d. v. 36

Personalitatis intentionem an sit po
nere in anima separata omni vntone
circumscrip̄ta. li. iij. d. v. q. iij. b. r̄n. 37

Personā esse oē cui p̄petit loq̄ de se vt̄
de se quō intelligitur. li. iij. d. v. 42

Personalitas non attenditur q̄tū ad
bene esse vel q̄tum ad esse gratie sed
q̄tum ad esse nature siue esse p̄imum
libro. iij. d. v. 43

Persona an assūperit personam an
natura naturam an persona naturam
an natura personā. li. iij. d. v. a. 7 p̄ totū.

Persona vna non potest dici plura si
cut plures persone in diuinis dicuntur
vna natura. li. iij. d. v. 11

Persona s̄lij sc̄dm̄ duplicē p̄paratio
nem habet duplicē connotationē sc̄z
temporalem et̄ eternam. li. iij. d. v. 16

Personalis vntas diuerso respectu
habet rationem mediū extremū 7 ter
mini. li. iij. d. v. 17

Personā vna esse alterā nō puenit di
cere rōne vnitatis nature ergo rōne
vntatis p̄sone nō puenit dicere v̄ de
us sit homo 7 q̄ homo sit deus nō ses
quatur. libro tertio. d. v. 6

Personae tres vnica 7 simplici adora
tione sunt adorande. li. iij. d. v. 2. 7. 3.

¶ Pes.

Pes spiritus vnica qui est affectus noster
alter se habet in actu claudicandi q̄
corporalis. li. iij. d. v. r̄r̄ij. 50

¶ Petere

Petere iuste ē dupl̄r. li. iij. d. v. r̄r̄ij. 6.

¶ Pharao

Pharaonis cor quomodo dicitur deus ins
durasse. li. iij. d. v. r̄r̄ij. 29

¶ Philosophus

Philosophi quō cognouerunt 7 non
cognouerunt per rationem trinitatez
personarum. li. iij. d. v. 22

Philosophi quō p̄ tripartitā philoso
phiā cognouerunt trinitatē. li. iij. d. v. 23

Philosophi q̄re dicitur vni. li. iij. d. v. 8

Philosophice p̄sideratiōē aliquid r̄ndes
re I re quō intelligitur. li. iij. d. v. 25

Philosophi cognitione sua quam has
buerunt de deo non potuerunt venire
ad salutem. li. iij. d. v. r̄r̄ij. 55

¶ Pictura

Pictura siue imago quō honoretur. li
bro p̄mo. d. v. r̄r̄ij. 38

¶ Pietas

Pietas dicitur tripliciter 7 quomodo
latria dicitur pietas. li. iij. d. v. 46

Pietas donū alter attēdit circa p̄ris
mū afr̄ m̄a virtus. li. iij. d. v. 41

Pietatis donū actus p̄ncipalis an cō
sistat I religione respectu dei an incōs
passione respectu proximi. li. iij. d. v. r̄r̄ij.
q. v. f. per totum

Pietas diffinit a Iulio. li. iij. d. v. 40

Pietatis nomen multipliciter accipit
tur. ibidem. in Respon.

Pietatem valere ad omnia quomodo
intelligitur. li. iij. d. v. 12

¶ Pigmentaria

Pigmentaria redolētia factens quas
p̄ditiones dicitur habere. li. iij. d. v. p̄logo. 3

¶ Planeta

Planete 7 stelle fixae vbi posite sūt quo
modo mouentur. li. iij. d. v. r̄r̄ij. 53

Planetarū orbis 7 si moueant cōtras
rūs motibus s̄phere vltime tamen nō
discontinuantur. li. iij. d. v. r̄r̄ij. 51

Planetarū celū distinguit a firmamē
to quō intelligitur. li. iij. d. v. r̄r̄ij. 52

¶ A. i.

Tabula

Planetarū retrogradatio et progressio
quomodo fiat. li. ii. d. xliiij. 58

Planetarū siue luminariū excessio an
causet i hoibz diuersitatē morū. li. iiij.
di. xliij. q. iij. m. r. 78. et per totum.

¶ Planzere.

Plangens commissa nec deferēs quo
modo dicitur grauiou pene se subice
re. li. iiij. di. xliij. 33

¶ Planta

Plāter aialta brota an inouabūt post
iudictum. li. iiij. d. xliij. q. iij. h. r. 34

Plantas et bruta inuouari si queratio
nes sonare videntur quō sunt intellit
gende. li. 4. d. xliij. 35. 736.

¶ Plato

Platonis opinio de rerum productio
ne saluatur. li. 2. d. 110

¶ Plentitudo

Plentitudo est triplex. scilicet nature gratie
et glorie. li. 3. d. 1. 4

Plentitudo triplex considerat scilicet sicut est
cellentiā apparētā et redūdāriā et quod in
rēo ab illā inceptis dicitur sicut sicut diuersa
sa tpa sicut plentitudo. li. 3. d. xliij. 6

Plentitudinem diuinitatis habitaret
rēo et totam naturā diuinitatis in vna
suarum postpositiōem incarnataz esse quō
intelligitur. li. 3. d. xliij. 14

Plentitudinē altentus priueri saltquo
est dupliciter et quō charitas dicitur plent
tudo scripturarū. li. iiij. d. xxxvi. 5

¶ Pluralitas

Pluralitas est duplex scilicet per additio
nem et per originem et que repugnat
simplicitati. li. i. d. ii. 17

Pluralitas iterū est duplex quā in qua
plus in duobus sicut in vno quedā in qua
tantum est in pluribus sicut in vno et
que est in diuinitate. li. i. d. viij. 50

Pluralitas in creaturis duo dicitur et quō
hoz reperitur in diuinitate. li. i. d. xix. 36.

Pluralitas nō est ita in rebz corporeis
ut in trinitate. li. i. d. xix. q.

Pluralitas quomodo est aperte rei. li.
ii. d. xliij. 14. prope finem.

Plures deos an possumus dicere cas
tholice. li. i. d. xxi. q. iij. h. r. 20 et p. to.

Pluralitatem non multiplicatatem re
cipimus in diuinitate. li. i. d. xliij. 2

Pluralitatē et vnitatē simul nullū no
mē ipotare quō intel. li. i. d. xliij. p. 23

Pluralitas sine ordie quō potest esse sine
pulsioe. li. i. d. xxxv. 38

¶ Pollutio

Pollutio corporalis quādo spedit ab
altaris accessu. li. 4. d. xij. 38

Pollutio quare spedit accessum altaris

ris. li. 4. d. xij. 91

Ponere alio est duplex et quō hoz est cā in
essēdo quō in psequēdo. li. i. d. xxxviiij. 8.

¶ Pondus

Pondus i corporebz et amor i spūalibz
differēter se habent. li. 2. d. xxxviiij. 13

¶ Populus

Populus israel numerat per dō regēz qua
re puniit populus per pētō pncipis. li. 4. d.
xliij. 43. 7. 44

¶ Porta

Porta ingrediēdi celum est duplex. li.
tertio. d. xxxij. 8

¶ Portio

Portionē rōis superiorē et inferiorē eē de
uersas potētias si ū rōes pbare vidē
tur quō sit rīdendū. li. iiij. d. xliij. 32. et
per totum. Et in eadem questione plu
ra de hac materia et in peccatum.

Portio superior per quid semper ordi
nate mouet. r. li. scdo. d. xliij. 60

¶ Posterius

Posterius est duplex et quod in eno
et quod in tēpore. li. i. d. viij. 6

Posterius indigere priorū quomodo
telligitur. li. 2. d. xv. 42

¶ Possibile

Possibile generare et creare an sit vntē
posse. li. i. d. viij. q. iij. c. R. 22. In hac
q̄stione i quarto argumēto ad partem
negatiuam ponitur in si. potentia ges
nerandi ponatur potētia creandi

Possibile et velle ḡnare an sit pparent ad
p̄sonā patris et filij. li. i. d. viij. a. b. c. d.

Possibile per aliu est dupliciter et scdm
quem modū potētis est posse per se et
per aliu sicut per se tantū. li. i. d. xv. 16

Possibile illud i minus quod potest i ma
ius quomodo intelligitur. li. i. d. xli. 14. Ad
idem. li. 2. d. viij. 25. et d. xxi. 45. Ad idē

dist. xxxv. 32.

Possibile accipit dupliciter. li. i. d. xliij. 4.

Possibile aliud siue i aliud a se est dupl
et scdm quē modū ppetit. li. i. d. xliij. 7

Possibile aliqua est possibile i multiplici
differentia. li. i. d. xliij. 13. Et quō potest
us omne quō potest aliud agens. 14

Possibile an sit deo facere de p̄terito
to presens. li. i. d. xliij. 20

Possibile an dicat aliquid simpliciter sicut cas
sus superiores hoc est sicut potētia diuināam
sicut potētia crea. li. i. d. xliij. q. 4. d. r. 30.

Possibile quō dicitur a potētia non dicitur oīno
vntiformiter nec quocūque sicut analogice.
li. i. d. xliij. 32. Et ibidē plura alia dicitur eōs

Possibile a qua potētia dicitur denominā
tue. li. i. d. xliij. 33. Ad idē. 34

Possibilia que posse non est potentia

deus non potest. li. i. d. xliij. b.
 Possibile est duplex 7 qd illud pot pot
 ni in esse. li. i. d. xliij. 2. 9. Ad idem. 30
 posse dei quod si finita. li. i. d. xliij. 2. 9
 posse 7 esse i perpetuis non differre
 quomodo itelligit. li. 2. d. xliij. 4. 5
 posse qd facere vel vitare pot alicui
 dupliciter attribuit. li. 2. d. xliij. 6
 posse vti quomodo efficitur poten
 tius qd posse nature. li. 2. d. xliij. 4. 2.
Potentia
 Potentia dicitur vti actu suo qd est do
 mina sui actus. li. i. d. i. 13
 Potentie quod esse multiplicata. li. i. d. 2. 20
 Potentie anime an sint idem i essentia
 cum anima. li. i. d. iij. q. iij. f. ff. 4. 3
 Potentia naturalis dicitur duplex. ibidem.
 Potentias anime contingit tripliciter
 nominare. ibidem.
 Potentie aie accipiunt a diuersis na
 turis reperitis i aia 7 sunt i eodem ge
 nere per reductionem. li. i. d. iij. 4. 3
 Potentia quare trahitur ad personas
 patris qm idem sit qd essentia. lib. i.
 dist. vj. 5. 7. di. xliij. 7
 Potentia gignendi actiue 7 passiue si
 ne posse generare 7 posse generari co
 sideratur dupliciter. li. i. d. vj. 6
 Potentia gignendi quid dicit in filio
 et quid in patre. lib. i. d. vj. 7
 Potentia generandi dicitur duplex scz nudat
 disposita. lib. i. d. vj. 9
 Potentia generandi ad quid est i filio.
 lib. i. d. vj. 11
 Potentia generandi an sit in filio. li.
 b. i. d. vj. q. ij. b.
 Potentia generandi non comunicat
 pater filio propter duo. li. i. d. vj. 16
 Potentia generandi i spiradi dissimilitu
 tudine habet respectu filij. li. i. d. vj. 19
 Potentia generandi quare non pmut
 ncat i diuinitate pater filio sicut in hu
 manis. li. i. d. vj. 21
 Potentia generandi et creandi differ
 runt non re: sed ratione. li. i. d. vj. 22.
 Potentie distinguuntur per actus vbi
 habet veritatem. lib. i. d. vj. 2. 4. Ad
 idem. li. 2. d. xli. 3
 Potentie purificantur p subiecta vbi
 habet veritatem. li. i. d. vj. 25
 Potentia generandi quod potest intel
 ligi sine potentia creandi. li. i. d. vj. 26.
 Potentia gignendi an sit patri natu
 ralis 7 an hoc sit aliquis potentia que
 non sit in filio. li. i. d. vj. e. f.
 Potentia respicit actum duplex 7 hz quz

modum actus 7 perfectio potentie. li. i. dist.
 Potentie adequatione qd. (xliij. 20.
 tui ad nuzqz possibilium an sit ponere in
 diuisa. li. i. d. xx. q. i. a. ff. 7
 Potentia est latior qd pot i magis distans
 tia quod itelligitur. li. i. d. xx. 8
 Potentie qualitas qd ad itensionem an
 sit ponenda i diuisa. li. i. dist. xx. q. ij. b.
 Respon. 12.
 Potentia quare non dicitur de potentia sit
 cut sapientia de sapientia. li. i. di. xliij.
 2. prope finem.
 Potentia qd est i aliud egreditur ab agens
 te i passiuo quod itelligitur. li. i. dist. xliij. 8.
 Potentia qd est i aliud pcedit ex illo quod
 itelligitur. li. i. d. xliij. 9
 Potentia agens i aliud est duplex et sicut
 que modum vix est p potentia que est i al
 liud hz perfectiois idigentia. lib. pmo
 dist. xliij. 10.
 Potentia connotat possibile 7 possibili
 le amplitur ad ens 7 ad non ens. 7c.
 li. i. di. xliij. 11.
 Potentia dicitur aliqua quantum ad mo
 dum dicendi: s; ipotentiam a parte rei.
 lib. i. di. xliij. 12.
 Potentia multiplex est qua si deus alii
 qd posset esse potentie ipfecte. li. i. d. xliij.
 Potentia peccandi nullo modo co (15.
 uenit deo. li. i. d. xliij. 16
 Potentia diuisa an se extendat ad omne
 illud quod alii agenti est impossibile. li. i.
 di. xliij. q. iij. c. ff. 17. et per totum.
 Potentia esse illud cui sunt oia possi
 bilita qd sunt de nobilitate potentie quod
 itelligitur. li. i. d. xliij. 22
 Potentie nome dicitur duplex 7 ibidem plu
 ra de potentia actiua 7 passiuua. li. pmo
 di. xliij. 31.
 Potentia dei ostendit esse omnipotentia. li.
 pmo. di. xliij. 32.
 Potentia dei scdm duo p consideratur. li.
 pmo. d. xliij. c. d. e.
 Per potentia poterat sed non poterat
 per iustitiam intellectus huius auctoris
 tas. li. i. di. xliij. 2.
 Potentia dei an sit infinita. li. i. dist. in.
 xliij. 3. i. a. Respon. 8.
 Potentia diuina respectu aliquoz est
 finita 7 respectu aliquoz nec finita nec
 infinita. li. i. d. xliij. 9
 Potentia 7 scientia dupliciter conside
 rantur. li. i. d. xliij. 10.
 Potentia diuina siue essentia an sit infi
 nita quantum ad esse. li. i. d. xliij. q. ij. b.
 Respo. 14. Et per totum.

Tabula

Potentia diuina an possit i effectū as
ctu infinitum. li. i. d. xliij. q. iij. c. rñ. 23
Potentiam esse frustra que nō redit
ctur ad actum quomodo intelligatur
libro. i. dist. xliij. 26. Et lib. iij. d. i. 44.
Et lib. iiii. d. xii. 22
Potentia infinita dei quomodo mani
festat suam infinitatem in actu in
finito. lib. i. d. xliiii. 27
Potentia diuina dei infinita triplex et
scdm hoc triplex manifestatur potētie
etus infinitas. li. i. d. xliij. 28
Potentiam continentem deus possit re
ducere in actum. li. i. d. xliiii. 31
Potentie diuine infinitas an se exten
dat i infinitum q̄tum ad rōnem operā
di. li. i. d. xliiii. q. iij. d. rñ. 32
Potentie act⁹ duplex est r̄ fm quē rō
diuine potētie sit infinita. li. i. d. xliij. 33.
Potentia diuina potest sup oēm statū
seu terminū q̄ dari pōt. li. i. d. xliiii. 11.
Potentia vel sciētia signi quare nō di
de deo sicut voluntas. li. i. d. xliiii. 37.
Potētie rō quare nō saluat respectu
malī i deo sicut rō volū. li. i. d. xlv. 17.
Potentie diuine est aliqd possibile s̄
et subest duplr. li. i. d. xlv. 32
Potentia esse illud contra cuius sit
gnum non potest fieri quomodo intel
ligitur. li. i. d. xlv. 17
Potentia materie duplr comparatur
ad formam r̄ scdm quē modum consi
derat metaphisicus r̄ scdm quē natu
ralis philosophus. li. i. d. iiii. 13
Potentia ampliat duplr r̄ scdm quē
modū est verū q̄ p̄to potentia est am
plior tanto est liberior. li. i. d. vii. 41
Potentia que erit i actū ex seipsa ma
gis esse dñam suorum actuum q̄ que
erit mediāte alieno beneficio siue gra
tia quomodo intelligit. li. i. d. xviii. 42.
Potentias distingui per actus ubi ha
bet locum. li. i. d. xix. 3
Potentia quō manifestatur i omnib⁹
operibus diuinis. li. i. d. xxi. 13
Potentia penes quid immediat⁹ disti
guatur. li. i. d. xxi. 21
Potentiarum anime diuisio accipitur
diuersis modis. li. i. d. xxi. 38
Potētia a se diuisio a Dam. i nālem
r̄ deliberatūā quō scilicet. li. i. d. 24. 39
Potentia naturalis esse ad opposita
quomodo intelligitur. li. i. d. xxi. 40.
Potentie immutabilitas r̄ substantie
in corruptibilitas differenter se habēt
libro secundo. d. xliiii. 41

Potentia nāli r̄ appetita nos educta
cū hinc quō intelligit. li. 2. d. xxi. 2
Potentia receptiva r̄ abstractiva poss
sunt pcurrere ad vni⁹ organi cōpletio
nē nō dīpōsitōnē. li. i. d. xxi. 47
Potētia vna distinguit ab alijs duplr. li
scdm. d. xxi. 16
Potētie alicui⁹ dñum aut ē respectu
objecti aut respectu act⁹. li. 2. d. xxi. 20
Potētia triplex mōtis ē facit. li. 2. d. xxi.
Potētia alit se i; ad substantiā (15)
q̄ facultas ad potētia. li. 2. d. xxi. 27
Potētia minus posse refrenari sit vni
plicat. li. 2. d. xxi. 21.
Potentia vel habitū vel passionē esse
quicqd est i ala quō intelligit. li. ij. disti
ctione. xxxviii. 39
Potētia peccādi an sit i nobis a deo.
lib. ij. d. xliij. q. i. a. rñ. 5. r̄ p tot. r. a. b.
Potentia beneficiandi quō reddit cō
mendabilior ex potentia malefaciēdi.
lib. ij. d. xliij. 9.
Potētia peccādi s̄ q̄ hōi an sit ma
la. li. ij. d. xliij. q. ij. b. rñ. 11
Potētia malefaciēdi r̄ volūtas males
faciēdi dissimiliter se habent. li. ij. dis
tinctione. 12. et. 13.
Potētia hñfaciēdi ē bona ergo potens
tia malefaciēdi ē mala non sequitur r̄
quare. li. ij. d. xliij. 15. et. 16.
Potētia eē ppletōnē cū ē actui suo cō
iuncta quō intelligit. li. ij. d. xliij. 17
Potētia peccādi an sit bona an mala.
li. ij. d. xliij. 18.
Potētia vel p̄as peccādi quare non
di mala sicut volūtas. li. ij. d. xliij. 19.
Potētia oī est aliqd potēs quō intelligi
tur. li. ij. d. xliij. 21.
Potētia faciēdi eē totā rōnem facti quō
intelligitur. li. ij. d. ij. 9.
Potētia aliqui dat ad actū nature p̄o
nantē aliqui ad actū excedētē terminos
nature r̄ q̄ collatio potētie ē mirabil
r̄ operatio natural r̄ q̄ tā erit⁹ potē
tie i actū q̄ collatio potētie est mirabi
lis. li. ij. d. iij. 39.
Potētia peccādi an habuerit v̄ assum
pserit x̄ps. lib. iij. dist. xij. q. ij. d. Respō.
20. per totum.
Potētia peccādi di duplr r̄ scdm quē
modū peccādi potētia fuit i x̄po. ibid.
Potētia peccādi quō ē p̄ncipiū culpę
li. iij. d. iij. 22
Potētia est triplex p̄ndendi faciēdi s̄
petrandi. De prima di math. vi. Data
est m̄bi oīa p̄as. De scda dicit magi

hic q̄ nō est bati r̄so facere posse oia
De tertis b̄i matth. vi. Oia possibilis
sunt credēt. l. iij. d. r̄l. 6

Potētia dicitur dupl̄. r̄ quōd i creatus
ra potētia antecedit scientiam. lib. 4.
dist. r̄l. 62.

Potentia simplex quōd p̄t ad d̄uersa
p̄uert. l. iij. d. r̄l. 7

Potētia determinatio ad v̄nū potest eē
dupl̄. et q̄ tollit ar. libertatē r̄ meriti
dignitatē. l. iij. d. r̄l. 16

Potētiar̄ aīe faciēs duplex ē s̄z dupl̄
cem proportiōnē r̄ cōuersionē. l. iij. d. r̄l.
13

Potētie facilitatio maior et minor ad
aliquē actū v̄l. l. iij. d. r̄l. 43

Potētia effectiua ḡe d̄re des nulli cō
municat. sed dat i formatiua ḡe et d̄s
positiua sacramentis. l. 4. d. 1. 17

Potētie aīe dupl̄r īpediunt ne deb̄to
erant i actus suos. l. 4. dist. iij. 63.
Ad idē. 65.

Potētie maioris eē facere aliquid quod
sit i pluribus locis q̄ sit quōd ītel
ligēdū. l. 4. d. r̄l. 44.

¶ Potest.

Potest hui⁹ d̄bi apl̄tatio dupl̄cē sens
sum facit i hoc dicto. Des̄ nihil p̄t n̄
si quod iustū ē. l. i. d. r̄l. 1

¶ Potestas

Potētiatē peccādi nō esse libertatem
nec libertatis partē quōd ītelligitur. l.
ij. d. v̄l. 34.

Potētiati q̄n̄ r̄ cui⁹ sit parendū vel re
sistendū. l. iij. d. r̄l. 1. et. 2.

Potētiās sup̄ior et īferior dupl̄r p̄sīde
r̄t. r̄ q̄n̄ standū est p̄cepto hui⁹ vel īs
l̄us. l. iij. d. r̄l. 5

Potētiās dominandi an sit a deo. l. ij.
d. r̄l. q. l. c. R̄n. 20

Potētiās p̄sidentū est ex triplici caus
sa. l. ij. d. r̄l. 21

Prātē eē ordiatā quōd ītelligit. l. ij. d. i
l̄n. r̄l. 24.

Potētiās qua stulti p̄sunt p̄p̄tibus ma
li bonis r̄ serui d̄tis quōd d̄i loīdinata.
l. ij. d. r̄l. 25.

Prātē nullā eē a deo q̄ ē p̄trari⁹ natu
re quōd ītelligitur. l. ij. d. r̄l. 26

Prātē nullā a deo collatā eē v̄surpatā
quōd ītelligitur. l. ij. d. r̄l. 13

Prās p̄sidentū an sit i hōie f̄m īstitu
tiōnē nature vel sc̄dm p̄ntionē culpe
l. ij. d. r̄l. q. ij. d. R̄n. 29.

Potētiās dominandi d̄i trip̄l̄r. 3bidē.

Potētiatē dominandi eē f̄m īstitutōes

nature si auctoritates alique sonare p̄t
dentur quōd sunt ītelligēde. lib. 9. ij. d. i
l̄n. r̄l. 30.

Potētiās p̄latiōis quōd ē in āgelis. l. ij.
dist. r̄l. 31.

Potētiati seculari seu tyrāntis an tene
antur r̄stant. subesse i aliq̄bus. l. ij. d. i
l̄n. r̄l. q. l. c. R̄n. 34.

Potētiati an sit aliq̄n̄ r̄sistēdū. l. 2. d. i
l̄n. r̄l. c.

Potētiatē ecclesiasticē quare sunt d̄isti
cte. l. 4. d. r̄l. 31

Potētiās artar̄ dupl̄r r̄ q̄ artatio repa
gnat bonitati r̄ q̄ cōsultat cōmuni v̄tili
tati. l. 4. d. r̄l. 32.

Potētiās quadruplex reperit i m̄str̄
ecclie r̄ q̄ p̄t auferri r̄ q̄ non. l. 3. d. i
l̄n. r̄l. 18.

¶ Potus.

Pot⁹ d̄i r̄l. r̄ sp̄l̄ctūs differēt. l. i.
d. r̄l. 5.

¶ Preceptū. Precepere.

Preceptū dei quōd est signū v̄l̄tatis
dei. l. i. d. r̄l. 6

Preceptū dei q̄dā ad faciēdū. quedam
ad p̄bādū quedā ad erudiēdū. l. i. d. i
l̄n. r̄l. 7.

Preceptio non ē maximi signū v̄l̄tatis
sed d̄ntē sed īpletio precepti. l. ij. d. i
l̄n. r̄l. 18.

Preceptū datū abīe de occisione p̄s
ac quōd fuit mali. l. i. d. r̄l. 31

Precepere an possit des̄ mala. l. i. d. i
l̄n. r̄l. q. 4. d. r̄l. 27.

Precepisse dei mala si q̄ auctoritates
sonare vident quōd sunt ītelligēde. l. i.
d. r̄l. 29. et per totū.

Preceptū affirmatiuū r̄ negatiuū quōd
differēt q̄ntū ad obligatiōnē. l. i. d. i
l̄n. r̄l. 15.

Precepta tria dedit des̄ p̄mis parenti
bus. l. i. d. r̄l. 8.

Preceptum nō solum v̄tro datū fuit. l. 3
d. i. r̄l. e.

Preceptū p̄mis secunde tabule q̄re ma
gis exp̄nitur de parentibus q̄ de pio
rimis. l. i. d. r̄l. 8.

Precepto de honorādīs parētibus q̄re
re p̄mittitur v̄te longeuitas. r̄ quare
non aliud bonū. l. 3. d. r̄l. 9.

Preceptū de nō occidendo exp̄nitur
l. 3. d. r̄l. 10.

Preceptū de nō mech̄do exp̄nitur.
l. i. d. r̄l. 10

Preceptum de non fur̄do exp̄nitur.
l. i. d. r̄l. 12.

Preceptū de nō ferēdo falsus testionē
Fl. ij.

Tabula

am ptra primū erponit. l. 3. d. 1. 37. 17.
Precepta obligatoria an deus debuerit
hōi imponere. l. iij. dist. xxxv. q. 1.
a. Respon. 18

Preceptū auger e pcupiam pcti quōd i
telligit. l. iij. d. xxxv. 19. 7. 20.

Preceptorum obligatio quōd nō repugnat
libertati. l. iij. d. xxxv. 21

Precepta decalogi an obligēt ad opera
formata. l. 3. d. xxxv. q. d. b. Rñ. 24.

Precepta quōd tenemur obseruare sūm
intentionē legislatoris. l. iij. d. xxxv. 27
et. 28. et. 30.

Precepta qua scētībe legislatori dedit.
Ibidem.

Preceptorū decalogi obligatio an attē
datur sūm legē nature an scōm legem
scripturę. l. iij. d. xxxv. q. iij. c. rñ. 32

Preceptorū decalogi obligatio triplici
ter cōsiderat. Ibidem.

Precepta decalogi quare audita fuerunt
i dātībe legis. l. 3. d. xxxv. 33.

Preceptorū obligatio nō hz outi a lege
scripta. s. solū obligatiōis explicatio i
lege illa scētā ē. l. 3. d. xxxv. 34

Precepta scēbe tabule respectu cui⁹ cō
ueniūt statui inocētīe. l. 3. d. xxxv. 35

Preceptorū decalogi impletio quōd salua
erit i patria. l. 3. d. xxxv. 36

Precepta scēbe decalogi quare magis
scripta sunt i tabulis lapideis q̄ alia.
l. 3. d. xxxv. 38.

Precepta decalogi quare magis data
sunt p̄plo a deo imediate q̄ iudicialia
& certitudinalia. l. iij. d. xxxv. 39

Precepta decalogi an debeant eē becē
an plura. an pauciora. l. 3. d. xxxv. q. 1.
b. Respon. 40.

Preceptorū decalogi nūerus & sufficiē
tia. Ibidem.

Precepta q̄ directe obligāt ad primū
quare sunt plura q̄ scep̄ta q̄ obligant
ad deū. l. 3. d. xxxv. 45

Precepta negatiua oīdiantia ad p̄ori
mū quare sunt plura q̄ affirmatiua. l.
iij. d. xxxv. 76

Precepta decalogi q̄re magis p̄hibēt
enariā & iururiā q̄ supbiā & iudiciam
7c. l. 3. d. xxxv. 47

Preceptorū decalogi q̄re aliq̄ duplicat̄
tur. aliqua nō. l. 3. d. xxxv. 49

Precepta decalogi an hōi ordinent. l. 3.
d. xxxv. q. ij. e. 7 p̄ totū.

Preceptorū decalogi ordinē p̄ cōpatio
nē ad tabularū diffictionē q̄s veris scri
pserit. cū a diuersis diuersimode dicā

tur fuisse scēta. l. 3. d. 37. q. iij. p. rñ. 58.

Preceptorū scriptura i tabulis dupl̄ hz
Precepta decalogi (distiguit. ibi⁹.

q̄re scribi debebāt i duabus tabul̄ rñi
& nō i trib⁹. l. 3. d. xxxv. 59

Preceptorū nūer⁹ & diffictio respectu
tabularū. l. 3. d. xxxv. a.

Preceptū sūme tabule sūmū tractat. l. 3.
dist. xxxv. b.

Preceptū sūme tabule scōm tractat. l. 1.
ctio. d. xxxv. c.

Preceptū sūme tabule tertisū tractatur
l. 3. d. xxxv. d.

Precepta q̄nq̄ scēbe tabule breuit̄ exes
q̄tur. l. 3. d. xxxv. e.

Preceptū de nō desiderāda vxore p̄ri
mi tractatur. l. 3. d. xl. 1.

Preceptū de nō p̄cupiscēda domo p̄ri
mi tractatur. l. 3. d. xl. 4.

Precepta cōparātur ad naturā sanā &
firmā & scōm quā cōpationē sūt gra
uis & leuis. l. 3. d. xl. 30.

Preceptorū de concupiscētia distīn. l. 1.
tertio. d. xl. a.

Precepta legalia & c. rimonialia dupli
citer p̄tingit suari et scōm quem mos
dū cōcessit Hierony. illa obseruari de
bere. 7c. l. 4. d. iij. 53

Preceptū rōnē nō hz oī scētū dñi. l. 1b.
quarto. d. vñ. 32.

Preces solas reconciliare. quōd intelli
git. l. 2. d. xxxv. 10.

Predestinare. Predestinatus dī solus hō nō gfa vel
gloria. Et p̄destinatio trīs habz cō
currentia. l. 1. d. xl. 1. et. 2.

Predestinatio duo dē. 7 quōd ē hominū
h. 1. dist. xl. 3.

Predestinatio est gfe p̄paratio. 7c. an
hec diffinitio Aug. sit conueniēter allē
gnata. l. 1. d. xl. 4.

Predestinatio numer⁹ an p̄t augerē
lib. 1. d. xl. 5.

Predestinatio quōd est causa gfe & quā
genere cause. l. 1. d. xl. 8. et. 9.

Predestinatio an sit qd̄ eternū v̄l t̄pas
le. l. 1. d. xl. q. 1. a. 7. 10. Et per totū.

Predestinatio qd̄ sit. v̄trū scz dei scien
tia vel volūtas. l. 1. dist. xl. q. ij. b. 7. 16.

Et iterū qd̄ sit & quōd differat a p̄sciens
tia. l. 1. d. xl. a.

Predestinatio diffinitur per trīs triplē
citer. l. 1. dist. xl. 17

Predestinatio quōd dī pars sciētīe. l. 1.
dist. xl. 19.

Predestinatio an lferat necessitatē sō
lutis libe. ar. l. 1. d. xl. q. 1. c. 7. 20.

Predestinatio an sperat necessitate salutis li. ar. l. i. d. xl. q. i. c. R. 20.
Predestinatio duo iporat. l. rōnē p̄scē tie. rōnē cāe r̄m quē modū necessario ponit effectū. l. i. d. xl. 21
Predestinatōi dōi quō iest necessitas sperēdi impossibilitas cassādī r̄ impossibilitas discordanā. l. i. d. xl. 23. r̄ ea. d. b.
Predestinatō r̄ dō dānari p̄destinatō pōt esse p̄scitō vtrāq; p̄positō h̄z tres cās p̄tatis. l. i. d. xl. 25. r̄ 26
Predestinatō h̄c n̄ ēē p̄destinatō h̄c p̄positio necessario est ponēda s̄v̄t̄ intelligatur p̄supponēda sunt quattuor v̄era. l. i. d. xl. 27
Predestinatō r̄ p̄scitō ista duo vocabula vario mō se h̄nt. l. i. d. xl. 28
Predestinatio an ponat certitudines in euenū vtrū sc̄nūq; aliter ex entat n̄si sicut de p̄distinctione. l. i. d. xl. q. ii. R. 29
Predestinatō p̄scitō qua certitudo se p̄oscit ēē plures r̄ pauciores. l. i. d. xl. 31. 32
Predestinatō r̄ p̄scitō frustra laborare q; certū est q; r̄ quō saluabatur r̄ argumētū stultorū est. l. i. d. xl. 33
Predestinatio electio vocatio differēt lib. i. d. xl. c. 39.
Predestinatio p̄positi electio idē s̄nt in deo s̄m rē s̄z differēt s̄m rōnē itelligendi. l. i. d. xl. 43.
Predestinatio r̄ reprobatio an i nobis h̄eat cāz meritorū. l. i. d. xl. q. i. a. R. 7
Predestinatio tria respicit similiter r̄ reprobatio. 3bīdem.
Predestinatio qua r̄de tuatur ofontibus sc̄d̄p. l. i. d. xl. 52.
Predestinatū esse r̄ in ḡfa finaliter p̄seuerare nō est idem sed conuertibile. lib. i. d. xl. 13.
Predestinatio r̄ reprobatio an habeāt in deo rōnē motiuam. l. i. d. xl. q. ii. b. R. 15. et. 16.
Predestinatōis rationem qualiter as lignet scriptura esse beneplacitū dei. lib. i. d. xl. 18.
Predestinatio nō h̄z cām meritoriam q̄ntū ad connotatū sicut reprobatio. l. i. d. xl. s. b. c. d.
Predestinatio quomodo est bonorum r̄ quō malorū. l. i. d. xl. v. 1. r̄ hoc pōt h̄ri qua r̄de p̄destinatio d̄f ēē ad penā
Predestinatō hoc vocabulū circa p̄destinatū tria iporat q; repugnāt p̄tōe sicut etne. l. i. d. vii. 25. Et idē 29
Predestinationis diffinitio quomodo s̄pō pueniat. l. i. d. vii. 30.

Predestinatus: hoc p̄ticipiū tripliciter iporat accessionē r̄ s̄m hoc outur tri p̄ter sensū illū p̄positōis sicut dei p̄destinatus est esse h̄d. l. i. d. vii. 32.
Predestinatōis v̄ocabulū aliter se h̄z se solo p̄batū a l̄t p̄batū cū exteriori determinatōe. l. i. d. vii. 33.
Predestinatō hoc vocabulū alr se h̄bet cū ponit iter subiectum r̄ predicatum; aliter cū p̄ se p̄dicat. l. i. d. vii. 34.
Predestinatio differēt p̄dicat antecellionem. l. i. d. vii. 35.
Predestinatio respectu cuius iporat ḡfe collationē. l. i. d. vii. 36
Predestinatio r̄ si sit rōne p̄sone non est t̄m respectu p̄sonalitatis s̄z alicuius nature. l. 3. d. vii. 39
Predestinatio atcedere illud ad quod p̄destinatur. quomodo itelligitur. l. 3. d. vii. 40.
Predestinatio r̄ laus nō est t̄m de p̄senti sed etiam de p̄terito et futuro. lib. 3. d. vii. 41.
Predestinatio r̄ s̄nt an sit nostrā p̄destinatōi p̄formis ita q; n̄fa r̄ sua p̄destinatio dicatur s̄m rōnem v̄nuocam. lib. 3. d. xi. q. i. R. 5.
Predestinatio respectu quattuor attens dicitur. 3bīdem.
Predestinatio r̄ s̄nt an respectu nostre p̄destinatōis sit forma exemplaris. lib. 3. d. xi. q. ii. b. R. 6.
Predestinatio ipsa cū sit exemplar quō est exemplatū. l. 3. d. xi. 9.
Predestinationes esse simul quomō itelligitur. l. 3. d. xi. 10.
Predestinatio r̄ s̄nt an respectu n̄fe sit verarō cālitatis. l. 3. d. xi. q. iii. c. R. 12
Predestinatio an dicatur d̄ natura v̄ p̄sona r̄ s̄nt. l. 3. d. xi. a.
Predestinare logicum
Predestinare abstracte in diuinis quies quid p̄dicatur denominatiue vbi habet veritatem libro primo distinctione. xxi. 2
Predestinatio in diuinis essentia p̄t quid personat q̄s notior t̄ que libro primo distinctione. xxvi. 3 2.
Predestinatio est duplex scilicet per modum denominationis et per modum p̄dentitatis libro primo. d. xxvi. 9.
Predestinatio est duplex scilicet secundū identitatem et secundum inherentiāz libro primo distinctione. xxxiii. 8.
Predestinatio per identitatem potest esse tripliciter d. xxxiii. 22.

Tabula

Predicationem an sit ponere in diuinitate scz vt res nature siue psona predictetur de natura vel econuerfo. li. i. di. xxviii. q. ii. b. R. 17. Ad idē. 22. r. 23

Predicatio q̄o de p̄positione vel cōplexione in deo. li. i. di. xxviii. 20

Predicare per inherēntiam quid sit. lib. ii. di. xxxiii. 24

Predicare de pluribus q̄i est rō cōt̄ributis r̄ q̄i ē rō pl̄is. li. i. di. xl. 40

Predicatio reflexa vbi habet locum. lib. ii. di. xxvii. 7

Predicat vbi alterū de altero de q̄cūq; predictat subiectū r̄ predictatū contra istā p̄positionē peccat locus s̄o p̄p̄ositus s̄m accidens. li. ii. di. xxviii. 11

Predicatur hoc verbū est dupliciter. lib. ii. di. xxxiii. 37

Predicatio ē duplex. i. s̄m idētitatē et p̄ denotatōnē r̄ q̄ magis p̄p̄e seruat p̄p̄teritatē p̄dicatōis. l. 3. di. v. 4

Predicatio denotatiua est quattuor modis. r̄ sc̄dm quem modum est accidētis. li. ii. di. vi. 23

Predicationem denotatiuā esse accidētis q̄o intelligitur. Ibidem

Predicat aliquid de altero p̄ essentiam inherēntiā r̄ p̄ cām r̄ q̄ predicatio sit t̄bi. deus est h̄s. li. i. di. vii. 4

Predicari potest aliquid simpl̄r q̄icūq; q̄ predicatur aliquid de aliquo cū de terminatiōe non diminuentē q̄o intelligitur. li. ii. di. vii. 21

Predicatio per denotatiōnē r̄ idētitatē differunt. li. ii. di. viii. 14

P̄dicare theologicum.

Predicatio christi r̄ Johannis icipit a penitentiā virtute non a p̄nia sacramento. lib. quarto. di. xvi. 74

P̄figuratio sacram̄torū disc̄ntif̄ p̄fert̄ encharistie. l. ii. di. viii. q. i. a. R. 6. r̄ totū. r. q. ii. b. p̄ totū. r. q. ii. c. p̄ totū.

P̄latus q̄i imputatur subditū casus vel periculum. li. i. di. xl. 52

P̄latus q̄i debet onem a morū h̄p̄t̄ eripere. li. ii. di. xxxi. 16

P̄lato āgelorū q̄ est in ordinē respectu ordinis an euacuetur post iudiciū lib. ii. di. x. q. vi. f. R. 37

P̄lato p̄fecta tria req̄rit. Ibidem

P̄latū esse vel p̄ferri aliquid aliquid tripl̄r. lib. ii. di. xl. 36

P̄latio ordinū angelicorū p̄nes q̄d accendatur. li. ii. di. xl. 38

P̄latus duplex offi. l. ii. di. viii. 16

P̄latus sup̄iores quare se inferioribus subūctū. l. ii. di. xii. 37

P̄m̄m̄ est duplex scz substantiale r̄ accidentale. li. ii. di. xl. 36

P̄m̄i substantia ad p̄fectū p̄t̄ aliquid valere tripl̄citer. li. ii. di. xl. 37

P̄m̄i accidentals ad p̄fectū p̄t̄ aliquid valere tripl̄r. li. ii. di. xl. 38

P̄m̄i maximū meret̄ maxima charitas q̄o intelligit̄. l. ii. di. xviii. 29

P̄m̄i h̄e per merita q̄o est gl̄osius. lib. ii. di. xviii. 30

P̄m̄m̄ esse excellent̄ merito q̄o intelligitur. li. ii. di. xviii. 34

P̄m̄m̄ r̄sider̄ merito q̄o intelligitur. lib. quarto. di. xvi. 19

P̄m̄m̄ tripl̄x est scz aurea fructus r̄ aureola. Et quod horum cui debet. lib. quarto. di. xxxiii. 6

P̄m̄i siue donū d̄f̄ dupl̄r. i. obiectiue r̄ formal̄r. r̄ respectu cuius est vnus merces. vnus deus vnū p̄m̄i vna beatitudo. li. ii. di. xix. q. vi. f. in. R.

P̄p̄ositiō

P̄p̄ositiō est duplex r̄ per quē modum ponit̄ effectū in actu r̄ per quē in potentia s̄m. lib. i. di. xl. 38

P̄p̄ositiō

P̄p̄ositiō de tenet̄ materialiter. ord̄inaliter r̄ originaliter. li. i. di. v. 18. J̄t̄ tenetur quandoq; substantia liter. 20. r̄ sc̄dm hanc acceptiōnem consideratur in tripl̄ci differentia. 21

P̄p̄ositiōes ille a r̄ de differūt. lib. primo. dist̄n. v. 19

P̄p̄ositiōes quomodo sunt trāsit̄iue. r̄ quō notant̄ diuersitatē. li. i. di. v. 22. Ad idē. li. i. di. iii. 1.

P̄p̄ositiō illa in: aut dicit̄ essentialē distinctiōnē aut nullam r̄ s̄m quē modum verū est q̄ quicquid est in deo ē deus. r̄. lib. i. di. xix. 6.

P̄p̄ositiōis alie impoant̄ habitus d̄n̄em repugnantē. alie distantē. alie cause alie conuenientē. r̄ que r̄cipiūt̄ur in diuinit̄is. lib. i. di. xix. 29

P̄p̄ositiō illa ex: quam habet p̄p̄ositiōem. lib. i. di. xxx. 4.

P̄p̄ositiō in: cum casuali tripl̄r accipit̄ t̄bi. i. p̄ncipio creauit̄. r̄. l. ii. di. i. 1.

P̄p̄ositiōes ille in r̄ p̄p̄ositiōes differunt. lib. ii. di. xxxviii. 22

P̄p̄ositiō

P̄p̄ositiō ordinis est tripl̄x. lib. tertio. di. xix. 1.

Prescientia.

prescientia quomodo respicit reifrut
tionem. l. i. d. xxxvii. 3.

prescientia diuina an sit eā rerū. lib.
p̄mo. d. xxxvii. q. i. a. per totum

prescia dupl̄r p̄siderat̄ ⁊ s̄m̄ quē mo
dū dicit cām eadem questione in. R.

prescientia quomodo est causa p̄s
sciti. lib. i. d. xxxvii. 7.

prescia diuina an sit causata a reb⁹. l.
i. d. xxxvii. q. ii. b. R. 12. ⁊ per totum.

prescientia diuina an ponat necessita
tem circa presciturum. lib. ii. d. xxxvii. q.
ii. c. R. 16. ⁊ per totum.

prescientia diuina quare nunq̄ fallit
tur nec falli potest. l. i. d. xxxvii. 20

presciturum a deo quomodo p̄t̄ aliter
esse. lib. p̄mo. d. xxxvii. 21

prescia diuina an habeat l̄ se necessi
tate. l. i. an necesse sit deū p̄scire q̄d̄ p̄e
scit. l. i. d. xxxvii. q. ii. d. R. 22. ⁊ p̄ totū

prescire deū futura p̄tingentia. dicitū
hoc duo includit. l. i. d. xxxvii. 29

prescia an ponat p̄scitū p̄ modū cau
se vel effect⁹. l. i. d. xxxvii. a. b. c.

prescientia an ponat presciturum p̄ mo
dum necessitatis contingente vel in
fallibilitatis. l. i. d. xxxvii. d.

prescia s̄t̄ eē pluriū. l. i. d. xxxix. 20

prescitta possunt augeri non prescien
tia. lib. i. d. xxxix. 22

prescire quōd̄ definit de⁹ aliq̄ cū s̄unt
prescientia. lib. i. d. xli. 5. ⁊ e.

prescientie liber quomodo est indele
bilis. lib. i. d. xli. 27

prescia ⁊ disp̄d̄ agere p̄lecti. ⁊ q̄sio
agere est respectu finitor. s̄ posse res
spectu infinitor. l. i. d. xlii. 35.

Presentia

presentia est aliqd̄ dupl̄r in ratione
cognoscibilis. l. i. d. xvii. 3.

presentia importat habitudinem ad
duo. ⁊ ratione cuius potest esse ince
ptio. l. i. d. xxxvii. 23

presentia eē ois a deo quōd̄ itelligitur
lib. i. d. xxxv. 6. ⁊ d. xli. 24

Presumptio

presumptio est dupl̄r. s̄ de defactorio
⁊ de p̄p̄o Igento. l. i. in prologo. 17

presumptio ē iterū dupl̄r. s̄ s̄m̄ verita
tē. ⁊ s̄m̄ p̄ritā estimatōnem. Ibidem

presumptio ⁊ desperatio differenter
se habent ad reuelationem glorie vel
gehennae. l. ii. d. i. ii. 23

presumptio est dupl̄r ⁊ que pertinet
ad peccatum superbie ⁊ que ad p̄c̄s̄

in spiritum sanctum. l. ii. d. xlii. 46

Preter.

preter positus fieri q̄d̄ est. l. i. d. xli. 9.

Preteritum

preteritū est tempus positum in oratione
sine dictū de p̄terito consideratur tris
pl̄citer. l. i. d. xxxvii. 23

preteritū vere dictū quomodo est nes
cessarium. l. i. d. xxxvii. 25

preteritorū remōratio ⁊ futurorū expe
ctatio bis s̄nt̄ se habēt. l. ii. d. xxxvi. 11

Prevaricatio

prevaricatio generis hūmāni v̄s̄ sum
p̄sit exordium. l. ii. d. ii. 18.

Preueniens

preueniens ⁊ subsequens gratia quid
sit. l. ii. d. xxxii. 2

Primum

primum ⁊ principium dicuntur dupl̄r
ceter. ⁊ quomōd̄ ⁊ scōm̄ quē modū s̄unt
idem. l. i. d. xxxvii. 19

primum mobile an moueat̄ a deo imme
diate s̄s̄i. an mediante aliqua virtute
creata. l. ii. d. xlii. q. i. e. R. 25

primum mobilis motor quōd̄ est prim⁹ est
immobilis. l. ii. d. xlii. 28

primum v̄s̄i reperiri l̄ quolibet gene
re quōd̄ itelligitur. l. ii. d. xxxvii. 18.

Primogenitus

primogenitus priuat ordinem sed ans
terius sed non ponit ordinem ad poste
rius. l. 4. d. xxx. 5

Primordiales

primordiales ⁊ causales rationes quōd̄
differunt ⁊ conueniūt. l. ii. d. 34. 28

Prius

prius ⁊ posterius est dupl̄r. ⁊ quod est
in eno. ⁊ quōd̄ in tempore. l. i. d. viii. 6

pri⁹ d̄r̄ q̄drupl̄r ⁊ q̄b̄ modis cadit in
deū. l. i. d. xii. 6. Et ad idem. 8

pri⁹ est aliqd̄ tāto quāto ē cōmuni⁹
vbi habet veritatem. l. i. d. xii. 19

prius ⁊ posterius quomodo cadit in
diuinitis. l. i. d. xxx. 15

prius d̄r̄ q̄ttuor modis. l. ii. d. ii. 30

prius ⁊ posterius quomodo p̄t̄ esse s̄i
ne nouitate circa esse. l. ii. d. ii. 17

prius ⁊ posterius quomodo reducit̄
ad permanens. l. ii. d. ii. 20

prius ⁊ posterius motu vel tempore
quomodo causat̄ a priori ⁊ posteriori l̄
magnitudine. l. ii. d. ii. 26

prius esse posse sine posteriori. quōd̄
modo itelligitur. l. ii. d. xii. 7

pri⁹ p̄uenire posse ad parūā obligat̄
quā magnā quōd̄ itelligit. l. ii. d. ii. 40

Tabula

Prius est esse q̄ agere quomodo itel-
ligitur. li. iij. d. xvij. 9
Prius destructo, destruit et postertus
quō itelligitur. li. iij. d. xvi. 1
Prius ē a q̄ nō p̄uertit p̄tia. quomodo
intelligitur. li. iij. d. xvi. 56
Prius d̄ aliqd̄ altero dupl̄r. li. iij. d.
xvi. 3. 7. d. xvi. 31
Prius ē declinādū a malo q̄ facere
bonū quō itelligit. li. iij. d. xvi. 15
Prius et postertus multipliciter accipit-
tur. et fm hoc accipitur multipliciter ordo
donorum. li. iij. d. xvi. 31
Prius d̄ dupl̄r. s̄ fm substantiā. et fm
p̄sum. et fm quem modum vna virtus
est prius altera. li. iij. d. xvi. 27
¶ Principaliter.
Prius d̄ dupl̄r. et quō accipitur
in illa autoritate. sp̄s̄ctus principaliter
p̄cedit a patre. li. i. d. xi. 21
¶ Principium
Prius d̄ effēcti et operandi idem ēē
q̄ h̄z veritatem. li. i. d. iij. 45
Prius d̄ principia rerum quādo sunt inuarta
bilis. li. i. d. viij. 24
Prius d̄ constitutus h̄nt quatuor
conditiones. li. i. d. viij. 47
Prius d̄ h̄nt in puncto non s̄nt re-
lationes mutue. li. i. d. ix. 27
Prius d̄ est dupl̄r. originale. et in-
stiale. et fm quē modū filius d̄ habere
p̄ncipium. li. i. d. ix. 34
Prius d̄ materiale an sit ponere in
diuinitis. li. i. d. x. q. iij. g. r. 44
Prius d̄ h̄nt aut solum d̄ ordi-
nem. aut cū ordine substantiale differ-
ret. itam. et fm quem modum pater h̄t
p̄num et idem potentius q̄ filius. li. i.
d. xi. 14. 2d idem. 15
Prius d̄ h̄nt quō et scdm quē mo-
dum sunt idē. li. i. d. xvi. 19
Prius d̄ p̄ quo stat ibi. pater esse p̄nci-
pius totius diuinitatis. li. i. d. xvi. 1
et p̄o quo ibi. pater est p̄ncipium sine
p̄ncipio. li. i. d. xvi. 2
Prius d̄ pot̄ dici et t̄galiter et eter-
naliter. li. i. d. xvi. 3
Prius d̄ nō appropriatur filionis p̄
additionem. li. i. d. xvi. 6
Prius d̄ h̄nt d̄ dupl̄r. et quō h̄z fil-
ius p̄ncipium. li. i. d. xvi. 7
Prius d̄ hoc nomen supposito q̄
accipitur essentialiter an possit capi
personaliter siue notionaliter. li. i. d. xvi. 8
Prius d̄ h̄nt a. 8.
Prius d̄ h̄nt a causa idem est in crea-

turis sed nō h̄nt diuinitis. li. i. d. xvi. 12
Prius d̄ hoc nomen cum accipitur
essentialiter et notionaliter vtrum dicas
tur prius uoce vel eorum uoce. libro primo
distin. xvi. q. iij. b. 12
Prius d̄ essentialiter dictum et no-
tionaliter nō sic differit sicut sapientia
et sapientia uel. li. i. d. xvi. 14
Prius d̄ hoc nō est illud demōstras-
to patre et filio solutio. li. i. d. xvi. 18
Prius d̄ fm qd̄ relative d̄ multipliciter
accipitur. li. i. d. xvi. a. b.
Prius d̄ prout d̄ notionaliter et essentia-
liter sic pater et filius sunt vnum p̄nci-
pium sp̄s̄cti. li. i. d. xvi. c.
Prius d̄ sp̄s̄cti s̄nt p̄ filio p̄ntate
notionis que est spiratio. li. i. d. xvi. d.
Prius d̄ hoc nomen p̄ quo supponit
ibi. In p̄ncipio creauit etc. li. i. d. 13
Prius d̄ duo m̄d̄ quare aristoteles
distinguit et tertio. li. i. d. 14
Prius d̄ rerum non sunt plura s̄nt
li. i. d. ii. a. 7. platonis. et aristotelis ex-
p̄o circa hanc materiam. a. b. c. d.
Prius d̄ rerū esse incorruptibilia quō
intelligitur. li. i. d. viij. 74
Prius d̄ nihilis esse effectū quō
intelligitur. li. i. d. xvi. 39
¶ Priuare
Prius d̄ mater est nō h̄nt nec actum
nec aptitudinē q̄ h̄nt aptitudinē et nō
actū quō intelligit. li. i. d. iij. 48
Prius d̄ uisione dei absq̄ causa mater
rem generare uolentem. quomō itellit-
gitur. li. i. d. xvi. 54
Prius d̄ purā nec sc̄d̄ nec remittit
et quō intelligitur. li. i. d. xvi. 38
Prius d̄ vnt malum et possit dici
entis. sed nō entia. li. i. d. xvi. 36
Prius d̄ remouere et habere habitus
idē ēē quō intelligitur. li. i. d. xvij. 37
Prius d̄ nō recipit et emaḡ et min⁹
quō intelligitur. li. i. d. xvij. 74
¶ Procedere
Procedere per modum voluntatis est
liberalitatis est dupliciter et quomodo spiri-
tus sanctus. li. i. d. vi. 12
Procedere per modum exemplaritat̄
est dupl̄r et quomodo p̄cedunt creatu-
re a deo et quō filius. li. i. d. vi. 13
Procedere per modum liberalitatis est
dupl̄r et quomodo potest cadere in di-
na persona. li. i. d. vi. 16
Procedere per modum artis est dupl̄-
citer. 3d idem.

Procedere l alii ē dupl'r ⁊ quopuente
 p'one i d'uis. l. i. d. r. 19. Et. di. xi. 13
 Processio quid dicat i creaturis . li. 2.
 di. vi. 7. r. di. xiii. 7.
 Procedēdi dupl'r ē mod⁹ secundū alii
 quos. l. i. d. xi. 15
 Processio spiritus facti nec ē a patre so
 lo nec a filio solo sufficiēter. l. i. d. xi. 16
 Processionē spūsscti a filio ⁊ si vba fa
 cre scripture apte nō dicāt repit tamē
 sensus verborum. l. i. d. xi. 17
 Procedere nō est verbū transitivū sed
 equial et transitivū. l. i. d. xi. 5
 Processio an sit ponēda i d'ivinis . li. i.
 di. xiii. o. i. a. ⁊ per totum.
 Processionis spiritus sancti quomodo
 dicitur pater antor. l. i. d. xi. 13
 Processio quōdē elōgationē. l. i. d. xi. 8
 Processio qua ratiōe trāssert a creatu
 ris ad creatorem. l. i. d. xiii. 9
 Processio ⁊ generatio iuēnti i d'ivinis
 sed non creatio. l. i. d. xiii. 10
 Processio spūsscti dī ad modū proces
 sionis causalis creature. l. i. d. xiii. 11
 Processio localis quomodo est perfe
 ctior. l. i. d. xiii. 12
 Processio spiritus sancti an sit genera
 tio. l. i. d. xiii. q. ii. b. R. ⁊ per totum.
 Processio quō ē cōegnatōi. l. i. d. 13 16
 Processio qre magis spūssctō appros
 pitatur q̄ pfi ⁊ filio. l. i. d. xiii. 17
 Processio spūsscti an realiter disse
 rat a gñatione sūū an solum secundū
 rationem intelligendi. libro primo dis
 tin. xiii. q. iii. c. ⁊ per totum.
 Processio cōiter accepta de filio ⁊ spū
 sctō alind dē q̄ accepta pprie de spūsa
 cto lib. i. d. xiii. 8.
 Processio spūsscti an sit ponē
 da. lib. i. d. xiii. q. i. a. R. 8
 Processio spūsscti an sit ponēda
 est. lib. i. d. xiii. 7. ⁊ 9.
 Processio ab aliquo in aliquid est du
 pliciter. 3bidem. ⁊ 8
 Processio spūsscti quō est ab aliquo
 ut in receptivum. l. i. d. xiii. 10.
 Processio spūsscti an ponat in numerū
 cū eterna. l. i. d. xiii. q. ii. R. 14.
 Processio dī geminari tripl'r. 3bidē.
 Processio de multiplicata multiplicari
 pcedēs quō itelligitur. l. i. d. xiii. 16
 Processio spūsscti est dupl'r. spūsscti ⁊
 eterna. lib. i. d. xiii. a.
 Processio p'ragē est a pfe et filio. lib. i.
 dist. xiii. b. **Producere**
 Producere aliqd ē tripl'r. l. i. d. ii. 14.

Producere per artē ⁊ per naturā cō
 veniūt ⁊ differūt. l. i. d. ii. 25.
 Producere alium ex se ipso est dupl's
 ceter. l. i. d. ii. 21
 Producere aliā psonā nō est tm̄ rōne
 amoris lib. pmo d. r. 20
 Producere substantiā siml'ē est tripl's
 cēt. l. i. d. r. ii. 14
 Producere creaturā ⁊ pducere psonā
 differūt. l. i. d. r. 10
 Productio h̄s se tripl'icē respectu p
 ducti l. i. d. ii. 135
 Productio quomodo est sine motu l. i.
 2. d. 138.
 Productio sofe an sit ex aliquo an ex
 nihilo l. ii. d. vii. 76.
 Productioꝝ p successiones trīa mēbra
 l. i. 2. d. xv. 50.
 Productio p gñationē ⁊ creationē nō
 tollūt vniucationē l. 2. d. xxxi. 12
 Prophetare ppheta ppheta
 Prophecie spūsscti daf i maioribus d'ivina
 ita dupliciter. l. i. d. ii. 9
 Prophecia qd h̄s pncipali obiecto est
 motivo l. 3. di. xiii. 21
 Prophecia ⁊ fides quō est nō solū sus
 turōꝝ s̄ etiā pteritōꝝ l. 3. d. xv. 41
 Prophecia quō odebat odientes libro
 i. d. xv. 24
 Prophecia aliter hūit balā alit dō l. i.
 ii. d. xv. 47
 Prophecatō cappe tractatur lib. i. d. ii.
 dist. x. 1. **Profectus.**
 Profect⁹ est dupl'r l. 2. di. xxxvii. 14.
 Profect⁹ cognitōis h̄s statū aliter i
 xpo alit salū h̄s l. 3. d. xiii. 18
Profūdum
 Profūda quattuor q̄ tractāt i quattu
 or. lib. sententiar. l. i. i. plogo. 4.
Progressus
 Progressum ordiatū esse ab inferiori
 ad sup'ius quō itelligit l. 3. d. xxxiii. 32
Prohereticum
 Prohereticū vbi cū est nature vel
 prop'etatis l. i. d. xlii. 23.
Prohibitio
 Prohibitio quare pnat rōnē signi cō
 ca dīnā volūtatē l. i. d. xv. 45.
 Prohibito aliquo ei⁹ oppositū ē pce
 ptū quō itelligit. d. xxxvii. 31. Proles.
 Proli qñ iputat i proprietū ⁊ debitum
 pentū l. ii. di. xli. 4. ⁊ 5.
 Prole debere assimilari suo principio
 quō itelligit l. iii. d. xii. 28
 Proles p̄ q̄ i trip. itē dē ⁊ h̄s quē mo
 dū d̄s q̄ i i m̄fimo. l. iii. d. xxxi. 1.

Tabula

Proles peccatrix qua rōne nascitur. lib. quar. o. d. xxxi. 21.

Prole q̄rere quare nō ē p̄cepti t̄ euā: gelito sicut i lege l. iij. d. xxxii. 6

Proles boni adeo necessarii est p̄pter sp̄m uellet des aliqd̄ detrahi bono fidei et sacram̄ti l. iij. d. xxxii. 24

Proles cuius p̄ditionē sequitur dū parēs sūt d̄sp̄tis p̄ditōis quācti ad feruitatem et libertatem l. iij. d. d̄st̄ctione xxxi. q. iij. c. x. 16

Prole seq̄ debere p̄f̄is p̄ditionē siue rōes p̄bare uidēt̄ quōsūt d̄st̄ctōe de lib. iij. d. xxxvi. 17. et per totum.

Proles q̄ nascit̄ ex p̄f̄ideli et matre f̄ideli quē debet seq̄ quācti ad religio nem l. iij. d. xxxix. 5.

Promissio

Promissio p̄eē simulata dupliciter l. quarto. d. xxxvii. 5.

Promittere p̄st̄git duplici v̄bo et q̄d̄ pertinet ad uoti simplex quod ad so lenne l. iij. d. xxxvii. 13

Promotium

Promotium ad boni potest aliqd̄ esse dupliciter l. iij. d. iij. 1.

Promotium ad sanitatem pot̄ aliqd̄ esse dupliciter l. iij. d. iij. 2.

Pronus

Pronus esse debi ad miserādi q̄ ad p̄dēnādi quō intelligit̄ l. iij. d. xxxii. 21 Et l. iij. d. iij. 14. J̄t̄ hic ponit̄ p̄tra honorem retractare ponatur contra hominem retractare.

Proni quare sumus ad mali. et d̄st̄ct̄ les ad boni l. iij. d. xxxvii. 46

Pronomen

Pronomen ubi d̄ demōstrare certas personas ibi stat̄ p̄sona s̄terdū p̄ suppo sito l. iij. d. x. 15.

Pronomen demōstrare personā quō intelligitur l. iij. d. xi. 27

Propassio

Propassio d̄d̄ est̄ quō ē i nobis quō fuit i r̄p̄ol. iij. d. xv. 4

Prope

Prope debi esse pot̄ intelligit̄ dupliciter lib. d. xliii. 9

Propietas

Propietas p̄sonay an sit ponere i bl̄nis nō solū uocaliter s̄ et realiter l. i. d. xxxi. q. i. a. r̄f̄i. 12. et per totum.

Propietates p̄sonay q̄d̄ sint an r̄clat̄iones an non l. i. d. xxxi. q. ii. b. r̄. 17. et per totum.

Propietatū act̄ an sit h̄p̄ostas̄les b̄is

guere aut d̄st̄ct̄as ōr̄d̄ere l. i. d̄st̄ct̄e xxxi. q. iij. c. x. 20. et per totum.

Propietatū n̄sc̄r̄ an sit finit̄ an nō lib. i. d. xxxi. q. iij. d. r̄. 27

Propietas relatio notto d̄st̄ct̄e ibi. **P**ropietates et relationes q̄sūt notto nes. et q̄ nō l. i. d. xxxi. 29

Propietates s̄t̄ tres esse qua r̄at̄iōe dixerit̄ Mamasce. l. i. d. xxxi. 30

Propietas quō d̄ conuerti cum per sona l. i. d. xxxi. 11.

Propietates assignāt̄ur h̄p̄ostas̄lib̄ et de hoc nole h̄p̄ostas̄ta l. i. d. xxxi. a.

Propietates p̄sonay p̄ler̄q̄ r̄el̄at̄ōes et notiones d̄st̄ct̄ur l. i. d. xxxi. b.

Probum p̄f̄is p̄p̄riū s̄it̄. **P**robum sp̄ritu s̄ancti quid sit. **I**bidem

Propietates p̄d̄ay q̄d̄ sint l. i. d. xxxi. c

Propriū p̄ngentis cur d̄f̄ q̄ sit s̄it̄us d̄ct̄i et hoies sint s̄it̄i d̄i l. i. d. xxxi. d

Probum p̄f̄is ē q̄ semp̄ est̄ pater quō intelligit̄ l. i. d. xxxii. 1

Propietas dupl̄r̄ d̄f̄ naturalis quēad̄s modū ordo nature l. i. d. xxxii. 5

Propietas nulla i d̄st̄ct̄is ac̄ritur p̄ actum. quō intelligitur illa p̄positio l. i. d. xxxii. 12

Propietates an p̄st̄gat̄ abstrahi lib. i. d. xxxii. q. iij. c. r̄f̄i. 14. et per totum.

Propietatum siue notionum materiaz p̄tr̄are tractare an sit peccatū l. i. d. xxxii. q. iij. d. r̄f̄i. 17. et per totum

Propietates eedem an sint ab aug. et h̄p̄la. assignate l. i. d. xxxii. a. b. c.

Propietates significat̄ i cōcrectione respectu h̄p̄ostas̄tum l. i. d. xxxii. d.

Propietates p̄sonarum exp̄t̄muntur per uocabula minus uisitata libro p̄lo d̄st̄ctione. xxxii. e.

Propria nomina in d̄st̄ct̄is per regulam cognoscunt̄ a cōb̄s l. i. d. xxxii. f

Opponit̄ contraregulā. g. et ex r̄f̄i. ad oppositionē elicit̄ altam regulam. h.

Propietas personalis quid libro p̄lo mo. d. xxxii. 20.

Propietas quale esse dat̄ persone lib̄ bio p̄mo. d. xxxii. 22.

Propietas p̄sonalis quomodo d̄st̄ct̄ totum esse persone libro p̄mo d̄st̄ct̄ione. xxxii. 24.

Propietas secundum quam pater d̄ct̄ur ingentus que sit libro p̄mo d̄st̄ct̄ione. xxxii.

Propietas est̄ essentia et essentia nō d̄st̄ct̄ur ergo nec propietas. **S**olū l. i. d. xxxii. 1.

Propietas quare est in persona ut distinguitur in essentia non. li. i. d. xxxii. v.
 Propietas an sit persona. li. i. d. xxxii. q. i. a. R. 7. r per totum.
 Propietas an sit essentia. li. i. d. distn. xxxii. q. ii. b. R. 11.
 Propietas qua ratione distinguit. li. primo dist. xxxii. 13
 Propietas qua ratione non predicatur de substantia. li. i. d. dist. xxxiii. 14
 Propietas an predicatur p se. an fm accedens de essentia. li. i. d. xxxiii. 15
 Propietas creat. qd essentia creat nō sequitur. li. i. d. xxxiii. 16
 Propietas siue notio vnus persone an predicatur de alio. li. i. d. dist. xxxiii. q. iii. c. R. 18. r per totum.
 Propietas siue notio eadem an predicatur de se denominatione. li. i. d. dist. n. xxxiii. q. iii. d. R. 24. r per totum
 Proprietates sūt persone r i persone. l. i. d. xxxiii. a. b. c. d. r per totum.
 Propriū nō cōdicatur. q nec pmune appropietatur nō sequit. li. i. d. xxxiii. 29.
 Propriū manere de gñe accidētū quō intelligitur. li. ii. d. iii. 33.
 Proprietas est duplex. s. quātū ad rē. r quātū ad modū. li. ii. d. dist. iii. 34
 Propriū duplex. s. propriū simplex. r propriū alicut. li. ii. d. dist. xvi. 22
 Proprietatē itēssorē eē cū appropinquet origi. qd intelligitur. li. ii. d. xxxiii. 32
 Proprietatē non pnti qdū est cū sua origine quō intelligit. li. ii. d. iii. 24
 Proprietatē partis denotare totū habet instantiā. li. ii. d. v. 45
 Proprietatis nomē cōmunicatū alijs personis inducere confusionē. quō intelligitur. li. ii. d. r. 38
 Proprium siue suū dicitur dupliciter r quō charitas non querit. que suasūt. li. ii. d. dist. xxxi. 22
¶ Proportio.
 Proportiois pueniētia atēdit penes similitudinem se hē. li. ii. d. xvi. 8.
 Proportio dupl'r accipit r fm quā acceptionē verificat. q vbiq; sit ordo q ibi sit pportio. li. ii. d. xxxi. 10
¶ Propositio.
 Propositio multiplex quando est distinguenda. li. i. d. dist. vi. 1
 Proportiois contradictorie oppositio accipitur negando compositionem principalem. li. i. d. vi. 1.
¶ Propositum
 Propositū obligare ad pntentiā quō

intelligitur. li. ii. d. dist. xxxii. 4.
¶ Propter
 Propter qd diuersificat. li. i. d. i. 13.
 Propter se dicitur dupl'r. li. i. d. i. 15
 Propter quam causam dicitur in autoritate augu. Omnia sunt vnum propter patrem. li. i. d. dist. xxxi. 52
 Propter r in differēt. li. ii. d. xxxviii. 22
 Propter prepositio dupliciter accipitur. r quomodo potest vnum et idem credi propter se et propter aliud. libro iii. d. dist. xxxiii. 37
 Propter qd vni qd qd et illud magis quō intelligitur. li. ii. d. xxxiii. 29
¶ Prouidentia
 Prouidentia fit dupliciter. r que reperitur in hominibus. et que in brutis animalibus. li. ii. d. dist. xxx. 13
¶ Prudentia
 Prudente summus actus in quo consistit. li. iii. d. dist. xxxiii. 4
¶ Proximo
 Proximi nomine quid intelligatur in precepto de diligendo proximo. li. iii. d. distinctione. xxxviii. 5.
 Proximum esse quātū ad actū diligēdi qui cōmunicat in ratione quō intelligitur. li. iii. d. dist. xvii. 17.
 Proxim' dicitur diuersis modis libro iii. d. distn. xxxviii. e.
 Proximi dilectio quō dicitur legis impletio. li. iii. d. xxxviii. 41. Et dist. xl. 31
¶ Pubertas
 Pubertatis tps quare citi' pputatur in femina q i viro. li. iii. d. xxxvi. 22
¶ Puer
 Puer si ante. r tū. annos contraheret per verba de presenti r de facto contraheret sponsam. vtrum separari queat. libro quarto dist. xxxvi. 6.
¶ Pugna
 Pugna r victoria est duplex fm q est duplex virtus. r qua virtute tps victi diaboli. li. iii. d. dist. xxxv. 10
¶ Pulchritudo.
 Pulchritudinis duplex ratio. libro primo dist. xxxi. 39
 Pulchritudo r bonū qua ratione sunt idē. li. i. d. dist. xxxi. 40.
 Pulchritudo. cessitudo. r dulcedo potest dupliciter accipi. libro secundo d. distinctione. xxxviii. 25.
 Pulchritudo in muliere r viro dupliciter potest mouere ad matrimonium r secundū quē modum est causa minus honesta. li. iii. d. dist. xxx. 7.

Tabula

Conclusio

Dulces sine ameres hominibus habet appetitum ad corpus secundum triplicem rationem. lib. ii. dist. lxxi. 31.

Punctus

Punctus quomodo est simplicissimus. libro primo dist. xvii. 43.

Punctus assignatur dupliciter in corporeculo. lib. ii. dist. i. 18.

Punire

Punire sufficienter est dupliciter. libro secundo dist. xxxvi. 2.

Punitio non solum est a divina iustitia sed et quibus a divina misericordia. lib. d. xxxvi. 29.

Puniri an sit voluntatis proprium sicut peccare. lib. ii. dist. xli. q. ii. f. 3. 49

Punit aliquid per ventum montem sit sit utroque decedat. lib. d. xli. 38. 7 per totum.

Puniri non aliter quam est qui peccavit. quomodo intelligitur. lib. ii. dist. xli. 9.

Purgatorium

Purgatorium ignem non esse perpetuum quomodo intelligitur. lib. ii. dist. xx. 4

Purgatorium penam an sit ponere. libro quarto. d. xx. q. i. f. 3. 9

Purgatorium penam non esse si rationes et contrarietates videntur sonare quomodo sunt itelligende. lib. ii. dist. xx. 10. 7 per totum

Purgatorium pena an sit maxima pena spiritualium. lib. ii. dist. xx. q. ii. b. 17.

Purgatorium penam non esse gravissimam omnium penarum spiritualium si quae rationes probare videntur se dissolvende. lib. d. xx. 20. 7 per totum.

Purgatorium pena an sit voluntaria. lib. quarto dist. xx. q. iii. c. rii. 23.

Purgatorium in pena an sit minor certitudine de gloria quam in vita. libro quarto dist. xx. q. iii. d. 12. 4

Purgatorium pena aniam habet minorem certitudinem de gloria quam ille qui sunt in vita si quae rationes sonare videntur quomodo sunt intelligende. lib. ii. dist. xx. 25. 7 per totum

Purgatorium pena quomodo ministerio infertur. lib. iii. dist. xx. q. v. e. 12. 9

Purgatorium penam inferri ministerio de monum ut totorum ubi loquitur scriptura vel probat ratio quomodo sit intelligenda vel solvenda. lib. iii. dist. xx. 30. 7 per totum

Purgatorium an sit in loco superior an inferior an medio. lib. d. xx. q. 6. f. 3. 4

Purgatorium esse sursum in sphaera ignis vel in media regione aeris. si exempla rationes et contrarietates videntur sonare quomodo sunt dissolvende. lib. iii. dist. xx. 35. 7 per totum.

Purgatorium pena an post hanc vitam purgatur ab aliqua culpa an solum a pena. lib. iii. dist. q. i. c. rii. 18

Purgatorium pena quomodo non possit aliquid post hanc vitam a ventali culpa purgare si quae rationes sonare videntur quomodo sunt solvende. lib. d. xx. 10. 7 per totum.

Purgatorium ignis an sit materialis an spiritualis. lib. d. xx. q. ii. d. rii. 25.

Purgatorium ignem esse spirituale si quae rationes et contrarietates videntur approbare quomodo sunt exponende. libro quarto dist. xx. 26. 7 per totum.

Purgatorium a pena an vnus liberetur ante alium. lib. d. xx. q. i. e. 31.

Purgatorium penam quantum ad durationem esse debet omnibus equaliter eo quod punita in celo est supplicia in inferno sunt omnibus equaliter durationis. solo. lib. d. xx. 32

Purgatorium a pena quantum cito liberatur pariter peccatorum pariter penam. tam cito liberatur magnus per magnum. solutio. libro quarto. d. xx. 33.

Purgatorium a pena qua ratione alio citius liberatur. lib. d. xx. 34

Purgatur homo in purgatorio a culpa. libro quarto dist. rii. a.

Purgatorium pena quantum diu durat. lib. quarto dist. rii. b. c. d.

Qualitas

Qualitas consideratur dupliciter et secundum quod modum accessus per se de res non bilior. libro primo. dist. xx. 6

Qualitas quid dicitur. lib. i. dist. cttione rii. 11.

Qualitatum primarium aliquid quod est corpus habet quod non lib. ii. dist. riii. 9.

Qualitas aliquid quod agit in aliud habet triplicem preparationem. et quomodo sunt ille preparationes ordinate. lib. d. xx. 31.

Qualitatis tria genera ponere quidam in elementis. lib. d. xx. 32

Quantitas

Quantitas dupliciter. scilicet proprie et meta physice. et quod est in corporalibus. et que in spiritualibus. lib. i. distinctio de. rii. 35. Et distinctio. rii. 12.

Quantitas virtutis est perfecta dupliciter. et que est in deo. lib. i. d. rii. 53.

Quantum et tantum aliter consideratur cum sunt nomina et aliter cum sunt aduerbia. lib. ii. d. xl. 1. 4

Quantitas motus et virtutis differunt et quomodo secundum hoc infinitum accipiuntur. lib. ii. d. rii. 13.

Quaternitas

Quaternitas probatur in diuinis et sol
atur. l. i. d. v. 4

Quattuor fuerunt primo creati. f. ce-
lum empireum. angelica natura. mate-
ria: et tempus. l. ii. d. ii. 29

Quecunq;

Quecunq; vni et eide sunt eadē iter se-
sunt eadē i duobus sitātam habet. l. i.
dist. xxxiiij. 16. Ad idem. l. i. d. xxxiiij. 20

Quecunq; sunt vni a se separabilē erē
dūt se ad omne locū equaliter quomō
stelligitur. l. ii. d. xii. 17

Quecunq; sunt vnum in supposito cō
comitantur se in omni loco inseparabi-
liter. quō intelligit. l. ii. d. xii. 18

Qui

Qui relatus facit. relationē simplices
vel personalē scōm quā variat vltas
et falsitas propositiōis. l. i. d. iiij. 6

Qui dicit de supposito certo. libro pri-
mo dist. 25. 12

Quid

Quid multipliciter dicit. l. i. d. xxx. 11.

Quicquid

Quicquid ē causa cause. ē etiā causa cau-
sati habz sitātiā. l. ii. d. xxxiiij. 11

Quod

Quod ē et quod est quodāmodo differūt. et
quodāmodo conueniunt in rebus.
libro. ii. d. i. 44

Quiescere

Quiescere dicitur aliquot dupliciter
li. ii. d. xli. 3. De hēte corpous xpi i se-
pulchro vide. l. ii. d. xii. q. iiij. c. R. 23

R. Ratio. Rationalis

Actio humana quādo ena-
cuaat meritum fidei lib. i.
in prologo. 13

Rationale dicitur dupl. et f3
quē modū accipit i diffi-
nitiōe pōe. l. i. d. xxx. 17.

Ratio nō vocat ibi. potuit de9 facere
cōcta siml f3 ratio pphibuit. l. i. d. xli. 2

Ratio quō dicitur equissima dei volūtas.
libro. i. d. xliij. 4

Rationale secundū qd est differētia anti-
me et angelī differt. l. ii. d. i. 73

Rationales potestates esse ad opposita
quō intelligitur. l. ii. d. viij. 30. Ad idem.
li. ii. d. xxx. 47. 752

Ratio quō legit irascibilē et concupiscibilē
i rōnabilib9 et brutis. l. ii. d. xxx. 32

Rationis iudiciū ē duplex. et quod illo
rō est cō volūtate. l. i. d. xxx. 33

Rationis vs9 quare ipedit ex iceptu
diue. corpous. et qre impedit magis qd

vsus inferioris virtutis. l. i. d. xxx. 78.

Ratio quare magis ipedit qd ad vs9
li. ar. qd quātum ad alios act9 rōnales
quos i somnia et furiose aliquādo dis-
nosctf habere. l. i. d. xxx. 71

Ratio dupliciter procedit i iquirendo
libro secundo dist. xxx. 4

Ratio quō dicitur perdidisse dominū sup
vires inferiores. l. i. d. xxxii. 37

Ratio p q sumit cū dicitur p pccm offit vs
rationis pūat. l. 2. d. xxxix. 38

Rationē reddere de offit vbo octofo.
quō intelligitur. l. 2. d. xli. 27

Rationē reddere qd itē tps fuerit expēs
sum quō intelligitur. l. 2. d. xli. 28

Rationali i natura an fuerit maior cōs-
gruitas ad vniōem diuine et humane
nature qd in toto vniuerso an econtra-
rio. l. 3. d. ii. q. i. a. R. 8

Ratio dupl. cōsiderat. f. vt rō et vt na-
tura et quō ala xpi cōpartiebat corpou
parietē et quō nō. l. 3. d. xvi. 26

Rationem superiorem dicit inquantz
conuertitur ad superiorem. quomodo in-
telligitur. l. 3. d. xvi. 38

Ratio iō et sensualitatis diffensus po-
test esse duplex. f. qd ad volūtū. et
qd ad actum volendi et c. libro ter-
tio. d. xvi. 29

Rationale dicitur aliquid dupliciter.
et quomodo dicitur magis consonare
virtuti perfecte. libro tertio distinc-
tione. xxxii. 14

Rationale dicitur dupliciter secundū
philosophos. l. 3. d. xxxii. 22

Rationale dicitur dupliciter secundū
theologos. libro tertio. distinc-
tione. xxxii. 23

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Rationalis actus quomodo dicitur eē
prior actū concupiscibilis et irascibilis
lib. l. 3. d. xxxvii. 5

Radius

Radius splendor et lumen differunt. li-
bro primo. d. ix. 12

Radius quare non mouetur in aere
moto aere. l. 2. dist. xxxvii. 44

Radius quando mouetur subito. libro
primo. dist. xxxvii. 60. 7. 61

Radius quare mouetur in aqua moto
libro secundo distinc-
tione. xli. 36. Et de
stinctio. xxx. 59

Radiorum contractio et intersectio qd
re dicitur fieri. l. i. d. xlii. 37

Radius quare non inquinatur a reb9
fedi9. l. 3. d. ii. 2

Tabula

Radicem sanctā ramos sanctos producere quomodo intelligitur. l. ii. d. xxxi. 23.
Radix et licium differunt et conueniunt. l. ii. d. xlii. 14. et 15.
Radix accipit tripliciter. l. ii. d. xlii. 16.
Radix est triplex. l. ii. d. xlii. 17.

Rancore et rancoris signa quādo tenes mar dimittere. l. iii. d. xxi. 2.

Rapina vsura sacrilegium et furtum quō differunt. l. 3. d. xxxvii. 12.

Rarus et densus alit ē in natura celesti. et as ut in natura elementari. l. 2. d. xliii. 67.

Reus, Reatus
Reus quando est q̄ alium non tuat ne pereat. l. i. d. xl. 52.

Reus siue obligatio ad penā sup̄ qd̄ fū def̄ s̄m q̄rādā optinōnē. l. i. d. xli. 1.

Reatus sine obligatio ad penā est duplex. l. i. d. xlii. 2.

Reatus pene eterne super quo fundat secundum Bonauenturē et determinatio nem. l. 2. d. xlii. 3.

Reatus qualiter potest manere peccato absente. l. 2. d. xlii. c.

Reatus multipliciter accipitur in scriptura. l. 2. d. xlii. d.

Reum vel intantum se fateri est dupliciter. et quomodo debet se homo reum fateri. l. 4. d. xxi. 41.

Reus peccati duplex considerat. et secundum quē modū peccati dimissa fidei. l. 4. d. 22. 14.

Receptum esse in recipiente per modum recipientis. quomodo intelligitur. l. 2. d. ii. 63. et l. 4. d. i. 47.

Rectitudo quid sit. l. 2. in prologo. 6.

Rectitudo est duplex et penes quas est iusticia originalis. et penes quam iusticia meritoria. l. 2. d. v. 37.

Reciprocatio
Reciprocatio nō recipitur in his ubi vniū ē principium vel causa alteri. quō intelligitur. l. i. d. xxxi. 15.

Recosillatio
Recosillatio est vbi indulgentia. et recreatio.

Recreatio effectus sine actu esse a solo deo quō intelligitur. l. 2. d. xxi. 17.

Recuperare
Recuperare et vniuscare differunt. l. 3. d. quarto. d. xliii. 75.

Reddere
Reddere q̄ sunt cesaris cesari. quomodo intelligitur. l. 2. d. xliiii. 35.

Redemptio
Redemptio generis hūani quattuor est plecitur. l. 3. in prologo. 1.

Redemptor quō dicitur aliquando pater. vel spiritus sanctus. l. 3. d. xxi. 5. et 6.

Redemptio nostra quare magis attribuitur passioi q̄ resurrectioni. l. 3. d. xxi. 29.

Redemptio an sit solus filius. l. 3. distinctione. xxi. q. i. e. 33.

Redemptor dicitur aliquis duplex. et secundum quē modū cōpetit tibi filio. et c. l. 3. d. xxi. 34.

Redemptio hūani generis nō potuit se fieri nisi per mortē xpi si alibi legitur quō sit intelligendum. l. 3. d. xxi. 42.

Redimere genus humanū per passionem xpi fuit modus cōgruus. l. 3. d. xxi. a.

Redimi potuisset genus humanū alio modo si deus voluisset. l. 3. d. xxi. b.

Redemit nos deus maioris pretio q̄ nos valemus. l. 3. d. xxxiii. 30.

Reducere
Reducere ad aliqd̄ ē duplex. l. i. d. xxi. 22.

Reducunt aliqua ad genus et sunt aliquid in genere per se. l. 2. d. xxxiii. 29.

Reduci per accidēs ad per se quomodo intelligitur. l. 2. d. xxxiii. 28.

Referre, Relatio, Relatum
Referre ē duplex. l. i. d. i. 19.

Relatio quā requiritur ut distinguat. libro primo. d. ix. 28.

Referre scriptio potest esse tripliciter. libro i. d. xxi. 16.

Referri ad aliquem potest esse dupliciter. l. i. d. xxxiii. 5.

Relatio in creaturis et in diuinis differenter se habet. l. i. d. vii. 4.

Relatio quando de necessitate ponit mutationem in altero extremorum est quando non. l. i. d. viii. 28.

Relatōes mutue proprie requirunt ad distinctionē personarū. l. i. d. ix. 27. et 28.

Relationes quare magis faciunt distinctionem in personis q̄ in essentia. libro i. d. ix. 30.

Relatiue quomodo dicitur tam hoc nomen donum q̄ hoc nomen spiritus libro i. d. xviii. 1.

Relationis quare ratio est relatio. libro i. d. xviii. 12. Ad idem. libro quarto. distin. xxi. 34.

Relatio actualis ponit utrumque extremum in actu. non autem relatio habet su. l. i. d. xviii. 15.

Relatiue dicit in diuinis potest esse magis

Relatiue dicit in diuina pot esse multipliciter. li. i. di. xxi. 27.
 Relatiue ad conuertentiam dicit quomodo intelligitur. li. i. di. xxi. 11
 Relatio in aliquibus conuenit cum alijs predicamentis in aliquibus differt. li. bio primo. dist. xxi. 18
 Relatio quomodo habet mfn⁹ de entitate. libro primo. di. xxi. 19
 Relatio quomodo est pprietas: et quo modo est origo. li. i. di. xxi. 24
 Relatiue dictū quōd est aliqd: excepto eo quōd relatiue dicitur. li. i. dist. xxi. 25
 Relatio proprietatis notio differunt. li. bio primo. di. xxi. 25
 Relationes duas comprehendit generatio similiter et processio duas. libro primo. di. xxi. 30. Et dist. xxiij. 25
 Relationem quōd iposent uerba consuetudinis. libro i. dist. xxiij. 3
 Relationum nota cā ponit⁹ I dicitur: mentis notiones ipas tm significam⁹ non hypothesis quomodo intelligitur li. i. di. xxiij. 4. Sic ponit r alta qz nō solum ponatur et illa quia non solum.
 Relationib⁹ in diuinitis paternitati scilicet filiatione r processio quid respōdeat. libro primo. di. xxiij. 15
 Relatio sūm pparationē ad subiectum siue terminum manet. li. i. di. xxiij. 16
 Relatio oīs dicit respectū ad personā quomodo intelligitur. li. i. di. xxiij. 16
 Relatio quedā dat persone existere. qdā non. li. i. di. xxiij. 17
 Relatio personalis quomodo constituitur. li. i. di. xxiij. 21
 Relatio non predicat quid absolutum sed ordinem ad alterū r quando relatio introducitur per mutationē factā in vtroq; extremorum. li. i. di. xxi. 3
 Relatio creature ad creatorē quōd est essentialis: r quōd accidentalis. li. i. di. xxi. 4
 Relationes p se non referunt i creaturis sed cū substantijs. li. i. di. xxi. 5
 Relatiue secundū esse nihil refertur ad seipsum scdm idem. li. i. di. xxi. 6
 Relatio dicitur dupliciter: scz secundū rem: r scdm modum. li. i. di. xxi. 4
 Relatio realis triplex est r que potest esse in deo. Ibidem Et ad idem. 16
 Relatiue s; esse duplicia. li. i. di. xxi. 17
 Relatiue i diuinitis quedā iposent distinctionem vt exeretiam: quedam vt conceptam. li. i. di. dist. xxi. 12
 Relatiuum nullū dicit de plurib⁹ nisi

dicit relationem in communi quōd intelligitur. li. i. di. xxi. 11
 Relationes quomodo dicuntur assistentes. li. i. di. xxiij. 10
 Relatiue dicit est dupliciter: vel scdm esse vel scdm dicitur. li. i. dist. xxiij. 26
 Et iterum relatiue dicit est dupliciter aut enim significat relationem in predicamento relationis: aut quia habet respectum annerum. li. i. di. xxi. 3.
 Relatio siue res potest significari in deo dupliciter. libro i. dist. xl. 11
 Relatiue quomodo dicendi voluntas non dicatur. libro i. di. xlv. 1
 Relatio triplex est in tribus fundatur li. ii. dist. i. 4 2
 Relatiue opposita non posse esse circa idem quomodo intelligitur. libro secundo. dist. xxiij. 35
 Relatio actionis ad inanem gloriam tanq; ad finem quōd est r non est a deo li. ii. di. xxiij. 30. Ad idem. 31
 Relatiuum p identitatis et aduerbium similitudinis vbi nō dicunt equalitatem sed proportionē. li. ii. di. xxiij. 4
 Relatio
 Relatio vel indulgentia a quo potest fieri. li. ii. dist. xx. q. iij. i. 60. Et de hoc quere plura vbi indulgentia
 Religiō
 Religiōsi an teneantur prelati obedire in omnibus que non sunt contra deum. li. ii. di. xliij. 40
 Religiō quid. libro. ii. di. ix. 55
 Religiōnem christianam ingredi trīs requirit. libro. ii. dist. xij. 30
 Reliquie
 Reliquie per electionem gratie saluēt ex qua intelligentia dicit apostolus. li. bio primo. dist. xli. 2
 Reflectio
 Reflectio i formam ex duplici causa. li. bio. i. di. xviij. 23
 Refrenatio
 Refrenatio quando est mediāte actionis. li. ii. dist. xxi. 34
 Regens
 Regens r rectum quia sint opposita tñ ex hoc non sequitur diuersitas in spirituali potentia. li. ii. di. xliij. 34
 Regnauerunt r non ex me ex quo sensu dixerit dominus. li. ii. dist. xliij. 22.
 Regula
 Regula quōd nomen abstractum r concretum imponitur. li. i. di. iiii. 13
 Regula deservitio p muni sine distri

Tabula

ductione posito. lib. l. d. tit. 14
Regula de termino singulari vel de termino habente formam non multiplicabilem quum ad prepositionem et postpositionem negationis. li. l. d. tit. 15
Regula quod supponendi relatiui referat antecedens. li. l. d. tit. 16
Regula non habet locum distinctionis ubi non est diuersis causis unio. li. l. d. tit. 18
Regula non habet locum omnimoda unio ubi est simul cum unione distinctio. li. l. d. tit. 19
Regula omne nomen dicens effectum vel respectum ad creaturam esse commune tribus quomodo intelligitur. li. l. d. xviii. 26
Regula Terminus substantialis cui additur exclusio vel signum exclusuum comparatione ad dictionem exclusiuam habet suppositionem simplicem. li. l. d. xxi. 6
Regula quotienscumque effectus pedet ex causa necessaria et variabiliter ab illa. aliter ab ista denominatur. li. l. d. xl. 22
Regule quattuor notande circa verba transsubstantiationis in sacramento altaris. libro. tit. dist. xl. 29
C Regulari
Regulariter dirigere duplex. li. l. d. 35. 14
C Remedium
Remedium gratie sacramentalis quare ordinatur directe contra originale peccatum corrumpit personam et non prout corrumpit naturam. li. l. d. tit. xxxii. 18
Remedium respicit morbum dupliciter: quem morbum: et quod baptismus curat. libro. tit. d. tit. 7
C Remissibile
Remissibile et remissibile dicitur dupliciter. li. l. d. tit. 27
C Remunerare
Remuneratio quod attenditur secundum quantitatem radicis. li. l. d. tit. 43
Remunerabile est aliquid tripliciter. li. l. d. dist. xlvi. 22
C Renati
Renati ex aqua quare dicuntur filii ecclesie non aque. li. l. d. dist. tit. 2
C Repentinum
Repentinum quod dicitur. li. l. d. tit. xxxv. 60
C Repercussio
Repercussio alicuius ab aliquo est duplex. lib. l. d. dist. xlii. 35
C Reperiri
Reperiri in pluribus est dupliciter. et secundum quem modum habet hec propositio veritatem simpliciter est quod in pluribus reperitur. lib. l. d. tit. xxxii. 13
C Reparatio

Reparatio generis humani quattuor respicit. li. l. d. in prologo. 1
Reparatio quare magis debet ab hominibus ab angelis inchoari. li. l. d. tit. 18
Hic ponitur prope finem in primo adam facta est nostre redeptionis consummatio ponatur in primo adam facta est nostre damnationis inchoatio etc. De reparatio generis humani queretur humanus/et ubi satisfactio

C Repere

Repere et gradus differunt. li. l. d. tit. xv. 1

C Reptilia

Reptilia quare dicantur animalia in aquis natantia. et volatilia in aere volantia non et animalium diuisione quum ad motum. li. l. d. tit. xv. 1
Reptile dicitur quattuor modis. Ibidem.

C Reprobare

Reprobatio dei quid sit: in quibus consideretur: et quid connotet legitime per cognitionem. li. l. d. tit. c.
Reprobatio effectus quod sit. li. l. d. tit. d.
Reprobatio tria respicit quoad modum predestinatio. li. l. d. tit. 7

C Repudium

Repudiare prorem an fuerit licitum. libro. tit. dist. xxxii. q. i. g. h. 40
Repudium quomodo non puntebat lex moysi nec prohibebat. libro quarto. dist. tit. xxxii. 41

Repudium habuit a moysi prohibitionem mandatum et permissionem. lib. tit. d. tit. xxxii. 42

Repudium respectu cuius sit. lib. tit. distinctio. xxxii. 43

Repudium qua causa factum sit in peccati lege. li. l. d. tit. xxxii. 44

Repudiare prorem an debuerit permitti. li. l. d. tit. xxxii. q. ii. h. h. 45

Repudiare prorem permissum est tripliciter ratione. libro quarto. dist. xxxii. 46 et 48. Ad idem. 49

Repudiare virum quare non fuit permissum mulieri. libro. tit. dist. xxxii. 47

Repudium et diuortium differunt. libro quarto. distinctio. xxxv. 13

C Repugnare
Repugnare potest alicuius alicui in suo effectu dupliciter et secundum quem modum potest alicuius deo repugnare in opere suo et secundum quem non. li. l. d. tit. xxxv. 23

C Requies
Requiescere quomodo dicitur deus. libro secundo. dist. xv. 47

Requies est duplex. lib. l. d. tit. 57

Res

Res et signum dupliciter accipitur et secundum quem modum pertinet ad scientiam specialem etc. li. i. in prologo. 8

Res omni aut est fruendum aut utendum aut simili utendum et fruendum libro. i. dist. i. 5

Res quid sit et quod signum. libro. i. di. i. b.

Res accipit differenter. li. i. di. v. 4

Res hoc nomen duo dicit scilicet naturam seu essentiam et personam et secundum quem modum verum est quod omnia que differunt re differunt aut genere aut specie aut numero. li. i. di. xii. 52.

Res generis quid et quid genus res. li. i. di. xii. 6. prope finem

Res et ens differunt. libro. i. di. xix. 5

Res consideratur tripliciter et secundum hoc tripliciter nominatur. li. i. di. xix. 6

Res nature siue persona an addit su per naturam. libro primo. dist. xxxiiij. q. i. a. Respon. 8

Res nature et natura aliud esse et quod aliam habeant rationem persona et natura quod intelligitur. li. i. di. xxxiiij. 12

Res nature siue persona an predicatur de natura vel econuerso. li. i. di. dist. xxxiiij. q. ij. b. R. 17. et ea. di. 23

Res quare non dicuntur eternaliter esse ex deo. li. i. di. xxxvi. 6

Res an fuerunt in deo ab eterno. li. i. di. xxxvi. q. i. a. Respon. 10

Res secundum quem modum sunt in deo. li. i. di. xxxvi. 12

Res vel aliquid rei potest dici tripliciter. ibidem

Res quomodo sunt in deo actualiter et potentialiter. libro. i. di. xxxvi. 13

Res quod est in deo secundum esse mutabile. li. i. di. xxxvi. 14

Res an sint in deo ratione essentiae vel persone. li. i. di. xxxvi. q. ij. b. R. 16

Res quare magis dicuntur in deo vita quam sapientia vel essentia vel intelligentia. li. i. di. xxxvi. 17. et ea. dist. 22

Res tripliciter sunt in deo. li. i. di. xxxvi. 18

Res qua ratione dicuntur in deo vita. li. i. di. xxxvi. 20

Res quod representantur in exemplari eterno ut sunt. li. i. di. xxxvi. 21

Res an sint in deo verius quam in vniuerso vel in proprio genere. li. i. di. xxxvi. q. ij. d. Respon. 23

Res existens triplex est ibidem et secundum quem modum est res verus in deo quam in proprio genere.

Res ibi est verus ubi verus cognoscitur quod est intelligendum. libro primo. distinctio. xxxvi. 24.

Res an sit et essentia sicut et deus sit essentia. li. i. di. xxxvi. a. et ad hoc. b. et per totum

Res siue in deo ab eterno quam ab eterno deus est et res non sequitur. li. i. di. xxxvi. 22

Res aliter cognosci dupliciter potest intelligi. li. i. di. xxxvi. 1

Res cui signum promittunt. cui non. li. i. di. xlv. 38.

Res an habeant principium causale. et hoc supposito arguitur versus res producte sine omnino. li. i. di. xxxvi. materiale et formale an tamen secundum alterum. li. i. di. i. q. i. a. R. 7. et per totum.

Res vel mundus an productus fuerit ex toto potest an ab eterno. li. i. di. i. q. ii. b. rñ. 15 Et per totum.

Res an producte sint et esse a pluribus principijs. li. i. di. i. q. i. c. R. 24. et per totum.

Res omnes ab uno principio productas esse concessio queritur versus illud productum perit omnia seipso an mediate alio. li. i. di. i. q. ii. d. R. 30.

Res esse productas a deo per aliquid agens. si quod rationes probare videntur quod sunt soluede. li. i. di. i. 31. et per totum.

Res multitudine an debuerit vel potuerit esse a primo efficiente. li. i. di. i. q. i. g. rñ. 53. et per totum.

Res distinctio an debuerit fieri per substantiam corporalem spiritalem et extrinsecam esse positam. li. i. di. i. q. ii. b. rñ. 58. et per totum. Hic ubi in aliquibus libris ponit expimitur deleatur et ubi in aliquibus ponit expimitur cum deleatur causam.

Res propter quem finem principium potest sunt. an. si propter diuinam gloriam an propter utilitatem esse nam. li. i. di. i. q. i. rñ. 63

Res ideo adiuuare an sit bene a magistro assignatur versus si natura spiritualis dignitate nature excellat positam ex corporali et spirituali. li. i. di. i. q. ii. k. rñ. 67

Res omnes simul esse factas quomodo intelligitur. libro secundo. distinctio ne. iii. 52.

Res corporales habent triplicem modum essendi creatura rationalis tantum duplicem. li. ii. di. xlii. 8.

Res productionem scriptura ordinata te exprimit deus ordinatissime fecit. li. i. di. di. xlii. 40.

Res productio a diuersis diuersis modo assignatur. libro secundo. distinctio. xv. f.

Tabula

Res accipit dupliciter. li. ii. d. xxxvii. i
Res aliqua a deo non sunt quibus ho-
mines mali sunt. libro secundo. distin-
ctione. xxxvii. c.

Res differenter accipitur cum dicitur
finita est res et tres sunt res. libro secun-
do distinctione. xxxvi. 4.

Res quae non est de patre genita non dicitur
de matre nata quomodo intelligitur.
li. iii. di. viii. i

Res tripliciter sunt cognoscibiles se-
cundum quod tripliciter habent esse. li-
bro tertio. distin. xliii. 48

Respectus

Respectus additus cause vel subiecto
non numerat subiectum. li. i. di. xliii. 18

Respectuum quomodo reducitur ad
absolutum. li. i. di. xxvi. 22

Respectus cause et respectus effectus
quos horum est vere respectus et rela-
tio in deo. li. i. di. xxx. 19

Responsio

Responsio patrum et adultorum in
baptizando actum. li. iii. di. vi. k. i

Restitutio

Restitutio an sit pars satisfactionis,
libro. iiii. distin. xv. q. iiii. o. rii. 82

Resurrectio

Resurrectio aliquid erigit de necessi-
tate aliquid de congruo. libro secundo
distinctione. xxx. 41

Resurgentibus quare sine additamēto
datur illud in quo deficiunt et non produ-
ctis per generationem. li. ii. di. xxx. 46

Resurrectio quod probatur per auto-
ritatem patrum. li. iii. di. xxxii. 7

Resurrectio carnis futura quomodo
dicitur fidei obiectum. li. iii. di. xxxiii. 19

Resurrectio carnis quomodo est de
deo in quantum tenet rationem arti-
culi. libro tertio. di. xxxiiii. 44

Resurgere ad priorē dignitatem et
resurgere ad priorē puritatem diffe-
runt. li. iii. di. xv. 41

Resurrectionis causa quod et quare di-
citur per tube. li. iiii. di. xliii. i

Resurrectionis signa que audiet mor-
tui quare dicuntur aliquando iustus
aliquando per archangelum aliquando
saba. tc. li. iiii. di. xliii. 2

Resurrectio an sit futura. li. iiii. d. xliii
q. i. a. per totum.

Resurrectionem non esse futuram si
rationes et auctoritates sonare videntur
quomodo sunt dissolvente. libro
quarto. distin. xliii. 6. et per totum

Resurrectio an sit olim. l. quarto. d. lxxvii.
xliii. q. n. b. rii. 12

Resurgere et exurgere differunt. l. quarto.
d. xliii. 13.

Resurrectionem non esse omnimodam rationes et
auctoritates sonare videntur quod sunt dissol-
vente. l. quarto. d. xliii. 14. et per totum.

Resurrectio an sit olim simul an succes-
sive. l. quarto. d. xliii. q. iiii. c. rii. 18

Resurrectio corporum non erit successiva
sed simul propter sex rationes congruatis
Ibidem.

Resurrectionem corporum fieri successive
si quae rationes probare videntur quod sunt dissol-
vente. l. quarto. d. xliii. 19. et per totum.

Resurrectio an sit eorundem secundum numerum
li. quarto. di. xliii. q. iiii. d. rii. 22. et per totum.

Resurrectio an sit naturalis an mixta
loca. l. quarto. d. xliii. q. v. e. rii. 26

Resurrectio tria proplectitur alio propter sex
rationes cursum nature alio secundum naturam alio
quod supra naturam. et pro resurrectione non est
naturalis sed supra naturam. Ibidem.

Resurrectionem mortuorum esse naturalem
si quae rationes auctoritates et similitudines probare
videntur quod sunt dissolvente. l. quarto.
di. xliii. 27. et per totum.

Resurrectio corporum an fiat ex illis cineribus
quae ex carne et ossibus resoluuntur in se
pulchro. Et nota ibi tres optimae dicitur
quod huiusmodi cineres resoluuntur. l. 4. d. 43. 31.

Resurrectionis tempore quare alia appetit
magis propter corpus quam aliter. l. 4.
di. xliii. 32

Resurrectio christi an sit eadem resurrex-
tionis. l. quarto. d. xliii. q. vi. f. et per totum.

Resurrectionis nostre eam non esse re-
surrectionem et vocem christi. si quae rationes et au-
toritates probare videntur quod sunt dissol-
vente. l. 4. d. xliii. 33. Et per totum.

Resurrectionem mortuorum ostendit futura
li. iiii. d. xliii. a.

Resurrectio eam determinat que est
per tube. l. 4. d. xliii. b

Resurrectionis hora que est: media nocte
futura. l. 4. d. xliii. c.

Resurgentes electi an precedentium
malam materiam teneant. l. 4. d. xliii. d.

Resurrectionis i hora que vini fuerit in-
uenti an nunquam omnino sunt morturi. tc.
li. quarto. d. xliii. e.

Resurgent mortui incorrupti quomodo
intelligitur. l. quarto. d. xliii. g

Resurgentium etas dupliciter potest in-
telligi et quod dicitur resurrecturi in es-
tate iuentium. l. quarto. d. xliii. i.

Resurrectio an sit eorundem secundum numerum
li. quarto. di. xliii. q. iiii. d. rii. 22. et per totum.

Resurrectio an sit naturalis an mixta
loca. l. quarto. d. xliii. q. v. e. rii. 26

Resurrectio tria proplectitur alio propter sex
rationes cursum nature alio secundum naturam alio
quod supra naturam. et pro resurrectione non est
naturalis sed supra naturam. Ibidem.

Resurrectionem mortuorum esse naturalem
si quae rationes auctoritates et similitudines probare
videntur quod sunt dissolvente. l. quarto.
di. xliii. 27. et per totum.

Resurrectio corporum an fiat ex illis cineribus
quae ex carne et ossibus resoluuntur in se
pulchro. Et nota ibi tres optimae dicitur
quod huiusmodi cineres resoluuntur. l. 4. d. 43. 31.

Resurrectionis tempore quare alia appetit
magis propter corpus quam aliter. l. 4.
di. xliii. 32

Resurrectio christi an sit eadem resurrex-
tionis. l. quarto. d. xliii. q. vi. f. et per totum.

Resurrectionis nostre eam non esse re-
surrectionem et vocem christi. si quae rationes et au-
toritates probare videntur quod sunt dissol-
vente. l. 4. d. xliii. 33. Et per totum.

Resurrectionem mortuorum ostendit futura
li. iiii. d. xliii. a.

Resurrectio eam determinat que est
per tube. l. 4. d. xliii. b

Resurrectionis hora que est: media nocte
futura. l. 4. d. xliii. c.

Resurgentes electi an precedentium
malam materiam teneant. l. 4. d. xliii. d.

Resurrectionis i hora que vini fuerit in-
uenti an nunquam omnino sunt morturi. tc.
li. quarto. d. xliii. e.

Resurgent mortui incorrupti quomodo
intelligitur. l. quarto. d. xliii. g

Resurgentium etas dupliciter potest in-
telligi et quod dicitur resurrecturi in es-
tate iuentium. l. quarto. d. xliii. i.

Resurgent semel in seculo femineo. l. 4. d. c. lxxij. 2.

Resurrectio i qua statura fiet. li. quarto. d. c. lxxij. 4.

Resurrectio quomodo fit i eodē corpore exemplo docetur. libro quarto. d. c. lxxij. 5.

Resurrectio corporum an fiat cū hūo-ribus. l. iij. d. c. lxxij. q. i. a. rñ. 6.

Resurrectionē corporū nō fieri cūz hūmouibz si que rōnes p̄robare videntur quō sunt dissoluēde. li. quarto. d. c. lxxij. 7. r̄ per totum.

Resurrectio corporū an fiat cū intestinis capillis r̄ vnguibz. li. quarto. d. c. lxxij. q. ij. b. rñ. ii.

Resurrectionē corporū non fieri cum i festinis capillis et vnguibz si q̄ rōnes p̄robare videntur quō sunt dissoluēde. libro quarto. d. c. lxxij. 12. Et per totum.

Resurrectionis aliud ministerium tractatur r̄ queritur qd i quo resurget q̄tum ad totū corpus r̄ cūz caro ē i duobus hōibus vtrum resurgat caro i p̄mo vel scdo. libro quarto. d. c. lxxij. q. i. c. rñ. 16.

Resurrectionis iterum alia q̄stio qua q̄ritur qd i quo resurgat q̄tum ad mēbia. vtrum scz materia vniuersalis libet mēbit i suo an i differenter i quolibz resurgat. l. quarto. d. c. lxxij. q. ij. d. rñ. 18.

Resurrectionē mēbrioz ita fieri p̄ materia vniuersalis libet mēbit non resurgat i suo si q̄ rōnes p̄bare vident quō sunt dissoluēde. l. 4. d. c. lxxij. 19. r̄ p̄ to.

Resurrectio corporum electoz an fiat cum deformitatibus. libro quarto. d. c. lxxij. q. i. e. rñ. 22.

Resurrectio corporū an fiat cum cicatris tribus. li. quarto. d. c. lxxij. 24.

Resurrectio corporum dānatorum an fiat cum deformitatibus. li. iij. d. c. lxxij. q. ij. f. rñ. 25.

Resurgere corpora damnatorū sine deformitatibus. si que rationes p̄bare videntur quō sunt dissoluēde. li. quarto. d. c. lxxij. 26. r̄ per totum.

Resurrectio i qua etate et statura fiet. li. quarto. d. c. lxxij. a.

Resurgat qd i quo determinat. li. quarto. d. c. lxxij. b.

Resurgent corpora electoz sine oi deformitate. li. iij. d. c. lxxij. c.

Resurgere corpora damnatorū nō absq̄ deformitatibus. libro quarto. d. c. lxxij.

ctone. c. lxxij. d.

Resurrecturi an sint abortiuū fet⁹ mōstra r̄ gigantes. libro quarto. d. c. lxxij. ne. c. lxxij. 31.

Resurrectio hōis bīmēbit quō fiat. li. quarto. d. c. lxxij. 34.

Resurrectio hermosofrodite quomodo fiat. li. iij. d. c. lxxij. 35.

Retrahere

Retrahēs habere est dupliciter r̄ quomodo bestie mouentur ipeu quia nō habent retrahens. libro secundo. d. c. lxxij. 38.

Retribuere.

Retributionis corona diuersimode datur diuersis. li. i. d. rñ. 30.

Retrocedere

Retrocedere quō dicit homo q̄si fiat iūvis dei. li. ii. d. c. lxxij. 28.

Reuelare.

Reuelatio quattuor absconditorū. scilicet nīne substantie sapientie potentie misericordie. li. i. i. prologo. 5.

Reuelatio quare nō euacuat cognitionem apparitionis. li. i. d. rñ. 15.

Reuelare quid sit. libro secundo. d. c. lxxij. 19. r̄ 20.

Reuelatio est duplici modo. libro secundo. d. c. lxxij. 48.

Reuerentia.

Reuerentiā minorē debere minorū quomodo scelligitur. libro tertio. d. c. lxxij. ne. r̄. ii.

Reuerentia reperitur tam i honore q̄ i timore. li. iij. d. r̄. 47.

Reuerentia non t̄m fit a deo recedens sed etiā humiliter ad ipsū accedens. li. quarto. d. r̄. ii.

Reus. vide i reat⁹.

Ridere.

Ridere quō est actus consequēs spectem hōis r̄ quō p̄petit angelo i corpore assumpto. li. ij. d. viij. 38.

Sabbatum.

Abbatibus quas re celebrat i honore Marie. li. iij. d. c. lxxij. 39.

Sabbati obseruatia ē dupliciter p̄sideraret q̄lter est moralis et qualis certimonialis. li. iij. d. r̄. r̄. 6.

Sabbati obseruantia a quibus operibus tubet abstinere. li. iij. d. r̄. r̄. 7.

Sabbatū scilicet nō ē magis q̄ deū. Q. iij.

Tabula

- adorare. l. 3. d. lxxvii. 55. **Sacerdos**
Sacerd, tñ melchisedech 7 leuiticum
 tract. cur. l. 3. d. ii. 58. 7. 59
Sacerdos eleuās hostiā nō psecratz
 quō facit hoiesy dolatrare. l. 3. d. lxx. 37
Sacerdotale dignitas plura ertgit q̄
 charitas. l. iij. d. xxxi. 12
Sacerdos purificabat fm legē triplis
 rōne. l. iij. d. l. 8.
Sacerdotale officiu qñ ē erequēdum
 l. iij. d. xij. 81.
Sacerdos i pctō existēs qñ tenet ces
 lebiare 7 qñ nō. l. iij. d. xiii. 1
De sacerdote quere plura in eucharis
 tia prope finē 7 i claus.
Sacerdoti q̄ hz remosiū de irregulari
 tate qñ hz p̄ficere vel celebrare. l. iij.
Sacerdos q̄ hz conficētis (di. xiii. 2.
 am p̄ non sit sacerdos et tenet legere
 missam qd̄ d̄z facere. l. iij. d. xiii. 3.
Sacerdos mal⁹ q̄ p̄ficet 7 nō sumit an
 magis peccet q̄ ille q̄ facit vtrūq̄. et
 de eo q̄ p̄pter timorē nihil facit an pl⁹
 peccet q̄ ille q̄ edficat 7 de eo q̄ sumit
 corp⁹ 7 sanguinē. l. iij. d. xiii. 4.
Sacerdos ois an possit p̄ficere. l. iij.
 di. xiii. q. i. a. rñ. 8. 7 per totū.
Sacerdotes soli an possint p̄ficē. l. iij.
 di. xiii. q. ii. b. rñ. 13. et per totū.
Sacerdotū regale 7 gentē sc̄tam qua
 rōe vocat btūs petr⁹ oēs btōs. l. iij.
 dist. xii. 17.
Sacerdotale potestas 7 vbi virt⁹ cum
 p̄currāt ad p̄secrādū altaris sacramē
 tū q̄ritur circa qd̄ residet magis ptās
 an circa vbi an circa sacerdotē. l. iij.
 dist. xii. q. iij. c. rñ. 18. 7 per totū.
Sacerdotibus boni missa an sit melior q̄
 mali. l. iij. d. xii. q. iij. d. rñ. 19. 7 p̄ 10.
Sacerdotes quō 7 ad qd̄ hñt iudicta
 riā ptatē sup pctōies. l. 4. dist. xv. 47
Sacerdos ver. test. quō fuit mediator
 lib. iiii. d. xvii. 68.
Sacerdotis ppriū p̄tra volūtatē an lē
 ceat p̄ferri alteri. l. iij. dist. xvij. q. ii. q.
 Respon. 10. 4.
Sacerdos pprius dicitur triplr. l. iij.
 di. xvij. 105.
Sacerdos ppri⁹ quō tenet cognosce
 re vultū pecoris sui. l. cōsc̄ciētā. lib. iij.
 di. xvii. 106.
Sacerdos quō se hz i absolutiōe 7 per
 modū demonstrātis 7 per modū dimitt
 ētis. l. iij. di. xvij. 5. et Ad idē. 6.
Sacerdotib⁹ quō est data ptās soluen
 di. l. iij. d. xvij. 12
Sacerdos an possit aliqd̄ i culpā. l. 4.
 di. xvij. q. i. c. rñ. 17
Sacerdos an possit aliqd̄ i penā. l. iij.
 di. xvij. q. ii. d. rñ. 23
Sacerdos enāgelic⁹ quō d̄ fm h̄ter.
 absolutē a culpa offēdo. l. 4. d. 18. 25.
Sacerdos quō absoluit a pena purga
 tola 7 nō etna. l. iij. d. xvij. 26.
Sacerdos quō absq̄ p̄iudicio h̄tine
 iusticie p̄t aliqd̄ de pena sp̄ali remitt
 tere. l. iij. d. xvij. 27
Sacerdos quō remittit equalem pene
 partē oib⁹. lib. iij. di. xvij. 28.
Sacerdos fecid⁹ qd̄ remittit cū aliqd̄
 p̄fessus fuit duob⁹. l. iij. di. xvij. 29.
Sacerdotes tres ptātes fm aliquos.
 l. iij. d. xvij. 35.
Sacerdotibus quare nō sunt tot pote
 states p̄cesse quot sunt vitta a q̄b⁹ abs
 soluunt. l. iij. d. xvij. 41
Sacerdos iudicatur⁹ alios quō deb⁹
 eē Imunis a crimine. l. iij. d. xix. 2
Sacerdos particeps criminacū parro
 chiantan possit eos absoluere. l. iij. d.
Sacerdotū ammotio ab offi (xix. 3.
 cio 7 restitutio q̄re 7 a q̄ ē. l. iij. d. xix.
Sacerdos legal an habue (6. 7. 7
 rit claus. l. iij. d. xix. q. i. a. rñ. 8.
Sacerdotes legales quō habueēt au
 toritatē discernēdi. exp̄tādū. m̄dādū. l.
Sacerdos mal⁹ an cōs (4. d. xix. 11
 munitet cū bono i ptāte claus an sit i
 solo bono. l. iij. d. xix. q. ii. b. rñ. 12
Sacerdotali ordie an bent claus. l.
 iij. di. xix. q. i. c. rñ. 16. 7 per totum.
Sacerdotale ordinē an p̄committetur po
 testas clausū i separablr. l. iij. d. xix. q.
 ii. d. rñ. 19. et per totū.
Sacerdos q̄ p̄t absoluere subditum
 vnū an possit quēlibz aliū. l. iij. d. 19
Sacerdos ppri⁹ hz ere (q. i. e. rñ. 25
 cutionē potestatis i suos exceptis q̄s
 q̄ casib⁹. l. iij. d. xix. 26.
Sacerdotes enāgelici q̄re tñ iudicāt
 pplm sibi p̄missum cū tñ aaron et fili
 et⁹ iudicauerunt cūctū pplm isrl̄ idis
 ferenter. libro quarto. distinctione.
 xix. 27
Sacerdos superior quō est sub inferior
 ri. l. iij. dist. xix. 34. et 35.
Sacerdos superior potest dare inferior
 ri autoritatē se absoluēdi. s̄ non excōs
 candi. l. iij. di. xix. 36.
Sacerdos et prelati superiores quā
 re se inferioribus subijciunt. l. quarta
 dist. xix. 37.

Sacerdos non potest absolueret alienus
parrochianus ergo nec suum prelatum
non sequitur. l. iij. d. xx. 38
Sacerdotibus quomodo dedit deus i comu-
ni potestatem relaxandi aliquid de pena sed
sacramentum pene non nisi discretis libro
quarto. d. xx. 39.

Sacerdotes instruunt per canones quas
lem penitentiam debet imponere in generalis
sed descensum ad specialia relinquunt sa-
cerdotibus discretis. l. iij. d. xx. 42

Sacerdotes qualem penitentiam debent
imponere pro quibusdam criminibus secundum
canones. l. iij. d. xx. 45

Sacerdotes non debere reconciliare pe-
nitentem inconsulto episcopo quomodo et
telligitur. l. iij. d. xx. 46

Sacerdos in quibus casibus debet peni-
tentem ad episcopum remittere vel episco-
pum consulere. l. iij. d. xx. 47

Sacerdos potest viduas velare de consue-
tudo episcopi sed non prescare ibidem sub iura. f
Sacerdotium in ve. re. pedebat ex regno
in no. test. regnum pendet ex sacerdotio
lib. iij. d. xx. iij. 2

Sacerdotium christi quare dicitur ordinem
melchisedech. l. iij. d. xx. iij. 31

Sacerdotium actuum enumeratio. l. i.
iij. d. xx. iij. 42.

Sacerdotium quare habebatur iure per
inquisitionem in ve. le. in noua non. lib.
quarto d. xx. 9.

Sacramentum

Sacramenta ve. le. secundum quam considera-
tionem sunt ad significandum et secundum quam
ad iustificandum. l. i. d. i. 1.

Sacramenta aliqua fuerunt omni tempo-
re que contulerunt egris remedium sa-
lutare. l. iij. d. i. 61.

Sacramenta dicuntur dupliciter. l. iij. d. x. 7
Sacramenti nomen versus. l. iij. d. xx. iij. 5.

Sacramenta ve. no. le. quomodo dis-
ferant. l. iij. d. i. 6.

Sacramenta non. le. iustificat et sunt causae
sae gratiae propter quadruplicem proutem.
libro. iij. d. i. 7

Sacramenta quare dicuntur perfecta me-
dicamenta. l. iij. in prologo. 1

Sacramentorum ve. le. odo: quare non
placabat deum. l. iij. in prologo. 2

Sacramenta quare magis dicuntur flux-
uisse de latere quam de manibus vel de pe-
dibus. l. iij. in prologo. 6.

Sacramentum secundum tres acceptiones tri-
plex diffinitur. l. iij. d. i. 1

Sacramentum quare dicitur magis visibili

le quam invisibile. l. iij. d. i. 2. 7. 3. 7. 4.

Sacramentum cum sit compositum quo-
modo est forma. l. iij. d. i. 5.

Sacramentum quomodo dicitur gerere
similitudinem gratiae. l. iij. d. i. 6.

Sacramenta legalia quomodo dican-
tur mundare a lepra. l. iij. d. i. 9

Sacramenta quomodo tripliciter ex causa sunt in-
stituta. l. iij. d. i. 10

Sacramentorum in observantia exerceri
est duplex quomodo valet ad modicum
et quomodo ad multa. l. iij. d. i. 13.

Sacramenta differunt acceptum a magis
stro et hugone. l. iij. d. i. 4.

Sacramenta ve. le. quomodo dicuntur tamen pro-
mittere et significare salutem. l. iij. d. i. 15

Sacramenta an debuerint institui. lib.
iij. d. i. q. i. a. r. i. 16

Sacramentum an de sui essentia et inter-
gritate requirat significationem libro
iij. d. i. q. ii. q. r. i. 21.

Sacra quomodo sunt optata via perveniendi ad
salutem. l. iij. d. i. 19

Sacra quae rite sunt et alia. l. iij. d. i. 49

Sacramenta quomodo sunt medicamenta
tamen alia proprietate medicinae habent quam me-
dicinae corporales ibidem.

Sacramentum quomodo signat parvulo libro.
iij. distic. i. 23.

Sacramenta aliqua significaverunt quod
futurum erat vel legalia. aliqua quod praeter-
itum vel sacramenta vera. l. iij. d. i. 24

Sacramenta dupliciter habent significatio-
nem scilicet per allegoriam. l. iij. d. i. 25.

Sacramenta quomodo habent habilitatem ad si-
gnificandum ex natura scilicet actualitate ex
institutione. l. iij. d. i. 24

Sacramentum tria in se plecit. Ibidem.
Sacra quod sunt voluntaria. l. iij. d. i. 28.

Sacramenta an sint gratiae contentis
uae. lib. iij. d. i. q. iii. c. r. i. 29.

Sacramenta esse gratiae contentis se-
cundum essentiam si que rationes pro-
bare videntur quomodo sunt dissolue-
de. l. iij. d. i. 30. et per totum.

Sacramenta an sint gratiae effectiva.
libro quarto distinctione prima. q. iij.
d. r. i. 35 scilicet per opinionem. et. 49

secundum altam opinionem.
Sacramenta an sint causa efficiens gra-
tiae gratis facientis. l. iij. d. i. 36.

Sacramenti virtus quare non habet
rationem efficiendi gratiam in anima
sicut virtus in carne christi. l. iij. d. i. 38

Sacramentum an sit causa disponens et ad
quod disponat. l. iij. d. i. 41.

Q. iij

- Sacramenta an in se habeant virtutē creatā vel an in sacramentis sit pone re virtutē creatam.** l. quarto, d. i. 4-4
Sacramentorum virtus an sit bonum martini. l. quarto, d. i. 4-9
Sacramentorum virtus qua rōne est no bilior aia lapsa. l. quarto, d. i. 4-8
Sacramēta ve. le. an bene distinguāt a sacramentis no. le. p hoc q̄ illa dñr tm̄ promittere gratiam quam signant r non dare: illa autē dare r efficere. l. quarto, d. i. q. v. e. r. 50. r per totum.
Sacramentalis gratia an sit eadem p essentiam cū gratia virtutū. l. quarto, d. i. q. vi. f. r. 51. Hic prope mediū ponitur. Sed attende cum dico gratiam virtutum dico gratiā gratū facientes vbi addatur r habitum substratum.
Sacramētorū tria genera in lege natu re: ad quorū noticiā tria sunt notanda. primo quare instituta sunt r q̄ triplict er causa prima est dei honorificatio: scda est fidei redemptio: p̄fessio, ter tia est vite ageade institutio. l. quarto, d. i. 70. r. 71. r. 72. Scdo modus institutiois. 73. Tertio efficacia. 74
Sacramenta fidei quomodo sunt per fectis reuelata imperfectis abscondi ta. l. quarto, d. i. 75
Sacramenta legis nature quare pote rant iterari. l. quarto, d. i. 76
Sacramentum quid debet significare l. quarto, d. i. 95
Sacramentorum cā institut sua ostēdit per parabolas. l. quarto, d. i. a.
Sacramenta generaliter quatuor re spiciunt. l. quarto, d. i. b.
Sacramentum quid sit. l. iiij. d. i. c.
Sacramenta quare sunt instituta. l. quarto, d. i. ma. d.
Sacramenta in quibus sunt instituta l. quarto, d. i. e.
Sacramentū veterū r nouorū diste rentis. l. quarto, d. i. f.
Sacramentorum sufficientia et ordo. l. quarto, d. ii. r.
Sacramēta noue legis magnā habēt virtutem a passioe christi non tm̄ pro missa: sed etiam per soluta. l. iiij. d. ii. 2
Sacrorū ad institutionem an oē tps fue rit idoneum. l. iiij. d. ii. q. i. a. r. 6
Sacrorū ad institutionem oē tps fuisse idoneū si q̄ rōes pbare vident quōse dissoluēde. l. iiij. d. ii. 7. r per totum
Sacramenta alta r aia an sp̄ eadem debuerūt in diuersis temporibus in stitui. libro quarto, d. ii. q. ii. b. r. 14
Sacramenta sunt i documentum me dicamentum r ornamentum. Ibidem
Sacramēta eadē diuersis tps debere institui si q̄ rōes pbare vident quō sunt dissoluēde. l. iiij. d. ii. 15. r p totū
Sacramentis noue legis quare colla ta est maior efficacia q̄ sacramētis ve. leg. l. iiij. d. ii. 17
Sacramenta an debuerūt institui vnū vel plura tempore legis gratie. libro quarto, d. ii. q. iij. c. r. 18
Sacramenta cur sunt septem et non vnum. l. quarto, d. ii. 19
Sacramētorū numer⁹ penes quas dif ferentias sumitur. l. iiij. d. ii. 22
Sacra legis scripte qd addunt supis sacramenta legis nature. l. iiij. d. ii. 23
Sacramentorum noue legis numer⁹. l. iiij. d. ii. a.
Sacramenta noue legis quando insti tuta sunt. l. iiij. d. ii. b.
Sacra veter⁹ legis qre flebāt in his que ortum habebant a terra vel in ali quo terreo. r sacramenta noue legis non. l. iiij. d. ii. 36
Sacramentum eē donum dei quomō intelligitur. l. iiij. d. ii. 4
Sacramentorum noue legis institutio et noue legis datio duorū tporū conside rationem habent. l. iiij. d. ii. 5. r q̄ dñu legalis esset obseruāda. 53. r p to.
Sacramenta diuersa significabant aq̄ r sanguis que de latere christi profu rerunt. l. iiij. d. ii. 56
Sacm̄ quō dī fieri qñ verbum iacces dit ad elementum. l. iiij. d. vi. 55
Sacramēti finis eē duplex. l. 4. d. vi. 55
Sacramentum vnum est magis alto quinqz modis. l. iiij. d. viij. 3.
Sacramenta noue legis omnia sūt h̄ figurata in veteri lege fm̄ aliquorum opinionem. l. iiij. d. viij. 8.
Sacramentorum p̄figuratio tractat fm̄ aliam opinionē. l. iiij. d. viij. 9
Sacramentum eccle quō conficitur duobus. l. iiij. d. x. 4
Sacramenta no. le. quomō sunt caus sa gratie. l. iiij. d. x. 51
Sacramentalia signa quomodo signi ficant rem dupliciter. scz proprie r als legouice. l. iiij. d. xi. 31
Sacramenti de integritate est aliquid dupliciter: sicut r duo sunt in sacramē to. l. quarto, d. xi. 4-8
Sacramenta quō sunt necessaria ad

salutem. l. quarto. d. xvij. 29

Sacramenta qua rōne ordinantur ad
seuicem. l. quarto. d. xxvi. 1.

Sacros qdā sūt pure fidei qdā fidei
de dicāmine turis naturalis r hz quē
modū de ptraq̄lītūt. l. iij. d. xxvi. 8

Sacramētū altaris aliter p̄dest
vis aliter mortis. l. iij. d. xlv. 3.

Sacra alta quare nō p̄sunt post mor-
tē nisi sola eucharistia. l. iij. d. xlv. 4.

CSacrificium

Sacrificiū est triplex r qd̄ hōz spectat
ad virtutes oēs qd̄ ad virtutes theo-
logicas r qd̄ ad latrā. l. iij. d. fr. 49

Sacrificia legis nature non sunt insti-
tuta ex p̄cepto. l. iij. d. i. 73

Sacrificiorum legis nature efficacia.
libro quarto. d. i. 74

Sacrificiū virtus an requiratur in re:
medium originalis i adultis. l. iij. d.
l. q. iij. t. R. 70. r per totum.

Sacrificiū legis nature curasse malo-
res quō intelligitur. l. iij. d. i. 77

Sacrificiū legis nature quō erat vīa
erroris. libro quarto. d. i. 78

Sacrificia legatione quare nō erāt
contra pietatem. l. iij. d. i. 79

CSacrilegium

Sacrilegium rapina vsura et furtum
quō differūt. l. iij. d. xxvij. 12

CSalomon

Salomon quō in somnis meruit r di-
gnus fuit exaudiri. l. ij. d. xxv. 72

CSaluare

Saluare an possit deus iudam r dās
nare petrū. l. b. d. xlvij. 7.

Saluari omnes homines an esset me-
ritus q̄ aliquos saluare aliquos dam-
nare. libro pmo. d. xlvj. 35

CSalus.

Salus propria quare est alicui saluti
proponenda. l. b. d. xxx. 22

CSanus.

Sanum esse dicatur alicui tripliciter
lib. pmo. d. xlvj. 29

Santas corporalīs r spūalis differēs-
ter se habent. l. b. d. xlvij. 13

Santas consideratur dupliciter. r hz
quem modū penitētia restituit i sant-
tatem pristinam. l. b. d. xlvij. 68

CSanctificare.

Sanctificare tripliciter accipitur. l. b.
pmo. d. xlvij. 1.

Sanctificans grātia quare non sequi-
tur natiuitatem carnalē. l. iij. d. iij. 25.

CSanctus.

Sanctus quare describitur per ver-
bum possidendi r ordinādi r quare p̄
vbum conceptionis r parturitionis.
viii. p̄ouer. l. b. i. d. i. 10

Sanctorū celebritates super quo sunt

fundate. l. 3. d. iii. 14.

Sanctis quō dī spiritus datus ad mē-
suram. l. 3. d. xlv. 2

Sanctos accepisse de plenitudine xpi
nō scdm essentia. s3 secundū similitudī-
nis pueniētia. quō intelligit. l. 3. d. xlv. 3

Sanctorum altis an euolet' celū ante
iudiciū. l. 4. d. xxi. q. ii. f. R. 35

Sanctorū anias ante iudiciū nō posse
enolare vbicūq̄ sonant autoritates r
ratōnes quō sunt intelligēde. r solūde
l. 4. d. xxi. 36. r per totum

Sanctos omnes p̄teritos fuisse eius
dē meritū cui⁹ nūc sunt christiani. quo
modo intelligitur. l. 4. d. xxi. 4

Sancti an orant pro nobis. libro quars-
to d. i. q. i. g. R. 36

Sancti orant pro nobis duplici ratōne
ibidem.

Sanctos posse qcquid volunt quomo-
do intelligitur. l. 4. d. xlv. 37

Sāctos r beatos habere qcqd̄ volunt
quō intelligitur. l. 4. d. xlv. 39

Sancti non orant pro nobis quia non
dicūt in letantia. christe oia pro nobis .
Solutio. l. 4. d. xlv. 46

Scilicet an ipetrēt nobis aliquid sicut
nib⁹. l. 4. d. xlv. q. ii. h. R. 42

Sanctorū ofones nobis nihil ipetrare
si que rōnes pbare vident quōsūt dis-
solūde. l. b. d. xlv. 43. r per totum.

Sanctos rogare an sit nobis vtilē. l.
4. d. xlv. q. iii. t. R. 46.

Sanctos vt rogaremus. voluit r des-
creuit deus et triplct causa. Ibidem.

Scilicet quō porrigim⁹ p̄ces cū sint lon-
ge a nobis remoti. l. b. d. xlv. 47

Sanctos quō rogamus r inuocamus
cū sint mortui. l. b. d. xlv. 48

CSanguis.

Sanguines purissimi quid sint. libro
tertio dist. iii. 4.

Sanguinis baptismus an sit sacramē-
tum sicut baptismus aque. libro quars-
to dist. iij. q. iii. t. r per totum.

Sanguinis effusio siue martiriū fuis-
participet nomē baptismi tñ nō est sa-
cramētū. l. b. d. i. dist. 47.

Sanguinis xpi in altari triplex ē effe-
ctus. l. b. dist. di. dist. 36

CSapientia.

Sapientia quare describitur per ver-
bum possidendi r ordinādi r quare p̄
vbum conceptionis r parturitionis.
viii. p̄ouer. l. b. i. d. i. 10

Sapientia quare describitur per ver-
bum possidendi r ordinādi r quare p̄
vbum conceptionis r parturitionis.
viii. p̄ouer. l. b. i. d. i. 10

Sapientia quare describitur per ver-
bum possidendi r ordinādi r quare p̄
vbum conceptionis r parturitionis.
viii. p̄ouer. l. b. i. d. i. 10

Sapientia quare describitur per ver-
bum possidendi r ordinādi r quare p̄
vbum conceptionis r parturitionis.
viii. p̄ouer. l. b. i. d. i. 10

Sapientia quare describitur per ver-
bum possidendi r ordinādi r quare p̄
vbum conceptionis r parturitionis.
viii. p̄ouer. l. b. i. d. i. 10

Sapientia quare describitur per ver-
bum possidendi r ordinādi r quare p̄
vbum conceptionis r parturitionis.
viii. p̄ouer. l. b. i. d. i. 10

Sapientia quare describitur per ver-
bum possidendi r ordinādi r quare p̄
vbum conceptionis r parturitionis.
viii. p̄ouer. l. b. i. d. i. 10

Sapere quō dicitur a sapientia et conuer-
 so sapientia a sapere. l. i. d. viij. 3.
Sapientia quomodo dicitur mobilis
 lib. pmo. d. viij. 2. 6
Sapientie nomen dupliciter conside-
 rat. l. pmo. d. xviij. 6.
Sapientia nata vel genita proprie dicitur
 de filio. l. pmo. d. xviij. f.
Sapientia magis proprie dicitur de sa-
 pientia quam eternitas de eternitate pro-
 tentia. l. pmo. d. xxij. 3.
Sapientia patrem genuisse qua ipse dicitur
 sapiens quō dicit Aug. se istā quōniam melius
 tractasse in li. de trinitate. l. di. xxij. 3.
Sapientem eē aliquo est dupliciter et
 quomodo et qua sapientia pater et filius
 sunt sapientes. l. pmo. d. xxij. 4.
Sapientia hoc nomen duo respicit et re-
 spectu cuius dicitur essentia et respectu
 cuius personam. l. pmo. d. xxij. 5.
Sapientia patris vna scilicet est sed non
 vno modo dicitur quō intelligitur. lib. pmo.
 d. xxij. 6. sub littera. g.
Sapientia alicuius ista oratio dupliciter
 habet intellectus. l. di. xxij. 17
Sapientia vel scientia dei plura sortitur
 nota. lib. pmo. d. xxxv. 2.
Sapientia vna quō est in duobus sapien-
 tibus et c. l. i. d. xxvij. 5. et 36
Sapientia dicitur quadruplex et quō oppo-
 nitur culpe. l. i. d. xvi. 5.
Sapientia prout est cognitio per inspi-
 rationē est duplex et secundum quem modus
 dicitur fructus pietatis. l. ij. d. iij. 4. 41
Sapientia prout est donū excellentissimū
 a quo dicitur. l. ij. d. ix. 29
Sapientie maioris quomodo est mor-
 bum bene curare et naturam a morbo
 preseruare. l. ij. d. xxij. 12
Sapientiam eē excellentiorem quam charitatē
 quō intelligitur. l. ij. d. xxxvij. 15
Sapientiam dei nō inquiri quomodo
 intelligitur. l. ij. d. iij. 61
Sapientiam non mutari quomodo in-
 telligitur. l. ij. d. vi. 5.
Sapientia secundum quod duplex dicitur et circa
 duo consistit. l. ij. d. xxvij. 52
Sapientia dicitur duplex scilicet proprie dicitur
 l. ij. d. xxxv. 2. iterum accipitur qua-
 drupliciter. l. ij. d. xxxv. 6
Sapientie doni actus an attendatur
 penes cognitionem vel an penes affec-
 tionem boni. l. ij. d. xxxv. q. i. a. ff. 6.
Sapientia quomodo sumitur cum dicitur
 sapientia crescit per auditum. lib.
 bio. l. di. l. i. d. xxxv. 7.

Sapientia quomodo sumitur cum dicitur
 dicitur sapientia est rerum diuinarum
 humanarumque cognitio et c. lib. tertio
 dist. xxxv. 8.
Sapientia quō dicitur esse contra stultitiam.
 l. ij. d. xxxv. 9.
Sapientia quō appropriat filio et spiritui
 sancto. l. ij. d. xxxv. 10
Sapientia in se claudit et actum amoris
 vel affectionis et actum cognitionis.
 l. tertio. d. xxxv. 11
Sapientie diuersi actus scilicet afficit et co-
 gnoscere quomodo possunt esse eiusdem
 habitus. l. ij. d. xxxv. 12
Sapientia et scientia quomodo differant.
 l. tertio. d. xxxv. a.
Sapientem quis dicitur secundum stoicos.
 l. tertio. d. xxxvi. 22
Sapientia et iustitia dei secundum quod modus
 dicitur aliud significare. l. ij. d. xlvi. 6

De satisfactio.

Satisfactio pro offensa qua primus pa-
 rens dei offēdit quō plerumque ex me-
 reri vitam eternam. l. ij. d. i. 46
Satisfacere an potuerit aliqua pura
 creatura pro toto genere humano. l. i.
 tertio. d. xx. q. iij. c. ff. 22
Satisfactio de duobus puenit fieri et re-
 quiri et pro quo deus redit satisfactio-
 nem ab humano genere. Ibidem
Satisfactionem quō querit deus de ge-
 nere humano. l. ij. d. xx. 26
Satisfacere an possit aliquis gratia adus-
 tus pro seipso. l. ij. d. xx. q. iij. d. ff. 28
Satisfactio est duplex. scilicet plena et semis
 plena. Ibidem
Satisfaciendi modum an debuerit de-
 us acceptare per passionem christi. libro ter-
 tio. d. xx. q. v. e. ff. 34
Satisfactio pro humano genere qua-
 re nō est hoc ordine facta ut ea nullus
 peccasset. l. ij. d. xx. 39
De satisfactio de pro genere humano vide
 aliquis ubi humanus et ubi reparatio.
Satisfactione an possit homo recedere
 l. i. d. 4. d. xv. q. i. a. ff. 8. r. 10
Satisfacere an possit aliquis de vno peccato
 sine alio. l. quarto. d. xv. q. ij. b. ff. 11
Satisfactione nō oportet fieri successiue. l. i.
 pro vno peccato sine alio quia transgressio
 facta sit successiue. l. ij. d. xv. 13
Satisfactionis pena debita nunquam po-
 test tarari quāuis quis manet in culpa.
 lib. quarto. d. xv. 14. r. 15
Satisfieri potest de vno peccato sine alio
 sic nō est de mortali. l. ij. d. xv. 16

Satisfacere an sit possibile abstinere a peccatis extra charitatem. lib. quar. to. d. xv. q. iij. c. R. 17
Satisfacere an possit fieri per penam absq. fide et charitate quomodo intelligitur. l. quarto. d. xv. 18
Satisfactionis madauta qd imponit hoi a sacerdote qsi bz impleri ex charitate qn non. l. iij. d. xv. 19. r. 20
Satisfactoria opera extra charitate facta an adueniente charitate puniscnt et an debeant computari in sortem. l. quarto. d. xv. q. iij. d. R. 21
Satisfacendi ca est ne sit peccat impunitas quo intelligit. l. quarto. d. xv. 26
Satisfactione no fieri p opa extra charitate facta si supponatur qritur vtru homo per ea aliqd mereatur. l. 4. di. xv. q. v. e. R. 27. r. per totum.
Satisfactio completa duo requirit. l. quarto. d. xv. 44
Satisfactionis rationem totam ea habere qui a peccato cessat quo intelligitur. l. quarto. d. xv. 45
Satisfacere volens quas debet causas per quas hic intelligit occasiones excidere. l. quarto. d. xv. 46
Satisfactio cui est facienda. l. quarto. d. xv. q. ij. h. R. 47
Satisfactio est confessio quare exigit cum deus in contritione penam eternam dimittat. l. quarto. d. xv. 49
Satisfactio quare ibi exigitur vbi tanta potest esse contritio q totum remittitur. l. quarto. d. xv. 50
Satisfactio per qualia opa debet fieri. l. quarto. d. xv. q. iij. l. R. 53
Satisfactione p q opa pigit fieri. r. a signant tris. s. ieiunium ofo r elemosyna. l. iij. d. xv. q. iij. h. R. 58
Satisfactiois ptes. s. ieiunium ofo elemosyna triplr accipiunt r de eoz sufficit. Satisfactione fieri posse p cetera. l. iij. d. xv. q. iij. r. elemosyna oia munda dare quo intelligit. l. iij. d. xv. 59
Satisfactionis tria opa quo mtra alta comprehendunt. l. iij. d. xv. 60
Satisfactionis sub qua parte patetia continet. l. iij. d. xv. 61
Satisfactiois pars magis satisfactoria que sit. l. iij. d. xv. 62
Satisfactiois op vniu. s. elemosyna tractat. l. 4. d. xv. q. i. l. R. 63. r. per totum
Satisfacere an ptingat ieiunio. libro quarto. d. xv. q. ij. m. R. 70

Satisfacere an ptingat p oratione: r cu duplex sit oro scz metalis r vocalis: qrit q sit magis satisfactoria. libro quarto. d. xv. q. iij. n. per totum.
Satisfactionis pars an sit restitutio. l. quarto. d. xv. q. iiii. o. R. 82
Satisfactio dicitur dupliciter r secundum quem modum restitutio est pars satisfactionis. l. quarto. d. xv. 83
Satisfactio quare debet fieri hoi per restitutione cu peccat eo ipso sit peccat: qrit est i dei. l. quarto. d. xv. 84. r. 85. r. 86
Satisfactio quare debet fieri deo. cum peccat fiat i primu. l. iiii. d. xv. 87
Satisfactio dicitur dupliciter r quare ratione puenit vni parti penitentie r quare ratione omnibus. l. quarto. d. xv. 2
Satisfactio quomodo a iohanne precepta est. l. quarto. d. xv. 5
Satisfactio qre p iust p modica pena i piti q p magna i futuro. libro quarto. d. xv. 18. Exemplum ad idem. 19
Satisfactiois commutatio an fieri possit. i. vtru vnus possit p alio satisfacere. l. quarto. d. xv. q. i. g. R. 48
Satisfactionis commutatio debet fieri autoritate sacerdotis cuius est duo considerare. l. quarto. d. xv. 49
Satisfacere no posse aliu p alio eo q vnusquisq. retribuif sm opera sua quo soluitur. l. iiii. d. xv. 50
Satisfactione no posse in alium hominem commutari qz est remedium quod debet apponi circa mebu ifirmu quo modo intelligitur. l. iiii. d. xv. 51
Satisfacere quare potest alio pro alio cum non possit conteri nec conteri alius pro alio. l. iiii. d. xv. 52
Satisfactione facta ab alio pro aliquo an ille pro quo satisfactum est statim exuoret. l. iiii. d. xv. 53
Satisfacere vnus p alio si potest vnus vna pena simul satisfacere p se r p illo r ita pari rone. p tertio r quarto r. ergo vno satisfaciente satisfactio est oia. s. oia. l. iiii. d. xv. 54
Satisfactionis relaxatio an possit fieri. l. iiii. d. xv. q. ii. h. R. 55
Satisfactio quo exigit pene duplicati onem no relaxatione lib. 4. d. xv. 57
Satisfactio quo exigit dignos fructus penitentie. l. iiii. d. xv. 58
Satisfactiois relaxatio a quo possit fieri. l. iiii. d. xv. q. i. l. R. 60
Satisfactionis relaxatio qd reqrat ptra clauem. l. iiii. d. xv. 61

Tabula

Satisfactio relaxacionem non potest
facere prelati collegiorum quibus
habeant claves ad solvendum et ligandum
utroque folio. l. 4. d. rr. 62

Satisfactio relaxacionem potest quibus
facere quibus quibus habent charitatem
possit. huiusmodi sua alteri dicitur. l. 4. d. rr.
63. Differt enim edificatio a relaxacione
l. 4. d. rr. 64.

Satisfactio relaxatio pro quo debeat
fieri ut scilicet pro spirituali an pro corpali bñf
cio. l. iij. d. rr. q. iij. ff. r. ff. 56. et pro totis

¶ Satiās

Satiās appetitus nri est dupl'r. et s'm
quod modus deo s'at'at et s'm quod influen
tia deo. l. 4. d. rlx. i. Hic ponitur prope
medium non beatitudinis ponatur nomine
beatitudinis et cetera.

¶ Scandalum

Scandalum videtur peccatum quam vel habet
l. 4. d. rlx. iij. 2.

¶ Scientia

Scia quomodo destruetur. l. i. i. plogo. 25

Scire est duplex scilicet est sicut est. l. i. i.
d. rlx. 4. Hic ponitur prope finem quod ver
bum non est prophetatum melius sonat quod ver
bum prohibitorium non est.

Scire iter duplex. l. i. d. rlx. 4. Et
de iterum duplex. d. rlx. 25

Scia voluntas potest duplex propter dicitur
tur et quod hoc est huius altero. l. i. d. rlx. i

Scia vel sapientia dei plura sunt nota
l. i. d. rlx. 2. et eadem. d. a

Scia est duplex et quod ponit et quod non ponit
essentia rei. l. i. d. rlx. 5.

Scibile quomodo est finitum. l. i. d. rlx. 31

Scia vel prescia dei cuius sit eterna quomodo
se habet ad temporalia vel creata. l. i. d. rlx. 35. b. c.

Scientia dei non est finitum de temporalibus sed
etiam de eternis. l. i. d. rlx. d.

Scia dei cuius sit ens quomodo cognoscit non
entia. l. i. d. rlx. e.

Sciant se invicem pater et filius iste non
sciendo illegitimo: quomodo intelligitur
l. i. d. rlx. i.

Scibilia et attributa quomodo sunt
divina. l. i. d. rlx. 2.

Scientia dei non est nisi de his que esse
fuerunt vel erunt quomodo intelligitur.
l. i. d. rlx. 3.

Scire malum et posse malum differet
se habet. l. i. d. rlx. 16

Scia hominum quare non potest esse
nisi de necessariis et scientia dei de con
tingentibus. l. i. d. rlx. 19.

Scientia dei quomodo est infinita.

libro. i. d. rlx. 19

Scia vera quomodo requiritur vel scibilia
et scia proportionentur. libro primo. d.

rlx. 28.

Scitum immutabiliter immutabiliter
est verum. quod quod scitur est verum. Sos
lucio. l. i. d. rlx. 29.

Scire et prescire differunt. l. i. d. rlx. 30

Scia si an possit augeri minus vel mu
tari. l. i. d. rlx. a. b. c. d.

Scia diuine quomodo dicuntur omnia
subiecta. l. i. d. rlx. 2.

Scia quare non distinguitur per bene
placitum et signum vel voluntas. l. i. d.

rlx. 39.

Sciam recusare quomodo non est nas
ture sed voluntatis elective. l. ij. disti
ctione rlx. 3.

Scire desiderat omnia homines naturaliter
quomodo intelligitur. Ibidem.

Scia fidei et morum quare est nobis ma
gis data per scripturam sacram quam scien
tia rerum naturalium. libro. ij. disti
ctione. 3. r. 4.

Scie profectus triplici via potest consi
derari et secundum quam viam prof
cisset ad ad se statisset. l. 2. d. rlx. 22

Scibile et opabile quid et quomodo est circa
verumque deceptio. l. ij. d. rlx. 23

Scia quomodo potest nolare et potentia et ha
bitum. l. 2. d. rlx. 8

Scire et intelligere differenter nomi
nant cognitionem. l. 3. d. rlx. 31.

Scire et prescire differunt in quantum ad quod scit quomodo
intelligitur. l. 3. d. rlx. 38

Scire posse omnia puenit alicui creatur
re. s. posse facere omnia si. l. 3. d. rlx. 64

Scia practica de duobus modis. et quomodo
ale est edificata est. l. 3. d. rlx. 65

Scias scire quomodo intelligitur. l. ij. d. rlx. 25

Scitur aliquid duplex scilicet scia noticie et
scia discretiois et quomodo est ala que sunt
ipsa. l. 3. d. rlx. 5.

Scia put est cognitio quam deus habet
via de duplex et secundum quem modum
certior est fides quam scientia libro tertio
d. rlx. 28.

Scientie nobilitas et ignobilitas vni
de. l. 3. d. rlx. 34.

Scire quomodo est prophetare. l. 3. d. rlx. 6.

Scientia et visio patrie differenter se
habent quantum ad euacuationem li
bro. tertio. d. rlx. 38.

Sciens quomodo potest et non potest
dissentire ab eo quod scit libro tertio
distinctione. rlx. 39.

Scientia aliter se habet ad verū q̄ pir
 tus ad bonū. lib. iij. d. xxvi. 59.
Scientie habitus enacuet in p̄tia. lib.
 iij. d. xxxi. q. iij. f. 35
Scientia trita respicit sc̄s habitū p̄sū r̄
 modū r̄ fm̄ quod homin euacuabitur
 in beatis. lib. iij. d. xxxi. 39.
Scientiam esse destruēda ex quo seu
 su dixerit apostolus. lib. iij. d. distinctioe
 xxxi. 37. Ad idem. 41.
Scias inēta cē ppter amouēdas idē
 gētias quō itelligit. l. 3. d. xxxi. 38
Scientia vel cognitio quō est actu et
 habitu i b̄tis. lib. iij. d. xxxi. 39
Scientia quare nō euacuatur i p̄tia se
 cut lumē fidei. lib. iij. d. xxxi. 40.
Scientia quō cessabit i p̄tia. lib. iij.
 dist. xxxiij. 46.
Scientia quō gignit nutrit defēdit et
 roborat fidem. lib. iij. d. xxxi. 3
Scientie r̄ timoris differētē est absti
 nere a malo. lib. iij. d. xxxi. 4
Scientie boni actus precipuus an cōs
 sistat in actione vel in consideratione
 lib. iij. d. xxxi. q. ij. b. ff. 13
Scle q̄druplex est d̄tia. Ibidem.
Scientie quō est dirigere circa a iō
 nē. lib. iij. d. xxxi. 14.
Scientia quō est hūanitatē r̄ gratiam
 x̄pi noscere. lib. iij. d. xxxi. 15
Scia bonū r̄ prudētia diuersimode di
 rigunt hōsem. lib. iij. d. xxxi. 16.
Scientia donū quō respicit intelligens
 tiā scripturarū. l. iij. d. xxxi. 17.
Scientia est vnus actus p̄cipualis r̄ duo
 annexi. lib. iij. d. xxxi. 18
Scientia r̄ sapiētia quō differunt lib.
 quarto dist. xxxi. a. r. c.
Scientia an sit clausa. l. quarto d. xvij.
 q. i. e. ff. 30. r̄ p̄ta ad hoc vide i clausa
Scientia esse clauē si q̄ autoritates so
 nare vidēt quō sūt intelligēde. lib. 4.
 di. xvij. 31. r̄ per totum.
Scientia an sit alia clausa q̄ potentia
 solūēdi. l. quarto. d. xvij. q. ij. f. 34
Scientia alia est p̄tia alia directiōis
 r̄ que est omni virtute essentialis r̄.
 lib. quarto dist. xvij. 40.
Scientia r̄ intellectus quō videt i p̄ctō
 ribz. l. 4. d. xvij. 46. prope finē
Scientia
Scisma heresis sup̄stitio secta in quo
 differunt. lib. quarto. d. xlii. 7
Scriptura
Scriptura sacra studiose nō curiose s̄
 scrutanda. lib. i. in prologo. 10

Scriptura nō dicit hoc. ergo non est
 verū nō sequitur. lib. i. di. xi. 17
Scriptura sacra quare nō magis ins
 truit de fide r̄ moribus q̄ de rebz na
 turalibus. lib. ii. d. xxxi. 3. r̄ 4.
Scriptura sacra qua r̄dne tradita est
 homini lapsō. lib. ii. d. xxx. 10
Scriptura quō dicit aliquid fieri q̄ si
 innotescit et non esse quando non ap
 paret. lib. iij. dist. iij. 10.
Scripta nō sūt oīa que apostoli tradē
 derunt. lib. tertio dist. ix. 18
Scripti i librorū sūt i duplct d̄f sa
 que r̄ quō delectur. l. 3. d. xxxi. 2
Scrutator
Scrutatores secretorū esse culpabiles
 quō itelligitur. lib. i. in prologo. 10
Secundum
Scdm̄ p̄positio d̄f dupl̄r cū q̄ritur an
 appropriatio sit fm̄ rē an fm̄ intellectū
 l. i. d. xxxiij. 30. Et dist. xvij. 37. D̄f ite
 rum dupl̄r cū d̄f q̄ motus in corpora
 libus est fm̄ accidens.
Scdm̄ d̄f tripl̄r cū d̄f q̄ ḡta d̄at fm̄
 maiorē capacitātē naturalī. l. 2. di. xi.
 14. Hic ponit p̄pe p̄ncipiū p̄tē itellis
 gi dupl̄r ponat p̄tē itelligi tripl̄r.
Scdm̄ q̄nqz dicit causā disponētē de
 congruo. lib. 2. d. ix. 15. r̄ 16
Secundum p̄positio h̄z p̄tia naturā
 lib. tertio. d. r. i. r̄ 9.
Scdm̄ quid d̄r quod d̄f p̄ defectum ad
 simpl̄r. lib. quarto. d. xxx. 44
Secta
Secta heresis sup̄stitio sc̄isma in quo
 differūt. lib. quarto. di. xlii. 7.
Segnitiles
Segnitiles quid. l. 3. d. xxxiij. 57
Semel
Semel potest d̄cere r̄ nūc t̄pis r̄ nūc
 eternitatis. lib. i. d. r. 6.
Seminalis. semen
Seminalis r̄ causalis r̄ d̄. S̄milit̄ nas
 turalis et seminalis r̄ d̄ quō differunt
 lib. 2. d. xvij. 11. r̄ 12. r̄ 13
Seminales aut causales fm̄ r̄dnes an
 aliquis effectus fiat. l. 2. d. xvij. 14
Selalis r̄ d̄ an sit forma vntuersalis an
 singularis. l. ii. d. xvij. q. 3. ff. 20. r̄ 21.
Seminū decisio an fuisse i p̄mixtiōe
 p̄tīmox parētū. l. 2. d. xv. q. 2. b. ff. 14.
Seminis emissio in p̄mixtiōe parētū
 an fuisse cum delectatione intentio
 ne. lib. 2. dist. xv. q. 3. c. ff. 16.
Sels emittēt d̄ desiderū i nō i stituta
 quō ob̄suallz t̄minū iūnitē l. 2. d. xv. 17

Semē vtriusq; fortis est vel debilis aliud altero triplici rōne. l. ij. d. xx. 30
Semen vtri pcediari semini multiteris quō intelligitur. l. ij. d. xx. 33
Semē duplicē hēt quantitatē et quō ex semine ade oīs hūant gnta posterttas pcedit. lib. ij. d. xxx. 35. r. 36. Hic sub numero. 35. ponitur aliquando tū metur ponatur aliqñ continuetur.
Semē alr est radicale generāti aliter generato. l. ij. d. xxx. 39
Seminalē fm rōnē aliquid procedere quid sit. l. ij. d. iij. 66
Seminalē fm rōnē descēdere quicquid descendit ab adam in sech quomodo intelligitur. lib. iij. d. iij. 69
Semē totū decifū ab adā quō habuit rationē seminalē. l. 3. d. iij. 70
Semē hēt duplicē ppetatē r fm quā dī vbiū det decēdisse l vginē ad modū seminis. lib. 3. d. iij. 10
De semine vide aliqua infra vbi serus.
Sensus. Sentire. Sententia.
Sētre r intelligere sine sēs r intellecto differūt triplici rōne. l. i. d. i. 33
Sēs solū est singularitū intellecto singularitū r vniuersalitū. l. 2. d. iij. 37.
Sentire accipit triplicē r fm quā accēptionē r quomodo differt sēs ab intellectu. l. ij. dist. vij. 39
Sensus dupl'r ipedit ne pceptat quod sibi pfecto est. l. ij. d. vij. 53. in rñ.
Sensū nō errare circa ppriū obiectū quomodo intelligitur. l. ij. d. vij. 54
Sensibile aliā potētā nōiat in homine altam l hūto. l. ij. d. xij. 17.
Sensū pcurrere ad delectationē quomodo intelligitur. l. ij. d. xxiij. 24
Sensualitatis noie varia intelligit scripturā an intelligat vna vis vel plures r an sensualitatis noie intelligat vis cognitius an motiua. libro scdo di. xxiij. 55. Et in textu m.
Sensualitas dupliciter potest accipi r secundum quem modum pōt in sensualitate esse peccatum. r. c. lib. scdo di. xxiij. 68. ad idem. 82
Sensualitas iterum tribus modis accipitur. Et fm quē modū est in nobis a generante. lib. ij. d. xxxi. 6
Sensualitas r ratio quomodo differt. lib. 2. d. xxxiii. e. f.
Sensitiue pūmā mutationē esse a generante quō intelligit. l. 2. d. xxxi. 7.
Sensitiua quomodo est vniuoce l homine r asino. l. 2. d. xxxi. 12

Sensus corporalis r spūalis quid sit r quomodo rps dicitur caput in quo sunt omnes sensus: in sancto dō solus factus. lib. 3. dist. xij. r
Sensum r motū grē influere continēt dupliciter. lib. 3. d. xij. 29
Sens r motus in spūalibus peneas qd attendātur. lib. 3. d. xij. 40
Sensualitatis r rōnis dissensio pōt esse duplex scz quātū ad vltimū r quātū ad actū volēdi. l. 3. d. xvij. 29
Sensus spūalis vnde vel qua ratione dicatur. l. 3. d. xxxiii. 5.
Sensus qua rōne dñr decipi in sacramento altaris. l. quarto. d. r. 62.
Sensus oēs an habeat in pfa suos actus. libro quarto di. xij. q. i. l. r. 42
Sēs gustus r sensus olfactus quare nō manēt l pfa. lib. quarto. d. xij. 43.
Sens aliter appetit vntri obiecto alr ala corpori. l. quarto di. xij. 44
Sensus duplicem habet delectationē r qua delectatur sensus corporis gloriofi. lib. quarto. d. xij. 45
Sensū nullū esse i patria quomodo intelligitur. lib. quarto. d. xij. 46
Sens qui est in pfa l actu an sit cū delectatione vel sine. l. 4. d. xij. 47.
Sens illi qui sunt in suo actu in pfa an cognoscāt p receptionē speciei. lib. quarto di. xij. q. ii. m. r. 48
Sens glouificatos cognoscere nō recte pōdo spēm ab iplo sensibili si que rōnes probare videntur quō sunt dissolūde. lib. quarto. d. xij. 49. r totum
Sententia dī iusta ex animo ex causa ex ordine. lib. iiii. d. xviii. 44
Separare
Separare dī dupl'r. lib. i. d. r. 30.
Separationē nō receptim l diuinitis s; distinctionē. lib. i. d. xxxiii. 2
Separatur aliqd ab aliq dupl'r. et fm quē modū dī de separatione r nō separata loco. l. i. d. xxxvii. 46
Seruire
Seruire posse deo respectu mercedis quō intelligitur. l. i. d. i. 23.
Seruitus
Seruitus est triplex r ptra triplicē seruitutem est triplex libertas. l. 2. d. xxxv 37. r. di. xliiii. 34.
Seruitus est quadruplex r quō latia dī seruitus. l. 3. d. it. 44.
Seruus
Seruus pecti quō naturalr vel sit bonū libro. ii. d. xxxix. c.

Seruo quando potest potest peccati debet reddere domino etiam aliud sperante et quando no. l. iij. d. xxxvi. 10

Serpens

De serpente ex vga moysi facto et magis pharaonis. l. ij. d. vii. demon. 82. Serpens qualiter formavit verba ad eam. l. ij. d. xxi. 1

Serpens quare dicitur esse callidissimus libro secundo. d. xxi. 2. et 16

Seruitas

Seruitas et tula i aegelo nobilissimo et pilo homine facillit piderat. l. ij. d. vi. 11

Sertarius

Sertarius qui signat perfessione fidei habet duplicem plenitudinem et quomodo quilibet debet offerre. l. iij. d. xxx. 29. Hic ante finem ponitur dicuntur omnes offerre. ponitur debent omnes offerre et.

Seruus

Seruus punitio an fuisset i statu innocente. l. ij. d. xx. q. i. a. 9

Seruus punitio an fuisset secuta semel decisio. l. ij. d. xx. q. ij. b. R. 14

Seruus punitio an corrupisset carnis integritate. l. ij. d. xx. q. iij. d. R. 21.

Seruus quilibet punitio an fuisset i pilsu statu plis gnatio. l. ij. d. xx. q. v. e. R. 23

Seruus illa punitio an equalit multiplicasset viros et mulieres. l. ij. d. distinctio. ne. xx. q. vi. f. R. 28

Sicut

Sicut simpliciter ad simpliciter ita et magis ad magis et marie ad maxime quomodo intelligitur. l. ij. d. xxxiij. 25

Sicut quod ibi iporat diliges primum tuis sicut teipsum. l. iij. d. i. r. 23

Sidus

Sidera causare mores hominum et euentus futurorum potest dupliciter intelligi. l. 2. d. xij. 78

Siderum punitioes bellois causas esse quomodo intelligitur. l. 2. d. xij. 80

Sideribus qua conditione subiectitur humani actus et. l. 2. d. xij. 84

Signum

Signum et res dupliciter accipitur et secundum quem modum spectant ad omnes scientias. l. i. p. i. o. 8

Signum aliud naturale est aliud institutum et de quo agit i li. sententiarum. l. i. d. 13

Signum quod sit et quod res. l. i. d. i. b.

Signum et ad signandum ad distinguendum libro. 2. d. xij. 46

Signum dupliciter habet comparationem et secundum quam de signum. l. iij. d. 123

Signum et signatum simul esse natura quomodo intelligitur. l. iij. d. 125

Signum duplicem habet veritatem et secundum quam signum sacramentale semper est verum. l. iij. d. 126

Signum quomodo ex humana institutione generat cognitionem et affectionem spirituale. l. iij. d. 137.

Sillogismus

Sillogismus ex maiori de necessario et minori de inesse se concludit necessario. l. i. d. xxxviij. 18

Symbolum Symbolum an sufficit et pteat oia que oportune est credere ad salutem. l. i. d. tercio. d. xxx. q. i. a. R. 6

Symbolo quare nihil addiderit paulus et barnabas. l. iij. d. xxx. 8

Symbolum quare non optineat oia credenda: nisi oia credenda possit ad articulos symboli reducti. l. 3. d. xxx. 9. et 10

Symbola alta scilicet athanasii et niceni concilii sunt edita ad fidei explanationem et heresum confusionem. l. 3. d. xxx. 12

Symbolum apostolorum athanasii et niceni pteat quod sunt diuersa. l. 3. d. xxx. 13

Symbolum apostolorum quare dicitur matheus. l. 3. d. xxx. 14

Symbolum apostolorum quare dicitur bis i die. l. 3. d. xxx. 13

Symbolum patrum a quibus fuit compositum. l. 3. d. xxx. 16

Symbolum patrum quare dicitur i missa et ante communionem. l. 3. d. xxx. 17

Similitudo

Similitudo est duplex secundum substantiam et secundum accidens: et quod admittit diuersitatem. l. i. d. 2. 6. Iterum est duplex. d. xxx. 10.

Iterum eadem d. 12. Iterum eadem d. rti. Iterum eadem d. 18. et que similitudo est diuina veritas et idea in deo.

Similitudo sibi in natura producere est triplex libro. i. d. r. 20

Similitudines de processione spiritus sancti a solo patre p modum radii et luminis quomodo sunt oimodo similitudines. l. i. d. r. 18

Similitudo quomodo est prior habitus in intelligendo. libro primo distinctio. r. r. 43

Similitudo et equalitas dicitur dupliciter. et secundum quem modum agitur de his. libro. i. d. r. r. et secundum quem dicitur. vide d. r. r. 1

Similitudo et equalitas an dicantur secundum positionem. an secundum primam positionem in diuinitis. libro primo distinctio. ne. r. r. q. i. a. per totum.

Tabula

Similitudo de ad creaturā qualis sit
l.i.d. xxxviii. 33

Similitudo sine itēto l. aīa cōparant
ad aīam i qua est r ad illud cui⁹ est: r
secūdu quē modū similitudines vnt⁹
rei in pluribus antmabus habēt vnta
tem. l. i. d. xxxvii. 36

Similitudo dei est duplex r q̄ pōt ap:
peti ordinate r q̄ nō. l. ii. d. vi. 6

Similitudinē i natura r affectib⁹ ma:
torē amorem generare quomodo intel
ligitur. l. ii. d. vi. 15

Similitudo ē q̄druplex: r h̄z quē mo:
dum potest creatura deo assimilari. l. i.
d. vi. 7

Similiter se habere potest esse dupli:
citer. l. ii. d. xvi. 8

Similitudo q̄ est i imagine penes qd
attenditur. l. ii. d. xvi. 10. r. 11

Similitudo quomodo est in plus q̄ i:
magis. l. ii. d. xvi. 37

Similitudo triplex reperitur i altaris
sacramēto r corpore xp̄i. l. ii. d. vi. 2

Similitudo attenditur duobus modis
r secūdu quem modū sacramētū gerit
similitudinē gratie. l. ii. d. 6

Similitudo est duplex: r q̄ ē vta ad fas
cilitorem transitum. l. ii. d. xx. 25

¶ Symonia

Symonia dicitur ementes r venden
tes spiritualia. l. ii. d. xxv. 3

Symonia dicitur q̄s grauitus peccet: an emē
tes an vendentes. l. ii. d. xxv. 4

Symonia an p̄mittat cū vedit fūd⁹ an
nē⁹ iuri patronat⁹. l. ii. d. xxv. 6

Symonia contrahitur quinq̄ modis.
l. ii. d. xxv. 7

Symonia vnde dicatur r quid sit. l. i.
d. quarto. d. xxv. d.

Symoniacorum pena ē triplex distin:
ctio. l. i. quarto. d. xxv. e.

Symonia nō sunt pauperes orantes
pro pecunia. l. ii. d. xlv. 5

¶ Simulatio

Simulatio est multiplex: r q̄ tenet rō:
nē mendicij. l. ii. d. xxxviii. 2. 4

¶ Simultas

Simultas attenditur dupl^r: r secūdu
quem modū potest deus p̄ficere plu
ra simul q̄ p̄ficat. l. i. d. xxxix. 2

¶ Simplex

Simplex describitur prout deo conue
nit. l. i. d. viii. 4. 2. r. 5. 2

Simplex summa an sit in deo. l. i. d.
distin. viii. q. i. e.

Simplexissim⁹ quomodo probatur de⁹

libro. i. d. viii. 4. 8

Simplexitas maior ibi ē vbi nulla ē di
uersitas quō intelligitur. l. i. d. viii. 4. 9

Simplexitas maior ibi ē vbi nulla ē plus
ralitas quō intelligitur. l. i. d. dist. viii. 5. 0.

Simplexitas an sit dei proprietatē. l. i. d.
distin. viii. q. ii. f. 11. 5. 2

Simplex r vnū differunt. l. i. d. viii. 5. 6

Simplexitas quomodo ē puncti entis
r principij. l. i. d. viii. 5. 7

Simplexissimū quōd dicitur p̄fectus r quōd
charitas. l. i. d. xvii. 4. 3

Simplex proprie est sola diuina essen
tia. l. i. d. viii. e. h. l.

Simplex esse non conuenit nature cor
porali. l. i. d. viii. f.

Simplex esse non conuenit nature spi
rituali. l. i. d. dist. viii. g.

Simplexitas dei nulli predicamētō
subijcitur. l. i. d. viii. i

Simplexitas diuina cōpatit personarū
pluralitatem. l. i. d. viii. m.

Simplexitas essentie r simplexitas sup
positi differunt. l. i. d. ii. 2. 5

Simplexitas quam magnitudinem re
cipit. l. i. d. xvii. 3. 6

Simplexitas simul existētētia quādo p̄fun
duntur i vnum. l. i. d. xix. 2. 5

Simplex dicitur dupliciter scz possibile ad
additionē q̄ p̄nat additionē r secūdu
quē modū vntueriale ē simplex r secū
dū quēmodū diuina effecta. l. i. d. xix. 4. 3

Simplex an sit diffinibile. l. i. d. xix. 1. 4

Simplexitas est quod i pluribus repe
ritur quomodo intelligit. l. i. d. xxxviii. 1. 3

Et. l. ii. d. ii. 5. 7

Simplexitas ē illud quōd ē maioris abstractio
nis quō intelligit. l. i. d. xxxviii. 1. 4

Simplexitas composita quā tollit diuer
sitate. l. i. d. xxxix. 6. 8

Simplexitas r cōpositionis multa ges
nera. l. ii. d. xvii. 2. 3

Simplex ad qd se cōuertit totalit se con
uertit pōt dupliciter intelligi. l. i. d. xlii. 3. 5

Simplex r sine determinatione dicit
aliquid de aliquo dupliciter. l. i. d. xl. 1. 1.

Simplex totū assignatur cōs assignat quō
intelligitur. l. i. d. xliii. 1. 6

Simplex nō tenent Rati assētre cū au
diūt aliquid nouū p̄dicare. l. i. d. xlv. 3. 1

Simplex nō tenent oēs articulos
explicitē scire r credere. l. i. d. xlv. 3. 2

¶ Sinderisio

Sinderisio an sit in genere cognitio
nis vel affectionis. libro secundo disti
ctione. xxxix. q. i. d. 11. 2. 5

Sinderis quid sit. Ibidem.
Sinderis scientia r lex naturalis quod differit s; aliq; . li. ij. d. xxxix. 26
Sinderis quod di genere r iter pella re libro. ii. distn. xxxix. 29. r. 49
Sinderis an aliquando nomine sensus intelligitur . libro. ij. dist. xxxix. 30.
Sinderis quare dicitur scintilla con scientie. li. ij. di. xxxix. 37
Sinderis an sit potentia vel passio vel habitus. li. ij. di. xxxix. 31
Sinderis quod se habeat ad pscietia et legem naturalem. li. ij. di. xxxix. 33
Sinderis quomodo se habeat ad co cupiscibilem frascibilem et rationale libro. ij. distn. xxxix. 35
Sinderis an possit p peccati extin guit. libro. ij. distn. xxxix. q. ij. e. R. 36
Sinderis qm ad acti non potest extingui sed ad tempus impediri tripli et ex causa. li. ij. di. xxxix. 37
Sinderis quod dicitur anime ratio nalis. li. ij. distn. xxxix. 38
Sinderis quod non est extincta i he tetetis. lib. ij. distn. xxxix. 40
Sinderis r conscientia quare semper manet in homine. li. ij. di. xxxix. 41
Sinderis r fomes dissimiliter se ha bent. Ibidem.
Sinderis an possit deponari p pec catum. libro. ij. di. xxxix. q. ij. f. R. 42.
Sinderis quomodo dicitur precipi tari. li. ij. di. xxxix. 44
Sinderis non intelligitur per ver titem ibi anima consupiatur vsq; ad verticem. li. ij. di. xxxix. 45.
Sinderis esse recta r non recta p pterea q conscientia que est iudicato riu pcedes sinderis esse recta r no recta n seqt. li. ij. d. xxxix. 47. r. 48.
Sinderis no subest iperto. l. b. ar. er go li. ar. n se ea abut. li. ij. d. xxxix. 50.
Sinderis triplex est actus. r quis est ablatu a demonib; q; a danatis. et quis manet in vtrisq;. li. iij. di. l. 46.
Hic ponitur tertius qui est remuneratio sponat tertius est remuneratio
Sine
Sine qd privati diffinitione virtutis quod assignat augustin. li. ij. di. xxv. 9.
Societas
Societas duo respicit. li. i. di. xxv. 1
Socius quare plus amat q; frater vel consanguineus. li. iij. di. xxx. 41
Sol
Solis productio non est superflua. li.

secundo. distn. rii. 83
Sol an possit illuminare vacua si es set circa ipsum. li. ij. dist. rii. 39
Sol et luna quod sunt in signa r tepo ra. li. ij. distn. rii. 45. r. 67
Sol quare illuminat r calefaciat tfe riora. luna vero solum illuminat s; no calefacit. li. ij. di. rii. 76
Sol et luna quomodo iudicij i die ob scurabuntur. li. iij. di. xlv. 2

Solutus

Solus signu exclusiu quod vim h; tu diuinitis locutionibus. li. i. dist. xxi. 1
Solus illa dilectio exclusus vel alia an vere addatur termino substantiali a parte subiecti. li. i. di. xxi. q. i. a. R. 4
Solus dictio exclusus capitur dupli ceter r scdm quem modu accipitur in locutionibus diuinitis. Ibidem
Solus quare no ponit solitudinē cir ca substantiu s; pscione. li. i. di. xxi. 5
Solus deus est pater quomodo hab; conuert. li. i. dist. xxi. 7
Sol; illa dictio exclusus vel alia an vere possit addi termino substantiali a parte predicati. li. i. di. xxi. q. ij. b. r. 8.
Solus nō est ita ppria dispositio sub iecti sicut hoc signu ois. li. i. di. xxi. 9.
Solus iporat duo in se. r fm hoc du as habet proprietates. li. i. di. xxi. 10.
Solus quid excludit quando additur predicato. li. i. dist. xxi. 12
Solus illa dictio exclusus vel alia an vere addatur termino personali respe ctu pdicati ppriū. li. i. di. xxi. q. i. c. r. 12.
Solus est idē qd nō cū alio qd exclus dit h; illa negatio non. li. i. d. xxi. r. 4.
Solus illa dictio exclusus vel alia an vere addat termino personali respectu predicati cōs. li. i. di. xxi. q. ij. d. r. 17.
Solus potest facere duplicē exclusio nem: r scdm quez modū illa ppositio. solus pater est de; r p similes sū vere et scdm que modū false. li. i. di. xxi. 18.
Solus pater non equipollet huic nes mo nisi pater. li. i. di. xxi. 19
Solus pater est deus r c. an bene d; catur. li. i. di. xxi. b. r. c.
Solus signum exclusiuum artatur ex modo loquendi tbi. solus filius est de us de deo. li. i. di. xxv. 24
Solutio
Solutio solueret
Solutio quida alicui; ratione vel ar gumentu quod sit. li. i. dist. iij. 4
Solutio seu responsio est duplex. s. ad h; minem et ad orationem vel ratio

P. i.

Tabula

nem. libro primo. di. vi. 3

Soluto medio solut extrema quod itel
ligitur. libro. iij. di. ii. 42

Soluendi potestates quare non sunt
tot quot vitia. libro. iij. di. xvij. 41

Soluere et ligare quod sunt actus clau
um in foro iudiciali. li. iij. d. xvij. 64

Soluendi potestas sicut et potentia vi
sua dupl'r consideratur vel quartu ad ef
fectu vel quantu ad vsum: et scd3 que
modu est in aia, et scdm quem in viato
ris iurisdictione. li. iij. dist. xix. 19

De auctoritate soluendi et ligandi vi
de plura vbi absolutio iudicialis/ vbi
claus et vbi sacerdos.

Somnia

Somnia sunt qnq3 d' causas. l. 2. d. 7. 68

Somnium quomodo fuisse in statu i
nocentie. lib. ij. dist. xxij. 31

Somniantib3 quare magis reuelantur
fuis a do q3 vigilatib3. li. ij. d. xxv. 76

Sordes

Sordes corporales quare non inquie
nant corpus spirituale. li. i. d. xxxvj. 6

Soror

Sororem prois cognoscens quod pu
nitur. lib. iij. di. xxxij. 9

Spectes

Spes inata pt ee dupl'r. li. i. d. xvij. 29

Species vt accipit i distincte de imagi
nis puenit solum filio. li. i. dist. xxxi. 32

Species dicitur et forma et pulchritu
do. li. i. di. xxxi. 34

Spectet nome tria dicit ppter que ab
hyla. appropriatur filio. li. i. di. xxxi. 37

Spectem comunem quod est in rpo ac
cipere: et quod non. li. ij. di. ij. 36

Spectem dicere totu esse indiduo
quod intelligitur. li. ij. d. iij. 37

Spectem specificam accipit secundum
illud quod est nobilissimu et pfectissimu
in re quod intelligitur. li. iij. di. ij. 38

Spectet eiusdem esse que habent oris
ab eodem scdm specie quod intelligitur
lib. iij. di. xxxij. 82

Spectaculum

Spectaculu et lud3 diffiniuntur. libro
quarto. dist. i. xv. 13

Speculum

Speculum est duplex: et que sit vniu
cuisq3 proprietas. li. ij. dist. vij. 70

Sphera

Sphere sue celli quor sine. li. ij. d. ij. 36

Sperare

Sperare de aliquo est dupl'r: et q3 spes
poneda e i hote q3 no. li. i. di. 18

Sperare sine meritis quando est pios
sumere. li. iij. di. xxvi. 31

Sperare quare et quod pot h3 e aliquo
scd3 et non i hote alto. li. iij. di. v. 5

Spes

Spes officium quid. li. iij. di. xli. 2

Spes quomodo non potest subesse sa
sum. li. iij. di. xxvij. 12

Spes fides charitas: operatio res pes
ctu cui? sicut equalis. li. iij. di. xxv. 5

Spes diffinitio qua ponit magis: spes
est virtus qua spualis et eterna bona spe
rantur dupl'r potestelligi. li. iij. d. xxvi. 1

Spes dupl'r diffinit. li. iij. di. xxvi. 2

Spes et fides quomodo sunt de inuisi
bilibus. li. iij. di. xxvi. 3

Spes est respectu futuri tripliciter.
lib. iij. di. xxvi. 4. 7. 5

Spem propter loquendo quare no ha
bent nec christus nec ageli nec anime
beate. li. ij. di. xxvi. 6

Spes et desideriu differt. li. 3. d. xxvi. 7

Spes habet aie i purgatorio et scil in
lymbos: demones no. li. iij. di. xxvi. 8.

Spes an sit virtus gratuita. li. iij. dist.
xxvi. q. 1. a. R. 9

Spes noie varia intelligunt et quod spes
est virtus gratuita imo virtutu gratul
tarum sustentamentum. Ibidem

Spes quod d' passio. li. iij. dist. xxvi. 10

Spes et timor: diffil'r se habet quartu
ad esse i gñe virtutis. li. iij. d. xxvi. 12

Spes quare est in genere virtutis gra
tuite. li. iij. di. xxvi. 13

Spes quomodo surgit ex perfectio
ne meriti. li. iij. di. xxvi. 14

Spes an sit gen3 virtutis vel spes spe
cialissima. li. iij. di. xxvi. q. 3. d. R. 16

Spes quod in expectando summã beas
tudinẽ non recedit ab vnitate habi
tus et virtutis. li. iij. di. xxvi. 18

Spes est triplex. s. vnte. gfe et gñe. li.
iij. di. xxvi. in tertio argumẽto ad pars
tem negatiuam. 7. 26

Spes an sit virtus cardinalis: an theo
logica. libro. iij. di. xxvi. q. iij. c. R. 22

Spes circa actu nuq3 reperiri excessu
quod intelligitur. li. iij. d. xxvi. 1

Spes quod e medita duraru malicia: q3
sunt despacio rñspicio. li. iij. d. xxvi. 25.

Spes quare no ponit virtus cardinalis
cu sit circa bona creata. li. 3. d. xxvi. 26

Spes et longanimitatis est differenter
expectare. li. iij. di. xxvi. 17

Spes virtus an aliqui sit iformis an se
sit formata. li. iij. di. xxvi. q. iij. d. R. 29

Spes p̄d̄ est in actum quadruplici
 ter. li. iii. di. xxvi. 30
Spes quare potest esse informis sicut
 fides. li. iii. di. xxvi. 32
Spes an in actu suo sit certitudinalis
 an dubia. libro. iii. di. xxvi. q. v. e. r. 34.
Spes et fides certitudo quo modo diffe
 runt. libro. iii. di. xxvi. ibidem
Spes quod habet certitudinem in suo
 actu. li. iii. di. xxvi. 39
Spes et timor an sint vni⁹ et idē habit⁹
 an diversi. li. iii. di. xxvi. q. i. f. R. 42
Spem non differre a timore si q̄ rōes
 pbare vident quod sunt dissolvente. li.
 bro. iii. di. xxvi. 43. et per totum
Spes an habeat ortum ex bona meri
 tis. li. iii. di. xxvi. q. ii. g. R. 48
Spes aliqui noiat habitū virtutis: ali
 quī actū: aliqui statū: aliqui terminū: et
 quōd spes orit ex merito et eōtra. Ibidē
Spes et desperatio differunt. libro. iii.
 dist. xxvi. 49
Spes an precedat charitatē ordie na
 ture. an eōtra. li. iii. di. xxvi. q. iii. h. r. 51
Spes habitus pparat ad habitū chari
 tatis dupliciter et quōd habent ordines
 et quōd similitudinem. Ibidem
Spem natura precedit charitas quōd
 intelligitur. li. iii. di. xxvi. 52
Spes an sit in bonū sub rōne boni. li.
 iii. di. xxvi. q. iii. h. r. 58
Spem sic se habere respectu futuri si
 cut gaudū respectu p̄ntis quōd ē sicut
 fudo et dissilitudo. li. iii. dist. xxvi. 61
Spes est respectu boni t̄m ergo h̄ ob
 sectum bonum sub ratione boni: nō se
 quitur. li. iii. di. xxvi. 62
Spes quōd est expectatio future beati
 tudinis. li. iii. di. xxvi. 63
Spes an sit i parte aie cognitua vel
 affectua. li. iii. di. xxvi. q. v. k. R. 64
Spes quōd d̄ p̄scia. li. iii. di. xxvi. 65
Spes quōd respicit potētā memoriatis
 nam. li. iii. di. xxvi. 65. r. 68
Spes d̄ large et p̄prie: et quōd pertinet
 ad virtutē cognitua et quōd ad virtu
 tem affectua. li. iii. di. xxvi. 67
Spes certitudo quōd non p̄tinet ad co
 gnitua s̄ ad affectua. li. iii. di. xxvi. 69
Spes an euacuetur per aduentū glo
 rie. li. iii. di. xxvi. q. ii. e. R. 28
Spem bestorū esse immortalitate ple
 nam quōd intelligitur. li. iii. di. xxvi. 29
Spes ubi est ibi etiā desiderū eē quo
 modo intelligitur. li. iii. di. xxvi. 30
Spes quā expectationē erigit et quōd ex

pectat aie h̄e. li. iii. di. xxvi. 31
Spes aliter se h̄ ab h̄e d̄ de p̄p̄o
 ad d̄natos quātū ad euacuationē. li. 3
Spes act⁹ quā p̄fidentī (di. xxvi. 33.
 an respicit. li. iii. di. xxvi. 33
Spes quōd ē certor et expectādoz i be
 atis. li. iii. di. xxvi. 34
Spes et fides quōd dicunt causa chari
 tatis. li. 3. di. xxvi. 45. **Sp̄me.**
Sp̄me quōd create sunt. li. iii. di. xxvi. 41.
Sp̄mā et tribulū ḡnari quōd est i penam
 p̄cti. Ibidē **Sp̄rare**
Sp̄rare d̄ dupl̄ et quōd puenit trinita
 ti et quōd nō. li. i. di. r. 36
Spiratio ē duplex. et cui spiratio p̄p̄
 reat greci sp̄m̄scim. et cui latin. l. i. d̄.
Spirationē procedere h̄b̄ (li. 8.
 ubi h̄ h̄tate. li. i. di. r. 14
Spirationē dedit p̄f generando. s̄ ges
 nuit spirationē nō sequitur. l. i. di. r. 2.
Spiratio ē genita. ergo spiratio ē ḡna
 tio nō sequitur. Ibidem.
Spiratio et ḡnatio dupl̄ distiguit. l.
Spiratio et spirator (l. d̄. r. 20.
 differūt. li. i. di. r. 23
Spirator vni⁹ quē nō dicant p̄f et ill⁹
 li. i. di. r. 24
Spiratio eadē et idē p̄ncipiū differūt.
Spiratio significat (l. i. d̄. r. 26.
 dupl̄. li. i. di. r. 20. **Sp̄ualis**
Sp̄ualis an habeat mēsurā p̄p̄uā. li. 2
Sp̄ualis natura (di. ii. q. i. a. R. 4
 quōd monetur per tēpora. li. ii. di. ii. 5
Sp̄ualis h̄nt eūdē modū distictionis
 cū corpalt̄. s̄ nō duratōis. li. 2. d̄. ii. 8
Spiritalis an habeant mēsurā vni⁹
 p̄fectā. et hoc ē q̄rere v̄t sit vni⁹ eūū
 eternor. li. ii. di. ii. q. ii. b. R. 11.
Spiritalis an habeant mēsurā p̄mas
 nentē. an successua. li. ii. di. ii. q. iii. c. R.
 16. et. 17
Spirituales substāte et corporales an
 sint simul create. libro secundo. di. ii. q.
 iii. f. per totum.
Spirituales influere i corporales et sus
 p̄toris in inferiora quōd intelligitur. li.
 ii. di. vii. 81.
Spirituales creatura non debet sic ar
 tata esse ad opus suum sicut corporal.
 li. ii. di. r. iii. 9.
Sp̄uale d̄r tripl̄. et quōd aliqd̄ horū v̄
 ditur. li. iii. di. r. v. 9
Spirituales vendi posse absq̄ peccato
 sique exempla et rationes pbare vide
 tur quōd sunt dissolūde. li. iii. dist. iii.
 r. 2. et per totum.

Tabula

Spūalis substantia an possit torreri
dolere. li. iij. di. xliij. q. iij. m. R. 67

Spūalis substantia siue i asa quōd gnet
dolor vel cruciatus. li. iij. di. xliij. 68

¶ Spiritus siue sanctus

Spiritus hoc nomē in tribus reperit
et in quo sit propriissime. li. i. di. r. 34.

Spūs dī i substantia corpōali dupl'r
Spūs mōsi quōd est alijs li. i. d. r. 35

communicatio. li. i. di. xvij. 7

Spūs quōd intelligit dīuisus qñ dī de
spū suo dedit nobis. r. c. li. i. di. xvij. 33.

Spūs inter dū fiat pro actu voluntas
tis nō pro substantia. li. i. d. r. 43

Spūs quōd ē mediū vnīs. li. i. d. 31. 4 4

Spūs in diuersis autōtatib' diuers'
simode accipit. li. i. di. r. xliij. 2. r. 3.

Spūs q̄ disponit ad vitā quōd est pfor
mā lucī celestī. li. ij. di. ij. 4. 6. r. 47

Spiritus quōd dī indigere corpore o
lato. li. ij. di. vij. 10

Spiritus quōd dicitur redire ad deū
quī fecit illum. li. ij. di. xvij. 12

Spūs absoluit a corpore tripl'r: r̄ fm
quē modū ē liberior. li. iij. di. r. 34

Spiritus efficere corpus spirituale
quomodo intelligitur. li. iij. di. r. 36

¶ Spiritus sanctus

Spiritus sancti persona quare non ge
nerat. li. i. di. ij. 24

Spiritus sancti de processione specialia
testimonia ex vete. testa. li. i. di. ij. g

De processione spūs sancti vide. li. i. d.
f. q. i. a. r. q. ij. b. r. q. iij. c. r̄ per totum.

Spiritus sancti propitiū an sit. charitas
li. i. di. r. q. i. c. R. 26

Spūscētūs an pprie sit ner' vel vnīs
tas aboy. li. i. d. r. q. ii. d. R. 29. r̄ p to.

Spiritus sanctus an proprie sit spūs. li
dio. i. di. r. q. iij. e. R. 34. r̄ p totum

Spiritus sanctus procedit vt amor pa
tris et filii. li. i. di. r. a.

Spiritus sanctus pprie dī dilectio: et
tamen trinitas est dilectio Ibidem

Spiritus sanctus proprie dicitur cha
ritas. li. i. di. r. b.

Spiritus sanctus testimonio iohannis
dicitur charitas. li. i. di. r. c.

Spūscētūs quid sit fm hiero. Ibidē.

Spūscētūs proprie dī charitas quīs
charitas sit nomē commune. li. i. di. r. d.

Spiritus sanctus filii r̄ spiritus sanctus
procedēs a filio est dīmē dicere dīmē
nis. li. i. di. r. d. 4

Spiritus sanctus non est filio inferior
libro primo. di. r. 5

Spūscētūs an solū a patre pcedat. li. i.
di. r. q. i. a. per totū.

Spūscētū pcessionē a filio differētī trē
pler rō cogit. li. i. d. r. i. r

Spūscētūs an pcedat a patre r̄ filio i
quantū sunt vnū. aut iquantū sunt dif
ferētes. li. i. d. r. q. ii. b. R. 20

Spūscētū pcedit a patre r̄ filio in
quātū sunt vnū i secunditate volunta
tis. li. i. d. r. i. 20. r. 24.

Spiritus sanctū pcedere a patre r̄ fi
lio pbatur multis autōtatibus. lib. i.
di. r. i. a.

Spūscētū cōtēdūt greci pcedere a so
lo patre. li. i. d. r. i. b. quoz autōtates r̄
rōes d̄terminant r̄ soluant. c. Et q̄ cō
ueniāt cū latinis i sensu quīs verbis
differant. d.

Spūscētū si processit a patre. q̄ aut
pcessit nato filio aut nō nato. q̄ rōe v̄
potius de deceptione h̄c que rōnē here
ticus pponat. li. i. d. r. ij. r

Spūscētū credim' pprie a p̄e pce
dere. i. p̄ncipaliter. li. i. d. r. ij. 3.

Spiritus sanctū pcedere imediate quōd i
telligitur. li. i. d. r. ij. 18

Spiritus sanctus an p̄us pcedat a p̄e
q̄ a filio. li. i. d. r. ij. q. i. a. R. 6. Et p totū.
et in textu. a.

Spūscētūs an pleni' procedat a pa
tre. q̄ a filio. li. i. d. r. ij. q. ij. b. per totum.
et in textu. b.

Spūscētū quōd dī p̄e procedere de
p̄e. li. i. d. r. ij. c.

Spūscētū an procedat a p̄e median
te filio. li. i. d. r. ij. q. iij. c. R. r̄ ij. et p totū
et in textu. d.

Spūscētū processio mediata ē. r̄ ime
diata. li. i. d. r. ij. 12

Spūscētūs eq̄ imediate pcedit a pa
tre r̄ filio quōd itelligitur. li. i. d. r. ij. 18.

Spiritus factū quare dicit filio pcedē
a patre cū ab r̄ troq̄ procedat. li. i. di. r. ij. d. prope medium.

Spūscētūs quare non dī filio. li. i. di
stin. r. ij. l. et. a.

Spiritus sanctus cum non dicatur ge
nitūs quare filio q̄ dī genit' etiā dī p̄
cedere. li. i. d. r. ij. b.

Spūscētū pcessio r̄ filij ḡnatio quōd dif
ferūt. li. i. d. r. ij. c. Ad idem. d.

Spūscētūs nō d̄ dicit i genit' autōtā
te Aug. li. i. d. r. iij. e. r̄ quo sensu h̄c. dī
perit spūscētū debē dicit i genitū. f. g. h

Spūscētūs quō a p̄e procedit datus
nō vt nat' li. i. d. r. ij. r

Spūssancti p̄cessio an sit ponēda i di-
uinita. li. i. d. xii. q. i. a. per totū.
Spūssancti p̄cessio an sit ḡnatio. li. i. d. i. d. i.
xii. q. ii. b. per totū.
Spūssancti p̄cessio an realiter differat a
generatione filij. an solū sc̄dm rōem in
telligēdi. li. i. d. xii. q. iij. c. per totū.
Spūssanctus an sit igenit⁹. li. i. d. xii.
q. iij. b. p totum.
Spūssancti d̄t̄es n̄uerant tripl̄r. ⁊
ad qd datus sit. li. i. d. xii. q. 4.
Spūssanct⁹ quo tropo d̄: potus. lib. i.
dist. xii. 5.
Spūssancti t̄pale p̄cessionē an sit pone-
re. li. i. d. xii. q. i. a. R. S. et per totū.
Spūssanct⁹ qd est. li. i. d. xii. q. 9.
Spūssancti p̄cessio t̄pale an ponat
in numer⁹ cū eterna. li. i. d. xii. q. ii. b.
R. 14. Et p totū.
Spūssancti gemit⁹ ē p̄cessio. s. eterna
et t̄porealis. li. i. d. xii. q. a. Et q̄ v̄traq̄ ē
a filio. b.
Spūssanct⁹ an det i prop̄a p̄da hoib⁹
an tō tm̄ dicat d̄t̄ q̄ d̄t̄ ei⁹ effectus
li. i. d. xii. q. i. c. p totū. Et ad idē i ter. c.
Spūssanct⁹ et si sit i p̄tore. nō tm̄ habe-
tur ab eo. li. i. d. xii. q. 20.
Spūssanctus an detur ab aliquo v̄tro
sancto. li. i. d. xii. q. ii. d. p totū. Ad idē
in textu. d. e. f.
Spūssanctus quō datur a seipso t̄
porealiter. mittitur. datur ⁊ procedit. li.
p̄mo. d. xv. l. et. a. b. c.
Spūssanct⁹ alicui d̄t̄ qd sit. li. i. d. xv. 3.
Spūssanct⁹ procedit a se. ergo product
tur a se. Solo. li. i. d. xv. 5.
Spūssanct⁹ quō manifestat filij ⁊ ei⁹
missionē. li. i. d. xv. 7.
Spūssanctus datur i dono prophete
dupl̄r. li. i. d. xv. 41.
Spūssanctus apparēs i colūba cur fi-
d̄: minor sicut filius apparēs i huma-
na natura. li. i. d. xvi. 22.
Spūssanctus quō vnit⁹ est columbe.
li. i. d. xvi. 23.
Spūssancti vnio cū colūba p̄n̄ v̄tebat.
li. i. d. xvi. 24. Et quō colūba ⁊ ignis i
q̄b⁹ appuit spūssanct⁹ fuerūt coipa. 25
Spūssanct⁹ q̄re ⁊ quō trib⁹ modis ap-
paruit. li. i. d. xvi. 26
Spūssanctū ēē charitatem qua disti-
gnit⁹ deū quō intelligitur. li. i. d. 17. 19
Spūssanctus i seipso ē simplex. s̄ i ef-
fectibus multiplex. li. i. d. xvii. 33.
Spūssanctus qn̄ iusibiliter mittit. li.
p̄mo. d. xvii. a. b. f. ⁊ c.

Spūssanctus ē charitas non causat
sed essentialiter ⁊ formaliter loquēdo
li. i. d. xvii. e.
Spūssanct⁹ ēē charitatē qua distig-
nit⁹ deū et proximū multiplici rōe is
pugnat ⁊ soluit. li. i. d. xv. q. h. i.
Spūssanct⁹ differēt d̄t̄ nobis esse
⁊ sc̄m̄ ei. li. i. d. xvii. 6.
Spūssanct⁹ an sit donū q̄ oia alia do-
na donat. li. i. d. xv. q. i. a. R. S. ⁊ i ter. a.
Spūssanct⁹ circūscripto adhuc manet ra-
tio doni. li. i. d. xvii. 11.
Spūssanctus si est donū i quo alia do-
na donantur. q̄ doni ē donū. ⁊ c. li. i. p̄mo
d. xvii. 12.
Spūssanct⁹ an sit donū ab etno vel ex
t̄pore. li. i. d. xvii. q. ii. b. R. 13
Spūssanct⁹ an pueniēt⁹ dicat do-
nū q̄ datur. li. i. d. xvii. q. iij. c. R. 18
Spūssanct⁹ pueniēt⁹ d̄: donū q̄ da-
tū duplici rōne. Ibidem.
Spūssanct⁹ an proprie pueniat ēē do-
nū. li. i. d. xvii. q. iij. d. R. 22.
Spūssancti distinctua p̄p̄etas an
sit donū vel donabilitas. lib. i. d. xvii.
q. v. e. R. 27
Spūssanctus amor ⁊ donū quō dicit̄
eandē p̄p̄ietatē vel notionē rōe disti-
ferentē. li. i. d. xvii. 31.
Spūssanct⁹ an rōne donabilitatis dica-
tur spūssanct⁹. li. i. d. xvii. q. vi. f. R. 33.
Spūssanctus an eadē rōe dicatur das-
tū et donatū. li. i. d. xvii. d. Ad idem. e.
Spūssanct⁹ d̄: donum eternalit. li.
p̄mo. d. xvii. c.
Spūssanct⁹ procedēdo a c̄p̄t̄. non tm̄
vt esset donū sed etiā vt esset essentia
li. i. d. xvii. c. prope medij. ⁊ d.
Spūssanctus an ad se relatiue dica-
tur. li. i. d. xvii. g.
Spūssanctus prophetate est bonum
⁊ c. li. i. d. xvii. f.
Spūssanct⁹ an posset dici p̄f vel si-
l̄us vel trinitas. li. i. d. xvii. g.
Spūssanctus non dicitur relatiue
ad ⁊ t̄rem et filium s̄m̄ quorundā op̄-
nionē. li. i. d. xvii. h.
Spūssanctus quare non d̄: donum
creature. li. i. d. xvii. 38.
Spūssanct⁹ quō d̄: eternus p̄d̄-
tor rerū. li. i. d. xvii. 4.
Spūssanctus quare non refer̄ ad
se inquantū spiritus sed inquantū do-
nū. li. i. d. xvii. 6
Spūssanct⁹ an dicatur datum relatiue
ad se cū ipse det se. li. i. d. xvii. d.
P. iij.

Tabula

Spūsanctus rōne cui⁹ effect⁹ dī dā:
rl. li. d. lxxvi. 17.
Spūs vn⁹ ē vt ōt apōstol⁹ q̄ adheret
deo. q̄ vna res. Solo. li. d. lxxvi. 42
Spiritūsanctum non posse habitare i
corpore nostro qd̄ totū aīa nra imple
vit fuitte dicitur. li. d. lxxvii. e.
Spūsanctus tripl. i. spirat dicenda.
li. d. lxxvi. 8
Spūsanctus docet doctores q̄qd̄ asser
tūe ponūt nō opinatiue. l. ij. d. xv. 3
Spiritūsanctus cum dicitur substan
tia donorum nō excludit donū crea
tum. l. ij. d. lxxvi. 16
Spiritūsanctus quō dī descendisse i
colūba. li. ij. dist. 1. 7.
Spiritūsancti persona quō dī nobis
propinq̄or. r̄ quō vnō diuine r̄ hūane
nature pōt fieri mediante spiritūctō
li. ij. d. ij. 53.
Spūsanct⁹ dupl⁹ opatur. alitq̄ vt sp̄t
rit⁹ alitq̄ vt sc̄tus r̄ quō opar⁹ ē i p̄ce
ptione filij dei. r̄ quō i p̄ceptione mā
rie. iohannis r̄ c. li. d. ij. 13
Spiritūsanctus quare nō dicitur par
ter xp̄i. sicut māria dicitur mater xp̄i.
li. ij. d. lxxv. 12. et. 13.
Spiritūsanctus aliter stabitur homi
ni. aliter vnitur filij hōi vnione p̄sona
li. d. lxxv. d. xij. 11
Spūsanct⁹ discipline effugiet fictuz.
et in maluolā aīam nō itroibit sapiē
tia quō itelligit. li. lxxv. d. ix. 3
Spiritūsanctus quare ē petēd⁹ r̄ nō
est ad eū dirigēda petitiō. l. 4. distin
ctione. c. l. 41.
De spiritūsancto vide alitq̄ vbi missio
Splendor.
Splendor. radus. lumē differūt. li. l. dis
tin. ix. 12.
Spōsus.
Spōse vel spōso quō r̄ qm̄ i3 strare res
ligionē. l. lxxv. d. lxxvii. 5
Sponsa quō accipit i hac dist. r̄ alibi.
k. et. l.
Sponse quare nō statī traducūt. li.
lxxv. d. lxxvii. m.
Spōsa quō sit vīdua mortuo spōso. r̄ q̄
non. l. lxxv. d. lxxvii. n.
Spōsam iter quā r̄ spōsum p̄sens⁹ de
p̄senti iter cessit eo mortuo. si alit⁹ am
dixerit hūc ad sacros ordies accede
re nō posse quō itelligit. l. lxxv. d. 27. 7
Spōsalib⁹ de futuro an alitq̄ tur⁹ cō
ferat tur⁹ mētū sup̄ additū. l. lxxv. d. 28. 1
Spōsalitū cōtractionē an impediāt dese

ctus etatis. l. lxxv. d. lxxvii. q. ij. e. r̄. 23.
Spōsalia posse aī septēntū p̄trahi r̄ q̄
rō vt probare quō sit dissoluēda. l. lxxv.
d. lxxvii. 24.
Spōsalia p̄tracta post septēntū an pos
sint dissolui r̄ mu vn̄pensum. l. lxxv. d.
lxxvii. q. lxxv. f. r̄. 25. 1
Spōsalia h̄tuoꝝ modis p̄trahūt. l. 4.
Spōsalia octo casti. (di. lxxvii. 26.
bus solūtur. l. lxxv. d. lxxvii. 27.
Sponsalium effectus duplex est. l. lxxv.
d. lxxvii. 28
Status
Status quō est in genere effectū. i. ḡne
finit⁹ r̄ i genere spectet⁹ r̄ forme. li. l. d.
lxxv. r. et. 2.
Status null⁹ pōt dari vltra quē diuina
potētia nō possit. l. l. d. lxxvii. 1
Status ponit i altq̄ dupl⁹. l. ij. d. lxxv. 3.
Status quartū i quo possit t̄m venialit
ter peccare nō p̄nit eē. l. lxxv. d. lxxv. 44
Status inocētis duo t̄pa respicit. r̄ q̄ t̄
pore adam h̄buit t̄m naturalia. r̄ quo
naturalia r̄ gratuita. l. ij. dist. lxxv. 24.
Status s̄m qd̄ p̄sideratur r̄ ponitur. l. 2
d. lxxvii. 27.
Status i profectu cognitūdis ē dupl⁹. r̄
quō stat⁹ ē i xp̄o r̄ alijs h̄is. l. 3. d. lxxv.
Status hōis tripler distiguit. (18.
tur post aīe infusōnē. r̄ i quo pōt sc̄tus
cari r̄ quō. l. lxxv. d. lxxv. 47
Status vite presentis est multiplex. et
cui statim debetur vita eterna r̄ cui nō
li. lxxv. d. lxxv. 15.
Stella.
Stelle fixe r̄ planete quō mouentur r̄
vbi sunt posite. l. lxxv. d. lxxvii. 53
Stellarū siue luminariū i p̄ressiones an
causent i hōibus diuersitatē mor. l. ij.
d. lxxv. q. lxxv. m. r̄. 78
Stellarū p̄iunctiōes causare bella quō
itelligitur. l. ij. d. lxxvii. 80
Stella quō docuit magos xp̄i natiuita
tē. l. ij. d. lxxvii. 82
Sterilitas
Sterilitatē procurantes nō sunt cōiug
ges sed fornicarij. li. lxxv. dist. lxxvii. c. pio
pe medium.
Sterilitas quā maledictione maledices
batur. l. lxxv. d. lxxvii. r.
Stipes.
Stipes quid sit. l. lxxv. d. lxxv. 7.
Stultus.
Stultos p̄cesse sapiētib⁹. malos hōis
et seruos dñis quō dicatur Iordanius
lib. ij. d. lxxvii. 25
Stupor.
Stupor quō aufert sensū. l. ij. d. 39. 39

Stupor: qd. l. iij. b. xxviii. 55.

Stupium

Stupium et fornicatio quo differunt.
lib. iij. d. xli. 5

Stupium an sit manus peccati, qd adul-
terium. l. iij. d. xli. 6

Subantortas

Subantortas qd sit. l. i. d. xxv. 24.

Subiectum.

Subiectum li. sent. qd sit. l. i. in prolo-
go. q. i. R. 6.

Subiectum in aliqua scientia triplici-
ter accipitur. Ibidem.

Subiectum. lib. sent. quo dicitur deus in
lib. i. in prologo. 7

Subiecta ois scientiar esse res et signa
quo intelligitur. l. i. in prologo. 8

Subiectum non est in deo quo intelligitur
lib. i. d. xxviii. 8

Subiecto multiplicato accidens multi-
plicari quo intelligitur. l. ij. d. xli. 22

Subiicit se hō creaturis inferioribus
quattuor rōnib⁹ et scōm quas est meri-
torū. l. iij. d. l. 11

Subiicit alij dupl. et qd est cū liberta-
te. l. quarto. d. xxviii. 23

Substantia. Substantialiter.

Substantia vel essentia generet. l. i. d.
quinta. q. i. a. R. 10

De substantia p̄tis an aliqd generetur
lib. i. d. v. q. ij. b. R. 20

Substantialiter accipitur aliqd triplici-
citer. l. ij. d. v. 21

Substantia vel essentia an generetur.
lib. ij. d. v. q. i. r. R. 23

Substantia dicitur dupl. l. i. d. v. 23. Et dicitur.
xxv. 26. et d. xxv. 10.

Substantia iteꝝ dicitur dupl. et fm quem
modū nota relatiua respōdēt ad in-
terrogationem factam de substantia. l.
ij. d. v. 26

Substantia distinguitur multipliciter
lib. ij. d. xxxv. 5

Substantia dicitur dupl. et quo verificat
qd dicitur. Quorum substantia est ea-
dem. horum voluntas est eadem. l. iij.
d. xv. 10

Substantia dicitur dupl. et quo fides dicitur
substantia. l. iij. d. xxv. 36

Substantia an p̄ gnatione communi-
cetur. l. i. d. v. q. ij. d. R. 26

Substantie duplex p̄prietates et q̄ hanc
est p̄fectionis q̄ ip̄fectionis. l. i. d. viij.
45. et d. xxv. 11.

Substantia non dicitur uniformiter de deo et
de creatura. l. i. d. viij. 67

Substantia abusive dicitur de do. l. i. d. viij. 8

Substantia dicitur dicitur. l. i. d. xxv. 11

Substantie sine subsistence nomine an dicitur
et debeat dicitur. l. i. d. xxv. q. ij. b. R. 11

Substantie et subsistence nomine accipitur
dicitur dupl. l. i. d. xxv. 11. et d. 14

Substantia hoc nomine an nūteret dicitur
nis. l. i. d. xxv. q. i. d. R. 14

Substantia quo modū tenet iter essen-
tia et p̄sona. l. i. d. xxv. 15

Substantia aliter accipitur grecicē non
lib. i. d. xxv. b.

Substantia rōne dicitur nomine. l. i. d. 4. 19

Substantie subsistere differunt secundū
Boetium. l. i. d. xxv. 1. et d. 2

Substantia iduina quo dicitur dicitur
finitioe p̄se. l. i. d. xxv. 18.

Substantia dicitur diffinitioe p̄sone an stet p̄
p̄muni p̄ h̄p̄ostasi. l. i. d. xxv. 19. et d. 20

Substantie simplices p̄prietates quo non
pōt eē p̄posita. l. ij. d. ij. 19

Substantie spūales et corporales an sint
simul create. l. ij. d. ii. q. iij. f. R. 29.

Substantia non recipit magis et minus
quo intelligitur. l. 2. d. iij. 3

Substantia nobilitate eē q̄ est multiplici-
tate potētate quo intelligitur. l. i. d. viij. 11

Substantiar diuersar agētū diuersos
eē act⁹ quo intelligitur. l. i. d. r. 39

Substantie spūalis offm ē mouere cor-
p⁹ quo intelligitur. l. ij. d. xv. 38

Substantia aliqua corporal quare p̄ natura
rā ē immutabilis et tñ nulla substan-
tia spūalis p̄ natura rā ē ad malū s̄feris
bilis. l. i. d. xxviii. 9

Substantia spūalis non cognoscit et dicitur
git p̄ eadē virtute quā sol illuminet et
calefactar p̄ eadē virtute. l. ij. d. xxv. 26

Substantie dicitur dicitur p̄ dicitur dicitur
rōne potētate. l. i. d. xxv. 14

Substantia q̄ incipit agere quo existit ab
oculo actum. l. i. d. xxv. 10

Substantia spiritualis quare non rea-
cipit corporale corporaliter. et quare
materiale recipit spirituale spiritualiter.
l. i. d. i. 4 6

Substantia patiens est in dupl. dicitur
ferentia. et secundum quem modū pas-
sio intensa corrumpit simpliciter auge-
redo esse. l. i. d. r. 64

Subuenire

Subuenire miseris potest aliqd dupl. et
qd ē iusticie et qd ē misericordie. l. i. d. xxv. 2.

Successuum

Successuum quomodo est simul cum
instantaneo. l. i. d. r. 25

Tabula

Sufficientia.

Sufficientia l. de cetero si e sufficientia
Ampl. sed fm qd. l. d. r. r. r. r. r. 18

Suffragium

Suffragia eccle qd pstone idigeant. et
ad quid. l. i. d. r. v. 7

Suffragia eccle an p sint defuncti qd se
medioris boni. l. i. d. r. v. q. i. d. r. 22

Suffragia eccle duo faciunt valere. s.
dignitas et necessitas. Ibidem

Suffragia quo no valent eprehensio
bus nec viatoribus. l. i. d. r. v. 23

Suffragia quo p snt hie qd no snt i sta
tu merendi. l. i. d. r. v. 24. r. 25

Suffragia quo minuit obligatio ad
penam. l. i. quarto. d. r. v. 26

Suffragia si delent parte pene. qd pos
sibile p tota. r ita ille remanebit ipu
nitus. folo. l. i. quarto. d. r. v. 27

Suffragia facta p malos an prosint. l. i.
quarto. d. r. v. q. h. e. r. 28. r. 29

Suffragia snt duplicia. r qd p snt siue
fiat a malis siue a bonis. r qd r quo si
fiat a malis. l. i. quarto. d. r. v. 30

Suffragia quatuor p snt. r cu no p snt
equaliter ob qritur cui magis p snt. an
ei q magis meruit. an ei pro quo spali
ter snt. l. i. d. r. v. q. i. f. r. 31

Suffragia magis pdesse ei q magis me
ruit quo est intelligendu. l. i. d. r. v. 32

Suffragia distribuit de s; itettonem
offeretis suffragiu. l. i. d. r. v. 33

Suffragia quo liberatur alter altero
ctus. l. i. d. r. v. 34

Suffragia eccle pl' p snt ei q pl' me
ruit. qd oblatio p h i cruce: qnta facta
sit pro oibus: tñ prodest cui libet qua
tum meruit. folo. l. i. d. r. v. 35

Suffragia spartiu vniuersis mortuis.
r q snt illis q p snt defuncti. l. 4. d. r. v. b

Suffragia aliqua non prosunt defun
ctis vt exequari ppe. l. i. d. r. v. c.

Suffragia an prosunt oibus equaliter
lib. quarto. d. r. v. d.

Suffragia eccle q no subuentur i s; r
mo medioris bono decedenti i sine mu
di qrit quo heat liberari. l. 4. d. r. v. e

Suffragia quo impartiuntur mortui
vuis. lib. quarto. d. r. v. f.

Suffragia eccle an aliquo mo mnti
get pena danat. l. i. d. r. v. q. i. a. r. 7

Suffragia eccle prodesse danatis vel
q eccleia pro eis intendat ozare siue
rationes probare videntur quo sunt
dissoluende. l. i. quarto. d. r. v. g.

Suffragia p snt existentibus in pur
gatorio dupliciter. Ibidem.

Suggestio.

Suggestio. cogitatio. oblatio qd sunt
peccata. lib. i. d. r. l. 46

Summa

Summo bono modo vnimur. l. i.
primo. dist. i. 16.

Summum est duplex. s. simplr r i ges
nere propito. r quo contingit reperire
summum malum. l. i. d. r. r. r. 29

Summum in aliquo genere d; duplr. es
fm que mod; contngit reperire aliqd
summe mali. l. i. d. r. r. r. 24

Superabundanter.

Superabundanter siue supabundantia d;
aliquid duplr. lib. i. d. r. v. 13

Superbus

Superbus quomodo vult esse glorio
sus. l. i. d. v. 30

Superbie r gule grauitima vndicta
libro. i. d. v. 11

Superbia d; duplr. r fm que modus
d; intitu ois peccati. r fm que modus
est speciale pctm. l. i. d. r. l. 8

Superbia quare d; intitum r cupiditas
radix ois peccati. l. i. d. r. l. 14

Superbia d; radix r intitu ois pcti. r de
quattuor speciebus etus. l. i. d. r. l. 15. f.

Superbia r ira differet se hnt. r qre ira
fuit i xpo r no superbia. l. i. d. r. v. 32.

Superedificare

Superedificare aurum argenti r lapides
pctosos r. quid est. l. i. d. r. r. 4

Superfluitas

Superfluitas alia e residuitatis. alia im
puritatis. r q fuisset i adā. l. i. d. r. l. 13.

Superfluitas nutrimenti seu seminis
est duplex. r q est necessaria ad coler
uatione speciei. l. i. d. r. l. 19

Superfluitas iteru est triplex. r quo
capilli sunt de superfluitate decori re
surgenti. l. 4. d. r. l. 24.

Superior quoniam diuiditur contra suum
inferius. lib. primo. d. i. 2.

Superiora quare influant i inferiora
lib. i. d. r. l. 71

Superiora quare diuersa influant i in
feriora. l. i. d. r. l. 72

Superiora sunt r in signa r in efficas
ciam. l. i. d. r. l. 73

Superiora an influant i inferiora qd hnt.
an qd no hnt. l. i. d. r. l. 74

Superiora quare calefaciant. l. i.
secundo. d. r. l. 75

Superiora portio ronia r inferiora an sint
diuerse potetie. l. i. d. 3. + q. i. d. r. 30

Superior et inferior portio et si aliquo modo conduntantur. tñ diuerse potētie non sunt. li. ii. d. xx. 31

Superior et inferior portio quōd habēt rōnem contugū. li. ii. d. xxii. 32

Supior portio quare dicitur ad imaginē et nō inferior. li. ii. d. xxii. 33. In superiorē parte rōnis an habeat esse pētīm s3 se. hoc ē absq̄ instinctu inferioris partē. li. ii. d. xxii. q. i. g. R. 56

Superior portio quōd differt ab inferiorē. li. ii. d. xxii. 58

Superior portio quōd dicitur attendere legibus eternis. li. ii. d. xxii. 59

Superior portio sūm quaz vim ordinatē mouetur. li. ii. d. xxii. 60

Supiorē portionē rōnis dicitur in quāstū puerit quōd dicitur intelligi. li. ii. d. xxii. 61

In superiorē parte rōnis an possit euentiale pētīm. li. ii. d. xxii. q. ii. b. R. 63

Superioris portionis cōsensus quōd est pētīm mortale. li. ii. d. xxii. 64

Superioris portionis actus quōd et quot sūt. li. ii. d. xxii. 79

Supior portio rōnis h3 dupl'r moneri et h3 quē modū sūt p pētīm deuari h3 aliquo opinione. r. li. ii. d. xxii. 42

Superius non patit ab inferiori quōd intelligitur. li. ii. d. xxii. 37

Supiores quē subiectū inferioribus quā sūt ad actū absolutiōis. r. li. ii. d. xxii. 37

Superius multiplicari inferiori multiplicato quōd intelligitur. li. ii. d. xxii. 21

Supperlattus

Suplatus expositio duplex. et sūm quā expositio nō pōt euentire pluribus quōd p ipsū significatur. li. ii. d. xvi. 24

Superstitio

Superstitio. secta. heresis. scisma quōd differunt. l. ii. d. xii. 7. prope finem.

Suppletum

Suppletum mortis quomodo dicitur leue. li. quarto. d. xv. 6. C. Suppositio.

Suppositio huiusmodi de aliā h3 natura quā alij sūnt. li. i. d. ii. q. ii. d. p. to.

Suppositio determinata quōd ē. et quārum sūt a pluribus suppositioibus definitis ad vnā nō valet. li. ii. d. xii. 41. 7. 42

Suppositum

Suppositum est duplex. s. in quo et de quo. et quomodo rōs sūm quōd homo est suppositum. li. ii. d. x. 23

Suppositum est duplex. et de quo verum est quod que sunt vnū in supposito comitantur se in omni loco inseparabiliter. li. ii. d. xii. 18.

Tabula

Abula. mare. nauis. nauis fragilis quid sit allegorice. li. ii. d. xxii. 32.

Lactus

Lactus quare inter oēs sensus plus hēt de corporacione. l. 2. d. xxii. 23.

Lactus an sit solus pater quantus est pater et filius. r. li. i. d. xxi. a.

Lactus et quare aliter considerat put sūt nota et aliter put sūt aduerbia. li. ii. d. xli. 14

Lardus

Lardus molimina quōd nescit spūssā cēt gsa. l. 4. d. xvii. 42.

Lecum

Lecū dicitur dupliciter simulatē. s. tps et rōnis. et quā dicitur illa autouitate. Job belemoth quē fecit tecū. r. li. ii. d. xii. 15. Et dicitur. r. li. ii. d. xii. 40.

Lhelone

Lhelone offē negotiatōe milita pōt quis recte vti. li. 4. d. xvi. 15

Temperantia

Temperantie actus circa quōd dicitur. li. ii. d. xii. 6

Temperantie et fortitudinis actus quōd est cēt a pceptis sibi et tras cēt. li. ii. d. xii. 26.

Tentatio

Tentatio quing; modis consideratur libro scdo dist. xxi. 3

Tentatio carnis quare magis est cum pētō quē tētatio hostis. l. 2. d. xvi. 4. Hic ponitur sine aliqua dilectiōe ponatur sine aliqua delectatione.

Tētare hostem quōd mouit dyabolū sūct palr. li. 2. d. xxi. q. i. a. R. 5. Et l. xxi. a.

Tētatio dyabolū per serpentem an fuerit conuentens. libro scdo dist. xxi. q. ii. a. r. i. o. Et eadem dist. b.

Tētatio hōmō parētū facta est i effigie hūi a kalis triplici rōne. l. 2. d. xxi. 11.

Tētatio hōmō parētū facta est i effigie serpentis triplici rōne. l. 2. d. xxi. 12

Tentatio pūmōx parentū quare facta est ab exterior per sensū et voce sensibill. l. 2. d. xxi. 13. Et ea. dist. c

Tentandi modi generales duo sunt. li. ii. d. xii. 18.

Tētatio pēabula fecit remissibile peccatū hōmō parētū. li. ii. d. xxi. e.

Tētatio hōmō parētū quare nō est facta in effigie hūana. l. 2. d. xxi. 14.

Tētatio hōmō parētū quare facta est p serpentē cuius caput erat vgnēs et corpus serpentinū. li. ii. d. xxi. 15

Tentatio an conuententur inceptis multare et peruenerit p eam ad vitium. li. ii. d. xxi. q. iii. c. R. 17.

Tabula

Tentatio est primo facta in femina tã
ex parte sapientie dei q̄ ex parte astus
te dyaboli. ⁊ ex parte virtusq; sumit
triplex ratio congruente. Ibidem
Tentationis ordinem a muliere in vi-
tum non esse congruunt. sique ratios
probare videntur quõ sunt dissoluen-
de. li. ii. d. xxi. 18. ⁊ per totum.
Tentatio quid est secundum Cassiod.
li. 2. d. xxi. 22
Tentatio quid est secundum Hug. de
sanc. vic. li. ii. d. xxi. 23
Tentare an sit carnis. libro secundo. d.
xx. q. i. d. R. 25
Tentat deus dyabolus homo. caro. li
bio. 2. d. xxi. 25
Tentare esse experiri quomodo intel-
ligitur. lib. 2. d. xxi. 26
Tentate differre a tãtato s̄m substan-
tiã quõ intelligit. l. 2. d. xxi. 27
Tentationis nomẽ vñ translatum est
⁊ quõ tentatio comprehendit sophistica-
tionem. l. 2. d. xxi. 28. ⁊ 29
Tentationẽ carnis an p̄ligat a tãtatiõ
dyaboli separi. l. 2. d. xxi. q. ii. e. R. 29.
Tentatio est a carne vel ab hoste dupli-
citer. Ibidem
Tãtatio carnis quõ h̄z seq̄strat a ten-
tatiõ dyaboli. l. 2. d. xxi. 31
Tãtatiõ carnis an tãtatiõ hostis dif-
ferat. l. 2. d. xxi. q. ii. f. R. 36
Tentando dyabolus tria irritamenta
proposuit eue. l. 2. d. xxi. 7
Tentavit dyabolus xpm̄ triplici gene-
re peccati sicut euã. l. 2. d. xxi. 8
Tãtatiõs p̄marte spulsiõ nõ fuit s̄ ordi-
ne potestati iudicari. l. 2. d. 23. 17.
Tentatiõs spulsiõ an desiderari des-
beat a vtro iusto. l. 2. d. xxi. q. ii. c. R.
Tãtatio m̄script̄ p̄siderat. ibi. 19. ⁊ 20
Tãtari hominem quare p̄miserit de⁹ cū
sciverit ip̄m lapsurũ. l. 2. d. xxi. 3.
Tentationi dyabolice an possit h̄o res-
istere virtute p̄p̄ta absq; oi grã. li. ii.
d. xxi. q. ii. b. R. 13
Tentationi resistere an sit victoriam
obtinere. li. secundo. d. xxi. 16. ⁊ 17.
Tentationis ⁊ delectationis p̄gress⁹
quõ sit. l. 2. d. xxi. 7. 4
Tentationẽ quõ petim⁹ a nobis tolli in
oratione dñica. l. 2. d. xxi. 45
Tempus. Tẽporale. Temporaliter.
Tempus dicitur p̄ba. vt fuit. ⁊ erat. ⁊ c.
quõ dñr de deo seu etnis. ⁊ quõ de re
dyabolice. l. i. d. xxi. 8. Ad idẽ. d. ii. 9.
Tempus i hac p̄positiõ. qd̄ t̄p̄r p̄cedit

incipit eẽ dupl̄r p̄s̄tera. l. i. d. xxi. 17
Temporale d̄ tripliciter: ⁊ s̄m quem
modũ conuenit temporali p̄cessiõ
sp̄s̄sancti. lib. i. d. xxi. 12
Tẽporale est creatum ⁊ mutabile quõ
intelligitur. l. i. d. xxi. 8
Tempus quõ incipit ⁊ qd̄ differit inct-
pere ex t̄p̄e ⁊ in tempore ⁊ cum t̄p̄e. li.
p̄mo. d. xxi. 2. Et. li. ii. d. i. 9. ⁊ 20
Tempus d̄ dupl̄r. ⁊ s̄m quem modũ
d̄ esse proprie in primo mobilis. ⁊ s̄m
quem in angelis. l. i. d. xxi. 33
Tempus quõ est mensura angelor̄ et
quõ enim. li. i. d. xxi. 34
T̄p̄ale ⁊ locale qd̄ dicitur. ⁊ que sunt
leges loci ⁊ t̄p̄is. l. i. d. xxi. 37
T̄p̄a dyabolice mō p̄mutant. q: quod
dã est dictũ de p̄terito. ⁊ pio p̄terito.
quoddã de p̄terito s̄z p̄ futuro quoddã
de p̄terito s̄z dep̄det ex futuro. quod-
dã dictũ de p̄terito qd̄ non dependet
sed connota ⁊ veritatem circa illud fu-
turum. lib. i. d. xxi. 23
T̄p̄a d̄ tripliciter. ⁊ quõ d̄ de⁹ i p̄ncipio
temporum m̄ndum creasse. li. ii. d. i. 5.
Tempus diffinitur. lib. ii. d. i. 14
T̄p̄is nomẽ p̄iure p̄parat inter q̄tuor
p̄mo creata quõ accepit. l. 2. d. ii. 6
Temporis vntas accipitur tripliciter
s̄m aliquos. li. 2. d. ii. 11
Tempus ⁊ euũ quõ differit quãtũ ad
vntatem. l. 2. d. ii. 12. ⁊ 13. ⁊ 14
T̄p̄s accipitur quadrupl̄r in scriptur-
is. ⁊ s̄m quẽ modũ est ⁊ non est ordo
inter tempus ⁊ eum. li. 2. d. ii. 23
Tempus esse posteriorius euo quomodo
intelligitur. l. 2. d. ii. 24
Tempus non o3 reduci ad eum sicut
ad pitus. lib. 2. d. ii. 25
Tempus ⁊ eum an inter se habeant
aliquã mensurã mediã. l. ii. d. ii. q. ii. e.
R. 28. Et vide plentius de ordine tem-
poris ⁊ ent. eadem. d. q. i. d. 7c.
T̄p̄s incarnatiõis d̄ t̄p̄s plenitudinis
multiplici de causa. l. ii. d. i. 1.
Temporale non posse fieri et̄nale quo
modo intelligitur. l. 3. d. v. 15
T̄p̄s ante incarnationẽ xpi quare d̄ t̄s
p̄us vmbre. non gratie. l. 3. d. xxi. 47
Temporalis an possunt diligi ex char-
itate. l. 3. d. xxi. 15
Temporalia dimittere ⁊ mortẽ pio deo
subire quõ est p̄ceptum. l. 3. d. xxi. 8.
Tẽpus an debeat obseruari i celebrã
dis nuptiis. l. 4. d. xxi. q. i. g. R. 39
Tempora obseruantur tripliciter. ⁊ quod

Poram est petri. li. iij. d. xxx. 40

Tempus quare magis interdicitur ad celebrandum nuptias q̄ alia sacramēta. lib. quarto. d. xxxij. 41

Tenebra

Tenebras fuisse sup factē abissi cū n̄ h̄ll fuit quār itelligitur. l. 2. d. xij. 3.

Tenebra dupl̄r iporat p̄tationem. r̄ fm quē modū d̄ luce diuisa r̄ signficatur nomine noctis. li. 2. d. xij. 4.

Tenebrae quo sensu dicantur esse aliqd r̄ n̄ h̄ll. lib. 2. d. xij. d.

Tenebra vel macula a qua deus purgat quid sit. li. quarto. d. xvij. h.

Tendere

Tendere in finē p̄t esse dupl̄r. r̄ quis modus est propius sp̄et. et quis cōis alijs virtutibus. li. 3. d. xxi. 19

Tendenda est duplex. scz plena r̄ semiplena. r̄ que h̄z r̄ d̄nē virtutis formate r̄ que informis. li. iij. d. xxi. 33

Terminus

Terminus cōis sine distributione acceptus stat pio illo pio quo reddit locutionem veram. li. i. d. iij. 14

Termino singulari n̄ differt p̄pone re r̄ polponē negationē. li. i. d. iij. 15.

Terminatum dicitur aliquid dupliciter. r̄ scdm quem modū generatio filij est terminata. li. i. d. ix. 37

Terra.

Terre nom̄ne paria intelliguntur in scriptura. li. 2. d. ij. 1.

Terra. s. qd r̄ qn̄ fūdata sit. Ibidem

Terre r̄ celi nomē qd dupl̄r exponitur ubi. In p̄ncipio creant deo r̄ c. li. 2. di.

Terre noie elemēta significari (r̄). i. q̄o itelligitur. li. 2. d. xij. 19

Terra quare prius ornata est q̄ firmamentum. lib. 2. d. xiiii. 40

Terre animantia quare nō subona dif ferentia continentur sicut animantia aque r̄ aēris. li. ii. d. xv. 11.

Terra nō est prior orb̄ p̄ducta. r̄ ideo in p̄ncipio h̄si. non accipit p̄ elemēto sed p̄ materia. li. 2. d. xv. 37

Terram ornātis animalia quare sup l̄tmo p̄ducta. li. i. d. xv. 39

Theologia

Theologia ē duplex. scz mystica r̄ sym bolica. li. i. d. xxi. 16

Theologia mystica non solum nosat deum translatiue sed etiam p̄ abnegationem. li. i. d. xxi. 21.

Thimiamata

Thimiamatis odor quare i pe. re. non placuit d̄m. li. iiii. in p̄ologo. 2.

Timor

Timor est i multiplici d̄f̄ia. r̄ secūdum quā fuit i x̄po. l. tertio. d. xv. 3

Timor de morte futura quare d̄: p̄pafio de x̄po. l. tertio. d. xv. 5

Timor r̄ spes an sint vn̄ habit̄ vel d̄f̄ ueris. l. tertio. d. xv. q. i. f. R. 42

Timorē seq̄ ad amorem quomodo itelligitur. l. tertio. d. xxvi. 55

Timoris oculus alter se habet ad sup plicū. alter amoris oculus ad premiū l. tertio. d. xxv. 45

Timor d̄m quo d̄r ititū sapientie. li. ter s̄to. d. xxxii. 2. Et ad idē. 58. r̄ in tertū.

Timor duplicē habet affectū r̄ effectū r̄ q̄o cōueniāt patrie. l. iij. d. xxxii. 3

Timores sūt q̄tuor. li. iij. d. xxxii. 46

Timor diffinitur ab Aug. r̄ Dam. lib. tertio. d. xxxii. 47

Tioris ser diff̄rē e distiguit̄ h̄z diff̄rē r̄ctar suar originē. l. iij. d. xxxii. 48.

Timor bonū quadrupl̄r h̄z p̄siderari. r̄ fm hoc assignāf̄ quattuor differētie il l̄tus. l. iij. d̄f̄. xxxii. 49. Ad idē. 50. v̄q̄ ad. 57

Timor distiguit̄ fm quattuor differen tias. l. tertio. d. xxxii. f.

Timoris quattuor d̄f̄e reducuntur ad duas. l. tertio. d. xxxii. g.

Tior seruilis an sit bonū sp̄ss̄cti diuis nit̄ d̄m. l. iij. d. xxxii. q. i. f. R. 59

Timoris donū quō h̄z exemplar in deo l. tertio. d. xxxii. 91

Timor seruilis quō non p̄tinet ad de fectibilitatē sed ad excellētā r̄ nobilitatē. l. tertio. d. xxxii. 62

Tiore bulli qd timeat̄. l. iij. d. xxxii. 65

Timor respectu penar̄ p̄p̄ctū r̄ iferna l̄i differēt se h̄z. l. tertio. d. xxxii. 64

Timoris seruilis v̄s an sit bon̄ an ma l̄. l. tertio. d. xxxii. q. ij. h. per totum.

Timor seruilis cū d̄f̄ duo dicitur. s̄i m̄l̄iter cū d̄: timere seruilit̄er duo d̄: cūtur. Ibidem. in. R.

Timor vel timēs quō d̄f̄ dolere de eo q̄ lex petat. l. tertio. d. xxxii. 65

Timorē seruilit̄ esse ex timore non amo re quō itelligitur. l. tertio. d. xxxii. 66

Timoria seruilis act̄ quō ē i cōp̄ss̄cti bilis charitati. l. tertio. d̄f̄. xxxii. 67

Timor seruilis vnde habet octum. lib. tertio distinctione. xxxii. 68

Timere deum p̄ncipaliter propter pe nas quare non est peccatum cum eundem propter temporalia amare sit peccatum. l. tertio. d. xxxii. 69

Tabula

Timere seruissit quādo est peccati.
 r quō nō. l. iij. d. xxxiii. 70.
Timor fuitis an expellit gfa aduentē
 te. l. iij. d. xxxiii. q. iij. t. R. 71
Timor seruissit tres habet conditōes
 lib. iij. d. xxxiii. 72
Timorē seruissit expellit aduentēte cha-
 ritate autoritate Aug. quo itelligit. l. i.
 iii. d. xxxiii. 73
Timor seruissit ppter quā cōditionē nō
 expellit aduentēte spū libertatis scilz
 grē r charitatis. l. iij. d. xxxiii. 74
Timor seruissit ppter quā pditionem hz
 expellit aduentēte gfa. l. 3. d. xxxiii. 75
Timor seruissit aliter se hz respectu ti-
 moris calli. q. amor peccatoris resoe-
 cta amoris gratuiti. l. 3. d. xxxiii. 76
Timor seruissit aliter se hz ad tiorē
 gratuitū q̄ fides sformis respectu for-
 mati. l. 3. d. xxxiii. 77
Tior fuitis q̄re expellit aduentēte gfa
 r caritatenaturalitanō. l. 3. d. xxxiii. 78
Timor ititatis quō addit sup seruilem
 l. 3. d. xxxiii. 79
Timor seruissit aduentēte gfa sic pellit
 tur vt tamen omnino non destruat
 libro 3. d. xxxiii. 80.
Tior gratuitus an dicitur i ititalem
 r ititālē tāq̄ dīuerfas tioris spēs. l. i.
 3. d. xxxiii. q. i. R. per totum
Tior quare magis habz diuidi q̄ spēs
 lib. 3. d. xxxiii. 81
Tior r spēs penes qd differunt. lib. 3.
 distict. xxxiii. 82
Tioris spēs quō sub vno tiorē ppriehē
 dicitur. l. 3. d. xxxiii. 84.
Tior ititālē qd spāl r aspiciat r qd ti-
 mor ititālē. l. 3. d. xxxiii. 85
Tior gratuitus an decrecat caritate
 crescete. l. ter. di. xxxiii. q. ii. l. R. 86
Tioris gratuiti duplex ē vs̄. r qd hō-
 rī crescat caritate crescete. libro ter-
 tio. d. xxxiii. 87. r. 88.
Tior gntus an manet i pfa. an euas-
 cuetur. l. 3. d. 34. q. iii. m. R. 89
Tior tris respicit penā offēsam r mate-
 riatē sūmā r fm hoc triplex ē tior fuit
 lib. ititālē r ititālē. Ibidem.
Tioris vs̄ q̄ manet i pfa r q̄ euas-
 tur. l. 3. d. xxxiii. 90
Tior quomodo est respectu mali. libro
 3. d. xxxiii. 91
Tior diffinit fm vs̄ r statū vte. l. 3. d.
 xxxiii. 92. in argumento
Tior quomodo opponitur securitati. l. 3.
 te rto. d. xxxiii. 93.

Tior ititālē quō manet i patris. libro
 tertio. d. xxxiii. 94
Tioris fuit dfa ad castū tāgens iterū
 dū de ititālē. l. 3. d. xxxiii. h. r. R.
Tior castū quō dē pmanere i sc̄m sc̄lī
 in p̄sal. l. tertio. d. xxxiii. i
Tior reuerētie fit i t̄pō l. r. d. xxxiii. m
Tior pene quār fuit i chūsto libro ter-
 tio. d. xxxiii. n.
Tior r amor quare dicitur due radices
 affectionū. l. iij. d. xl. 12.
Tior seruiff quale donū. l. iij. d. xxxiii. 26

Tollere

Tollam de spū tuo dē dñs moysi libro
 pmo. d. xviii. 7 **T**onsura
Tonsura ecclesiastica quō cepit a nazā-
 reis. l. quarto. d. xxxiii. 3
Tōsurari v̄l coisari an debeāt clerici
 libro quarto. d. xxxiii. q. i. s. r. 4
Tōsuratis quō miatur deus. l. quarto
 d. xxxiii. 5
Tōsuratio ad qd valet. l. iij. d. xxxiii. 6
Tōsuratiōē eē ptra decoiem nature
 quō itelligit. l. quarto. d. xxxiii. 7
Tōsurabāē seu radebātur nazaret to-
 taliter clerici vō nō. r qd figurat i tō-
 sura r quare pueri laici tonsuratur
 libro quarto. d. xxxiii. 10 **T**otus
Tōsura quō est r nō est stulticie signū
 lib. iij. d. xxxiii. 9.
Totū r ptes rōe cui⁹ sūt eiusdē rōis.
 r rōe cui⁹ diuerse i coipe aliquo libro
 pmo. d. xviii. 92
Totū itegrale an sit ponere i dints lte
 bio pmo. d. xix. q. i. c. R. 34
Totū siue total vno mō dī absolute as-
 lto mō i ppatde ad ptes. r fm quē mo-
 dū ē ponere totalitatē i deo. Ibidem.
Tota tri. q̄ rōne dicit aug. l. i. d. xix. 35
Totū qua rōe remonetur a partib⁹ r
 qua rōe a dints. l. i. d. xix. 37
Totū vniuersale an sit ponere i dints
 l. i. distict. c. xix. 37.
Totū vniuersale an sit ponere i dints
 lib. pmo. d. xix. q. ij. f. R. 38
Totū hoc nomē apponitur hūc nol de
 us dupl̄ r hz quē modū de⁹ est i quo
 libet loco tot⁹ l. i. d. xxxiii. 41
Totū dī dupl̄. s̄. p̄uatiue r possitiue et
 quō vbi dī totū icarnatū. l. 3. d. 3. 45
Totū rōē differt. r q̄ hoc nomē tot⁹ ali-
 qd tenet vt signū altq̄i vt adiectiū.
 r fm quē modū hz v̄itatē ita locutio
 tot⁹ r̄ps erat i celo. l. 3. d. xxxiii. 2.
Totus et totum differunt. r quare ma-
 gister concedit q̄ r̄ps tot⁹ erat vbiq̄.

sed nō totum, lib. iij. d. xxiij.

Totalitas quā precipitur diligi deo ex toto corde aīa et mēte est duplex et quō obligat, lib. iij. d. xxv. 58.

Tradere

Tradere alius in mortē est duplēt et quō deus pater tradidit xpm in mortē, lib. iij. d. xx. 3. 4.

Traditus est xps a pfe, a seipso, a iuda et iudeis, l. 3. d. xx. c.

Traduct

Traducti sūm legem pcepti, ētie qd sit lib. 3. d. iij. 67.

Trahere

Trahit est duplex, et quō deus trahit peccatōrē, l. 4. d. xv. 17.

Trāhīre

Trāhīre extra est duplēt, et sūm quē modū pdestinatō trāsit extra, l. i. d. xl. 14.

Trāhēs ab immortalitate inocētē ad im mortalitātē glē quō fuisse, l. d. xx. 47.

Trāsitum faciliōrē esse in hñtibz sym bōlū seu convenientiam maiorē quo modo intelligitur, lib. ij. d. xxxij. 11.

Transferre

Transferri an debuerit nomē persone ad diuinā, lib. i. d. xxij. q. i. a. R. 6.

Trāfferri an debuerit hoc nomē xpi ad diuinā, lib. i. d. xxv. q. 4. h. R. 44.

Translatio

Translatio nominum fit propter duo, libio pmo dist. xxv. 45.

Trālationem an sit ponere in diuinis lib. i. d. xxxij. q. iij. d. R. 32.

Trālatiōis finis et rē duplex est, lib. d.

Transmutatio

Transmutatio accideratōi genere nature potest esse essentialis in genere nouum, lib. iij. d. xxij. 72.

Transmutatio spēs in sacro altaris an sit nāta an miraculosa, l. 4. d. xij. 38.

Transsubstantiatio

De trāsubstantiādi virtute pparatio nē ad virtutē creādi et qrit vtrū sit eq̄l vlt maioris virtutis panē i corp̄ xpi cōuertere quante est aliquid de nouo creas re, lib. 4. d. x. q. i. f. R. 40.

Trāsubstantiādi virtus an sit nobilior virtute pcepti, l. 4. d. x. q. ii. g. R. 45.

Trāsubstantiādi virtus an sit data verbo prolato, an solū sit virtus verbi increati, l. 4. d. x. q. iij. h. R. 49.

Trāsubstantiādi verborū virtus an possit conuertere quantācūq; ma teriam, l. 4. d. x. q. 4. l. R. 52.

Trāsubstantiādi an possit quis totum panē de foro, lib. iij. d. x. 54.

Trāsubstantiādi quare nō pōt fieri in quantācūq; quantitate, l. 4. d. x. 55.

Tres

Tres potētes quare dī et non tres oīs potentes, lib. i. d. xxii. 4.

Tres pōde a latinis et tres hypostasēs vel substantie a grecis qua necessitate dicatur, l. i. d. xxii. d. 2d idem. h.

Tres qd significet iōnis, l. i. d. 23. e.

Tres deos patrē et filiū et spm sanctū cur nō dicim⁹ sicut tres psonas, lib. i. dist. xxii. 3. 7. 4. Et eadē dī. f.

Tres essentias vel due dicim⁹ pt tres psonas, lib. i. d. xxii. g.

Tris qua rōne dī Aug. sūt cur hec tris nō dicatur vna psona, loquēdo de tris bus personis, lib. i. d. xxii. 17.

Tres quas notidēs dicit, l. i. d. 24. 2. 1.

Tres quid significet cum dicitur tres psona lib. i. d. xxii. c.

Tres persone vel due persone cum dī catur quid per ista numeralia significetur, lib. i. d. xxv. a. 7. d.

Tres res et vna res quid in diuinis sū significet, l. i. d. xxv. h.

Tris esse patrē et filiū et spm sanctū p substantiā et per consonātiā vni quomodo intelligitur, l. i. d. xxii. 23. De his nomi nibus tris tres qre aliqua pl. i. nūer⁹.

Trinitas

Trinitas tota quō in omni operatōe concurrat, lib. i. d. ii. 13. De trinitatis et vnitatis mysterio lib. i. d. iij. a.

Trinitatis mysteriū qua intēdit a do ctōribz sit scriptū, l. i. d. ii. b.

Trinitatis mysteriū quo dī ordine tractari, libio pmo dist. ii. c.

Trinitatis mysteriū tractat p testidīs ve. te. de eētē vnitatis et psonarū pluralitate, l. i. d. ii. e. in principio.

Trinitas nec solitū dīnē, nec diuersitas tem, nec singularitatem hz, sed vnitatē libio. i. d. ii. c. prope medium. De trinitate personarū et essentia vnitatis in gñs li p testidīs, ppheticas ve. te. l. i. d. ii. f.

Trinitatis mysteriū de vnitatis eētē et personarū pluralitate tractatur p testimonia no. test. per autoritates 3e su chriti, libio pmo dist. ii. h.

Trinitatis mysteriū de vnitatis essentia et personarū pluralitate tractatur per testimonia no. test. per autoritates apostolorū, libio pmo dist. ii. g.

Trinitatē an sit ponere in psonis diuinis, l. i. d. ii. q. iij. d. R. 21.

Trinitas mentis notite et amoris duplīciter dat cognoscere trinitatē i deo et sūm quē modū intellerunt philoso

Phi. 7 fm que theologo. li. 1. d. 11. 56
 Trinitatis sine dei cognitio quo est p
 creaturam vestigium 7 imaginem. li.
 1. d. 11. a. b. c. 7 per totum.

Trinitas est nome collectiuu psonaru
 7 qd dicit ista pccia 7 discretiua p 7
 sol^o cu illi addit. li. 1. d. 11. 8

Trinus dicitur deus. non triplex vel
 multiplex. li. 1. d. 11. 23

Trinitas pstatas atr se hz 7 trinitas
 rep corporali. li. 1. d. 11. 33. 7 l. 1. d. 11. 34.

Trinitas quo dicitur sol^o de^o cu ipsa sit cu
 spiritibus 7 aiab^o sanctis. li. 1. d. 11. c.

Trinitas dicitur nome qd collectiuu qd de
 ficit i duobus nole collectiuo ppo lib.
 1. d. 11. 2. Et ea. d. b. 7. d. 11. 23.

Trinitas non recipit diuersitatem. sin
 gularitatem. solitudinem 7c. li. 1. d. 11. c.
 11. 1. 7. 2. et in textu. a.

Trinitas non est species numeri l. deo
 libro pmo di. 11. 16

Trinitas 7 trin^o hec noia an impone
 vnitatem. li. 1. d. 11. q. 1. e. R. 22

Trinitas 7 trin^o cuiusmodi vnitatem im
 portant. an. s. suppositi. an. essentie. li.
 pmo di. 11. q. 1. f. 7 per totum

Trinus 7 vnus dicitur de^o sine nuga
 tione. li. 1. d. 11. 4

Trinitas hoc nomen duplicem habet
 etymologiam. 7 que habet veritatem
 in diuinitis. li. 1. d. 11. 25

Trinitas quo ipostat pstatatate circa
 vnitatem. li. 1. d. 11. 26

Trinus hoc nomen quomodo impo
 stat vnitatem. li. 1. d. 11. 18

Trin^o 7 trinitas quo accipit cu dicitur de^o
 trinus vel trinitas. li. 1. d. 11. g

Trinitatem venire in mem^o 7 filii vent
 re in carne differunt. li. 1. d. 11. 21

Trinitatem nota esse sibi soli 7 homini
 assupto quo intelligitur auctoritas illa
 fido. li. 3. d. 11. 15.

Tribulatio dicitur dicitur 7 quo intelligit
 h^o p surget duplex tribulatio. li. 4. d. 11. 1

Tristitia

Tristitia sequi qd desideriu no implet
 quo intelligitur. li. 4. d. 11. 51

Tristitia est triplex. 7 que fuit in xpo.
 li. 11. di. 11. 28.

Tristitia si comitetur in quibusdam
 peccatis. radix tamen est ex delectatione
 libidinosa. li. 4. d. 11. 56.

Tropicus

Tropicus sermo est duplex. et quo ex
 tropicis locutionibus no est recta ar
 gumentatio. li. 3. d. 11. 4

Tuba
 Tuba audire in aduentu iudicis intel
 ligitur dupliciter li. 4. d. 11. 1
 Tuba. vox archangel^o. 7 iuss^o. eadem
 vox xpi s^z tres pphetates. li. 4. d. 43. 2

Tuacum

Tuacum quo intelles
 rit p^o lib. 1. d. 11. c.
 11. 61.

Tuac^o dicitur loc^o est
 materia dupl^o. li.
 2. d. 11. 33. 7. 34

Tuacum si circa so
 le esset an sol ill^o

illuminaret. li. 1. d. 11. 39.

Tuanum

Tuanum est duplex. 7 quo nomen deus
 mitur inuanum. li. 3. d. 11. 5.

Tubi

Tubi vnus propter alterum vtrobisq^z
 vnus habet instantiam. li. 1. d. 11. c.
 28. Ad idem li. 1. d. 11. 48. 7. l. 4.
 di. 11. 8. 7 clarus di. 11. 21.

Tue

Tue qui dicunt bonum malum. 7 mali
 bonum quomodo intelligitur libro. 11.
 di. 11. 5. 7 eadem di. f.

Vegetabile

Vegetabile 7 sensibile quo sunt de ne
 cessitate rationalis. li. 1. d. 11. 61

Velle

Velle dicitur duo vno mo coplacentiam
 alto mo causam. 7 fm que mod^o de^o vo
 ledo se vult oia. li. 1. d. 11. 3

Velle seu volitu aliquid no hz alia caus
 sa q voluntate aliquando habet alia
 causam. li. 1. d. 11. 4

Velle malum quare est velle 7 posse ma
 lum quare no est posse. li. 1. d. 11. 17

Velle fuis sit idem deo quod esse. no
 tamen potest dici deus omnia esse que
 vult. li. 1. d. 11. b.

Velleitas qua ratione ponitur in deo.
 libro pmo di. 11. 12.

Velle aliquid est dupliciter. 7 secundum
 quem modum est verum 7 qui vult a
 liquid vult omne illi annerum. li. 1.
 d. 11. 19.

Velle deum quomodo sit necesse. libro
 pmo. d. 11. 9.

Velle danari an debeat vel no ille cui
 reuelat sua danatio. li. 1. d. 11. 1. 7. 2.

Velle an debeat sancti passione chri
 sti. li. 1. d. 11. c.

Velle an nolle debeamus passione
 eorum. li. 1. d. 11. d

Uelle nobis dupl'r accepit vno mō vt
nomiat actū potētie affectiue, alio mō
vt nomiat actū libert' arbi. 7 fm hos
duos act' distingit nobis duplex vo
luntas scz volūtas appetitus 7 volun
tas eligētie. l. ij. d. xxvii. 8

Uelle aliqd est dupliciter. s. plene 7 se
miplene. l. ij. d. xxvii. 15

Uelle nature semp vt carnis superari
quomodo intelligitur. l. ij. d. xxvii. 47
De volūitate quere infra loco suo.

Uentilare

Uendere an possit aliquid seipsum. l. i.
bio quarto. d. xxvi. 4

Uendere an possit p' prole' vxore inuit
ta. Ibidem.

Uendere an possit se vir vxore inuita.
l. quarto. d. xxvi. 5

Uenta quādo dimittat. l. iij. d. xv. 48

Uentiale. Uentiliter

Uentiale pctm an potuerit eē pctm pri
mi hois. l. d. d. xxi. q. i. g. per totum

Uentiale pctm ē duplex: m aliquos est
quo potuisset adā primo peccare. l. bio
secundo. d. xxi. ibidem in rñ.

Uentialis peccati genus iterum est tri
plex. 7 quod potest fieri mortale. l. bio
quarto d. xv. m. q. i. n. in rñ.

Uentialis plura quomodo faciunt mor
tale. l. ij. d. xxiiij. 54

Uentiale pctm an possit esse l' superiorit
portione rōnis. l. ij. d. xxiiij. q. ij. b. r. 63

Uentiale fieri mortale per cōplacentiā
quomodo intelligit. l. ij. d. xxiii. 67

Uentiale hoc 7 hoc 7 hoc 7c. possit viti
ari: ergo oīa nō sequit. l. d. xli. 41

Uentiale 7 mortale differūt 7 cōueniūt
l. bio secundo. d. xliij. 32

Uentiale quomodo est prohibētum. l. i.
bio secundo. d. xliij. 33

Uentialis peccati amor: quo amat crea
tura an sit vsq' vel frustio. l. ii. d. xlii. 37

Uentiale an cōueniat cū mortali reatu
pene eterne. l. ii. d. xlii. q. ii. d. R. 38

Uentiale 7 mortale quare vno cū vtro
q' decedente vtrum eternalit' puniuntur
l. ii. d. xlii. 39. 7 per totum.

Uentiale pctm an possit fieri mortale.
l. quarto. d. xvi. q. i. n. 7 per totum.

Uentiale quomodo fit mortale per con
sensum. l. iij. d. xvi. 90

Uentiale quō fit mortale per multitudi
nem. l. quarto. d. xvi. 91

Uentiale quomodo est quantum. l. bio
quarto. d. xvi. 62

Uentiale nō introdūcit necessario morta

le quō sit dispositio ad mortale. l. bio
quarto. d. xvi. 93

Uentialis an q's teneatur p'fieri l. i. quar
to. d. xvi. q. ii. o. R. 94

Uentiale cōsiderat' dupl'r. 7 ad se ad pe
riculū ad quod ducit. 7 scdm quē mor
dū est necesse penitere de ventalit' dē.

Uentilis pcti remouū nō habere an pos
sit aliq' viator. 7 si aliq' nō habuerit
an talis teneat cōfiteri. l. iij. d. xvii. 81

Uentiale 7 mortale differenter iudicas
bitur a xpo. l. iij. d. xvii. 123

Uentialis an sint cōstēda cū dubiū est
an sint mortalia. l. iij. d. xvii. 124

Uentialis quo tropo dicātur lignū se s
nū 7 stipula. l. quarto. d. xxi.

Uentialis squātū cremabilia sunt l. tri
p'ict' d'ia. l. quarto. d. xxi. 2

Uentialis p' o' intelligit' lignū fenū 7 s' s'
pula sup'edificari dñr dupl'r. l. quarto.
d. xxi. 3

Uentialis an possint deleri sine gratia.
l. quarto. d. xxi. q. i. a. R. 5

Uentiale quō semper manet l' aia nisi l'
teruentia' charitas. l. quarto. d. xxi. 7

Uentiale quō nō pōt curari p'ter medū
ctmā g'fe gratū factiōis. l. iij. d. xxi. 8

Uentiale p'ni quare pōt deleri sine alto
7 quare ventiale nō pōt deleri nisi p'ni
deleto mortali. l. quarto. d. xxi. 9

Uentiale p'ni deletur sine alto dupl'ct
modo. l. quarto. d. xxi. 17

Uentiale 7 originali cū peccato vel cus
ventali 7 alto quocūq' mortali aliquis
decedēs quō puniet. l. quarto. d. xxi. 10

Uentialis an possint deleri a gratia si s'
ne cōstritūe siue iteriori pena. l. quar
to. d. xxi. q. ij. b. R. 11. 7. 12

Uentialis quibus modis deleri possint.
l. quarto. d. xxi. 13. 7. 14

Uentialis non delet gratia per sui essen
tiā vel adherētā. sed cum aliquo adū
torio. l. quarto. d. xxi. 15

Uentiale quā aliquo modo est volūtas
rñi nunq' potest deleri nisi volūtas de
testetur. l. quarto. d. xxi. 16

Uentilis pcti ad delendū 7 ad reat'
remissionē qd sufficit. l. iij. d. xxi. 22

Uentiliter nō pōt anima post mortem
peccare. ergo nec a ventali resurgere.
Solo. l. quarto. d. xxi. 23

Uentiale auferitur in morte quia fomes
auferitur in morte non post mortem.
Solo. l. quarto. d. xxi. 24

Uentialis sufficit g'nalit' p'fieri nisi aliq'
quas requēt' sint iterata. l. iij. d. xxi. 40

Tabula

Ventale an possit dici redire sicut ois ginale. l. iij. d. xxii. 3. **Venter.**
Veter aliqd recipit dupliciter. similit. r. mē. r. fm quē modū corp⁹ xpi vadit i vētre r scdm quē i mēte r. l. quarto di slectione. xiiii. 2. 9. r. 29. **Verbus**
Verba diuersorū tēporū dicta de deo qd significēt. l. i. d. ix. 9
Verba aliq i voce actiua significāt pas passionē: r i passius actionē. l. i. d. r. 33.
Verbū r participiū semp significāt in adiacētia sed nomē idete ideo aliquādo substantiuas. l. i. d. xxii. 4.
Verbū secundū q sapiētia r effētia hoc est q pater secundū q verbū nō hoc ē quod pater quomodo sibi tenēt ille due dictiones hoc r scdm. l. i. d. xxvii. 22
Verbū an dicatur essentialiter vel nominaliter. l. i. d. xxvii. 1. e. R. 26
Verbū sicut dicere duplr accipit scz eternaliter r tēporalit. r quod horū est de⁹ r. l. i. d. xxvii. 28
Verbum eternum an cōnotet aliqd ex parte creature. l. i. d. xxvii. q. ii. f. R. 34
Verbū quādo dī vel generat. Ibiāem **Verbū eternū dī respectū ad partē vt ad picipiū ad creaturā vō vt ad effes ctū.** l. i. d. xxvii. 37. **Ad idē.** 38. r. 39
Verbi ad sapiētia pparatio q sit r cū si it⁹ sit verbū r sapiētia queritur quod istoz sit pū⁹ secundū rōnē intelligendi l. i. d. xxvii. q. iii. g. R. 40
Verbi generatio quō pōt intelligi. Ibiō **Verbum est fons sapiētie quomodo intelligitur.** l. i. d. xxvii. 41
Verbū quō dī operatiuā potentiam r quare r quomodo est postertus sapiētia. l. i. d. xxvii. 42
Verbū hoc nomē an debuit trāsserri ad diuina. l. i. d. xxvii. q. iij. h. R. 44
Verbum est i triplici differētia. l. i. d. distinctione. xxvii. 46
Verbū eternū r verbū mētis vel verbum diuinū r humanū comparantur ad iuicē triplr. l. i. d. xxvii. 47
Verbū diuinū r verbum humane mentis dissimilitur se habent triplcti ratio ne. l. i. d. xxvii. 48
Verbi trāssatio ad diuina quare nō est s⁹ xpi sēsbile. l. i. d. xxvii. 46.
Verbus de quomodo est ars quedam opotētis. l. i. d. xxii. 16
Verba xpi i se hnt platonē r assertio nē r ad qd. l. i. d. xl. 7
Verba presentis tēporis vt est currit possunt dici presens tempus duplicif

libro primo. d. xliii. 7
Verbū actiuū r passiuum quō non si gnificant idem. l. ij. d. i. 37
Verbi pphetici ppetas. l. ij. d. xliii. 13.
Verbū an sit vnitū hūane nate mediā te spūsancto. l. iij. d. ii. q. iij. r. R. 49
Verbū intelligibile alitvnt vocatū hū bū incarnati carnū. l. iij. d. ii. 50
Verbū dei descendisse i vginē ad modū semis quō intelligit. l. 3. d. iiii. 10
Verbū est caro factū r hūana natura assūpta ē a verbo non ē site. l. 3. d. v. 21.
Verbū carnē fieri nō ēē autē q⁹ deū fieri hominē hre admittit. l. 3. d. v. 22
Verbū quō est sapiētia qua cetera cōgnoscūt. l. 3. d. xiiii. 8
Verbū an fuerit vnitū carnī r ale dup plicivntone. l. 3. d. xii. q. 3. c. R. 14. r. 15
Verbū quō erat i morte vnitū duob⁹ diuersis r diu⁹. l. 3. d. xii. 17
Verba deū fm itētionē loquētis accēpere quō intelligit. l. 3. d. xxiii. 47
Verbū r elemētū facere sacramētum quō intelligitur. l. quarto. d. xxiii. 35
Verecundia
Verecūdia qd. l. 3. d. xxiiii. 53
Verecūdia dī maior duplr. lib. quarto dī. xvi. ii **Veritas.** verum
Veritas effect⁹ est vel arguere vel illuminare. r secundū quem modū habet odio. l. i. d. prologo. 23
Veritas cōsiderat duplr. r fm quē modū est impugnabilis. l. i. d. prologo. 24
Veritas pōsiderat duplr. r fm hoc differēt accipit ab Ansel. r Hila. l. i. d. 3. 5.
Verū presupponere pgruum quō itel ligitur. l. i. d. iiii. 26
Veritas an sit proprietās diuine essentie l. i. d. viii. q. i. a. R. 12
Veritas habet triplicē cōparationē r i oib⁹ s⁹ comparationib⁹ pōt accipi duplr r quō ē i creatore r quō i creatura. l. i. d. viii. 12. r. 13. r. 14. r. 17
Veritas creata quō mouet intellectum l. i. d. viii. 15
Veritate prima oia esse vera quō itel ligitur. l. i. d. viii. 16
Veritas quare dī essentie diuine ppetas. l. i. d. viii. 18
Veritat⁹ ppetas an puentat deo i sum mo. l. v. p. diuinū ēē sit a deo verum q non possit cogitari nō ēē. l. i. d. viii. q. ii. b. R. 21
Veritas r essentia dupliciter cōsiderantur r quomodo sunt idem r diuersa i deo. l. i. d. viii. 20

Veritatem diuinā esse pbat ꝛ pcludit
 ois dicitas ꝛ natura creata. li. i. d. viij. 23.
 Veritas sacre scripture qd di. l. i. d. xi. 3.
 Veritas creature quomōd nō fit facit
 ad primā veritatem. li. i. d. xxxi. 11
 Verum est quicquid scitur ergo quod
 scitur immutabiliter est verum immu-
 tabiliter. Solutio. li. i. d. xxxi. 29
 Veritas quid est. li. i. d. xl. 24
 Vera quattuor qsupponūt i diuis cū
 agit de mātia pdestinatōis. li. i. d. xl. 27
 Veritas i pñti pterito ꝛ futuro nō est
 vna s; ad vnitatē reduci. li. i. d. xli. 26.
 Veritas ꝛ iusticia quomodo differunt
 libro. i. d. xliij. 1.
 Verum omne potest esse verum ante:
 qd sit. li. i. d. xliij. 36
 Verba quocūq; dicat a spūscōs ē vide
 intellectū illū autōritatis. li. i. d. xlv. 8
 Veritas ppteritōis triplex ē: ꝛ q̄ causa
 fur a veritate rei ꝛ q̄ nō. li. i. d. xlv. 23
 Verum ꝛ bonū conuertuntur sed istū
 furari est verū; ergo istum furari est
 bonum. Solutio. li. i. d. xlv. 25
 Veritatem signi esse a veritate rei fal-
 sum est simpliciter dicendo. li. i. d. xlv. 26.
 Veritas ppositōis super quo fun-
 datur. li. i. d. xlv. 27
 Verum q̄ sit aliquid non oportet q̄ sit
 in deo tanq̄ in causa sed sufficit q̄ sit
 in dei p̄sentiā. li. i. d. xlv. 28
 Verum ꝛ bonum differenter se habēt
 libro. i. d. xlvij. 23
 Veritas i actu diffinit. li. i. d. i. plogo 4.
 In veritatem humane nature an ali-
 quid transeat per actum generatiue.
 lib. ij. dist. xxx. q. i. e. rñ. 28
 In veritatem humane nature an ali-
 quid transeat mediante opere nutriti-
 ue. li. ij. d. xxx. q. ij. f. Rñ. 40
 Verum dicitur multipliciter ꝛ qd sit
 veritas humane nature. Ibidem
 Veritas ꝛ falsitas cōparantur ad ius-
 ticiam dupliciter et quō alterum est al-
 tero dignius. li. ij. d. xxxij. 46
 Verior mō esse qd inest alicui natura-
 liter qd inest et accidentaliter quo
 modo intelligitur. li. ij. d. xxxij. 5
 Veritas agnita triplex potest spugna-
 ri: et scdm quē modū est p̄ctm in sp̄itū
 sanctum. li. ij. d. l. xliij. 48.
 Veritatē figure in oibus rñdere non
 est necesse. li. ij. d. xxxij. 25
 Verū aliter est obiectū sicut aliter ob-
 iectum scientie. li. ij. d. xxxij. 12
 Verus sermo ꝛ verax sermo differit

libro tertio. dist. xxxvij. 9
 Veritas virtus in quo consistit. libro.
 iij. dist. xxxvij. 33
 Veritatis spūgnatio qm̄ est p̄ctm i sp̄i-
 ritum sanctū. li. iij. d. xxxvij. 36
 Veritas diuina in testimonio verita-
 tis adducta non semper rectificat sus-
 tamentum. lib. iij. d. xxxij. 11
 Veritas dupliciter p̄siderat: ꝛ h; quō
 modū opponit ei iurū ꝛ mēdaciū
 li. iij. d. xxxij. 18. ¶ Veritas
 Vermen materialē an habeant dānas
 ti. li. iij. d. l. q. i. k. Respon. 42.
 Veris spūalis an sit i dānatis ꝛ pro
 quāto sit i eis veris. li. iij. d. l. q. ij. l.
 per totū. ¶ Vestigium
 Vestigium dicit distinctionē proprie-
 tatum essentialē ꝛ huic respondet tri-
 nitas appropriatum non propriū
 vel personarum. li. i. d. l. ij. 25
 Vestigū rationē in creatura ostendit
 trinitatem per similitudinem longin-
 quam. li. i. d. l. ij. e. secundum
 Vestigia qd rñdeat i creatore. l. i. d. 3. f
 Vestigū p̄sideratio in creatura docet
 contemplari trinitatē. li. i. d. l. ij. g.
 Vestigū nō est sufficiens sed lōgiqua
 ratio cōsiderandi trinitatē. li. i. d. l. ij. h
 ¶ Vespera
 Vespera quomodo declinat ad occasū
 et non p̄p̄tatur mane. li. ij. d. l. ij. 32
 ¶ Vicissitudo
 Vicissitudinis obūbratio quō dicitur
 vel que est differentia iter vicissitudi-
 nem et obūbrationē. li. i. d. viij. 11
 ¶ Vitium
 Vitium s̄m q̄ p̄triat virtuti accipitur
 duplꝛ ꝛ scdm quē modū h; veritates
 quod d; q̄ virtus cōtrahatur virtuti
 quō in e. ligitur. li. ij. d. xxxij. 35
 Vitium imitatio virtutē quantum ad finē
 vnitatē quō intelligit. li. ij. d. xxxij. 30
 Vitium ꝛ p̄ctm differunt. li. ij. d. l. ij. 27
 Vitia ꝛ peccata an habeant connerio-
 nem. libro. iij. d. xxxij. q. iij. d. Rñ. 30.
 Vitia quare nō p̄nectunt vt virtutes
 gratuite. li. ij. d. xxxij. 34.
 Vitia oia expellere est duplꝛ ꝛ quō
 penitētia expellunt oia ꝛ quō vnū qd
 q̄ p̄tate sibi opposit. l. 4. d. xliij. 24
 ¶ Visibile. Videre. Visio.
 Visibile non videt aliquis triplex est
 causa. li. i. in prologo. 22
 Visibilia possunt dupliciter conside-
 rari ꝛ scdm quem modum sp̄dunt s̄
 factum. li. i. d. xvi. 16

Tabula

Uisibile qua necessitate dicatur muta
bile. libro. ii. d. viij. 3

Uidem⁹ deū tripliciter. li. ij. d. r. 37

Uisus et intellectus quomodo efficit.
lib. ij. d. xvij. 32

Uideri quomodo potest deus in via et in
patria. li. ij. d. xvij. 36

Uideri modi dupliciter distinguuntur et de
eorum numero et sufficientia. li. ij. d. xvij. 6

Uisiva virtus tripliciter habet obiectum
nec tamen habitus videndi secundum spec-
ciem diuersificatur. li. ij. d. xvij. 20

Uideri certus quod videtur in lumi-
ne veritatis increate quod videtur
in lumine veritatis create quomodo in-
telligitur. li. ij. d. xvij. 32

Uisio patrie et visio vite differenter se
habent. li. ij. d. xvij. 31

Uisio parte que tollit fidem et non scilicet
secundum partem fidem. li. ij. d. xvij. 38

Uideri rem in speculo et per speculum
differunt. li. ij. d. xvij. 26

Uisibile sumitur tripliciter. li. 4. d. l. 2

Uisibile quomodo accipitur in notifica-
tione sacramenti. li. ij. d. l. 3

Uideri sine medio est dupliciter. li. 4. d. l. 2

Uisio corporis gloriose et non gloriose quod
neutra latet sensum nisi in. li. ij. d. r. 63

Uideri simul multa potest esse tripliciter et
quod boni et mali videbantur multa simul
in extremo iudicio. li. 4. d. xvij. 52

Uisio quod est tota merc. li. 4. d. r. l. 24

Uident omnia que vident videntem omnia
quomodo intelligitur. li. 4. d. l. 32

Uisus

Uisus quomodo dicitur plus misisse
in gazophylatium. li. 2. d. xl. 32

Uisus habere in proposito non posse
retrocedere quod intelligitur. li. 4. d. xxxvij. 4

Uincere

Uincere finem differunt. li. 2. d. xxxvij. 18

Uincere seipsum sine gratia gratum facere
se nemo potest. li. 2. d. xxxvij. 22

Uictoria

Uictoria dyaboli et uictoria hominis in quo
consistunt. li. ij. d. xvij. 23

Uinculum

Uinculorum septem genera. li. 4. d. xvij. 24

Uinum

Uinum quid significet in altaris sacra-
mento. li. 4. d. xl. 46

Uinum quod augerit iuriam. li. 4. d. xl. 47

Uinum non consecratum iunctum consecra-
to quare non sit consecratum cum tamen
aqua non benedicta. iuncta benedicta
fiat benedicta. libro quarto. d. xv. 30

Uolentium

Uolentium quod dicitur. 2. d. xxx. 63. ppe mediu

Uir

Uir quare dicitur gloria et imago dei.
li. ij. d. xvij. 32. et distinctio. xvij. 16

Uir et mulier quare vicissim generans
tur ita que nec semper viri nec semper
mulieres. li. ij. d. xv. 29

Uirilis feminis fortitudo et debilitas
unde veniat eodem libro distinctio. 39

Uir quod dicitur origo peccati. li. 2. d. xv. 1

Uir an idem concupiscit quod mulier.
li. 2. d. xv. xvij. q. ij. b. r. l. 1. et per totum

Uir an grauius peccant an mulier. li
bro secundo. d. xvij. q. iij. c. r. l. 15

Uirilis serus expellit muliebrem in tris
bus. li. 3. d. xv. 24

Uir quomodo dicitur superior mulier
re. li. 4. d. xxxij. 2

Uir an per votum post carnalem copula-
tam possit continere uxorem nolente. li. 3.
d. 4. d. xxxij. q. i. a. r. l. 8

Uir an ante carnalem commixtionem pos-
sit continere uxorem nolente. li. 4. d. xv. 13

Uir uxorem nolente potest intrare religionem
sed non pertinere. li. 4. d. xxxij. 14

Uir in casu predicto non potest ponere
continentiam nisi uxori pariter pos-
neat. li. 4. d. xxxij. 16

Uir vnus quare per dispensationem dimittit
nam potuit habere plures uxores et non
uxori vna plures viros. li. ij. d. xxxij. 22

Uir qui fornicatur in occulto an dimitti-
tere possit uxorem que fornicatur in ap-
erto. li. 4. d. xxxij. 1

Uir dimittit uxorem dupliciter. li. 4. d. 35. 16

Uir innocens potest fornicari dimitti-
tere et contra. li. 4. d. xxxij. a

Uir et uxori si abo fornicant vnus non habet
alterum iunctum dimittere. li. ij. d. xxxij. b

Uir liber an possit se vendere uxori libe-
ra iuncta. libro quarto. d. xxxij. 5

Uir si uxori consentiat in vendicatio-
nem an per hoc efficiatur serua. 3bis

Uir si ante matrimonium probraret per verba
de preterito et de facto concupisceret sponsam
an queat separari. li. ij. d. xxxij. 6

Uro factio serua an serua fiat et uxori
libro quarto. d. xxxij. c

Uir qui relinquit uxorem suam abiens in re-
gionem longinquam et contrahat cum alia
an in hac secula copula sit coniugium et
plura alia ad hoc. li. 4. d. xxxij. 12

Uir restituendus est mulieri quod agit pos-
sessorio etiam antequam probet exceptio est

ceptis quibus calibus. li. iij. d. cl. 3.
Uir et mulier an possint simul tenere
puerum. li. iij. d. cl. post medium.
De viro quere aliquando dicitur ubi
matrimonium: ubi mulier: ubi puer etc.

Uirgo. Virginitas.

Virginitate esse et parere seu parere non
sunt opposita. li. i. d. cl. 17

Uirgo bria tripliciter considerat quantum ad
tres proprietates et secundum has omnes non po-
tuit fieri melior. li. i. d. cl. 6

Virginitas corrupta tria dicitur. li. 2. d. cl. 22

Virginitate parere et mortuum suscitatum
operari dissilire se habet. li. 3. d. cl. 41

Virginitate co-pois non posse corru-
pi nisi prius alio corrupto quod intelligit
ur. libro quarto. d. xxxiii. 7

Virginitas an sit virtus. li. iiii. d. xxxiii.

q. i. d. r. 27

Virginitas tria re. i. i. d. i. d. i.

Virginitas an sit melior et perfectior quam
contingit. li. iiii. d. xxxiii. q. ii. e. Rñ. 29

Virginitas et fecunditas qua ratione se
habentur excedere et excessa. Ibidem

Virginitate tpe græ non esse meliorem quam
fecunditate pingali et quod rationes et autoritates
sonare vident quod sunt dissolue.

de. li. iiii. d. xxxiii. 30. et per totum

Virginitatis pmissum an sit aureola. lib.
quarto. dist. xxxiii. q. iii. f. rñ. 36

Virginitati ratione cuius corruptionis
debetur aureola. li. iiii. d. xxxiii. 38

Virginitas quod amittit. l. 4. d. xxxiii. 39

Virginitas metis an sit melior et factior
quam virtus carnis an eadem. l. 4. d. 33.

De virgine maria que aliquando ubi maria

Uirtus

Uirtus differenter appropriatur filio
et spiritui sancto. li. i. d. cl. 2

Uirtus qua ratione appropriatur filio. li.
primo. d. xxxii. 26. et di. xxxiii. 7

Uirtus ad tria parat et hinc hoc appro-
priat tribus personis et diuis. li. i. d. cl. 3

Uirtus diversorum diversimode operatur
in productione rex. li. 2. d. vi. 49. et 50

Uirtus quomodo est in spectu mediæ. li.
bro secundo. d. xxxii. 25. et quod virtutis actus
semper consistit in medio quod intelligitur. li.
bro 3. d. xxxiii. et li. iiii. d. xxxiii. 28

Uirtutem unitam esse fortiorē dispersa
quod intelligitur. li. 2. d. xxxii. 28

Uirtutem maiorem posse prolectare mi-
orem quod intelligitur. li. 2. d. xxx. 57

Uirtutibus quomodo contingit male
per. li. i. d. xxxii. 5

Uirtus hinc parvas acceptas parvo modo

differuntur. l. 2. dist. xxxii. 6

Uirtus cum sit bonitas quare dicitur etiam bo-
na. li. 2. d. xxxii. 7

Uirtutis nomine quod intelligit in ista diffini-
tione virtus est bona qualitas metis. et.

li. 2. d. xxxii. 8

Uirtus qua denominatōe dicitur gratuita.

li. 2. d. xxxii. 2. 2.

Uirtus et gratia comparatur ad invicem. l. iij.
di. xxxii. a. b. c. d. e. f. g.

De virtute muneribus et de gratia que non est sed
facit meritum. l. 2. d. xxxii. 8.

Uirtutis operatio esse bonum primum quod intelligit
tur. li. 2. d. xxxii. 1.

Uirtutis et liber arbitrii idem est usus sed vir-
tutis principium. l. 2. d. xxxii. m. n.

Uirtutes esse motus metis conatur aliq-
d autoritate phare. li. 2. di. xxxii. o.

Uirtus quod est difficillimum operatio. li. 2.
di. xxx. 9

Uirtus et virtus quod sunt per artem. l. 2. di.
Uirtus quod dicitur non esse maius. xxxii. 35.

Uirtus non existente. l. 2. d. xxxii. 7

Uirtus aliqua quomodo potest circa passio-
nes persistere. li. 2. d. xxxii. 16.

Uirtutem non dari propter operatioem quod
intelligitur. li. 2. di. xxxii. 3.

Uirtus altissimi obubabit tibi expō hu-
ius clausule. l. 3. di. iij. 3.

Uirtutem instantam operari in instanti que
modo intelligitur. libro tertio. dist. cl.
one. iij. 75.

Uirtus theologice quid sit. l. 3. d. ix. 54

Uirtutis theologice obiectum principis
le. li. 3. d. ix. 63.

Uirtus est duplex secundum hoc duplex est vi-
ctoria et pugna et qua virtute spiritus diabo-
li vicit. li. 3. d. xv. 10.

Uirtutes theologice dupliciter consideran-
tur. et secundum quod modum sunt simul et secundum
quod habet ordinem. l. 3. d. xxxii. 8

Uirtus una et eadem simul est in libero arbi-
trio ratione et voluntate. l. iij. di. xxxii. 17

Uirtus quod est certior omni arte. li. iij. dist.
xxxii. 31.

Uirtus prout dicitur aliquando habet esse
virtutem dupliciter accipit et quod fides infor-
mis dicitur esse in genere virtutis. li. iij. dist.
xxxii. 45.

Uirtutes omnes simul infundit quod intelligit
tur. l. iij. d. xxxii. 65

Uirtus formata quod efficit in forma. li.
iij. di. xxxii. 68.

Uirtutes et gratia quomodo infundatur
in animam exemplo moysi. l. 3. d. xxxii. 74.

Uirtutes theologice quod habet idem

q. ii.

Tabula

et differēs obiectū. li. iij. di. xxxij. 29
 Virtutū theologiarū obiectū est de⁹
 et subiectū superior ps aie. li. 3. d. 26. 23.
 Virt⁹ theologica et cardinalis quōd distin
 guūt penes excessū. li. iij. di. xxxvi. 24.
 Virtus aliqua dicitur media duarum
 maliciarū dupliciter et quōd spes dicitur
 tur media. li. iij. di. xxxvi. 15
 Virtutis genus et spes penes quōd obiectū
 et consideratur. li. iij. di. xxxvi. 26
 Virtus aliter se habet ad bonū quā scilicet
 ita ad verum. li. iij. di. xxxvi. 59
 Virtutē theologice habere idē p obiecto
 et sine quōd itellit. li. iij. di. xxxvi. 60
 Virtutes oēs quare diffinitri possunt
 per charitatē. li. iij. di. xxxvii. 8. 7. 9
 Virtutes considerant tripliciter scilicet quantum
 ad esse quantum ad bene esse et quantum
 ad bene operari. li. iij. di. xxxvii. 21
 Virtus et vitium quōd habent esse citra
 ea idem. li. iij. di. xxxviii. 14
 Virtutes cardinales quare dicitur pollit
 tice et p suetudinales. li. iij. di. xxxij. 7.
 Virtutes cardinales sicut sunt quatuor
 quōd tripliciter considerant et hinc quōd tri
 pliciter ordinatur quilibet primo lo
 co. li. iij. di. xxxviii. 9
 Virtutes cardinales an oportunus sit
 preter theologicas ponere. li. iij. di. xxxviii. 10
 Virtutes cardinales dirigunt actus po
 tentiarum que spectant ad virtutē actiua
 theologice i actibus que spectant ad vi
 tam contemplatiua. li. iij. di. xxxviii. 14
 Virtutes cardinales oēs an sint vna v
 t⁹ v⁹ diuerse. li. iij. di. xxxviii. q. ii. b. r. 15
 Virtutes cardinales tripliciter considerant
 et secundum quā considerationē vniuntur vel
 distinguuntur. Ibidem.
 Virt⁹ nō est aliud quā variatio affectus
 amoris quōd itelligit. li. iij. di. xxxviii. 16.
 Virt⁹ ē equitas vite vnde quōd pfectiō
 quōd itelligit. li. iij. di. xxxviii. 17
 Virtutem vna denominare aliam quōd
 intelligitur. li. iij. di. xxxviii. 18.
 Virtutes theologicas et cardinales
 quōd sicut vna sunt acceptioe iusticia cō
 plectatur. li. iij. di. xxxviii. 19
 Virtutē cuiuslibet quōd assignant quattuor
 conditiones. li. iij. di. xxxviii. 19
 Virtutes cardinales an sint i parte ase
 rōnati an i ea parte quōd solū obteperat
 rationi. li. iij. di. xxxviii. q. iii. c. r. 22
 Virtutis fortitudinis et teperatiōe actū
 elicit a pceptislibit i rascibit quomodo
 dō intelligitur. li. iij. di. xxxviii. 26

Virtus cardinalis et consuetudinalis differunt. li. iij. di. xxxviii. 27
 Virt⁹ consuetudinalis quōd ē i parte sensus
 et quōd i rōnati. Ibidem.
 Virtutes cardinales an tñ debeant esse
 quatuor an plures. l. 3. di. xxxviii. q. iij. d.
 Virtutibus cardinalibus oppos. r. 29
 Ita vitia. li. 3. d. xxxviii. 30
 Virtutes cardinales quare sunt quatuor
 et theologice tres. l. 3. di. xxxviii. 31
 Virt⁹ quōd ordiat hominem ad aliquid scilicet ius
 ticia quare est tñ vna et quare virtutes
 que ordinant hominem ad seipsum sunt di
 uerse. li. iij. di. xxxviii. 32
 Virtutes alte morales quōd ad cardinales
 reducuntur. l. 3. di. xxxviii. 34
 Virtutes cardinales an sint a deo bono
 vel ab assuetudine. l. iij. d. 33. q. v. e. r. 35.
 Virtutes cardinales dupliciter cō
 siderant: vno modo putantur abilitat ad opera
 moralia alio modo putantur eleuat ad opera me
 ritoria. r. 3; hoc hinc diuisio oritur. Ibidem
 Virtutes cardinales quōd sunt (et. 36
 ab operatiōe nra. l. 3. d. xxxviii. 37.
 Virtutis cardinalis hinc quōd generatur ex
 operatiōibus multis. li. iij. d. xxxviii. 40
 Virt⁹ cardinalis quōd generatur ex ope
 ribus virtuosis. l. iij. d. xxxviii. 41
 Virtutes cardinales an maneant i patria
 an euacuent. l. 3. di. xxxviii. q. vi. f. r. 42.
 Virt⁹ diuina i patria quōd tripliciter ibi
 Virtutes cardinales quos actus habent
 i patria. li. iij. d. xxxviii. 43
 Virtutes theologicas et pfectores car
 dialibus quōd itelligit. l. iij. d. xxxviii. 44
 Virtutū cardinalium ordo ad se et ad pro
 ximum et manet i patria. l. 3. d. xxxviii. 45
 Virtutes cardinales quare nō habent
 sic destrui in patria sicut p scientia. li. iij.
 di. xxxviii. 46
 Virtutū cardinalium nra et distinctio.
 li. iij. d. xxxviii. a.
 Virtutes cardinales quare sic dicantur
 li. iij. di. xxxviii. b.
 Virtutes cardinales an euacuent in fu
 tura vita. li. iij. di. xxxviii. c. e. f. g.
 Virtutis iusticie hinc an euacuentur in
 patria. li. iij. d. xxxviii. b.
 Virtutes et dona an ab inicio differant
 li. iij. d. xxxviii. q. i. a. r. 4.
 Virtutū nota vnde. li. iij. d. xxxviii. 5
 Virtutes et dona et dona esse virtutes
 quo sensu dicitur autitates. l. 3. di. iij.
 xxxviii. 6.
 Virtutes et dona quōd pueniunt in diffi
 nitione. li. iij. d. xxxviii. 7

Uirtus et virtus differenter se habent ad bene et male operandi. l. ii. d. xxxiii. 8
Uirtus naturalis et gratuita vire differenter se habent respectu operationis suae. l. ii. d. xxxiii. 9
Uirtutis habitus quod sufficienter ordinant aliam ad deum. l. iii. d. xxxiii. 10
Uirtutes an sint excellentiores bonis an e contrario. l. iii. d. xxxiii. q. iii. c. rii. 18
Uirtus et dispositio perfecti ad optimum quod intelligitur. l. iii. d. xxxiii. 10
Uirtutis esse virtutis potentie quod intelligitur. l. iii. d. xxxiii. 21
Uirtutes gratuite an sint pnerex. lib. iij. di. xxxvi. q. i. a.
Uirtutes gratuite tripliciter considerantur. et secundum quod modum conveniunt eas esse conexas. et. Ibidem. r. 7
Uirtutis gratuita pnerio sumit quatuor dupliciter secundum quadruplex generum causas. l. iii. d. xxxvi. 8. et. 14
Uirtutis gratuita pnerio non infringit in patria quibus spes et fides ibi enscuentur. l. iii. d. xxxvi. 9.
Uirtutis gratuita pnerio non est ratio ne status. l. iii. d. xxxvi. 10
Uirtutis gratuita habitus ratione cuius dicitur dicitur et ratione cuius vivit. l. iii. d. xxxvi. 12
Uirtutis gratuite actus pnerio quibus ab alio separatur tamen per hoc non separatur simpliciter habitus ad habitum. l. iii. d. xxxvi. 13.
Uirtutes pollicite an sint conexas ita quod una habitus necesse sit habere oem. l. iii. d. xxxvi. q. iij. c. rii. 21.
Uirtutes pollicite dupliciter considerantur secundum quatuor ad propria et quatuor ad appropriata. et secundum quem modum est eis conexas. lib. 3. di. xxxvi. 23
Uirtuosus plures dicitur quod habere virtutem. l. iii. d. xxxvi. 28
Uirtuosus non dicitur aliquid a virtute. Ibidem.
Uirtutis pollicite potest dicitur. l. iii. d. xxxvi. 29. et in argumento.
Uirtus non expellitur nisi per introductionem virtutis sibi oppositae: ergo nec virtus nisi per introductionem virtutis. Sol. l. iij. di. xxxvi. 32.
Uirtus et virtus considerantur dupliciter secundum generale et speciale: et quod opponitur inmediate. l. iii. d. xxxvi. 35
Uirtutes quatuor modis considerantur: et quomodo habent equari et quod non. l. iii. d. xxxvi. 37.
Uirtutes equalitate et diversitate habent respectu diversorum. l. iii. d. xxxvi. 40.
Uirtus una potest a diversis pntis dicitur

verlimode participari. s. diverse virtutes ab eodem non. l. iii. d. xxxvi. 42.
Uirtus quilibet quod facit perfectum. l. iii. di. xxxvi. 45.
Uirtus una qua ratione est forma alterius. l. iii. d. xxxvi. 49
Uirtutes quod habent aliquam perfectionem ex se quod ex charitate. l. iii. d. 36. 51
Uirtutes an habeant pnerionem. l. iii. d. xxxvi. a. b. c. d.
Uirtutibus quare non potest male vitiis quibus deo et eucharistia contigit male vitiis. l. iii. d. 36.
Uirtutis etudium esse gaudere de aliquo et tristari de opposito quod intelligitur. lib. quarto. d. xiiij. 12
Uirtutes quod seivice iuvant et sibi sperant. l. quarto. d. xiiij. 15.
Uirtutis cuiuslibet virtus dupliciter potest accipi et quod est essentialis virtuti quod non. l. quarto. d. xiiij. 46.
Uirtute quod operatur deus in nobis sine nobis. l. quarto. d. xvij. 16.
Uirtutem cum virtute non habere oppositionem quomodo intelligitur. l. iij. di. xxxvi. 10.

Uis.

Uis contemplativa et via administrativa us penes quod attendatur. l. ii. d. vi. 8.
Uires superiores semper mouere inferiores quomodo intelligitur. l. quarto. di. xvi. 34.
Uis et metus quod. l. ii. d. vi. di. xxx. 4.

Uitare

Uitare vel facere posse aliquid potest sicut dupliciter attribui et secundum quem modum est in sua potestate vitare vel facere quod dicitur deus. l. ii. d. xxxvi. 6.

Uita.

Uita accipitur dupliciter. sicut et motus et immortalitas. l. i. di. viij. 10
Uita an sint oia quod sunt in deo. l. i. d. dist. xxxvi. q. i. c. rii. 17. et. 18
Uitam dare siue communicare aliis potest esse dupliciter et secundum quem modum competit soli deo. l. ii. d. dist. viij. 12.
Uita quando prius respicit essentialiam quod potentiam. l. ii. d. xxxvi. 37.
Uita nostra dupliciter consideratur et quomodo esse sine peccato conveniat filio dei et quod matri dei. l. iii. d. iij. 28
Uita nature est duplex similiter et vita mortis. s. ab actu primo et ab actu secundo. et a quo est quodlibet hominum. l. iij. distinctione. xxxvi. 23.

Q. iij.

Tabula

Uita minnere r mouē accelerare r di
 plicit r quoru ē pētū. l. iij. d. xv. 76.
Uita ste quō est de r. l. iij. d. xvij. 3.
Uiuu. Uiuere. Uiuificare.
Uiuu generat ex uiuo p nō uiuuz
 l. i. d. r. 14.
Uiuuē l. dō nō solū pntia r futura. sed
 ēt oīa possibilia. l. i. d. xxvi. 17. r. 18.
Uiuuū mouerit r sum? Ideo quō b
 telligit. l. i. d. xxv. 19.
Uiuere duplēr pōderat r quādo est ab
 aīa qñ ab essentia. l. i. d. xliij. 13.
Uiuuū mouerit nos de r i rpo cū rpo p rps
 r scdm rfm. l. iij. i. p. i. prologo. 2.
Uiuere quod est uite pntū quō intelli
 git. l. iij. d. xxi. 26.
Uiuuēre substantiā ē nobilitate substantiā
 nō uiuēte quō telligit. l. iij. d. xxi. 28.
Uiuere in naturalibus dī dupliciter r si
 militer i spūalibus, r secundū hoc diuer
 simode diuersis uirtutibus attribuit.
 l. iij. d. xliij. 35.
Uiuificare r recuperare differt r quō
 potest opus mouēri uiuificari. l. iij. d.
 xl. 75. r. 76.
Uiuificare quod nūq̄ uirtū facilius ēē
 q̄ quod uirtū r est mortificati quō in
 telligit. l. iij. d. xv. 25.
Uiuuū cū negatiōe. s. non uiuū dicit
 tur dupliciter r per quō meret r p quod
 non. l. iij. d. xv. 30.
Uiuere dī aliqd triplēr r quō s; hoc ui
 uificat i resurrectiōe substantiā corpāl.
 caro quō spūs r humoi et quō capilli
 r unguēs. l. iij. d. xliij. 8.
Uiuificari prius aiām q̄ potētias quō
 telligit. l. iij. d. xl. 18.
Uinctio. ungere
Uinctio quō docet nos de oib; neces
 sariis ad salutē. l. i. d. xvij. 27.
Uinctio pncipalis dī confirmatio equa
 duplīci causa. l. iij. d. xxv. 1.
Uinctio triplex sit ex eadem materia. l.
 bio. iij. d. xxv. 2.
Uinctiois extreme sacramenti duplī
 ei ex causa esse i stituti quō telligitur
 l. iij. d. xxv. 3.
Uinctiois sacramentum premissum
 ex contēptū uel negligentia periculos
 sum esse r damnable quomodo intelli
 git. l. iij. d. xxv. 4.
Uinctiois extreme sacramentum an pñ
 cipaliter sit ordiatum ad morbum cor
 poralē an ad. l. iij. d. xxv. q. 1. a. p. 107.
Uinctiois extreme in sacramēto qd ē
 res tantum. quid signum tantū r quid

res r signum. l. iij. quarto. distinctione
 xxv. 6.
Uinctiois sacramenti ubi pbatur prin
 cipaliter institutum ad curandū morbum
 corporalem. quomodo sit respondendū
 l. iij. d. xxv. 7. r. 8. 9. r. 10.
Uinctio p quā pbatur sanat morbū cor
 poralem. l. iij. d. xxv. 11.
Uinctiois sacramenti an instituerit rps
 uel aliquis ex eius discipulis. l. iij. d.
 fin. xxv. q. 1. b. r. 11. 12. r. 13.
Uinctiois sacraenti ubi probatur a
 christo institutum quō sit respondendum
 l. iij. d. xxv. 14. r. 13. r. 16.
Uinctiois extreme materia q̄ sit. l. iij.
 d. xxv. q. 3. c. respō. 17.
Uinctiois extreme materia quare nō
 debet ēē aliquid. l. iij. d. xxv. 18.
Uinctiois extreme oleū quare non b;
 misceri cum balsamo sicut oleū confir
 mationis. l. iij. d. xxv. 19.
Uinctiois materia quare idiget conse
 cratione r eucharistia nō. l. 4. d. 23. 2 d
Uinctio non potē fieri i oleo nō psecras
 to. q; ubi dicit sanctificatio r significas
 tio. l. iij. d. xxv. 21.
Uinctiois oleum an sit sacramentum.
 l. quarto. d. xxv. 22.
Uinctiois oleum quare non possunt
 sacerdotes consecrare cum tamē poss
 sint corpus domini conficere. l. iij. d.
 fin. xxv. 23.
Uinctiois sacramenti forma. q̄ bal an
 sit de sacramenti essentia. l. iij. d. xxv
 q. iij. d. r. 24.
Uinctiois i sacramēto quare est oras
 tio magis de essentia q̄ i alijs. l. quar
 to. d. xxv. 25. et. 26.
Uinctiois sacramenti formā ubi pōit
 scriptura. l. quarto. d. xxv. 27.
Uinctiois sacramenti forma quomodo
 est eadē r diuersa. l. iij. d. xxv. 28.
Uinctiois sacramenti forma quare est p
 p̄bū deprecatiū cū alioq̄ sit p p̄bū iu
 dicatiū. l. 4. d. xxv. 29.
Uinctiois i sacramēto quare opz all
 quid p̄tenuis exprimit. l. quarto. dist.
 xxv. 30.
Uinctiois sacramentum quis debz ad
 ministrare. l. bio quarto. dist. xxv. q.
 p̄ma. e. r. 31.
Uinctiois sacramenti quare datur a sa
 cerdotibus r non sacramenti confirmas
 tionis. l. iij. d. xxv. 32. et. 34.
Uinctiois sacramenti quare p laicū ad
 ministrari nō pot. l. iij. d. xxv. 36.

Unctionis sacramenti dare non spectat
 ad viros sanctos. l. iij. d. xxiij. 37
 Unctionis sacramenti cui debeat dari.
 libro quarto. d. xxiij. q. ii. f. rñ. 38
 Unctio an fieri debeat firmis membris
 fide libro quarto. d. xxiij. 39
 Unctio quare si de datur laceratis iustis
 bellis. l. quarto. d. xxiij. 40
 Unctio quare non debet dari infantibus
 vel stultis. l. quarto. d. xxiij. 41
 Unctio in forma quare tenet hoc non
 me quare et hoc habet quod non omnes debent
 iungi. l. quarto. d. xxiij. 42
 Unctio in quo loco de fieri. l. quarto. d.
 xxiij. q. iij. g. rñ. 43
 Unctio quare non debet fieri in toto cor
 pore. l. quarto. d. xxiij. 44. 7. 45
 Unctio quare non est facienda in solo cor
 de. l. quarto. d. xxiij. 46
 Unctio extrema quare non de fieri solum
 in fronte. l. quarto. d. xxiij. 47
 Unctio quare fiat in pluribus partibus cor
 poris tamen propter hoc non sunt plura sa
 cramenta. l. quarto. d. xxiij. 48
 Unctio quare dicitur mutilati membris de
 putatis ad hoc factis. l. iij. d. xxiij. 49
 Unctio quare non fit in membris genitalis
 bus. l. quarto. d. xxiij. 50
 Unctionis factus an debeat iterari. lib.
 quarto. d. xxiij. q. iij. h.
 Unctio potest iterari absque sacramenti co
 tumelia. l. quarto. d. xxiij. 51
 Unctio extrema quare iterari et unctio
 confirmationis non. l. iij. d. xxiij. 52
 Unctio potest iterari quare dicat extre
 ma. l. quarto. d. xxiij. 53
 Unctio an debeat a capite incipi vel per
 feet si sacerdos incipit iungere et desin
 cit. l. quarto. d. xxiij. 54
 Unctio an debeat iterari in longis lacer
 atibus. l. iij. d. xxiij. 55
 Unctio an extrema distinguitur ab un
 ctione que fit in baptisate et in confirma
 tione. l. quarto. d. xxiij. 56
 Unctionis sacramenti a quo propter quid
 et in qua materia est institutum. l. quar
 to. d. xxiij. b.
 Unctionis sacramenti an sit iterandum
 lib. quarto. d. xxiij. c. d.
 Unguntur reges et principes et quare li
 bro quarto. d. xxiij. 77
 Unguentum
 Unguenti substantiis specialis quod requi
 rit et quod potest officere. l. iij. i. plogo. 5
 Undiq
 Undiq duplex distribuit et pro quo de

distribuat in diffinitio de virtutibus cum de pte
 est equalitas vite undiq rone presentia
 libro. iij. d. xxiij. 17

Unio. vntre. vntus
 Unio potest habere locum vide per regulam
 lib. primo. d. iij. 19
 Unio est duplex et secundum quod modum spiritus
 iustitias vntus est colubell. l. d. xvi. 23
 Unio spiritus sancti cum formis in quibus appar
 ruit vnti veniebat. l. i. d. xvi. 24
 Unio vnti fit tripliciter et secundum quod modum
 miscet res que vntis. l. i. d. xxxvij. 10.
 Unio vel vntio virtutis que facit ad et
 magnitudinem attenditur dupliciter lib.
 bro primo. d. xxxvij. 12
 Unio in seipso vntio est vnti et altes
 rui habet instantia libro primo. d. xxxvij.
 19. 7. lib. iij. d. xxiij. 17.
 Unio compositio non est proprie creature ra
 tionalis sed tamen vnti corpori humano
 lib. ij. d. i. 76
 Unio an potuerit divina natura cum hu
 mana. l. iij. d. i. q. i. a. rñ. 18
 Unio. divina naturam humane in vntate
 persone quod sit. l. iij. d. i. 6
 Unio hoc vnti quod dicat cum de divina
 natura vnti humane. l. iij. d. i. 10
 Unio oppositio differunt. l. iij. d. i. 11
 Unio divina quod facta sit cum humana ostes
 ditur ex epistolis. l. 5. d. i. 12
 Unio esse proportionabile quod itel
 ligitur. l. 3. d. i. 13
 Unio an possit vna persona sine altera
 libro. 3. d. i. q. i. b. rñ. 1
 Unio aliter de vnti vntate et aliquo dif
 ferunt. l. 3. d. i. 2
 Unio an possit simul vna persona cum alia
 assumendo vna eadem natura numero lib.
 tertio. d. i. q. iij. c. rñ. 23
 Unio et ymago differenter se habent
 libro. 3. d. i. 27
 Unio quare possit incarnatione plu
 res nature et non plures persone. l. 3. d. i. 25.
 Ad idem d. vi. 28.
 Unio quare gfa quare vnti soli nature de
 bet ymunicari. l. 3. d. ii. 22
 Unio non presupponit rationem ymagis in suo
 vntibili quod intelligit. l. ii. d. ii. 27
 Unio gfa an excellit esse quod fructu
 tionis quod intelligit. l. 3. d. ii. 28
 Unio an fuerit corpus ipse mediate spiritus
 ritu humano sine anima. l. 3. d. ii. q. i. g. i. 39
 Unio gfa an tripliciter accipitur tan sit vnti
 non creati an in creatum. l. 3. d. ii. 43
 Unio an sit vnti humane nature mediate
 et spūsc. l. iij. d. ii. q. iij. rñ. 49
 Q. iij.

Tabula

Unitio voluntaria dicitur duplex et quod unitio
verbi dicitur voluntaria. lib. ii. d. ii. § 1
Unitio diuine nature cum humana aliter
se habet quam nexus duarum personarum
mediante spiritu sancto. lib. iii. d. ii. § 2
Unitio duarum naturarum in christo quod facta
est mediante spiritu sancto. lib. ii. d. ii. § 3
Unitio et assumere differt. lib. ii. d. v. § 5
Unitio naturalis ordinari ad illud quod
est ita vnde si se quod non est alteri vnde
quomodo intelligitur. lib. iii. d. v. § 14
Unitio duarum naturarum in persona multo
pluribus quod tractat. lib. iii. d. v. § a. b. c.
Unitio et incarnationis mysterium tris
personarum similitudine habet. lib. iii. d. vi. § 2
Unitio diuine nature cum humana an
sit terminata ad persone unitatem an
non. lib. ii. d. vi. q. i. d. § 25
Unitio est multiplex. Ibidem
Unitio terminus est ratione conno
tati. lib. iii. d. vi. § 26
Unitio potest humana natura diuine
personae. sed diuina persona non potest
vnde nature create. lib. iii. d. vi. § 29
Unitio modus diuine nature cum humana
an sit singularis an reperitur aliis
unitio modus et consimilis. lib. iii. d.
vi. q. ii. e. § 31
Unitio facta est in incarnatione christi
quattuor respicit. lib. iii. d. vi. § 32
Unitio diuine nature cum humana cui
unitati est similis et dissimilis. lib. iii. d.
vi. § 33. 34. 35. 36
Unitio est diuine nature cum humana
facere communicationem idiomatum habet
exceptionem. lib. iii. d. vi. § 35
Unitio est duplex. scilicet unitio per unitatem
nature, et unitio per fidem et dilectionem
et quomodo christus dicitur vnde cor
poris ecclesie. lib. iii. d. vi. § 31
Unitio an fuerit verbum carni et alio du
plici unitio. lib. iii. d. vi. q. ii. c. § 14
Unitio dicitur tribus modis. factio unitatis
passio unitatis et relatio unitatis. Ibidem
Unitio triplex fuit diuinitatis cum hu
manitate. lib. ii. d. vi. § 15
Unitio corpus et anima in eandem hypo
stasim potest esse triplex. et primum quem mo
dum verum est quod quod anima et corpus vnde
tur in eandem hypostasim quod factum
hominem. lib. iii. d. vi. § 11
Unitio posse nihil aliud magis alio quam
substantia quod intelligitur. lib. iii. d. vi. § 21
Unitio magis quod vnde sine medio quam quod
cum medio quod intelligitur. lib. iii. d. vi. § 47
Unitio magis est triplex et quod eucharistia

Unitio dicitur magis vnde et magis valere ad
augmentum virtutis. lib. iii. d. vi. § 69. 70
De unitio vide aliqua vnde et vnde
verbum et vnde assumere. Unitas.
Unitas essentie sine nature an sit pos
sibile in deo. lib. i. d. ii. q. i. a. § 11
Unitas essentie an admittat hanc deus
generat alio deum. lib. i. d. ii. q. ii. b. § 17
Unitas scriptas charitas quod vnde quod
quod hominum dicitur conditionem amoris.
lib. iii. d. vi. § 8. 7. 10
Unitas aliquorum dicitur dupliciter. et
secundum quem modum est et sine unitate
per spiritum sanctum. lib. i. d. vi. § 9
Unitatis duplex modus est inter pa
trem et filium et cetera. lib. i. d. vi. § 11
Unitas actus quod est ab unitate subiecti
et quod pluralitas a pluralitate. lib. i. d. vi. § 22
Unitas numero quam respicit identitas
tem suppositi. lib. i. d. vi. § 5
Unitate non singularitate nec solus
dnum accipimus in diuinitis. lib. i. d. vi. § 11
Unitas dei quomodo differt ab unitate
te creature. lib. i. d. vi. § 8
Unitas est principii multitudinis quo
modo intelligitur. lib. i. d. vi. § 9
Unitas quare dicitur personarum et eternus
essentialiter. lib. i. d. vi. § 13
Unitas quae notionem predicat. Ibidem
Unitas et trinus quomodo dicitur deus sine
negatione. lib. i. d. vi. § 24
Unitatem et pluralitatem nullum nos
men simul importare quomodo intel
ligitur. lib. i. d. vi. § 23
Unitas essentie qua ratione predicatur
de patre. lib. i. d. vi. § 27
Unitas non multiplicata non sufficit ad
identitatem ordinem. lib. i. d. vi. § 25
Unitas est duplex et secundum quem modum ve
rum est quod vnde simpliciter dicitur stat
pro vno numero. lib. i. d. vi. § 47
Unitas equitas concordia an sint approp
riabilia. lib. i. d. vi. q. ii. § 1. per totum.
Unitas saluatur in multitudine non
sic bonitas in malicia. nec veritas in
falsitate. lib. i. d. vi. § 34
Unitas triplex et diuersis diuersimode
accipitur. lib. ii. d. ii. § 11
Unitas personalis quod est extremum et quod
terminus unitatis. lib. iii. d. vi. § 27
Unitatum noui modi et eorum sufficiens
essentia. lib. iii. d. vi. § 37
Unitas personalis diuine nature cum
humana et cetera an excellat omnes unitates
creatas. lib. iii. d. vi. q. ii. f. § 38
Unitas operationis non sequitur unitatem

personae sed nature. l. 4. d. v. 36
 Unitas sacramentorum qualis sit et
 presertim eucharistie. l. 4. d. viij. q. ij.
 R. in. R. et per totum.

¶ Unus

Unus solus conuenire est tripliciter. et h3
 quem modum et quomodo tollit plus
 realitatem. l. i. d. iij. 27

Unus quodq; sicut prigit intelligere sic
 contigit et significare. l. i. d. xxiij. 16

Unus qd est em phum. l. i. d. xxiij. 3
 Unus hoc nomen an dicatur positue
 vel priuatiue in diuinis. libro pmo. d.
 xxiij. q. i. a. R. 4

Unus hoc nomen i creaturis accipit
 quandoq; positue qm qd pstatue i deo
 autem soluz positue. l. pmo. d. xxiij. 5
 Unus quare diffinitur priuatiue. lib.
 pmo. d. xxiij. 6

Unum secundum triplicem respectu tri-
 pliciter. l. pmo. d. xxiij. 7

Unus quis dicat priuationem nomine
 tenus tamen illa priuatio realiter est
 positio. l. pmo. d. xxiij. 8

Unum ubi est principium multitudinis.
 libro pmo. d. xxiij. 9

Unus an dicatur secundum substantiam
 an secundum relationem in diuinis. l.
 pmo. d. xxiij. q. ij. b. R. 10

Unus i diuinis quo ipostat unitatem
 eentialē et psonalē. l. i. d. xxiij. 11

Unum quare in neutro genere conue-
 nienter attribuitur unitati essentiali.
 lib. pmo. d. xxiij. 12

Unus duo tres etc. quid significet i di-
 uinis. l. i. d. xxiij. a. et per totum.

Unum qua unitate dicit eū de pater et
 filius sunt vnū pncipium spūscel. l. i.
 d. xxiij. 17. et per totum

Unum an possit fieri deus cū creaturis
 ra. l. i. d. xxiij. q. i. g. R. 41

Unus fieri aliqua qd reqrat. Jbdem

Unum spū esse cum deo qui deo ad-
 heret quo sferet ex hac autoutate ar-
 gumentū sophistici. l. i. d. xxiij. 42

Unum quomodo dicantur mēbris xpi.
 libro pmo. d. xxiij. 44

Una creatura an possit dici vnū cum
 alia. l. pmo. d. xxiij. q. ij. b. R. 45

Unum qua ratione dicantur fontica-
 toz et meretric. l. pmo. d. xxiij. 46. Et
 quo talis unitas non est a deo. 50

Unum quare non dicantur homo et
 asinus. lib. i. d. xxiij. 48

Unum quare nō dicantur mali homi-
 nes. lib. i. d. xxiij. 49

Unum esse oia ppter patrem quomō
 do intelligitur. l. i. d. xxiij. 52

Unus vel vnus deo dicitur pater et filius sed
 non vnus. l. i. d. xxiij. b.

Unus numero quomodo respicit idue
 dus. l. secundo. d. tertio. 22

Unus numero quomodo est differentia
 entis in actu. l. i. d. iij. 23

Unum vni opponitur quo intelligit
 tur. l. i. d. xxiij. 31

Unus accipit et diuidit multipliciter mul-
 tiplici autoutate. l. tertio. d. vi. 30

Unus qd ex pauciorib; cōstituit eē ma-
 gis vnū quo intelligit. l. iij. d. vi. 40

Unus i persona et natura eē magis vnū
 quo intelligit. l. iij. d. vi. 41

Unus magis esse quod nō est multipli-
 catum nec multiplicabile quo intelli-
 gitur. l. iij. d. vi. 42

Unus rei vnicā esse diffinitionē quo is
 intelligitur. l. tertio. d. xxiij. 56.

Unus si addat equalib; adhuc erit se
 qualia etc. quo intelligit. l. 3. d. xxiij. 17.

Unus nos oēs esse i xpo quo intelligit.
 l. quarto. d. xxiij. 21

¶ Uniuersale
 Uniuersale quomodo recipit variatio-
 nem. l. i. d. viij. 35

Uniuersale qua rōne de qd pdicat de
 plurib;. l. i. d. xxiij. 40

Uniuersale quomodo est in plus et est
 vniuocum eadem distn. 41

Uniuersale quo est simplex eadē d. 43

Uniuersale quomodo dicit communis-
 tatem. lib. i. d. xxiij. 26.

Uniuersale quo est simpliciter ad id qd
 ē mīn9 vniuersale. l. i. d. xxiij. 25

Uniuersale est duplex. s. in predicando
 et i causando. l. i. d. xxiij. 6

Uniuersaliora esse priora quo intelligit
 l. i. d. xxiij. 51

¶ Uniuersum
 Uniuersū duplex habz esse. et quod ho-
 rū ē ppetuū: et qd nō. l. i. d. xxiij. 14

Uniuersū nō pōt eē ordinatū. l. i. distn-
 ctione. l. i. d. 19. 2. 20. 7. 21

¶ Uniuocum

Uniuocū equocū et analogū diuisio pe-
 nes qd accipit. l. i. d. i. 4. Et de hoc. l. i.
 b. i. d. xxiij. 15

¶ Uocatio

Uocatio electio pdestinatio. differunt
 l. i. d. xxiij. 39

¶ Uoluntas

Uoluntatis dominio subest aliqd dupli-
 ceter. et secundū quē modū oia subiacēt
 uoluntati nostre. l. i. d. i. 12

Uoluntatis actus considerat tripliciter
 et s. m hoc tripliciter diffinitur s. m. lib. i.
 pmo. d. i. 26

Tabula

Voluntas actus considerat et per modum appetitus et per modum complacentie. Et secundum quem modum potest antecedere ipsone et secundum quem consequitur ipsam. l. i. d. 1. 30
Voluntas quomodo equatur intelligentie. l. i. d. 16. 39
Voluntas duplex considerat respectu voluntatis. et quod est in deo et quod non. l. i. d. 1. 8
Voluntas dei quod est causa rerum proxima et immediata. l. i. d. 1. 30
Voluntas sine liberalitas dupliciter est principium. Et secundum quod modum assumptas in substantia. l. i. d. 1. 15
Voluntas et natura quomodo sunt ideas in deo. l. i. d. 1. 22
Voluntas et natura quomodo differenter mouentur. l. i. d. 1. 15
Voluntas quod sit. l. i. d. 1. 30. l. i. d. 1. 35
Voluntas est duplex. scilicet antecedens et posterior secundum hoc est duplex dilectio. l. i. d. 1. 35
Voluntas antecedens est conditionalis. voluntas consequens dicitur absoluta. l. i. d. 1. 11
Voluntate a diuina exeunt opera dupliciter. l. i. d. 1. 16
Voluntas dei et nostra differenter se habent. l. i. d. 1. 4
Voluntas dei quod est omnium causa generalis. l. i. d. 1. 5. et in tertio. b.
Voluntas beneplaciti quare et quod est una in deo et quare et quod sunt plures ideas in eo. l. i. d. 1. 9
Voluntatem an sit ponere in deo. l. i. d. 1. 1. a. 13
Voluntas humana quare est variabilis diuina non. l. i. d. 1. 4
Voluntatis in deo suppositio de admissa queritur utrum ipsum sit ponere omnino rem a voluntate sicut omnipotentem a potentia et omniscientem a scientia. l. i. d. 1. 1. q. 1. b. 15. 2. 16
Voluntas quod est melior quia se ad plura extendit. l. i. d. 1. 21
Voluntas potentia et sapientia an sint equalitas in deo. l. i. d. 1. 22
Voluntas dei an sit causa rerum. l. i. d. 1. 1. q. 1. c. 13
Voluntati an conueniat ratio causalitatis propter rem significatam an proprie connotatum. l. i. d. 1. 4
Voluntas dei an sit causa per proprietatem an per appropriationem. l. i. d. 1. 25
Voluntas dei an dicatur causa proprie virtutem agendi an propter modum agendi. l. i. d. 1. 26

Voluntas diuina an sit causa prima et immediate. l. i. d. 1. 1. q. 1. d. 1. 30. 2. 31
Voluntas diuina an conuenienter distindatur in voluntatem beneplaciti et signi. l. i. d. 1. 4. 5. q. 1. e. 13
Voluntas diuina quare indiget signis et scientia et potentia non. l. i. d. 1. 36
Voluntas dei signa an sint naturalia vel voluntaria. l. i. d. 1. 37
Voluntatis diuine signa ratione cuius sunt signa. l. i. d. 1. 39
Voluntatis diuine signa que sint et de eorum sufficientia. l. i. d. 1. 40
Voluntas diuina quod est preteritorum presentium et futurorum. Ibidem
Voluntas beneplaciti respectu cuius est multiplex. l. i. d. 1. 41
Voluntatis diuine signa an distinguantur ratione modi significandi an ratione et significate. l. i. d. 1. 42
Voluntas dei quomodo est respectu mali. l. i. d. 1. 43
Voluntas dei quomodo est essentia dei. l. i. d. 1. 40
Velle quis sit idem in deo et esse si est potest dici deus esse omnia que vult. l. i. d. 1. b.
Voluntas dei summe bona est prima causa omnium que naturaliter sunt. l. i. d. 1. c. d.
Voluntas dei est multipliciter dicta. l. i. d. 1. e. f. g.
Voluntate beneplaciti an velit de omnibus bonis saluis fieri. l. i. d. 1. 1. a. 9
Voluntas conditio data non cadit in deum. l. i. d. 1. 12
Voluntas dei an possit cassari quantum ad effectus bonos. l. i. d. 1. 1. a. b.
Voluntate dei fieri quantum ad effectus malos probatur obiectedo autoritate et ratione. l. i. d. 1. 1. c. d. e. et soluit obiectioes. f. g.
Volente deo ante offendit bonum esse fieri mala tripliciter ratione. l. i. d. 1. 1. h. i. k. Adde sophisticiam rationem que probatur ex deo esse que mala sunt. n. m.
Voluntas beneplaciti dei an possit impediri. l. i. d. 1. 1. q. 1. a. 13
Voluntas beneplaciti est duplex. Ibidem
Voluntas diuina et si necessario inferat effectum tamen effectus euenit contingens. l. i. d. 1. 1. 9
Voluntas diuina quis sit causa effectus contingens non potest tamen impediri. l. i. d. 1. 1. 10
Voluntas diuina non potest impediri propter defectum cause cooperantis. l. i. d. 1. 1. 11
Voluntatis sue contrarium posse de

Potest intelligi dupliciter. libro primo
 distin. xvij. 12. r. 13
 Voluntas dei secundum potentiam et presci-
 entiam vult illa que vult. l. i. d. xvij. 14
 Contra voluntatem signam possit aliquis
 facere. l. i. d. xvij. q. ij. b. R. 15
 Voluntatem esse potentem contra
 causam signum non potest fieri qualiter
 intelligitur. l. i. d. xvij. 17
 Voluntatis divine signum maximum
 non est preceptum sed precepti imple-
 tio. l. i. d. xvij. 18
 Voluntas premissio dei quod se habet ad
 peccantem. l. i. d. xvij. 16. r. 19
 Voluntas dei semper est efficax et non
 quod impeditur. l. i. d. xvij. a. b.
 Voluntas signi quod potest impediri
 vel non eam fieri. l. i. d. xvij. c.
 Voluntatem nostram conformari vo-
 luntati divine an sit possibile. l. i. pmo.
 d. xvij. q. 1. a. R. 7
 Voluntatem humanam distare in infi-
 nitum a voluntate divina non impe-
 dit conformitatem comparationis. l. i.
 pmo. distin. xvij. 8
 Voluntas humana et divina utrum in
 seipsa vel in aliquo tertio conformen-
 tur. l. i. d. xvij. 9
 Voluntas nostra an conformetur vo-
 luntati divine per essentiam an per parti-
 cipationem. l. i. d. xvij. 10
 Voluntatis nostre conformitas ad di-
 vinam an faciat eam iustam. l. i. distin.
 xvij. q. ij. b. R. 11
 Voluntatis duplex est proportio et secundum
 hoc dupliciter attendit conformitas vo-
 luntatis nostre ad divinam. Ibidem
 Voluntatem fieri beatam plus requirit quod
 fieri iustam. l. i. d. xvij. 12
 Voluntas vindicandi quando est ius-
 ta. l. i. d. xvij. 13
 Voluntatem nostram an teneamur confor-
 mare voluntati divine in ratione volendi
 ut velimus ex charitate quod volumus
 l. i. d. xvij. q. 4. c. R. 14. r. per totum
 Voluntatem nostram an teneamur confor-
 mare voluntati divine in volito. l. i.
 d. xvij. q. ij. d. R. 18. r. me. 19. r. 20
 Voluntatem triplicem distinguit hu-
 go in homine. scilicet rationis pietatis et car-
 nis. l. i. d. xvij. 21
 Voluntatem triplicem distinguit hugo.
 in christo. scilicet deitatis rationis pietatis
 et carnis. l. i. d. xvij. 22
 Voluntatum dei quod nos obliget ad ten-
 monem. l. i. d. xvij. 24

Voluntatem dei quod voluntatem beatam. hugo. 23
 l. i. p. parte christo. l. i. d. xvij. 25
 Voluntas differet vult quod quod de vul-
 l. i. d. xvij. 26
 Voluntatem dei bona mala hominum voluntas
 impletur. l. i. d. xvij. b
 Voluntas vel affectio demonum an pos-
 sit rectificari. l. secundo. d. vii. q. 1. a. r. 1
 Voluntatis male continuatio an sit in de-
 monibus. l. ii. d. vii. q. ij. b. R. 9
 Voluntas mala tripliciter consideratur. et secundum
 hos tres modos omnes est privatio male
 voluntatis in diabolo. scilicet differet. Ibidem
 Voluntatis male intentio an sit in demonibus
 b. l. ii. d. vii. q. iii. c. R. 18
 De voluntate demonum vide aliquas
 voluntates demonum (ubi dem. r. c.
 quare deus non cohibet. l. ii. d. vii. 51
 Voluntatem esse a natura quod stellis
 g. l. 2. d. xvij. 20
 Voluntatem dei necessitate esse quod stellis
 g. l. 2. d. xvij. 1
 Voluntarium duo requiritur. l. ii. d. xvij. 38
 Voluntatis divisio per naturalem et delibet
 ratum an sit per diversas potentias. l. ij.
 d. xvij. q. iii. e. R. 37
 Voluntatem iduci mutari cogi differunt
 l. ii. d. xvij. 64
 Voluntas dicitur equivoce ad voluntatem instru-
 mentum ad voluntatem affectionem et ad volun-
 tatem ipsum et scilicet quod modum distinguit ea
 Aug. l. ii. d. xvij. 1
 Voluntas quod movet seipsam et quod mo-
 vetur per gratiam. l. ii. d. xvij. 44
 Voluntas appetit et voluntas eligente
 penes quod distinguatur in nobis. l. i.
 Voluntas mali agens vel (di. xvij. 9
 hominis quod est causa malorum voluntatum
 sequentium. l. ii. d. xvij. 1
 Voluntas duplex est causa alicuius et per
 quem modum voluntas est causa pene
 l. ii. d. xvij. 2
 Voluntas tripliciter habet defectum. et de
 quolibet horum verum est quod dicitur
 quod malum est a voluntate deficiente. l. i.
 libro secundo d. xvij. 14
 Voluntatem quid facit extrinsecus in peccatis
 tum et quod est immediata ipsius dispositio
 circa culpam. l. ii. d. xvij. 15
 Voluntas si est causa mali vel defectus
 quod an ille defectus sit culpa vel pens
 an sit naturalis vel preternaturalis est
 respectu cuius. libro secundo distinctio
 ne. xvij. 19
 Voluntas et actus omnes boni sunt in
 actu sunt. l. ii. d. xvij. 2

Tabula

Voluntas dupl'r pneritur ad boni et
 quo passides Ide p'surgentes: s'nt meri
 toze r quomodo culpabiles r male. l.
 bro. h. d. xxxvi. 12
Voluntariu r inuoluntarium d'f dupl'r et
 quomodo passionis s'nt voluntarie r
 inuoluntarie. l. h. d. xxxvi. 14
Voluntati quod est a voluntate naturali:
 quo est a deo. l. h. d. xxxvii. 32
Voluntas finis dupl'r p'dt ee r p'rsi' vo
 luntas finis r ei' q'd est ad finē sint due
 voluntates an vna. l. h. d. xxxvii. 6
Voluntas an sit bona r p'medabilis rō
 ne boni finis. l. h. d. xxxviii. q. 1. a. r. 7
Voluntates quare nō s'nt equalit bone
 cū finis sit e'q'l'r bon'. l. 2. d. xxxviii. 11.
Voluntas rōne cui' finis est bona r ad
 quē finē debēt referrī n'fe voluntates
 p't sint recte. l. 2. d. xxxviii. q. 2. h. r. 12
Voluntatē d'fere h'io sine suo quo is
 telligit. l. 2. d. viii. 17
Voluntatis hōe an sit vn' sol' finis an
 plures. l. 2. d. xxxviii. q. iii. c. r. 21
Voluntates male an h'ant vniciū fines
 l. 1. d. xxxviii. q. iii. b. r. 26
Voluntates male quō puentunt i p'nci
 pio. f. i. libidie. l. 2. d. xxxviii. 29
Voluntatis rectitudo venit ex parte fi
 nis. l. 2. d. xxxviii. a.
Voluntatis recte finis quis sit libro. ii.
 distinctione. xxxviii. b.
Voluntates hōe vni' habēt finē r t' h' q'
 dā hōe d'uerfos fines fortuntur. l. 2.
 distinctione. xxxviii. c. d.
Voluntas finis itentio quomodo diffes
 runt. lib. 2. d. xxxviii. e. f.
Voluntatis bonitas vbi l'choat et vbi
 p'summatur. l. 2. d. xxxix. 4
Voluntas cū sit naturale quare magis
 d' circa eam p'mittit p'cti' q' circa alia
 naturalia. l. 2. d. xxxix. a. b.
Voluntates na quōvult hō naturaliter
 bonū q' t' h' p' e' p'cti. l. 2. d. xxxix. c.
Voluntas qñ reputat p' facto. l. 2. d. xl.
 20. r per totum. r dist. xi. 1. 27.
Voluntatē nō p'edere ex opere quō itel
 ligitur. l. 2. d. xl. 23
Voluntaria dicūt p'ctā fm pl'r r minus
 fm nonē grad' voluntariu. l. 2. d. xli. 5.
Voluntari rōnē quō excludit ignoran
 tia r coactio. l. 2. d. xli. 6
Voluntariu d' aliqd tripl'r scz volūta
 rie pp'is voluntate aliena r p'ti aliena
 Et fm hoc est tripl'r differētia p'cti r
 quomodo quodlibet est voluntarium
 lib. 2. dist. xl. 3. 6.

Voluntatē omne p'cedere m'lti iudiciū
 quo itelligit. l. 2. d. xli. 4. 8.
Voluntatis pp'itum an sit etiā p'ncipi s'
 cut peccare. l. 2. d. xli. q. iii. f. r. h. 4. 9
Voluntatis p'cti' r p'cti' op'is an sint
 duo p'ctā v' vni' l. 2. d. xli. q. i. a. r. h. 19
Voluntas iterior quo magis cōcat cū
 voluntate q' cum actu exteriori. lib. 2.
 secūdo. d. xli. 2. 4
Voluntas malefaciēdi r bōa malefaciē
 di d'istincte se h'nt. l. 2. d. xliiii. 12. r. 13.
Voluntas peccādi quare dicitur mala
 nō sic p'tas. l. 2. d. xliiii. 19
Voluntas est duplex scz absoluta r p'di
 tionata r sic d'uerfis respectib' potest
 q's duo opposita velle. l. 3. d. xvii. 5.
Voluntariu pluralitas an fuerit i x'po l.
 tertio. d. xvii. q. i. a. r. h. a.
Voluntatē eor' ee eādē quor' substantis
 est eadē quo itelligitur. l. 3. d. xvii. 10
Voluntas quo facit volētē. l. 3. d. xvii. 11
Voluntas quō habet regnū r imperiū
 eorum que sunt in ipso volente libro. 3
 distinctione. xvii. 12
Voluntas alit' ē p'oprietas spectās ad
 dignitatē q' personalitas. l. 3. d. xvii. 13
Voluntatum numerus r sufficientia li.
 tertio. d. xvii. q. ii. b. r. h. 15
Voluntas tripl'r p'siderat. Et s'z hoc d'
 signit' triplex voluntas i x'po. Jbidem
Voluntatem esse in sola rationali quo
 itelligitur. l. 3. d. xvii. 16
Penes voluntatem. l. ar. quomodo ina
 telligit. l. 3. d. xvii. 17
Voluntas quo p'ceditur naturā. lib. ter
 tio. d. xvii. 18
Voluntatis d'istio penes q'd accptat.
 libro. tertio. d. xvii. 19. 20
Voluntatum differentie an sint i chris
 to conformes an repugnantēs libro
 tertio distinctione. xvii. q. iii. c. r. h. 21
Voluntatis ad voluntatem conformis
 tas in duobus consistit scilicet in volū
 to et in ratione volendi Et quid sit
 conformitas in volendo et quid confor
 mitas i rōe volēdi. Jbidem.
Voluntatis ad voluntatem conformis
 tas dupl'citer atēditur r quomō ch'ri
 stus dixerit se velle quod pater r. c. li.
 tertio. d. xvii. 22. r. 23.
Voluntatē hūanā d'istare i x'po a volū
 tate d'ina quo itelligit. l. iii. d. xvii. 24.
Voluntate hūana x'p' noluisse h'rl'm de
 strui quo itelligit. l. iii. d. xvii. 25
Voluntati p'varietas qñ d' p'varietatē i
 voluntate. lib. iii. d. xvii. 26

Voluntas est quod dispensabat variis effectibus. lib. 3. d. xvij. 27
 Voluntas est potestas motui esse inuerti
 lem quod intelligitur. lib. iij. dist. 1. 2
 Voluntas et quod et cui demeret et quare
 et quomodo puniunt. lib. iij. d. 1. 24.

¶ Voluntas. Uonere. Uouens

Uotum siue voluntas quando per opere iudicatur. lib. iij. d. xvij. 1
 Uonere potest quod pertinet ad dupl. et fm que modum est licitum. lib. iij. d. xvij. 1.
 Uotum pertinet si mulier simpliciter emisit cum consensu viri et postea vir peniteat primum teneatur et reddere debitum. lib. quarto dist. cxxv. 4.
 Uotum primum si violatur quomodo est peccatum. lib. iij. d. cxxv. 1
 Uotum solenne violare quod est peccatum et scilicet dicitur. lib. quarto dist. cxxv. 2
 Uotum simplex hodie non impedit in minimo praeiudicium. l. 4. d. 38. 3. Ad idem. 31
 Uotum solenne facit tribus modis. libro quarto d. cxxv. 6. et 31
 Uotum quid sit secundum essentiam. lib. quarto dist. cxxv. q. 1. a. ff. 13
 Uotum in sola deliberatione consistere quod intelligitur. l. 4. d. cxxv. 14
 Uotum obligatorium quod requirit intentionem. lib. 4. d. cxxv. 15. et 16
 Uotum et iuramentum obligatorium differunt tripliciter. lib. iij. d. cxxv. 17.
 Uotum de quo fit vel circa quam materia. lib. 4. d. cxxv. q. 1. b. ff. 18
 Uotum dicitur habere tres comites. Ibidem
 Uotum an sit de oī bono exceptis scilicet et cōcessum. lib. iij. d. cxxv. 19
 Uotum an sit de maiori bono. l. 4. d. 38. 20
 Uotum an possit fieri circa opera indifferencia. lib. iij. d. cxxv. 21
 Uoueri quod potest malum et non uoueri. lib. iij. d. cxxv. 22
 Uotum Septem sunt aliquid fuit laudabile fm aliquid vituperabile similiter et uoueri impletio. lib. iij. d. cxxv. 23
 Uotum erroneum an liget. l. 4. d. 38. 24.
 Uotum in quo subiecto siue in qua materia est. l. 4. d. cxxv. q. 1. c. ff. 25
 Uotum quod voluntatis libertate requirit. lib. quarto dist. cxxv. 26
 Uoto quare non potest se oīa habere discretione obligare deo cum tamen possit se obligare diabolo per peccatum nullo impediente. libro quarto dist. cxxv. 27.
 Uotum cuius promouetur ad salutem non tamen sunt oīa equalis conditionis in ponendis. libro quarto dist. cxxv. 28

Uonere non potest oīa quod potest peccare et ad deliberatōem de se. l. 4. d. cxxv. 29
 Uotum simplex an sit impedimentum res sciendū siue impediat matrimonium. lib. iij. d. cxxv. q. 1. d. ff. 30.
 Uotum simplex non impedit matrimonium sed in eo sit causa irritatōis matrimonii sicut in solenni. l. 4. d. cxxv. 32.
 Uotum simplex respectu cuius non minus obligat quam solenne. l. 4. d. cxxv. 33
 Uotum pertinet simplex emittens non tenetur coram quod intelligitur. l. 4. d. 38. 35
 Uotum an possit commutari. libro quarto dist. cxxv. q. 1. e. ff. 36.

Uotum non posse commutari si que rationes et autoritates sonare videtur quod sunt dissoluede. l. 4. d. cxxv. 37. et per totum
 Uotum an possit sumi potest per dispensationem irritare. l. 4. d. 38. q. 3. ff. 41
 Uotum obligatio potest ex duplici iure naturali. lib. iij. d. cxxv. 42.
 Uoto in nullo papa potest dispensare quod intelligitur. l. 4. d. cxxv. 43.
 Uoto in vno si potest papa dispensare § i oīd. § oīo. l. iij. d. cxxv. 44
 Uotum pertinet quare non potest papa dispensatione relaxare. lib. iij. d. cxxv. 45
 Uotum paupertatis non potest papa dispensatione relaxare. Quis potest uotum abstinere relaxare. lib. iij. d. cxxv. 46
 Uotum obedientie quare non potest papa dispensatione relaxare. lib. iij. d. cxxv. 47
 Uotum quid est de quo fit et quod. lib. quarto dist. cxxv. a.
 Uotum quoddam impedit in matrimonium sed non dirimit ut simplex quoddam et impedit et dirimit ut solenne. lib. 4. d. cxxv. b. De voto quare aliqua ubi pertinet. et ubi potest et ubi vir et ubi uxor et ubi debitum.

¶ Uox

Uox i hōie quod est proportioabilis iteriori uo vel significato. lib. i. d. cxx. 9
 Uox non est ea ratione ubi quae desus. lib. i. d. cxxv. 17
 Uocis uel locutionis formatio tria complectitur. lib. i. d. cxx. 1

¶ Uua

Uua una tres hypostasies quare phibuit Hieronymus dicere. lib. i. d. cxx. 1

¶ Uusus

Uusus rei est duplex. et tunc quod ubi est regula. Uusus uel bonus et ipsius boni est. lib. i. dist. cxx. 2. Et cuius uel malus est ipsius mali esse quod intelligitur. lib. i. d. cxx. 14
 Uusus alicuius potest esse duplex. Et ubi quod modum abstinentia fert. lib. i. d. cxx.

Tabula

demonibus et fœm quæ nō. l. ii. d. vñ. 32
 Usurum l. ar. quomodo amittunt demoni-
 nes. libro secundo d. vñ. 33.
 Usus et abusus quō accēdit fœm actum
 libe. arbi. lib. ii. d. xxxix. 50

Usura
 Usura sacrilegii et rapina quō differe
 lib. ii. d. xxxvii. 12
 Usura quomodo habet anneram vici-
 lentiam et fraudulentiam. Ibidem.
 Usurarius quō cōtractet res volente
 dño. l. ii. d. xxxvii. 14
 Usuras dare quando est peccatū et quā
 non. l. ii. d. xxxvii. 15
 Usura quæ magis pmissit et pmodat de
 pecunie quæ domus locatōe. l. 3. d. 37. 16.
 ¶ Usi. Utendū. Utile

Utendū quare sit qua fruedū et qua vs-
 tendū et fruedū. l. i. d. 1. 5
 Usi et frui differunt. l. i. d. 1. 7.
 Usi quid sit per essentia an sit actus possi-
 tatis an rōnis. l. i. d. 1. q. i. a. 17
 Usi quingus modis accipit. Ibidem.
 Usus uti aliquid dūobus modis et quō cō-
 tigit dūobus male uti. l. 2. d. xxxvii. 5
 Utendū an sit oī creatō. libro pmo dist.
 l. q. ii. d. rñ. 20.
 Usi aliquid dū quatuor modis. Ibidem
 Utendū an sit solo bono increato. l. i. d.
 l. q. ii. c. 2. p. totum.
 Utile ad finem est aliquid tripliciter.
 l. ii. d. xxxvii. 4

Ute
 Ute cōiunctio capis dupl̄ scz psecutis
 ue et causat̄. Et quō accipit l̄ illa auto-
 ritate Job. vñ. iudicat̄ ab agellis eius
 7c. lib. i. d. ii. 43.

Uxor
 Uxor debiti reddere impedire acce-
 ratōi quō sit itelligendū. l. 4. d. 32. 7
 Uxor nōlētē pōt vir crucē accipere l̄
 subditū terre scē. l. 4. d. xxxii. 9
 Uxor p̄tolēt corrupta a viro nō pōt si-
 ne assensu viri religione iurare nec vo-
 tū ponere. l. 4. d. xxxii. 17. 18.
 Uxores plures quas p̄es aīe legē ha-
 buerunt an sint uxores appellande an
 concubine. l. 4. d. xxxii. 5.
 Uxores p̄es vnū h̄re an sit cōtra legē
 4. dist. xxxii. q. ii. q. rñ. 15
 Uxoribus pluribus uti nō esse cōtra na-
 ture si que rōnes et autoritates pha-
 re vidētur quō sūt dissolūde. li. quar-
 to d. xxxii. 16. 7. per totum.
 Uxor vna quare nō est pluriū virorū
 sicut vnus est vir pluriū mulierum.
 libro quarto d. xxxii. 22
 Uxorū pluralitas nō oīno corrūpit bō-

nū fidei et sacramēt̄: quā aliqui fidei ser-
 uabāt et rō signatōnis ibi manebat. li.
 quarto d. xxxii. 24. De vxorū pluras-
 litate quere aliqua concubina.
 Uxorem repudiare an sit licitum. libro
 ii. d. xxxii. q. i. g. rñ. 40
 Uxorē repudiare h̄re nō puniebat nec
 p̄hibebat lex moysi. l. 4. d. xxxiii. 41.
 Uxorē repudiare an debuerit p̄mitti. l.
 ii. d. xxxii. q. ii. h. rñ. 45
 Uxor post repudiū an debuisset reco-
 ciliari. l. ii. d. ii. q. iii. f. rñ. 50
 Uxorē repudiatā nō posse viro reco-
 ciliari dū tñ culpa adulteri nō iurēs
 nerit si que rōnes dicere vident̄ quō
 sūt dissolūde. l. 4. d. xxxiii. 5. 1. 52.
 Uxores plures simul habuerit scil̄ pas-
 tres absq̄ culpa. l. iiii. d. xxxii. a. b.
 Uxores plures simul habuerit sancti
 patres legis mādatū nō transgredientes
 do. l. quarto. d. xxxiii. e
 Uxor nō pōt separari a viro p̄pter im-
 potētā generādī in viro sed p̄pter im-
 potētā coeūdi et quō hec sententia cir-
 cūloquit̄. l. iiii. d. xxxiii. 2
 Uxor p̄pter infirmitatē nō est dimittē-
 da. lib. quarto d. xxxiii. 10
 Uxoris crimē celare est dupl̄ et quō est
 licitū quod nō. lib. iiii. d. xxxv. 4.
 Uxorē an liceat dimittere et causa for-
 nicatiōis. l. 4. d. xxxv. q. i. a. rñ. 7.
 Uxorem fornicatā dimittere an sit in
 precepto. lib. 4. d. xxxv. q. ii. b. rñ. 14
 Uxorem fornicatā an possit quō dimis-
 sere p̄pria autoritate sine iudicio eccle-
 sie. l. iiii. d. xxxv. q. iii. c. rñ. 16
 Uxorē alia an possit vir ducere diuor-
 tio. lib. iiii. d. xxxv. q. iiii. d. rñ. 21
 Uxor et vir an possit reco-ciliari post dū-
 uortū lib. 4. d. xxxv. q. e. rñ. 26
 Inter uxorem et virū an possit fieri dū-
 uortū si nō p̄cedat aliqua culpa. l. iiii.
 d. xxxv. q. vi. f. rñ. 30. De hac materia
 quere aliqua p̄bi diuortium.
 Uxore serua p̄trahēt eccl̄i seruo r̄seru-
 penūdat̄ gentilibus seruo an debe-
 at sequi eum. l. iiii. d. xxxvi. 3.
 Ab vxorib⁹ abstinerē ep̄os p̄sbyteros
 dyaconos et quomodo intelligitur. li.
 quarto d. xxxvi. 2
 Uxor que consensit viro suscipere sacros
 ordines an possit h̄ere. l. 4. d. xxxvi. 3
 Uxorē adulterā an sit licitū iterficere
 l. iiii. d. xxxvi. q. ii. d. rñ. 20.
 Uxorē occidē an sit graui⁹ peccatū quō
 cideret matrē. l. 4. d. 37. q. 2. e. rñ. 35

Uxorcidium an impediat matrimonium
li. quarto. d. xxxv. q. iij. f. R. 29
Uxorē potest quis occidere tripliciter et quomodo al-
terum altero sit grauius peccatum. li. iij.
di. xxxv. Ibidem.

Uxorcidia posse praehere matrimonium
si quis rationes videt probare quomodo sunt dissol-
uende. li. iij. d. xxxv. 30. et per totum
Uxor an reddenda sit mortuo resuscitas
eo. li. quarto. d. xxxv. 10
Uxor que credit virum iterum esse et praehit
quod erit iuris. li. quarto. d. xxxv. 11
Uxor que quomodo de restituit viro et econ-
uerso que se parat sibi pro gradu aliquo
planguit. li. quarto. d. xli. 2. 7. 3.
Uxorē sterilem fratris ducere quare pro-
bit lex. li. quarto. d. xli. 23

Christianus.

Uxor an tenentur subesse tyranni si
ne peccati scilicet in terra. li. iij. d. xli. q. i. e.
R. 34. et per totum.

Christianus
Uxor an eorum in iussu que factum ex muliere
quomodo intelligitur. li. i. d. xv. 8

Uxor facta est homo sine determinatione non
recipit illa oratio. Ibidem

Uxor parat ad angelos quatuor modis et
quomodo est maior: et minor angelis. li. i. d. xvi. 3

Ad idē. li. i. d. xvi. 21

Uxor quomodo non ad mensuram datus est spiritus
li. i. d. xvi. 30. 7. li. iij. d. xli. 14

Uxor de filiis dei sunt tres proprietates que
excludunt tres hereses. li. i. d. xvi. 10

Uxor de verbum imago filii. li. i. d. xv. 23

Uxor ubi duo proplectuntur. Et secundum quem mo-
dum sequitur christus dixit hoc ergo erit
Uxor legiones angelorum que de. li. i. d. xl. 7

Uxor sibi dari posse. li. i. d. xli. 6

Uxor tripliciter consideratur que modum spiritus
potuit esse meliorem non. li. i. d. xli. 4. 7. 5

Uxor occidit a iudeis quomodo fuit malum. li. i.
Uxor passionem an sancti de. d. xlv. 4

Uxor passio et sanctio differenter iudica-
da est. li. i. d. xlv. 10

Uxor quomodo sedet ad dexteram patris. li. iij.
Uxor corpus quomodo est in pluribus. d. ii. 34

Uxor locis. li. iij. d. ii. 59

Uxor humana quare non recipit distinctio-
nem personale. li. iij. d. ii. 36

Uxor ad custodiam an fuerit aliquis angelus
deputatus. li. iij. d. xi. q. iij. c. R. 18

Uxor quomodo habuit multum angelum ad exerci-
tium. li. i. d. xi. 22

Uxor non debet attribui custodia angelorum
li. 2. d. xi. 23

Uxor non debet nasci sub constellatione et quomodo
magi per stellam christum cognouerunt. li. iij.

Uxor quare sustinuit penam. d. xli. 82

Uxor mortis cum nulla in ipso precesserit cul-
pa. li. iij. d. xxxv. 25

Uxor an debet preceptum quomodo intelligitur. li.
li. iij. d. xxxv. 14

Uxor per se voluisse redimere ut in primam
libertatem redigeret quomodo intelligitur. li.
secundo. d. xli. 39

Uxor quomodo de genitibus et quomodo factus. li. iij.
Uxor in humana natura quomodo peccati. d. i. 5

Uxor patet nomine diuinitatis. li. iij. d. i. 37. 7. 38

Uxor si non incarnatus est homo glorificatus
quomodo ex visibilibus est et beatissimus. li. iij. d. i. 42

Uxor non fuisse humanitatis unitus si homo
fuerit. li. iij. d. i. 45. Ad idē. 51. Et que
fuerit incarnationis ratio precipua. d. i.
de. li. iij. d. i. q. iij. f. per totum.

Uxor quomodo predestinatus est. li. tertio. d. i. 47

Uxor quomodo de caput ecclesie. li. iij. d. i. 49

Uxor quomodo de assumptis omnia que in natura
nostra plantantur. li. tertio. d. ii. 1

Uxor ex peccato et unde carnis nihil fer-
ditur. prout si nec radii solis ex pas-
ctu ignatorum sunt ignati. li. iij. d. ii. 2

Uxor quare elegit pauperes et ignobiles
les. li. tertio. d. ii. 16

Uxor an assumpsit per carnem. li. tertio
di. iij. q. i. d. R. 24

Uxor caro quare de celestibus et ventre de
celo. li. tertio. d. ii. 25. 7. 26

Uxor an assumpsit aliam rationem. li. iij.
di. iij. q. i. e. R. 30

Uxor solam carnem non aliam assumpsit
quomodo intellexit iohannes cum dixit. verbum
caro factum est. li. tertio. d. ii. 31

Uxor quare magis a tribuit nomen incarnas
et tota est alacris. li. iij. d. ii. 32

Uxor que necessitate cum carne assumpsit aliam
li. 3. d. ii. 33. 7. 34

Uxor an habuerit cum aliis hominibus specie
commune. li. iij. d. ii. q. iij. f. R. 35

Uxor corpus an fuerit unitus spiritus mediate
spiritus humano in anima. li. iij. d. ii. q. i. g. R. 39

Uxor anima quare est a carne separata et non
diuinitas. li. iij. d. ii. 42

Uxor anima an fuerit assumpta a deo mediate
leatque hitu. li. iij. d. ii. q. i. h. r. 44

Uxor anima ubi autoritas de unitate mediate
te aliquid donogfe quomodo intelligitur. li. 3. d. 2. 45

Uxor quare totam humanam naturam
accepit. et quid nomine humanitatis vel

Tabula

humane nature scelligēdi. l.iii. d.ii. a.
 xps quare assumptus quomodo dicitur
 carnis et aliam. l.tertio d.ii. a.b.c. d.
 xpi caro quo dicitur facta ex purissimis
 ginitis sanguinibus. l.tertio d.ii. 4.
 xpi caro quo dicitur similis nostre
 carnis et spiritus carnis. l.3. d.ii. 5.
 xpi caro quo dicitur creata. l.3. d.ii. 6.
 xps dicitur assumptus prout nefe malle
 scripti ratione. l.3. d.ii. 4.3
 xpm non male percipit scilicet si gra
 cedet. pte quo intelligitur. l.3. d.ii. 4.4
 xpus an fuerit i abraham decimatus.
 l.tertio. d.ii. q.ii. h. 53
 xps que non fuit decimatus i iobis abise
 et leui. cu i his fuerit sic alij. l.3. d.3. 5.4
 xpm figurari per decimam oblatam quo
 intelligitur. l.3. d.ii. 5.5
 xpi oblatio quo figurat i decimatione
 abrahe. l.3. d.ii. 5.6
 xps i3 fuerit i carne virginis et caro
 xgis fabraham tamē xps non est deci
 matus. l.3. d.ii. 5.7. Ad idem. 7.1
 xpi caro i abraham et alijs patribus an
 fuerit distincta s; q̄litate a carne alioꝝ
 filioꝝ. l.3. d.ii. q.ii. h. 60
 xpi caro quomodo dicitur esse maxime pu
 ra. l.3. d.ii. 6.2
 xpi caro quo ē medij. l.3. d.3. 6.3. r. 6.4.
 xpi caro an fuerit alij i parētib; q̄ ca
 ro alioꝝm hominū secundū legē propaga
 tionis. l.3. d.ii. q.ii. h. 65
 xpi caro dupl; p̄siderat et s; quā p̄side
 rationē caro xpi fuit p̄cepto obnoxia. ibid
 xpi caro fuit p̄cepto obnoxia quo hec
 p̄positio exponitur. l.3. d.ii. 6.8
 xpi caro non descendit a p̄genitorib; s;
 rōnē seminalē. l.ii. d.ii. 6.9. r. 70. 7.1
 xpi corp; an fuerit p̄ductū ad perfe
 ctam molem subito an successive. l. iii.
 distinctione tertia. q.ii. l. 7.2
 xps quo dicitur vtr̄ h̄iere. xxxi. femla
 circūdabit virū. l.3. d.ii. 7.3. s; quomō
 dicatur nouum. 7.4
 xps quare i statū cōceptōis fuit p̄fes
 ct; virtute et scia: s; non corporis forma
 quantitatua. l.tertio. d.iii. 7.6
 xpi mēbra an subito formata sine et dī
 stincta. an successive. l.3. d. tertia. q.ii. m
 r per totum.
 xpi corp; p̄fici numero. xpi. dicitur quo
 modo intelligitur. l.3. d.iii. 7.7
 xps debere p̄ oia fratrib; assimilari quo
 intelligit. l.3. d.iii. 7.8. r. d.iii. 3.2
 xpi corpus est fuerit numerum et aug
 mētari sicut alioꝝm hoīz corp; tñ non

fuit successive formatum. l.3. d.iii. 7.9.
 xpi gñatio i nostra dissimul; se h̄nt q̄
 est ad ordinē actū q̄ sunt cōsolidatio
 conuersio. r. l.3. d.iii. 8.0
 xpi caro an potuerit vel debuerit deci
 mari i abraham. l.tertio. d.iii. d.
 xpi caro non fuit caro p̄ci. l.3. d.iii. e.
 xpi carnē non p̄ci fuisse cōceptā q̄ al
 sumptā quo intelligitur. l.3. d.iii. f.
 xpm repletū corporalē gratia tripl̄cē
 exponitur. l.3. d. quarta. 4.
 xpi scarnatio an debeat appropriari p̄ s
 tri an sp̄s sc̄d. l.3. d. quarta. q.ii. a. h. 6
 xpi cōceptio quare magis attribuit sp̄i
 rituali cōcepto q̄ patri. l.3. d. quarta. 5. r. 8.
 xps an possit dici filius sp̄ritus sancti
 l.tertio. d. quarta. q.ii. b. h. 8
 xpm posse dici filium sp̄s sancti si q̄ rō
 nes probare videntur q̄ sunt dissoluē
 de. l.3. d. quarta. r. r. per totum.
 xps an possit dici filius trinitatis. lib.
 tertio. d. quarta. q.iii. c. h. 15
 xps tripl̄cē habet substantiā scz sūmā
 medij et s̄mā. l.3. d. 1.4. Et rōe sūp̄e
 dicitur filius patris. ratione infime dicitur
 filius matris. sed rōe medie scz a se non pōt
 dici filius trinitatis. l.3. d. quarta. 20.
 xpus quare non dicitur filius vel creatura
 trinitatis sicut alij hoīes. l.3. d.iii. 1.6.
 xpi fratres dicitur. sed ex hoc non seq̄
 tur q̄ xps sit filius trinitatis. l.3. d.iii. 1.7
 xps rōe cuius dicitur filius dei patris
 libro tertio dist. quarta. 18
 xpm dici filium trinitatis dicitur i tres erro
 res trū heresiarū. l.3. d.iii. 1.9. r. 21
 xpi p̄ceptio vel scarnatio an fuerit ex
 mera gra. an hoc sp̄trauerit sc̄d; p̄
 trū merita. l.3. d.iii. q.ii. d. h. 22
 xps scarnatus ē p̄p̄ miserā loq̄i rge
 mitū paup̄er quo intelligit. l.3. d.iii. 23
 xpm an meruerit beata vgo p̄cipere.
 an p̄cepto illa solū fuerit mūere gfe
 diule. l.3. d.iii. q.ii. e. h. 27
 xpi corp; et si dicat factū ex muliere.
 tñ non excludit verā potētā generati
 uā a virgine. l.tertio. d. quarta. 32
 xpi caro quo dicitur facta creādo. non semē
 nādo. l.tertio. d. quarta. 33
 xps quo non fuit i maria secundū rō
 nē seminalē. l.tertio. d. quarta. 3.4
 xps dicitur filius naturalis quia fuerit mi
 rabilitate conceptus. l.iii. d.iii. 3.7. r. 3.8
 xpi cōceptio duplex miraculū fecit i
 virgine. l.tertio. d. quarta. 4.0
 xps quare dicitur cōceptus de sp̄ritu
 sc̄o. l.tertio. d. quarta. a. b.

¶ **Xp̄s** quare dicitur conceptus ⁊ natus de sp̄s̄ sancto. li. iij. d. l. iij. c. d. e. f.

¶ **Xp̄s** quare ab apo dicitur factus: cum nos dicamus eū nasci. li. iij. d. l. iij. g.

De hac materia vide aliq̄ vbi cōceptio

Xp̄i diuinitas a se habet respectu p̄ris a se hūanitas respectu m̄ris. li. 3. d. v. 1

¶ **Xp̄s** an sit hō quem assumpfit an quē non assumpfit. li. iij. d. v. 4 7

¶ **Xp̄s** in triduo habuit humanitatē: ergo fuit homo nō seq̄tur. li. iij. d. xv. 5 1

De assūptiōe hūane nature a diuina vbi de aliq̄ vbi assūptio. ⁊ vbi vntio. ⁊ vbi incarnatio.

¶ **Xp̄s** an sit vnum an duo. li. iij. d. vi. q. 1. s. Respon. 6

¶ **Xp̄s** quare non debet dici duo sed vni lib. iij. d. vi. 7. Ad idem. 12

¶ **Xp̄s** eē alit̄ ⁊ alit̄ quō intell. li. 3. d. vi. 3

¶ **Xp̄s** quare magis proprie dicitur vn̄ q̄ vnum. li. iij. d. vi. 9

¶ **Xp̄s** est aliquid sc̄dm q̄ homo: aliquid q̄d ibi dicitur. li. iij. d. vi. 13

¶ **Xp̄i** p̄sona an sit vna vnitatē simplici an composita. li. iij. d. vi. q. ij. b. Rñ. 14

¶ **Xp̄s** si solū esset ex aīa ⁊ carne habere3 hypostāsim cōpositā sed nō ēp̄posita diuina natura adueniētē. li. iij. d. vi. 18

¶ **Xp̄s** s̄tus sit p̄positus: it̄ ex hoc nō p̄t i ferri q̄ p̄s̄a x̄p̄i sit p̄posita. li. 3. d. vi. 19

¶ **Xp̄s** sc̄dm q̄ homo an sit substantia: an homo p̄dicet̄ per modū accidētis ⁊ ha bētus. li. iij. d. vi. q. iij. c. Respon. 20

¶ **Xp̄s** quō est suppositū diuine ⁊ humane nature. li. iij. d. vi. 21

¶ **Xp̄s** an sit p̄destinatū. li. iij. d. viij. q. 1. d. Rñ. 24

¶ **Xp̄s** sc̄dm q̄ hō est p̄destinat⁹: ergo x̄p̄s est p̄destinat⁹ non sequit̄. li. iij. d. viij. 31. Ad idem. d. xi. 2

¶ **Xp̄i** natiuitas quomodo d̄: super natu ram. li. iij. d. viij. 2. ⁊ 35

¶ **Xp̄m** bis natum esse an sit concedēdū li. iij. d. viij. q. 1. d. Rñ. 19

In x̄p̄o an sint due s̄tationes. li. iij. d. viij. q. ij. e. Respon. 26

¶ **Xp̄s** an sit filius naturalis ⁊ s̄neptus ⁊ ḡ natiuitatis. s̄ptalis ⁊ eterne. li. iij. d. viij. q. ij. f. Respon. 32

¶ **Xp̄s** an d̄beat dici bis genit⁹. li. 3. d. viij

¶ **Xp̄i** carnē neminē vere mādu: (c. d. care nisi q̄ p̄x̄ adorauerit quō intell̄ ḡtur. li. iij. d. ix. 5

¶ **Xp̄i** caro an sit adorāda adoratiōe latricie. libro. iij. d. ix. q. i. a. Rñ. 6

¶ **Xp̄i** caro triplr̄ cōsiderat̄ ⁊ s̄ hoc tri

plr̄ est adorāda sc̄dm aliquos ⁊c. 7b. 18.

¶ **Xp̄i** carnē non esse sacrificiādū quomodo intelligitur. li. iij. d. ix. 8

¶ **Xp̄i** carnē q̄re debet latricie. l. 3. d. ix. 10.

¶ **Xp̄i** quō est adorare. li. iij. d. ix. 12

¶ **Xp̄i** imaginari an debeat latricie cult⁹ eus hiberi. li. iij. d. ix. q. ij. b. Rñ. 13

¶ **Xp̄i** matri an debuert latricie cultus eus hiberi. li. iij. d. ix. q. iij. c. Rñ. 19

¶ **Xp̄s** honorauit matrem suam sed non adorauit eam adoratiōe latricie: s̄ p̄per dultie. li. iij. d. ix. 23

¶ **Xp̄i** cruci an sit latricie cultus exhibens dno. li. iij. d. ix. q. iij. d. Rñ. 24

¶ **Xp̄i** mēbris an sit exhibēda latricie. lib. iij. d. ix. q. v. e. Rñ. 30

¶ **Xp̄i** corpus vērū quare adoraf latricie ⁊ mystici non. li. iij. d. ix. 34. Ad idē. 35.

¶ **Xp̄i** aduersario an possit exhiberi latricie cultus sine pctō. li. 3. d. ix. q. vi. f. p

¶ **Xp̄s** est filius v̄rginis ⁊ natū (totū raliter et per gram. li. iij. d. ix. 3

¶ **Xp̄s** ⁊ nos dicimur filii dei: nec omnino vntuoce: nec oīno equocele. li. iij. d. ix. 8

¶ **Xp̄s** sc̄dm q̄ hō est deus: an sit hec admittenda. li. iij. d. ix. q. i. a. Respon. 9

¶ **Xp̄s** in q̄tum homo quō assumpfit nō men dei. li. iij. d. ix. 10

¶ **Xp̄s** quomodo p̄destinat⁹ fuit esse filius dei sc̄dm q̄ homo. li. iij. d. ix. 11

¶ **Xp̄s** d̄: de⁹ ⁊ hō p̄ ḡaf̄ vntōis: sed ex hoc nō seq̄t̄ q̄ sit de⁹ sc̄dm q̄ hō. li. 3. d. ix. q. iij. d. r. 13

¶ **Xp̄s** sc̄dm q̄ hō est p̄sona: an hec sit cōcedenda. li. iij. d. ix. q. ij. b. Rñ. 14

¶ **Xp̄s** sc̄dm q̄ iste hō est p̄sona: hec ē d̄t distinguēda sc̄dm q̄ hoc pnōmē iste dn̄ pl̄r p̄t demonstrare. li. iij. d. ix. 15

¶ **Xp̄s** sc̄dm q̄ hō ē res p̄pleta oī p̄pletione. quō intelligit̄. li. iij. d. ix. 16

¶ **Xp̄s** sc̄dm q̄ hō ē p̄sona: eo q̄ q̄libet hō iust⁹ est p̄sona non seq̄tur. li. iij. d. ix. 17

¶ **Xp̄s** sc̄dm q̄ de⁹ est p̄sona: ergo x̄p̄s se cūdū q̄ hō ē p̄sona nō seq̄t̄. li. 3. d. ix. 18

¶ **Xp̄s** s̄ q̄ hō quō eēt p̄sona si v̄bū dismitteret hūanā nām. li. 3. d. ix. 19. ⁊ 20

¶ **Xp̄s** sc̄dm q̄ hō est individuū. an ista sit vera. li. iij. d. ix. q. iij. c. per totam

¶ **Xp̄s** est individuū sc̄dm q̄ homo chr̄stus est suppositū sc̄dm q̄ hō chr̄stus ē hyp̄positus sc̄dm q̄ hō q̄d veritas t̄ ⁊ p̄prietatis habeant iste ⁊ con⁹

¶ similes locutiones. li. iij. d. ix. 24

¶ **Xp̄s** an sit filius adoptiu⁹. li. iij. d. ix. q. 1. d. Respon. 25

Tabula

Xpi humanitas quomodo de adoptari
per hplā. li. iij. d. r. 26

Xps quibus habnerit spm dlectōis: ff
per hoc nō est fact⁹ filius adoptionis
li. iij. d. r. 27

Xps scdm q^o hō an sit fil⁹ dei p^o g^oam
an per naturam. li. iij. d. r. 28

Xps cum sit fil⁹ dei p^o eternā g^ontio:
nem nō pot^o fieri fil⁹ dei p^o adoptionē
cū tñ hoies q^o sūt fil⁹ p^o creationē poss^o
sint fieri fil⁹ p^o adoptionē. li. iij. d. r. 29

Per christum an sit in nobis adoptio:
nis filiatō. lib. iij. dist. r. q. ij. e. Rñ. 30

Xpi an simus nos fil⁹ adoptiui. lib. iij.
di. r. q. ij. f. Rñ. 35

Xps alta ratione est filius dei: alta ho:
mitus: lib. io. iij. d. r. 37

Xps quare dicatur pater noster et non
filius noster. li. iij. d. r. 39

Xps quō est frater et p^o noster. Ibidē.
De adoptionis filiatione vide aliqua
pbi adoptio.

Xps secundū q^o homo an sit persona
vel aliquid. lib. iij. d. r. a. b.

Xps an sit filius adoptionis fm q^o hō
vel alio modo. li. iij. d. r. c. d.

Xpm factū non esse p^o quem oīa facta
sunt quō intelligitur. li. iij. d. r. i.

Xps est creatura fm q^o hō: ergo rps ē
creatura nō sequitur. li. iij. d. r. 2

Xps ē dñs ergo est dñs? nō seqtur q^o
uis sequat rps ē de⁹ g^o ē diuins. li. iij. d.
r. 3

Xps scdm hoīem est aliq^o sub (r. 3
stantia non diuina: ergo rps est aliq^o
non diuinum non sequitur. Ibidem

Xpi predestina: to an sit nostre p^odesti:
nationi p^oformis ita q^o sua et nostra p^o
destinatio dicatur scdm rationem vni
uocam. li. iij. d. r. q. i. s. Rñ. 5

Xpi p^odestinatio an respectu n^ore p^odesti:
tōis sit forma exēplaris. li. 3. d. r. q. ij.

Xpi et n^ore p^odestinatiois forme (b. r. 6
quō sūt disticte r^odiate. li. iij. d. r. 8

Xpi p^odestinatio quō fuit exēplar eorū
ante christi aduentū fuerūt. li. 3. d. r. i. 10

Xpi p^odestinatio respectu n^ore an habe
at verā rōnē cālita. li. 3. d. r. q. 3. c. r. 12

Xpm s^o hūanā naturā nō esse cāz grē
vel glie quō intelligitur. li. iij. d. r. i. 14

Xps est creatura an hec sit cōcedēda.
li. iij. d. r. q. i. d. Rñ. 18

Xpm si dicunt creaturā aliq^o autoritas
tes quō sunt exponende. li. iij. d. r. 18

Xps factus est de muliere: r^o rps fact⁹
est ex semine dauid secūdū carnem si:
ne adiectione determinationis neutra

est concedenda. li. iij. di. r. 19

Xpo quare nō ita pueniēter attribuit⁹
hūi creature sicut creatōis. li. 3. d. r. i.

Xps est hō creat⁹: ergo rps est (20
creat⁹ quare nō sequit. li. iij. d. r. 22

Xps rōne carnis est ples virginitas: er
go ch^oist⁹ ratione aīe est creatura des
non est simile. li. iij. d. r. 23

Xpo demonstrato an hec sit pcedenda:
iste hō icepit eē. li. iij. d. r. q. ij. e. r. 24

Xpo demonstrato an hec sit pcedēda hō
icepit esse deus. li. iij. d. r. q. ij. f. r. 29

Xpo demonstrato an hec sit vera: iste
hō ab eterno fuit de⁹ r. c. li. iij. d. r. 31

Xps si d^obers hoīez quē assūp^oit an h
sit vera: hō desinit eē de⁹. l. 3. d. r. 34

Xps cū d^o p^odestinat⁹ an hoc intelligēs
dum sit de psona: an de nā. li. iij. d. r. 32

Xps an sit creatura vel creatus vel fa
ctus. li. iij. d. r. b. c. d.

Xps hō an sp^o fuerit: an aliq^o cepit esse
Xpo demonstrato q^oritur vtrum homo
ille potuerit peccare vel non esse de⁹.
li. iij. d. r. i. Et in textu. c. d.

Xpm an decuerit assumere humanam
naturā de massa perditōis siue de ge
nere adam. li. iij. d. r. q. i. a. Respon. 2.

et in textu. a. b.

Xpm assumere adā an fuisset cōgruū.
li. iij. di. r. q. ii. b. Rñ. 7

Xps quō punitus est pro peccatis nos
stris. li. iij. d. r. 9

Xps an potuerit peccare. li. iij. di. r. ij.
q. i. c. Respon. 12

Xpo quō est omnia laus attribuendā.
li. iij. di. r. 13

Xps quō habuit libertatē obsequij si
ne vertibilitate arbitrij. li. iij. d. r. 14

Xpo quare cōpetit miseria et non cū
pa. li. iij. dist. r. 15

Xps ita erat in statu p^ostatois vt aliq^o
haberet de statu p^oprehensōis. li. iij. d.
r. 16. ad r. d. r. ij. 23. ad r. d. 18. 17.

Xps s^o Boetij de oī statu aliq^o assum
p^oit. li. iij. d. r. 17. et di. r. v. 7. et i. r. f.

Xps quō potuit dicere locutionē fal
sam. li. iij. d. r. 19

Xps an habuerit vel assūpserit poten
tiam peccādi. li. iij. d. r. q. ij. d. Rñ. 20

Xpi aīam erit in actuz peccati quare
est impossibile. li. iij. d. r. 21

Xps quō secundū aīam fuit deo simū
mus. li. iij. d. r. 23

Xpm an decuerit assumere muliebrem
serum ad reparandū gen⁹ humanum
li. iij. d. r. q. i. e. Rñ. 24. et in textu. 6.

Xpm est congruū fuerit p fragilitatē
 in patiendo vincere dyabolū nō tamē
 fuit congruū p fragilitatē muliebriē
 sed virilem. li. iij. d. xij. 27. r. 26
 Xps et spūs rōnalis dissimiliter se ha-
 bent respectu vnionis ad sexū mulie-
 briem et virilem. li. iij. d. xij. 27
 Xps an magis debuerit carnē assume-
 re de viro r muliere q̄ de muliere tā-
 cum. li. iij. d. xij. q. ij. f. r. spon. 29
 Xps assumpsit carnem de sola muliere
 r quadruplici ratione. li. iij. d. xij. 30
 Xps quare non est natus sicut nos na-
 scimur ex viro r muliere. li. iij. d. xij. 33.
 Xps quia vtrūq; sexū saluare venerat
 ideo assumpsit. sexum cum viro r car-
 nem de muliere. li. iij. d. xij. 34
 Xps quōd a cōceptiōe dī accepisse gfe
 plenitudinem. li. iij. d. xij. 5. r. 6
 Xps in infantia quōd dicitur ignorasse
 vel tractu tēpōs p̄fecisse. li. iij. d. xij. 7
 An in christo gratia singularis perso-
 ne sit gratia creata vel increata. libro.
 iij. dist. xij. q. i. a. Rñ. 8
 An in christo sit gratia finis vel imē-
 sa. libro. iij. d. xij. q. ij. b. rñ. 13
 Xpo quomodo non potuit deus dare
 gratiam plenam. li. iij. d. xij. 15.
 Xpi meritum qua ratione est infinitū
 li. iij. d. xij. 16
 Xpi aia an possit ampliozem gratiā ap-
 petere. li. iij. d. xij. 20
 In xpo an gratia singularis persone
 fuerit gratia plena atq; perfecta. li. iij.
 dist. xij. q. iij. c. Rñ. 21
 Xpm non habere fidem et spem plus
 attestatur plenitudini q̄ diminutioni
 li. iij. d. xij. 22
 Xps quomodo fuit i statu vltoris et
 quōd i statu p̄prehēnsoris. li. iij. d. xij. 23
 Xps quomodo dedit nobis exemplū i
 operibus exterioribus r i operib; vtr-
 iusq; perfecte. li. iij. d. xij. 24
 Xps quare faciebat bona opera. libro.
 iij. d. xij. 25.
 Xps habuit defectū etatis in corpore
 sed non habuit in anima defectū gra-
 tiae. li. iij. d. xij. 26
 Xps caput ecclesie quōd dicit vniri ad
 corpus ecclesie. li. iij. d. xij. 31
 Xps quomodo est caput suorum mem-
 broum q̄tū ad esse gfe. li. iij. d. xij. 32.
 Xps quōd fuit ante incarnationē caput
 suorum precedentū. li. iij. d. xij. 33
 Xps quare magis dicit caput q̄ cor. li.
 bio tertio. dist. xij. 42

Xps quōd fuit ḡsam i āgelos eum nō
 sine m̄bia. li. iij. d. xij. 44. et. 45.
 Xpi ḡsa fm q̄ caput eccleie quōd infue-
 bat i eos q̄ fuerit āte incarnationē. li. iij.
 Xps scdm naturā hō (di. xij. 46
 m̄ntis i sapiētia r etate p̄ficere nō pos-
 suit nec p̄fecit. li. iij. d. xij. a. b. c. d.
 Xpm p̄fecisse sensu hūano quō intel-
 ligitur. li. iij. d. xij. e.
 Xpm ita clare r p̄picue nō oia cage p̄
 deū quōd telligit. li. iij. d. xij. 3.
 Xpi aia quare dicitur speculū clarissū
 mū. li. iij. d. xij. 4.
 Xpo quōd nō dī dars potentia faciendū
 oia. li. iij. d. xij. 6.
 Xpi aia an cognoscat Xbū cognitōe a
 ita q̄ illa q̄ ē ip̄s Xbū. li. iij. d. xij. q. i. a.
 Xpi aia an i cognoscēdo p̄phen (R. 7
 dat Xbū sibi vniti. l. 3. d. xij. q. ij. b. R.
 Xpi aia an i cognoscēdo deū d̄gat (12.
 aspectū i ip̄m lumē eternū an in aliq̄d
 circa ip̄m. li. iij. dist. xij. q. iij. c. Rñ. 20.
 Xpi aia an eadē cognitōe q̄ cognoscit
 Xbū cognoscat alias res i Xbo. li. iij.
 dist. xij. q. i. d. R. 25
 Xpi aia an cognoscat i Xbo actu oia q̄
 cognoscit i h̄tu. li. iij. d. xij. q. i. e. per
 Xpi aia; eadē cognitōe cognosce (to-
 re Xbū q̄ cognoscit aia a Xbo quōd ius
 telligitur. li. iij. d. xij. 36.
 Xpi aia an cognoscat oia i Xbo que co-
 gnoscit Xbū. li. iij. d. xij. q. i. f. R. 37.
 Xpi aiam i possibile ē cognoscere imē-
 sitatē simplicitatis cognitōis diuine. et
 q̄ nec imēsitatē respectu cognosctis
 itum: non est simile duplici ex cā. li. iij.
 dist. xij. 42
 Xpi aia q̄uis vnita sit Xbo, nō tñ evb-
 cūq; ē Xbū q̄ nō cognoscit oia q̄ Xbū
 non est simile. li. iij. d. xij. 43.
 Xpi aia quōd nūq; tot cognoscit q̄t per
 hū. li. iij. d. xij. 44.
 Xpi aia per qd cognoscit oia q̄ cognos-
 cit. per hū. li. iij. d. xij. 45.
 Xpi aia quōd h̄z cognitōne infinitor
 oim eor q̄ cognoscit ip̄m Xbū sibi vn-
 Xps an habue (tū. li. iij. d. xij. 46
 rit aia scētā a Xbo p̄ter illā quā has-
 bue i Xbo. li. iij. d. xij. q. i. g. Rñ. 47.
 Xps triplicē habuit cognitōne secun-
 dū triplicē statū r triplicē modum co-
 gnoscendi. Ibidem.
 Xpi caro sicut non esset vnificatus nō
 si esset verbo vnita. sic xpi aia ignorā-
 esset et i perfecta nisi vnisset vnita cū
 sapientia perfecta. li. iij. d. xij. 49

Tabula

¶ An cognitione quā habuit averbo
 que est cognitio gratie gratis date pro
 fecerit. li. iij. d. xliij. q. ij. b. ff. § 4. 55
¶ An si alicubi legit p̄fecisse scientia r
 cognitōe quōd intelligit. li. iij. d. xliij. § 6
¶ An aie anēdicauerit de op̄potētā nō
 edicauit et of sciā. l. 3. d. 1. 4. q. 3. l. r. 60
¶ An quōd datus est nomē qd̄ est sup̄ oē
 nomen. li. iij. d. xliij. § 6. r. d. r. viij. 3
¶ An intellectus quare factus est oīscētō
 cum virtus operatiua nō sit facta oīscētō
 potētō. li. iij. d. xliij. § 6. r. in textu. d. e. f.
¶ An aia an habuerit sapiam parez cum
 deo: r. si oīa scit q̄ deo. li. 3. d. xliij. a. b. c
¶ An simplā accepit potētātē vt n̄ am
 duplā p̄sumeret quōd itell. li. iij. d. xv. 1
¶ An quōd habuit defectus aliquos ad
 oīscētōnē verehūantatis. li. iij. d. xv. 2
¶ An non timuisse quomodo intelligit.
 li. iij. d. xv. 3. ad idē. d. l. xvi. 2
¶ An habere defectus aliquos an fue
 rit congruū. li. iij. d. xv. q. i. a. Rñ. 6
¶ An assumere defectibilitates huma
 ne nature congruū sūt triplici ratio
 ne. 3b̄idem r. in textu. a.
¶ An q̄ virtutē dicit op̄abolū. l. 3. d. xv. 10
¶ An assumpsit oēs defectus nos
 stros p̄ter pctm. li. iij. d. xv. q. ij. b. R.
 II. et in textu. a. b.
¶ An quōd totum hominē assumpsit vt
 totum curaret. li. iij. d. xv. 12
¶ An q̄ defectus debuit assūere. l. iij. d.
¶ An defectus an fuerit i eo (xv. 14
 q̄ natura: an a voluntate. li. iij. d. xv. q.
 iij. c. Rñ. 15. r. in textu. c.
¶ An quomodo assumpsit defectū mor
 tis. li. iij. d. xv. 16
¶ An defectus an assumpsit q̄re magis at
 tribuū voluntati q̄ nase. li. iij. d. xv. 17
¶ An defectus quōd ifuerunt et a p̄ncipi
 pio sue originis. li. iij. d. xv. 18
¶ An quōd assimilatur matri in passibi
 litate. li. iij. d. xv. 19
¶ An corpus quomodo dicitur p̄tus forma
 tum q̄ vntū. li. iij. d. xv. 20
¶ An habuerit ignorantiam i ratio
 mali. li. iij. d. xv. q. i. d. rñ. 21
¶ An quōd dicitur assumpsisse naturaz igno
 rantē: et seruillē. li. iij. d. xv. 22
¶ An ignorasse quod non didicit quōd i
 telligitur. li. iij. d. xv. 23
¶ An infans ab alioz gñalitate discre
 tum nō eē quōd intelligit. li. iij. d. xv. 24
¶ An habuit defectum eloquētie: ergo
 et sapientie nō sequitur. li. iij. d. xv. 26
¶ An habuit defectū virtū fm̄ exigētā

humane nature. ergo habuit defectum
 sapientie nō sequitur. l. 3. d. xv. 27
¶ An habuerit passionē tristitē. l. 3.
 d. xv. q. ij. e. ff. 28
¶ An voluntati nihil p̄traire quōd itelligit
 tur. l. 3. d. xv. 29
¶ An xpo an fuerit passio vt affectio ire.
 li. 3. d. xv. q. iij. f. ff. 31.
¶ An vere dolores sensit r timuit. l. 3. d.
 xv. d. e. f.
¶ An quōd dicitur passio r patiendo nō voluit
 se. l. 3. d. xvi. 1
¶ An passio potuit r passibilē eē nō potuit
 quōd itelligit. l. 3. d. xvi. 3. ad idē. 4.
¶ An habuerit dolorem passivōis hactē
 li. 3. d. xvi. q. i. a. rñ. 6.
¶ An nō sensisse dolorem iuxta hyla. et
 dyony. v̄ba r p̄ moy. experimētū quōd
 itelligit. l. 3. d. xvi. 7. et. 8. 7. 9.
¶ An scdm̄ quā potētā volere potuit.
 l. 3. d. xvi. 11. 7. 12
¶ An dolor an fuit acerbissim⁹. l. 3. d. dē.
 xvi. q. ij. b. rñ. 13
¶ An plus afflicti clau⁹ ferre q̄ ignis
 Laurentiū. l. 3. d. xvi. 14
¶ An dolor dicitur fuit maior q̄ dolor pctō
 ris p̄titi. l. 3. d. xvi. 15.
¶ An assumpsit necessitatē patendi
 li. 3. d. xvi. q. 3. c. rñ. 16
¶ An vbi legit habuisse aliquā necessi
 tatē patendi quōd itelligit. l. 3. d. xvi. 18.
¶ An quōd fuit cā passivōis. l. 3. (et p̄to.
 d. l. xvi. 22.
¶ An passio fuerit fm̄ rōnē. an tñ fm̄
 sensualitatē. l. 3. d. xvi. q. i. d. ff. 25
¶ An patiendo duplicē habuit dolorem.
 vñ q̄ test aie fm̄ se. r aliu q̄ test aie
 scdm̄ carnē. l. 3. d. xvi. 25
¶ An aia an passa fuerit fm̄ superiozem
 portionē rōnis. l. 3. d. xvi. q. ij. e. rñ. 32
¶ An aia quōd cōpartebat⁹ corpi patienti
 r quōd nō. l. 3. d. xvi. 26. ad idē. 30. 7. 31
¶ An passio r p̄nti rapit⁹ dissimilē se ha
 bēt q̄ntū ad sup̄iore p̄tē rōis. l. 3. d. xvi.
¶ An quōd simul habuit dolorem et
 gaudium. li. 3. d. xvi. 34. 7. 35.
¶ An quōd simul habuit gñam r miserā
 li. 3. d. xvi. 36.
¶ An dolor i qua parte aie fuerit sc̄ssor
 an i parte rōis. an i parte sc̄ssibilē. l. 3. d.
 xvi. q. iij. f. rñ. 39. 7. 40
¶ An duplicē habuit dolorem. sc̄ssor
 r p̄passivōis. et q̄ p̄ter q̄ istoz dolorū
 sensualitate fuit r i rōnē: sed ordie per
 mutato l. 3. d. xvi. 39.
¶ An dolor i passivōe qual⁹ fuerit. l. 3. d. d.

fol. a. b. c.

¶ An habuerit necessitate patredi t
 mouedi q̄ defect⁹ gñal. l. 3. d. 16. d. e
¶ An scđ hūanū affectū de p̄is p̄tate
 dubitasse quōd itelligit. l. 3. d. 1. xvij. 6.
¶ An nō sibi fuisse r̄isē nec sibi ozasse
 trāsire calicē i3 discipul quōd itelligit.
¶ An habuerit volūta (l. 3. d. xvij. 7
 ēē p̄altitate. l. 3. d. xvij. q. 1. a. r̄. 9.
¶ An volūtaes an iusticiē diuidat ma
 gister i volūtaē diuitatis rōis t sen
 sualitati vel carnis. l. 3. d. xvij. q. ū. b.
¶ An habuit quattuor gñā (R. 14.
 virtutū cognocittuax. 3bidē.
¶ An volūtaes an fuesit eo cōformes.
 an repugnātes. l. 3. d. xvij. q. ū. c. R. 21
¶ An qua sentētia dixit. F. d. sicut ego
 volo. i3 sicut tu vīs. l. 3. d. xvij. 22. r. 23.
¶ An voluntatē hūanā distare a diuina
 volūtaē q̄ sēsu dixerit Au. l. 3. d. xvij.
¶ An quōd volebat hīrlm de (24.
 strut. l. ū. d. xvij. 25.
¶ An volūtas quōd parūs affectibus dis
 p̄lat. l. 3. d. xvij. 27
¶ An rō an p̄sentiebat volūtaē an dis
 tēbat i mortē. l. ū. d. xvij. 28
¶ An an decuerit ozare. l. 3. d. xvij. q. 1. b
¶ An ozare i natura incarnata (r̄. 30.
 decēs fuit quadruplici rōne. 3bidē.
¶ An quōd p̄petit ozare sine petere. t quōd
 petita implere. l. 3. d. xvij. 31.
¶ An scđm quā naturā p̄petebat ozare.
 l. ū. d. xvij. 32.
¶ An nihil petisse nisi qd̄ sciebat deum
 velle quōd itelligit. l. 3. d. xvij. 35.
¶ An i ol ordne suafuerit exauditus
 l. ū. d. xvij. q. ū. e. R. 36
¶ An oratio qua ozauit i passidēvt calte
 trāsferret a se. an fuerit a rōne an a sē
 sualitate. l. 3. d. xvij. q. ū. f. R. 39.
¶ An q̄uis in ordne trāsferēdi a se calte
 cōsciuerit se nō exaudiri. ozauit t̄i tri
 p̄lici rōne. l. 3. d. xvij. 40.
¶ An ord vel volūtas ois an expleta sit.
¶ An dubitasse affe (l. 3. d. xvij. a. b. c.
 etū hūano quōd itelligit. l. 3. d. xvij. d.
¶ An an sibi pl̄ suis ozauerit. l. 3. d. 17. e
¶ An i ea forma exaltatū eē i qua cruci
 fixus ē quōd itelligitur. l. 3. d. xvij. 4.
¶ An nos debitorēs mortis morte sua
 saluare quōd itelligit. l. 3. d. xvij. r. 6.
¶ An an meruerit ab istātp̄ceptionis.
 l. 3. d. xvij. q. 1. a. R. 8.
¶ An t̄ ageli q̄tū ad rōnē merēdi t pec
 cādi ab istātp̄ceptionis t creatōis dis
 similitudo ē. l. 3. d. xvij. 12

¶ An aīam habuisse ab alio qd̄ habuit a
 p̄mordio p̄ceptionis sue quōd itelligitur
 l. 3. d. xvij. 13.
¶ An aliquid meruerit post p̄ceptionē
 l. 3. d. xvij. q. ū. b. R. 14.
¶ An fm quē modū p̄petit p̄ficere i me
 rito. l. 3. d. xvij. 18
¶ An aliquid meruerit i passidē. l. 3. d.
 xvij. q. ū. c. R. 21.
¶ An an sibi meruerit dei fructōnē siue
 p̄misi subāle. l. 3. d. xvij. q. 1. d. R. 27.
¶ An t̄ ageli dissilr se h̄it q̄tū ad gr̄as
 t ad gl̄as. merētū t p̄misi. l. 3. d. 18. 31.
¶ An an meruerit sui corpis gl̄ificatio
 nē. l. 3. d. xvij. q. ū. e. r̄. 33.
¶ An quōd mediātib⁹ merit⁹ acq̄sunt glo
 riā. l. 3. d. xvij. 35
¶ An quōd sibi meruit. l. 3. d. xvij. 36.
¶ An an fuerit gl̄osio⁹ habere corp⁹
 gl̄ificationē p̄ merita q̄ sibi meruit. l. 3.
¶ An an necessariū erat (d. xvij. 37.
 mereri gl̄iam corp⁹. l. 3. d. xvij. 38.
¶ An quōd pass⁹ fuit p̄ se. l. 3. d. xvij. 39.
¶ An an meruerit nob⁹ tanue apertōnē
 l. 3. d. xvij. q. ū. f. r̄. 40.
¶ An p̄ merita sua aperuit nob⁹ aditum
 paradisi celestis. l. 3. d. xvij. 41.
¶ An p̄trū meruerit nob⁹ apertōnē tanue
 actidē t passidē. l. 3. d. 18. 42.
¶ An nobis tanuā apertire an fuerit in
 sū an iustū. l. 3. d. xvij. 44
¶ An cui p̄ncipalr meruerit an sibi an
 nobis. t qd̄ sibi t qd̄ nob⁹. l. 3. d. 18. a.
¶ An quōd mereri icept. l. 3. d. xvij. b.
¶ An quōd meruit. l. 3. d. xvij. c.
¶ An qua necessitate meruit. l. 3. d. 18. d
¶ An meritū quā efficacā habuit respe
 ctu n̄i. l. 3. d. xvij. e. f.
¶ An passio quōd d̄i nos iustificare. l. 3.
 d. xvij. r. 7. 10.
¶ An quōd t quare t a quo redēmit nos.
 l. 3. d. xvij. 4.
¶ An d̄i redēptor scđm hūanitatē. q̄ in
 ea iustitū sacfa q̄ sūt cā n̄e redēptio
 nis. l. 3. d. xvij. 6. et. 7.
¶ An p̄ passidē an fiat remissio pctōis.
 l. 3. d. xvij. q. 1. a. r̄. 8.
¶ An passio i quo gñē cause ē p̄nciptum
 n̄e iustificationis. l. 3. d. xvij. 13
¶ An p̄ passidē an fuerit sc̄tā c̄p̄ogras
 phoz deletto. l. 3. d. xvij. q. ū. b. R. 14
¶ An passidē efficacā duplr p̄siderat t
 quōd se extendit ad oēs hōies t ad oēs
 culpas. l. 3. d. xvij. 16.
¶ An passio quōd delet c̄p̄ogras. l. 3.
 d. xvij. 17.

R. ū.

Xpi passio an nos liberauerit a potestate dyaboli. l. 3. d. 1. r. q. iij. c. Respon. 21
Xpi p passionem an absolouamur a pena pcti. l. 3. d. 1. r. q. iij. d. r. 2. 8.
Xps quare magis dicitur nos liberasse patiendo q̄ resurgendo. lib. iij. d. 1. r. 2. 9.
 Et ad idem. l. iij. d. xvij. 2. 7.
Xpi passio a qua pena liberet. l. 3. d. 1. 8. 30.
Xpi passio quod liberata a pena penitens ite. l. iij. d. xvij. 31
Xpi passio quod nos liberat a pena eterna. l. iij. d. xvij. 32.
Xps dei filius an solus sit redemptor. an etiam pater et spūssctūs. l. iij. d. 1. r. q. 1. e. Respon. 33.
Xps scdm quā naturā sit mediator. l. 3. d. 1. r. q. iij. f. 35.
Xps quod ē mediū et quod mediator. l. iij. d. 1. r. 36. et per totū.
Xpi passio efficacitā et utilitatē remissionis pctōp. l. iij. d. 1. r. a.
Xpi passio efficacitā in deletionē pctōp. graphor. l. iij. d. 1. r. b.
Xpi passio efficacitā in liberationē a potestate dyabolica. l. iij. d. 1. r. c.
Xpi passio efficacitā in solutionē pctōp quod et a qua pena xps nos redemit per mortē. l. iij. d. 1. r. d.
Xps quare dicitur redemptor. l. iij. d. 1. r. e.
Xps quare solus dicitur mediator. l. iij. d. 1. r. f.
Xps scdm quā naturā dicitur mediator. l. iij. d. 1. r. g.
Xps quod dicitur uicisse dyabolū mediante iusticia. l. iij. d. 1. r. 2.
Xps quod tradidit semetipsum et quod tradit⁹ ē a patre in mortē. l. iij. d. 1. r. 3.
Xpi mors ex triplici cā dicitur simplr bona. l. iij. d. 1. r. 5. et. 6.
Xps si fuisset solum pura creatura an mouens itrosisset in celū. l. iij. d. 1. r. 2. 7.
Xpi passio quod influit in sacra et quare magis in sacra baptismi q̄ penitētie. l. iij. d. 1. r. 2. 8. prope finem.
Xpi per passionē an de⁹ debuerit accipere modū satisfactōis. l. 3. d. 1. r. q. v. e.
Xps si alicubi legit⁹ tradit⁹. (R. 3. 4. mortis a patre vel uolūtatē patris quod sit intelligēdū. l. iij. d. 1. r. 35.
Xpi uita cū fuerit preciosior q̄ mors q̄ rejon satisfactio potius uiuēdo q̄ mortē do. l. iij. d. 1. r. 38.
Xpm quare nō oportuit scdm patē p satisfactionē occidētū. l. iij. d. 1. r. 40
Xpi passio an fuerit bona uel malara: tione intelligētū. l. iij. d. 1. r. d.
Xps quod dicitur ponere aiaz suā. l. 3. d. 1. r. 1.

Xpi caro quod dicitur aīa potius ē econuerso aīa carnē ponere et resumere. l. 3. d. 1. r. 2. Ad idem. 5.
Xps patiebatur et nō patiebatur mortē et nō mortē quod intelligit. l. 3. d. 1. r. 3.
Xpi i morte an aīa separata fuerit a defate. l. iij. d. 1. r. q. 1. a. 4.
Xpi aīa in morte fuisse a dō separata si q̄ rōes sonare uident⁹ quod sunt dissolūde. l. iij. d. 1. r. 6. Et per totū.
Xpi i morte an diuinitas separata sit a carne. l. iij. d. 1. r. q. 1. b. 9.
Xpi carne mortue quod fuit diuinitas uel bñs. l. iij. d. 1. r. 1. 2.
Xpi aīa et carni an fuerit dō uel bñs duplci unione. l. iij. d. 1. r. q. iij. c. 1. 4.
Xpi caro et aīa quare tenēt rōem unius extrēmū illa unione qua assumpsit naturam hūanā. l. iij. d. 1. r. 1. 6.
Xpi aīa quare unius diuinitatē et carnis duplci unione et hypostasis dō non unius carni et aīe duplci unione. l. 3. d. 2. 1.
Xpi aīa an p istas separationes factas (19) sit impassibilis. l. iij. d. 1. r. q. 1. d. 20.
Xpi corp⁹ quare nō fuit statim p mortē impassibilitate dotatū. et quare aīa ab instanti egressions a corpore facta fuit impassibilis. l. iij. d. 1. r. 1.
Xpi aīa an aliquid nouū collatum fuerit post separationē. l. iij. d. 1. r. 2. 3.
Xpi caro an et ea separatē aīe fuerit mortua. an p eā habuerit uitā. l. 3. d. 1. r. q. 2.
Xpi caro quare post separationē (h. e. 1. 2. 5) rationē erat unita uite. scy dō dei tñ ab ipō nō uiuificabatur. l. iij. d. 1. r. 2. 6.
Xpi aīa non potuit uniri dō qn uiuificaretur ab ipō ergo nec caro non separatur. l. iij. d. 1. r. 2. 7.
Xpi caro et si non poterat inclinari. tamen illa conseruatio nō erat uiuificatio. l. iij. d. 1. r. 2. 9
 Propter mortē carnis xpi an sit mors persone uerbi attribuenda. lib. iij. d. 1. r. q. iij. f. 30.
Xpm filium dei dicere mortuum esse blasphemā quod intelligitur. l. iij. d. 1. r. 3. 4.
Xpi in morte an fuerit separatio aīe uel carnis a uerbo. lib. iij. d. 1. r. q. 1. a. b. c. d. e. f.
Xps qua rōne dicitur mortuus et passus. l. iij. d. 1. r. g.
Xps an fuerit homo in triduo. l. iij. d. 1. r. q. 1. a. 6.
Xps quare dicitur esse hō i triduo. l. iij. d. 1. r. q. 1. a. 6.
Xps quo modo loquēdit dicitur. (d. 1. r. 1. 8)

euiffet. b. i. e. l. i. s. d. x. x. i. 12
 Xpi sacerdotii quō dē fuisse septēnū
 Xps i triduo hūit alas (l. i. i. d. x. x. i. 13
 ronalē sibi vntā. ergo fuit rōalis nō
 sequit. l. i. i. d. x. x. i. 14.
 Xps an fm q hō fuerit i loco determi
 nato an vbiq. l. i. i. d. x. x. i. q. i. b. r. 15.
 Xps ē alticubi sacramēta r alticubi p sōa
 liter alticubi sacra. l. i. i. d. x. x. i. 16.
 Xpo demonstrato hec ē pā iste hō ē illi
 dei nō sequitur. l. i. i. d. x. x. i. 19.
 Xps ē hīc r nō est hīc hō. ergo est hīc
 nō hō. nō sequitur. l. i. i. d. x. x. i. 20. r. 21
 Xps est v bīq. ergo chfs est v bīq hō
 nō sequitur. l. i. i. d. x. x. i. 22.
 Xpi corp⁹ an p tridū fuerit i sepulcro
 l. i. i. d. x. x. i. q. i. c. r. i. 23
 Xps qua hora resurrexit. r quare p reue
 nit alioq resurrectionē gñalē. 3 bidem
 Xpi resurrectio quō fuit pfigurata p
 samphonē. l. i. i. d. x. x. i. 25
 Xps voluntarie distulit resurgere p sō
 ad diē tertii. l. i. i. d. x. x. i. 26.
 Xpi aīa qñis i triduo appeteret vnti
 corp⁹. i. h. fuit retardata a ptemplā
 r dōis pfectiōe. l. i. i. d. x. x. i. 28.
 Xpi aīa an descenderit ad iheros. l. i. i.
 d. i. i. q. i. i. d. r. i. 29.
 Xps quare descēderit ad iheros. l. i. i.
 Xps quare i ppa p sōa nō (d. x. x. i. 31.
 voluntate solap alticubi misterio destru
 xit iheros. l. i. i. d. x. x. i. 32.
 Xps fm quē modū descēderit descēdit
 ad iheros. l. i. i. d. x. x. i. 33.
 Xps an liberauerit oēs alas q erāt i in
 ferno. l. i. i. d. x. x. i. q. v. e. r. i. 34.
 Xps exaltat⁹ a fra quō traxit oīs ad se.
 l. i. i. d. x. x. i. 35.
 Xps quō dē p osee. ero mors tua omnis
 Xpm ex inferno ēt dānatos (r. 3 bidē.
 liberasse quō pbat p glo. zach. tr. l. i. i.
 Xps r si ex inferno nō eripue (d. x. x. i. 37
 rit nisi bonos: tñ plenā habuit victo
 riam l. i. i. d. x. x. i. 38.
 Xpi ēt si solū p electi. p ipso mortuū
 esse quō itelligit. l. i. i. d. x. x. i. 39
 Xps quare non liberauerit paruulos.
 l. i. i. d. x. x. i. 40.
 Xps vnti stat i post mortem introduce
 rit animas liberatorum in celum libro
 i. i. d. x. x. i. q. v. i. f. r. i. 41.
 Xps quō sensu dixerit ad iatronem.
 hodie mecum erte in paradiso r. l. i. i.
 i. i. d. i. i. x. x. i. 42.
 Xps quare non statim curit animas li
 beratas ex inferno in celum cum anse

aliorum sanctorum nunc statim euo
 lent. l. i. i. d. x. x. i. 45.
 Xps an i triduo fuerit homo. l. i. i. d. x. x. i.
 flicione. x. x. i. a. b.
 Xps vbi fuit in triduo secundum hū
 mantatem. l. i. i. d. x. x. i. c.
 Xps vbi fuit in triduo secundum sut to
 talitem l. i. i. d. x. x. i. d.
 Xps filius hominis an descenderit de
 celo. l. i. i. d. x. x. i. e.
 Xps quomodo innotuit demonibus.
 l. i. i. d. x. x. i. 59.
 Xpm futurum redemptorem quomodo
 crediderunt omnes gētes libro tertio
 d. x. x. i. 22. Ad idem. 24.
 Xpianos omnes post aduentū christi
 obligatos esse ad credēdū omnes arti
 culos intelligitur tripliciter. libro. i. i.
 d. i. i. c. x. x. i. 26
 Xps quomodo debeat dīligi inquantū
 est homo. l. i. i. d. x. x. i. 7.
 Xpi nomen quō debem⁹ p siteri in piculo
 mortis l. i. i. d. x. x. i. 9.
 Xps qua voluntate omnes dīligebat r
 qua altquos l. i. i. d. x. x. i. 3.
 Xps quare ipropōrtiōabilr excedit totū
 gēn⁹ hūanū l. i. i. d. x. x. i. 28.
 Xps quō dē replet⁹ spū sctōis dñi. l. i. i.
 i. i. d. i. c. x. x. i. 1.
 Xpm iduere qd sit. l. i. i. d. x. x. i. 4. Ad
 Xpo p sōari ē duplr. l. i. i. d. x. x. i. 5 (16. f
 Xpi passio differētem habet efficaciaz
 in diuersis l. i. i. d. x. x. i. 20.
 Xpo an data sit p tās dimitēdi peccata
 l. i. i. d. x. x. i. v. q. i. f. r. 33.
 Xpi redēptio duo i se hūit r r de cuius
 dē redēptio. l. i. i. d. x. x. i. 33.
 Xpi corp⁹ r signū vīibile quō factū
 vnti sacramētū. l. i. i. d. x. x. i.
 Xpi psona quō dē p scti ex deo r homi
 ne. l. i. i. d. x. x. i.
 Xpi natura dē pposita. q. cū aliis poss
 ta non ex aliis pfecta. l. i. i. d. x. x. i. 3.
 Xpi caro quō carnis r sanguis quō est
 sacramētū. l. i. i. d. x. x. i.
 Xpi corpus quō dē palpabile. l. i. i. d. x. x. i.
 Xpi corp⁹ an sit i altari fm vta (d. x. x. i. 6
 tem. l. i. i. d. x. x. i. a. r. 7.
 Xpi corp⁹ quō est i multis locis. l. i. i. d. x. x. i. 7. 9. 22. r. 23.
 Xpi corpus p sctū i altari trā elicit. l. i. i. d. x. x. i. 12. Et ad idem. 14.
 Xpi corpus an sit i altari. scdm suā na
 turalē quantitātē an sit i altari a quantita
 te abstractum. l. i. i. d. x. x. i. b. r. 14
 Xpi corpus non efficit i sacramento se

Tabula

canonū quantitate si aliqui scriptura
dicit quō dicit intelligi. l. iij. d. r. 16
q̄d corpus esse scdm quantitatem i al
tari facit ad sacramēti veritatem r p
fectionem. l. i. quarto. d. r. 17
xpi corp⁹ quōd h̄m diuinitatē p̄tēperat
se nostre infirmitati. l. iij. d. r. 18
xpi corpus si a quantitate abstrahere
tur nulla eēt utilitas. l. iij. d. r. 19
xpi corp⁹ an sit sub spectib⁹ diffinitue
lib. quarto. d. r. q. iij. c. r. 20
xps h̄m diuinitatē h̄z triplīcez modū
essendi. l. i. quarto. d. r. i. b̄idem
xpi corp⁹ tripl̄r ē altitud. l. 4. d. r. 21
xpi corp⁹ q̄ est idē dū est i celo t̄m
p̄t i propio r diffinito loco. q̄ d̄o i
sp̄sū plura cōuertuntur non est ad lo
cum certum limitatum. l. iij. d. r. 22
xpi corp⁹ q̄re ē i pl̄b⁹ loc⁹. l. 4. d. r. 23
xpi corpus quid h̄z vltra rationē in
diuiduū. l. quarto. d. r. 24
xpi corp⁹ q̄re est vbiq̄. r q̄re desē vbi
xpi corp⁹ quōd ē mobi (q̄. l. iij. d. r. 25
le r imobile. l. iij. d. r. 26
xpi corp⁹ an sit dimēsiue siue circūscri
ptiue sub illis sp̄b⁹. l. 4. d. r. q. iij. d.
xpi corp⁹ h̄z duplices p̄tates (r. l. 27
r a q̄b⁹ abstrahit r a q̄b⁹ n̄. l. 4. d. r. 29
xpi corpus quomodo est localiter in
altari. lib. quarto. d. r. 30
xpi corpus q̄re nō est i altari dimēsi
ue vel circūscriptiue. l. iij. d. r. 31
xpi corpus an sit i quālibet parte hō
stie. l. i. quarto. d. r. q. v. e. r. 32
xpi corporis partes quōd distinguunt
in hostia. l. quarto. d. r. 33
xpi corpus quare non erit infinites
in altari cū possit hostia diuidi in infi
nitum. lib. quarto. d. r. 34
xpi corp⁹ esse in quālibet parte hostie
q̄s profectus. l. quarto. d. r. 35
xpi corpus conficientem non opz intē
tionem eius specialiter ferri sup om
nes partes. l. quarto. d. r. 36
xpm manducare quō non est irrenes
rentē. l. quarto. d. r. 37
xpi in corpus panē conuētere an sit
equalis virtutis vel maioris quāte ē
aliqd̄ de nouo creare. l. iij. d. r. q. i. f.
r. 40. h̄c̄i penultima linea ponit opz
creaturā ponatur oēm creaturam.
xpi conceptio in virgine quare est no
billionis virtutis q̄ trās substantiatō i
pane. l. iij. d. r. 46. r. 47. r. 49
xpi existentia p̄t̄i altari an sit supra
intellectū viatoris. l. 4. d. r. q. i. k. r. 56
xpi corpus quō sit in parua r magna

hostia i eadē forma conati sūt aliqui
exemplor̄ similitudine demonstrare. lib. 6
xpi existia sub sacramento i altari an
sit supra statum comprehensius. lib. 6
quarto. d. r. q. iij. l. r. 60
xpi corpus non esse in altari nisi in sta
tuo vt quidam opinantur reprobāt.
lib. quarto. d. r. a. b. c. d. r per totum.
xpi corpus esse post consecrationē q̄s
ante fuit panis r vinum quomodo in
telligitur. l. quarto. d. r. 2
xpo i altari pane imolato quō d̄nr
cell̄ aperiri. l. quarto. d. 3. r. 6
xpi corp⁹ quōd a sacerdotē i altari sumis
tur quomodo d̄f angelorum ministes
rio rapti in celum. l. quarto. d. r. 4
An in sacramento altaris sit h̄a cōuer
sio panis in corp⁹ xpi vide aliqua vbi
eucharistia. r vbi corpus
xpi corp⁹ quō h̄z i sac̄o altaris sagui
nem. alam r diuinitatē. l. iij. d. r. 20
xpi corp⁹ qua rōe est cib⁹. l. iij. d. r. 21
xpi corpus qua ratione est in plurib⁹
lib. quarto. d. r. 22
xpi corpus quare velat sub specie pa
nis r vini. l. quarto. d. r. 30
xpi corpus offerri pro salute corporis
quōd intelligitur. l. quarto. d. r. 32
xps q̄re corp⁹ suū tude dederit cū no
uerit sp̄sū peccatorē. l. quarto. d. r. 38
xpi corp⁹ ē cib⁹ p̄uentēs. cib⁹ efficac. ci
b⁹ sanās cib⁹ oib⁹ cōtis. l. iij. d. r. 40
xpi corpus quomodo est cibus paru
lomm. lib. quarto. d. r. 45
xps an p̄ferit in azimo an i fermēta
to. l. iij. d. r. q. i. l. r. 67
xps celebrauit pascha. r iij. luna. i b̄id
xps quomodo crucifixus est. r iij. l. iij.
lib. quarto. d. r. 68
xps q̄uis p̄ferit i azimis. t̄m noluit
nos iudicare. l. quarto. d. r. 71
xpi corpus q̄re cōfictū greci i fermē
tato latini i azimo pane. l. iij. d. r. 72
xps quale corp⁹ dedit discipulis. in ce
na. lib. iij. d. r. q. iij. m. r. 73
xpi corpori duplex conuenit p̄fectio
lib. quarto. d. r. 74
xpi corp⁹ r si sit i multis locis. nō t̄m
opz q̄ si percutiatur moueatur. vide
tur in vno loco r ēt in altero. i b̄idem
xps i cena corpus passibile r mortale
habuit sub sacramento. sed t̄m impas
sibiliter. l. quarto. d. r. 75
xps mortuus fuisse sub speciebus n̄
ille i triduo fuisse reseruate. r simi
liter si aliquis confectisset non fuisse
sōi nisi corpus mortuus. l. iij. d. r. 76

Xps quale corp⁹ dedit discipulis ⁊ q̄le
 nos sumimus. l. iij. d. xi. in textu. i.
 xps q̄s se ostendit duob⁹ discipulis
 in forma peregrini. l. iij. d. xij. i.
 Xpi p̄p̄tū ⁊ sanguis q̄s sunt sup
 terram. l. quarto. d. xij. 2. ad idem. 3
 xps q̄s manet integer in cordib⁹ no
 stris. lib. quarto. d. xij. 4.
 Xps an sit pluries ibi dicit hostiam plu
 res partes diuiditur. l. quarto. d. xij. 5
 xpi corpus est i sacramento non vt in
 loco sed vt in signo nedum signante.
 sed etiam continente. l. iij. d. xij. 7
 Xpi corp⁹ q̄re in maiori solennitate p̄fi
 citur quā xps instituit. l. iij. d. xij. 7
 xpi corp⁹ q̄s est i maiori specie i calic
 ce q̄s aqua apponit vno. l. iij. d. xij. 32
 xpi corp⁹ vpx an p̄e frāgat i sacro al
 taris. l. iij. d. xij. q. i. g. R. 4. i. ⁊ p. totū
 xpi corpis māducatio tria p̄plectit. ⁊
 rōe cui⁹ d̄f māducat. l. iij. d. xij. 43.
 Jēd ibi ponitur in masticatione tria sūt
 ponatur in manducatione.
 xpi corpus incorruptibile per miracu
 lum non potest frāgi. q̄no. l. iij. d. xij. 45
 Xpi caro q̄ ē sicut carbo ignis q̄s sens
 ū mēt⁹ n̄e infāmat. l. iij. d. xij. 61
 xpi corp⁹ an trañciatur i ventre mur⁹
 lib. quarto. d. xij. q. i. e. R. 23
 xpi corpus i separabil^r vntū eē sp̄b⁹
 quō itelligit. l. iij. quarto. d. xij. 24
 Xpi corp⁹ sumere q̄re magis est idone⁹
 pctō⁹ q̄ mus. lib. quarto. d. xij. 25
 xpi corpus mus rodēdo qd comedat.
 lib. quarto. d. xij. 26
 Xpi corp⁹ q̄re mus nō p̄t sumē q̄s il
 lud possit vas pollutū recipere. l. 4
 xpi corp⁹ an descēdat i v̄e. (d. xij. 27
 frem hōs. l. iij. d. xij. q. ij. f. R. 28
 Xpi corp⁹ q̄ p̄t p̄ficere ⁊ q̄ sunt neces
 saria ad hoc sacm licite cōficiendum

lib. quarto. d. xij. a. b. i.
 Xpi corp⁹ q̄ p̄t sumere. ⁊ determinat q̄
 solt hōes. l. iij. d. xij. c.
 Xps quē sanauit ex toto sanauit. ⁊ q̄re
 successit i subito sanauit. l. 4. d. xv. 4. 0
 Xps q̄re sū p̄fessionē vocatū absoluit m̄
 lierē i adterio de p̄hē. l. iij. d. 17. 74
 Xps q̄re nō iſtituit p̄fessionē exp̄sse sūt
 alta sacramēta. l. iij. d. xvij. 75
 Xps differēt iudicabit mortale ⁊ vental
 le. l. iij. d. xvij. 123
 Xps quōd⁹ claudere celsi. l. iij. d. 18. 10
 xps quō h3 claus iſeruit. l. iij. d. 18. 11
 Xpo m̄dū iudicāte q̄s d̄f malox mēo
 ria nō p̄tristare. l. iij. d. xliij. 3
 Xpo m̄dū iudicāte quō pctā oluz i oſ
 bus patebit. l. iij. d. xliij. 4
 Xpi resurrectio an sit n̄e resurrectio
 causa. l. iij. d. xliij. q. vi. f. ⁊ per totum.
 xps quō itelligit iudex vno⁹ ⁊ mors
 Xps q̄re solū iud⁹ (tuop. l. iij. d. xliij. 1
 cabit x̄stianos nō alios. l. iij. d. xlvij. 1.
 Xps iudicatur⁹ q̄re p̄mittit miseriam
 ignis āgel⁹ ⁊ vocis. l. iij. d. xlvij. 3
 Xps ex q̄ sētu dicit ap̄t. xli. Sedebit⁹
 sup sedes duodec⁹ r. l. iij. d. xlvij. 6
 Xps an oēs iudicabit tā bonos q̄ ma s
 los. l. iij. d. xlvij. q. iij. c. R. 10.
 Xps an iudicabit āgelos. l. iij. d. xlvij.
 q. iij. d. R. 11
 Xps i q̄ loco iudicabit. l. iij. d. xlvij. 1.
 Xpi potestas iudicaria an sit secundum
 hūanitatē an secundū diuinitatē. l. iij.
 d. xlvij. q. i. a. R. 8
 Xps an i iudicio ap̄ebit malis i forma
 diuinitatis. l. iij. d. xlvij. q. ii. b. R. 9.
 Xps an i iudicio ap̄ebit re. p̄b⁹ i forma
 glōsa. l. iij. d. xlvij. q. iij. c. R. 13
 De xpo iudice sūto ⁊ de iudicio extrēo
 quere alit̄ q̄ vbi iudicū. ¶ Zel⁹
 Zelus quid est. l. i. i. p̄ologo. 19
 Zel⁹ quō obulat pctō. l. i. d. i. xlvij. 23.

¶ Tabule sup textū sentētay cū Bonauētura s̄ntis. In quā sp̄s iū vītola q̄dā
 adnotant i bonauētura ⁊ Iſbardo suis locis emēdāda. Vereor etiā i tabule ars
 h̄culto q̄dā emerſura q̄ p̄t a rigido cōsore haud iturta culpāri sed ad vtrūq̄ s̄
 nō defēdi arma saltē excusāt p̄sidiā parabit autoritas. q̄ diuina q̄ asserit cōdē
 tionē nō hūanā in nullo penit⁹ errare. p̄fert vbi enouit p̄sūdiſſima de sūmto
 reb⁹ doctrina. Nec vlla p̄t arbitratu meo n̄q̄ euolut p̄sūdiore a que in sētētay
 libita ⁊ ex libitū p̄mētari⁹ tradit. ita vt nō i merito possim dicere ad Bonauētus
 rā illud Jone. p̄tectissime i p̄sūdū in corde maris. Et ad Iſbardū illud Ecce
 siatice. Alta p̄sūditas quis iuuet ea. Ergo vbi vel Bonauētura. vel Iſbardū
 vel entū ex vtroq̄ reperitū fetū videris sub errois onere iacentē. oro velle
 vt in Exodo p̄cipit d̄s de odientis iumētō) m̄hōtōs litterarū peritos amās
 et. esse in castigād obſubleuandū coadiutor. potest enim vel i iurta vel alia forte
 causa erratū ⁊ sine iſtū deſormitate. ⁊ sine grādi legentis conatu iustaurari.

Sequuntur

Barj articuli erronei omnisi pene fac-
cultati in anglia: r Parisius studiose
r auctoritative condemnati cum reuo-
catis eorundem. Prefatio.

Auer:

Haec presentes lit-
teras inspectu-
ris. Stephanus
pmissionem datus
na Parisiensis
ecclesie minister
dignus. Salutē in filio virginis glo-
se. Magna r plonari grauiti crebro
geloq; fidei accensa insinuant relatio
q; nōnulli parisiis studentes l artib;
ppe facultatis limitēs trāscēdentes
quosdā manifestos r execrabiles erro-
res. imo potius vanitates r infantias in
rotulo seu cedul' hīs ānero seu āneris
pētōs q̄si dubitabilis i schollatracta-
te r disputare presumpsit. nō attenden-
tes illud Breg. Qui sapiēter loq; nūq;
magnope metuat ne ei' eloq; audien-
tū vntas p̄fūdā. presertim cū erro-
res p̄dictos gēliti scripturā munitur
q̄s p̄pudor: ad suā speritā afferunt:
sic cogētes vt eis nesciant r̄fidere. Ne
aut qd sic inuunt asserere videant. r̄si
fides ita palliat qd dum putāt vitare
scillā scidūt i caribidm. Dicitur enī ea
eē nota r vera sim p̄ham: s; nō secūdi
Rde catholica q̄si sint due v̄tates cō-
trariē q̄si p̄tra veritatē sacre scriptu-
re sitātas l dictis gēliti dānatox.
De q̄b; scriptū ē. Per dā sapias sapiētū:
q; vā sapia p̄det falsā sapias. Utinā r̄
les attenderēt dictū sapientis seu p̄si-
lū dicitōs. Et tibi est intellectus. r̄nde
primo tuo: sinasit sit man? tua sup os
tūū ne captaria l v̄bo indisciplinato r
p̄fūdā. Ne igitur incauta locutio tra-
hat simplices l erroiē. nos tā doctorū
sacre theologie q̄ altox cōctatio cōll-
lio disti: cte talia fieri r p̄silia p̄hibe-
mus r ea totalr p̄dēnamus. excōctan-
tes oēs illos q̄ dictos errores dogma-
tisauerit: vel aliquē de eis dē dogma-
tisare aut defendere seu sustinere p̄sū
pserit q̄q̄no. r audietes eorū nisi i se-
p̄tē dies nob; vel cācellario Parisiēsi
buerint reuelādū nih ilomin? p̄cessu-
ri ad penas p̄ eos p̄ q̄itate eipe p̄y

tas dictauerit infligēdas. Item et de
amore siue de deo amoris. q̄sic incipit.
Cogit me multū r. r sic terminat. Lane
lgt galtere amoris execere mādata r
C̄tē et libris geomāte q̄ sic incipit.
Estimauerit indi r. r sic terminat. Rō-
cinare lgt super eā r sic inuenies r.
C̄tē libros r rotulos r q̄ternos nō
gromātticos aut p̄tinētes experimēta
fortilegtoy. Inuocationes demonū seu
p̄turationes i periculū alay: seu in q̄-
b; de talib; r libris fidei orthodoxe r
bonis morib; aut opib; entider aut
nerfantib; tractat p̄leandē iniam n̄fay
p̄dēnam. r oēs q̄ dictos rotulos. li-
bros r q̄ter nos dogmatissauerint rau-
dterint nisi j. vij. dies nobis vel cācel-
lario Parisiēsi r euclauerint. eo mō q̄
supr est exp̄sū. In his scriptis niam
excōctatis ferētes: ad alias penas p̄
ut grautas culpe exegerit nih ilomin?
p̄cessuri. Datū anno dñi. M. cclxxij.
die bñica qua cātatur letare hierusalē
in ecclesia Parisiēsi.

Collectio errorū in anglia r Parisi-
us cōdemnatoū. qui sic per capitula
distinguntur. Et primo de erroribus
condemnatis in anglia.

- De erroribus in grāmatica. Cap. m. i.
De erroribus in logica. ii.
De erroribus in naturali p̄his. iij.
De erroribus Parisiis condemnatis a
dño Bullermo ep̄o Parisiēsi. iij.
De erroribus quos cōdemnauit Ste-
phanus ep̄o Parisiēsi. v.
De erroribus q̄s idē dñs cōdēnante alia
vice. vbi p̄lo ponit errores d̄ deo. vi.
Errores de intelligentia vel āgelo. viij.
Errores de anima vel intellectu. viij.
Errores d̄ voluntate siue libero. arb. ix.
Errores de toto p̄fecto siue de hote.
idest de p̄posito naturali p̄fecto. x.
Errores de mūdo r mūdi et̄nitate. xi.
Errores de celo r stellis. xij.
Errores de natura generabilis r cor-
ruptibilis. xij.
Errores de necessitate eētē r ex. xij.
Errores de accidentē. xij.
Errores de scientia r philosophia. xij.
Errores de sacra scriptura. xij.
Errores de fide r sacramentis. xij.
Errores de baptu. xij.
Errores de vitūis r virtutibus. xij.
Errores de resurrectione. xij.
Errores d̄ felicitate siue beatitudine. xij.
Errores condemnati Parisiis sacul

articulorum erroneorum. &c.

Rate artium. **xxij.**
 Errores iohannis gupon ordinis fratrum minorum. **xxiiij.**
 Errores iohannis de mercurio ordinis cisterciensis. **xxv.**
 Errores magistri Nicolai de vulturia. **26**
 Item quidam articulus damnatus ab episcopo parisiensi et magistro theologie. Anno dñi. **M. ccc. xl.** **xxvij.**
 Copia cedulae reuocationis quorundam articulorum fratris Dionysii Soulechat ordinis fratrum minorum facte per eundem parisiensem in curia romana. **xxviij.**
 Reuocatio magistri Johannis de calore. **xxix.**
 Reuocatio Ludouici facta Anno dñi. **M. ccclxij.** **xxx.**
 Reuocatio Buldonis fratris ordinis heremitarum sancti Augustini. **xxxi.**
 Reuocatio Symonis facta Anno dñi. **M. ccclij.** **xxxij.**
 Articulus in quibus magister Silesius communitur non tenetur. **xxxij.**
 Determinatio quidam parisiensis facta per aliam facultatem theologicam Anno dñi. **M. ccc. viij.** super quibusdam superstitionibus nouiter exortis. **xxxij.**
 Excerpta principalium articulorum tractatus cuiusdam erroris fratris Johannis de monte sono ordinis predicatores in quo continetur et errores in immaculatam virginis marie conceptionem. **xxxv.**
 Isti sunt errores condemnati a fratre Roberto kylnwardi archiepiscopo catusariensi de consensu omnium magistrorum tam regentium quam non regentium apud eorundem die Jouis. **xx. an. festum sancti Ludouici in quadragesima.** Anno dñi. **M. ccc. lxxvi.** Errores in grammatice. **Cap. i.**
 Ego currit. tu curris et curro. eques ius pfecte et cognue. Currit currens est ego. Ite eques sunt cognue. Sontis legere fontis legere. sicut sortem legere. Item quod verbum manens verbum potest priuari omnibus suis accidentibus. Item quod nullum nomen est tertie persone.
 Errores in Logica. **Cap. ij.**
 Quod contraria possunt simul esse vera in aliqua materia. **Cap. iij.**
 Quod non est suppositio in propositione magis pro supposito quam pro significato. Et ideo idem est dicere. Quislibet hominis asinus currit. et asinus cuiuslibet hominis currit. **Cap. iij.**
 Quod asinus est omnis homo. **Cap. iij.**
 Quod signum non distribuitur subiecto

Comparatio ad predicatum. **Cap. iij.**
 Quod cum necessitate est cum constantia subiecti. **Cap. iij.**
 Quod non est ponere de modo stratione sine rebus existentibus. **Cap. iij.**
 Quod omnis oppositio de futuro vera est necessitate facta. **Cap. iij.**
 Quod terminus cum verbo de preterito distribuitur pro omnibus duobus temporibus. **Cap. iij.**
 Quod ex negatiua de predicato finito sequitur affirmatiua de predicato infinito sine constantia subiecti. **Cap. iij.**
 Errores in natura et philosophia

Capitulum. iij.

Quotquot sunt posita. tot sunt omnino principia prima. **Cap. iij.**
 Quod forma non corripitur in pure nihil. **Cap. iij.**
 Quod nulla positio actiua est in materia. **Cap. iij.**
 Quod punctio est pure nihil et est in corporebus super celestibus sicut in his inferioribus. **Cap. iij.**
 Quod pueriua est generatio animalium sicut elementorum. **Cap. iij.**
 Quod vegetatiua sensitua et intellectiua sunt simul tpe in embione. **Cap. iij.**
 Quod intellectus introductus corripitur corruptitur vegetatiua et sensitua. **Cap. iij.**
 Quod substantia prima non est composita neque simplex. vel vegetatiua substantia prima simplex non est composita neque simplex. **Cap. iij.**
 Quod tempus non est in predicamento quantitatis. **Cap. iij.**
 Quod non est inuentum ab Aristotele quod intellectus manet post separationem. **Cap. iij.**
 Quod intellectus completus fit completus diuersificat essentiam. sed quod intellectus completus fit sub completo est non diuersificat essentiam. **Cap. iij.**
 Quod vegetatiua sensitua et intellectiua vna forma simplex. **Cap. iij.**
 Quod corpus vniuersum est equiuoce corpus et corpus mortuum secundum quod corpus. **Cap. iij.**
 Quod materia et forma non de signum est essentia. **Cap. iij.**
 Quod causa prima est ordinabilis in genere. **Cap. iij.**
 Quod extra genus. **Cap. iij.**
 Quod quod intellectus vniuersum materie per me ita quod corripit illud quod precessit per quod ad materiam primam. **Cap. iij.**
 Quod Aristoteles defendit ex intentione aliquid istorum predicamentorum. si sit magis ab officio magisteris deponatur ex communi consilio. si sit baccalaris non primo neque magisteris sed ab diuersitate expellatur.
 Capitulum. iij.

Isti sunt tres errores detestabiles contra catholicam veritatem et per scriptis. Quos quicquid dogmatice uerit vel defenderit a venerabili patre Bertholdo parisiensi episcopo condemnato consilio omnium magistrorum tunc parisiensium degerit in periculo anathematis et innotat. Et de eos cauere debent. omnes

(1) Errores condemnados por Roberto Kybward
 Arzobispo de Cantorberg en Oxford, año 1276
 UNED Vede Cartularium U. P. pag. 558

Professores fidei orthodoxe **C**apitulum 1. de di-
 uina essentia in se, nec ab aëlo, nec ab
 homie videat vel videbit. **C**ontra quod
 firmiter credendum est, q. in sua essentia
 vel substantia vel natura videbit ab o-
 mni glificatis. **C**etera idem est q. diuina
 essentia eadem sit i pfe r filio r spūs
 scō. tñ vt hec essentia est i rōe forme
 vna est i pfe r filio. i. nō vna i spūs an-
 cto r i hīs. r tñ forma idē est q. diuina
 essentia. **C**ontra qd firmiter credendum
 est, q. vna est essentia substantialis vel
 natura in pfe r filio r spūs scō r eadē
 essentia i rōe forme. **C**ertius est q.
 spūs sanctus prout est amor r nō nex⁹
 nō pcedit a filio, i. tñ a patre. **C**ontra
 qd asserendum est, q. spūs sanctus prout
 est amor r nex⁹ procedit ab vtroq.
Cuart⁹ est q. multe vitates fuerūt
 ab eño q. nō sūt ipse de⁹. **C**ontra qd as-
 serendum est, **C**uint⁹ est hūm nūc vel
 hūm nūc r creatio passio non sūt crea-
 to: vel creatura. **C**ontra quod credendum
 est q. hūm nūc est creator r creatio pas-
 sio est creatura. **C**ertus q. angel⁹ ma-
 lus in pmo istanti sue creationis fuit
 mal⁹. r nūc fuit non malus. **C**ontra
 quod tenendum est q. aliqui fuit bonus
Cseptim⁹ est q. nec alē glificata nec
 corpora gliosa v. glificata erūt i ce-
 lo empyreo cū aēlis: i. in celo aqueo
 vel cristallino, qd est sup firmamētum
 qd etiā dicere psumunt de hā vigne.
Contra qd credendum est q. idē est loc⁹
 ctōy angeloy r hēarum alay scz celuz
 empyreum r q. idē erit coroy glifica-
 toy hūanoy r sū r idē est loc⁹ spūalis
 hoim hōy r scōy angeloy. **C**Octau⁹
 q. angel⁹ i eodē istātī pōt esse i diuer-
 sis locis, r ē vbiq. si velit eē vbiq. **C**o-
 tra qd credendum est. **C**Non⁹ est q. hūm
 meliora naturalia de necessitate habebit
 maiorē gfa r glia. **C**Contra quod
 asserendum est. **C**Decim⁹ est q. dyabol⁹
 nūc habuit vnde possit stare, nec etiā
 Adā in statu innocentie. **C**ontra quod
 dicendum est q. dyabolus r Adā habue-
 runt vnde possent stare, licet non vnde
 possent proficere.

Erriter credendum est, nul-
 latens dubitandum q. de⁹ in
 sua substantia essentia vel
 natura videbit ab aēlis
 sanctis r alib⁹ glificatis.
Cert⁹: q. vna est essentia

substantialis v. natura in pfe r filio r
 spūs scō r eadē essentia i rōe sofe i pfe r
 filio r spūs scō. **C**ert⁹: q. spūs scō pnt ē
 scōis r amor pcedit ab vtroq. scz pfe
 r filio. **C**ert⁹: q. vna sola vitas fuit
 ab eterno q. est de⁹. et q. nulla veritas
 fuit ab eterno q. nō sit illa vitas. **C**ert⁹
 q. hūm r creatio passio est creatura.
Cert⁹: q. malus aēlo alqñ fuit hos
 nus r nō mal⁹. r post peccādo, scōis ē
 mal⁹. **C**ert⁹ q. idē ē locus corporis scz
 empyrei celli sanctoy angeloy r hēar
 r m alay. r idē erit coroy hūanoyum
 glificatoy. r sū r idē est locus spūalis
 sanctoy angeloy r hoim bonoy. **C**ert⁹
 q. angel⁹ est i loco p distinctis ita q.
 si est hic, nō est ibi i eodē istātī ipōsis
 bile est et eū i eodem istātī esse vbiq.
 cū hoc sit p pūis det. **C**ert⁹: q. hūm q. p
 ordinat⁹ est r pdestinat⁹ a deo dabitur
 gratia r gloria. **C**ert⁹ q. mal⁹ angel⁹
 r Adam habuerunt vñ possent stare
 si nō possent vñ pfcere. **C**ert⁹: eodē an-
 no dñca qua cātaba letare hter l m.
 M. cclxx. Bullerim⁹ postmodū cōstās
 siensis eps i sermone cū Johānis pas-
 pitte i domo mīno x. Parisius p dīcas
 vit q. liberū arbitriū hā potētā natu-
 ralē ad recipiēdū gratiā nō effectūā
 aulquo modo qd falsum est q. nolēs
 nō recipit eam. **C**Secundo q. quidam
 natus nūc fuit in gratia i. semp hyl
 mael aut iudas fuit r nūc Johānes
 qd est contra fidē. Baptisati ei habent
 gratiā. De qua rephensus publice in
 consequētī die apostolorū petri r pau-
 li publice retractauit.
 Par r gra oib⁹ asserētibus hāc veri-
 tatē. Data fuit hec sentētā Parisi⁹, an-
 no dñi. M. cclxx. In octaua Ep hie.

Capitulum v.

Cert⁹ sūt errores cōdēnati r excōmu-
 nicati cum omnibus qui eos scilicet
 docuerint vel asseruerint a dño Ste-
 phano Parisiensi episcopo Anno dom-
 ni. M. cclxx. die mercurij an festū bea-
 ti Nicolai hremalis. **C**Primus arts-
 culus est q. intellectus omnium homi-
 num est vnus r ides numero. **C**Secū-
 dus est q. illa est falsa vel impropia homo
 intelligit. **C**Tertius est volūtas hōis
 ex necessitate vult pfcitū. **C**Quart⁹
 est q. omnia que in sferioribus agun-
 tur sub sunt necessitati corporum celest-
 iū. **C**Quint⁹ q. mūd⁹ est⁹. **C**Sext⁹
 q. nūc fuit hūm homo. **C**Septim⁹ q.

(1) Errores condemnados por Guillermo Arzobpo. de Pa-
 ris en 1270.

(2) Condenados por Esteban Arzobpo de Paris en
 1270.

articulorum errorum.

Alia que est forma huius sicut quod homo corruptus
 putat corruptio corporis. ¶ Octavo quod alia
 separata post mortem non patitur ab igne
 corporeo. ¶ Nonus quod liberum arbitrium
 est potentia passiva non activa. et quod nec-
 cessitate mouetur ab appetitibus. ¶ Decimo
 mus quod deus non cognoscit singula. ¶ Undecimo
 quod deus non cognoscit aliud a se
 ¶ Duodecimo quod huiusmodi actus non reguntur
 prout dicitur diuina. ¶ Tredecimo quod deus
 non potest dare immortalitatem incorrupti-
 bilitatem rei corruptibilis vel mortali.

Capitulum vi.

¶ Isti articuli qui sequuntur predicantur
 sunt a domino Stephano Parisensi episcopo
 pro de presbitero magistro theologie An-
 no domini m. ccc. lxxv. die octava qua celebratur
 Tetra huiusmodi in ecclesia Parisiensi. Ubi
 exdicitur in scriptis omnes illos quos
 docuerunt vel defenderunt. Et primo or-
 dinatur illi qui sunt de deo. ¶ Primo quod
 deus non est trinitas et unus. quoniam trinitas non
 stat cum summa simplicitate. Ubi enim est
 pluralitas realis. ibi necessario est ad-
 ditio et positio exempli de acervo lap-
 idum. ¶ Item quod deus non potest generare sibi simi-
 le quod est generat ab aliquo huiusmodi princi-
 pium aliquid a quo dependet. Et quod in deo
 generare non est signum perfectionis. ¶ Item
 quod deus non cognoscit alia a se. ¶ Item quod
 deus non potest dare perpetuitatem rei transmuta-
 bilis vel corruptibilis. ut est corpus huma-
 num. ¶ Item quod deus sive prima causa non potest
 per accidens effectum sibi equalē nisi esse
 per accidens suam potentiam. ¶ Item quod deus non
 posset facere plures alias in numero. ¶ Item
 quod deus non plus creauit intellectus
 gentium quam mundum creauit. ¶ Item quod deus est in-
 finite virtutis in duratōe non in actiōe
 Talis enim infinitas non est nisi in corpori-
 re finito si esset Et quod prima causa non potest
 plures mundos facere. ¶ Item quod si
 ne agere propter patrem et sole a deo non
 posset fieri homo. ¶ Item quod deus in hac vita
 mortali possumus intelligere per essentiam
 ¶ Item quod deus non potuit fecisse primam ma-
 teriam nisi mediante corpore celesti. ¶ Item
 quod a voluntate antiqua non potest nouum proce-
 dere absque transmutatione precedente. ¶ Item
 quod causa prima non habet cognitionem
 aut scientiam futurorum contingētiū. Primo
 quod futura contingētia non sunt entia. Se-
 cundo quod futura contingētia sunt parti-
 cularia. De autem cognoscit virtute in-
 tellectiva que non potest cognoscere par-
 ticulare. Ubi si non esset sensus forte in-

tellectus non distingueret inter fortē et
 platonē id distingueret inter fortē et ali-
 quod. Tertio propter ordinem cause ad causam
 factam prescientia enim diuina est necessaria causa
 prescientiū. Quarta ratio est ordo scientie
 ad scitum. Quia enim scia non sit causa facti
 ex quo tunc scit. determinat ad alteram prout
 dicitur in dictis. et hoc multo magis in sci-
 entia diuina quam in scia humana. ¶ Item quod pri-
 miū principium non potest esse sine diuersis
 factoribus huiusmodi scilicet mediantibus aliis
 causis eo quod nullum transmutas diuersi
 modo transmutat nisi transmutati ¶ Item
 quod ab uno primo agente non potest esse multus
 effectus. ¶ Item quod primum principium
 non est causa propria eternorum nisi meta-
 phorice. id est quod preseruat ea. quod nisi esset
 ea non essent. ¶ Item quod sicut ex materia
 non potest aliquid fieri et agente. ita nec ex
 agente potest aliquid fieri sine materia. Et
 quod deus non est causa efficiens. nisi respectu
 eius quod habet esse in potentia materie.
 ¶ Item quod entia declinat ab ordine causae
 se ipse in se considerate. id est non in ordine ad
 reliquas causas agentes in vniuerso.
 Hoc est error. quod essentialiter et insepara-
 biliter est ordo entium et agentium. ita enim
 quod ad causas inferiores. ¶ Item quod deus
 non potest esse causa noui facti. nec potest
 aliquid de nouo producere. ¶ Item quod
 deus non potest mouere celum motu recto.
 Et est ratio quod tunc relinqueret vacuum.
 ¶ Item quod deus non potest irregulariter. id est
 alio modo quam mouere mouere aliquid. quia si
 eo non est diuersitas voluntatis. ¶ Item
 quod deus est eternus in agendo et mouendo sicut
 in essendo alioquin abialto determinatur
 retur quod esset primum illo. ¶ Item illud
 quod de se determinatur per deum. aut se
 per agit aut non. Et quod multa sunt eter-
 na. ¶ Item quod deus necesse est facere quod
 quod immediate sit ab ipso. Error sine stellis
 gatur de necessitate coactionis. quod tol-
 lit libertatem arbitrii sine de necessitate
 immutabilitatis. quod ponit possibilitatem aliter
 faciendi. ¶ Item quod primum principium non po-
 test immediate producere generabilia quod
 sunt effectus noui. Effectus autem nouus
 erigit causam immediatam que potest aliter
 ter se habere. ¶ Item quod primum principium
 non potest aliquid a se producere. quia om-
 nis differentia que est inter agens et fa-
 ctum est per naturam. ¶ Item quod deus non
 potest immediate cognoscere contingē-
 tia nisi per aliam causam particularem
 et proximam. ¶ Item quod si omnes cause

(1) Condenados por Esteban de Paris en 1276

Errores

auerint aliquando in quiete, necesse est deum ponere mobile. ¶ Itē: p deus est p̄tia & necessaria causa p̄ime intelligētie, qua posita ponitur effectus: & sunt simul duratiōe. ¶ Itē: p deus nō est necessaria causa motus corporū sup̄iorū & cōiunctiōis & diuisionis p̄tingētis in stellis. ¶ Itē: p ad hoc q̄ effectus oēs sint necessarij respectu cause pile nō sufficit q̄ ipsa causa p̄ma sit impedibilis, sed erigit q̄ cause medie nō sint impedibiles. Error: q̄ tūc deus nō posset facere aliquē effectū nouū sine causis posteriorib⁹. ¶ Itē: p deus possit agere contraria, hoc est mediāte corpore celesti quod est diuersū in vbi. ¶ Itē: p deus est infinit⁹ virtute, nō quia faciat aliquid de nihilo, sed q̄ communicat motū infinitū. ¶ Itē: p deus nō pot̄ in effectū cause secundarie sine ipsa causa scđaria. Error: ¶ Itē: q̄ effectus imediat⁹ a p̄mo d̄z vnus s̄m, & similis p̄im⁹. ¶ Itē: p deus vel intelligentia non inuadit sc̄iam ale humane in somno, nisi mediāte corpore celesti. ¶ Itē: q̄ plures sunt motores s̄m celi. Error: ¶ Itē: q̄ p̄imū immobile simplr non mouet nisi mediāte aliquo motu, Et q̄ tale mouēs immobile est pars moti esse. ¶ Itē: p potētia actus nō pot̄ esse sine operatiōe & permixta potētie passue. Error: si intelligat de quacūq; operatiōe. ¶ Itē: q̄ de nō potest induidus multiplicare subvna specie sine materia. ¶ Itē: p forma quā oz fieri & eē in materia non potest agi ab illo quod nō agit ex materia. ¶ Itē: q̄ de nō potest facere accidens esse sine subiecto nec plures d̄mēsiōnes s̄m esse. ¶ Itē: q̄ impossibile simplr non pot̄ fieri a deo vel ab agēte. Error: si intelligat de impossibile s̄m numerū vel naturā. ¶ Item: q̄ al⁹ est intellectus in rōne s̄m q̄ deus intelligit se & alia. Error: q̄ h̄sit alia rō intelligēdi, non tamen alia intellect⁹ s̄m rōne. ¶ Itē: q̄ p̄ima causa omn̄iū entū remotissima. Error: si intelligat eū p̄cisiōe, ita sc̄z p nō propinquissima est. ¶ Itē: q̄ aliqua possunt casus iter euentire respectu p̄ime cause & q̄ falsum est, omnia esse p̄ordinata a p̄ima causa, quia tunc euentirent de necessitate. ¶ Item: q̄ in causis efficientib⁹ causa secunda h̄z actionem quam non accepit a causa p̄ima. ¶ Itē: p in causis efficientib⁹ cessante causa p̄ima

non cessat secunda ab operatione sua, dum tamen secunda operet secundum materiam suam. ¶ Itē: q̄ de deo non potest cognoscitur quia est siue ipsus esse. ¶ Itē: q̄ deum esse ens per se positiue non est intelligibile: sed priuatiue est ens, aut per se intelligibile.

¶ Errores de āgelo vel intelligētis.

Capitulum. vii.

¶ Itē: q̄ oia separata coeterna s̄m p̄mo p̄ncipio. ¶ Itē: q̄ intelligētie superiores creat̄ alias rōnales sine motu celi intelligētie aut inferiores creant vegetatiuā sensitiuā motu celi mediāte. ¶ Itē: p intelligētis, angel⁹ vel aia separata null⁹ est. ¶ Itē: q̄ substantia separata eo q̄ h̄it vnū appetitū nō mutant in ope aut operatiōe. ¶ Itē: q̄ intelligētie siue substantie separate quas dicūt esse eternas non h̄it p̄p̄te cām efficientē, sed metaphorice, q̄ habent causā p̄eruatē in esse, sed nō s̄m facte de nouo: q̄ sic essent transmutabiles. ¶ Itē: p in substantiis separatis null⁹ la est possibilis trāsmutatio, nec sunt in potētia ad aliquā mutationē, aut ad aliud q̄ eterne s̄m & imunes a materia. ¶ Itē: p substantie separate q̄ non h̄nt materiā p̄ quā plus sint in potētia s̄m actus s̄m a causa semp̄ eodē mō se h̄nt ideo s̄m eterne. ¶ Itē: p substantie separate per suum intellectum causant res ad extra. ¶ Item: q̄ intelligentis motrix celi influit in animam rationalem, sicut corpus celi influit in corpus humanum. ¶ Item: p angelus nō potest in actus oppositos immediates sed in actus mediatos, & hoc mediantē alio, vt orbe, sole vel celo. ¶ Item: q̄ angelus nihil intelligit de nouo. ¶ Item: q̄ si esset aliqua substantia separata que non moueret aliquid corpus in hoc mundo sensibili, non clauderetur in vniuerso. ¶ Item: p substantie, semp̄ eterne separate a materia h̄nt bonum quod est eis possibile cū p̄m̄ cūnt, nec desiderāt aliquid quo carēt. ¶ Item: q̄ substantie separate sunt suas essētia, q̄ in eis idē est quod est, & per hoc quod est. ¶ Itē: p omne quod nō habet materiā est eternū: q̄ quod nō est factum per trāsmutationē materie prius nō fuit, ergo eternū. ¶ Item: q̄ intelligētie nō habent materiam, deus non posset plures res eiusdem spectus facere, Et q̄ materia non est in angelo

Errores

Utraque fratres Thomae. **C**erte quod intellectus
gratie superiores non sunt causa aliter
non factis in inferioribus. Et quod superiores
inferioribus sunt causa eterne cognitionis
nisi. **C**erte quod intelligentia perficitur a deo
in eternitate. quod si se totum immutabilis est
aia autem celi non. **C**erte quod intelligentia inferi
rior recipit esse a deo per intelligentias
medias. **C**erte quod scientia intelligentie non
differt a substantia intelligentie. ibi enim
non est diversitas intellectus ab intellectu
divinitate. nec diversitas intellectuum.

Certe quod substantie separate sunt actu in
finite. infinitas enim non impossibilis nisi
in rebus materialibus. **C**erte quod intelligentie
superiores imprimunt in inferioribus. sicut
aia una intellectiva imprimunt in aliis in ant
ma sensitiva: et per tale impressionem crea
torum aliter pronuntiat camelum in foveam so
lo visu. **C**erte quod intelligentia cum sit plena
formis imprimunt alias formas in materia
per corpora celestia tanquam per instrumenta.

Certe quod substantie separate sunt aliter
hi per operationem. et non possunt moveri
et ab extremo in extremum. nec in medium.
nisi quod possunt velle operari. aut in me
dio aut in extremo. Error: si intelligatur si
ne operatione substantias non esse in loco.
nec transire de loco in locum. **C**erte quod in
telligentia sola positum monet celum.
Certe substantie separate nusquam sunt in
substantia. Error: si intelligatur ita quod sub
stantia sit res essendi in loco verum est
quod nusquam sunt secundum substantiam.

Errores de aia et intellectu.

Capitulum. viii.

Certe quod intellectus non est forma corporis
nisi sicut nauta navis. nec est perfectio
essentialis hominis. **C**erte quod intellectus
quando vult idem corpus quando non vult
non idem. **C**erte quod ex sensitivo et intel
lectivo. non sit unum per essentialiter. nisi sicut ex
intelligentia et orbe. hoc est unum per op
positionem. **C**erte quod intellectus humanus
est etiam. quod est a causa semper eodem modo se
habere. Et quoniam non habet materiam per quam
est in potentia quam in actu. **C**erte quod aia sepa
rata nullo modo patitur ab igne. **C**erte quod
intellectus est unum numero omnino. in omnino
separet a corpore hoc non tamen ab omni.
Certe quod intellectus sortis corrupti non
habet sciam eorum quam habuit. **C**erte quod aia hu
mana nullo modo est mobilis secundum locum.
nec per se. nec per accisionem et si ponatur aliter
ubi secundum substantiam suam nunquam movebitur
de ubi et ubi. **C**erte quod scia aie est eter
na. et intellectus agens et possibilis sunt

eterni. **C**erte quod motus celi sunt per ant
ma intellectiva: et quod aia intellectiva sunt
intellectus non potest educti nisi mediante cor
pore. **C**erte quod nulla forma ab intrinseco
veniens potest facere unum cum materia quod est
separabile est cum eo quod est corruptibile unum
non facit. **C**erte quod aia separata non est altera
substantia secundum philosophiam. licet in infide alte
ref. **C**erte quod aia rationabilis quam recedat
ab aia adhuc remanet aia privum.

Certe quod aia intellectiva cognoscendo se
cognoscit omnia alta. spiritus est omnium rerum
ubi sunt preceate sed hoc cognoscere non
debet intellectum in se. ut non est: sed secus
dum quod intellectus est agens. Error: **C**erte
quod aia est inseparabilis a corpore. et ad corru
ptionem armonie corporalis conspiciuntur
aia. **C**erte quod scia magis et discipulus est
una et eadem numero et ratio est: quod intellectus
unus est: quod forma non multiplicat nisi quod
educit de potentia materie. **C**erte quod in
tellectus agens non copulatur in se possibile
et intellectus quod possibilis non venit nobis: se
cundum substantiam. et si videtur per forma non
bis cum est inseparabilis. **C**erte quod operatio intel
lectus non videtur copulatur corporis. ita quod ope
ratio est rei non habet formam operum.

Error: quod ponit quod intellectus non sit for
ma hominis. **C**erte quod nihil potest sciri ab in
tellectu post eius separationem. **C**erte quod
intellectus qui est postrema hominis perfectio
penitus abstractus. **C**erte quod intellectus plura
vel est postrema operatio hominis et tota
licet abstractus. **C**erte quod intellectus possibi
lis est inseparabilis a corpore simpliciter quantum
ad hunc actum qui est specierum receptio. et
quod tamen ad iudicium quod per simpliciter spes
cierum acceptionem vel intelligibilium pro
positionem. Error: si intelligatur de receptio de
omnino. **C**erte quod intellectus agens est quod
substantia separata superior ad intellectum pos
sibile. et quod secundum substantiam potentiam et op
tionem est separata a corpore. nec est forma cor
poris huiusmodi. **C**erte quod scientes est potest
aliquis intellectus nobilitior alius. quod cum illa
diversitas non possit esse a parte corporis
omnino quod sit a parte intelligentiarum. et sic aie nobi
les et ignobiles esse necessaria diversita
tem sicut intelligentie. Error: quia sic aia rpe
non esse nobilitior aia tunc **C**erte quod intellectus
spectatus simpliciter est etiam et corruptibilis re
spectu hominis homo corruptibilis corruptus
fatalematibus in eo. **C**erte quod intellectus pos
sibilis nihil est in actu ante quam intelligatur. quod in
na intelligibilis est aliquid in actu et esse actu
telligens. **C**erte per intellectus intellectus
sunt una substantia. et intellectus sunt unum

Tabula

res intellecta formalr. **I**tem qd nos peto
vel melius intelligim? hoc puenit ex intel
lectu passiuo que dicit esse potetiam
flectuā. Error: qd hoc ponit vnu intel
lectu i oib? aut equitate i oib? aialib?
Item qd intellect? nō pot trāsire de corpe
i corpe. Ita qd successiue sit motor dimer
soz corpoz. **I**tem qd intellect? nō p sua nā
ita pot pertigere ad cognoscēdū essen
tā pme cause. hoc male sonat r est er
ror: si intelligat de cognoscēde imediata
Item qd aia nunq moueret nisi corpe
moueretur sicut graue vel leue nunq
moueret nisi aer moueretur.

Errores de volūtate siue li. ar. Capitulum. ix.

Item qd de sua natura non est deter
minatū ad esse vel nō esse. nō determi
nat nisi ad alqd quod est necessarium
respectu sui. Error. **I**tem qd voluntas
manēte passione r scētia i medicinali
r i actu nō pot ptra ea. **I**tem si ratio
recta r volūtate rcta. Error: est qd ē cō
tra glosam Aug. super illud ps. **E**docus
puit aia mea desiderare r. Et qd fm
hoc ad rectitudinē volūtatis grā non
esset necessaria. sed solū scētia. qd fuit
error pelagū. **I**tem qd volūtate existē
te i tali dispositione i qua nata est mo
ueri. r mouēte sic dispositio qd natū sit
mouere. i possibīle est voluntatem non
velle. **I**tem qd orbis est causa volunta
tis mediet vt sanat. **I**tem qd volun
tas r intellect? nō moueret i actu p se.
sed per causam sempiternam scilicet p
corpora celestia. **I**tem qd appetit? ces
santib? i pedimētis necessario mouet
ab appetibili. Error: est de intellectu.

Item qd volūtate secūdū se est idē
minatā ad opposita sicut materia de
terminat auz ab appetibili sicut ma
teria ab agēte. **I**tem qd hō agēs ex pas
sione coacte agit. **I**tem p post cōclu
sionē factā de aliquo factēdo. volūtate
nō manet libera. r qd pene nō adhibēt
i lege. nisi ad correctionē ignorantie r
vt correctio sit aliis picipiū cognitio
nis vel generationis. **I**tem qd volūtate
hominis necessitat p suā cognitionez
sicut appetit? bunt. **I**tem qd nullū
agēs est ad vtrūlibet imo determinat.
Item qd effect? stellarū super liberū
arbitriū. sunt occultū. **I**tem qd volun
tas nostra subiacet potestati corpoz
celestiū. **I**tem qd voluntas necessario
profert quod firmiter creditū est a rō

ne r qd nō pot abstinere ab eo qd ratio
dicat. hec autē necessario non est coa
ctio s; natura volūtatis. **I**tem qd hō
i oib? suis actionib? sequit appetitū
r nō pot mouēre. Error: est. nisi intelligi
tur de maiore r i mouēdo. **I**tem: qd
nō est possibile esse pctm i potētis a
me superiorib? r ita peccator passibē
r nō volūtate. **I**tem: qd scētia ditorū
solū est causa quare aia rōnalis pot in
opposita. r qd potētia simplr vna non
pot i opposita nisi p accidēs r rōne al
terius. **I**tem qd aia nichil vult nisi mo
ta ab alto a se vñ istud falsum est. aia se
ipsa vult. Error. si intelligat mota ab al
io. s. ab appetibili vel obiecto ita qd ap
petibile e obiectum sit tota rō motus
volūtatis ipsi. **I**tem qd duob? bonis
propositis quod fortis est fortis mouet
Error. nisi qd est ex parte boni monē
tis. **I**tem qd oēs mot? volūtariū res
ducuntur ad motorem pimum. Error
est. nisi intelligat i motorem pimum sicut
placiter non creatum. Et intelligendo
de motu secūdū substantiā. r nō h; des
formitatem.

Error: de toto conuncto idē
de toto composito naturali perfectō si
ue de homine.

Capitulum. x.

Item qd homo pro tanto dicitur intelligere
re pro quanto celū dicitur ex se mouere.
vel intelligere vel viuere. i. qd agēs istas
actiones est ei vntū vt motor mobilis
r nō substantiā. **I**tem qd hūanitas nō
est forma ret: sed rōnis. **I**tem qd forma
hōis non est ab extrinseco. s; educit de
potētia materie: qd aliter nō eēt. generō
tto vniuoca. **I**tem qd homo per nutriti
onē potest fieri aliter numeraliter r in
diuidualiter. **I**tem: qd hō est homo
preter aiam racionales.

Errones de mūdo r mūdi eternitate

Capitulum. xi.

Item qd nihil ē etnū a pte finis qd nō
sit etnū a pte picipiū. qd ē ptra fidē
r error. **I**tem qd redētib? corpb? ce
lestib? oib? i idē pūctū. qd sit i. xxxv.
milib? ānorū redibūt i idē effect? qd r
mō. **I**tem qd nō fuit pmo hō: nec erit
vltim? imo hō fuit r sp erit hōis ex ho
mie gñatio. **I**tem qd gñatio hōis ē cir
cular? eo qd forma hōis redit pluries
supradē pte materie. **I**tem qd qd for
tis fact? ē nō receptibilis etnitas r si
h; ē etn? necessē ē vt trāsistat nō

Articu. erroneoz. &c.

Specie. ¶ **Q**uod dicitur quod est eternus. ¶ **Q**uod ad omnes species in eo preteritas et quod tempus eternum et motus et materia agens et suscipiens: quod est a potentia dei finita et impossibile est inuentionem esse in affectu sine inuentione in causa. ¶ **Q**uod dicitur quod nihil esset in nouo nisi celum esset variatum respectu materie generabilitatis. ¶ **Q**uod dicitur quod impossibile est soluere rationes philosophice de eternitate mundi: nisi dicam quod voluntas prima implicat in eo impossibilitatem. ¶ **Q**uod dicitur quod duo sunt principia eterna scilicet celestibus subiectum motus eternitatis: scilicet corporis celestis et primum mouens desideratum. ¶ **E**rror est: quod ad duo prima. ¶ **Q**uod dicitur quod mundus est eternus: quod dicitur quod hanc naturam per quam possit esse in futuro toto: hanc naturam per quam potuit esse in toto preterito. ¶ **Q**uod dicitur quod mundus hinc factus est et nihil non tamen est factus de nouo et quod deus non esse extertit ad esse non esse non precessit esse duratione scilicet natura tamen. ¶ **Q**uod dicitur per theologos dicentes quod celum quicquid quiescit arguitur ex falsa suppositione. Et quod dicere celum esse et non moueri est dicere contra contradictoria. ¶ **Q**uod dicitur quod in fine precesserunt celi reuolutiones quas non fuit impossibile apprehendi a prima causa: scilicet ab intellectu creato. ¶ **Q**uod dicitur quod elementa sunt eterna. sunt tamen facta de nouo in dispositione quam non habent. ¶ **Q**uod dicitur per quosdam generationem hominum possit deficere voluntate primum tamen non deficiet: quod orbis primum non tamen mouet ad generationem elementorum: sed etiam hominum. ¶ **Q**uod dicitur quod si celum staret ignis in stupore non ageret: quod nec deus esset. ¶ **Q**uod dicitur quod celum nunquam quiescit: quod generationem inferiorum quod est finis motus celi cessare non debet. ¶ **A**lia ratio: quod celum suum esset et suam virtutem habet a motore suo: et hoc preseruat celum per suum motum: unde si cessaret a motu cessaret ab esse. ¶ **Q**uod dicitur quod ens et tempus nihil sunt in re. sed solum in apprehensione. ¶ **Q**uod dicitur quod generat mundum secundum totum pontificatum. ¶ **Q**uod locus necessario preedit generationem in loco. et tunc ante mundum generationem fuisset locus sine loco quod est vacuum. ¶ **Q**uod dicitur quod elementa prima generationis sunt facta ex illo chaos. sed sunt eterna. ¶ **Q**uod dicitur per universum non potest deficere: quod primum agens hanc transmutare materiam eternaliter vicissim hanc ad istam formam hanc ad illam. et si materia nata est transmutari. ¶ **Q**uod dicitur quod tempus est infinitum. ¶ **Q**uod dicitur quod ad primum extremum hinc est impossibile sit in

stantia esse preterita quod aliquid fuit et transeundum. non tamen impossibile est instantia esse preterita quod nullum fuit preteritum secundum. ¶ **E**rror. ¶ **Q**uod dicitur quod naturalis philosophus simpliciter debet negare mundum unitatem quod in fine causis et rationibus naturalibus. ¶ **F**idelis autem potest negare mundum eternitatem. quod in fine causis supernaturalibus. ¶ **Q**uod dicitur quod philosophus demostrensans motum celi eternum. non est philosophus stultus. Et mirum est quod homines profundi hoc non vident. ¶ **Q**uod dicitur quod creatio non est possibilis quod primum sit tenendum secundum rationem. ¶ **Q**uod dicitur quod non est verum quod aliquid fieret ex nihilo vel neg factum sit in prima creatione. ¶ **Q**uod dicitur quod creatio non debet dici mutatio ad esse. ¶ **E**rror. si intelligatur de omni modo mutationis.

¶ Errores de celo et stellis. Capitulum. xij.

¶ **Q**uod dicitur quod corpora celestia mouentur a principio intrinseco quod est anima et quod mouentur per animam et per virtutem appetitivam sicut animal. Sicut et anima appetens mouetur ita et celum. ¶ **Q**uod dicitur quod corpora celestia esse habent eternitatem sue substantie: scilicet non eternitatem sui motus. ¶ **Q**uod dicitur quod anima celi est intelligens. Et omnes celestia sunt instrumenta intelligentiarum sicut organa sicut auris et oculus est organum virtutis sensitivae. ¶ **Q**uod dicitur quod si in aliquo humore virtutes stellarum deventret ad tale proportionem cuiusmodi proportio est in seminisibus primorum parentum. Et illo humore posset generari homo. Et quod sufficienter posset generari ex putrefactione vel ex putredine. ¶ **Q**uod dicitur quod in formam causam effectum est anima. ¶ **Q**uod dicitur quod natura quod est principium motus et corporum celestium est intelligentis mouens. ¶ **E**rror si intelligatur de natura que est actus vel forma.

¶ Erro. de natura generationis et corruptibilitatis Capitulum. xij.

¶ **Q**uod dicitur quod forme non recipiunt divisionem nisi secundum divisionem materie. ¶ **E**rror nisi intelligatur de formis eductis de potentia materie. ¶ **Q**uod dicitur per forma materialium potest creari. ¶ **Q**uod dicitur quod nihil debet credi nisi per se notum: vel quod ex se notum potest determinari vel declarari. ¶ **Q**uod dicitur quod materia exterior obedit substantie spirituali. ¶ **E**rror si intelligatur simpliciter et secundum omnem modum transmutationis. ¶ **Q**uod dicitur per idem duas eiusdem specie ut fontes et plato. differunt solum ratione materie et quod forma humana eadem existere numero in vtroque non

Errores

est in his sicut numero et in diversis locis
¶ Itē: q̄ possibile est q̄ materialiter
stat ignis diluuium vniuersale.

¶ Errores de necessitate euentus rerū.

Capitulum. xxiij.

¶ Itē: q̄ nihil sit a casu. s; oia ex neces-
sitate eueniūt. Et q̄ oia futura q̄ erūt
necessitate erūt. Et q̄ n̄ erūt impossibile
ē eē. Et q̄ nihil euenit p̄tigit̄ p̄siderā-
do oēs casū. Error: q̄ p̄tigit̄ carū ē de
diffinitide casuali. li. v. de p̄sola. p̄hie.

¶ Itē: q̄ ex diuersitate locor̄ acq̄rit̄
necessitates euentū. ¶ Itē: q̄ ex diuer-
sis signis signant̄ diuersas p̄dites i hoī
h̄tā bonor̄ aut donor̄ sp̄ialit̄q̄ rex
sp̄ialit̄. ¶ Itē: q̄ q̄busdā signis aut sis
ḡur̄ scit̄ hoīs itēdēs r̄ muratōes i
tētionē. Et an itēdēs ille p̄ficiēdes sint
Et q̄ p̄ tales figuras scitunt euent̄ p̄-
grinox captinatio hoīs aut solo capti-
uor̄. Et an nati futuri sint scietes p̄ la-
trones. ¶ Itē: q̄ ferit̄ q̄ dispō vniuer-
si p̄cedit ex p̄uidētia diuina nō imēdia-
te s; mediāte motu supior̄. Et q̄ illd̄
facit nō spont̄ necessitate i ferioibz.

¶ Itē: q̄ habet p̄trarietate s; supioribz. ¶ Itē:
q̄ sanitate r̄ i firmitate vitā r̄ moitem
attribuit̄ p̄nt̄ syderū r̄ aspectus for-
tune dicētes q̄ si eū aspererit fortuna
diuet. si nō aspererit mouetur. Error.
¶ Itē: q̄ i hoīa ḡnatiois hoīs in cor-
pore suo. r̄ p̄ n̄s i aīa q̄ seq̄t̄ ex ordie
carū supior̄ r̄ i feriox iest hoī dispō i-
clinās i tales actōes r̄ euent̄. Error. n̄
si itelligat̄ de euent̄ n̄alibz. r̄ p̄ viam
dispōnis. ¶ Errores de accidente.

Capitulum. xv.

¶ Itē: q̄ cū deo nō p̄parat̄ ad entia i
rōne cause material̄ vel formal̄ nō fa-
cit accis eē sine subiecto. De cū r̄ de
ē i actu iesse subiecto suo. ¶ Itē: q̄ ac-
cidēs eēt̄ sine subiecto nō ē accis
nisi equoq̄e r̄ p̄ possibile ē quātitate
sue diuēsiōne eē p̄se. hoc el eēt̄ ip̄az
eē subnātia. ¶ Itē: q̄ facere accis eē
sine subiecto h̄z rōne i possibilibz i p̄tā
zis p̄tradictionē. vt credim̄ i euchar-
stia. Quint̄ error. ¶ Itē: q̄ deo nō pos-
set facere accidēs sine subiecto. nec
plures dimensiones simul esse.

¶ Errores de scis er̄ philosophis.

Capitulum. xvi.

¶ Itē: q̄ oēs scis sūt necessarie p̄ter
p̄p̄licas disciplinas. Et q̄ nō sūt neces-
sarie nisi p̄pter p̄tudinē hoīs. ¶ Itē:
q̄ n̄a q̄ disp̄utabil̄ ē rōne quā p̄hi-

losoph̄ nō deberet disp̄utare r̄ deter-
minare: q̄ rōes accipiunt̄ a rebz. p̄his
aut̄ oēs res h̄z p̄siderare s̄m diuersas
sūt p̄tes. ¶ Itē: q̄ possibile v̄l i possibi-
le simplr̄. i. oibz modis ē possibile vel i
possibile s; p̄hiaz. ¶ Itē: q̄ sapientes
indidit̄ philosophi t̄m. ¶ Itē: q̄ nō ē
excellētio: stat̄ p̄vacare philosophie.
¶ Itē: q̄ hō nō d̄z eē p̄tēs aut̄ outate ad
habēdū certitudinē allicui q̄dōis. ¶ Itē:
q̄ ad hoc q̄ hō habeat certitudinē cō-
clōnis oīz q̄ sit fūdat̄ sup̄ p̄ncipia se-
nota. Error: q̄ ḡnāl̄ tā de certitudine
apprehensionis q̄ adhesionis loquit̄.

¶ Errores de sacra scriptura.

Capitulum. xvij.

¶ Itē: q̄ s̄monea theologū fūdat̄ sūt
fabulis. ¶ Itē: q̄ nihil p̄l̄ scit̄ p̄p̄ sc̄e
re theologā. ¶ Itē: q̄ fabule r̄ falsa sūt
in lege xp̄iana sicut r̄ i alijs. ¶ Itē: q̄
lex natural̄ p̄hibet̄ i sterfectionē aīalit̄
irōnabilit̄ sicut r̄ rōnabilit̄ i nō t̄m.

¶ Errores de fide r̄ sacramentis.

Capitulum. xvij.

¶ Itē: q̄ nō ē curādū de fide si dicat̄
alīqd̄ eē hēticū: q̄ p̄tra fidē. ¶ Item
q̄ nō ē credēdū nisi p̄ se notū: vel ex p̄
se notis possit declarari. ¶ Itē: q̄ nom-
ē curādū de septura. ¶ Itē: q̄ nō est
orādū. ¶ Itē: q̄ nō ē p̄fessio facienda nē
si ad apparētā. ¶ Errores de raptū.

Capitulum. xix.

¶ Itē: q̄ raptus r̄ visiones nō habent̄
fieri nisi per naturam.

¶ Errores de vitijs et virtutibus.

Capitulum. xx.

¶ Itē: q̄ p̄ctā p̄tra naturā v̄pote abū-
s; i coitu. s; sint p̄tra naturā sp̄t̄ nō t̄m
p̄tra naturā i diuidit̄. ¶ Itē: q̄ simplex
foincatio v̄pote solut̄ cū soluta nō
ē p̄ctm. ¶ Itē: q̄ dignitas eēt̄ i causis
supioribz posse facere p̄ctā r̄ mōstrā
ter itētionē. cū nā hec posset. ¶ Itē: q̄
delectatio i actibz veneret̄ nō i p̄dit̄
actū sine v̄sū itellect̄. ¶ Itē: q̄ p̄tine-
tia nō est essētiāl̄ vit̄. ¶ Itē: q̄ p̄e-
cta abstinentia ab actu carnis corrupit̄
virtutē r̄ ip̄em. ¶ Itē: q̄ paup̄ i bonis
fortune nō p̄t agere i moralibz. ¶ Itē:
hūilitas put̄ q̄ nō ostiat̄ ea q̄ h̄z s; vt
i p̄dēt̄ r̄ humilitat̄ se nō ē vit̄. Error
si itelligat̄ q̄ nec vit̄ nec act̄ virtuo-
sus. ¶ Itē: q̄ nō sūt possibile alie v̄tu-
tes nisi acq̄site v̄l inate. ¶ Itē: q̄ casti-
tas nō ē maī bonū q̄ p̄fecta abstinentia.
¶ Itē: q̄ finis tribūi ē mox. Error

Articu. erroneoz. etc.

Excludat errorem ferunt quod est extremus.

Errores de resurrectione. Lpm. xxi.
Tertio: quod non possit corpus corruptum redire in idem numero. nec in idem numero resurget.
Errores. Tertio: quod resurrectione futura non debet credi neque preceps philosophorum. quod in possibile est investigari per rationem. Error: quod etiam philosophus debet captivari intellectum in obsequium fidei christi.

Errores de felicitate sive beatitudine.
Capitulum. xxij.

Tertio felicitas non potest a deo infundi sine diate. Tertio: dicere deum dare felicitatem unum et non alium est sine ratione et significatione. Tertio: quod homo ordinatur ad intellectum et effectum sicut potest esse sufficienter per virtutes intellectuales et morales de quibus loquitur philosophus. Intellectus est sufficienter dispositus ad felicitatem eternam. Tertio: quod felicitas habet in hac vita et non in alia. Tertio: quod homo post mortem amittit opus bonum. Tertio: quod bonum quod homo possibile est percipere virtutibus intellectualibus.

Ecce sequitur articulus de denatatione parisiensi.

Capitulum. xxij.

Isti articulus de sequenti fuerit de denatatione factate articulus parisiensis. M. ccc. lxxxij. In festo natiuitatis dñi. Quod nullus magister baccalariorum vel scholaris in articulo facultate leges parisienses auferat aliquam propositionem famosam nisi auctoritas eius librum legit dicere simpliciter esse falsam. vel esse falsam de virtute sermonis. Si credit rebeat quod auctoritas ponendo illam habuit unum intellectum. Si vel cedat eam vel est unum de signat a sensu falso. Ca. huius est quod per rationem propositiones bibite absolute sermone erunt neque gade quod est periculosum. Et quod sermo non habet virtutem nisi ex ipso et per unum contra accipit vel alio. Ad talia est virtus sermonis quod licet eo contra auctores virtus et quod existit in a. cum findeas sunt in quod peneas in subiecta.

Tertio: quod si dicat simpliciter vel virtute sermonis oēs propositiones esse falsas: quod esse falsas falsas supportione personale terminorum eo quod iste error ducit ad errorem potest. Auctores ei sepe virtus alia propositionibus suppositionibus.

Tertio: quod non dicat quod nulla propositio distincta quæda sit quam hoc ducit ad predictos errores. quod si discipulis unum sensum propositionis accipiet. et doctor: alium intellexerit discipulus falso informabit donec propositio distincta fuerit. Aliter si oppones unum sensum intellegat et rationes alium fecerit disputat dicit ad finem si nota fiat distinctio. Tertio: quod nullus dicat novam propositionem esse precedens

ad si non sit vera in eis sensu proprio. quia hoc dicere ducit ad errores predictos: quod biblia et auctores non solum virtus sermonibus sed propositio sensus ipsorum. Magister et opus in affirmatio vel negatio sermones ad materia subiecta attendere ad prophetatē sermonis. Disputatio namque ad proprietatem sermonis attendere et nulla receptio ens propositio inter se in sensu proprio. non est disputatio nisi sophistica. disputatio nec doctrinales. et dialectice quod id est in non virtutis attendere modicam habet de non in virtutibus sollicitudine. Tertio: quod nullus dicat scientiam novam esse de rebus quod non sunt signa et quod non sunt finitum vel ordines quibus in scientiis virtutibus terminis pro rebus quod non habentur portare non possumus ad disputationes: id est scientiam habemus de rebus: sed in diatribis terminis vel ordines. Tertio: quod nullus asserat simpliciter absque ordine vel distinctione istas propositiones vel similes. quod fortes vel plato vel deus et creatura nisi hi sunt: quod ista virtus prima facta male sonant: quod talis propositio sensum unum habet falsum: vel si negatio in hac dictioe nichil ipsa eat intellegeret eandem cadere supra ens singulariter. sed ut supra entia pluraliter.

Capitulum. xxij.

Isti sunt articulus reuocati Anno domini M. ccc. lxxv. in die octo. parisiensis per fratrem Johannem guton ordinis minorum in domo predicatores. Tertio: quod gñare sim suam rationem formalem non sit in pre. Tertio: quod gñare reat electum sit in virtutibus. Tertio: quod generare sive elicitum sive lectum sit in filio. Tertio: quod gñare et gñari in diuisa accepta notionate sunt idem inter se in diuisis. Tertio: dicit quod pater in diuisis non sit formaliter generans alia generatione quam in la qua filius formaliter est generatus. Lp. xxx.

Errores Johannis de mercutia ordinis cisterciensium. Articulus de denatatione per magistris parisienses. Anno domini M. ccc. lxxvij. et prohibiti omnibus baccalaribus legentibus quod legunt vel legere sententias sub pena privationis ab offitio honore et cultu quorum articulorum aliquid reputantur erronei. aliquid suspecti aut male sonantes in fide. Tertio: quod factis erat possibile quod per voluntatem aut voluntatem creatam ipsa aliquid voluit quod non debuit euenire. Tertio: quod christus postuit dixisse fallum et asseruisse assertione creata tam vocali quam mentali. Tertio: quod qualitercumque vult deus. vult efficacia eter ita esse. Tertio: quod deus facit quod aliquid

(1)

(1) Condenador en Paris en 1344

Errores

peccet & qd sit peccator: voluntate huius
placit qd ille sit peccator. ¶ Item: qd nullus
peccat volendo aliquam rem sibi deus ve
lit esse velle. ¶ Item: qd deus aliquid repro
bat qd ipse vult voluntate beneplaciti.
¶ Item: quilibet peccat deo vult pec
care voluntate beneplaciti. ¶ Item: qd peccat
deus vult peccat. ¶ Item: qd deus fa
cit malum esse & peccatum esse. ¶ Item: qd peccatum
magis est bonum quam malum. ¶ Item: qd ali
quis faciat aliquid omnino pro deo vult ipse
facere voluntate beneplaciti qd talis peccat
¶ Item: quicumque peccat proformat voluntate
suam voluntati beneplaciti dei. sic qd illa
vult sicut deus vult esse velle. ¶ Item: qd
possibile est res huius voluntate creatam er
rasse & secundum hominem medacium protulisse.
¶ Item: qd possit dici qd alia res vult aper
bo salute peccidens possit odire deum vel
respuere siue detestari. ¶ Item: qd si ali
quis habes vultu libere arbitrii scidens i
tentione tunc qd non possit illi resistere
re. moneat ad illecebram cum aliena pro
re non punitur adulterium & sic de alijs
peccatis. ¶ Item: qd aliquid est possibile passio
ent voluntas. et habita gratia quicumque sine
miraculo non possit resistere quoniam eliceret
actum secundum illam & talis actus non est peccatum
¶ Item: qd non est peior demeritorum casu
quod vitiosus habet demeritorum cum ac
tu qd habet voluntate huius sine actu ¶ Item
qd non est peior moralis quod vitiosus habet ha
bitum & actum. qd huius eundem rationis ha
bet sine actu. ¶ Item: qd non est melior me
ritorum quod habet demeritorum & actum
qum quod habet voluntate huius sine actu. ¶ Item
qd malus quicumque malicia actuali & ha
bituali equaliter admittit non est peior
ex actuali simul qum ex actuali tunc vel ex
habituali tunc. ¶ Item: qd bonus quicumque bo
nitate actuali & habituali ad iudicem equaliter
non est magis bonus ex utraque qum ex habi
tuali tunc. ¶ Item: qd nulla creatura aut
nulla circumstantia rei habet distinctum peccatum
quoniam sit tunc quod foret sine illa ceteris pa
ribus. ¶ Item: qd pia intentio & naturalis pie
tas augeret peccatum & non diminuit certis
partibus. ¶ Item: peccatum post longam consuetu
dinem permittit & minus qum foret ante consuetu
dinem. ¶ Item: qd odium proximi non est deme
ritorum nisi qum prohibetur a deo. ¶ Item: qd
probabiliter possit sustineri cognitionem vel
volitionem non esse distinctam ab alia imo est
ipsa alia sic sustinetur & tenetur nec cogit
re vel negare propter qum nota: nec negat
autonitatem admittit ¶ Item: qd probabile est

in lumine naturali non esse accidens
sed oes res esse substantia. & quod vbi non esset si
des hoc esse ponendum vel probabilem posset
poni. ¶ Item: qd non est evidens evidetia re
ducta ad certitudinem huius principii quod
quodcumque quod est posset ponitur nobilitas.
¶ Item: qd tenetis ut punit tenet qd
sentio volitio sentitio sint qualitates subs
iective existentes. & alia quae potest deus crea
re se solo. & quod hoc ponere vult huius pec
dere & dicere qd deus potest facere se solo vel
alia odiret proximum & deum non demerito
re. ¶ Item: qd deus est causa aliquid actus de
meritorum vel demeritorum ¶ Item: qd de
us est causa peccati vel peccati est & mali in actu ma
lum ¶ Item: qd quicumque voluntas causat
aliquid causat talis in virtute prime cause.
¶ Item: qd deus est causa materia et imediata
quatuordecim & sufficienter factus. ¶ Item: qd deus
est actio & causa peccati vel peccati est. ¶ Item
qd deus est causa cuiuslibet modi actus & cu
iuslibet circumstantie pante. ¶ Item: qd
a deo est causa demeritorum sit in actu de
meritorum est. ¶ Item: qd quicumque creatura
demonstrata hec est vbi hec chimera in
telligit hec chimera potest intelligi ¶ Item
qd quicumque creatura demonstrata hec est
vera hec res maior deo potest cogitari.
¶ Item: qd propter opera aliena futuris bonis
na deus condonant aliquid ab eterno. ¶ Item
qd aliquid predestinatus est ab eterno pro bono
nisi vultu liberi arbitrii quod deus predesti
nat esse habitum. ¶ Item: qd non sic gratia
& misericordia deus predestinant illi quod pre
destinant quin et pro omnibus bonis
ipsius futuris vel alterius.

Articuli 5 magistri Nicolai de vi
trictoria. Anno dñi. m. cccc. lviij. p.
festi oim scilicet. Capm. xxvi.

¶ Item sequentes articuli fuerunt in roma
na curia pdenati: & magistri Nicolai
um supradicti publice in vniuersitate
Parisiensi reuocati. Dixi qd multa vene
runt ad alam. ex quibus prope dei seu iudicium
boni esse simpliciter scribere istum tractatum
& qd ulterius dilatatio displicebat deo: re
uoco tam qd presumptuosum suspectum & pe
culosum. ¶ Item: qd de rebus pro apparentia
naturalis quoniam nulla certitudo haberi po
test illa tamen motica potest breuiter habe
re si huius intellectus suum puerat ad res
non ad intellectum Aristotelem seu preterito
reuoco tam qd falsum & erroneum. ¶ Item: qd
non potest evidenter evidetia predicta ex vna
re inferri seu pcludi alia res. vel ex non
esse vni ad esse alterius. reuoco tam qd fab

sum et erroneus et suspectus. ¶ 3° dicitur: quod illi
 re propositiones deus est deus non est penitus
 idem significat hanc alio et alio modo. reuoco
 tanquam falsum. ¶ 3° dicitur quod dixi et scripti quod
 quod hec propositio habet et aliam. non est hanc fide
 necessaria hanc articulos per nobis/necessaria
 pneritate hanc dicitur tmino: reuoco tanquam
 falsum. ¶ 3° dicitur phidolori in principio
 homo quod legi sententias et in epistola haec et ses
 gra quod scripti hanc bonifacium quod ex eo quod
 vna res est. non potest evidentem euidetia du
 cta ex homo principio fferrit quod alta res sit
 reuoco tanquam falsum. ¶ 3° dicitur in locis
 dicitur quod ex eo quod vna res est non potest
 fferrit evidentem quod alta res non sit. reuoco tanquam
 falsum et erroneus. ¶ 3° dicitur: ex eo quod vna res
 non est potest evidentem fferrit euidetia ducta
 ex non principio quod alta non sit reuoco
 tanquam falsum. ¶ 3° dicitur: ex eo quod vna res si est
 potest evidentem fferrit quod alta res sit. reuoco
 tanquam falsum. ¶ 3° dicitur in epistola tertia
 ad Bonifacium quod certitudo euidetie non
 habet gradus reuoco tanquam falsum. ¶ 3° dicitur: in ea
 de epistola quod de substantia materiali. alta
 ab alia non habemus certitudinem eui
 detie. reuoco tanquam falsum. ¶ 3° dicitur: in ea
 de epistola quod excerpta certitudine fides non
 est alia certitudo nisi hanc principio. vel quod
 in hanc principio potest reduci vel reduci:
 reuoco tanquam falsum. ¶ 3° dicitur in epistola quarta
 ad Bonifacium quod hec sequentia a est et hanc
 us non fuit igitur alia res ab a est euides
 euidetia deducta ex homo principio. reuoco
 tanquam falsum et hereticum. ¶ 3° dicitur: epistola
 quinta ad Bonifacium quod hec sequentia non
 est euides euidetia deducta ex homo prin
 cipio. igitur et appropinquat stupet et nul
 lum est impedimentum. igitur stupet oburef. re
 uoco tanquam falsum. ¶ 3° dicitur: in eadem epistola quod si
 scimus evidentem quod aliqua causa causet effe
 ctum quod non sit deus. reuoco tanquam falsum.
 ¶ 3° dicitur: in eadem epistola quod non scimus evidentem
 quod aliquid sit vel esse possit effectus natura
 lis pductus reuoco tanquam falsum. ¶ 3° dicitur: in
 eadem epistola quod quibuslibet acceptis quod pos
 sunt esse causa aliquid effectus non scimus eui
 dentem quod ad positionem eorum sequat effe
 ctus positus reuoco tanquam falsum. ¶ 3° dicitur
 quod nescimus evidentem quod aliqua pductio
 ne pcurrat subiectum. reuoco tanquam falsum
 hereticum et erroneus. ¶ 3° dicitur epistola hanc
 quod nulla potest esse simpliciter demonstratio qua
 existetia causarum demonstrat existetia
 effectus. reuoco tanquam falsum hereticum et er
 roneus. ¶ 3° dicitur: epistola hanc quod non est nobis
 evidentem notum quod possit fieri aliquid dem

stratio a hanc realiter differetia. reuoco tanquam
 falsum. ¶ 3° dicitur: quod non potest evidentem offe
 di nobilitas virtus rei super aliam rem
 reuoco tanquam falsum. ¶ 3° dicitur: in hanc dicitur es
 pistola quod quacumque re demonstrata nul
 lus sit evidentem quod excedat in nobilitate
 oes alias res. reuoco tanquam falsum. ¶ 3° dicitur
 quacumque re demonstrata nullus scit eui
 dentem quin illa scit deus si per deum intel
 ligamus ens nobilissimum. reuoco tanquam
 falsum. ¶ 3° dicitur: eadem epistola quod aliquid nescit
 evidentem quod vna res sit nisi alterius reuoco
 tanquam falsum erroneus et hereticum. ¶ 3° dicitur
 eadem epistola in qualibus re omnia nul
 lus scit evidentem quin ipse idem debeat
 imponere honorem maximum. reuoco tanquam
 falsum. ¶ 3° dicitur: epistola hanc dicitur quod aliquid
 nescit evidentem quod ista rationabiliter posses
 pcedit si aliqua res est deus est pductus. re
 uoco tanquam falsum erroneus et hereticum. ¶ 3° dicitur
 in vico straminis quod non potest evidentem offe
 di quin quilibet res sit eterna. reuoco tanquam
 falsum erroneus et hereticum. ¶ 3° dicitur: epistola
 sexta ad Bernardum dicitur quod pane
 demonstrato non potest evidentem offe
 di sit aliqua res quod non sit accidens: in in
 strumeto reuocatis reuoco tanquam fal
 sum. ¶ 3° dicitur: epistola septima quod potest de
 ci sine hanc dicitur ad qua quod possit duct
 quod ois reade mundo est pducta reuoco
 tanquam falsum erroneus hereticum et blasphem
 um. ¶ 3° dicitur: epistola eadem dicitur quod ista psequen
 tia non est euides a est pductus. igitur alius
 quis pducens est a vel fuit reuoco tan
 quam falsum. ¶ 3° dicitur: epistola nona ad Bernar
 dum dicitur quod iste consequentia non fuit euides
 res: actus intelligendi est. igitur intellectus de a
 ctus volendi est. igitur voluntas est. reuoco
 tanquam falsum. ¶ 3° dicitur: in vico
 straminis quod non potest evidentem offe
 di quod apparet sint dea. reuoco tanquam fal
 sum ¶ 3° dicitur: in quodam disputatione
 quod deus et creatura non sunt aliquid. reuoco
 tanquam falsum. ¶ 3° dicitur: in quodam dis
 putatione quod hanc dicitur ad iudicem signifi
 cant idem. reuoco tanquam falsum.

Rem dicitur quod videtur in dictis
 Aristote. et pmetator quod
 stiones mille determinatas
 contra quas non lueni ratio
 nes demonstratas. si mi
 hi bene occurrat aliquid per
 quas videbatur mihi quod ista possent ter
 neri res opposite sicut pposse ab eis
 quas tunc dicitur non esse determinatas et oppo
 sitas sed solum probabiles. ¶ 3° articulus
 6. 14.

Errores

affero falsū & reuoco sicut faceret. **C**3te
q̄ cū noticia q̄ p̄t haberi sc̄dm appa-
rentia naturalia posset i modico tēpo-
re multum admirari q̄ aliqui studēt in
aristotele & cōmētatore z vsq; ad etas
sem decrepitā. & propter eorum sermo-
nes logicos deserat res morales & cau-
sam boni cōmunitatis tantū q̄ nūc exur-
rerit amicis. Vtatis sez q̄ ipsemet & fe-
cit sonare tubā suā vt dormitētes som-
no excitaret. **C**3te statū sunt valde & q̄
si armati ad capitale bellū cōtra eum
intruerunt. Istum articulū reputo falsū
& p̄sumptiuosum. **C**3te q̄ res absolute
p̄manentes de q̄bus dicitur cōlē q̄ ge-
neratur & corrūpūnt sunt etne siue sit
substantie siue accidentia. reuoco & asse-
ro tanq̄ falsum hereticū & erroneū.
C3^{tem} q̄ i reb; naturalib; nō est nū-
si mot; localis disgregationis & p̄gre-
gationis. ita q̄ q̄ ad talē motū sequit
cōgregatio corporū athomaliū natura-
lium colligūtur adinūcē & oriuntur na-
tura vni; suppositi dī generatio. q̄ se
gregantur dī corruptio. Et quādo per
motū localem athomalia euz aliquo
supposito que sunt talia q̄ nec aduen-
tus eozū p̄r facere ad motū suppositi.
vel ad id qd̄ dicitur operatio natural
eius tunc dī alteratio. Istū articulum
affero hereticū et reputo falsū. **C**3te
q̄ lumē nihil aliud est q̄ qdā corporea
q̄ nata sunt sequi motū solis vel alte-
rius corporis luminosi. ita q̄ sit per mo-
tum localem talis corporis aduententuz
ad presētia corporis luminosi. Et si dī-
cat q̄ nō sit p̄ motū localem: q̄ in instan-
ti sit. R̄s̄det q̄ immo sit in tpe sicut so-
lū licet nō percipiam; quia sit subito.
Istū articulū reputo falsum. **C**3te q̄
vniuersum ē p̄fectissimū h̄m se & sc̄dm
p̄es suas partes & q̄ nulla p̄t eē ip̄er-
fectio nec in toto nec in partib; prop̄
hoc oportet totū & partes eē etnas nec
trāire de nō esse ad esse. nec econuers
so: quia ad illud seq̄ret necessario vni-
uerso vel in partibus ei; p̄fectio.
Istū articulū reputo falsum & errone-
um. **C**3te q̄ cōqd̄ est i vniuerso meli; est
ip̄m q̄ nō ip̄m. Istū articulū reputo &
affero falsum & erroneū. **C**3te q̄ due
albedines aut q̄cūq; duo idētia sua etul
q̄ spectet p̄uentū ad sensum vel intel-
lectū vt eadē res. sūt oīno eadē nec d̄z
eō negari aliq; grad; idētitat; quan-
tūcūq; sint i diuersis sicut; vel suppo-

litis. Istū articulū reputo falsum & er-
roneū. **C**3te q̄ p̄m̄atto bonoz & punk-
tio maloz p̄ hoc sit q̄si corpa athomas-
ta segregatur remanēt qdā spūs q̄ dē-
cūtur vni; intellect; & alius sens;. & isti
spūs sicut i bono se habeant i optima
dispositōe sic se hēbūt i infirmitie sc̄bz q̄
illa iudicia infirmitie p̄gregabūtur. sic
i hoc bono; p̄m̄abitur ma; aut p̄m̄ietur
q̄ infirmitie q̄ iterabitur p̄gregatio su-
oīū athomaliū habeat semp̄ inā malā
dispositōem v̄l p̄t alit; p̄nt q̄ illi duo
spūs bonoz q̄ dicitur corrupti suppo-
sita eoz sunt alteri supposito p̄stituto
ex athomā p̄fectiora. Et q̄ tale suppo-
siti sit minoris p̄fectōis. idcirco itel-
ligibilia magis q̄ p̄t; remeant ad eoz
Istum articulum affero falsum & erro-
neum. **C**3te q̄ omne corruptibile in-
cludit in se repugnātiā & d̄dictionē
reputo falsum erroneū et hereticum.
C3^{tem} q̄ isti conclusioni. Res p̄ma
nentia nature sunt etne magis est affe-
tiendū q̄ oppositē. Et si alq; dicant eū
negare fidē. Et hoc nō ostēditur v̄l nō
ostēdūt q̄ hoc nō possunt dicere nisi
mentēdo. Istū articulū reputo falsū.
C3^{te} q̄ act; ale n̄e sunt etni. s; q̄
alq; itelligim; alq; nō hoc p̄ t̄to ēz
q̄ per motū spūalē reddit aliqua ratio
intelligibilis cum contingatur aliqua
circa sensum sicut dē in rebus p̄manē-
tibus mutabilibus: nihil est nouum de
nouo inesse positi cum aliqua res est
alq; p̄sens alit; p̄ motū localem cui
p̄mo non erat p̄sens. Istum articulū
affero falsū & reputo hereticū. **C**3te
q̄ supposita redibunt eadem nūero p̄
reditū corporū celestū ad eundē sicut
Istum articulum affero falsū et repu-
to erroneū. **C**3te q̄ eadē intellectio q̄
nunc est in p̄sens. mihi erit postea p̄s-
sens alteri supposito. Istum articulū
reputo falsum. **C**3te q̄ potēte nichil
recipiunt ab obiectis s; p̄sente obiecto
sic. & alq; concurrētib; ad operationē
potentie. aliqua realitas efficitur p̄s-
sens anime que prius non erat p̄sens
et tamen erat alteri p̄sā. nec sit p̄sens
vt sic per resolutionē corporū athomas-
ta vt dē. sed solū p̄ quendā motū spū-
alē iuxta ḡam. Istū articulū reuoco et
affero falsum i se & ordine ad p̄ceden-
tē heresim sapientem. **C**3te sicut v̄l
ita tendunt ad cētrum & ad terrā pro-
pter vni; ḡitatē q̄ sūt sicut ignis aut es

articulorum. 2c.

ad ignes et corpora alia nobilitate ad sibi similia. ita ut quod ad alias nobiles pertinet exemplaria nobilitate et ad viles vilia. et quod sicut de terra frons loquitur. vnde talis aduersus exemplaria nobilitate vel vilitate ut attestant perfectione vel imperfecte atque quod talia exemplaria vel sic si veniunt nisi propter vniuersalitate. Item ar. reprobo et rep. sicut. Item quod si non ponit generationem non ponit defectum sed solum ordinem ipsius cause post non esse putat hoc ens esse per se non fuit. vel si aliquid motum intelligeret hoc esset respectus fundatus in ente nec sub alto intellectu procederet perfectione opposita propter ex nichilo nihil sit. Item articulum reputo falsum Item quod desiderium naturale non est frustra id quod desideramus aliquando adipsamur. vnde quicquid appetit ire ad finem omniam aliquid ibi Item articulum reputo sicut erroneum et hereticum. Item an. xxx. quod fecit istum tractatum fecit per la mari quod legeret librum politice Aristoteli. sub hac forma quod quicquid voluerit audire se librum politice Aristoteli. vna cum quibusdam quod in quibus disputat de iusto et iniusto per quas poterit nouas leges per re perditas si quod sit corrigende perdat corrigende ad tale locum inueniet magister. Item de vltima curia quod docebit omnia ista in dicta lectione. In quada quod de misia videatur quod aliquo casu furtum sit licitum replemptat in casu quod sequitur. ponat quod aliquid inuenit bene natus inuenit aliquid quod in bene valeat esse instruere in omnia scilicet scularia. quod per bene de rebus creatis et non debet facere nisi ille inueniens det certum istas quas ille inueniens non per bene nisi per furtum dicitur quod hoc casu furtum erit licitum illi inuenit quod per batur sic. quod de amabile deo illo est factendum: sed quod ille inueniens acquirit sciam perfectione est amabile deo et non potest per alium modum fieri ut dicitur est nisi per furtum. Item furtum est factendum. Item articulus reputo rasserio fatuum quod ad perfectionem et hereticum quod ad demutationem. sicut quod ad probationem Item quod hoc principio vniuersum per se non aliquid aliquid est istum articulum assero sicut. Item quod deus et creatura si se aliquid sicut et scadalosum et putat absonat. Item: significabile plere per istum plerumque deus et creatura distinguuntur et assero sicut et scadalosum Item quod et transiens dicitur in dicitur in finem in re reali catulicis in relect. Item ar. reputo sicut. Item quod quicquid distinguuntur sicut et equaliter distinguuntur. Item ar. reputo sicut. Item quod deus per bene

pe creature et dabitur vel habeat ipsi odio et ipse obediens per meret quod si ipsum diligeret et precepto quod hoc faceret et maiori conatu et magis per per am lationem. Item ar. assero sicut. Item. Item aliquid velis per formare voluntate sua voluntate digne. sed si necessario altera per illud distinetur ut per quod deus esse instrueret de omnibus necessarius et percerentibus salutem suam ita quod errare non possit vel quod non erraret et si erraret in quocumque actu suo ille error non esset sibi imputandum nec peccaret in immo mereret in omni actu persequere tale errorem. Immo per vel sicut quod dicitur eliciendo actum opprobrium sequendo iudicium rationis. Item ar. assero et reputo erroneum putat. Item quod in principio primo suo tenuisse de per quod tenet vel diligere primum merito se quod se ipsum. Item ar. reputo falsum. Item quod in ecclesia sancti sepulchri parisi per dicitur de quod tenet per diligere per primum merito se. Item ar. re. falsum Item quod magister nicolaus de vltima curia dicitur de cere de arte et intelligitur quod propter istos articulos et propositiones per re uocatas. ac multos alios ar. falsos et hereticos huius epistole et libelli comburere fuerunt in scriptis reuocare debeat publice solenniter ex parte propositiones per esse coram nobis reuocatas. alios articulos a dicitur asserendo aliquid falsos per peruos et et quod deat iurare in peria nra ad se de enag. per nisi tenebit aut de cebit et claret palam et reputabit se a cetero lario parisiensi et vniuersitati magister et scolariis parisiensibus studentibus et regentibus

Capitulum. xxv.

Item articulus sequitur sicut per denas et ab episcopo parisiensi et magistris theologie regentibus parisiis Anno dñi. m. ccc. l. i octava epiphantie dñi. Item quod diuina essentia in se nec ab hōie nec ab āgelo videbitur. Item quod diuina essentia sicut sit eade in per et filio et spiritus sancto ut est essentia tñ per est forma siue in rōe forme est vna in per et filio. et non vna in spiritus sancto. Item: quod spiritus sanctus prout est amor vel nexus non procedit a per et filio sed tñ a patre. Item: quod multe fuerunt veritates ab eterno quod non erant deus. Item: quod corpora glificata non erunt in celo et in per cum angelis. sed in celo cristallino vel aliquo quod est supra firmamentum quod plumbat ducere de beatitudine. Item quod primum nunc et creatura non est creator nec creatura. Item quod

articulorum .7c.

Hoc ob caput reclinet. **C**um fm corre
 laris est illud qd hac lege p regula pfer
 etiois rps docuit r exeplo pfirmant.
 pbant preg. nuc dicta Uade r b d oia
 q habes r da paupibz .7c. Etia q: voca
 te oia dimiserit Mattheus thelonesi. pe
 tr? r alij rhetia. Mar. rit. Ecce nos re
 liqm? oia. Jsta duo correlaria reuoco
 ta q falsa, erronea r heretica. r 3 de
 minatione decretalis dñi Johis pape
 q incipit: q: quida iter ceteras dicit?
 Oia vir i cuiuscunqz probetate r leuis
 osu. Que qdē assertio ptinet mtra fal
 sa. cu nec rfm approprietate pdicta in
 se fuasse. nec et inpositus se aplis. nec
 sub voto ab eis fuisse assumptu enange
 lica seu aplica doceat pffrona. s; 3 riu
 euidentius manifestat hec decretalis.
Dico et q antoutates no snt ad ppo
 sitione p r liqde apparet i tueri textum et
 glosas ordinarias r approbatas. Pre
 terea fuit correlariu quatru qd intuli
 q abdicatio reru tpaliu fm al pparat
 tionē nullā aut valde imperfectā r fra
 gile ondit r effectus pfectionē. Probant
 dmo. q: q hnt pauperes. scdo q: non
 valet nisi rōne actus. tgr actualis ē p
 fectior. Jstū articulu reuoco tāq fal
 su r scādaloſu. nec pbatides snt ad p
 positu. **C**um respondendo ad quendā
 baccalaris de domo bti Bernardi cu
 ille dixit q rps talis non abdicauit.
 illud negauit. r dixi q rps nihil sibi re
 linuit. Jsta duo dicta reuoco tāq fal
 sa r heretica. q rps oculos hūit pp i
 firmos a fidelibz oblata pferuās. quez
 suoz necessitatibz r alijs idigētibz tri
 buebat. vt r rps enāgelis r bñis aug.
 ec et determinatio romani pōtificis hec
 restant. **C**um mli correlariu qd positu
 fuit. q no pl? curauit rps de tpalibz q
 faciūt diuites de paupibz. probant. qz
 sicut r non habuit potu. r pro nobis
 nudus i cruce pependit. nunc dico q
 rps de temporalibus curauit. qz non
 oia abdicauit vt supersus dictu ē. Qd
 autem inuit de diuitibus q no curāt
 de pauperibus. hoc retracto tanq in
 iuriosum illis diuitibus per quorum
 elemosinas pauperes sustentatur. hec
 igitur omnia male sonantia sic pius et
 pella in meo dictoſententiarū princ
 pio male posita reuoco r retracto vt
 dictum est. promittendo bona fide q
 illa decetero non tenebo. nec dogma
 tizabo. r ita iuro. penitā humiliter un

ploias de commissis. **H**ec oia pdicta b
 ctus fratris Dionysii r ex olmo in pntia
 magistri Gulhermi romani lectoris sa
 cri palach pſicti. r alioz nouem magi
 stroy i theologia parisi? reuocant. Et
 ad scda de euāgelia turanise appella
 tionē quā interpolauerat no psecuturū
 ac pculis des pdictas r correlaria tāq
 falsa erronea r her etica abuturati fm
 tenore reuocatis alias p eū scē pa
 trissus. mō r forma superis annotatis.
Hec aut reuocatio facta est Sumione
 in domo pſati magi Gulhermi roma
 ni Anno. m. ccc. lxx. die pſto mensis
 Januarij Inditide. iij. pōtificatus sciss
 mi i rpo pſis r dñi nri dñi Urbani dñi
 uina puldatis pape sexti. anno tertio.
Reuocatio articuloy pdictoy facta
 p eū dē fratrem Dionysiu i disputationi
 bus solētibz publice facta i ecclesia pſe
 dicatoy. Parisi?asti Anno domini m.
 ccc. lxx. die Jouis post Quasi modo. de
 mādato reuerēdissimi i rpo pſis r dñi
 dñi cardinalis Beluacensis pmissard
 ad hoc pſedē aplica deputati. **C**um
 cū debuit erponere dicta mea in curia
 romana corā reuerēdissimis patribus
 dñis cardinalibz Remāsenſi r Tabriēſi
 addidi ppositiōes q sequunt. vtz q rps
 i morte oia simplr abdicauit. Jstā rep
 tāq falsa. erronea r heretica. **C**um
 dixi q qñ corp? i sepulchro māſit. ibi
 charitas abſtulit ab eo oēs pſtates
 r dñus. Jstā reuoco tāq falsam. eros
 neā r heretica. **C**um dixi q sic vaca
 uit sedes gñalis dñi vsq; ad diē iſtā
 seqt ex pdictis seu ad sensus pdictarū
 reuocant r reuoco tāq falsu r errone
 us. **C**um dixi q alij dicit q dicit i pdicta
 declaratide. pto q lex amor? .i. chari
 tas q statū pfectū facit est iſepabilis a
 mor. r q loqbar de caritate siue de les
 ge amor? ex cui? obseruatiōe seu obser
 uatiā vniscuiusq; statū pfectio. mēſi
 rat loquēdo de meritoia pfectiōe in
 hōienū r dñis habēte. scdo q: cui? crea
 ture rōnali hec lex naturalr ē idita. r
 etto q r es fm hac legē vnit. Jstas p
 positioes no credo medisse neq; dis
 ri quitas reputo falsas erroneas r he
 reticas: pdictas aut ppositiones p me
 reuocatas iuro r pmitto eas decetero
 nec tenere nec dogmatizare publice p
 ockte r penitā petunt r peto hūilr de
 pmissis. **R**euocatio magi Johānis
 de caloze. Anno domini. m. ccc. lxx.

Capitulum. xxi.

¶ Antequam descēdā ad cōclusiones habeo aliq̄ dicere. q̄ p̄o articulo meax̄ vel p̄tax̄ posui duas p̄opositōes vna. s. q̄ sūm̄ legislator̄ de se ip̄e dign̄ ē iñt̄i nit̄ p̄fectōibz̄ quas nec h̄uit nec h̄z̄ nec h̄fe p̄d̄t. R̄sic dico q̄ ista p̄p̄o male sonat imo reputo eā iñ s̄cū cathēgo r̄ico falsā. quē s̄cū facti nec i illo sensu iñtellexi eā. s. iñ s̄cū hypotētico. s. q̄ si essent iñt̄e p̄fectōes iñmagiābles q̄s de se nō h̄z̄ adhuc eēt dign̄ p̄fectōibz̄ h̄z̄. Sodē nō de se d̄a p̄opositōe. s. q̄ iñt̄e p̄fectōes s̄p̄ i legislatoris essen t̄ia s̄t dignitas ad iñfinitas alias.

¶ Itē q̄ ex p̄dicta itulit vniū correlati um. s. q̄ dicit̄ legislator̄ dignificauit se i carne ad suā assūptionē hypostatīcā iñtellexi. dignificauit. i. manifestauit.

¶ Itud aut̄ qd̄ vlt̄a addidit. s. q̄ si all̄ as nō fuit̄ assūpt̄ s̄m̄ hōiem dign̄ eēt q̄ fruere iñt̄ud pluries reterant̄ dico q̄ iñtellexi r̄ protulit tāq̄ disputā bile. nūc dico q̄ nō ē disputabile et q̄ ē falsū.

¶ Itē q̄ p̄posui i mea p̄clōne tertij̄ articuli q̄ subducta p̄rogatīna dispar̄ acceptōis v̄itat̄ sub falsitate statet̄ vt̄ ver̄ cūctō nō āpl̄t̄ q̄ falsus merei iñt̄iam p̄clōne reterant̄. dico q̄ male sonat. q̄ p̄cedit̄ ex vna sup̄pōne i p̄possibili aliq̄bz̄ t̄ñ possēt apparē p̄s s̄ibilibz̄. **¶** Fuest̄ Parisi q̄ dā discipuli cuiusdā almarici noie studētes Parisi q̄ dixer̄t mortuo eo q̄ illud qd̄ al̄ as ē p̄ctm̄ mortale vt̄ stuprū factum i charitate nō ē p̄ctm̄ i punitatē p̄ctōiū p̄mittētes deū bonū r̄ nō iustū dīcētes q̄ ab eccl̄a p̄ h̄mōi p̄dēnati a rege Frācie eī p̄ortas s̄t p̄busti heresiar̄ cha v̄o eoz̄ almaricus ḡhali p̄ctio rō me p̄dēnati ē r̄ p̄dicat̄ r̄ ex citate ex h̄umant̄. r̄ cinis r̄ ossa p̄ sterq̄lītū s̄t d̄ispla r̄ merito. **¶** Articuli Iudouici reuocati Anno d̄ñi. M. ccc̄lv̄. L. xxx.

¶ P̄lo probādo p̄imā p̄tē p̄le sup̄pō sitōis arguit̄ sic. Ad qd̄libz̄ nomē vel lē vel nolle respectu cuiuslibz̄ produci bilis ad eī seq̄t̄ necessariū mutatio i p̄olūtate p̄fecta. Veñ arguit̄ hypote tice sic. si deo de nouo aliqd̄ velle vel nolle ad eī. seu si i deo eēt nonū velle vel nolle ad eī ipe iñt̄insece mutaret̄ i q̄ velle r̄ nolle dīcūt̄ denotatiōne iñt̄insecā. r̄ hec fuit̄ mēs mea p̄ hoc q̄ dixi i se d̄a probat̄ de huius q̄ tā velle q̄ nolle ad eī est act̄ v̄italis p̄fecte volū

tatis ipsā i mutans v̄itali nō iñtellexi q̄ p̄ velle r̄ nolle deo mutaret̄ iñt̄inse ce. s. q̄ s̄t opa v̄italis. s. q̄ apud mū ros iste mod̄ loq̄ndi velle d̄iūtū iñm̄ rat volūtate d̄iūtā s̄t q̄ ipse iñtel lect̄ mutar̄ r̄ nō placet̄ d̄ño cācellario r̄ facultati q̄ decetero i d̄iūtis t̄all̄ mō q̄s p̄at̄. Dixi i se d̄o correlario p̄ime sup̄pōnis q̄ i p̄fecte volūtate. seu d̄i ut̄ne eēnt̄e. qd̄libz̄ iñt̄insecū s̄t. absolu te necessariū s̄m̄ sūū eē reale. t̄ñ ē ali qd̄ iñt̄insece cōtingēs r̄ nō est necessariū s̄m̄ sūū eē formale. patz̄ de nolle r̄ velle duct̄ ad eī. Itud sicut̄ explano r̄ dico q̄ n̄h̄l iñt̄insecū deo est p̄rigēs s̄m̄ iñtellectū quē sciat̄ tāq̄ catholice fidei d̄issonū. s̄ iñt̄ illud qd̄ dixi i se d̄o correlario q̄ stat̄ deū eē iñt̄insece aliq̄ lē r̄ i s̄m̄ posse nō eē tale. r̄ t̄ñ i s̄z̄ eē ta lē i mutabil̄. d̄z̄ sic iñtellect̄. i. stat̄ deum aliqd̄ velle ad eī r̄ i s̄m̄ posse hoc nūc q̄ velle r̄ t̄ñ i mutabil̄. Qd̄ dixi i p̄ba t̄de huius q̄ nō est i cōueniēs q̄ aliqd̄ sit̄ deo s̄m̄ sūū eē reale. r̄ t̄ñ nō sit̄ deo s̄m̄ sūū esse formale d̄z̄ sic p̄pōne tāq̄ aliqd̄ sit̄ deo real̄ r̄ t̄ñ aliqua formalē denotatiōne denotat̄. q̄ s̄ibi nō p̄p̄et̄ p̄clōne. q̄ deo s̄z̄ rōne alit̄ effect̄. vñ sup̄p̄dict̄ d̄amnā h̄ac p̄pōne tāq̄ fidei d̄issonā s̄m̄ iñtellectū quē facit̄. s. q̄ aliqd̄ est̄ deo se d̄iū sūū eē reale et t̄ñ i s̄m̄ nō est̄ deo se d̄iū sūū eē forma le. **¶** Itē dixi i nono correlario q̄ non stat̄ iñtellectū p̄fectū cognoscere per a cōtingentiā r̄ illoz̄ ad extra nō eē p̄o ductiua volūtate. **¶** Itē dixi iñ de d̄o q̄ p̄fect̄ iñtellect̄ ad esse p̄cti vt̄ p̄ctm̄ est̄. nō p̄d̄t̄ i mediate applicari cogno scit̄uo r̄ q̄ ex isto seq̄t̄ final̄ p̄ctm̄ eē vel deformitatē ate nō est̄ p̄p̄te aliq̄ v̄itate v̄ex. s̄m̄ū est̄ maledictū r̄ falsū q̄ ad hoc seq̄tur q̄ deo nō cognoscere p̄ctā aut volūtate d̄iūtā hōz̄ eē p̄d̄i ctiua q̄ v̄trūq̄ est̄ falsū r̄ s̄m̄ fuit̄ ali as cōdēnati. Et alia correlario p̄o eo q̄ p̄lo p̄uent̄it̄ falsa s̄t̄ r̄ male sonat̄ **¶** In se d̄o correlario se d̄e p̄pōnis d̄i xi q̄ stat̄ aliqd̄ esse actū m̄ aculōsū r̄ t̄ñ iñ illo q̄ sic actuat̄ nullā ponere p̄ p̄fectionē simpl̄r. m̄gr̄ iñt̄ istū modum loquendi nō approbat̄. s. q̄ deo actue tur sicut̄ nec illū q̄ deus immutetur. **¶** Itē i quarto r̄ quinto correlariis secunde sup̄pōnis dixi q̄ p̄fecta v̄o luntas nō intensius diligit̄ p̄destinā tū q̄ diligit̄ p̄fectiōz̄ q̄ nō plus iñt̄

Reobligit se q̄ obligat diaboli esse natural. nō debuit ista dicere q̄ in auribus audierit male sonat & falsa sunt & secundū Augustini aliqd̄ distingere sit et pelle bonū. & id̄ intensi⁹ distingere est et mal⁹ bonū. pelle & ita cōiter Intel ligūt hōies. **C**orrelariū octauū fuit tale q̄ q̄libz volitio qua de vult a esse nō min⁹ distinguit formalr a volitioe q̄ vult b eē q̄ de⁹ distinguit a materia p̄ia reali p̄banti p̄ hoc q̄ q̄libz volitio q̄ de⁹ vult a. eē imēse formalr distinguitur a volitioe q̄ vult b. eē. correlariū hoc est falsū. p̄batio errōea: q̄ n̄ ē; ad mittēdū q̄lter cōq̄z q̄ in deo sunt p̄ia imēsa aut p̄ia imēsa eē disticta. **C**orrelariū nonū fuit. Nullū velle imensū perfecte voluntatis continet aliquid ad extra p̄ducibile. hoc est falsū quia velle dei est cā rep. i probatiōe aut cor relariū scripsi q̄ si potēte volitine age It. volitio dñi q̄ ē imēsa eēt actualis volitio q̄ nō reputo impossibile. rñ per hōi⁹ volitioē ꝛc. Predictū correlariū nunq̄ putabā possibile nec credo distictē eē possibile & ē erroneū. q̄ aliq̄s fuit reprobātū ac ē q̄ d̄ ex eo seq̄tur i quāsi ex hoc seq̄t̄ ē possibile. In Etio correlariū tertie sup̄pōnā dicit q̄ p̄ctū eē p̄fecta volūtas de⁹ nō pōt im mediate nolle It⁹ & i alio q̄ p̄ctū nō ē imediate odibile a p̄fecta voluntate. Ista male sonat & discordat scripture & dicit sc̄t̄. hoc ab̄tult ex duob⁹ correlariū. q̄ vñ fuit q̄ p̄fecta volūtas q̄ d̄ extrinsec⁹ p̄ imediate velle. p̄ter imediate nolle & eōuerfo. Aliud est q̄ d̄ imediate ipsa pōt nolle p̄t efficere. q̄ applicata ad p̄ctū formalr sumptū falsa sunt & male sonat. **C**ter tertiū correlariū fuit q̄ d̄ libz extrinsec⁹ p̄fectelibertati seu volūtatē eā ab̄ ip̄a ē odibile sicut distigibile & eōtra. hec prop̄s est erronea & repugnare v̄f volūtatē diuine. Sc̄da cōclō mea fuit. Eul dētē ad cōtradictōria i intellectu diuino formaliter immense formaliter repugnāt. **M**tri probatiōe q̄ quelibet eay imensa. nūc dico q̄ illa conclusio cū suis correlariū & sua probatiōe male sonat q̄tū ad hoc q̄ designantur in deo eē plura & imensa distincta q̄ tā fuit hic & superius reprobātum. quātum etiā ad hoc quod d̄. & imēse repugnāt male sonat q̄ ad hoc datur intelligi q̄ repugnātia sit i r̄fice i deo

Capitulum. xxi.

Forma & mod⁹ reuocatiōis sc̄t̄ p̄ r̄fina p̄ frat̄e Buldonē ordints heresimitay sc̄t̄ Augustini actu legētis p̄ r̄fina Inias i scholis dicti ordis An no dñi. M. ccc. lxx. xvi. die mēsis may. Et hoc anno legēdo & r̄fēdo abulas ut in magna & mirabilib⁹ sup̄ me v̄rbi v̄tatis nō recte tractādo. sed v̄bia cōtēdēdo p̄phans & vaniloquis q̄ ad ipietatē puocāt & audiet̄i subuersos nē ex quib⁹ factus sū occasio sc̄dali & sac̄tissima facultate & ordīne meo q̄d m̄hi displicet bono corde. idē r̄co iur ta piā & sc̄t̄ ordinatōe dñi Laccellā r̄ij Parisiē. ac ceteroz magistroꝝ res uerēdoꝝ theologice facultatis. quoz correctioni & ordinatōi me submissi & submitto dicta mea scripta volo reuocare & intētiōe meā ostendere bonā nō obstātibus dictis & scrip̄tis in forma que sequit̄. **E**t licet dñi & maḡt̄ reuerendi istas p̄clusiones posuerint non est intētiōis mee nec vnq̄ fuit q̄ dei gratiā eas sustinere pertinaciter. **R**euocatio sc̄t̄ Parisius Anno domini. M. ccc. lxx. **P**rimo dixi istam conclusionem. Charitas que semel las bit vel de p̄d̄t nūq̄ fuit. **H**o charitas & tā p̄banti p̄tra baccalarū b̄rē Marie & mōte carmelo. h̄c reuoco tā q̄ fallā & hereticā. & etiā q̄ eneruat effectū sac̄tō mētoꝝ. sc̄z baptisim⁹ & penitētiē. & etiā p̄tra decretū ecclē i capitulo fidel. extra de sūma tritate & fide catholica in clemētis. etiā tā q̄ seip̄s iterimētē q̄d em̄ nullo mō v̄rbi est. deserit nō pōt v̄t aut Bractian⁹. & p̄s̄i p̄tiose positū eē. q̄ eā dixi valde probabile. & tñ ē p̄tra cōs clusionē & doctoz op̄t̄ionē sc̄z maḡt̄ sc̄t̄t̄ay gratiani & plurū alioꝝ. **S**i q̄ h̄o autoritates Augustini vel alioꝝ v̄s deāt ab oppositū. Inteligēdesūt de cha ritate finalī q̄ manet i patria de q̄ loq̄t̄ ap̄ls. i. ad Thoi. r̄ij. Charitas nūq̄ ex cidit. Vel Inteligēdesūt de charitate s̄m efficacā v̄r maḡt̄ r̄met videt̄ glossa re. **S**c̄do ex hoc itulī q̄ p̄sc̄tus ext̄ r̄es i charitate nō pōt mereri v̄t ecce re actū meritorum vite iuxta sc̄alā v̄t te nostre. reputo falsū & p̄tumeliosum **T**ertio dixi cōtra baccalarum p̄d̄catorum cōferēdo cum ip̄o q̄ homo meretur vitam eternam de condigno. id est q̄ si nō daretur ei fieret sibi iuxta iuris. & scripsi q̄ de⁹ faceret sibi iuxta

et hęc probant istā reuoco tāq̄ falsā hereticā et blasphemā et michi p̄radit esse i p̄clusiōe ista reuocatā. q̄ dicit to est est a deo itaq̄ nichil a voluntate.

Quarto dixi i disputatiōe r̄idendo de quolibet q̄ si nullū edēliberū arbt̄rū ad huc esset p̄ctū. qd̄ scripsi i hac forma. pono vnū pbabile. si nullū esset itentū vel volitū ad huc esset p̄ctū tāti mali vel meriti. probatio fuit q̄ p̄maginato q̄ nullū esset arbitriū ad huc eē. i dei cōstitutū malū. hanc reuoco tāq̄ falsā manifeste erroneā et hereticā scādaloſā et blasphemā. **Quinto** dixi q̄ bonū meritū est a deo ita q̄ nichil est a voluntate quam i hac forma scripsi tāti meritū est ex quāto b̄n̄placiti intētū et volitū nō ex quāto. hęc reuoco tāq̄ falsam scādaloſā et i fide suspectā et michi p̄radicētē i tertia p̄positiōe sup̄ius reuocata. **Sexto** dixi q̄ deus p̄t̄ aliquē necessitare p̄ueniēdo p̄olūtātē ad bonū actū quē erro rē scripsi in hac forma. deus quicq̄ p̄uenit ita voluntatē puri v̄iacōis qd̄ nūq̄ p̄t̄ i nō actū meritōiū. pbant sic aliter sequeret q̄ hō posset mutare diut nū p̄olūtātē. Sed q̄ hō posset facere hostem mēdacē. alia s̄nta probabilitas est ista q̄ deus posset necessitare aliquē ad bonū actū p̄ueniēdo hęc sustineri p̄t̄. Probationē t̄m̄ adduxi ad hęc scādaloſam et i fide suspectā. **Septimo** dixi q̄ est bare plures v̄nitates q̄ nō factū aut nūex qd̄ reuoco tāq̄ s̄m̄ scādaloſam et i fide suspectū q̄ t̄m̄ ad trinitatē in diuinis. **Octaui** dixi et scripsi q̄ nulla creatura r̄d̄al̄is sp̄al̄iter ē i se nisi q̄ deus est sibi esse. et ex hoc itul̄ i eo dē scripto. q̄ i al̄ eo q̄ nō ē deus essent̄ status ē nō ē q̄ esse sp̄m̄. has reuoco falsas false positas et erroneas. **Nono** dixi et scripsi q̄ aliqd̄ p̄t̄ esse sine t̄pe i merito et p̄ctō et probant. q̄ possibile fuit v̄l̄ aliqd̄ eē in instanti eternitatis i merito. et p̄sequer̄ i instanti t̄p̄oris i p̄ctō et iterato i instanti eternitatis in merito. hęc reuoco cū sua pb̄at̄iōe tāq̄ falsā fatue positā et i intelligibiles. **Reuocatio** factā Anno do. m. ccc. li.

Capitulum. xxxij.

Quo ego sp̄m̄ d̄ i rh̄adēdo i vesh̄is ex. ponēdo v̄l̄ declarādō terminos q̄l̄itōis q̄ hoc nomē J̄s̄ d̄c̄m̄ est de deo acc̄dētāl̄ et ex p̄te significat filii d̄i q̄ al̄i sup̄lit̄ naturā h̄ūanā. Ponēdo p̄clusio

nes posul̄ p̄ h̄m̄a p̄clōne q̄ hęc p̄p̄t̄io ē possibile. J̄s̄ nō ē des̄probant̄ ex eo q̄ h̄m̄antate assūpta. p̄ possibile de posita J̄s̄ nō ē des̄ et itul̄ q̄ hęc est possibile. J̄s̄ p̄t̄ nō eē des̄. **Sed** q̄ J̄s̄ p̄t̄ eē et nō eē J̄s̄ expositiōne et significatiōne huius nois J̄s̄. reputo insufficientē falsificātē p̄clusiōne et correleritū posito nāq̄ q̄ hoc nomē J̄s̄ significat illd̄ qd̄ s̄ḡt̄ hęc oratio filii dei q̄ assūpsit naturā h̄ūanam. hęc J̄esus nō ē des̄ nō ē possibile. sicut nec ista. s̄t̄ l̄i dei q̄ assūpsit naturā h̄ūanā. nō est des̄. **Itē** posito eodē hęc. J̄s̄ p̄t̄ eē et nō eē des̄ est falsa. sicut illa. Filiius dei q̄ assūpsit naturā h̄ūanā p̄t̄ eē et nō eē filii dei q̄ assūpsit naturā h̄ūanā hęc p̄clusiōne reputo sicut hereticā scādaloſā dicta positiōe. **Itē** post seculā p̄clusiōne itul̄ h̄m̄a correlariū q̄ J̄s̄ nō p̄t̄ eē des̄ h̄z q̄ J̄s̄ nō p̄t̄ desinere eē des̄ correlaria nō fuit ponēda siue distinctiōib̄ itaq̄ expono ea et dico q̄ si f̄m̄a subiect̄ J̄s̄. stat p̄ simplici p̄sona q̄ d̄f̄ J̄s̄ correlaria sūt catholice tenēda. Si v̄o idē f̄m̄a J̄s̄ p̄o v̄no v̄o ex p̄sona v̄bi et h̄m̄antate p̄stituto v̄z p̄o ip̄licito q̄ s̄ḡt̄ et p̄ quo stat i dicto p̄te p̄clusiōis et i dicto h̄m̄a correlariū ex p̄clōne h̄m̄a illa et ip̄a correlaria nō sūt catholica. s̄z falsa nec ēt̄ stat̄ est p̄clōne p̄ia. nec cum correlario p̄imo ex p̄clusiōne p̄ima illato.

Itē posul̄ p̄clusiōne scōdam q̄ nulla res q̄ ē des̄ p̄t̄ nō eē des̄. et itul̄ correlariū tertiū q̄ nulla res ē aut p̄t̄ eē q̄ mō nō sit des̄ et aliq̄i poss̄t̄ eē des̄. Correlariū q̄ quartū q̄ nulla res est aut eē p̄t̄ q̄ possit sc̄pere eē des̄. p̄clusiōne sic v̄l̄ intellectā q̄ terminū subiect̄ d̄i tribuat̄ p̄ te q̄ p̄clōnatiōe p̄diomat̄ est vel p̄t̄ eē des̄. reuoco tāq̄ falsam et hereticā. correlaria etiā tali v̄niuersalit̄ate intellecta reputo sicut falsa erronea et heretica. **Itē** posul̄ p̄clusiōne tertiam q̄ deus p̄t̄ aliquā se habere qual̄ se nō h̄z ac etiā esse aliquid qualis nō est. **Et** ad probandum hoc induri p̄o exemplo. p̄ deus pater p̄o test̄ esse homo et non esse homo. conclusiōt̄ posita fuit non bene sonat̄ leo q̄ ratiōne relatiui reciproci. sonat̄ q̄ substantie dei de mono possit aduenire habitudo. aut qualitas et ideo intellectus quem habuit potius fuit exp̄imen

Articulorū ꝛc.

¶ In his dñs aliqua creatura se potest hñe aqualiter ad deū qualiter se nō hñ. Exm̄ et ad p̄clusionē nō puenit qm̄ adhuc positū q̄ de sp̄ p̄t esse hō r nō esse hō. pp̄ie sequitur q̄ de sp̄ p̄t esse aliquid qd̄ nō est. sicut ex decreta litar̄ gunt extra de hereticis. cū r̄ps. r nō sequit̄ pp̄ue q̄ de sp̄ p̄t esse aliquid qualis qualis nō est. aut aqualiter se hñe qualiter se nō hñ. Ex cōclusiōe tercia intulit tertiu correlariū q̄ fuit Je sus fuerit ab eterno s̄p̄ p̄t coequalis tñ aliquid fuit deo qm̄ nō fuit J̄s̄. J̄s̄ correlariū aliquid J̄s̄ erat deo. qm̄ non erat de male sonat r erronee. **¶** Item ex p̄clōne q̄ta intulit q̄tu correlariū q̄ filius dei qm̄ incipiebat esse filius dñi nō incipiebat esse aliquid. J̄s̄ correlariū put̄ i d̄istictiōe positiū fuit. reuocō sicut erroneū r hereticū qm̄ filius dei qm̄ incipiebat eē filius virginis incipiebat esse aliquid secundū q̄ homo. r incl̄ p̄iebat esse aliquid qd̄ prius non erat. **¶** J̄t̄ ex p̄clōne quarta intulit p̄timum correlariū q̄ nūc hñc hō demonstrato q̄ est r̄ps fiebat r̄ps. r pb̄uit ex eo q̄ nec pur̄ hō fiebat r̄ps nec hō r̄ps fiebat r̄ps. correlariū istud qm̄ d̄istictiōe fuit positiū. reuocō sicut falsū r erroneū qm̄ in sensu quo hō demonstrat̄ ita ref̄ p̄ filio dei p̄cedēdū eēt q̄ aliquid hñc hō fiebat r̄ps. qm̄ filius d̄iuitū nūc ē hō aliquando fiebat hō dicēte euangelio. Verbum caro factum est ꝛc.

Capitulum xxxij.

¶ Isti sūt articuli i q̄b̄ mḡ f̄ntay nō tenet cōiter ab oib̄. r p̄mo p̄mi libat. **¶** Primo q̄ charitas qua diligim̄ deum r proximum est sp̄s sanctus. disti. xvij. cap. ij. vel q̄ charitas que ē amor dei r proximi nō est aliquid creatum. **¶** Secūdo q̄ nōsa nūeralia dicta de deo dicūt solū relatiue. di. xxiij. ca. Et si d̄ ligēt. vel hec nōsa nūeralia trīn̄ r trīnitas nō dñt positionē s̄ p̄uationē tñ. **¶** Tertio q̄ s̄le r egle s̄le d̄icunt de deo p̄uatiue. di. xxi. cap. Et hoc idem. **¶** Quarto q̄ deus semper potest quicquid aliquando potuit r vult quicquid voluit. r scit quicquid fecit. di. xliij. cap. p̄terea queri solet.

In secundo libro.

¶ Primo q̄ angeli meruerūt bestudñe p̄ ḡfaz sibi datā s̄ q̄ p̄m̄i p̄cessit meritiū. s̄ postea meruerūt p̄ obsequia fidelib̄ exp̄bita. di. v. cap. hñc q̄ri solet. vel q̄ i

angelis premiū p̄cecessit r meritiū res̄pectu p̄m̄i substantiat̄ h̄z subseq̄. **¶** Secūdo q̄ angeli i merito respectū ess̄tialis p̄m̄i r i ipso p̄m̄io p̄cessit v̄sq̄ ad iudiciū. dist. xi. cap. p̄terea illud. **¶** Tertio q̄ charitas est sp̄s sanctus. sc̄z illa que aē qualitates in format r sans̄ctificat. di. xvij. cap. Cum igitur. **¶** Quarto q̄ v̄itate h̄uane nature n̄ h̄i trāsit extr̄secū. s̄z qd̄ ab adā def̄dit p̄p̄agationē auct̄ r multipl̄ resurget in iudicio. dist. xxx. cap. **¶** Quib̄ r̄ides vel q̄ n̄bil de c̄h̄ sit in v̄itate h̄uane nature. nec t̄tionē. nec p̄nutritionē. In t̄tio l̄. **¶** Primo q̄ aīa a corpe exuta sit p̄sona. dist. ij. cap. hñc apponit a quibusdam. **¶** Secūdo q̄ r̄ps puenit̄er mortuū r nō mortuū d̄f̄ pass̄ r nō pass̄. dist. xxi. cap. v̄l̄. **¶** Tertio q̄ r̄ps in triduo mortuus fuit hō. dist. xxij. cap. i.

In quarto libro.

¶ Primo q̄ sacra. legalis non iustificas̄ bat et si cū fide r deuotid̄e fieret. dist. i. cap. Ad igit. **¶** Secūdo q̄ hō sine mes̄dio videbat deū añ p̄ctm̄. eadē di. cap. Triplici. **¶** Tertio q̄ circūcūsiō non c̄ferēbat gratiā ad hñ operādū nec v̄tutes ad auginētū sed solū ad p̄ctā d̄mittēda valebat. eadē di. ca. Duo igit. **¶** Quarto q̄ paruli ante octauū d̄ie mouētes sc̄rcūcūsi p̄bāt. r q̄ causa necessitatis poterāt añ circūcūsi. eadē di. dist. cap. Si vero. **¶** Quinto q̄ quedā sacramēta noue legis instituta sunt in remediū tñ. vt matrimoniu dist. ij. ca. i. J̄ā ad sacramēta. **¶** Sexto q̄ baptis̄a ti baptis̄mo Joh̄anis non ponētes sp̄e in illo nō erāt baptis̄ādi baptis̄mo r̄b̄e dist. ij. cap. v̄l̄. hñc p̄siderādū. vel atr̄ baptis̄mus Joh̄is cū ipositiōe manū equi pollebat baptis̄mo xp̄i. ita q̄ baptis̄at̄ baptis̄m̄ otiosū nō erat baptis̄ādi. **¶** Septimo q̄ deo potuit dare potens̄tiā creature creādī r interiū abluēdi id est p̄ctā d̄mittēdi. dist. v. cap. v̄l̄. hñc querit̄ q̄ sit. Vel sic q̄ deo poterat dare potestatem alijs baptis̄and̄ interius r q̄ creatura potnerat suscipere r similiter q̄ deo p̄t potestatem creādī creature cōdicare r creare per creaturā tand̄ per ministrum. dist. v. **¶** Octauo q̄ sc̄ismatici. de gradat̄. p̄e c̄si ab eccl̄ia. heretici excommunicati nō hñt potestatem consecrādī corpus xp̄i dist. xij. cap. J̄t̄ vero. **¶** Nono q̄

Errores

uerū nō sumit uerū corp⁹ p̄t. r̄ sp̄ide
 di. xij. capt. Illud etiā sane. De
 q̄ scia discernēdi ut notat habis
 scie sit claus. dist. xix. capt. i. C. Un⁹
 decimo q̄ epi symonacti de gradati nō
 p̄t p̄ferre ordines. di. xix. capt. de sp̄
 monacti. C. Duodecimo q̄ secund⁹ ma
 gistr⁹ alicui⁹ multieris cognite carnas
 licet a puo sit bigam⁹ p̄ cognitōne il
 libet ab ordinib⁹ di. xxvij. ca. vi.
 Decimo tertio q̄ cognoscēs sōrōrē
 suā nō tenet p̄uoi petēt debis
 gere. di. xxvij. capt. de his. C. De
 quarto q̄ ille q̄ urore uiuēt dū
 q̄ i alia p̄tia q̄ redēs ad p̄sciam
 eā dimittere r̄ nō p̄t sic cogitur
 ecclesia remanere r̄ debitu reddere.
 q̄ libi nō credit. di. mgf. q̄ inctpit ex
 cusari p̄ obediētia r̄ timorē. r̄ tenetur
 reddere debitu si petat. di. xxvij. cap.
 vltio. C. Decio dno q̄ pctā deleta nō
 pateant alijs i iudicio. dist. xlij. capt.
 hic q̄rit p̄ctū electis. C. Determinatio
 Parisi⁹ factā p̄ almā facultatē theologi
 cā. Anno dñi. m. ccc. xvij. sup̄ quibus
 dā sup̄stitiōib⁹ nouit exort. p̄fatio.

Vniuersis or

thodore fidei zelatoribus
 cācellarij eccleie Parisiē
 sis. r̄ facultas theologica
 i alma vniuersitate Parisiē. mfe nra
 cū integro dūm cult⁹ honore sp̄e h̄re i
 dño. ac i uanitates r̄ insanas fallas nō
 respicere. ex antiquis latebris emergeas
 nouiter errorū feda colluio recogita
 re p̄monuit. q̄ p̄lex⁹ uitas catholica
 apud studiosos i sacris lris aptissima
 est. q̄ ceteros later. nimirū cū hoc pp̄ū
 h̄at oīs ars manifestā eē exercitatis
 tes. sic ut ex eis p̄surgat illa marima.
 Cuiuslibet i sua arte p̄ito credēdū ē. hic
 ē oratiōnū illō q̄ h̄ie. ad paulinū scri
 bēs assunt. Qd̄ medicorū est p̄mittūt
 medici. tractant fabulita fabit. accedit
 ad hec i sacris lris aliud sp̄ale q̄ nō
 experientia r̄ sensu p̄stet alie artes. nec
 p̄nt ob oclis circūuolutis nubep̄tior
 facile dephēdi. Errecauit em̄ eos mali
 cia eorū. aut si q̄dē ap̄s q̄ p̄pter auariz
 cū mult⁹ errauerūt a fide p̄p̄tea non
 irōnabiliter idolorū seruit⁹ ab eodem
 nosat. ali⁹ p̄pter igratitudinē q̄ cū co
 gnōnisset deū nō sicut deū glificaneft
 in oīm idolatrie ip̄eratē: sicut idē cō
 mēdiat: corruerūt. Porro salomonē ab

idola r̄ uionē ad magicas artes per
 traxit dira cupidō. Alios postremo m̄
 sera timiditas tota ex crastino pēdēs
 in obseruatōes suspitiosissimas im̄
 p̄sasq̄ depulit. queadmodū ap̄d Lucas
 nū de filio p̄p̄et magni. r̄ apud h̄p̄sto
 ricos de pl̄imis notum est. Ita sit. ut
 recedēs pctōra deo declinet i uanitas
 tes r̄ insanas fallas r̄ ad eū q̄ p̄t ē mē
 daciū. tādē impudētē palāq̄ apostasi
 ando se puertat. Sic saul a dño derel
 ctus ph̄tonitissā cui p̄u aduersabat cō
 suluit. sic Ochozias deo i r̄l sp̄eto mē
 sit ad p̄sulēdū deū acharō. Sic dentq̄
 eos oēs q̄ fide uel ope absq̄ deo uero
 sūt ut a deo falso iudicentur necesse ē.
 C. H̄ac igit nephariā pestiferā mortis
 ferāq̄ insana fallax cū suis h̄eresib⁹
 abominationē p̄solito nra etate cer
 nētes inualuisse. ne forsan xp̄ianissimū
 regnū q̄d olim mōstro caruit. r̄ deo p̄
 tegēte carebit inficere paleat tā horrē
 de impietatis r̄ perniciosissime conta
 gionis monstrum. C. p̄p̄ientes totis co
 natibus obulare. p̄p̄ores insuper nos
 stre professionis. p̄p̄ox legis zelo suc
 censi paucos ad h̄ācrem articulos dā
 natio nis canterio: ne detnceps fallā
 incogniti: notare decreuimus remēos
 rātes inter cetera innumera dictū illi
 lud sapientissimū doctōris Aug. de sus
 perstitiosis obseruatōib⁹. Qui a qui
 talibus credūt aut ad eorum domum
 euntes. aut suis domibus introducūt.
 aut interrogant. sciāt se fidem ch̄ristia
 nā r̄ baptismum p̄uaricasse. r̄ pagas
 num r̄ apostatā. i. retroabeuntē r̄ def
 inimicū r̄ trā dei grauter incurrisse.
 nisi ecclesiastica penitentia emendata
 deo reconcilietur. hec ille. Regē tñ in
 tentio nostra est in aliquo derogare q̄
 h̄uscunq̄ licitis r̄ in uera traditionibus
 scientijs r̄ artibus. sed insanos erros
 res atq̄ sacrilegos. insipientum r̄ fe
 riales ritus p̄ quāto fidē orthodoxā r̄
 religionē xp̄ianā ledunt contaminant
 inficunt radicibus q̄tum phas nobis
 est extirpare satagimus. r̄ honorem su
 um sincerum reliquere ueritati. C. Est
 autem primus articulus q̄ per artes
 magicas et maleficia. et inuocationes
 nepharias querere familiaritates et
 amicitias et auxilia demonum non sit
 p̄dolatria. Error. Quoniam demon ad
 uersarius pertinax r̄ implacabilis dei
 r̄ hoīs idicat nec ē honor. uel dñi cū

Articulorū ꝛc

q̄t ecclie regimē maxie ꝑcernit fidē. et
 tō cui iure dīno ꝑmittit ecclias regere
 et eodē iure ꝑmittit de fide cōfscere ꝛ
 iudicare. Sꝫ mīor ꝑbat autoutate ꝑau
 li ꝛc. r. ca. vbi dī. Attēdite vobis et
 ꝑnīerso gregi i q̄ ꝑos spūctūs ꝑosu
 it epos ecclias regere deī. Uñ ꝑꝫ ꝫ iur
 te dīno ꝫ autoutate spūcti ep̄i ꝑositi
 sūta ad regimē ecclie deī. Regimē autē i
 ꝑosita iudicialē autoutatē, q̄ sequit ꝫ
 ad eos ꝑtinet autoutati subiecta ecclie
 sūa retere. ꝫ ꝑōis de fide cōfscere ꝫ i
 eadiffire. Uñ ꝫ ꝫ de talt regi iūte ad fi
 dē ꝑiere loq̄t ap̄s ꝛc. ¶ Tertia ꝫclo
 est ꝫ ad doctores theologos ꝫtiet deī
 mīnare doctriālī ꝫ scolastica circa ea
 q̄ sūt fidei doctriālī diffinire. ad q̄s ꝫ
 tnet sacra scripturā docere ꝫ ex ea he
 reticas assertiōes ꝫ i fide erroneas re
 probare ac vītates catholicas appros
 bare. Sꝫ ad doctores theologos ꝫtiet
 sꝫ i gīt ꝫ hūi ꝫbatōes mīnōis ꝫ ma
 ioris vīde si vī i dicto tractatu. ¶ Ex
 ꝫdictis ꝫclōnibꝫ ꝫ rīfio ad ꝫcipiatē
 articuli. scꝫ ꝫ ad ep̄m ꝫarisiē. et ad
 theologie facultatē ꝫtinet assertiōes
 hereticas. aut i fide erroneas ꝫ cōtra
 eas assertiōes ꝫarisiꝫ ꝫdēnare. Qꝫ ꝫ se
 cūndā ꝫclōnē ꝫ ꝫ hoc ad ep̄m ꝫtinet
 diffinēdo iudicialī ꝫ ꝫ tūā ꝫclōnē ꝫ
 ꝫ ad facultatē theologica ꝫtinet diffi
 nēdo doctriālī. ¶ Sꝫ adhuc ad ma
 gis sūādādū ꝫꝫsiti tres alie ꝫclōnes
 et hūmīlīa sūt subinferēdo. ¶ Quarta
 i gīt ꝫclo ē ꝫ ad dictos ep̄m ꝫ faculta
 tē theologie ꝫtinet nō solū ꝫiucti. sꝫ ꝫ
 dīuīsim modis ꝫdictis assertiōes here
 ticas aut erroneas ꝫdēnare. Iꝫ tñ q̄
 rōnabiliter ꝫsueuerit i hūmī ꝫdēnatio
 nē ꝫiucti ꝫcedere. Probatōes dīmit
 tunt hic cā bēnitatis. ¶ Quinta ꝫclo
 ad dictā facultatē theologie ꝫtra cer
 tas ꝫōas. sꝫ ꝫtra singulares mꝫfos ꝫ
 baccālarīos eīdē facultati iuratos. ꝫt
 net q̄nqꝫ nō solū doctriālī sꝫ ex iudi
 cialiter aliq̄ mō assertiōes hereticas:
 aut erroneas ꝫdēnare. Et hec ꝫclo ꝫ
 bat ex triꝫtici radice. Pila ꝫbatō sū
 dat ex ꝫcessa eis ꝫtate ꝫc. Sꝫ ꝫba
 tio sūdat i obꝫuata ꝫsuetudīe ꝫc. Ter
 tia etiā dē ꝫclōnis ꝫbatō sūdat i ꝫ
 blica vītitate. ¶ Sexta ꝫclo est ꝫ ad
 supiorē iudicē ꝫtinet ꝫcessū ꝫ dictos
 ep̄m ꝫ facultatē theologie factū nec si
 ne magna ꝫ notabilī cā fauorabiliter
 ꝫpedire nec approbatōm ꝫtra eos i cā

fidei interiecte sine matura deliberati
 one ꝫ bēnita i formatiōe deferre. ꝫ hec
 ꝫbat. qꝫ ꝫc. Ex ꝫdictis ꝫclōnibꝫ ad ꝫ
 ꝫsitiū applicatiōis ꝫtinet clarī i iustifica
 tio ꝫcessū factū ꝫtra dictū fratē iohēz
 sicut ꝫ i singulis articulis. ¶ Prīmū
 i gīt articulo. ꝫ cū dicit ꝫra sꝫri
 ꝫros errores ꝫarisiꝫ i scolis publice
 dogmatizauerit. ꝫ corā facultate the
 ologie euocatꝫ ꝫ decanū etiā dē facultas
 tis monitꝫ charitatiue ꝫpos corrigere
 recusauerit. ꝫcessū eos ꝫꝫ ad mōitē
 velle dēfēdere. dicta facultas errores
 huiꝫ ꝫosuit ꝫ merito debuit doctriālī
 cōdēnare. Pila ꝫa. q̄ hoc ꝫosuit. ꝫ
 ꝫc. ¶ Sꝫ cōs articulo. ꝫ dicta facultas
 theologie cōsūꝫtū sibi mꝫtis altaz
 triū factatū vniuersitatꝫ ꝫarisiē. dī
 ctos errores ꝫꝫꝫ eos examinatos et
 doctriālī ꝫdēnatos merito debuit
 dīo ep̄o ꝫsisiē. tā ꝫ iudicē ordīario iur
 dictalī dēnūciare. Et hoc clare ꝫꝫ ex
 scōa ꝫclōne ꝫ et ꝫbatōe. sꝫ adhuc ꝫc
 ¶ Quōbriē ꝫnolate factatꝫ theologie
 ce mꝫti tribꝫaliū factatibꝫ sibi cōsū
 sūꝫtis ꝫ coadiuctis nūctauerit ecclie.
 Ex q̄bꝫ ꝫ triplex rō dēnūciatiōis ꝫdī
 ete quā secreta ꝫ charitatiua monitio
 ꝫcessit iꝫ tñ hoc nō ēēt necesse ꝫcut ꝫ
 ex doctriā sci Thōe scōa scōe q̄. et i
 arti. vñ. vbi docet ꝫbatōe. sꝫ adhuc
 publice arguenda. iurta illud ꝫꝫ ad
 Thimo. v. Peccātē corā oībꝫ argue. vñ
 ceteri timorē habeāt. Q̄d itelligit de
 ꝫctis publicis. vñ Aug dē i. li. de vītis
 dñi ꝫc. ¶ Tertiꝫ articulo. ꝫ dicta fact
 tas i scolis suis theologice ꝫ dictꝫ ep̄s
 i locis sue dioceꝫ. ꝫmissōꝫ errorꝫ dog
 matizationē publicatiōē. aut dēfēso
 nē finalī ꝫhibere ꝫtuerāt ꝫ debuerūt
 iudicialī ꝫhibere ꝫc. ¶ Sꝫ hūc arti
 culo opponūt tria. q̄ ꝫdī dicit ꝫ i sup
 ꝫicatiōe sen q̄rela dñi ꝫape ꝫꝫsita i
 q̄ tere tot sūt mēdatia. quot sunt v̄ba.
 ¶ Prīmū ē. qꝫ aliq̄ ꝫclōnū suaz ꝫhū
 ex doctriā sci Thōe. quā factas the
 ologie alta ꝫtē ꝫmēdauit. ꝫ dñs Ste
 phanꝫ ep̄s ꝫarisiē. ꝫ suas lras appo
 bant. Sꝫ cōs ē ꝫ dñs Urbanꝫ ꝫapa q̄nt
 ꝫ etꝫ bullā vniuersitati studꝫi Tholoꝫ
 ni scriꝫsit ꝫolūte et ius dē scōi doctriā
 tā ꝫ hūdictā ꝫ catholice scō ꝫ tenent a
 ꝫꝫcolis ꝫ studiosis. ꝫ eā ꝫ vīribꝫ ꝫꝫ
 ri. ¶ Tertiū ē ꝫ solꝫꝫs aplice ꝫ dē
 clarar eodānare ꝫ ꝫꝫbare Uñ ꝫtē cō
 cludit ꝫ dictꝫ ep̄s ꝫꝫꝫs faicē i mē

Errores

se sumptu p̄dictis dictas p̄sones p̄nū-
ciavit r̄ decrevit falsas hereticas r̄ er-
roneas. r̄ eāz subdit ibidē. q̄ ista q̄ tā-
gūt fidē sūt de malis p̄ eccle causis.
r̄ q̄ ad solū sūmū p̄dicticē p̄ examlatio-
ne r̄ decisōe deferri debēt. Et q̄b̄ se q̄
p̄ q̄ nec ep̄s nec facultas p̄dicta p̄clo-
nes p̄dictas potest iudicialit̄ d̄nare
nec eaz dogmatizatiōez aut publicati-
onē v̄l defēsiōnē finalit̄ cobibere. ¶ Ad
illa āt̄ facillē r̄ndet. ¶ Un̄ ad p̄mū r̄n̄:
det v̄nueritas i sus̄ l̄tis pat̄tib̄.
Nos iqt̄ milleies dixim⁹ r̄ vt videm⁹
nō sufficē q̄lit̄ sc̄i Th̄de doctrinā i di-
cta n̄ra p̄dēnatiōe neq̄q̄ reprobam⁹. s̄
h̄ic eūsq̄ fautores doctrinā ei⁹ ad di-
stortū fidetq̄ absonū sēsū adaptantes.
aut v̄tra q̄ fieri d̄z n̄ et iudē doctoria
documētū dilatātes p̄dēnam⁹ audacter
asserim⁹. Et h̄ clare patebūt ex dicēdis
i sc̄o r̄ sc̄o cap̄l̄is. vbi manifeste p̄ba-
bit q̄ p̄dicte erronee p̄sones nō trahū-
tur ex doctrīa sc̄i Th̄de. s̄ magis d̄riā
tur eidē. ¶ Ad s̄m r̄ndet q̄ ex p̄dicta
bulla d̄ni Urbani vel ex p̄allegata l̄ra
d̄ni stephani ep̄i aut alia quacūq̄ l̄ra
authētica nō p̄t sufficē p̄cludi q̄ sc̄i
Th̄de doctrīa sit i oib⁹ approbata sicut
clare oñdet i sc̄o cap̄lo hui⁹ tractat⁹.
Et ad hoc adūcūt alit̄q̄ talē r̄ōnē. Illa
doctrīa nō p̄t sic eē i oib⁹ approbata
q̄ multa p̄tes i fide erronea. s̄ vt d̄nt
p̄dicta sc̄i Th̄de doctrīa nō solū i ma-
teria te absoluta necessitate creature d̄
q̄ p̄ntis p̄rouerbie l̄feri i trib⁹ vltim⁹
p̄sonib⁹ sc̄i capituli sp̄alit̄ tractabit.
s̄ et i p̄tib⁹ alijs multa p̄tinet i fide er-
ronea q̄ declarāt. ¶ H̄ā i p̄ia p̄te s̄m̄
me. q. xl. v̄. ar. vi. i r̄n̄sōe vltimi ar. d̄e
q̄ nō ē possibile alit̄ā fr̄ā eē q̄ istam.
q̄ ois fra naturalr̄ ferret ad hoc me-
ditū v̄bicūq̄ eēt. r̄ notū ē q̄ loq̄t̄ d̄ po-
tētia nate. ¶ Itē i articulo vltio d̄e q̄
sp̄ossible ē duos āgelos eē v̄n̄ sp̄s̄
q̄ impossibile ē esse p̄tes aibedines sepa-
tas a substātijs q̄ vidēt̄ eē p̄tra articu-
lū de op̄tētia dei r̄ p̄tra v̄itates cre-
ditas circa sc̄s̄ altar̄. Itē. j. q. lxxviiij.
art. iij. r̄. v̄. i q̄n̄tib⁹ disputat⁹ t̄z ar-
ticulū de v̄nitate forme substāctalis in
hoīe. q̄ ē. r̄. iij. art. q̄ntē p̄t̄ de euāgelio
eēno. d̄nāt⁹ Alexandrū. ¶ Itē ex hac
op̄inōe Th̄de v̄nitate forme. sicut d̄r
i glo. Okam i dialogo suo p̄sones se-
quūt̄ q̄ i āglia fuerit sc̄adalo. s. q̄ cor-
pus xp̄i nō fuit idē nūero v̄nū r̄ mors
v̄nū. Et hoc cōcedit sc̄s̄ Th̄omas i q̄

q̄n̄tib⁹ disputat⁹. q. lxxij. q̄ nō fuit s̄m̄
plēc̄. Un̄ sequit̄ v̄tra q̄ caro mortua
nūq̄ fuit v̄na. r̄ q̄ corpora sc̄d̄z mor-
tuoz nūq̄ fuerit corpa sc̄d̄z v̄nētū. r̄
idē r̄l̄t̄ē corpoz sc̄d̄z nūq̄ fuerit p̄tes
corpoz v̄nētū. nec corpa xp̄i q̄ fuit v̄-
neratū i cruce tacuit i sepulchro. Que-
oia sūt absurda. ¶ Et q̄b̄ r̄ alit̄ p̄tib⁹
errorib⁹ p̄tra q̄s q̄dā doctores sp̄ales
p̄posuerit tractat⁹ p̄cludūt̄ istū q̄ h̄mōi
doctrīa nō p̄t eē i oib⁹ approbata. nec
r̄ b̄stat ei⁹ sc̄lativē canonizat̄ōi q̄ nō
obstāte gl̄oso martirio Lppitiā ip̄se er-
rant i fide. sicut p̄s. iij. s̄n̄az dist. vi. r̄
j diceit. c. iij. v̄n̄ sc̄litas vite nō ifert̄ s̄ā
ctitatē doctrīe. sicut p̄z de p̄p̄a mar-
tyre. q̄ fuit p̄son⁹ secte hereticę. ¶ Un̄
ex h̄is oib⁹ ifert̄ q̄ p̄dicta approbatio
Urbani q̄nti nō est hui⁹ doctrīe appro-
batio v̄nuerfalis. s̄ tāq̄ doctrine p̄ti-
lis. r̄ i p̄babilis. sicut doctrīa pape ma-
gistrāl̄iter dicta sola h̄z autoritatē ma-
gistrālē sicut d̄r d̄ns inocētius. iij. de
suo apparatu testat⁹ est. s̄ de hac ma-
teria copios⁹ j diceit i trib⁹ p̄mis p̄clo-
nib⁹ tertij cap̄l̄. r̄ idē b̄n̄q̄ p̄r̄āsimus.
¶ Ad sc̄tū obiectū r̄ndet primo q̄ nec
factas. r̄. Capitulum. ij.
¶ Circa s̄m̄ p̄ncipale i quo declarādū
ē q̄ assertiōes dicti sc̄i p̄ cedulā theo-
logice facultat⁹ dicto d̄no ep̄o traditā
fuerit r̄dnabiliter p̄dēnate. p̄mitten-
dū est v̄nū p̄r̄ābulū ḡn̄ale q̄ i aliq̄b⁹
dictaz assertiōnū r̄ eaz p̄dēnatiōe est
necessario p̄notādū. p̄z q̄ i aliq̄ p̄po-
sitiōe vel assertiōe possit h̄fēaliq̄nē s̄m̄
vex. t̄n̄ p̄t r̄dnabilit̄ p̄dēnari tāq̄ reuo-
cāda p̄p̄t̄ alit̄ sēsū s̄m̄ i ea vel i ei⁹ p̄-
batiōe i intellectū. Et h̄ sup̄p̄ p̄bat tam
r̄dn̄tib⁹ q̄ autoritatib⁹ sc̄d̄z doctoz est
sp̄aliter ex dictis sc̄i Th̄de de adno v̄s
ps aduersa r̄. ¶ Quarto p̄bat sup̄p̄
p̄missa r̄ singulariter declarāda est q̄
er̄m̄ s̄p̄tū ex doctrīa eccle. Nā p̄ ec-
cliam nōnūq̄ assertiō ābt̄gus h̄ns alit̄
quē sēsū catholicū est d̄nata imo q̄t̄
q̄ assertiōes d̄dictōne s̄m̄ vocē p̄ eā
sūt d̄nate. r̄ idē altera eaz vel v̄traq̄
aliquē h̄z sēsū catholicū. Et ecce er̄m̄
manifestū. Nā i s̄do. in lib. Ethic. c. xij.
li. viij. r̄ habetur. r̄. iij. q. iij. cap. quidā
autem aperte insinuant q̄ v̄traq̄ illas
rum. de⁹ creat mala. de⁹ nō creat mala
est heresia p̄dēnata. Un̄ r̄ assertores v̄-
triusq̄ reputat̄ hereticos dictos Loli-
clani. a q̄dā colico notat̄ q̄ dicunt deū
nō facere mala. p̄tra illd̄ q̄ sc̄p̄tū est.

Articulor. etc.

Ego de heresi mala. Florant a floratio
 q̄ e contrario dicitur deū creasse mala cō
 tra illud q̄ scriptū est. Fecit deo oia bo
 na. Et q̄b̄ colligit q̄ vtraq̄ istarū est
 heresi p̄denata. et tñ ista assertio de
 creat mala. h̄z aliquid s̄sum catholicū
 s̄. istū de creat mala pene. et s̄ ista de
 no nō creat mala. h̄z s̄sum catholicū. s̄.
 istū de nō creat mala culpe etc. Hac
 igit suppone p̄abula sic firmiter sta
 bilita sigillatim declarā dicit q̄ asser
 tiones dicit f̄s̄ fuerit rōnabiliter p̄de
 nate. C̄ p̄ia igit p̄p̄ sua fuit. maior ē
 vntio hypostatice i xpo q̄ vntio trīū p̄
 sonarū ē eētia i creata. C̄ s̄ cōa possibi
 le est eē aliquid creaturā purā in puris
 naturalib̄. q̄ ita possit sibi et hōi mere
 ri. sicut aīa xpi p̄currente ḡra habitati
 nō est tñ aliquid possibū. q̄ ita pueniēter
 p̄gruēter et sufficiēter. hōiem possit re
 dimere et saluare sicut xps. Et ista p̄de
 nat reuocāda tāq̄ falsa et male sonans
 et erronea ad intellectū p̄batōis suę: v̄z
 de ḡra aīe xpi. quo ad p̄mā etus partē
 Tertia. aliquid pura creata rōnals pōt
 i puris naturalib̄ b̄tificēdet eētia in
 tuert. et h̄c d̄t patere de creatura p̄di
 cta. Et ista p̄denatur reuocāda. aīa
 Parisius dānata tanq̄ erronea i fide.
 Quarta. aliquid pura creata ē possibi
 lis p̄fectior aīa xpi i merēdo pura ḡra
 aīe xpi. Et hec dānat reuocāda tanq̄
 falsa erronea absurda in theologia et
 p̄h̄ia. et theologice doctrine irratiua. Ad
 didit h̄nc p̄positiōis istā v̄sificationem
 et nō q̄ ad q̄titate meriti. tamen. q̄ ad
 modū merēdi. Et hec oīa eidē p̄desse
 nō p̄nt. Quinta v̄t mihi q̄ talis crea
 tura si p̄deret eē i p̄t̄ gen̄ et hec cons
 dēnat reuocāda sic imediate p̄cedens
 Sexta ponē aliquid creatū vel aliqua
 creata eē i p̄t̄ absolute. necesse ē nō eē
 p̄tra fidē. Et hec p̄denat reuocāda tāq̄
 falsa et male sonas i fide h̄z cōez modū
 theologor. Septia. necesse eē nō re
 pugnat eē cātū. Et hec p̄denat reuoc
 cāda tāq̄ falsa et erronea i fide. Octaua
 magis ē p̄sonū fidei p̄derē aliquid circa
 p̄mū eē absolute i p̄t̄ necē neq̄ p̄p̄e
 rei h̄z s̄m aliquid additōe necē eē. Et hec
 p̄denat reuocāda tāq̄ falsa et erronea
 p̄p̄ falsā i p̄t̄ cōt̄ d̄ez et erronea p̄p̄atōis
 quā. icludit q̄ aliqua rē creatā necesse
 eē. sc̄z s̄m aliquid additōe ē p̄sonū sacre
 scripture. q̄ p̄s̄ aliquid creatū ē et i cre
 atum quod contradictionem includit.

Non. asserere aliquid fore deū q̄ est
 p̄tra sacra scripturā ē ex p̄s̄sine p̄tra fi
 dē. Et hec p̄denat reuocāda tāq̄ fals
 a et iuriosa sc̄tis et doctorib̄ si eā itel
 ligat v̄t p̄t i probatiōe et v̄deret
 p̄cedere. Decia. nō oēm hōiem p̄ter
 xpm p̄traxit et ad p̄ctm̄ origina
 le ex p̄s̄sine p̄tra fidē. Et hec dānat reuos
 cāda tāq̄ falsa. sc̄adaloſa. et p̄t̄ auris
 um offēnsua. p̄s̄p̄tuoſa asserta nō ob
 stāte p̄babilitate q̄ntis. v̄t ū brā v̄go
 fuerit i p̄ctō origiali p̄cepta etc. Unde
 decia. h̄am̄ Mariā v̄ginē et dei genti
 tricē nō p̄traxit p̄ctm̄ origiale ē ex
 p̄s̄sine p̄tra fidē. Et hec p̄denat reuocā
 da tāq̄ falsa sc̄adaloſa p̄sumptuoſa as
 sserta et p̄t̄ auris offēnsua. Duo
 decia tñ ē p̄tra sacra scripturā p̄nuz
 hōiem eē exēptū a p̄ctō origiali p̄ter
 xpm sicut si decē hōies ponerēt exem
 pti. Et hec p̄denat sicut p̄cedēs reuos
 cāda tāq̄ falsa sc̄adaloſa. p̄s̄p̄tuoſe
 asserta. et p̄t̄ auris offēnsua. Tre
 decia magis ē ex p̄s̄sine p̄tra scripturā sa
 crā beatā v̄ginē nō eē p̄ceptā i p̄ctō
 origiali q̄ asserere ip̄ā s̄m fuisse et be
 tā et v̄atricē ab instātū sue p̄ceptiōis
 vel sc̄tificationis. Et postq̄ p̄bauit cor
 relatus dixit q̄ partim v̄deret dicit
 q̄ magis ē ex p̄s̄sine ip̄ā v̄ntā fuisse hy
 postatice. et hoc idē i p̄s̄sione et i scri
 pto suo corā iudicib̄ recitauit. Hec ad
 p̄p̄ p̄denat sicut p̄cedēs reuocāda
 tāq̄ falsa sc̄adaloſa. p̄s̄p̄tuoſe asserta
 et p̄t̄ auris offēnsua. Et merito po
 tuisset rigorosius p̄denari. q̄ nulla p̄ce
 dētū ē ita temeraria. Quartadecia
 et v̄tia in expōne sacre scripture. siue
 declarādo p̄ eccliaz. siue p̄ doctores. si
 ue excipēdo p̄ q̄cūq̄ d̄ sacra scriptura
 et si aliquid de trahēda ē d̄miatio. decia
 ratio. siue exceptio. sic i grāmatica d̄
 reglas ponit i eadē exceptō repit. Et h̄
 p̄denat reuocāda tāq̄ falsa et erronea
 si itelligat q̄ exceptio v̄t exp̄ sit tras
 hēda ex p̄s̄sine et explicitē ex sacra scriptura
 et si aliquid de pur v̄t p̄tēdē. alr̄ n̄ eēt ad
 p̄positū suū. Chax p̄p̄nū i probatio
 nes diffuser pulcherrē ponit i dicto
 tractatu. c. 3. C̄ ita et iū p̄ncipale i q̄
 d̄clarādū ē q̄ doctria sc̄tī th̄de n̄ sic ē
 ap̄pbata p̄p̄ eā oporteat aūdictā p̄de
 nationē aut dicti ept̄ p̄cessū aliquid ipe
 dire p̄mittēda ē h̄ d̄s̄io q̄ aliqua d̄o
 crina eē p̄ eccliaz ap̄pbata p̄t̄ p̄t̄ itel
 ligi. In nom̄o q̄ talis creatura sit p̄ eccliaz

Errores

¶ **V**itas i fide pbabiliter acceptata. et
tāq̄ talis inter scolasticos diuulgata.
Secdo mō q̄ talis doctrina sit sic appro-
bata q̄ oporteat credere q̄ ipsa sit i oī
sui pte v̄a. Tertio mō sic vt ipse sic sit
approbata: vt oporteat credere q̄ ipsa i
nulla sui pte sit i fide erronea vel here-
tica. nō mlta sūt falsa q̄ nō p̄tinēt ad f̄
dē q̄ tñ nō idē sūt errorē p̄dēnabilē. ⁊
i talib⁹ nō cadit heresis. qz heresis im-
portat corruptionē fidei xp̄iane. In tali
bus at fallitas aut error ad corruptio-
nē fidei xp̄iane nō p̄tinet. vt dicit sanctus
Thomas sc̄da sc̄da. q. de heresi. articulo
ii. Et idē p̄ q̄ approbatio alicui⁹ doctri-
ne. sc̄do mō maior ē approbatio alicui⁹
tuo tertio mō. ¶ **P**rim⁹ q̄ mod⁹ appro-
batio alicui⁹ multū differt a duob⁹ alijs qz
multe sūt doctrine illo p̄io mō appro-
bate q̄ p̄tinēt nō solū falsa. imo et q̄dā
i fide erronea vt i fere p̄tēbit. ¶ **I**n h̄m⁹
mod⁹ approbatio cōis est mlta do-
ctrina seu libus vt tractatib⁹ sc̄toꝝ ⁊
doctoz. S; sc̄da ⁊ tertio p̄alde paucis
scriptis p̄ueniūt. s. soli. doctrine scriptu-
re sacre. vltis eccleie vt q̄dā dicūt. sicut
appetit vt dicendū. ⁊ idē vt qz ipsoꝝ
maior est p̄mo. ¶ **Q**uilibet at p̄dictozū
modoz p̄t subditū. s. talis approba-
tio alicui⁹ doctrine p̄t eē exp̄ssa. vt ta-
cita. Exp̄ssa q̄dē p̄ scripturā autenticā
sicut p̄ autoutatē scripture diuine vt cō-
stitutionē eccleie. vel bullā ap̄lica. aut
aliā litterā autenticā alicui⁹ p̄sone vel
collegij i hoc p̄tē h̄ntis. Et sic exp̄ssa
approbata ē doctrina scripture sacre noui
⁊ veteri testamētī ḡnālī p̄ctioꝝ epl̄a-
rū decretalī. ⁊ q̄dā opusculoz sc̄toꝝ
rū patz. sicut p̄ ex decreto Helasij pa-
pe. xv. dist. c. sc̄ta romana. ¶ **T**acita v̄o
p̄t eē alicui⁹ doctrine approbatio p̄ to-
lerantia seu p̄missio eccleie. Et sic mlte
sūt doctrine approbate nō solū sc̄toꝝ pa-
trū. s; et q̄dā doctoz ⁊ mgfoꝝ. q̄ sc̄ti
p̄ferūt sūmas ⁊ lecturas diuersas. ⁊ i
q̄busdā iter se aduersas. tā i theologia
q̄ i iure canonico. sicut p̄ de mlte do-
ctoz v̄nūsitatē. Parisiē. ⁊ alioꝝ stu-
dioꝝ. Et h̄ tacita ex ap̄ p̄tō h̄t ip̄lici-
te ⁊ pallegato decreto. Helasij pape.
vbi dicit. Opuscula atqz tractat⁹ oīz patz
orthodoxoz q̄ i nullo a sc̄to romane ec-
clesie p̄sortio deuaerūt. nec ab ep̄d̄s
cattōe sc̄ti sc̄ti legēda decernim⁹. ¶ **U**n
qz h̄c ḡnālī oīz illoꝝ mgfoꝝ vt docto-
rū q̄ h̄mōi sūt approbata. tacita. scz ⁊

implicita. s; non explicita. S; de opus-
culis eoz diligētē obseruādū est qd
ibidē sc̄tur q̄ cū hec a d; catholico
manusaduenerit. bti apl̄i pauli inia
p̄cedat. ¶ **I**n pbate qd bonū est tenere
¶ **I**ntra h̄mā diuisionē declarādā sūt
tres p̄ncipales p̄cones c̄tas appo-
bationē doctrine sc̄ti Thome. Deinde
alite tres sp̄ales circa doctrinam eius
de absoluta necessitate creature.
¶ **P**rima igit p̄co est. Doctrina sancti
Thome i opusculis suis theologictis
p̄tenta. p̄io mō est per ecclesiam appro-
bata ⁊ tāq̄ p̄talis ⁊ pbabilis diuulga-
ta. Et hec pbatur qz. c. Sc̄da p̄co
est. Predicta sc̄ti Thome doctrina nō
ē secūdo mō p̄ eccliam approbata. sic
scz p̄ oporteat credere q̄ ipsa in oī
sui parte sit vera. Et hec pbatur qz. c.
¶ **T**ertia p̄co. Prefata sc̄ti Thome do-
ctrina nō est tertio mō p̄dicto p̄ ecclie
sua approbata. s. c. q̄ oporteat credes-
re q̄ ipsa i nulla sui parte sit i fide erro-
nea vel heretica. Et hec p̄co pbatur
qz. c. Sc̄do p̄ncipalr pbatur c̄tas cō-
clusio. qz de illa nō oī credere doctrina
q̄ ipsa i nulla sui parte sit i fide erronea
vel heretica. i qua qdē p̄tinēt mlte
p̄tates ⁊ repugnātie. Et in materia
ad fidē p̄tinētes. S; multe h̄mōi repu-
gnātie ⁊ p̄tates p̄tinēt i doctrina
sc̄ti Thome. igit. c. Maior est nota. sed
minor pbatur. ⁊ de multis exp̄pta breuī-
tatē cā pauca ponēt. ¶ **P**rim⁹ ex m̄
ē. qz p̄io sniay dist. xi. ar. iiii. ⁊ sanctus
Thomas qz p̄ ⁊ illi p̄tē dicit duos p̄-
ratores sicut sp̄itales. In p̄ia v̄o p̄te
sūme sue. q. xxxvi. ar. vlt. dicit q̄ sūt vn⁹
sp̄itator ⁊ nō duo. ⁊ tñ hec mā multuz
ad fidē p̄tinet. cū i p̄ctio Lugdunen. sub
Breg. r. celebrato fuerit diffinitum q̄
sp̄itctus a p̄te ⁊ filio nō duab⁹ sp̄ira-
tōibus. s; vnica sp̄iratōe p̄cedit. sic
p̄ i ca. fidelit. ex de sūma tri. ⁊ fide cat.
li. vi. ¶ **S**ecūdū ex m̄ ē. qz i sc̄do sniay
di. i. dicit q̄ creatio istrumētālī cōdicare
potuit create. sustinēs i hoc opionem
mgf̄t. li. iiii. di. v. i q̄ tñ ab alijs doctoz
h̄ cōtē h̄ tenet. In p̄ia v̄o p̄te sūme
q. xlv. ar. v. dicit q̄ tñ idē dicit sc̄do s; gē-
tiles. c. xxi. ⁊ i q̄nē de v̄itate. ¶ **T**er-
tū ex m̄ p̄t ponit. qz i sc̄do sniay ⁊ filiter
i q̄to t̄z oīa h̄ō p̄t h̄z p̄cipit i p̄ctō
origialī. ⁊ i p̄io t̄z h̄ō h̄ō h̄ō h̄ō h̄ō h̄ō
cepta i p̄ctō origialī. sicut. s. dicitū ē. ⁊
tñ pars aduersa s; quā agimus asser-

secūdu exisse eāmo et p̄ssissime p̄tra
fide. et id h̄z p̄cedere q̄ doctrina sci th̄o
me i hac pte ē i fide erronea. ¶ Quar
tū exēplū. q̄ i. 3. inlay. di. vi. q. ii. art.
ii. d̄t q̄ p̄ia op̄io ibi posita a maḡfo
nō ē heretica i3 sit falsa. s̄. fili? del al
fūpsit hoies et h̄iana carne tata rōa
lī p̄stentū. et ille hō cepit eē des? rde
no cepit esse hō ille. In tertia v̄o par
te sūme. q. ii. ar. iiii. si. d̄t q̄ est hereti
ca i dānata i p̄cilio. ¶ Quintū exēplū est
q̄ i quarto inlay di. xvij. ar. iiii. solu
tōe tertū argumētū d̄t q̄ papa d̄t dis
pensare i voto p̄tinētē. et i sc̄da sc̄de.
q. lxxxvij. ar. xi. dicit q̄ nō allegas de
cretalē. Et ad mōdāretū eē de statu
mo. vbi i fine illū d̄t decretal d̄t q̄ abdi
catio p̄betatis sicut et custodia castit
eat? adeo ē ānēra regule mōdāchaltot
d̄t eā nec sūm? p̄d̄tfer possit lālgere
S3 hec sc̄da op̄ionē eē erronea i fide
cū sit p̄tra obhūatiā ecclē o Itali vo
ro q̄nq̄ dispensant sicut offidit d̄ns
Durād. l. iiii. ¶ Sextū exēplū ḡniale q̄d
sumit a quodā tractatū sc̄ti th̄o. de
p̄cordia quorūdā dictorū suorū. Iter se
discordatiū q̄ ic̄p̄it. p̄etrāsibūt plu
rimū. Et mltiplex erit sc̄labi mltā di
uersa et aduersa et i doctrina sua p̄tinē
tur corrigit et expōit. Et q̄ h̄istimile ē
q̄ sic nō oia h̄mōi sibi occurrerūt id
i fine plogi sui sup̄plicat librorū suorū
lectorib? ita dicit. Et q̄s aliq̄d inue
rit nō p̄cordat si nō sit māifesta cā di
cēdi ex qua s̄m h̄plariū accēptēda est
Itelligētia dictorū discretiorē et maḡ
exercitatiū p̄sulat. Si v̄o nō fuerit inē
tū quō v̄trūq̄ stare possit. id t̄lorū est
gat q̄n magis p̄sonū v̄itatē iudicauē
rit. alterū v̄o nosip̄i remocarem? si
talis discordia nobis occurreret.
¶ Et q̄ dicto cor̄ elarte seq̄tur. q̄ si
i doctrina sc̄ti th̄ome aliqua assertio
reptre ē q̄ eēt hereti. aut i fide erronea
nō pp̄ hoc seq̄re ē q̄ passerēs fuisset he
retic? q̄. s̄. eā p̄tactū nō asseruisset.
cū ad revocationē hūilit se offerat.
Sic em̄ h̄tūs Lyp̄tian? et h̄tūs h̄tero
nym? i3 erroneas op̄ntēdes vel heres
ticas sc̄p̄serit quas revocass? nō legū
tur v̄t i dicit q̄ tameneas p̄tactū nō
defēdūt nō sūt heretici iudicādi 7c.
Et p̄pter hoc solū q̄ heresim tenuerit
v̄bo vel sc̄pto nō eēt post mortem de
heresi accusād? nisi p̄bart possit q̄ ta
lē heresim p̄tactiter tenuisset. Et hoc

p̄. ex dictis. sc̄l th̄o. l. ii. q. de heresi.
ar. ii. i solutio ad. iiii. argu. ubi alle
gat Aug. xiiii. q. iiii. dicit. Et q̄ sūtas
suā q̄uis falsā atq̄ p̄fā nlla p̄tina
ct aiositate d̄fēcūt q̄r sūt at tacta solli
citudine v̄itatē corrigit parati cū inue
rit nequa? sūt iter hereticos p̄p̄tā
di. v̄t p̄cludit q̄ si aliq̄ doctores dis
fēssisse vidēt i v̄t s̄ ea quorū nihil fēssit
ad fidē. v̄t ēt i d̄busdā ad fidē p̄tinēt
b? q̄ nōdū erāt p̄ ecclīaz d̄terminata.
nō ē vitū heresis. postq̄ at eēt de d̄t
mata autoritate ecclē p̄muer salis. si
q̄s talē d̄terminatōi p̄tactē resisteret
v̄t repugnaret heretic? eē s̄tref. Et
hec d̄t sc̄tūs th̄omas p̄p̄ d̄fēssione
q̄ fuit iter h̄tero. ¶ Aug. citas cessatio
nē legalitū. ¶ Et d̄b? oib? satis p̄ q̄
idē sc̄tūs th̄omas q̄ Aug. i regula est
in doctrīa seq̄t sicut maḡm discipulū
dicere potuit et debuit cū v̄odē Aug.
Errare potero s3 heretic? non ero. q̄
op̄s credere q̄ doctrina sua in nulla sui
parte fuerit heretica vel in fide erro
nea. i3 ip̄e nō fuerit hereticus. ¶ Et er
tio p̄robat eadē p̄clusio q̄ si op̄teas
dicere q̄ h̄mōi doctrina in nulla sui p
te sit in fide erronea vel heretica hoc
male eēt q̄ ip̄a est per ecclīaz appro
bata s3 aliqua est doctrina multo ma
gis approbata q̄ doctrina sc̄ti th̄ome
q̄ t̄n i aliqua sui parte est heretica vel
erronea in fide. igit̄ hoc etiā sine vlla
temeritate dici poterit d̄ doctrina sc̄ti
th̄ome nō obstatē eius approbatōe.
p̄sequētia est clara et maior nota. q̄ il
li fūdamētō inuit pars aduersa. s3 m̄
nor probat p̄ multa exempla. ¶ Et v̄t a
maioub? ad m̄lois procedat. p̄mū ex ē
plū ponit de doctrina b̄ti p̄etri ap̄tī.
quā nulli dubitū est esse maḡ appro
batā q̄ doc. b̄ti pau. p̄ oib? ad fidē p̄
tinētib? q̄ v̄bo aut sc̄d̄ docuit p̄tāt. p̄
h̄mōi doctrina i aliqua sui pte fuit i fē
de erronea. s̄. i illa pte i qua paul? eū
rephēdit d̄ q̄ rephēdit d̄e d̄t ad Gal. ii.
c. tū at v̄ellit ceph̄as āth̄ochiā i faz
clē et resistit q̄ rephēdit b̄t erat. Et cāz
rephēditōis ip̄i? et aliorū p̄ et? doc. errā
tū subd̄t. Q̄ certe si ābulabat ad v̄t
tatē euāg. Et sic p̄ q̄ v̄ v̄itatē euāg.
q̄ et? doc. erat i hoc fide erronea. tū
ē p̄ q̄ i errore fidei m̄loz rephēdit p̄
quātū i3 maiorē cū paul? sic rephēde
rit petrū p̄ncipē apo. Et id n̄ d̄z mirū
nec temerariū iudicari s̄ m̄lores dos

Errores

etores reprehēderēt sc̄m̄ thomā vbi os
 derūt eū errasse i materia fidei.
Cōs eū ē de doctrina sc̄l̄i Lppitas
 nī. q̄ iter doctores approbatos h̄mus
 nominatur in decreto Belasij pape. r̄v
 dist. c. sc̄tā romana. r̄ tñ eī⁹ doctrina in
 aliq̄b⁹ fuit erronea. Uñ de baptismo
 puulox eū dē reprehēdit. Aug. de p̄se. d.
 iij. c. q̄no Et merito erat f̄phēdēd⁹ i⁹
 esset sc̄tū mart̄r r̄ i signis. sicut po
 uit. xxxij. d. c. poro. Reprehēssibllis at
 erat q̄. s. baptisma hereticulox lanas
 crū d̄paboli appellabat Uñ Aug. it. ij.
 p̄tra quedā d̄ nat̄istā de sc̄pturis Lp̄
 p̄tiant d̄ sic. Qd̄ i eis d̄nax sc̄pturay
 autoritatē p̄gruit cū laude eius accē
 pio. qd̄ at nō p̄gruit cum pace eī⁹ res
 spuo. Et j. Uñ h̄m̄ laudē alleq̄ nō va
 leo eī⁹ m̄tis i f̄s mea sc̄pta nō p̄paro
 eī⁹ i genitū d̄ligo. eī⁹ laude delectoi.
 eī⁹ caritatē m̄troi eī⁹ mart̄rūve
 hoc q̄ alr̄ sapuit nō accipio. q̄ e. Ha
 nō accipit p̄ qua s̄aginē fudit. L̄er
 tū eū ē de doc. b̄ti h̄ero. q̄ i p̄dicto
 decre. Belasij iter approbatos docto
 res n̄uerāt. L̄ut⁹ eloq̄us v̄t Aug. de
 eo ait p̄tra Julianū. Ab or̄tē i occi
 dētē iſtar solis refulget. ac ēt iſm̄ de
 fert eccl̄ia v̄t sacre sc̄pture testionium
 p̄ ceteris iter p̄tib⁹ ex eī⁹ trānsat̄e su
 scipiat. r̄ tñ p̄stat q̄ eī⁹ doc. in aliqua
 sui p̄te p̄cedit fuisse erronea ēt i his q̄
 ad fidē r̄ doctrinā applicā pertinere no
 scūt. Nā sicut h̄ i decre. xvi. di. cit̄
 ca doctrinā b̄ti pau. apl̄i dicēt⁹. Op̄o
 tet eī⁹ eē vni⁹ p̄rox v̄t. r̄ nō plurū
 h̄ief. r̄ Aug. S̄tas iſtas p̄tuler̄. H̄c
 est q̄ gl. i p̄dicta dist. c. i. d̄ q̄ male sen
 tet h̄c h̄e. Aug. eū corrigē i. p̄rio iſt
 Et sc̄l̄ sicut p̄ i eox̄ epl̄is v̄t recitat gl.
 ad Gal. ij. c. de reprehēstone. q̄ paul⁹ v̄t
 Petrū apl̄z eē reprehēssibilē. p̄trariū sē
 tiebant v̄t. s. dictū ē r̄ iō alt̄ eox̄ cit̄
 ca v̄itate euāg. erroneā oplonētene
 bat. De Aug. ēt r̄ alijs p̄tib⁹ approba
 tis doctoub⁹ si se poss̄ on̄di. **Q**uar
 tū eū ē de doc. eī⁹ p̄pilatione m̄gr̄
 iſtaz q̄ i studijs ḡnalib⁹ r̄ q̄nq̄ ex m̄
 dato applico publice t̄ā p̄p̄robata r̄
 autētica legit r̄ tñ i ea aliq̄ p̄tinēt i ſu
 de erronea. Sicut ē illa op̄io quā t̄z i
 t̄ij. d. 32. q̄ r̄ps i triduo sue mort⁹ fuit
 h̄d. r̄ qd̄ā s̄t alte i q̄b⁹ cōit̄ reprobat.
 h̄ tñ n̄ obit̄ate v̄t q̄ eī⁹ doc. sit maḡ
 autētica q̄ doc. sc̄l̄i th̄be **Q**uī tū eē
 plū ē de doc. seu p̄p̄latōe decre. S̄fas

nī. q̄ a docto. decre. tāq̄ approbata est
 autētica legit r̄ aq̄ r̄ nō a lectura des
 cretalitū docto. decretoū et n̄ docto.
 decretalitū nolant. r̄ tñ illa doctria aq̄
 līqua fut p̄tē r̄ erronea i fide sicut p̄.
 33. q. iij. c. i. obf vbi narrat Gratian⁹
 q̄ t̄pe reg⁹ achab fuest missi duo q̄nq̄
 genariū ad h̄elā q̄ dixerūt et. h̄ d̄ des
 rex iſrl̄ vocat te. qd̄ ē h̄ eress̄ explicit
 ta. q̄ p̄traria v̄itas ē explicitte app̄o
 b̄ata q̄ hoc accedit t̄pe Ochozie mox
 suo rege Achab. sicut expresse i sacra
 sc̄ptura repit. iij. Reg. c. Uñ si Bras
 tian⁹ p̄t̄actif eī⁹ ad eī⁹ s̄ fuis̄; m̄āifest⁹
 heretic⁹ s̄ n̄ fuit heretic⁹ q̄ n̄ p̄t̄actif
 s̄z i aduertēt illd̄ dixit. Uñ s̄ illo passu
 d̄t gl. q̄ t̄pe p̄fūd̄it h̄p̄tōnā. n̄ eī achab
 misit illos q̄nquaḡartos s̄z rex Ocho
 zias nec ēt illd̄ contingit t̄pe Achab i⁹
 sub ochozia In p̄tib⁹ ēt alijs gl. rep̄o
 bat Gratianū. sicut p̄. xi. q. 3. c. euidēt
 itaq̄ r̄ r̄ij. q. i. c. i. r̄ alijs q̄ p̄l̄m̄tis lo
 cis. Et dicūt aliq̄ p̄p̄ h̄ q̄m̄l̄tis s̄z ne
 gare glosas decretoū r̄ cretalitū. c̄n̄z
 glose apte negāt textū. Et p̄l̄r̄ dicūt
 aliq̄ de glosis ordinar̄is bible. q̄ t̄m̄p̄
 d̄t eē maioris autoritatis q̄ doc. sc̄l̄i
 tho. cū allegāt autoritatue **C**ertū ex
 epl̄ū p̄t̄ p̄d̄i d̄ q̄busdā docto. q̄ n̄ s̄ ca
 nonizati. sicut venerabil⁹ Ansel. cātua
 r̄tes. archieps̄ Hug. de sc̄o vict. r̄ qd̄ā
 aliq̄ q̄ dicta v̄t sc̄p̄ ai aliq̄ rep̄it̄ er
 ronea r̄ tñ eox̄ doc. n̄ m̄tū p̄f eē autē
 tica q̄ doc. sc̄l̄i tho. cū i p̄t̄ cōit̄ r̄ actis
 b⁹ scolastic⁹ sc̄iētific⁹ allegēt autorita
 tiue. nec solēt negari s̄z eox̄ dicta res
 nerēt. gl. r̄ exp̄d̄i qd̄ n̄ scolasticū nō d̄ū
 p̄sueuet̄ facē de dict⁹ sc̄l̄i tho. Et iō p̄
 lūptuosū v̄t eī⁹ doc. s̄ illos r̄ alios do
 ctos. sic extollēt q̄ nō liceat credē aut
 asserere i p̄z i fide errasse sicut talij er
 raueſt Nec obstat eī⁹ canonizatio q̄
 aliq̄ p̄ magno colore p̄t̄edūt **E**t q̄b⁹
 olb⁹ v̄t q̄ dicē sc̄m̄ tho. i aliq̄ p̄te do
 ct̄rie sue errasse in fide nec c̄bitat̄ seu
 derogat canonizatōi sue nec approba
 tōi doc. sue thelogice sicut hoc idem
 dicē de alijs sc̄l̄is r̄ sc̄ip̄uis doctoub⁹
 nō derogat canonizatōi nec approba
 tōi eox̄. Nā eccl̄ia s̄c̄ canonizatōe alts
 quē sc̄m̄ n̄ p̄ h̄ a p̄p̄robat oīa eī⁹ sc̄tā
 ita approbādo eī⁹ doc. n̄ p̄ hoc app̄o
 bat oīa eī⁹ dicta v̄t sc̄p̄ta. s̄z solū illa q̄
 per autorē i p̄m̄ nō s̄ūt retractata. nec
 per altum r̄ōnebl̄iter sunt correcca
 aut merito tanq̄ veritati p̄traria con

Articulorū ꝛc.

rigēda iuxta sup⁹ allegatā apli sniam
 Oia pbate qđ bonū est tenete. Sic tgr
 ꝑ eccliaz approbat aliq̄ doctrīa nō tñ
 q̄ ad ola. s; quo ad illā q̄ sūt vitati cō-
 sona. sicut pꝛ de doctrīa Origēsis. de
 qua dicit Pet⁹ papa. xv. d. c. lectā ma-
 mana. ꝑ origēsis nonnulla opuscula
 q̄ vtr̄ hūm⁹ h̄tes. nō repudiat legē
 da suscipim⁹. reliq̄ autē cū auctore suo
 dicim⁹ eē renuēda. ¶ Ex oib⁹ tgr p̄-
 ctis clare pꝛctā cōclusio p̄lcpalis.
 ¶ Quarta ꝑcto ē doctrīa sc̄i Thome
 lib. ij. sūme sue ꝑtra gentiles. c. r. de
 rex creatur necessitate absoluta ē de
 v̄tute s̄monis falsa ꝛ multū ipropia.
 Et hec ꝑcto ꝑ. q̄ illud c̄m̄ titulatur
 qualr̄ i reb⁹ creat⁹ eē ꝑt necessitas ab-
 soluta. ꝛ ē ꝑncipalis ꝑcto capli ꝑ sūt
 qđā i reb⁹ creat⁹ q̄ simplr̄ ꝛ absolute
 necesse ē eē ꝛ aliq̄ q̄ sūt ꝑtingētia esse
 s; ꝑ ista locutō sit de v̄tute s̄monis
 falsa ꝛ multū ipropia hoc probat. ꝛc.
 ¶ Quinta cōclō p̄dicta sc̄i Thome do-
 ctriā s̄m̄ qđdā ē i fide erronea seu i al-
 t̄ sūt ꝑte de h̄mōt errore suspecta. Et i
 hac cōclōne nō assertive. s; solū recti-
 tative loq̄mur. Dicūt ei aliq̄ ꝑ ista vo-
 ctriā multos errores ꝑtinet. ¶ Prīm⁹
 ē q̄ ponit aliqđ a deo esse necesse esse
 qđ v̄ ꝑtra factā scripturā ꝛ itētōne
 factōꝑ. q̄ necesse eē ē ꝑpitiū nomē dei
 v̄f eē itētio sacre scripture. Exo. iij. c.
 vbi moysi interrogat dñō. S; dixerint
 qđ ē nomē ei⁹ qđ dicā eis. Dixit dñs
 ad moysē. Ego sū qđ sū. sic dices filiis
 isrl̄ qđ ē misi met ad vos. S; q̄ v̄bo dē
 gl. ꝛc. ¶ Secūdo error v̄t istū dicūt ē in
 ꝑncipali sūdamēto p̄dicte ꝑntis. qđ ē
 illud. Sūt tgr qđā i reb⁹ creat⁹ q̄ sim-
 plr̄ ꝛ absolute necesse est eē. Illas enī
 res simplr̄ ꝛ absolute necesse ē eē i q̄-
 b⁹ n̄ ē ꝑtās ad nō eē. Quedā āt res sic
 sūt a deo lē p̄ducte. v̄t i eis natura
 sit potētia ad h̄ eē. qđ qđē contingit ex
 hoc ꝑ mā i eis potētia ad aliā formā
 Ille tgr res i q̄b⁹ v̄l h̄ ē mā. vel si ē si
 ē potētial ad aliā formā. nō h̄nt potē-
 tia ad nō eē. eas tgr simplr̄iter ꝛ abso-
 lute necesse ē eē. Hoc āt itex circa me-
 diū capli mag⁹ explicat. dicēs ꝑ q̄ mā
 s̄m̄ qđ est i eis ei⁹ potētia ē ex ordīne
 materie. necessario res aliq̄ corrupti-
 bilis existūt. sicut aīal qđ ex h̄i⁹ ꝑpo-
 sitū ē. q̄ ei⁹ mā ꝑtrarioꝝ ē susceptiva.
 sōra āt s̄m̄ id qđ ē act⁹. ꝛ ꝑ eā res eī
 s̄nt actu. v̄n ea ip̄a p̄uenit necessita-

ad esse i q̄busdā qđ cōsigit. q̄ res illē
 sūt forme nō i mā. ꝛ sic nō ē i eis potē-
 tia ad nō eē. sicut est d̄ substantiis seps
 tis. vel q̄ forme res sua ꝑfectōe ade-
 quāt totā potētia materie. v̄t sic nō rō
 maneat potētia ad illā formā. nec ꝑ
 ꝑns ad nō eē. sicut ē i corpib⁹ celestib⁹
 b⁹. ¶ Hoc ē tgr ꝑncipale sūdamētū
 ꝑntis sc̄i Thome qđ v̄ multip̄er ei
 roneū. ꝑlo q̄ ꝛc. ¶ Tertio ꝑncipal er-
 ro: p̄dicte ꝑntis eē v̄f. q̄ d̄t ꝑ ꝑ hoc
 qđ d̄f deū p̄durisse res ꝑvolūtātē. h̄ ꝑ
 necessitatē. nō tollitur quin voluerit
 aliquas res eē q̄ de necessitate sint. et
 aliquas q̄ sint ꝑtingētē ad hoc ꝑ sit
 in reb⁹ diuersitas ordinata. Nichil tgr
 prohibet res quasdā d̄stina volūtate
 productas necessarias eē. Et ꝑsequen-
 ter hec declarando subdit eē necesse
 simplr̄ nō repugnat ad rōnem eē crea-
 ti. Nichil enim h̄z aliquid necesse esse
 qđ tñ sue necessitatis causam h̄z sicut
 conclusiones demonstrationū. Nichil
 tgr prohibet quasdā res sic eē produs-
 ctas a deo. v̄t tñ eas eē sit necesse sim-
 plr̄. Et iterū postea ibidē aliā rōnem
 cōcludit. Sic tgr aliqua creatura de
 necessitate habet eē. ¶ Ex q̄bus clare
 ꝑ ꝑ non solū concedit quasdā res d̄
 vna volūtate productas necessarias
 eē vel eas necesse eē. sed et̄ concludit
 ꝑ quedā de necessitate sūt. ꝛ ꝑ eas eē
 est necesse simplr̄. ꝛ de necessitate has
 bent eē. mō hoc repugnat libertati d̄
 vne volūtatis. quod arguitur sic. Quia
 ista cōsequētia ē bona. de⁹ vult creatu-
 rā esse. ergo tñ eas est ꝛ contra. et
 ꝑ ꝑns si antecedens libere ꝛ volun-
 tate verificatur de aliqua creatura.
 ꝑns cōsequenter verificatur de eadē.
 q̄ si d̄ libere ꝛ ꝑtingenter vult quā
 libet creaturā eē. seq̄tur ꝑ q̄ libet crea-
 tura est ꝑtingētē ꝛ nulla ē de necessi-
 tate. v̄n et̄ ex opposito sumit oppositū
 q̄. ꝛc. ¶ Quartus error h̄z doctrīne
 eē d̄t in quadā rōne que ibidē seq̄tur.
 que dicit ꝑ quāto aliquid mag⁹ distat
 ab eo qđ ꝑ seip̄m̄ est ens. s; a deo. t̄
 to magis ꝑpropinquum est ad nō esse
 quanto igitur aliquid est ꝑpropinquū
 deo. tāto magis recedit a non eē. que
 autē iam sunt ꝑpropinquas sunt ad non
 esse ꝑ hoc quod h̄nt potētia ad non
 esse. Illa tgr que sunt deo ꝑpropinquas
 s̄ma ꝛ ꝑ hoc ante eē remotissima. ta-
 lia esse opz ad hoc ꝑ sit oīdo rerū cō-

Errores articuloꝝ. 7c.

plet. vt l eis nō sit potētia ad nō esse
 talia autem sunt necessaria absolute.
 Sicutigitur aliq creatura de necessita-
 te hz eē. hec aut ratio deficit i multis
 Primo in hoc q supponit q entia deo
 proptinquinā sunt agēti tāto magis
 recedūt a nō eē hoc enī pprie loqndo
 nō est ver q: pprie nihil dicit vel res-
 cedit a nō eē. 7c. ¶ Quis error pdicte
 pōnis est i ipis declaratiōe q dicit.
 Sciēdū ē itaq q si rex creaturā. vni-
 uersitas pōderet. put sūt a pō pnci-
 pio inueniūt depēdere ex volūtate nō
 ex necessitate pncipiū nisi necessitate
 supponis vt dicitū ē. Si vō pparētur
 a pncipio pza. inueniūtur necessitatē
 hē absolute. Atq: ei phibet aliq pnci-
 pium nō ex necessitate pduct. qb? tñ
 possit de necessitate seqtur talis effe-
 ctus sicut mors a salta hōi nō necessitatē
 absolutā hz pp hoc q ex ppariōis taz
 est ppositū q: hūis ipz ex dñs cōpōn-
 t nō eēt fuisse necessariū absolute. Si r-
 aut q tales rex nature a deo pnce-
 rē volūtariū fuit q at eis sic statut
 aliq d pōnentiā vel eritat absolutam
 necessitatē hz. Ex quo pz q hec pō est
 locutio improba r petit pncipiū. qz hoc
 assumit q dz pbare. Hā p erm pōitū
 pz q vocat necessitatē absolutā illā q
 non est ex pōitione vel suppone sicut
 mors hūi a salta nō ex suppone vl cō-
 ditione qd alal nō sit ex dñs ppositū nī
 hz necessitatē. et tō nī hz necessitatē nī
 si pōitionale 7c. ¶ Ser error doctrine
 pdicte assignari pō i qdā dicto qd seq-
 tur ibidē vbi ait. Manifestū ē q oia q
 ppariū hnt vel ex cōtrarijs sūt. corru-
 ptibilita sūt. q at hōi nō sūt sēptina
 sūt nisi pars corūptā sicut foue q nī
 subsistūt. s; eē eaz ē p hoc q sūt ma-
 terte. Ex hoc el seqtur q gra i aia vel
 i angelo cū nō hēat ppariū. nec ex cō-
 trarijs existat. nec sit forma q lit ma-
 terte ē sēptina. r tē videretur seq de
 luce vel lumie si eēt sine mā sicut acci-
 detta sacri altar? sūt sine subiecto hoc
 et fauet articulo Parisi? p dēnato alle-
 gato sup. i quo dz. Qd nō hz mate-
 ria ē et nū. Et breuiter hec r alia mltā
 erronea falsa r iproprie dicta vidētur
 multis i pdicta doctrina p tineri. q tñ
 ex tedio ptransim? Dicitur ē q i ter-
 minis phie r naturalib? pncipijs i eo
 dē li. ca. xxv. errant manifeste. vbi de-
 clarādo quat de? opa dicat qdā non

posse. itē alia dicit q de? hē facē vni-
 r idē eē r nō eē. qd est ptradictoria sūt
 r postea subdit q dicitio i ppariōis r
 puatque oppositē icluditur. seqtur enī
 q si est albū r nigrū q albū r nō albū.
 r si est vidēs r cecū q sit vidēs r non
 vidēs. vñ et usdē rōnis q de? nō pos-
 set facere opposita sūt in esse eidē hū
 idē. Ex quo pz q pōit q de? non ma-
 gis pōt facere duo cōtraris sūt in esse
 eidē secūdū idē q duo ptradictoria.
 hoc aut est erroneū. qz de facto corpo-
 ris rpi hz se totū i sacro altar? i diuer-
 sita altarib? sūt mot? dñi surū. s. r de-
 orū r pari rōne possēt facere de? idē
 corp? secūdū se totū esse albū r nigrū
 ¶ Dicitur ē q in plurib? locis doctrine
 sue ipse errauit p hoc q pncipia phē
 losopie seu potius qdā phoz verba
 ad conclusiones theologice nimis ap-
 plicauit. Hō el loq taliter dicit theolo-
 gi qualiter loquūtur phē. sicut docet
 Aug. r. de ciuit. dei. ca. xxiij. dicit. Ibe-
 rts verbis loquūtur phē. nec i reb? ad
 intelligēdū difficultatis offensioē re-
 ligioz aurū pertimescūt. nob? at ad
 certā regulā loq phas est. nec verboꝝ
 licentia ē de reb? q hīs significātur
 impiam signat opinionem 7c.

Conclusio.

¶ Hinc ergo tractatus vtiā a diuerso
 error: sine statim? Illi laus honor
 gratiarū actio. q nobis cām suam tra-
 ctantib? non defuit. q docente assers-
 tā hē veritatē sentimus. quo instrū-
 te probam? quo pceptē defendimus
 r p quē postremo fraternā charitate
 permoti ad oēs deuentre r nobiscū sē-
 tire vehemēter affectamus. qz si veris-
 tati hūc: iudicio nostro: clarissime nec
 sic creditur. aut alto fauore vt ipi cor-
 natur. alione sine q etus postulet dñs
 gnitas criminemur. Testamur te chri-
 ste. testamur r illā cui testimonij phē
 bes esse totā pulchrā r in ea maculas
 non esse. oēs ad extremū tut atq: ipis
 us amatores in testimonij euocamus
 nostrū nunc debitum sufficienter tps
 putamus abundanter expleuisse.

Deo gratias.

A B C D E F G H I J K L M
 N O P Q R S T. Omnes sunt qua-
 terni. preter I qui est duernus.

Articulorū ꝛc.

falsitas dicitur vere seu participative vel
apertinentaliter susceptus ut alie creatu-
re rōnales nō damnate nec signo ad
pactū iustitio. ut sunt imagines et
tēpla. de q̄ ipsi adorant. ¶ Scōs articu-
lū q̄ dare vel offerre vel pmittere de-
monib⁹ q̄cūq; rē vel adimpleāt desi-
deriū hoīs. aut i honore eorū aliqd of-
culari vel portare nō sit pdolatria. Er-
ror. ¶ Tertius q̄ lire pactū cū demoni-
bus factū vel exp̄ssū nō sit pdolatria
vel species pdolatrie vel apostasse. Er-
ror. Et scēdū esse pactū iustitū i of-
servatiōe suspiciosa. cui⁹ effect⁹ nō
d̄ a deo vel natura rōnabilit̄ expectas-
ri. ¶ Quart⁹ q̄ cōari p artes magicas
demonē i lapidib⁹ ānulis speculis aut
imagib⁹ noīe eorū p secretis vel poti⁹
excreatis includere cogere r̄ artare vel
eas velle vniūficare. non sit pdolatria.
Error. ¶ Quint⁹ q̄ licitū ē uti magicis
artib⁹ ut alijs q̄buscūq; suspiciōib⁹ a
deo r̄ ecclā phibite. pro q̄cūq; bono fi-
ne. Error. q̄ fm aplm nō sunt factēda
mala ut bona eventāt. ¶ Sext⁹ q̄ licitū
sit aut etiā pmitterēdū malicia male-
ficia repellere. Error. ¶ Septim⁹ q̄ as-
litq; cū aliq; possit disp̄sare i quocūq;
casu ut talib⁹ licite utat. Error. ¶ Octa-
v⁹ q̄ artes magice r̄ similes suspitio-
nes r̄ earū observatiōes sint ab ecclā fr-
rōnabl̄ phibite. Error. ¶ Non⁹ q̄ de-
p artes magicas r̄ maleficia iducat cō-
pellere demonē suis iuocationib⁹ obe-
dire. Error. ¶ Decim⁹ q̄ thurificatio-
nes r̄ suffumigatiōes q̄ sūt i talib⁹ ar-
tib⁹ r̄ maleficioꝝ exercitio sint ad hono-
rē dei r̄ ei placeāt. Error. r̄ blasphemia
quoniā de⁹ alias nō pntret vel prohibe-
ret. Undecim⁹ q̄ talib⁹ r̄ talit̄ uti nō
ē sacrificare seu imolare demonib⁹ r̄ ex-
psequētī dānabl̄ pdolatrare. Error.
¶ Duodecim⁹ q̄ yba sc̄a r̄ ofones q̄
dā devote r̄ ieiunia r̄ balneatiōes r̄ cō-
finitia corporis i pueris r̄ alijs. r̄ mis-
sax celebratio r̄ alia opa de gñe bonorū
q̄ sūt pro exercēdo h̄mōi artes excu-
sent eas a malo r̄ nō poti⁹ accusēt. Er-
ror. ¶ Talia sacreses imo ipe de⁹ i eu-
charistia demonib⁹ r̄ tēta i molari. r̄ hec
pcurat demonē vel q̄ vlt̄ i hoc honorari
sūt altitū vel ad fraudes suas occulte
tādā. ut vt sp̄itces illaq̄er facit⁹ r̄ dā-
nabilis pdat. ¶ Tertiusdecimus q̄ sc̄i
p̄phete r̄ ali sc̄i p tales artes habue-
rūt suas prophetias r̄ miracula fecerūt

aut demonē exp̄larūt. Error. r̄ blasphe-
mia. ¶ Decimusquart⁹ q̄ de⁹ se ime-
diatē vel p bonos āgelos talia malefi-
cia sc̄is hoīb⁹ reuelauerūt. Error. r̄ bla-
sphemia. ¶ Quidecim⁹ q̄ possibile ē
p tales artes cogere liberū hoīs arbit-
riū ad voluntatē seu desideriū alteri⁹
Error. r̄ hoc conari facere ē ip̄sū r̄ nes-
phariū. ¶ Sedecimus q̄ id artes p̄sa-
te bone sunt r̄ a deo r̄ eas liceat obs-
servare. q̄ p eas q̄q; vel sepe euentū
cut v̄tēs eis q̄rūt. ut p̄dicūt. ut q̄ bo-
nū q̄q; provenit ex eis. Error. ¶ Des-
cimussēptim⁹ q̄ p tales artes demonē
pactū cogit r̄ p̄pellūt. r̄ nō poti⁹ itase
cogi singulū ad seducēdos hoīes. Error.
¶ Decimusoctav⁹ q̄ p tales artes r̄ r̄
tē ipios p sortilegia. p carnalitates r̄ i-
uocatiōes demonū p q̄sdā insulatio-
nes r̄ alia maleficia null⁹ vnq; effect⁹
misteria demonū subsequat. Error.
¶ Nā talia q̄q; p̄mittit deus p̄tigere
ut patuit i magis p̄harsidib⁹. talib⁹ plu-
ries. vel q̄ v̄tēs seu p̄sulētes pp mas-
lā fidē. r̄ alia p̄tā nephādādati sūt i re-
probū sensū r̄ demerēt sic illud. ¶ De-
cimnon⁹ q̄ boni āgeli includūt i lap-
dib⁹ r̄ p̄secret imagines vel vestimenta
aut alia factāt q̄ i istis artib⁹ p̄tinēt.
Error. r̄ blasphemia. ¶ Uicesim⁹ q̄ san-
gnis v̄pue vel hedi vel alteri⁹ aialis.
vel p̄gamēti v̄gineū vel coriū leonis
r̄ silia. habeāt efficaciam ad cogēdos ut
repellēdos demonē misterio h̄mōi ar-
tib⁹. Error. ¶ Uicesimūprim⁹ q̄ imagines
de ereplūbo vel auro. vel de cera alba
vel rubea. vel alia mā baptisate exorcisa
te p̄secrete seu poti⁹ excrete s̄ p̄dis-
clas artes r̄ sub certis dieb⁹ habeāt v̄tē-
tes mirabiles. q̄ i libris talib⁹ artib⁹ recit-
tāt. Error. i fide r̄ philosophia nālī r̄ as-
stronōia v̄a. ¶ Uicesimusscōs q̄ vti ta-
lib⁹ r̄ fidē dare nō sit pdolatria r̄ fides
litas. Error. Uicesimūtertius q̄ aliq; de-
mōes hōi sit aliq; benigni. aliq; oia scien-
tes. aliq; nec saluati nec damnati. Error.
¶ Uicesimūquart⁹ q̄ suffumigatiōes q̄
sūt i h̄mōi opatiōib⁹ cōuertūt i sp̄s
aut q̄ sint debite etc. Error. ¶ Uicesi-
mūquint⁹ q̄ vn⁹ demonē sit rex oriet⁹ et
p̄teritōis. aliq; meridiet. Error. ¶ Uicesi-
mūsext⁹ q̄ itelligētia motrix celli i flus-
tu alaz r̄ dnalē. sic corp⁹ celli i flus-
tu h̄mānū circa. Uicesimussēptim⁹ q̄
cogitatiōes nostre intellectuales. et

voluntates nostre interioris immeditate
causet a celo. r q p aliqua traditione
magicaliales possit scribi. r p illa deo
certitudinali iudicare sit licitū. Error.
¶ Alceim⁹ octau⁹ articulus. q p qual
cūq; artes magicas possum⁹ venient
re ad visionē diuine essentie vel scōiuz
spirituuz. Error.

Acta sunt hec r post maturā crebrā
q; inter nos r deputatos nostros exa
minationē. cōclusa l nostra pgregatio
ne generalit parisi⁹ apud sanctū Ma
thurius demane sup hoc spectat⁹ cele
brata. Anno dñi. M. ccc. xviij. Die. xix
mēsis Septēbris In cui⁹ rei testimo
niū sigillū dicte facultatis pntib⁹ lte
seris durimus apponendum.

Originale huius determinatōis
est sigillatū magno sigillo facul
tatis theologice Parisius

Sequūt excerpta pncipalitū articulo
rū tractat⁹ cuiusdā cōtra errores fras
tris Johānis de mōte sono. oisid pñt
etoz Parisius condēnatos.

Prefatio

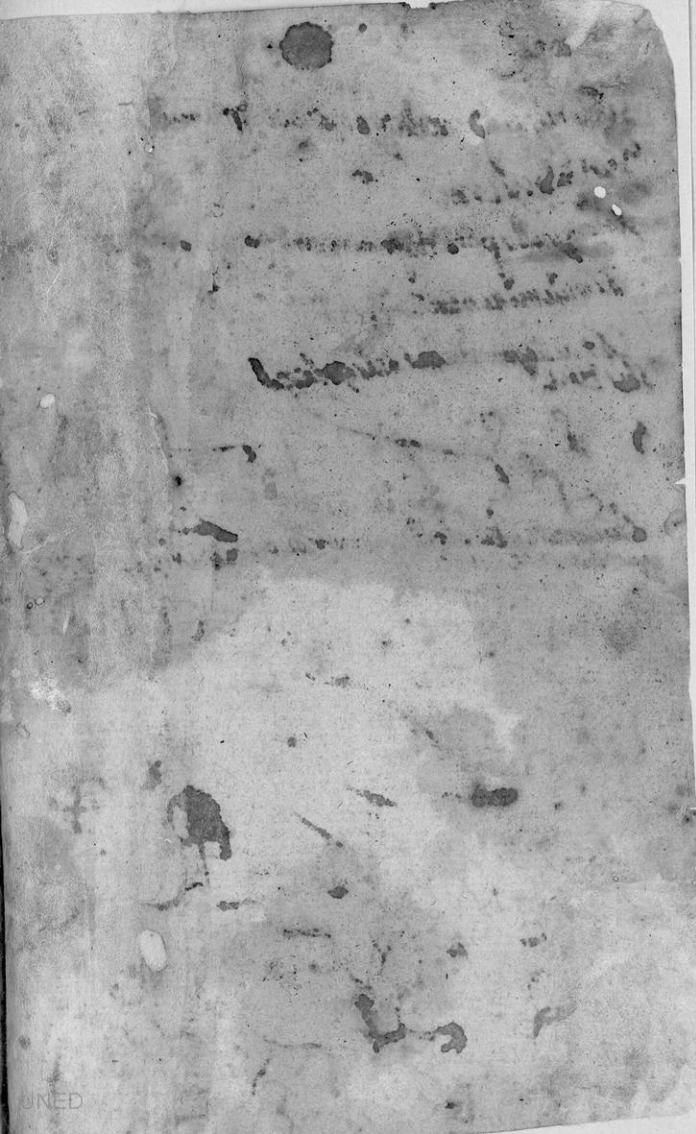

Postoli

ctis verbis edocet
part semp ad sa
tisfactionē oī po
scēt nos rōnē de
ea q; i nobis ē fide
ad tuitiōnē eius
quā pntemur orthodoxo. r vt rōnabit
lū q; rōdā erroroz pdenato parisi⁹ nup
facta. ac iustificatio exote sup hoc cau
se r aduersariū oīm q; cūq; iusta irrō
nabiliq; pñtio. oblocutio atq; vera
tio singulis inotescat p sentē tractatū
sub apostolice petrificta r sedētis in
ea sumi pōtifficis correctiōe durimus
ppillādū. In q; pnteris rpi fidelib⁹ q;
ipm lecturi vel audiri sunt supplica
m⁹ affectu. vt eq; ato puraq; mētis a
cte pspiciat⁹ vntnerfa nobiscū r c. Ad
honorē scē r i diuidue tristatis cui⁹ fi
dei cām agim⁹ p sentē tractatū aduer
sas erroroz ffis Johānis de mōteso
no oisid fratru pñtatorū nup l Paris
fiesi. studio pdenatos. r ex liberatōe
pnteristatis studiū Parisfiesi. r specta
lit doctoz bacalarioz facultat⁹ theo
logice ppositū i tria capitula distigue
m⁹. ¶ In pmo ad fūdādū pcessū fra
trū d dicitū fratre p dictā facultatem
theologie. ac etiā pcessū ide secutū co

rā dño epo Parisfiesi. ad mactū pntuer
sicut pñtēte declarabit. Quē ad dictos
epm r facultatē theologice pnter asser
tōes hereticas vel i fide erroneas r cō
tra asserētes eas Parisi⁹ pdenare. In
scdo declarabit r tā rōnib⁹ q; autoi
tatis scōi r doctoz pbatit q; asser
tōes dicti fratris p cedulam dicte fa
cultat⁹ dicto dño epo tradite fuerūt rō
nabit pdenate. ¶ In tto q; magr ac
pcurator gñalis r nōnulli dicti ordi
ffes ptra dictū epm r sibi adherentes
ad sedē aplicā appellauerūt iter mēo
ratas dicti ffis asseritōes. vt pferē dā
natas altq; ad scēi Thōe de adno ptes
re doctrinā. quā asserūt p cēlitas ap
batā. idē declarabit doctrinā hūmōi scēi l
Thōe nō scapprobatā eē q; pp eā opoz
teat añdictā pdenatōes aut dicti epī p
cessum altq; l i pēdite. Capitū. i.
¶ Circa hūmōi pncipale ē hec diuissio p
mittēda q; diffinitio circa ea q; sunt fa
dei. i. approbatio vitar⁹ altcui⁹ tāq; ca
tholice. vel re pbatō aut p cēlitas ap
pōlste falsitat⁹ tāq; hereticę aut i fide
erronee pōt eē duplr. Uno mō scolasti
ce r doctrinā. Alio mō autoritatue r
iudicialr. Et hie scōs mod⁹ ē duplex h;
q; hec auctas iudicialitāē hūpita. Uno
ē i pīlr supma. alia ē i ferioz r subordina
ta. ¶ Iuxta hāc trīmēbrē diuisionem q;
clara ē. sūt res p cōtes pncipales decla
rande. r desū ex eis qdā a se subfferē de
¶ Pila erit de diffinitōe iudiciali r aus
toritatua supra. ¶ Scōba de i ferioz r
subordinatiua ¶ Tertia d doctrinali r sco
lastica. Et ipax pbatio pncipalr fūdabil
i iure diuio. ¶ Pila igit pclusio ē. Ad
scēaz sedē aplicā pntet autoritate iud
ciali suprema circa ea q; sunt fides iud
cialr diffire. r hec pbat q; ad illi rāq;
ad supmi iudicis autoritatē pntet i fide
iudicialr diffire cuius fides nūq; def
cit. S; scē aplicē sed⁹ fides nūq; def
cit. igit r c. Maior ē nota. s; minor pbat.
q; de hac scēta sede i psona petri aplī
r i eo pñdēt⁹ dictū ē. Petre rogau. p
te vt nō deficiat fides tua. In. xxiij. ppe
q; dōt Lpian⁹. xciij. di. Qui r c. ¶ Scōba
pclusio ē. q; ad epōs catholicos ptes
aucte i ferioz r subordinata circa ea q;
sūt fides iudicialr diffire. Et hoc pbat
q; ad eos pntet iudiciali aucte i ferioz
r subordinata i fide diffire ad q; ptes
p simlir ecclaz regere. S; ad epōs ca
tholicos pntet h; igit r hūmōi. Maior p

Quino R. in Iuan. Iuan. Iuan.
D. J. arya. Iuan. Iuan. Iuan.

Handwritten text at the top of the page, including the word "Sung" and several lines of cursive script.

Handwritten text in the middle section, featuring a large, decorative initial letter "B" and some smaller text to its right.

Handwritten text below the middle section, including a large initial letter "A" and the word "Imayemini" written in a cursive hand.

Handwritten text at the bottom of the page, featuring a large initial letter "R" and several lines of cursive script.

